

تالیف شەخسەت

ۋەزگەتلىنى لە غەزەبىيەتە
جەللىل كاكەو مەيس

چىل پىيساكەى غەشەق

پۇملىنىكە نەربارەى جەلالەىنى پۇمى

مەندى اقرا التەقافى

www.iqra.ahlamontada.com

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

چل ريساكه ي عه شق

(پۆمانىكه دهر باره ي جه لاله دينى رۆمى)

ئەليف شەفەق

وهرگىترانى له عەرەبىيەو:

جه ليل كاكه وهيس

زنجیره‌ی کتبی همزگای چاپ و پمخشی سردهم ژماره (۷۳۲)

سرپرشتیاری گشتی زنجیره

نازاد بهرنجی

www.sardem.org

سهرچاوه:

قواعد العشق الأربعون

إلیف شافاق

ترجمة: خالد الجبيلي

الطبعة الأولى ۲۰۱۲

دار طوی للثقافة والنشر والإعلام - لندن

■ چل ریسکه‌ی عشق

نویسنی: ئه‌لیف شافاق

وه‌رگرتانی له عه‌ره‌بییه‌وه: جه‌لیل کاکه‌رمیس

بابه‌ت: رۆمان

هه‌له‌چنی و پێنوس: دهریا غه‌فور

دی‌زانی ناوه‌وه: په‌وشت محه‌مه‌د

دی‌زانی به‌رگ: ئاکار جه‌لیل کاکه‌رمیس

تیرا: ۱۵۰۰ دله

نرخ: ۹۰۰۰ دینار

چاپی به‌کهم: چاپخانه‌ی (تاران) سالی ۲۰۱۵

■ له‌به‌رپه‌یه‌به‌رایه‌تی گشتی کتبخانه گشتیه‌کان ژماره (۱۷۹۸) ی سالی ۲۰۱۴ ی پیداره

■ مافی له چاپدانه‌وه‌ی بۆ همزگای چاپ و په‌خشی سردهم پارێزوله ©

که منڊال بووم، خودام بينى،

فريشته ڪانم بينى؛

پازه ڪانى ههردوو دنياى سهروو و ڏيريم بينى. پيم وابوو

ٽهوهى من ديتوومه هموو پياوانيش بينيوپانه، وهلى هه

زوو ٽيگه يستم که ٽهوان هيچيان نه بينيوه...

شهمسى ته ورپڙي

ناوهرۆک

۷	بەر له خویندنهوهی ئەم پۆمانه
۹	دهستپیک
۱۳	ئایلا
۲۹	کفری شیرین
۳۱	بهراییهک
۳۳	بکوژهکه

بهشی یهکههم

۳۹	زهوی له توخمی رهق و پاراو و ئارام پیکدیت
----	--

بهشی دووهم

۱۲۹	ئاو، شته شلهمهنبیهکان دهگورپین و پیشبینی ناکرین
-----	---

بهشی سییههم

۱۹۹	با، ئەو شتانهی که دهبزوین، گهشه دهکهن، مهیدانخوازی دهکهن
-----	--

بهشی چوارهم

۳۱۷	ئاگر، ئەو شتانهی که پووختنەر و تیکشکینهرن
-----	---

بهشی پینجههم

۳۷۹	عهدهم، ئەو شتانهی له میانهی نادیارییانهوه ههن
-----	---

۴۶۵	ئەلیف شەفەق
-----	-------------

بەر له خویندنه وهی ئەم پۆمانه

پۆمانی (چل پێساکی عەشق) شۆرپوونە وەیه که بەرەو ناخ و گەپانی که بهنیو ئەو سووچ و کەلهبەرانی که بوونەتە حەشارگی چەندین نەپیتی کەسانی ئاسایی و ئااسایی. کاتی ئەو نەپیتیانه بۆ کەسە که ئاشکرا دەبیت، ئیدی ململانێیەکی بەردەوام له خودی کەسە که دا بەردەوام دەبیت و وردە وردە ململانێی که دەبیت پێداچوونەوه و بەراوردکردن و له پەفتار و ئەتواری ئەو کەسە دا پەنگ دەداتەوه. زۆر جار ئەم هەلگەپانە وەیه له خود بۆ کەسانی تر قووت ناچیت و نامۆییەک یان بۆشاییەک دەکەوێتە نێوان ئەو خودە و کۆمەڵەوه تا دەگاتە ئەو پادەیهی کەسە که تووشی نەفرەت دەبیت و بههەستەم دەتوانیت سرووتەکانی خۆی جێبه جێ بکات. ئەم لووتە لاییهی کۆمەل له و کەسە بههەستە بووه، له هەموو سەردەمه کاندای دووباره دەبیتەوه. هەندێ جار به ناوی فەلسەفەوه و بری جار به ناوی بیر له پەوتدەرچووی دیدگای کۆمەڵەوه و جارجاریش به ناوی سۆفیگەریتییهوه ئەو کەسانە تووشی سزای دابونەریتی کۆمەل یان سزای کەسانی توندپەرووی ناو کۆمەل دەبن و کەسی گەپیدهی ناو خود فریای گەیانندی پەيامەکی ناکەوێت، یان به نێوه چلی پەيامەکی جێدەهێڵیت و بۆ هەتا هەتایه به جهسته سەردەنیتەوه، بهلام دەوسی پەفتار و کردار و وتەکانی به زیندوویی دەمێنیتەوه.

ئەم پۆمانە دەربارە ی ژبانی کۆمەڵایەتی و پایە ی زانستی جەلالەدینی پۆمییه، بهلام دوا ی ئەوهی له گەل شەمس ی تەوریزیدا بهیه که دێگن، ئیدی جەلالەدینی پۆمی دەست له هەموو تەماحیک ی دنیا هەلدەرگیت و دەبیت به جەلالەدینیک ی دیکه و بەرەو ناوه وهی خۆی شۆر دەبیتەوه و پۆالەتەکانی دنیا دەکاته قوربانی پامانه قوولەکانی خۆی و عەشقی خودایی دهکاته ئامانجی

سۆفییەکی بێنیاز و پشت لە دنیا کردوو، جگە لەوەش ئەم پۆمانە لە شیوەی تەکنیکی ھونەری ناوازدە لە دوو پۆمان یان لە گێڕانەوێی دوو پروداو کە ھەر یەکەیان لە سەر دەمیکی جیا و دوور لە یەکتەر پرویان داو، پێک دیت و مەودای نێوانیان نزیکەی 800 سالا، بەلام لەدواییدا لە یەک نۆختەدا یەک دەگرنەوێ کە ئەویش شوپۆبوونەوێ بەرەو ناوێوەی نەفس و ھەڵدانیکە بۆ پاککردنەوێ خود لە خۆی پڕۆتەبازی، بەلام ھەریەکەیان بە کەرەسە و ناو و زاراوێ سەر دەمی خۆی. ئەو پروداوانە کە لە سەدە دواوە ھەمی زاینیدا پرویانداو و باسی جەلالەدینی رۆمی و شەمس تەوریزی دەکن، لە پۆمانەکاندا شوین و کۆلەکانی فیربوون و زانست لە سەدە دواوە ھەمدا بە قوتابخانە و قوتابی و مامۆستا ناو دەبات، بەلام مەن پێم وایە لەو سەردەمە زووەدا ئەم ناوانە بەو جۆرە بەکار نەھێنراون، بۆیە لەبری (قوتابی) وشە (فەقی) و لەبری (قوتابخانە) وشە (سوختەخانە) بەکار ھێناو. لەکاتیکیدا ھەک مەن پێم وایە قەوماوی دووھەم کە باسی (ئێلا) و عەزیز ز. زاھارایە و لە سەرھەتای سەدە بیستویەک پروو دەدەن، ناوھەکان ھەمان ئەو زاراو تەکنۆلۆژیانە کە ئێستا بەکار دەھێنرێن.

لە ھەندێ شوینی ئەم پۆمانەدا ھەستم بە جۆرە غافلپوونیک کردوو و بە بۆچوونی خۆم پەرەوێزم بۆ پێکھێستوون، ھەروەھا لە لێکدانەوێ ئایەتەکانی قورئاندا پێم بە مامۆستای ئایینی شارەزا کردوو، لە ھەندێ شوین سوودم لە ھەر گێڕانەکە ھەژاری موکریانیش ھەرگرتوو. لەگەڵ ئەو زەحمەتە زۆرە کە لە ھەر گێڕانی ئەم پۆمانەدا بینیم، چێژیکی پۆحیی زۆریشم ھەرگرتوو، ئومێدەم وایە خۆیتەرانی ئەم پۆمانە بە زیادەوێ ئەو چێژە ھەرگرن و نووسەرە کەیشیم پەنج بەخەسار نەکردبێت. ئەم پۆمانە خالید ئەلجیبلی لە ئینگلیزییەوێ کردوویەتی بە عەرەبی.

جەلیل کاکەوێس

٢٠١٤-٧-١٤

دهسټپټک

بهردیك له نیو نهنگو ستهكانت هه لېگریټ و بهرزی بکه یته وه، ئینجا فرېی بدهیته نیو ئاو یکی خوږه وه. ږهنگه بینینی نه وه ئاسان نه بیټ، چونکه شه پلوكه یهك له سهر نه و ئاوه ی که بهرده که ی ټیكه وتووه دروست ده بیټ و پرژه ی ئاوه که په رت ده بیټ، لی ئاوی خوږی ږووباره که کپی ده کات. هه موو شته که ئا نه مه یه.

بهردیك باویژه نیو ده ریاچه یه ک، کاریگه ریه که ی ته نها بینراویک نیه، به لکو بهرده و امیه که ی زور تره، چونکه بهرده که ئارامی ئاوه وه ستاوه که ده شله قینیت و له و شوینه ی که بهرده که ی ټیكه وتووه، بازنه یه ک دروست ده بیټ و له چاو ترو و کانیکدا نه و بازنه یه فراوان ده بیټ و بازنه له دوا ی بازنه چی ده بیټ. ئیدی زو و نه و ورده شه پلوانه ی که له دهنگی ټیكه وتنی بهرده که په یدا ده بن و له سهر ږووی ئاوه که بهرده که ون، له هاوینه ده چیت. ئیدی نه م بازنه یه تا نه گاته که نار، نه ده وه ستیت و نه ون ده بیټ.

نه گهر بهردیك هاویشه نیو ږووباریکه وه، نه و ږووباره که له په وتی هاژه هاژکه ری ټیكچر ژاوی خویدا بهرده که به جووله یه کی تری لرفه لرف داده نیت.

خو نه گهر بهرده که که و ته نیو ده ریاچه یه که وه، نه و جار یکی دی ده ریاچه که هه مان کپی نامینیت. ژیا نی ئیلا ږوبنشتاین به درېژایی چل سال وه ک ئاو یکی وه ستاو سبریتی بو و له زنجیره یه ک خو وپټوه گرتن و پټو یستبوون و به هه ند وه رگرتنی شته ده فگرتو وه کان. هه رچه ند نه و ژیا نه له چه ندین ږووه وه ژیا نیکی پټخراو و خوا سایی بوو، لی ئیلا به تاقه تپرو و کین و بیزار که ری نه ده زانی. له م بیست ساله ی دوا ییدا، هه ر ئاره زوویه ک هه لی

پېنجاپا يان هاوپېيەتیی له گهل هر كه سېكدا كړدبا، يان هر برپارېكې بډايه، له ديدگای ژن و مېردايه تېيه وه ته ماشای ده كړد. ده يفيدی مېردی پزېشكېكې سهر كه وتووی ددان بوو، چهندين سه عاتی دوورودرېژ، كاری ده كړد و سامانېكې زوړی پېكه وه نابوو. خو ده يزانی كه په يوه نډيه كه يان قولل نيه، لې به خوۍ دهوت له ژيانی ژن و مېرددا گرېنگ نيه په يوه نډي سؤزداري له پيزی پېشه وه بېت، چجای ژن و مېردېك ماو هيه كي زور به سهر ژن و مېردايه تېيه كه ياندا تېه پری بېت. له ژيانی ژن و مېردايه تيدا شتگه لې هن له سؤز و ئه فېنی گرېنگ ترن، وهك خو شه ويستی و به زه يی، ئاخر ئه و شته خوداييانه ی كه په ننگه مېردېك په يره وی بكات، لېتوورده ييه، به لام خو شه ويستی به چاو هه موو ئه م شتانه وه لاهه كييه، مه گهر بنيادهم له دووتوی پړمانه كان يان فيلمه پړمانسيه كاندا ئه وه ببینت، كه هه ميشه كار هكته ره كان له ژيانی خواسایي خويان گهره تر وينا ده كړين و له ئه فسانه يه ك ده چیت.

ئېلا منډاله كانی له پزېه نډي پېشه وه ی بایه خه كانی بوون. كچېكې جوانيان به ناوی جانیت هه بوو له زانكو ده خويئند، هه روه ها كچ و كوړېكې جمكې هه رزه كاريان به ناوی ئورلی و ئافی هه بوو، سه گيكې زهرديشيان به ناوی سپيريت هه بوو كه ته مهنی دوانزه سال بوو و ئېلا له پياسه ی به يان ياندا له گهل خوۍ ده بېرد و هر له گوجيله ييه وه خو شه ويستترين هاوپړی بوو، وه لې ئه ميستا پير بوو بوو و كيتشی زياد بوو بوو و گوئی كه پ بوو بوو و خهريك بوو كوړيش بېت. بېگومان ژيانی سپيريت به ره و كوتايی ده چوو، وه لې ئېلا ده يه هويست باوه پ به خوۍ بېتيت كه هه تا هه تايه ده ژي. له ژيانيدا مهرگی هېچ شتيكې نه ديتبوو، ئيدي مه گهر وهك ده قېتوه گرنتيك يان قوناغيك يان وهك ژن و مېردايه تی به بهرچاوييه وه به پرونی پووی دابا.

خېزانسی پړېنشتاين له نورتامبتون له ولايه تی ماساشؤستس له خانوويه كي گهره و له سهر شتوازی فيكتوري ده ژيا. هه رچه نده خانووه كه حه وه جهی به هه نډي بيراز كړدنه وه هه بوو، له گهل ئه وه شدا هيتشا خانوويه كي ناياب بوو، پېنچ ژووری نوستن و سئ گهرماوی تيدابوو. زه وييه كه ی به داريكې پته و دره وشاوه موكيت كرابوو. گه راجيكې تيدابوو جيگه ی سئ ئوتؤميلي لیده بووه وه، ده رگای شووشه ی فراوانی هه بوو، هه روه ها له

باخچه کهیدا جاکۆزی هه‌بوو. خێزانه‌که زیان‌بۆژی زیان‌بۆژی و زیان‌بۆژی
 ئۆتۆمبیلی هه‌بوو، به‌رنامه‌ی خانه‌نشینی و پلانی پاشه‌که‌وتی له زانکۆ هه‌بوو،
 هه‌روه‌ها ژمیره‌ی هاوبه‌شی بانکی هه‌بوو. جگه‌ له‌و خانووه‌ی که تێیدا
 نیشه‌جی بوون، خێزانه‌که دوو شوقه‌ی نایابی دیکه‌یان هه‌بوو: شوقه‌یه‌که له
 بۆستن و ئه‌وی دی له پۆدئایلاند. خۆی و ده‌یفید له‌پای وه‌ده‌سته‌تانی هه‌موو
 ئه‌وانه‌دا ده‌وانیکی زۆریان دا. مائیکی فراوانی پر منداڵ و پر له‌که‌لوپه‌لی
 نایاب، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی بۆنی نانی هه‌لاته‌ ماله‌که‌ی پر ده‌کرد، په‌نگه‌ به‌ لای
 هه‌ندێ که‌سه‌وه‌ شتیکی دووباره‌وه‌ بووبیت، به‌لام وینه‌ی ژیانیکی نموونه‌بیش
 بوو. له‌سه‌ر ئه‌م دیدگا هاوبه‌شه‌ ژیا‌نی ژن و میردایه‌تیان پێکه‌وه‌ نا و گه‌ر
 هه‌موو خه‌ونه‌کانیشیان به‌دی نه‌هێنابیت، ئه‌وا زۆربه‌یان به‌دی هێنابوو.
 له‌دا جیه‌ژنی فالانتایندا، شووه‌که‌ی ملوانکه‌یه‌کی ئه‌لماسی شیوه‌ دلی
 له‌یه‌ل کارتیکدا پێشکه‌ش کرد که ئه‌مه‌ی له‌سه‌ر نووسرابوو:

بۆ ئیلائی نازیزم

ئهو ژنه‌ ته‌بیات هه‌من و دل باشه، که ئارامی قه‌دیه‌یه‌کی هه‌یه. سوپاست
 ده‌که‌م، چونکه‌ تو من و هه‌ک چۆن هه‌م قه‌بووله. سوپاست ده‌که‌م، چونکه‌ تو
 هاوسه‌رمیت.

خۆشه‌ویستت

ده‌یفید

ئێلا پێشتر له‌ لای ده‌یفید هه‌چی نه‌درکانه‌بوو، لی کاتی کارته‌که‌ی
 خۆینه‌وه‌، هه‌ستی کرد شینیک ده‌خوینیته‌وه‌. به‌ خۆی گوت: کاتی که‌ ده‌مرم
 هه‌ر ئه‌مه‌ ده‌نووسن، خۆ ئه‌گه‌ر له‌مه‌ش زیاتر دلسۆز بن، ئه‌وا ده‌کری ئه‌م
 په‌ره‌گرافه‌شی بخه‌نه‌سه‌ر:

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ئیلا به‌شیکی زۆری ژیا‌نی خۆی بۆ شووه‌که‌ی و مندا‌له‌کانی
 ته‌رخان کردبوو، که‌چی شاره‌زایی له‌و شیوه‌ ژیا‌نه‌ نه‌بوو که‌ په‌نگه‌ هه‌ر بایی
 ئه‌وه‌ی یارمه‌تی دابا تا به‌سه‌ر ئاسته‌نگه‌کانی ژیا‌نی خۆیدا زال بیت. ئاخ‌ر خۆ

لهو كهسانهش نهبوو كه حهز له سهركىشى دهكهن، چونكه گۆرپنى جۆرى
 ئهو قاوهيهى پۆژانه دهيوخاردوه، بۆ ئهو ئهركىكى گهره بوو.
 له سۆنگهى ههموو ئهمانهوه كهسێك نهيتوانى تهنانهت به ئيلا
 خۆيشيهوه لهو شته بگات، كه دواى بيست سالى ژن و ميتردايهتى، له سالى
 ۲۰۰۸دا داواى ليك جيابوونهوه بگات.

* * *

بهلام هۆيهك ههبوو، ئهويش خۆشهويستى بوو.
 خۆ ئهوان له ههمان شار پتكهوه نهدهژيان، تهنانهت له ههمان كيشوهريش
 نهبوون و چهندهها ميل له نيوانياندا بوو، بهلكو بهقهه جياوازيى شهو و پۆژ
 له يهك جيابوون. شتياوى ژيانيان به جۆرى جيا بوو، هيچيان ئهوى ترى پى
 قووت نهدهچوو، ئىدى چۆن يهكتريان خۆش بوئ. كهچى ئهوه بهراستى
 پووى دا، زۆر به خيرايش پووى دا، به خيرايهكى وا ئيلا خۆيشى بوارى
 ئهوهى نهبوو تا لهو خۆشهويستيه ئاگادار بپتهوه و لى تتيكات.
 ئهوه بوو لهناكاو مينا كهسێك له شوپنێكهوه بهردىكى فريدايپته ناو گۆمى
 مهنكى ژيانى، ئاوها عهشق زۆرى بۆ ئيلا هينا.

ئىيلا

نۇرتامبىتون، ۱۷ ئايرى ۲۰۰۸

بىلىندەكان لەو پۇژە بەھارىيە فېنكەدا لەودىيوى پەنجەرەى ناندېنەكەو
دەيانخوئىند. ئىيلا دواى ئەوەى لە يادەوهرىي خۇيدا نەك ھەر دېمەنەكەى وەك
بەشىك لە رابردوو زىندوو نەكردەو، بەلكو واى بە خەيالدا ھات كە لە
شۈيىنكى تىرى ئەم بوونەوارەدا چركەساتىكى بەردەوام لەئارادايە.

لە عەسرى پۇژى شەمەدا، ھەموو ئەندامانى خىزانەكە بەدەورى
مىزەكەدا كۆبووبوونەو و نېوہ پۇژەيان دەکرد. شووہكەى قاپىكى لە
پانەمرىشكى كولاو پىكرىبوو، كە بە لايەو خۇشتىن خوارىن بوو. ئافى
وہك ئەوہى چەقۇ و چەتالەكەى دوو شوول بن و دەوليان پى لىتبات، گەمەى
پىدەكردن، لە كاتىكدا ئۆزلىي خوشكە جىكانەى ھەولى دەدا ئەو پارووانە
بژمىرەت كە دەخوارىن تا پۇژانە ۶۵۰ كالۋرى دەست بىكەوئىت و سىستەمى
وزەى تىك نەچىت. جانىت كە ھىشتا لە قۇناغى يەكەمى زانكۆى ماونت
ھۆلىۈك بوو، وا دياربوو لە فكران پۇچووبوو و خەرىك بوو پەنئىرىكى سېى
و تازەى دەخستە ناو پارچە نانىكەو، ھەروہا پوورە ئىستىرىش كە ھاتبوو تا
قالىپىك كاتۇيان بۆ دروست بىكات كە لە دروستكردنىدا دەستپەنگىن بوو،
مابوہوہ تا نانايان لەگەلدا بخوات، چونكە ئىيلا كارى ناومالى زۆر بوو و پىيى
باش بوو يارمەتتيان بدات. ئاخىر لەم دوايىيەدا نەدەھانتەوہ تا پىكەوہ نان
بخۆن، ئىدى ئەمەى بە ھەل زانى تا سەرلەنوئ پىكەوہ لەسەر مىزەكە نان
بخۆن.

ئىستىر، ئايا ئىيلا ھەوالى خۇشى پى رانەگە ياندوويت؟، دەيفىد لەناكاو
پرسىيارى كرد، 'كارىكى گرېنگى دۆزىوہتەوہ'.

له گهل ئه وهى ئيلا ده رچووى زانكو بوو و پروانامه ي له ئه ده بياتى ئينگليزدا به ده ست هيتابوو و هه زى له خو يندنه وهى پرمانيش بوو، به لام دواى ده رچوونى له بواى پسپورپيه كه ي خويدا كارى نه كردبوو، ته نها هه ندئ كورته گوتارى بۆ هه ندئ گوتارى ئافره تان نووسيپوو و به شدارى له چه ند يانه يه كى كتيپدا كردبوو و ناوبه ناويش و تاگه ليكى بۆ چه ند پوژنامه يه كى ناوخۆ نووسيپوو، ئيدى هه موو شته كه هه ر ئه وه نده بوو. برى جار ته ماحى ئه وهى هه بوو كه بيه ته ره خنه گريكى به نيويانگى كتيپان، لى دواى ئه وه به و دۆخه قايل بوو كه زيان به ره و شو يتيكى ديكى بردوو و كردوويه تى به كابانيكى به هۆله وه بووى مال و گه ره كه بايه خ به هه رسى مندا له كه ي بدات، چونكه ئه ركى له راده به ده رى به پيوه بردنى ماله كه ي كه وتوو ته ئه ستو.

بيزارى ده رنه ده برى. ئاخه ر ئه و دا يكه و هاوسه ره، به زورى مژوولى كارى ماله وه يه، به يانيان له گهل سه گه كه يدا پياسه ي ده كرد و به رپرسيارى تى بزيوى خيزانيشى له ئه ستو نه بوو. هه رچه نده ده سته خوشكه كانى ترى له زانكو سميت، به تايبه تى ئه وانه ي لاگرى يه كسانى ژن و پياو بوون، له گهل ئه م هه لبژاردنه يدا نه بوون، كه چى ئه و به وه قايل بوو وه ك دا يكيك مال جينه هيت و ئاوهاش هه ستي به په زامه ندى ده كرد، چونكه توانيپوى له گهل شووه كه يدا ئه و ئه ركه هه لبرگريت، به لام ده سته بردارى ئاره زوى خو يندنه وه نه ده بوو و هيتشتا خۆى به خو ينه ريكي به په رۆش داده نا.

به لام ئه وه چه ند ساليكى كه مه خه ريكه شته كان ده گو پين: مندا له كان گه وه بوون و خويان وا پيشان ده دن كه ئيدى وه ك جار ان ئاتاجى ئه و نين. ئيلا كه زانيى كاتيكي زورى ده سته تاليى هه يه، ئيدى كه سيكيش نيه كاتى له گه لدا به سه ر ببات، بيري كرده وه كه له كاريك بگه ريت، له مه دا ده يقيد هانى دا. هه رچه نده له م باره يه وه قسه يان كردبوو، لى ئه و هه له ي كه بۆى هه لده كه وت، به كه مى هه ولى ده دا بيقوزيته وه. كه كاريكى ده دوزيه وه، خاوه ن كاره كه پيى ده گوت كه ئه وان منه ي كه سيكي له و ته مه ن كه متر ده كن، يان كه سيكيان ده وئ شاره زاييه كى فراوانترى هه ييت. جا له ترسى ئه وهى به رده وام ده ستيان به پوويه وه ده نا، شته كه ي پشتگوئ ده خست.

له ئایاری ۲۰۰۸دا، هه‌موو ئه‌و ئاسته‌نگانه‌مان که به درێژایی ئهم هه‌موو ساله‌ له به‌رده‌میدا پێگر بوون. ئه‌وه‌بوو نزیکه‌ی دوو هه‌فته‌ له‌مه‌و‌به‌ر له‌ چله‌مین جه‌ژنی له‌دایکبوونیدا، کاتیکی زانی وا بو‌ په‌خشکاریکی ئه‌ده‌بی کار ده‌کات که بکه‌که‌ی له‌ بۆسته‌. شووه‌که‌ی له‌ پێگه‌ی یه‌کێ له‌ مه‌عمیله‌کانیه‌وه ئهم کاره‌ی بو‌ دۆزییه‌وه- دووریش نییه‌ له‌ پێگه‌ی یه‌کێ له‌ ئافره‌ته‌ دۆسته‌کانیه‌وه‌ بووبیت.

ئێلا وتی: "ئه‌وه‌ کاریکی ئه‌وه‌نده‌ گرینگ نییه‌، ئاخ‌ر من جگه‌ له‌ خوێنه‌ریکی خۆته‌رخانه‌کردووی کاره‌ ئه‌ده‌بییه‌کانی په‌خشکاریکی ئه‌ده‌بی پتر نیم‌."

وله‌ی ده‌یفید وا دیاربوو پێی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ داده‌گرت که نه‌هێلێت له‌ نرخ‌ی کاره‌ نوێیه‌که‌ی که‌م بکاته‌وه‌، ویستی به‌ هاندانه‌وه‌ پێی بلیت، ده‌ی پێیان بلی که ئه‌وه‌ په‌خشکاریکی ئه‌ده‌بییه‌ی به‌نیۆبانگه‌، لێ کاتی ئه‌مه‌ی نه‌وت، به‌ سووربوونه‌وه‌ گوتی: "ئێستر، ئه‌وه‌ په‌خشکاریکی ئه‌ده‌بییه‌ی سه‌نگینه‌. گه‌ره‌که ئه‌وه‌ش په‌چاو بکه‌یت که ئه‌و کوپ و کچانه‌ی تازه‌ له‌ زانکو‌ ده‌رچوون، ئێلا له‌ نیویاندا تاقه‌ ئافره‌تیکه‌ دوا‌ی سالانیکی زۆر ته‌نها کابانی مال بووه‌! ئایا ئه‌مه‌ شتیکی گرینگ نییه‌؟"

ئێلا له‌ خۆی پرس‌ی ئاخ‌و شووه‌که‌ی له‌ ده‌له‌وه‌ هه‌ست به‌ تاوان ده‌کات که له‌ ماوه‌ی ئه‌و ساله‌ دوورودرێژانه‌ له‌ کارکردن دووری خستوه‌ته‌وه‌، یان غایه‌نه‌تی لێده‌کات. ئیدی به‌وا‌ی زۆر په‌رۆشییه‌وه‌ که له‌ ئێستادا کاریکات، ئه‌وه‌نده‌ ئهم‌ دوو گریمانه‌یه‌ی به‌هه‌ند هه‌لنه‌گرت.

ده‌یفید که‌ کۆتایی به‌ قسه‌که‌ی هێتا، هێشتا زه‌رده‌خه‌نه‌ به‌ لالیویه‌وه‌ بوو "هه‌ر ئه‌مه‌شه‌ من ناوی لێده‌نیم‌ باوه‌ر به‌خۆبوونی ره‌ها، هه‌موومانیش شانازی به‌وه‌وه‌ ده‌که‌ین."

وه‌ک ئه‌وه‌ی ئێلا بو‌ هه‌تا هه‌تایه‌ میزه‌که‌ جی به‌هێلێت، پووره‌ ئێستر به‌ ده‌نگێکی به‌سۆز و ناسکه‌وه‌ وتی: "ئه‌مه‌ خه‌لاتکردنه‌، به‌راستی ئێلا شایسته‌ی ئه‌وه‌یه‌."

هه‌موویان به‌ خۆشه‌ویستی و نیانییه‌وه‌ تێیان‌روانی. ئافی وه‌ک پێشه‌ی هه‌میشه‌یی سه‌رنجی بێزاری ده‌رنه‌بێی، ئۆرلیش وا دیاربوو بو‌ یه‌که‌م جاره‌ جگه‌ له‌ دیمه‌نی خۆی بایه‌خ به‌ شتیکی تر ده‌دات. ئێلا خۆی ناچارکرد که

پړزی ئەم چرکەساتی نیانی و ناسکییه بگریټ، لښ هەستی بە شەکەتییه کی زۆر کرد که لەو وەبەر هەستی پښ نەکردبوو. ئیدی خواخوای بوو یەکیکیان بابەتەکه بگۆریت.

بیگومان جانیتی کچەگەورە ی گویی لە خواستەکی بوو، بۆیە لەناکاو وتی: 'منیش هەوالیکی نویم پێتە'.

هەموو سەرەکان بە لایدا وەرسووران، پوخسارگەلن بە زەرەدەخەنە یەکی چاوەروانکراوە وە گەشەنە وە.

'من و سکۆت بپارمان دا هاوسەرگیری بکەین، جانیت لەگەڵ جارێک دا وتی: 'دەزانم چی دەلێن! گویا هیشتا خۆیندەمان تەواو نەکردووە و شتی لەم بابەتە، وەلی گەرەکه ئەو بزانن ئیمە ئامادەین دواتر هەنگاوی گەورە بنێین'.

دوای ئەو گەرموگۆپییه ی که پێش چەند چرکە یەک دەوری دابوون، بێدەنگییه کی تەنگەتاوی ئامیز جێی گرتە وە و بالی بەسەر مێزەکه دا کێشا. ئورلی و ئافی نیگایه کی ئالوزیان ئالوگۆر کرد، میمکه ئیستر که پەرداخێ خۆشاوی سێوی بە دەستی توند گرتبوو، لە جێی خۆی و شک بوو، دەیفیدیش وەک ئەوێ لە پەر دلی لە خواردن تۆرابیت، چەتالە که ی خستە لاو و بە چاوە مەپیه کانی تەماشای جانیتی کرد، وەک ئەوێ قومی سرکه ی خواردبیتە وە، لە زەرەدەخەنە کهوت و لیوێه کانی هەلقەرچان.

'جوانە! پێم وابوو که ئێو بەشداریی شادمانییه که م دەکەن، جگە لەم ساردوسرپییه تان هیچی دیکەم پښ نەبێ'. جانیت بە دەم قسە وە دەستی بە گریان کرد.

دەیفید وەک ئەوێ بیهوێ لە قسە که ی جانیت دلیا بیت، پرسیی: 'ئەرێ وت گویا ئێو هاوسەرگیری دەکەن؟'.

'باوکه، وا دیارە پیتان وایه که ئەمە هیشتا زۆر زوو، بەلام چەند پۆژی لەمە وەبەر سکۆت داوای لیکردم که شووی پښ بکەم، منیش قایل بووم'. ئیلا پرسیی: 'بەلام بۆچی؟'.

لە نیگای جانیتە وە، ئیلا زانیی که دویته که ی چاوەرێی پرسیاریکی ئاوه ی لی نەدەکرد، بە لکو دەبوو پرسیت 'که ی؟ یان؟' چون؟' لە هەردوو باردا ئەو

مانای وایه به دواى جلی بوو کینیدا دهگه ریت، به لام پرسیارى (بوچی) ته وای
تووشى سه رسو پمانى کرد.

“چونکه پیتم وایه خوښم دهوئ، جانیت ئه مه ی به پیتمیکى
خو به دهسته وه دانه وه وت.

“نازیم، مه به ستم ئه وه یه بلیم ئه م په له کردنه بوچی؟، ئیلا پیى له سه ر
داگرت، “بۆ نموونه ئایا تو دوو گیانیت؟.

میمکه ئیستر له سه ر کورسییه که ی راپه رى و ده موچاوى گرژ بوو، دیاره
نازاریکى هه بوو. بۆ هئور کردنه وه ی دلّه کزیکه ی حه بیکی له گیرفانى ده رهیتا و
ده ستى به کرۆشتنى کرد.

ئافى به پیکه نینه وه گوئى: “ده بم به خالۆ. ئیلا ده ستى جانیتی گرت و به
نه رمى گوښى و گوئى: “ده توانیت به رده وام له گه لماندا راستگۆ بیت. خو ت
ئه وه ده زانیت، شته که هه رچییه ک بیت، ئیمه یارمه تیت ده ده ی.

“دایکه، تکایه واز له وه بیهته!، جانیت راپه رى و ده ستى کیشایه وه و وتى:
“ئه مه په یوه ندیى به دوو گیانبوونه وه نییه. تو شه رمه زارم ده که ی.

ئیلا به هیئورى به رسقى دایه وه: “ته نها ده مه هوئ کومه کت بکه م. دواى
هئوربوونه وه یه ک خه ریکبوو ده ربکه ویت که نیشانه ی ئه وه بوو شته که
هه سته مه سه ربگريت.

تو ده ته وئ سووکایه تیم پى بکه ی. وا دیاره له شوو کردنم به سکوت له
سک لى پرپوونمى زیاتر نابینیت! ئایا بیرت له وه کردووه ته وه که په نگه
خوښم بوئ؟ ئاخىر ده مه وئ شوو به م پیاوه بکه م، چونکه خوښم ده وئ. ئه وه
هه شت مانگه ئیمه چاومان به یه کتر ده که وئ.

ئیلا به ته وه وه وه لامى دایه وه: “ئى ئى، به لى، له تو وایه به هه شت مانگ
ده توانیت که سایه تى پیاویک بناسیت! ئه وه بیست ساله من و باوکت ژن و
میزدین، که چى هیشتا ناتوانین لافى ئه وه لیتده ی که هه ریه که مان ده رباره ی
ئه وى تر هه موو شتى ده زانیت. ئاخىر بۆ ئه م جوړه په یوه ندییه، هه شت مانگ
هه ر هیچ نییه.

ئافى به زه رده خه نه وه گوئى “خودا له شه ش پوژدا ئه م بوونه ی
دروستکرد، وه لى ئه و زه رده خه نه ساردوسپه ی ئه وانه ی سه ر میزه که

ئاراستەيان كرد، بېدەنگيان كرد. كه زياده شله ژانگيش بالى كيشا، دهيفيد هاته قسه و هەردوو چاوى له كچه گەورەكەى برى، برۆى تىك نا و وتى: 'ئازىزم، ئەوەى داىكت هەولدهات پىتى بليت ئەوەيه كه بەلەين بەيهكردان شتىكه و هاوسەرگىرى شتىكى دىكەيه'.

جاننيت لى پىرسى: 'بەلام باوكە، ئايا تو پىت وايە كه ئىمه هەتاهەتايە دەبى هەر خەرىكى بەلەين بەيهكردان بىن؟'.

ئىلا هەناسەيهكى قوولى هەلكيشا و گوتى: 'له راستيدا ئىمه چاوه‌پى ئەوەمان دەکرد كه لاوىكى باشتەر بدۆزىتەوه. ئاخىر تو هيشتا لەوه مندالتى تا بتوانيت پەيوەندىيەكى راستەقىنە بىهستىت'.

'دايكە، ئايا دەزانىت؟'، جاننيت بە دەنگىكى نزمى وا هەر ئەوەتا بىسترا وتى: 'پىم وايە تو له روانگەى پەيوەندىيەكەى خۆتەوه دەپوانىتە پەيوەندىيەكەى من. تو لەبەر ئەوەى له تەمەنىكى زودا شووت كرد و هەر له تەمەنى مندا بوويت دووگيان بوويت، ئەمە وا ناگەيەنيت كه منيش هەمان هەله بكەم'.

دەموچاوى ئىلا وەك ئەوەى زللەيهكى لىدراپىت، سوورەلگەرا. بە وردى ماوهى سەختى دووگيانىيەكەى خۆى بىركەوتەوه، كه بوو بەواى ئەوەى جاننيت بەنەبەكامى لەدايك بىيت. منداڵەكەى هيز و برستى لەبەر برىبوو، بۆيه لىبرا شەش سالى تر چاوه‌پى بكات ئىنجا دووگيان بىيت.

'ئازىزم، ئىمه شادمانىن كه پەيوەندىت لەگەل سكوئتدا بەستووه، دهيفيد ئەمەى به ورياييه‌وه گوت و هەولى دا شىوازيكى جيا بەكار بهيتنيت، ئەو لاوىكى ناسكە، بەلام دواى دەرچوونت له زانكوكت دەزانىت بۆچوونەكانت ناكوپىن؟ پەنگە بەتەواوى بگوپىن'.

جاننيت كەمەكەى سەرى بادا و جۆره پاساوىكى پەخنه‌گرانهى دروستكراوى هينايەوه، ئىنجا پرسى: 'ئايا ئەمە هەمووى لەبەر ئەوەيه كه سكوئت جووله‌كه نىيه؟'.

دهيفيد لەوەى بىستى وەك ئەوەى باوه‌پ بە گوئيەكانى خۆى نەكات، تى پوانى. ئاخىر ئەو شانازىي بەوه‌وه دەکرد كه باوكىكى كراوه و پۆشنپيره و له ماله‌كه‌دا دەربارەى نەژاد يان ئاين يان سىكس قەت بۆچوونى خراپى نەبووه.

وا دیاربوو جانیت سووره له سەر بۆچوونهکانی خۆی، ئەوهبوو لای به لای دایکیدا کردەوه و لینی پرسى: "ئایا دەتوانیت راستەوخۆ تەماشای چاوه‌کانم بکەیت و پێم بڵێیت، ئەگەر سکۆت لاویکی جووله‌که بوايه و ناوی هاروون بوايه، ئەوسا ڕیگریت دەکرد؟"، دەنگی جانیت جۆره بێزاری و دەردەدلییه‌کی تیکه‌وت و ئیلاى له‌وه ترساند که شت‌هایه‌ک له دڵیدا په‌نگیان خواردوو ته‌وه.

"ئازیزم. له‌گه‌لتدا ته‌واو راستگو دەبم، ته‌نانه‌ت گەر به‌ قسه‌کانیشم قایل نه‌بیت. ده‌زانم چه‌ند نایابه‌ که بنیاده‌م لاو و عاشق بیت. ب‌روام پێ بکه، به‌لام شووکردن به‌ پیاویک سەر به‌ پاشخانیکى جیا بیت، قوماریکی گه‌وره‌یه. من و باوکیش ده‌مانه‌وێ د‌ل‌نایابین که تو پیاویکی شیاوت هه‌لب‌ژاردوو".

"تو چوزانیت که هه‌لب‌ژاردنی شیاو له‌ دیدی تۆوه‌ بۆ من هه‌لب‌ژاردنیکى شیاوه‌؟".

پرسیاره‌که ئیلاى تووشی هه‌ندێ سهره‌گیژکه کرد. وه‌ک ئەوه‌ی تووشی ژانه‌سەر بووبیت، هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لک‌نشا و ده‌ستی به‌ ته‌ویلدا ه‌ینا.

"دایکه، دایکه من خۆشم ده‌وێ، ئایا پیت وایه ئەمه شتیکی تیندایه؟ ئایا وشه‌ی خۆشه‌ویستیت له‌ شوینیکدا بێر ناکه‌ویت‌وه؟ ئاخ‌ر ئەم وشه‌یه به‌ توندی د‌لم ده‌خاته خورپه‌ و ناتوانم به‌ی ئەو ب‌ژیم".

ئیلا گویی له‌ خۆی بوو به‌ بێده‌نگی بێده‌که‌نیت. قه‌ت نیازی نه‌بوو گه‌لته‌ به‌ هه‌ستی که‌که‌ی بکات، لێ ڕه‌نگه‌ پێکه‌نینه‌که‌ی به‌وای شت‌گه‌لیکه‌وه‌ بن و خۆی په‌ی پێ نه‌بات، بۆیه ئاوها شله‌ژاوه. خۆ ئەو و جانیت زۆر به‌گ‌ژیه‌کدا چوون، به‌لام ئەم‌ڕۆ وا هه‌ست ده‌کات به‌گ‌ژ شتیکی دیکه‌دا ده‌چیت، شتیکی گه‌وره‌تر.

"دایکه، ئەى تو له‌ ژياندا که‌سیکت خۆش نه‌ویستوو؟"، جانیت به‌ پ‌ریمیک که‌که‌م‌پ‌ریزی تیندابوو، وه‌لامی دایه‌وه.

"نه‌ختی ڕاوه‌سته. ئەری واز له‌ خۆنوقم‌کردن له‌نیو زینده‌خه‌ون ناهینیت تا بگه‌ر‌پیت‌وه‌ د‌وخی راسته‌قینه‌ی خۆت؟ تو بوویت به‌... چاوه‌کانی ئیلا به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌که هه‌لیان‌روانی و له‌ وشه‌یه‌کی کاریگەر ده‌گه‌را، تا له‌ کۆتاییدا وشه‌ی (پ‌رمانسی) به‌ خه‌یالدا هات.

‘چیی تڤدایه بېمه پښمانسی؟’ جانیت پرسپاری کرد و له پښتمی دهنگیدا
تهووی دهرخست که سووکابه تپ، پتکراوه.

به‌راستی چیی تیدایه که ببیته رۆمانسی؟ ئیلا پرسیی ئوه له که‌یه‌وه وشه‌ی رۆمانسی بیزاری ده‌کات؟ که نه‌یتوانی به‌رسقی ئه‌و پرسیاره‌ متبوانه‌ی لیواری مه‌ژگی بداته‌وه، درێژه‌ی به‌ قسه‌کانی با، ده‌ی، ئازیزم. تو له‌ چ سه‌ده‌یه‌کدا ده‌ژبیته‌؟ ئه‌وه‌ بخه‌ بن سه‌رت که‌ ئافره‌تان شوو به‌وانه‌ ناکهن که‌ خۆشیان ده‌وین، به‌لکو ئه‌و پیاوه‌ هه‌ل‌ده‌بژێرن که‌ ده‌بیته‌ باوکیکی باش و می‌ردیکی وا که‌ پشتی پێ بیه‌سترێ. خۆشه‌ویستی هه‌ستیکی جوانه‌ و دیت، به‌لام زوو ون ده‌بیت.

کاتی ئیلا له قسه‌که‌ی بووه‌وه، ئاوێی له مێرده‌که‌ی دایه‌وه. ده‌یفید مینا ده‌سته‌کانی له‌نیو ئاودا تیکه‌په‌رینیت، به‌کاوه‌خۆ له‌به‌رده‌م خۆی ده‌سته‌کانی تیکه‌په‌راند و هه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ژایندا بۆ یه‌که‌م جار بیهینیت ته‌ماشای کرد.

جانیت وتی: 'ده‌زانم بۆ وا ده‌که‌یت، ئێره‌یی ده‌به‌یت، چونکه‌ من جحیل و دلخۆشم. دایکه‌ ده‌ته‌وێ هه‌ک تۆ بم؟'

ههستیکی نامۆ وهک بهردیکی گهوره کهوتبووه ههناوی ئیلا. ئایا کابانیکێ شادمانی مال نییه؟ یان له نیوهی تهمهندا له توپی ژن و میزدایهتیهکی سههرنهکهوتوودا گیرى خواردوو؟ تق بلێت مندا لهکانی ئاوها تهماشای بکهن؟ ههروهها شووهکهیشی بهو گوێزه؟ ئهئى هاوپی و دراوسێکانی چی دهلێن؟ لهناکاو بیرکردنهوهیهکی بهسهردا زال بوو، ههستی کرد وا ههموو ئهوانهئى دهووبهري شینی بۆ دهگیرن. ئهم گومانهئى له پادهبهدر ئازاربهخش بوو و ههناسهیهکی سارد له دهمی دهریهري.

دهشيد به ږووگرځييه وه ټاوړې له جانيت دايه وه و گوټي: "ګره که داوای
لنډورډن له دايکت بکه ست:

ئىلا به مهلولىيه وه گوتى: گرینگ نىيه. من چاوه پىي هيچ ته وازويه كى لى ناكه م.

جانیت نیگایه کی ناویلی دایکی کرد و کورسییه کی به رهو پشته وه پال نا و سه رکۆشه کی خسته لاه و به توورپیی له ناندینه که ده رچوو. دوی چهند چرکه بهک ئورلی و ئافی به بیدهنگی دوایکه وتن. چا ئه م ره فتهاریان له

پشتگیرکردنیکی نااسایی خوشکه گه وره که یانه وه بوو، یان له قسه ی گه وره کان بیزار بوو بوون، ئینجا میمه ئیستر به بیانگیکی لاواز پویش و دوا دهنکی حه بی دژه دله کزه ی کرۆشت.

دهیفید و ئیلا به دهوری میزه که دا مانه وه، ههستی شله ژانیک به توندی له نئوانیاندا بالی کیشا. ئه و شته ی ئازاری ئیلا ی دها، وهک خویان ده یانزانی پرو به پرو بوونه وه ی ئه و بۆشاییه ی نئوانیان بوو، په یوه ندیی نه به جانیت وه هه بوو نه به دوو منداله که ی دیکه یانه وه.

دهیفید که چه تاله که ی خستبووه لاوه، هه لیگرت و قه ده ریک ته ماشای کرد و گوتی: "که واته ده توانم بگه مه ئه و به رهنجامه ی که تو شووت به و پیاوه نه کردووه که خوشت ویستووه؟".

"نکایه، مه بهستی من ئه مه نه بوو".

"ئه ی مه بهستت چی بوو؟"، دهیفید که هیشتا له گه ل چه تاله که دا ده دوا، پرسیی: "کاتی هاوسه رگیرمان کرد، پیم وابوو که خوشت ده ویم".

"تۆم خوشت ده ویست"، به لام ئیلا ئه مه یشی خسته سه ر و گوتی: "ئه و کاته".

دهیفید به دهنگیکی بی ده ربهرین پرسیی: "ئه ی که ی دهستت له خوشه ویستی من هه لگرت؟".

ئیلا مینا ئافره تیک که قهت رهنگدانه وه ی وینه ی خوی نه دیبیت، به سه رسو پرمانه وه دیقه تی شووه که ی دا، وه لی ئه میستا ئافره تیک بوو ئاوینه ی که هه لگرتبوو و به ره و پوخساری خوی به رزی کردبووه وه. ئه ری دهستی له خوشه ویستی میرده که ی هه لگرتووه؟ پرسیاریک بوو له وه و به ره له خوی نه کردبوو. ده به وه ویست به رسقی ئه م پرسیاره بداته وه، وه لی ئه و شته ی حه وه جه ی بوو په یف بوو. له ناخه وه ده یزانی گه ره که هه ردووکیان چاره سه ری شته که بکه ن، نهک منداله کانیان، به لام هه ردووکیان له جیاتنی ئه وه تا له توانایاندا بوو هه ولیان دا که: لیکه پین با پۆزه کان تیپه پن و شته دووباره وه بووه کان به سه ر ژیاناندا زال بن و پۆژگار به ساردوسپری پاسته قینه وه پیره وه ی خوی بپریت.

دهستی به گریان کرد، نهیتوانی بهر لهو خه مه بهرده وامه بگریت که به بی
 ناگایی ههردو وکیان بالی کیشابوو و بووبوو به به شیک له بوونیان. دهیقد
 پوخساره گرژه که ی شارده وه. ههردو وکیان دهیانزانی که به قهده وهی پقی
 له وهبوو که له به رانه بری بگری، ئه ویش نایه وهی بیینیت، دهگری. له به ختی
 ئه واندان زهنگی تهلیفونه که پرزگاری کردن.

دهیقد تهلیفونه که ی هه لکرت و وتی: 'ئه لۆ... به لئ لیتره یه. به یارمه تیت
 نه ختی چاوه پئی بکه'.

ئێلا خۆی کوکرده وه و تا له توانایدابوو ههولئ دا وا ده ربکه ویت که له
 دۆخیکی دهروونی باشدایه. دهستی به قسان کرد: 'به لئ، ئێلا قسه دهکات'.
 'ئه لۆ، من میتشلم، ببورره له م پشووی کوتایی ههفته یه دا بیزارم کردیت،
 دهنگی ئافرهتکی کهنج بوو، دویتنی ستیف داوای لیکردم په یوه ندیت پتوه
 بکه، به لام بیرم چوو. ئایا دهستت به خویندنه وهی دهستتوسه که کرد؟'.

'ئۆ، ئێلا دوا ی ئه وهی بیرری کهوته وه که ئه رکیک چاوه پئی دهکات،
 هه ناسه یه کی هه لکیشا. یه که م کاریکه که په خشکاریکی ئه ده بی بۆی ده نیریت،
 پۆمانیکه نووسه ریکی ئه وروویی نه ناسراو نووسیویت و ده بیت راپورتیکی
 تیروته سه لی له سه ر بنووسیت. پئی رابگه یه نه با نیگه ران نه بیت، دهستم به
 خویندنه وهی کردوه، ئێلا ئه مه ی به درۆ گوت. ئاخر ژنیکی به ته ماح و
 سه رسه خت، نایه وئ له یه که م کاریکدا که داوای جیه جیکردنی لیکراوه، میتشیل
 بیزار بکات.

'باشه، ئه ی شته کان چۆن ده پۆن؟'

ئێلا که مه کی بیدهنگ بوو و نه یزانی چی بلیت. ئاخر جگه له وهی که
 دهستتوسه ی پۆمانیکی میژوویه ده رباره ی پۆمی شاعیری سو فیی به نئو و
 دهنگ که به (شه کسپیری دنیای ئیسلامه تی) یش داده نرئ، ده رباره ی
 دهستتوسه که هیچ شتیکی نه ده زانی.

'پۆمانیکی سو فیانه یه، ئێلا پیکه نی و ئومیده وار بوو که به شوخیکردن
 درۆکه ی په رده پۆش بکات.

بهلام میثیل مژوول بوو و به کرده‌بری کوتی: باشه، کوئ بکره. پیم وایه وهک خۆت پیشبینی ده‌که‌یت که راپۆرتووسین دهرباره‌ی پۆمانیکی ئاوها کاتیکی زۆرتتری گهره‌که...".

که ده‌نگی میثیل کپ بوو، له دووری ته‌لیفۆنه‌که وره‌وریکی ژنه‌وت. ئیلا وای به خه‌یالدا هات که له‌یه‌ک کاتدا چه‌ندین کار ده‌کات- نامه ئه‌لیکترۆنییه‌کانی ده‌خوینتیه‌وه، پیداجوونه‌وه‌ی یه‌کس له نووسه‌ره‌کان ده‌خوینتیه‌وه، قه‌پال له بابۆله‌یه‌کی زه‌لاته‌ی تونا ده‌دات، نینۆکه‌کانی بۆیه ده‌کات- هه‌موو ئه‌مانه‌ش له کاتی ته‌لیفۆنکردندا.

میثیل دوا‌ی خوله‌کیک پرسیی: "هیشتا له‌وینت؟".
"به‌لئ".

"باشه، کوئ بگره، لیتره دۆخه‌که ئالۆزه. ده‌بی برۆم. ته‌نها ئه‌وه‌ت له یاد بیت که دوامۆله‌ت بۆ راده‌ستکردنی کاره‌که سێ هه‌فته‌ی تره‌".
له‌پر ئیلا وتی: "ده‌زانم"، هه‌ولئ دا وای دهربخات که زۆر به‌پلانه، "کاره‌که له کاتی دیاریکراوی خۆیدا ئاماده‌ ده‌بیت".

له راستیدا ئیلا له هه‌لسه‌نگاندنی ئه‌م ده‌ستووسه‌دا متمانە‌ی به‌ خۆی نه‌بوو، هه‌رچه‌نده له سه‌ره‌تادا زۆر په‌رۆش و له‌خۆ دلتیا بوو، خۆش‌حالی‌ش بوو، چونکه یه‌که‌م که‌س بوو پۆمانی نووسه‌ریکی گومناوی ده‌خوینده‌وه که هیشتا چاپ نه‌کراوه و له دیاریکردنی ئه‌م نووسه‌ره‌دا پۆلیکی ده‌بیت، با که‌میش بیت. که‌چی ئیستا دلتیا نه‌بوو که ده‌توانیت له بابه‌تییکی وه‌ک سوڤیگه‌ریتی قوولبیته‌وه که په‌یوه‌ندی به ژبانی ئه‌وه‌وه نییه و پروداوه‌کانی بۆ سه‌ده‌ی سیانزه‌هه‌م ده‌گه‌رینه‌وه.

بیگومان میثیل هه‌ستی به دوودلییه‌که‌ی کردبوو، بۆیه لئی پرسیی: (ئایا کیشنه‌یه‌ک هه‌یه؟).

کاتی وه‌لامی نه‌ژنه‌وت، پتر پینی داگرت و پرسیی: (کوئ بکره، ده‌توانیت پیم بلیت ده‌ته‌وئ چی بلیت؟).

ئیلا دوا‌ی که‌می بیده‌نگی، بریاری دا که راستیه‌که‌ی بلیت.

"پیم وایه له‌م پۆژانه‌دا سه‌رودلیکی ئه‌وتۆم نییه تا له پۆمانیکی میژوویی وردبمه‌وه. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه من بایه‌خ به پۆمی و شتی وا ناده‌م و هیشتا

بابەتەكە بە لامەوہ نامۆیہ. كاشكى پۇمانىكى دىكەت دەدامى - شتىك زۆرتەر پەيوەندى بە خۇمەوہ ھەبىت.

“واى چ بۇچوونىكى سەيرە!، مېشىل ئەمەيشى گوت، تۆ پىت وايە گەر شتىك خويندەوہ و شارەزايى باشت لى ھەبوو، ئىدى دەتوانىت باشتى كارى لەسەر بکەيت؟ نەخىر، قەت وا نىيە! ھەر بەواى ئەوہى لەم ولايەتە نىشتەجىت وات بە خەيالىدا دىت كە دەتوانىت پۇمانگەلى بنووسىت، پروداوہكانى لە ولايەتى ماساشۇستس قەوماون، ئايا ئەمە راستە؟”

“مەن مەبەستم ئەمە نەبوو...، ئىلا كە واى گوت دەسبەجى زانىى دواینیوہپۇش ھەمان رىستى دووبارە كىردوۋەتەوہ. نىگايەكى شوۋەكەى كىرد تا بزانىت ئاخۇ ئوۋىش سەرنجى ئەوہى داوہ، وەلى زەحمەت بوو سىماى دەموچاوى دەيفىد بخوينتەوہ.

“زۆر جار وا پىويست دەكات كىتىگەلىكىش بخوينتەوہ كە پەيوەندىيان بە ژيانمانەوہ نىيە. ئەمە بەشىكە لە كارەكانمان. ھەر لەم ھەفتەيەدا كىتىكىم خويندەوہ ئافرەتتىكى ئىرانى نووسىويتى كە لە تاران سەرپەرشتى سۆزانیخانەك دەكات، ئىدى ناچاربوو لە ولات ھەلىت . ئايا دەكرى داواى لى بکەم كە دەستووسەكە بۇ پەخشكارىكى ئىرانى بنىريت؟”

“بىگومان نەخىر، ئىلا ورەورىكى كىرد و ھەستى بە خۇى كىرد كە ھىچ لەباردانەبوو و توورەھاتە.

“ئايا ئاشنابوون بە خاك و كولتورى دورەوہ بە نىشانەى ھىزى ئەدەبىياتى باش دانانرى؟”

“بىگومان. گوۋى بگرە، ئەوہى پىم وتىت لە بىرى خۇتى بەرەوہ. پىش وادەى دىارىكراو راپۇرتىك لەسەر مىزەكەت دەبىنى، ئىلا بەدەم قسەوہ رقى لە مېشىل ھەلگرت، چونكە بە شىۋەيەك مامەلەى لەگەلدا دەكات وەك ئەوہى لە ھەموو كەس وەپسكەر و گىلتىر بىت، رقى لە خۇيشى بوۋەوہ، چونكە بوارى دا ئەوہ پروۋىدات.

“ئايابە، ئەمەيە گىيانى بەھۆلەوہبوون، مېشىل ئەمەى بە جۆرى گوت مىنا سىتران بچرىت، خراپ لىم تىمەكە، لى پىم وايە دەبى ئەوہت لە ياد بىت كە

دهيان كهس ئاواتهخوازن ئه م كارهى تويان دهست بكهوټ و زوربه شيان له
نيوهى ته مهنى تودان، ئه مهش بۆ كار كردن په رۆشترت دهكات.

كه ئيلا ته ليفونه كهى داخست، بينى ده يقيد ته ماشاى دهكات و له
پوخساريدا نيشانهى په رۆش و دوودلى دياربوو. وا ده رده كهوت چاوه پرى
ئوهى كردبټ له كوئ كوتاييان پى هيتابوو هه ر له وئوه دهست پټبكات، به لام
ئيلا ئيدى نه يده ويست ده ربارهى دوټه كه يان قسه بكات، مادام به ر له هه ر
شتىك هه ر دوو كيانى نيگه ران ده كرد.

دواتر هه ر ئه و پۆژه خوئ بينى به ته نها له بالكو نه كه له سه ر ئه و
كورسييه بزۆكه دانىشتوو كه حه زى ده كرد له سه رى دابنىشت و بپروانىته
پهنگه سوور و مهيله و پرته قالييه كهى پۆژاوا بوون له تورتامبتون. وا هه ستى
كرد كه ئاسمان به راده يهك لټيه وه نزىك و ئاوه لايه، له وه يه بتوانټ ده ستى
پى بكات. مه ژگى خوئ هټور كرده وه، چونكه وا دياربوو به وائى ئه و
ژاوه ژاوهى كه له ناوه وهى ده خولايه وه، ماندوو بووټت: دانه وهى خه رجى
كارتى زيانبژيرى ژيان (تامين على الحياه) ئه م مانگه، خووه توو په هاته كانى
ئورلى له كاتى نانخواردندا، نمره كه مه كانى ئافى له قوتابخانه دا، ميمكه ئيستر
و كيكه غه مگينه كانى، خراپوونى ته ندروستى سه گه سپيرټى، پلانه كانى
جانټت بۆ شوو كردن و په يوه ندييه سىكسيه كانى شووه كهى و سه ربارى
نه مانى خو شه ويستى له ژيانى خو شيدا... ئه مانه هه موو پټكه وه يهك له دوائى
يهك له چه ند سندوقىكى بچووكى ئاوه زيدا به سه ر يه كدا داخران. ئيلا له و
دۆخه ده روونيه دا ده ستنووسه كهى ده ره ئينا و وهك ئه وهى بزانتټ كټشى
چه نده، به ده ستى به رزى كرده وه. ناو نيشانى رۆمانه كه له سه ر به رگه كهى به
مه ره كه بټكى شينى توخ نووسرا بوو: "كفرى شيرين".

ئيلا زانىى كه كهس ده ربارهى نووسه زه كه كه ناوى عه زيز. ز. زاها رايه و
له هۆله ندا ده ژى، شتىكى ئه و تو نازانتټ. ده ستنووسه كه له ئه مستردامه وه بۆ
په خشكارى ئه ده بى نټر دياربوو و له ناو زه رفه كه دا كار تىكيشى له گه لدا بوو،
ديمه نى په له گوله زه ن به قټكى زه رد و ئه ر خه وانى نايبى له سه ر بوو و له
پوو كارى پشته وهى تيبينيهك به ده ستخه تىكى جوان نووسرا بوو:

سەيدايىن من - خاتوننا من

لە ئەمستردامەو سالاو.

پۇمانى نىردراوى ھاوپىنچ پووداۋەكانى لە سەدەى سىانزەھەمدا لە قۇنيا
لە ئاسىيائى بچووك پوويان داۋە، بەلام پاستگۇيانە دەلىم كە پووداۋەكانى
كارىگەرپان بەسەر ھەموو ولاتان و پۇشنىبرىي ھەموو سەدەكانەو ھەيە.

ھىوادارم بۇ خويندەو ھى پۇمانى (كفرى شىرىن) كاتتان ھەيىت، كە
پۇمانىكى باتىنىي مىژوويە دەربارەى پەيوەندىي شىرىنى نىوان پۇمىي
شاعىرى ھەلگەوتوو و پىشەواى مەزن و ھىژاى دىرۇكى دىئاي ئىسلام و
شەمسى تەورىزىي بىناوتا و ونبوو و لىوانلىو لە سەركىشى و كارى
چاۋەرواننەكراو.

ئومىدەوارم خۆشەويستى بەردەوام ياۋەر و سايەبانتان بىت.

أ. ز. زاھارا

ئىلا ھەستى كرد كە ئەم كارتە پۇستكراۋە خۆتىھەلقورتانىكى پەخشكارە
ئەدەبىيەكەيە، چونكە سىتىف ئەۋەندە كاتى بە دەستەۋە نىيە تا پۇمانى
نوسەرىكى ئەدەبىدۇست بخوينتەو، ئىدى زەرفەكەى داۋە بە مىشپىلى
يارىدەدەرى و ئەمىش بە يارىدەدەرە نوئىيەكەى داۋە. بەم شىۋەيە پۇمانى
(كفرى شىرىن) كەوتە بەردەست ئىلا. ئاخىر ئەو لە كوئى بزانىت ئەم كىتەبە ھەر
ئەۋە نىيە كە كىتەبىكى ئاسايى بىت، بەلكو كىتەبىكە ژيانى دەگۇرپىت و كە
دەيشى خوينتەو، چىرۇكى ژيانى خۇى دووبارە دەنوسىتەو.

ع. ز. زاھارا كاتى لە سەفەرى شوئىنە جىاۋازەكانى دىئا نەبوايە، ئەۋا لە
ئەمستردام لەگەل كىتەبەكانى و پشپىلەكانى و كىسەلەكانى دەژيا. پۇمانى (كفرى
شىرىن) يەكەم پۇمانىتى و رەنگە دوا پۇمانىشى بىت. نىيازى نىيە بىتە
پۇماننوس، چونكە ئەم پۇمانەى لە سەرسامبوونىكى پەتييەۋە نوسى، لە
خۆشەويستى زۆرىيەۋە بۇ پۇمىي شاعىر و سۇفى و خۆرە ئازىزەكەى،
شەمسى تەورىزى بوو. چاۋەكانى بەرەو دامىنى لاپەرەكە بۇ دىپى دواتر
نىگايان كرد. ئىلا شتىكى خويندەۋە بە شىۋەيەكى سەير بە لايەۋە ئاشنا بوو.
گەرچى ۋەك ھەندى كەس دەلىن، عەشق تەنھا ھەستىكى شىرىنى
لەچارەنوسراۋ نىيە كە خىرا دىت و دەروات.

ئىلا دەمى داچەقاند و ھەستى کرد ئەم دەربرپنە ئاوەژووی ئەو دەربرپنەيە کە ئەو پۆژە لە ناندینە کە بە کچەکەى خۆى وت. چرکەساتیک وەستا. بیرۆکەيەکی بە خەيالدا ھات و ھەللەرزى، ھىزىکی تەماوى، يان ھىزىکی تری ئەم گەردوونە بووبیت، پەنگە ئەم کتیبە، يان ھەر کەسىکی دى سىخوپی بەسەرەوہ کردبیت، پەنگە نووسەرى کتیبە کە ئەم کتیبەي نووسیوہ، پىشتەر زانیبىتى يە کەم کەس کى دەخوینیتەوہ. بىگومان نووسەرە کە دەزانیت کە ئەم دەبیتە يە کەم خوینەرى . بە ھۆيەکی ناديار کە خۆيشى نەیدەزانی چىيە، ئىلا بیرۆکەکەى بە بىزارکەر و ھاوکات بە وروژینەر زانى.

لە چەندین شىوہدا سەدەى بىستويە کەمین زۆر لە سەدەى سىانزەھەم جیا نییە. لە مێژوودا ئەوہ تۆمار دەکری کە ئەم دوو سەدەيە سەردەمى ملاننیتەکی ئایینی ئەوتۆ بوون لەو پىتش وینەى نەبووہ، سەردەمیک بوون بەدھالیبوونى پۆشنیری تیاياندا باو بووہ، ھەر وەھا ھەستىکی دەستەجەمعى بەواى نەبوونى ئارامى و لەیەکتر ترسان باو بووہ. لە کاتىکی ئاوەھا دا خۆشەويستى لە ھەموو کاتىکی تر پىويستەرە.

بایەکی سارد و توند بەرەو پووی ھەلیکرد، لاپە پەکانى لەسەر بالکۆنە کە پەرت کرد: خۆرە کە بەرەو ئاوابوون شۆر بووہوہ و جوانییە کەى گۆرپاوبو بە کەشیکى مات و خەمین.

وہک پۆمى بیرمان دەخاتەوہ، مادام عەشق گەوھەرى ژيان و ئامانجى بالایەتى، کەواتە لە دەرگای ھەموان دەدات، بەوانەشەوہ کە خۆيان لە خۆشەويستى دوور دەرگن - تەنانەت بەوانەوہشە کە پەیفى (پۆمانسى) وہک ئاماژەيەکی رەتکردنەوہ بەکار دینن.

ئىلا مینا (خۆشەويستى لە دەرگای ھەموان دەدات، تەنانەت لە دەرگای ئەو کابانى مالەش دەدات کە لە ناوہ پراستى تەمەندايە و لە نۆرتامبۆن دەژى و ناوى ئىلا پۆبنشتاين) ھى خویندبیتەوہ، ھەستى بە سەرسوڤمان کرد.

حەز و غەریزە ھانىيان دا کە دەستنووسە کە بداتە لاوہ و بچیتە ژوورەوہ و تەلیفۆن بۆ مېشیل بکات، تا پىنى بلێت کە ئەو دەتوانیت دەر بارەى ئەم پۆمانە راپۆرتیک بنووسیت، وەلى لەبرى ئەوہ ھەناسەيەکی ھەلکیشا و لاپە پەکەى ھەلدايەوہ و دەستى بە خویندەوہ کرد.

کفری شیرین

رۆمان
ع.ز. زاهارا

سۆفیه کان ده لنین نهیئیی
قورئان له سورهتی فاتیحاده
نهیئیی سورهتی فاتیحاش له دهربرینی
به ناوی خودای دههنده و دلوقاندایه
گهوهری به ناوی خودای دههنده و دلوقانیش له پیتی (ب) دایه
که خالیک له ژیر ئهم پیتهدایه...
خالی ژیر (ب) ئیه کهش هه موو بوونه واره که بهرجهسته دهکات...
هه ر وەک چۆن مهسنهوی به پیتی (ب) دهست پیتدهکات،
بۆیه هه موو به شهکانی ئهم پۆمانهش به پیتی (ب) دهست پیتدهکات.

به راییه ک

به دردهوام سدهی سیانزههم به ململانی نیی و ناوکی سیاسی و ململانی له سهر دهسهلات بارگاوی بوو، دۆخیکی شله ژاو له ناوچهی ئەنادۆل سهری هه لدا بوو. له پۆژاواوه خاچه رستان قوسته ننتینه یان داگیرکرد و به رهو داگیرکردنی قودس پێشپه وییان ده کرد و گهندهلی و خراپه کارییان تیدا ده وه شاند و ئیمپراتۆریتی بیزهنتی دابهش بوو. له پۆژه هاته وه سوپای مه غۆل به سه رکرده تی سه رکرده ی سه ریازی مه زن جهنگیزخان زۆر به خیرایی بلاو بو وه وه. له ناوه پاسته وه خپله تورکه جۆراوجۆره کان له نیو خویاندا له شه پوشۆردا بوون، هاوکات بیزهنتینییه کان هه ولیان ده دا ئه و خاک و سامان و هیزه ی له ده ستیان دا بوو، به دهستی بینه وه. ئیدی سه رده می ئازاوه یه کی وا بوو، که له وه بهر وینه ی نه بوو، به جۆری مه سیحیه کان دژی مه سیحی ده جهنگان، مه سیحیه کان دژی موسلمانان کان شهریان ده کرد، موسلمانان کان دژی موسلمان ده جهنگان. ئیدی بنیاده م پووی له هه ر شوینی کردبا، جهنگ و ئازار و ترسیکی ئه وتو بوو وینه ی نه بینرابوو. له گه رمه ی ئه م ئازاوه یه دا زانیه کی ئیسلامی بیهاوتا ده ژیا، که به جه لاله دینی پۆمی ده ناسرا و نازناوی "مه ولانا" بوو، له هه موو ناوچه که و ده ره وه ی ناوچه که، هه زاران هه وادار و مرید ده وریان دا بوو و بۆ هه موو موسلمانان وه ک پووگه یه ک بوو. سنایی ۱۲۴۴ ی زاینی (پۆمی) له گه ل (شه مس) به یه ک گه یشتن - شه مس ده رویشیکی گه پریده و رهفتار سه یربوو و بۆچوونی هه رته قییانه ی هه بوو. ئه م به یه ک گه یشتنه یان ژیا نی هه ری هه کیانی گۆپی. ئه و به یه ک گه یشتنه سه ره تای هاو پنییه تییه کی تۆکه بوو و له سه ده کانی دواتردا سۆفییه کان به یه ک گرتنی دوو ئۆقیانووسیان چواند. دوا ی ئه وه ی پۆمی به م هاو پنی ناوازه یه گه یشت،

له پیاویکی ئایینی خواساییه وه بۆ شاعیریکی لیوانلیو له سۆز و سوفیهکی وابسته و بانگخوازیکی عهشق گۆرا، سهمای دهرویشانی داهیتا و له ههموو کۆت و بنهمایهکی کونخوازی پزگاری بوو. له سهردهمیگدا گیانی دهمارگیری و ناکۆکی ئایینی تیتیدا تهشه نهی کردبوو، ئهو بانگهوازی پۆحانییه تیکی جیهانیی گشتگیری دهکرد و ده رگاگانی له بهردهم ههموو تیره ی مرقوف به جیاوازیی ئارهزوو و پاشخانیه وه والا کردبوو. له بری ئه وهی بانگهوازی جیهادی پواله تبازی بکات، که به (جهنگی دژی خودانه ناسان) دهناسرئ و زۆریک لهو سهردهمه دا بانگهوازیان بۆ دهکرد و تهواو وهک ئه وهی ئهمرۆ پووده دات - پۆمی بانگهوازی بۆ جهنگی ناوه وهی مرقوف دهکرد، ئامانجه کهیشی له جهنگی دژی (منی بالا) دا به رجهسته ده بوو و له کۆتاییدا دژی (نهفس) و پیشیلکردنی نهفس بوو.

به لام بیروبۆچوونه کانی له لایه ن ههموو خه لکه وه پیشوازیی لی نه کرا و دلیان بۆ خوشه ویستی والا نه کرد. په یوه ندیی پتهوی گیانی نیوان شه مسی ته وریزی و پۆمی بوو به جیگهی واته وات و پتوه هه لبه ستان و هیرشکردن. ئه وه بوو خه لکی خراب لییان تیگه یشتن و ئیره ییان پیده بردن و تانه یان لیده دان، ئه وه نده بیریزیان پیکردن، تا نزیکترین که سی خویان غایه نه تیان لیکردن. ئه وه بوو دوا ی سی سال له به یه ککه یشتنیان، به شیوه یه کی کاره ساتبار له یه کتر دابران.

وهلی چیرۆکه که له ویدا کۆتایی نه هات.

له راستیدا کۆتاییه ک له ئارادا نه بوو. دوا ی نزیکه ی هه شتسه د سال، هیشتا پۆحی شه مس و پۆحی پۆمی تا پۆژی ئهمرۆمان قو لپ به ژیان ده دهن، له ناخماندا و له شویتنیکدا ده سوو پینه وه...

بکوژه که

ئەسکەندەرییە، تشرینی دووهم ١٢٥٢

بەنی ئاویکی لێخنی بیریک، مردوویەکی تیندا راکشاو. ئیدی پروم لە
هەر شوینیک کردبا، چاوەکانی دوام دەکەوتن، دوو چاوی گەش و بیدار وەک
دوو ئەستێرە یاریک بە بەرزایی ئاسمانەوێ که نوقلانە ی شووم لێدەن
هەلواسرا بوون. بەو نیازەوێ بۆ ئەسکەندەرییە هاتم تا بتوانم بۆ شوینیکی
دوور سەفەر بکەم و لەم یادگە کونکەرە هەلیم و ئەو لوورەلوورە بوەستینم
کە لە سەرماندا دەنگ دەداتەو، لەو دوا هاواری هەلیم کە بەر لەوێ
خوێنەکی بشۆردریتەو و چاوەکانی بەقوڵدا بچن و لە هەناسەپرکیتیەکی
بێپراوەدا گەرووی داخات، لێتەو هەنگاوم نا، مالتاوا ی پیاویکی بە خەنجەر
دابێژرا، لوورە ی گورگیکی بەتەلەو بوو.

کاتێ کە سێک دەکوژیت، ئەوا شتێک لەوێو بۆ تۆ دەگۆزیتەو –
هەناسەیهک، یان بۆنیک، یان ئاماژەیهک. من ناوم لەوێ ناوێ (نەفرەتی
قوربانی). بە جەستەتەو دەلکیت و بەنیو پێستەتەدا پۆدەچیت و پاستەوخۆ
بەرەو دڵت دەخزیت و لە ناوێو تەدا دەمینیتەو و هەلدەپلکیت. ئەوانە ی لە
شەقامدا دەمبینن، شێوازیکی وا شک نابەن تا ئەوێ بزانن، لێ من پەوسی
هەموو ئەو پیاوانەم لەگەڵ خۆمدا هەلگرتووە، کە کوشتوومن. وەک
گەردنبەندیکی شارراو بە گەردنی خۆمدا هەلمواسیون و بە توندی هەست بە
قورساییان دەکەم. هەرچەندە هەست بە ئاسوودەیی ناکەم، بەلام پراهاکم
لەگەڵ ئەو بارە قورسەدا بژیم و وەک بەشێک لە کارەکم قەبوولی بکەم.

لهوساوه که قابیل هابیلی کوشت، له ههموو بکوژیکدا ئه و پیاوهی که کوشتوویه تی هه ناسه ده دات. ئه وهی دهیزانم ئه مهیه، شتی که بیتزارم ناکات، به لام بۆچی دوا ی ئه و پرووداوه خیرایه، ته زووی هه لله رزین دایگرتم؟
 ئه م چاره هه ر له سه ره تاوه هه موو شتی جیاواز بوو. ده ته ماشاکه ن، بۆ نمونه ئه و شتیوازی کارکردنه ی دۆزیمه وه، یان ئایا گه ره که بلیتم ئه و شتیوازه ی که منی بۆ کارکردن دۆزییه وه؟ له سه ره تای به هاری سالی ۱۲۴۸دا، له قونیا له کن خاوه ن سۆزانیخانه یه ک کارم ده کرد، نیره مووکیک بوو به توندوتیژی و توو په یی ناسرابوو و له چاودیری کردنی له شفرۆشه کاندایارمه تیم ده دا و ترسم ده خسته دلّی ئه و مه عمیلانه وه که به باشی په فقتاریان نه ده کرد.

به پروونی ئه و پۆژه م له یاده، دوا ی له شفرۆشیک که وتبووم که له سۆزانیخانه که هه لاتبوو و له خودا ده گه را. ئافره تیکی ئه ونده جوان و جحیل بوو، له وه بوو به ندی دلم بیسی نیت، ئاخه گه ر پیتی گه یشتبام، به ته مابووم به جوړی دهموچاوی بشیوینم، ئیدی هیچ پیاویک بیژی نه یه ته ماشای بکات. ئه وه ندیه نه مابوو ئه و ئافره ته گیله ده سنگیر بکه م، کاتی نامه یه کی ئالۆزم دۆزییه وه که له به رده م ماله که م فریدرابوو. له به ر ئه وه ی نه خوینده وار بووم و نه مده توانی بخوینمه وه، نامه که م بۆ سوخته خانه برد و دام به یه کیک له فه قیکان تا بۆمی بخوینتیه وه، له به رانه ردا بری پاره م پیتی دا.
 دوا یی بۆم ده رکه وت که نامه که له نه ناسراویکه وهیه و (ژماره یه ک له خودا ناسانی به ئه مه که) واژوویان له سه ر کردوه.

له نامه که دا وا هاتبوو: ئه سه رچاوه یه کی باوه پپیکراوه وه زانیومه نه که تو کینیت و له کوینه هاتوویت و له کوئ کارده که یت. تو ئه ندایمکی پینشوویت له ده سته ی تلیاککی شه کان! هه روه ها ئه وه ش ده زانین که دوا ی مردنی هه سه نی سه باح و ده سنگیر کردنی سه رکرده کانی، ئیدی ده سته که ئه و هیزه ی جارانی نه ما. ده زانین تو له ترسی سزادان هه لاتوویت و بۆ قونیا هاتوویت، ئیدی له وساوه خۆت گوپیوه و ژیان به سه رده به یت.

له نامه که دا نوو سرابوو که ئه وان یه کجار هه وه جه ی منن و پاره یه کی مؤلم ده ده نی. وتبوویان گه ر من به راستی ده مه وی به ده نگیا نه وه بچم، ئه وا

گهره که له و ئیواره یه دا دواى تاریکان به ره و مه یخانه یه کی به نیوبانگ برۆم. کاتی دهگمه ئه و مه یخانه یه، له سه ر نزیکتین میزی لای په نجه ره که دانیشم و پشت له ده رگا که بکه م و سه ر به ربه ده مه وه و چار بپر مه زه ویه که. ئینجا که سیک یان که سانیک که به کارم دیتن، بۆ لام دین و هه موو ئه و زانیاریانه م پێده ده ن که پتو یستم به زانیانه، کاتیکیش دهگه نه جی، یان ده پۆن، گهره که سه ر هه لنه برم و ته ماشای ده موچاویان نه که م.

نامه یه کی سه یر بوو، لی من راها تبووم که چۆن مامه له له گه ل ئاره زووی مه عمیله کاندا بکه م. چه ندین سال جۆره ها که س به کاریان هینام و زۆر به یان ده یانه ویست ناوه کانیا ن به نه ینی بمینته وه. ئه زمون فیری کردم، جاری وا هه بوو مه عمیله که چه ند هه ولێ شار دنه وه ی ناسنامه ی خۆی دایا، ئه وا ده بووه نزیکتین قوربانی، به لام کارم به وه نییه، چونکه ئه رکی من ته نها کاری کوشتنه. نابیت له هۆکاره په نه انه کانی پشت ئه رکه که م بیرسم. له و چه ندین ساله ی که (ئه له مووت) م جیه یشتبوو، ئه و ژیا نه م بۆخۆم هه لبا زاردبوو.

له هه موو بارینکا مه گه ر چۆنها پرسیارم کردبا. بۆچی بیرسم؟ زۆر به ی ئه وانه ی که ده یاناسم، لای هه ریه کیکیان، یان به لای که مه وه یه کی که هیه که ده یه وه ی یه کی که له ناو ببات، کاتیکیش ئه وه نا که ن، مانای ئه وه نییه له کوشتن پارێزاون. له راستیدا له ناخی هه ر که سینکا ئاره زوویه کی په نه ان هیه که پۆژی یه کی که بکوژیت. خه لکی تا دوا ی ئه وه ی شته که یان به سه ر دیت، ئینجا ئه وه ده زانن. ئاخو ئه وانه پێیان وایه له کوشتندا ده سته وسانن، وه لێ شته که ته نها مه سه له ی ویزدانه، که چی بری جار ته نها سه ره له قاندنیک به سه بۆ دایساندنێ توو په ییان. ئیدی به ده حالی بوونیکێ ئه نقه ست، یان ده مه قالی له سه ر شتیکی توو په هات، یان کاتی بنیاده م له شوینیکێ هه له و کاتیکێ هه له دا بیت، په نگه نیازیکێ تیکشکینه ر له که سانیک ده ربه که ویت که له کاتی خوا سایدا که سانیکێ باش و به ریزیش بن. ده کرێ هه ر که سیک، که سیک بکوژیت، به لام له توانای هیچ که سینکا نییه که که سیکێ غه ریب و لایده به ئه نقه ست و به مه به ست بکوژیت، ئا لێ ره وه ده چمه نیو دیمه نه که وه.

من کارگه لیکێ قیزه ونم بۆ که سانیکێ تر جیه جی ده کرد، ته نانته خوداش له پلانه پیرۆزه که یدا، کاتی عیزارایی فریشته ی مه رگی بۆ کۆتاییه تان به

ژيانی خه لکی دانا، ههستی به پتو یستبوونی که سیتی وهک من کردبوو. بهم
 ئاوهایه خه لکی له فریشته دهرسن و نه فره تی لیده کهن و پقیان لیه تی، له
 کاتیکدا دهسته کانی خودا و ناوی خودا به پاکی و بیگه ردی ده میتنه وه. له وهدا
 سته میک له و فریشته یه ده کړی، لی بۆ دووهم جار ده لیم که ستهم هه موو
 دنیای ته نیوه. ئه ری وای نییه؟

که شه و داها، دووم کرده مه یخانه که. ریکه وت وای ویست پیاویک که
 دهوسی کۆنه برینیک به ده موچاوییه وه دیاربوو، له تهک ئه و میزه ی نزیک
 په نجه ره که دابنیشیت و له پرخی خه ودا بیت. وام به خه یالدا هات بیداری
 بکه مه وه و داوای لی بکه م بچیته سه ر میزیکی تر، به لام تو نازانیت
 کاردانه وهی سه رخوشان ده بیت چۆن بیت، بۆیه ده بوو ئاگادارم و خه لکی له
 خۆم نه ورووژینم. له بهر ئه وه لای میزه به تاله که ی دوا ی ئه و، به رانه بهر
 په نجه ره که دانیشتم.

دوا ی که من دوو پیاو گه یشتنه جی، بۆ ئه وهی پوخساریان نه بینم،
 هه ری که یان له لا ته نیشیتکه وه دانیشتم. پتو یستم به وه نه بوو ته ماشایان بکه م
 تا بزانه که ئه وان دوو گه نجن و ئاماده ی ئه و هه نگاوانانه نین که خه ریکه
 هه لده یترئ.

'راسپارده یه کی گرینگمان بۆ تو پیگه یشتوو،' یه کیکیان ئه مه ی گوت و
 پریمی دهنگی پتر دوودلی بوو، نهک وریایی، پیمان و تراوه که تو لیها توویت.
 شیوه ی وتنه که ی پیگه نیناوی بوو، لی من زه رده خه نه که م خه فه کرد.
 دیقه تم دا هه ردووکیان دهرسان، ئه مه ش کاریکی باش بوو، ئه گه ر له دۆخی
 ترسدا بن ئه و له گه ل مندا زات ناکه ن هیچ هه له یه ک بکه ن.

بۆیه گوتم: 'به لی من لیها تووم، بۆیه ناوی (سه رچه قه ل) یان لیناوم. ئه و
 ئه رکه چه ند سه خت بوو بیت، قه ت مه عمیله کانم ناؤمید نه کردوو'.
 هه ناسه یه کی هه لکیشا و وتی: 'باشه، ئاخه ر ئه م ئه رکه رهنگه ئاسان
 نه بیت'.

لیره دا لاوه که ی تر هاته قسه و گوتی: 'ته ماشاکه، ئه م پیاوه دوژمنیکی
 زۆری بۆخۆی په یدا کردوو. له وه ته ی ها تووه ته ئه م شاره، جگه له کیشه،
 شتیکی تری له گه ل خۆیدا نه هیتاوه. چه ند جاری ئاگادارمان کردوو ته وه،

بهلام گویی له قسه مان نه گرت و بووه به مایه ی خراپه کاری و کیشه و هیچ
هه لېزارنیکي تری له بهرده ممان نه هیشتووه ته وه.

بهرده وام شته کان بهم جوړه دهړویشن. هه موو جارئ پیش نه وه ی
بگینه پڼکه و تنیک، مه عمیله کان وهک نه وه ی بۆ قایلکردنم مه ترسی کاره که
که م بکه نه وه، هه ولیان دها پاساویک بۆ نه وه کاره بهینه وه که ده یان نه وه ی
نه نجامی بدهن.

لیم پرسین: 'له مه به سستان تنیکه یستم. پیم بلین نه وه که سه کیه؟' له
ناوهیثانی پراپوون و چه ندین وهسپ و ناویشانی ئالوزیان دا.

'پیاویکی خودانه ناسه و هیچ په یوه ندییه کی به ئیسلامه وه نییه، لامل و
سه رکیشه، له ناخدا خراپه کار و بیتاوه ږه. ده رویشیکي له ئابین وهرگه ږاوه.'

که دوا وشهم ژنه وت، هه ستنیکي ترسناک به باسکه کانمدا گه ږا. مه ژگم
به له ز که وته هزرکردن. منیک جوړه ها خه لکم کوشتووه، گه وره و بچووک،
ثافره ت و پیاو، وه لی قه ت ده رویشیک، پیاویکی بروادارم نه کوشتووه. من
بروام به شتی پروپوچ هیه و ئاره زووی نه وه م نه بووه خودا له خو م بکه م،
چونکه سه رباری هه موو شتی، بروام پیته تی.

'پیم وایه داواکه تان ږه ت ده که مه وه. پیم وا نییه من به وه ی پیاویکی ئابینی
بکوژم. که ستنیکي تر بدوزنه وه.'

که قسه که م ته واوکرد، هه ستامه سه ر پین و ئاماده ی ږویشن بووم، به لام
یه کی له دوو پیاوه که ده ستی گرتم و به پارانه وه وه کوتی: 'تکات لیده که م
چاوه ږی بکه: نه وه پارویه بۆ نه وه ئه رکه ی ده یکیشیت گونجاوه، ئیمه ئاماده ی
بیکه ی به دوو نه ونده.'

'نه ی نه گه ر سی نه ونده بیت؟' لیم پرسین و پیم وابوو که ږه که له وه
زیاتر ناکن.

به لام سه رم سوږما، دوا ی دوو دلییه ک هه ردوکیان هه ستان. به
شله ژاوییه وه دوو باره له شوینه که ی خو م دانیشتمه وه. به م ږه پارویه ده توانم
ماره یی ژنیک پڼکه وه بنیم و له دوا ییدا ژن به ینم. ده رباره ی به ږیوه بردنی
کاروباری ژیانم هیچ په ژاره یه ک داینه گرتم. ده رویش بیت یان ده رویش نه بیت،
به رانه ر نه م ږه پارویه هه ر که ستنیک بیت شایانی کوشتنه.

چۆن بزنام كه من لهو چركه ساته دا له ژيانمدا كه وره ترين هه له م كردوه
و له سۆنگه ئه و تاوانه ئى كردومه، پاشماوه ئى ژيانم به په شيمانى
به سه رده به م؟ ئاخىر چۆن بزنام كه كوشتنى دهرويشه كه ده بېته شتيك له
ملۆزم ملۆزمت و دواى مردنيسى به رده وام به نيگا تيز و چه قوئاساكه ئى له
هه موو شوينيك دوام ده كه وىت؟

ئه ميستا وا چوار سال به سه ر ئه و كاته دا تپه پيوه كه له و حه وشه يه دا به ر
خه نجه رم دا و لاشه كه يم فرى دا به نيو بيريكه وه و چاوه پى ئه وه م ده كرد كه
گويم لى بيت ده كه وىته ناو ئاوه كه وه، ئه وه ش شتيك بوو قه ت نه ميست. هيچ
دهنگيكى لى وه نه هات. له جياتى ئه وه ئى بكه وىته نيو ئاوه كه وه، وا دياربوو كه
به ره و ئاسمان هه لكشابوو. ئىستاش به بى ئه وه ئى مۆته كه بېته كوكم، چاويكم
بو لىك نه نراوه. كاتى ته ماشاى ئاوه كه م، هه ر سه رچاوه يه كى ئاوه، بو چه ند
چركه يه ك ئازاى جه سته م ترس دا به ده گريت، ئىدى ده رپشيمه وه.

به شی یه که م

زهوی له توخمی رهق و پاراو و
ئارام پیکدیت

شەمس

مەيخانەيەك لە دەرەوێ سەمەرقەند، ئاداري ١٢٤٢

بە ديمەنيكى يەكجار درەوشاوێ ئەم ئىوارەيە لىوانلىو بووم. پووناكىي كۆمەلە مۆمىكى لە شەمىي هەنگ دروستكراو و لەسەر مۆزىكى دارىنى درزبردو، لە بەرچاوم پرتەپرتى دەکرد.

مالىكى گەورەم دى حەوشەكەي پەربوو لە گولى زەردى شكۆفەكردو. لە ناوہ پاستى حەوشەكەدا بىرىكى سەرداپۆشراو ھەبوو، ئاوہكەي لە ھەموو ئاوى دنيا تەزىتر بوو. شەويكى سامالى كۆتايى پايز بوو. مانگى پە لە ناوہ پاستى ئاسمانى بىگەرد بوو. لە دوور پا گويم لە دەنگى قىرە و لوورەي گياندارانى شەو بوو. دواي كەمەكىك پياويكى تەمەن مامناوہندى، پوخسار ناسك، ناوشان پان، دوو چاوى تىژ و بادەمى، لە مالەكە ھاتە دەرەوہ و منەي منى دەکرد. دەموچاوى شەلەزاو دياربوو و چاوہكانى خەمىكى قوليان دەنواند.

"شەمس، شەمس، تۆ لە كىيت؟"، بانگى دەکرد و بە راست و چەپدا ئاوپى دەدايەوہ.

بايەكى توند ھەلىکرد، مانگەكە وەك ئەوہى نەپھەوئ ئەوہ ببىنيت كە پووى داوہ، لە پشت ھەورىكەوہ ونبوو. كوندەپەپووہكە وازى لە خويندن ھىنا، شەمشەمەكويرەش ئىدى بالەكانيان لىك نەدەدا، تەنانەت ئاگرى ناو ئاگردانى مالەكەش نەدەئاسا.

خامۆشىيەكى تەواو دنياي داگرت.

پياوہكە لەسەرخۆ لە بىرەكە نزىك بووہوہ و خۆي نوشتاندەوہ و تەماشاي خوارەوہي كرد، بە چەپەدوو گوتى: "شەمس، ھۆ لە ھەموو

خۆشه‌ويستانم خۆشه‌ويستتر، ئەر ئۆلۈرەيت؟. دەمم ھەلئىنا تا ۋەلام
بدەمەۋە، لى چ دەنگىك لەنىۋان لىۋەكانمەۋە دەرەنەچۈۋ.

پىاۋەكە پتر خۇى داچەماندەۋە و دووبارە تەماشائى ناو بىرەكەى كرد.
يەكەم جار جگە لە لىلىى ئاۋەكە ھىچى تىرى نەبىنى، ۋەلىى دواى ئەۋە لە
قوۋلاىى بىرەكەدا ھەردوۋ دەستى بىنى چون بەلەمىك بايەكى بەھىز پايمالىت
بەبى ھوۋدە سەر ئاۋەكە كەتبوۋن. ئىنجا دوۋ چاۋ دەرەكەۋتن سۈۋ بىلبىلەى
پەش دەرەۋشانەۋە- تەماشائى مانگەكەيان دەكرد كە ئىستا خەرىكبوۋ لە
پشت ھەۋرە پەش و چەرەكەۋە دەخزى. چاۋەكانم مىنا لە ھەناس مانگەكەدا
چاۋەرئى بن، ھۆكارى كۈشتەكەم لىك بداتەۋە كەۋتنە نىگاكردن.

پىاۋەكە بە كرنۆشەۋە چۆكى دادا و لە سەلاى گريانى دا، بە ھەردوۋ
دەستى سىنگى خۇى دەكوتا و ھاۋارى دەكرد: 'كۈشتيان! شەمسىيان كۈشت'.
ئەۋسا سىتتەرەك لە پشت ئاۋە سەركردوۋەكەۋە پەيدا بوۋ و بە
جوۋلەيەكى بەلەز و پەنھان چون پشیلە كىتويىەك بەسەر دىۋارى باخچەكەدا
بازى دا، بەلام پىاۋەكە بكوژەكەى نەدى. ئازارى لى دەچۆرا و لە ھاۋار و
زايەلە نەدەكەۋت، ئىدى چۈن شوۋشە وردوخاش دەبىت، دەنگى وردوخاش
بوۋ و بە ھەموۋ لايەكى شەۋەكەدا بوۋ بە پارچەى ورد و تىژ و بلاۋبوۋەۋە.
- ھىى لەگەل تۆمە! دەلىى شىت بوۋىت، ۋاز لە ھاۋاركردن بىتە.

-

- ۋاز لەم ھاۋاركردنە بىتە، ئەگىنا ۋەدەرت دەنىم.

-

- گوتم بىدەنگ بە! گوت لىمە؟ بىدەنگ بە.

دەنگى ئەۋ پىاۋەى كە ئەم ۋشانەى لى پەيدا دەبوۋ، بە شىۋەيەكى
ترسناك تا دەھات لىم نىك دەبوۋەۋە. ۋام پىشان دا كە من نايژنەۋم، چونكە
باشتر ۋابوۋ ماۋەيەكى زۆر لەنىۋ دىدگائى خۆم بمىنمەۋە. دەمەۋىست پتر لە
چۆنىتىى مردنەكەى خۆم تىبگەم، ھەروەھا گەرەكم بوۋ ئەۋ پىاۋە بىنىم كە
دوۋ چاۋى خەمىنى ھەيە. ئەۋ كىيە؟ ئەى پەيوەندىى بە منەۋە چىيە؟ ئەى
بۆچى لە شەۋىك لە شەۋەكانى پايز شىلگىرانە لىم دەگەر؟

به لام بهر له وهی بتوانم دزه نیکایه کی تر بکه، یه کیک له دنیایه کی دیکه وه
قوئی گرم و به توندی رایوه شاندم و ههستم کرد ددانه کانم له نیو زارمدا
چیره چیرپانه. نه وه بوو که دهستی لئ گیرکردم به ره و نه دنیایه په لکیشی
کردم.

له سه رخو و به دوو دلییه وه، چاوه کانم کرده وه، بینیم پیاوه که به
ته نیشتمه وه وه ستاوه. پیاویکی پانو پوړ بوو، ریشی ماشو برنج بوو، دوو
سمیلی گهره ی هه بوو، شوړ و له هه ردو لاره بادرابوون. زانیم که نه مه
خاوه نی مه یخانه که یه. ده سه جی دوو تییینیم لئ هه لئجا: پیاویکه به قسه زبر
و ره وتاره تونده کانیه وه ترس له دلی خه لکیدا ده چیتیت، نه میستا له دخیکی
یه کجار توو پریدایه.

لیم پرسى: "چیت ده وئ؟ بچی قو له کانم راده کیشیت؟".
"چیم ده وئ؟"، خاوه ن مه یخانه که به گرمه گرم و گرزییه وه گوتی، "ده مه وئ
واز له هاوارکردن بیتیت، من نه مه ده وئ... تو ترس ده خیه ته دلی
مه عمیله کانمه وه".

"به راستیت؟ ئایا من هاوارم کرد؟"، دواى نه وه دهسته کانم له چنگی
په هاگرد بلمه بلمیکم کرد.

"گروه ده که که تو هاوارت ده کرد! تو وهک ورچیک درک له نیو له پی
پوچو بیتت هاوارت ده کرد. تو چیت به سه رهاتووه؟ ئایا دواى نانی شیوان
نوستیت؟ بیگومان ده بی مته که یهک، یان شتی له و بابته ته بینى بیت".

ده زانم نه مه تافه لیکدانه وه یه کی دروسته، خو نه گهر پتی قایل نه بم، نه وا
خاوه ن مه یخانه که قایل ده بیت و وازم لیدینیت تا به بی کیشه برؤم، به لام من
نه مده ویست درق بکه م.

وتم: "نه خیر براهه کم، من نه نوسم و مته که شم نه بینوه، به لکو قهت
خه ویش نابینم".

"که واته نه مه هاوارکردنه ت چون لیک ده ده یته وه؟"، خاوه ن مه یخانه که
دهیه ویست نه وه بزانیته. گوتم: "من دیدگاه کم بؤ هاتووه، نه مه ش شتیکی
جیاوازه".

به نيگايه‌کي پر له سه‌رسامي ته‌ماشاي کردم و ه‌ردو لاي سمي‌له‌کاني
لسته‌وه، ئينجا وتي: ئي‌وه‌ي ده‌رويشي شيتوشوور، به تاييه‌تي ده‌رويشه
که‌ريده‌کان وهک جرجي ناو کۆگاي زه‌خيرهن . ئي‌وه هه‌موو پۆژه‌که به‌پۆژوو
ده‌بن، نو‌يژ ده‌که‌ن و له‌به‌ر تيشکي سووتينه‌ري خۆردا پي ده‌که‌ن. ئيدي
سه‌ير نيه‌ به‌که‌يت - ئاو‌ه‌زت ژهنکي گرتوه.

زه‌رده‌م هاتئ، په‌نگه قسه‌که‌ي راست بيت، ئاخ‌ر له نيوان له‌خودا
قوولبوونه‌وه و ئاو‌ه‌ز له‌ده‌ستداندا داويکي باريک هه‌يه.

له‌وه‌ده‌دا دوو مي‌زدمن‌دالي به‌رده‌ست ده‌رکه‌وتن، به ه‌ردوو‌کيان
سينيه‌کي که‌وره‌يان هه‌لگرتبوو که خۆراکيکي زۆري له‌سه‌ر بوو: گۆشتي
برژاوي بزن، ماسي خويکراوي وشکه‌وه‌کراو، گۆشتي مه‌ري به‌هارات
پنوه‌کراو، کيکيکي دروستکراو له ئاردی گهنم و نۆک، نيسکينه به‌دونگي مه‌ر
ليئراو. به هه‌موو هۆله‌که‌دا ده‌يانگي‌را و خواردنيان به‌سه‌ر ئاماده‌بوواندا دابه‌ش
ده‌کرد و ناو هۆله‌که‌يان پر له بۆنوبه‌رامي پياز و سیر و به‌هارات کرد. کاتي
له ه‌ردو لاي مي‌زه‌که وه‌ستان، که‌مي شۆربام وه‌رگرت که هه‌لمی لی
هه‌لده‌ستا، له‌گه‌ل که‌مي ناني بۆر.

ئايا پاره‌ت پينه تا نرخه‌که‌ي بده‌يت؟، خاوه‌ني مه‌يخانه‌که به‌جۆره‌ فيز و
لووتبه‌رزييه‌وه ليتي پرسيم.

وتم: نه‌خير، پارهم پي نيه‌، به‌لام به‌رانبه‌ر به‌خواردنه‌که و مانه‌وه،
ده‌توانم شتيکت پيشکه‌ش بکه‌م . ده‌توانم خه‌ونه‌کانت بۆ ليک بده‌مه‌وه.
ه‌ردوو ده‌ستي خسته‌ سه‌ر که‌مه‌ري و به ته‌وسه‌وه به‌رپه‌رچي دامه‌وه:
تو ئيستا وتت که خه‌ون نابيينت.

پراسته من ليکده‌ره‌وه‌ي خه‌ونم، به‌لام خه‌ون نابينم.
خاوه‌ن مه‌يخانه‌که گوتي: هه‌ر وهک وتم که‌ره‌که ده‌رت بکه‌مه ده‌ره‌وه،
ئي‌وه‌ي ده‌رويشان شيتن.

ئه‌مه ئامۆژگاريه‌که و پيشکه‌شتي ده‌که‌م. من نازانم ته‌مه‌نت چه‌نده، وه‌لي
دلنيام که تو بۆ ه‌ردوو دنيا بايي ئه‌وه نو‌يژت کردوه. بۆخۆت ئافره‌تيکي
جوانکيله بدۆزه‌وه و داکاسرئ. من‌دال بخه‌وه. ئه‌مه يارمه‌تيت ده‌دات تا
پينه‌کانت له‌سه‌ر زه‌وي گیر بکه‌يت. ئاخ‌ر له دنيايه‌کدا که کلۆلي و به‌دبه‌ختي

هه موو شوینیکی ته نیوه، ئیدی گه پیده یی چ دادیکت ده دات؟ هیچ شتیکی نوئ نییه. له هه موو شوینیکی دنیا دا مه عمیلیم هه یه، دوا ی ئه وه ی چه ند پیکتیک ده خونه وه، هه مان چیرۆکیان لی ده بیستم. بنیاده م له هه موو شوینیی هه مان بنیاده من، هه مان خواردن، هه مان ئاو، هه مان گیلایه تییه کۆنه که. گوتم: 'من به دوا ی شتیکی جیا وازدا نا که پریم. من له خودا ده که پریم. ده وانی من که پرانه به دوا ی خودا'.

به ره په رچی دامه وه و گرپییه که وه ته ده نگیه وه، که واته تو له شوینیکی هه له دا ده که پریت. خودا ئه م شوینه ی جیه شتو وه! نازانین که ی ده که پرته وه. کاتی ئه م قسانم ژنه وت، دلم به سه ر کۆله ی سینگدا که وت و گوتم: 'که بنیاده م به خراپه باسی خودا بکات، ئه و به خراپه باسی خوی ده کات. زه رده خه نه یه کی مه کراوی له سه ر لیوه کانی خاوه ن مه یخانه که نه خش بوو، له ده موچا ویدا درژی و بیزارییه کم بینی، شتیکی تریشی پیوه دیار بوو که له ئازاریکی ئاشکرای ده موچاوی مندالیک ده چوو.

ئینجا لیم پرسى: 'ئه ی خودا نافه رمویت (خودا له شاده ماری لامل لی مان نزیکتره)؟ خودا له و دووره، له ئاسمانه به رزه کاندای خوی نه شار دووه ته وه، به لکو له ناخی هر یه کئ له ئیمه یه، بۆیه ئه و ده ستمان لی هه لئاگریت، ئیدی چون ده ست له خوی هه لده گریت؟'

'به لام ئه و ده ستمان لی. هه لئاگریت، خاوه نی مه یخانه که ئاوها به ره په رچی دامه وه و چاوه کانی ساردوسر و به رهنکارکار بوون: 'گه ر خودا لی ره یه، بۆ بیده نگه، له کاتی که تا ئه و په ری ئازار ده چێژین، ئه ی ئه مه چی ده که یه نیت؟'

گوتم: 'برا که م ئه وه پێسای یه که مه: ئه و شتوازه ی که خودای تیدا ده بینین، هر په نگدانه وه ی ئه و شتوازه یه که خۆمانی تیدا ده بینین. گه ر خودا جگه له ترس و سام هیچ شتیکی دیکه ی بۆ ئاوه زمان نه هێتابا، واتای وابوو بریکی زۆر له ترس و سام له ناخی خۆماندا هه لده قولا، وه لی ئه گه ر خودا مان لیوانلیو له خۆشه ویستی و به زه یی بینی، ئه و ئیمه ش به هه مان شیوه ده بین. خاوه ن مه یخانه که به ناقایلییه وه وه لامی دامه وه، چونکه قسه کانم تووشی سه رسورمانیکی له نا کاویان کرد: 'ئه مه چون له و وته یه جیا ده کریته وه که خودا بۆخوی وینایه که له ده سکردی خه یالی خۆمان؟ من تینا که م.'

له پشت هۆلی نانخواردنه که وه ژاوه ژاویک پهیدا بوو و وای لیکردم له وه لامدانه وهی بووه ستم . که به لای سهرچاوهی دهنکه که دا ئاورمان دایه وه، دوو پیاوی ئیسکقورس و سهرخوښمان بینی به دهنکی بهرز و ناحالی قسهی ههله قومه لهق و ناشیرینیان دهکرد. جنتویان دها و ترسیان خستبووه دلی مه عمیله کانی تره وه، خواردنیان له قاپه کانیان دهرفاند و له پهرداخه کانیان دهخوارده وه. گهر یه کئی ناره زایی دهربرپایه، وهک دوو مندالی چه توونی حوجره شوخیان پنده کرد.

‘پیت وا نییه که ده بی یه کئی بهر بهم دوو ئازاوه گپره بگریته؟’، خاوهن مه یخانه که به چیره چیری ددانه کانییه وه به چه ئه می گوت و له سهری پویشته: ‘بروانه ئیستا چی ده که م’.

له چاو تروو کانی کهدا گه یشته ئه وسهری هۆله که، یه کئی له دوو سهرخوښه کهی له سهر کورسییه کهی راکیشا و به ده موچاویدا کیشا. بنگومان پیاوه که قهت چاوه پئی شتیکی وای نه ده کرد، ئیدی وهک فهرده یه کی به تال له سهر زهوییه که تهخت بوو. جگه له سووکه ئه تیک که له نیوان لیوه کانییه وه دهرچوو، دهنگیکی دیکه ی لیوه نه هات.

دیاربوو که پیاوه که ی دیکه له وهی یه کهم به هیزتر بوو، به توندی به گزیدا چوو، به لام خاوهن مه یخانه که ده سبه جی به زه وییدا دا و به پیله قه که وته لیدانی قول و باسکی مه عمیله ده ستنه کردووه وه که ی، ئینجا پئی خسته سهر دهستی و له ژیر پیلاره قورسه کانیدا شیلای. گویمان له قرچه قرچی په نجه یه کی یان زیاتری بوو ده شکا.

هاوارم کرد: ‘وازی لی بیته. تو خه ریکه ده یکوژیت. ئه مه بوو که به ته ما بوویت بیکه یته؟’.

له بهر ئه وهی من سو فی بووم، سویندم خواردبوو که ژیا نی خه لکی بپاریزم و ئازار به کهس نه گه یه نم. ئاخه له م دنیا پر وه هم و خه یالیه ی تیدا ده ژیین، خه لکیکی زور هه ن ئاماده ن به بی هۆ شه پ بکه ن، هه ندیکی دیکه ش هه ن له بهر هۆکار ییک شه پ ده که ن، وه لی سو فی له گه ل هیچ که سی کهدا شه پناکات، ته نانه ت گهر هۆکار ییکشی به ده سته وه بیت. هیچ شتیکی نییه وام

لی بکات په نا بۆ توندوتیژی بیهه، به لام ده توانم وهک په تویه کی نه رم خۆم باویمه نیتوان خاوهن مه یخانه که و مه عمیله که وه تا ناو بزیان بکه م.

هه یی ده رویش، دووره وه بکه وه، ته گینا لیدانیکی کوشنده به تۆش ده که یه نم، خاوهن مه یخانه که هاواری کرد، هه رچه نده ده مانزانی که شتی وا ناکات.

دوای خوله کیک دوو خزمه تگوزاره که هه ردوو مه عمیله که یان هه لگرت که په نجه ی یه کیکیان شکا و ته وی تریش لووتی شکا و به هه موو لایه کدا خوین په ریوو. بیده نگیه کی سامناک بالی به سه ر هوئی ناخواردنه کدا کیشا. خاوهن مه یخانه که به ترسه ی خستیه دلی هه موانه وه، به تیلی چاو نیگایه کی کردم و شانازی ده کرد. که دووباره هاته وه قسه، وهک ته وه ی هه موو ئاماده بووان بدوینیت و مینا بالنده یه کی گۆشتخۆر به بیتاکی به ئاسماندا بخولیته وه، وهک هاربوویه ک دهنگی به رز کرده وه.

هه یی ده رویش، وهک بینیت کاروبار به رده وام به م جوړه نا پرات. توندوتیژی قهت ئاکاری من نه بووه، به لام وا ئیستا شته که پروی دا. ئاخ کاتی خودا له بیرمان دهکات و لیره به ته نها جیمان دیلایت، ئیمه ی بنیاده می خواسایی ئه رکی ته وه مان ده که ویتته ته ستو، که توند بین یان به دهستی خۆمان دادپهروه ری جیبه جی بکه ین، بۆیه له مه ولا گه ر قسه ت له که لیدا کرد، تکایه ته وه ی پی بلئ. منیش پی ده لیم کاتی به رখে کانی به ره له دا دهکات، ته وا به رখে کان به سه لاری و ملکه چیه وه چاوه پیی ته وه ناکه ن تا سه ربپر دین، به لکو ده بن به گورگ.

شانه کانم هه لته کاند و ئاماژه م بۆ ده رگا که کرد و وتم: "تو هه لیت".
"تایا له قسه که مدا هه له م که گوایا پوژی له پوژان به رخ بووم و ته مپو بووم به گورگ؟".

"نه خیر، تو راست ده که یت. من وای ده بینم تو به راستی بوویت به گورگ، لی له ودا هه له ت کرد که وت دادپهروه ری جیبه جی ده که یت".
"چاوه پی بکه، من هیشتا له که ل تۆدا ته واو نه بووم"، خاوهن مه یخانه که له پشتمه وه بانگی کرد: "تو له جیاتی خواردن و جیکردنه وه قه رزاری منیت، تو بریاروو خه ونه کانم بۆ لیک بده یته وه".

‘شتیکی باشتەر دهکەم، پېشنیارم کرد، ناوله پت دهخوینمه وه.’

سورامه وه و به رهو لای پۆیشتم و هاوکات چاوم بېیه نێو چاوه دایساوه کانی. له م کاتانه دا به شیوهیهکی زگماکانه و غه ریزهیی و گوماناوی چاوه کانم دهنوو قینم. کاتی دهستی راسته پیم گرت و ناوله پیم بهرز کرده وه، هیچ به رهنگارییهکی نه کردم. دیقه تی ههله کانی ناو له پیم دا، بینیم قوولن، درزبردوون، ئاواره بۆ پچک و دهر بهندی پچاوپینچ و لیکدا براو دهکەن. پهنگه کان له نێو خه رمانه یه کدا ورده ورده ده رکه وتن: قاره بیهکی پهنگ ژهنگاوی، شینیکی کالی خۆله میشی ئامال. وهک ئه وهی له هه ر هیزیکی خۆپاریزی دنیا ی دهر وه به تال بووبیته وه، هیزه پۆحیه که ی بوو به ناو به تالیک قوول و به لیوا رهکاندا ته نک بووه وه. ئیدی له ناخی پیاوه که دا ژیان له درهختیکی په ژمورده زیاتر نه بوو. بۆ قه ره بوو کردنه وهی له دهستدانی وزه ی پۆحی، هیزی جهسته یی زیادی کردبوو و زیاده پۆیی له به کارهیتانیدا ده کرد.

دلم به په له کهوته خورپه، چونکه خه ریک بوو شتیکم ده بینی. له سه ره تا دا وهک ئه وهی له پشت په رده وه ببینم به کالی دیار بوو، ئینجا پتر پوونبووه وه، له پاشان دیمه نیک له بهر چاوم ده رکه وت.

کچیکی گهنجی قژ مه یله و سوور، پینخاوس و خالیک له سه ر پینه کی بوو، شالیک سووری نه خشینراو به سه ر شانیدا دا بوو. گوتم: ‘تۆ خۆشه ویستیکت له دهست داوه، به دهم قسه وه ناوله پیم به دهستم گرت.’

هه ردوو مه کی شیریان لێ ده چۆرا یه وه، زگی ئه وهنده گه وره بوو، له وه دا بوو بته قیت. له کوختیکی گرتیه ردر او دا هه لواسرا بوو. کومه له جهنگاوه ریک به سواری ئه سپی زین زیو و زیپه وه له وی ده خولانه وه. به وای سووتانی داروپه ردوو و گوشتی بنیاده مه وه بۆنکی تیژ بلابوو بووه وه.

ئه وانه سواره ی مه غۆل بوون، لووتیان فس و پان بوو، ملیان ئه ستوور و کورت بوو، دلایان چون به رد په ق بوو. سوپای به هیزی جهنگیزخان.

‘تۆ دوو خۆشه ویستت له دهست داوه، قسه که ی خۆم راست کرده وه و گوتم ‘هاوسه ره که ت به مندالی تۆ به ره ت دوو گیان بوو.’

خاوهن مه‌یخانه‌که هه‌ردوو برۆی لێک دا و چاوه‌کانی له‌سه‌ر پێلاوه
چه‌رمه‌که‌ی گیرکرد و به‌ توندی لێوه‌کانی کرژکرد، ده‌موچاوی وه‌ک
نه‌خشه‌یه‌کی بیسه‌روبه‌ر تیکچوو. له‌ناکاو له‌ ته‌مه‌نی راسته‌قینه‌ی خۆی پتر
نیشانه‌ی پیریتیی لێ ده‌رکه‌وت.

وتم: 'ده‌زانم ئه‌وه‌ی ده‌ی‌لیم ته‌سه‌للات پێ نایات، به‌لکو پێم وایه‌ شتیک
هه‌س گه‌ره‌که‌ پیتی بیژم. ژنه‌که‌ت ئاگر یان دووکه‌ل نه‌یکوشتوه‌، به‌لکو
ته‌خته‌دارێک له‌ بنمیچه‌که‌وه‌ به‌ربووه‌ته‌وه‌ و به‌سه‌ر سه‌ریدا که‌وتوه‌ و
ده‌سه‌جێ به‌بێ ئازار مردوه‌. تۆ به‌رده‌وام له‌ باوه‌ردا بوویت که‌ ئازاریکی
زۆری کیشاوه‌، به‌لام له‌ راستیدا هیچ ئازاریکی نه‌کیشاوه‌.'

خاوهن مه‌یخانه‌که‌ برۆکانی تیک نا و به‌ کاریگه‌ری فشارێک له‌ خۆی
به‌ولاره‌ که‌س تێی نه‌گه‌یی، نوشتایه‌وه‌، که‌ پرسیا‌ری کرد ده‌نگی گر‌تر بوو 'تۆ
چۆن ئه‌وه‌ت زانیوه‌؟'.

خۆم له‌ پرسیا‌ره‌که‌ی نه‌بان کرد و گوتم: 'تۆ خۆت سه‌رکۆنه‌ ده‌که‌یت که
گوا‌یا بۆ ناشتنی ر‌پ‌پ‌وره‌سم‌یک‌ی شایانت بو‌ی نه‌کردوه‌. ئه‌و ه‌یش‌تا د‌یت‌ه
خه‌ونت و له‌و چاله‌ی ل‌یی ن‌ی‌ژراوه‌ به‌ ز‌گه‌خش‌ک‌ی د‌یت‌ه‌ ده‌ره‌وه‌، به‌لام ئاوه‌زت
گه‌مه‌ت پ‌ن‌ده‌کات. له‌ راست‌یدا ها‌وسه‌ره‌که‌ت و ک‌ور‌ه‌که‌ت له‌ د‌وخ‌یک‌ی باش‌دان،
هه‌ردووکیان له‌ دنیا‌یه‌کی ب‌یک‌وت‌ای‌یدا وه‌ک دوو ت‌یش‌ک به‌ ئازادی د‌ین و ده‌چن'.
ئ‌ین‌جا له‌سه‌ری ر‌پ‌و‌یش‌تم و ئه‌وه‌ی ده‌موت به‌ وردی ل‌یم ده‌ک‌ۆل‌یی‌ه‌وه‌:
'ده‌توان‌یت دو‌وباره‌ ب‌ی‌سته‌وه‌ به‌ به‌رخ، چ‌ون‌که‌ ه‌یش‌تا له‌ ناخ‌ت‌دا به‌رخه‌که‌ت
پاراستوه‌'.

که‌ خاوهن مه‌یخانه‌که‌ ئه‌وه‌ی بیست، وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌ستی به‌ مه‌قاله‌یه‌یه‌کی
داخ‌بو‌دا چ‌زای‌یت، ده‌ستی له‌ ده‌ستم ک‌یش‌ایه‌وه‌: 'ه‌ی ده‌رویش، من تۆم خ‌ۆش
ناو‌ی. ر‌ی‌گه‌ت ده‌دم ئه‌مشه‌و ل‌ێره‌ ب‌م‌یت‌یه‌وه‌، به‌لام ده‌ب‌ی به‌یانی زوو ب‌ر‌و‌یت.
نامه‌و‌ی جار‌یک‌ی تر ل‌ێره‌ ده‌موچاوت ب‌ی‌نم'.

ژیان ئاوه‌ایه‌. کاتی راستی به‌یه‌ک‌یک ده‌ل‌یت، ئه‌و ر‌قی ل‌یت ده‌ب‌یت‌ه‌وه‌. هه‌ر
گا‌و‌ی با‌سی خ‌ۆشه‌ویست‌یت کرد، پتر ر‌قت ل‌ی هه‌ل‌ده‌گر‌یت.

ئىيلا

نورتامبىتون، ۱۸ ى ئايار ۲۰۰۸

بەدوای گفتوگوگەى نىوان دەيفيد و جانيتدا، توندوتىژيىك سەرى ھەلدا، ئىيلا ھەستى بە ماندوويىتى كرد و بېياري دا بۆ ماوھىك دەست لە خوڤندنەوھى پۇمانى (كفرى شيرىن) ھەلبىرىت. ھەستى دەكرد مينا سەرقاڤى مەنچەلىكى پېر لە ئاوى بەكولھاتوو لەپەر بەرز بېتھو و لە ھەلمە بەرز بوو ھەكەو ناكوكى كۆن و توورپەى تازە دەرېچىت و بۆ بەدبەختىش جگە لە خۆى كەسىكى تر ئەو سەرقاڤەى ھەلنەدايەو، ئەوھىشى لە كاتىكدا كرد كە پەيوەندىي بە ژمارە تەليفونى سكوتهو كرد و داواى لىكرد كە كچەكەى نەخوازىت.

ديارە لە ژيانى لەمەولاي بۆ ھەر وشەيەك كە لەميانەى ئەم تەليفونكردنەوھە كە كردى زۆر نىگەرەن دەبىت، بەلام لەم پوژى مانگى ئايارەدا، تەواو لە خۆى دلىا بوو كە ناتوانىت لە ئاكامى ئەم خۆتېھەلقورتانە ترسناكەى باش تىبگات. 'سكوت، سلاو. من ئىيلا، داىكى جانىتم، ھەك ئەوھى ئاسايى پوژانە پەيوەندى بە ھاوړى كچەكەيەو ەكات، خۆى خوشحال پيشان دا، ئايارە دەكرى خولەكەك قسان بگەين؟'.

'خاتوو پوښشتاين، خزمەتەك ھەبوو؟'، سكوت بە پچرپچرى و واق وپماويەو، بەلام بە شىوازىكى شارستانىيانە ئەمەى گوت.

بە رېتىمىكى شارستانىيانەى ھاوتاي ھىنەكەى ئەو ئىيلا پىي و ت كە شتىكى تايبەتى دژى ئەو نىيە، ئەو كە گەنجىكى منداكەرە و ھىشتا ئەزموونى ئەوھى نىيە كچەكەى بخوازىت، لە تەليفونەكەشدا لەو ئاگادارى كەردەو كە لە بانەپوژىكى نىكدا بە باشى لەو تىدەگات، بگرە سوپاسىشى دەكات، چونكە لە كاتىكى گونجاودا ئاگادارى كەردووتەو. ئىدى داواى لىكرد تا ئەو كاتە دىت

بابه تی هاوسه رگیری له گهل کچه کهیدا له بیر خوی بیاته وه و ئه م قسه یه ش له
نیوان هه ردووکیاندا به نهیته بهیلتیه وه.

بیده نگیه کی چر و قورس بالی کیشا.

‘خاتوو پۆبنشتاین، پیم وا نییه که تو تیی گه یشتیت، سکوت که دهنگی
ئاسایی بووه وه وتی، ‘من و جانیت یه کترمان خوش دهوئ.’

به زمه! ئاخو چۆن ده کرئ خه لکی به م ئاوهایه ساویله بن و وا بزانی که
خۆشه ویستی هه موو ده رگا کانیان بۆ واز ده کات؟ ئه وانه وا تیده گن که ئه فین
دارده ستیکی ئه فسووناوییه و ده کارئ به یه ک بهرکه وتنی سه رووی توانا،
هه موو شتی به دی بیتیت.

وهلی ئیلا ئه وهی نه وت، به لکو وتی: ‘بروام پی بکه، من ئاگام له ههستی
تو هه یه. به لام تو هیشتا لایکی هه رزه کاریت و ژیا نیکی دریژ له به رده متدایه.
کی ده زانیت؟ پهنگه سبه ینی کچیکی توت خوش بوئ.’

‘خاتوو پۆبنشتاین، نامه وهی به رانه رت بیچا و و پروو بم، وهلی پیت وا نییه
که ئه م شته بۆ هه موان چونه که، ته نانه ت به تۆشه وه؟ کی ده زانیت؟ پهنگه
توش که سیکي توت خوش بوئ.’

ئیلا پیکه نی نیکی خه فه بووی به دهنگیکی بهر زتر و دریژ تر له وهی خوی
دهیه ویست په ها کرد و گوئی: ‘من ئافره تیکی می رده دارم و هه لبژارده ی ژیا نی
خۆم هه یه، هه روه ها می رده که میش وهک من، ئه مه ش ته واو ئه و شته یه که
ده مه وئ بۆتی رافه بکه م. هاوسه رگیری پیش ئه وهی هه نگاوی بۆ بنرئ،
بریا ریکی به هۆله وه بووانه یه و گه ره که زۆر به وردی لئی بکۆلریتیه وه.’

سکوت لئی پرسی: (ئایا ئه مه وا ده گه یه نیت که هه ر له بهر ئه وهی پهنگه
له بانه پۆژیکی نادیا ر و دیا رینه کرا و کچیکی نادیا رم خوش بوئ، تو داوام
لیده که یت له گهل کچه که تدا هاوسه رگیری نه که م که خۆشم دهوئ؟).

له م نوخته یه وه گفتو گوئی نیوانیان دهستی به هه ره سه یان کرد، ئه و
گفتو گو یه ی که پر بوو له تن گزه و نا ئومیدی. که ئیلا له کوتا ییدا ته لی فۆنه که ی
دانا، پووی کرده ناندینه که و به رده وام که توشی په ژاره یه کی سۆزدا ری
بووبا، دهستی به و کاره ده کرد: چیش تلتان.

* * *

دواى نيو سوعات مېردهكەى تەليفونى بۇ كرد.

"خەريكه باوهړ ناكهم كه تۆ تەليفونى بۇ سكۆت كردووه و داوات لى
كردووه كه له گهل كچه كه ماندا هاوسه رگيرى نه كات. پښم بلئ چيت كردووه؟).
ئىلا به قسه كهى سهرى سوړما و به هه ناسه پر كيوه وتى: "ئاي خودايه،
چەند به خيرايى قسه ده گويزرېته وه. خو شه ويستم، بوارم بدهيه با بۆت پرافه
بكه م".

به لام ده يقيد به شله ژاوبيه وه قسه كهى پى برى و گوتى: "پيوست به
پرافه كردنى هيچ شتى ناكات. ئه وهى كردووته هه له يه. سكۆت په يوه ندى به
جانېته وه كردووه و يه كجار تووړه يه. ئه و نايه ته وه و بۇ چەند پوژئى له گهل
ده سته خوشكه كانيدا ده مينېته وه، ئىستا نايه وئى بتينيت".
كه مئ بېدهنگ بوو، ئينجا له سهرى پوښت: "من له سهر ئه وه گله يى لى
ناكه م".

له و ئىواريه دا تەنها جانيت نه بوو كه بۇ ماله وه نه گه پايه وه، ئه وه بوو
ده يقيدش نامه يه كى بۇ ئىلا نارد و تيدا گوتى كه شتيكى كتوپر هاتووته
پيش و چو نيتى شته كتوپره كه يشى بۇ پروون نه كرده وه.

خو خووى ديقيد وا نه بوو، به لكو ئه و په فتارهى دژى كروكى
ژنومېردايه تيبه كه يان بوو، له گهل ئه وه شدا له وه يه هاوجيى له گهل ئافرهت
له دواى ئافرهتدا بكات، په نكه له گهل ياندا بنويت و پاره شيان لى خه رج بكات.
ئەو كه ئىواران بۇ ماله وه ده گه پايه وه، شوپىنى خوئى له ده وري مېزه كه
ده گرت. گهر درزى ناكوكيش بكه و تايه ته نيوانيانه وه، ئه م چيشتى هه ر ليدنه و
ئەو يش به رده وام به خو شى و پيزانينه وه برى ئەو خواردنهى كه بوى ده كرده
ناو قاپه كه يه وه، ده يخوارد و له كوتايى هه ر نانخواردن كيدا ده يقيد له دلّه وه
سو پاسى ده كرد. ئىلا هه مېشه به واي غايه نه تيبه كانينه وه ئەو پيزانينهى به
ته واز هينانه وه يه كى شارراوه داده نا و به رده وام لى خو ش ده بوو.

ئەمە يه كه م جار بوو كه مېرده كهى به م شيوازه بيچاو و پروويه په وتار
بكات. ئىلا بۇ ئەم گۆرانه خوئى سه ركونه كرد، به لام هه ستردن به "تاوان"
بوخوى ناوى سنيه مى ئىلا روښستاينه.

* * *

هەر که ئیلا له گهل کچه که ی و هەردوو منداله جمکه که ی له دەوری میزه که دانیشتن، ئیدی ئەو هەستکردنە ی به تاوان بۆ خەمۆکی گۆرا. گونی نەدایه پارانه وه کانی ئافی که داوای پیتزای دەکرد، هەروها هەولەکانی ئورلی که نەیدەویست هیچ بخوات، ئەو بوو ناچاری کردن برنجی خۆمالی له گهل گاکۆزی سهوز و گۆشتی برژاوی مانگا بخۆن که که می پەشکه ی پتوه کرابوو. له پواله تدا وا دەرده که وت که هەر ئەو دایکه کارکرده و خەمخۆری جارانه، وه لی له ناوه ودا هەستی به شه پۆلی نائومی دی دەکرد و له زاریدا هەستی به تالییه کی وهک گۆژالک دەکرد.

دوای نانی شیوان، ئیلا له ناندینه که له بەردەم میزی نانخواردنە که به تەنها دانیشتن و خامۆشییه کی قورس بآلی به سهردا کیشا. له ناکاو بۆی دەرکه وت که ئەو کاری خواردن ئاماده کردنه و ئەو سهعاته دووردریژانه ی به کاری قورسه وه به سهری بردوو، بیزارکه ر و گیلایه تی بووه. هەستی کرد هەسره ت بۆ خۆی هەلده کیشیت. هەسره ته کهیشی بۆ ئەو بوو، تەمەنی خۆی له چل سال دەدا و شتیکی گرینگی له ژیانیدا به دی نه هینابوو و بی ئەوهی که سیک داوای لی بکات، خۆشه ویستییه کی زۆری به خیزانه که ی به خشی بوو. له پەر بیرکردنه وه ی که وته سه ر پۆمانی (کفری شیرین) که تیندا که سایه تی شه می ته وریزی سه رنجی پاکیشابوو.

"چەند خۆش بوو که که سیک و هک ئەو لی ره بوايه"، به شۆخییه وه ئەمە ی به خۆی گوت: "له گهل پیاویکی وهک ئەودا پۆژیک به ناخۆشی تیناپه ریت). ئەو وینه یی که له خه یالی ئەمدا وینا بووبوو، دیمەنی پیاویکی بالابه رن، په شتاله، مۆن بوو، پانتۆلیکی چه رم و چاکه تیک له شیوه ی ئەوانه ی ماتۆپسواره کان له به ری ده کەن، له به ری بوو. پرچیکی په ش به سه ر شانه کانی هاتوو ته خواری و سواری ماتۆپکی هارلی دیفیدسنی سووری بریقه دار بسوه و له هەردوو لای سوکانه که یه وه گولینکی په نگاوپه نگ شۆرپوونه ته وه. به م وینا کردنه زه رده ی هاتی. ماتۆپسواریکی قۆز و سه رنجراکیشه، سۆفییه ک به سه ر پێگه یه کی تیزپه وی و چۆلدا ماتۆپه که ی ده هاژویت. ئەری باشت ر نییه له گهل پیاویکی ئاوهادا سوار بیت و داوای لی بکه یه ت بگه یه نینه جی؟

ئىنجا ئىلا لە خۆى پرسى: گەر شەمس ناو لەپى بخوینىتەو، ئاخۆ چى
بىيىت، ئايا ھۆى ئەوھى بۆ پروون دەكاتەوھى كە ناوبەناو بىرکردنەوھى
دەگۆرپىت و دەيىتە ئەشكەوتىكى تارىك؟ يان بۆچى لەگەل ئەوھى خىزانىكى
گەورە و خۆشەويستىشى ھەيە، ھەست بە تەنھايى دەكات؟ ئەى دەربارەى
پەنگەكانى خەرمانەى بەختى چى؟ ئاخۆ برىقەدار و پرووناكە؟ ئايا شتىكى
برىقەدار و پروون لە ژياندا ھەيە؟

لەو دەمەيدا ئىلا بە تەنھا لە بەردەم مىزى نانخواردنەكە دانىشتىبوو و
تروسكەيەكى پۆشنایى كز لە فېرەكەوھى دەردەچوو، زانىى سەربارى ئەوھى
نكولى لە بىرکردنەوھى ئومىدبەخشەكانى دەكات، لەگەل ئەوھى شدا بە سووربوون
و خۆپاگرييەوھى تواناى مانەوھى بەرانبەر تەنگزەكان ھەيە. لە ناخەوھى ئەلھای
خۆشەويستى دەکرد.

شه مس

مه‌یخانه‌یه‌ک له ده‌ره‌وه‌ی سه‌مه‌رقه‌ند، ئاداری ۱۲۴۲

به‌سه‌ر چه‌ندین پیتی په‌تی و ده‌ستی ږووتی ږیواره شه‌که‌ته‌کاندا که ژماره‌یان له ده‌که‌س زیاتر بوو، له نه‌ومی سه‌ره‌وه‌ی مه‌یخانه‌که که هه‌موو له خه‌وینکی قوولدا‌بوون و هه‌ریه‌که‌یان خه‌وینکی ده‌بینی، به‌ره‌و پیش چووم، تا که‌یشتمه جی‌خه‌وه پووشه‌که‌م که بۆنی که‌لمه‌خاو و بۆگه‌نی لیده‌هات. له و تاریکیه‌دا ږاکشام و ږووداو‌ه‌کانی ئه‌و ږۆژه‌م بیر خۆم هینایه‌وه، له هه‌ر ئاماژه‌یه‌کی خودایی که بینیبوو‌من، وردده‌بوومه‌وه، ږه‌نگه له په‌له‌په‌لیی خۆمدا، یان له نه‌زانیمه‌وه بووبیت، هیچیانم نه‌ده‌زانی.

هه‌ر له مندا‌لیمه‌وه، خه‌ونم ده‌بینی و ده‌نگه‌ل‌یکم ده‌بیست، به‌رده‌وام خودام ده‌دواند و وه‌لامی ده‌دامه‌وه. هه‌ندی ږۆژ زۆر به سووکی به‌ره‌و ئاسمانی هه‌وته‌مین هه‌لده‌کشام، ئینجا به‌ره‌و قوولترین چال له زه‌ویدا داده‌کشام، سامناک چون به‌ردیکی نیژراوی ژیر داربه‌ږووی زه‌به‌ل‌لاح و دره‌ختی که‌سته‌نایی شیرین، بۆنی خاکی لیده‌هات. ناوبه‌ناو مه‌یلی خواردنم نه‌ده‌ما، چه‌ندین ږۆژ ږاده‌بووردن و خواردن‌یکم نه‌ده‌خوارد. ئه‌م شتانه نه‌یاند‌ه‌ترساندم، ورده‌ورده‌ فیربووم بۆ هیچ که‌س‌یک باسیان نه‌که‌م. ئاخ‌ر م‌رو‌ف توانای تیگه‌یشتمنی شتیکی نه‌بیت، هه‌ز ده‌کات شوخیی پ‌ی بکات.

باوکم یه‌که‌م که‌س بوو ب‌ی‌ږ‌یزی به‌و خه‌وانه‌م ده‌کرد که ده‌م‌بین. ه‌یشتا له ته‌مه‌نی ده‌ سالی‌دا بووم و ب‌ږ‌ی ساوی‌که بووم، هه‌موو ږۆژ‌ی فریشته پاسه‌وانه‌که‌م ده‌بینی، وام ده‌زانی که ئه‌و سه‌ر له خه‌لکانی دیکه‌ش ده‌دا. ږۆژ‌یکیان ئه‌و ده‌مه‌ی باوکم له داری ئورز فیری چۆن‌یتی درووستکردنی

سندووقیکی دهکردم تا وهک خۆی ببمه دارتاش. ئهوه بوو باسی ئهوه
فریشتیهه بۆی کرد که دههاته خهونم.

"زۆله، خهیاڵیکی سه رکیشته هیه، باوکم به ساردوسپیه که وه ئه مهی
گوت، "باشتر وایه ئه وه بۆ کهس باس نه کهیت. نامانه وێ لادییه کان بهم شتانه
ببزار بکهین".

زۆری پێ نه چوو هه ندێ له دراوسێکان له کن دایابم گله بیان لێ کردم و
به وه خه تاباریان کردم که گویا په فتاری نامۆم هیه و ترس دهخمه دلی
منداله کانیه وه.

باوکم وتی: "کوڕم من له په فتاره کانت تیناگه م. بۆچی به وه داناکه ویت که
تۆ جیاوازییه کت له گه ل دایک و باوکت نییه؟ ئاخه هه موو مندالیک به دوای
پێچکه ی دایابی خۆیدا ده پوات و وهک ئه وان دهکات، گهره که تۆش وا
بکهیت".

ئه وه ده مه زانیم له گه ل ئه وه ی دایابم خۆش دهوین و هه ز ده که م پێتانه وه
پابه ند بم، وه لێ بۆ من نامۆ بوون.

"باوک، من له هیلکه یه که وه ده رچووم جیا یه له وه هیلکه یه ی که منداله کانێ
دیکه تی لێ وه ده رچوون. تکات لێ ده که م وام دابنێ مراوییه کم و له گه ل
مریشکان ده ژێ. ئه وه ئاوه ی تۆ ده ترسیتیت، ژیا ن به من ده به خشیت، من
مه له وانی ده زانم، بۆیه مه له ده که م. ئوقیانووس نیشتمانی منه، گهر
له گه لمدایت، وه ره بۆ ناو ئوقیانووسه که، خۆ ئه گهر نایه ییت، ئیدی واز له
ده ستتیه وردانی ژیا نم به یته و به ره و کولانه ی مریشکان بگه پتیه".

هه ردوو چاوی باوکم کرانه وه، ئینجا بچووک بوونه وه، به پروخۆشییه وه
گوتی: "گهر تۆ ئیستا به م شیوازه له گه ل باوکتدا بدویتیت، ئه ی که گهره
ده بیت، ده بی له گه ل نه یاره کانت چۆن قسه بکهیت".

له گه ل ئه وه ی دایک و باوکم خه م دایگرتبوون، خه و بینینه کانیشم به رده وام
بوون، به لکو زۆرتر بووبوون. دایابم تا ده هات توو په ده بوون و ده شله ژان،
بۆیه هه ستم به خه تاباری ده کرد، چونکه خه ونه کان بێزاری کردبوون، لێ
نه مده زانی چۆن سنووریک بۆ ئه وه خه ونانه دابنیم. خۆ ئه گهر ئه وه شم له
توانادا بوایه، پیم وا نییه هه نگاوم بۆ ده نا. ماوه یه کی زۆری نه برد ما له وه م

جیهیشت و ئیدی نه‌گه‌پامه‌وه. له‌وساوه‌ وشه‌ی ته‌وریز بوو به‌ په‌یفیک‌ شیرین و ناسک، نایاب و به‌ زهمزه‌مه‌یه‌کی‌ وا له‌سه‌ر زمانم ده‌تویه‌وه. سێ بۆنی ئهم شوینه‌ بوون به‌ یاده‌وه‌ریم که‌ ئهمانه‌ن: داری هه‌لپاچراو، نانی له‌تۆوخه‌شخاش دروستکراو، بۆنی به‌فری نه‌رم و تازه‌.

به‌م ئاوه‌ایه‌ بووم به‌ ده‌رویش و له‌ شوینیکه‌وه‌ بۆ شوینیک‌ تر ده‌گه‌پام، له‌ جارێ زیاتر له‌ یه‌ک شوین نه‌ده‌نوستم، له‌ناو هه‌مان قاپی چینی‌دا دوو جار خواردنم نه‌ده‌خوارد. وام لی‌هات له‌ هه‌موو پۆژیک‌دا له‌ ده‌ورو به‌ری خۆم ده‌موچاوی جیام ده‌بینی. که‌ برسیم ده‌بوو، به‌ لی‌کدانه‌وه‌ی خه‌ون برێ پاره‌م ده‌ست ده‌که‌وت. پۆژه‌لات و پۆژاوا ده‌گه‌پام و له‌ هه‌موو شوینی منه‌ی خودام ده‌کرد، له‌ ژیا‌نیک ده‌گه‌پام که‌ شایسته‌ی ژیا‌ن بیت، له‌ زانیاری نوێ و زانستی شایان ده‌گه‌پام. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ هه‌یج شوینی په‌گورپیشه‌م نه‌بوو، هه‌موو دنیا بوو به‌ هی من و له‌ هه‌موو شوینیک‌ ده‌گه‌پام.

له‌ میانه‌ی گه‌شته‌کانمه‌وه‌ هه‌موو جۆره‌ پێگه‌یه‌کم گرته‌به‌ر، ئیدی هه‌ر له‌ رێگه‌ی بازרגانی میلییه‌وه‌ بیگره‌ تا ده‌گاته‌ ئه‌ کویره‌پێانه‌ی که‌ چه‌ندین پۆژ ناتوانیت زینده‌وه‌رێکی تیدا ببینیت. له‌ پۆخه‌کانی ده‌ریای په‌شه‌وه‌ بۆ شاره‌کانی ولاتی فارس، له‌ ده‌شتاییه‌ هه‌راوه‌کانی ئاسیای ناوینه‌وه‌ بۆ ته‌پۆلکه‌ لمینه‌کانی دوورگه‌ی عه‌ره‌بی. دارستانی چر و له‌وه‌رگای ته‌خت و بیابانی زۆرم بری. له‌ چه‌ندین خان و له‌ چه‌ندین حه‌وانه‌وه‌گه‌ مامه‌وه‌، له‌ چه‌ندین کتێبخانه‌ی گشتی و کۆن گفتوگۆم له‌گه‌ل پیاوانی ئه‌هلی زانست کرد، گویم له‌ مامۆستایانیک گرت که‌ له‌ حو‌جره‌کاندا فه‌قیی مندالیان فێرده‌کرد. له‌گه‌ل فه‌قیانی حو‌جره‌کاندا ده‌رباره‌ی زانستی لی‌کدانه‌وه‌ و زانستی لۆژیک گفتوگۆم ده‌کرد. سه‌ردانی چه‌ندین په‌رستگه‌ و مه‌زارگه‌ و دیر و گۆپی پیاوچاکانم کرد، له‌گه‌ل خه‌لکانی پشت له‌ دنیاکردو له‌ ئه‌شکه‌وته‌کانیان تیرامانم جه‌رباند. له‌ کۆپی زی‌کردا به‌شداریی ده‌رویشانی دیکه‌م کرد، له‌ خزمه‌ت هۆشمه‌نداندا خۆم کپه‌کرد، له‌گه‌ل خودانه‌ناساندا شیوم ده‌خوارد، له‌گه‌ل کاهینانی ئه‌فسوونکار له‌به‌ر تریفه‌ی مانگ سه‌مام کرد. ئیدی له‌ هه‌موو نه‌ته‌وه‌ و تیره‌یه‌ک، له‌ هه‌موو ته‌مه‌ن و پیشه‌یه‌ک خه‌لکانیکم ناسی و پووداوی خۆش و ناخۆش و په‌رجووی زۆرم دی.

دېهاتى ھەژار و كىلگەي سووتماك و پەشەلگەپاوم دى، شار و شارۆچكەي داگیركراو و تالانكراوم بينى كە پروبارەكانى سوورھەلگەپابوون و نىزىنەيەكيان تىدا نەمابوو تەمەنى لە دە سال زیاتر بىت. لە مرقاھەتیدا چاك و خراپم دى، بۆيە ئىدى شتىك نەماوھ تووشى سەرسوپمانم بكات. لەمیانەي ئەم سەفەر و ئەزمونانەوھ دەستم بە كۆكردنەوھى لیستیك كرد كە لە ھیچ كىتیبىكدا تۆمار نەكراوو، بەلكو تەنها لە پوحى خۆمدا ھەلم كۆلى بوو. ئەم لیستە تایبەتییەم ناو نا (پێسا سەرەككەكانى سۆفییە گەریدەكان لە ئیسلامدا)، من ھەك یاساكانى سروشت بە لیستیكى گشتگیر و باوھپینكراو و جیگیری دادەنیم.

ئەمە تۆمارى (چل پێساكەي ئایینی عەشق) پێكدیئیت، كە تەنها لەمیانەي عەشقەوھ، تەنها عەشق، بەدى دەھیتىرى. یەكێ لەو پێسایانە دەلیت: 'رێگەي بەرەو راستى لە دلەوھ تێدەپەریت، نەك لە (سەر). دلت بكە بە پێنویتی سەرەكیت نەك ئاوەزەت. پرووبەپروو ببەوھ، مەیدانخوازی بكە، لەئەنجامدا دلت بەسەر (نەفس)دا زال دەبیت. ئىدى خۆناسین بەرەو ناسینی خودا دەتبات'. شتەكە چەندین سالى خایاند تا توانیم ئەم چل پێسایە دا بنیم. ئەمىستا دوای ئەوھى لێی بوومەوھ، تیگەیشتم لەم دنیاىدا من لە دواقوناغى زەمەنى خۆم نزىك دەبمەوھ. لەم دواىیەدا خەونىكى زۆر دەبینم كە ھەموویان ئاماژە بۆ ئەوھ دەكەن. ئەوھ مردن نییە كە پەژارەم دەكات، چونكە من مردنم بە كوتایى دانەناوھ، بەلكو ئەوھى نىگەرەنم دەكات ئەوھى كە بمرم و كولتوورىكم لەدوای خۆم جێنەھێشتبیت. لە سینگمدا پەیفەلیك كەلەكە دەبن، چىرۆكىكى زۆر چاوەرپێن كە بیانگێزمەوھ. من دەمەھەویست ئەو زانیاریانەي پێیان گەیشتووم بۆ كەسێكى دى بیانگۆیزمەوھ، ئىدى كەسەكە مامۆستا بىت یان فەقێ. من منەي ھاوتایەك - ھاوھلیك دەكەم.

(ھۆ خودایە)، لە ژوورە شێدار و تاریكەكەدا چپەدوویەكم كرد، (من بە ھەموو شویتىكى دنیادا ژيانى خۆم بە گەپان بردەسەر و پێگەكەي تۆم گرتەبەر، ھەموانم ھەك كىتیبىكى كراوھ، قورئانىكى گەپۆك بینى. لە تاوھرى بەرزى زانایان دووركەوتمەوھ و كاتى خۆم لەگەل نەفرەتلىكراوان و دەرکراوان و دەر بەدەرکراوان بەسەربرد، من لە ھەموو ئەوانە لیوانلیو بووم،

بۆيە يارمەتيم بده، تا حېكمەتى تۆ بۆ كەسكى شياو بگويزمەوه، ئىدى دواى
ئەوه چىت پىن باشە وام لى بكه).

لەناكاو لەنىو ژوورەكەدا پرووناككېهكى يەكجار درەوشاوه لە بەرچاوم
داكشا، دەموچاوى پېيوارە نوستووەكان لەنىو جىگەكانيانەوه بوو بە گرېكى
شىن. ئىدى وەك ئەوهى ھەموو پەنجەرەكان كرايىتنەوه، لەگەل ھەوا بىگەرد و
بووژىنەرەوهكەدا بايەكى توند ھەلىکرد و لەگەل خۆيدا بۆنى گولەزەنبەق و
ياسەمىنى لە باخە دوورەكانەوه ھىتا.

فرىشتە ياوەرەكەم بە دەنگىكى نەرمى نەيئاسا وتى (بۆ بەغدا برۆ). لىم
پرسى: (لە بەغدا چى چاوەرپىم دەكات؟).

تۆ داواى ھاوەلىكت كرد و ھاوەلىكت پى دەبەخشرى. لە بەغدا ئەو
(سەيد)ە دەبىنى كە بەرەو پىگەى راست پىنۆينىت دەكات.

چاوەكانم پىبوون لە عەسرى پىزانىن. ئەوسا زانىم كە ئەوهى لە
خەونەكانمدا دەبىنى، جگە لە ھاوەلى پۆھىم، كەسى تر نەبوو. ئىتر لە
چارەمان نووسراو درەنگ يا زوو بەيەك بگەين، كاتىكىش بەيەك دەگەين،
ئەو دەمە دەزانم بۆچى چاوە بادەمى و ناسكەكانى بۆ ھەمىشە خەمىنن و
چۆن لە شەويك لە شەوكانى سەرەتاي بەھاردا كوژرام.

ئىتلا

نۆرتامبىتون، ۱۹ ى ئايارى ۲۰۰۸

بەر لە خۆراوايون، پىش ئەوئەندالەكان بۇ مال بگەپنەو، ئىتلا ئەو
لاپەرەيەى كه له پۇمانى (كفرى شيرين) گەيشتبووين، نيشانەکرد و خستىيە
لاو. ھەر وەك ھەزىك و ناسىنى ئەو پياوھى كه پۇمانەكەى نووسىو، ئىتلا
ئىتەرنىتى كردهو و بۇ دۆزىنەوھى ناوى (ع. ز. زاھارا) بە بزوينەرى گوگۇل
دەستى بە گەپان كەرد و لە خۆى پرسى ئاخو چىى بۇ دەرەچىت، زۆر
چاوهرىي نەكەرد، لەپەر تۆمارى كەسايەتییەكى بۇ دەرەكەوت.

ھەردوو پەنگە سەرەكییەكە كه لاپەرەكەيان پازاندبوو، دوو پەنگى
وئەنەوشەى و پىرۆزەى بوون. لە سەرۆوى لاپەرەكەو و وینەى پياوئىك
دەرەكەوت كه عەبايەكى سپى ئاودامانى لە بەر بوو و بە ھىواشى بە دەورى
خۆیدا دەسووراپەو. لەبەر ئەوھى ئىتلا لە ژيانیدا كەسىكى نەدىو سەماى
دەرویشى بكات، بۆیە بە وریاییەو نىگایەكى وینەكەى كەرد. ناوئىشانى
تۆمارەكە (تۆيكلەھىلەكەىك ناوى ژيانە) بوو و لە ژیریدا شىعرىك نووسرابوو،
ھەمان ناوئىشانى ھەبوو:

با ھەریەكەمان ئەوى ترمان بكا بە ھاوهرى خۆى

با ھەریەكەمان لە خاك و پاى ئەوى ترمان چۆك دابدات

لە ناخماندا تەبايىەكى زۆر ھەيە، وا مەزانە تەنھا ئىمە دەیانىنین

لاپەرەكە لە ھەموو لایەكى دنیاو پەربوو لە پۆستكارتى شاران و شوئان.
لە ژىر ھەر پۆستكارتىكدا دەربارەى ئەو شوئە تاييەتییە پوونكردنەوھەك
نووسرابوو. كە ئىتلا دەستى بە خويندەوھيان كەرد، دەسبەجى سى زانىارى
سەرنجیان پاكىشا: يەكەم، پىتى (ع) كورتكراوھى ناوى (عەزىزە). دووھەميان،

عەزىز خۆى بە سۆفى دادەنەيت. سىيەمىيان، ئىستا عەزىز بۆ گواتىمالا سەفەرى
كردووه.

لە گۆشەيەكى تردا چەند نموونەيەكى لەو وىنانە بىنى كە گرتبوونى
زۆربەيانى بە جۆرەها رەنگ و مەيل و ئارەزوو وىناکرد. سەربارى جياوازى
زۆريان، بە شىۋەيەكى سەير ھەندىكىان لە ھەندىكىان دەچوون: ئاشكرا بوو
لەنئو ھەموو وىنەكاندا شتىكى بزر بوو كۆيدەكردنەو. رەگەزى ونبوو لای
ھەندىكىان شتىكى سادە بوو، وەك گوارە، يان پىلاو، يان قۆچە. ھى ھەندىكى
ترىان لەو گرىنگر بوو، وەك ددان، يان پەنجە، يان ھەندى جار لاق. لەژىر
وىنەكاندا ئەمەى خویندەو:

ئىمە ھەرچىيەك بىن، يان لە ھەر شوئىنىك بژىين، وەك ئەوەى شتىكىمان
ون كرىبىت و دەبى بىدۆزىنەو، لە دلى خۆماندا ھەست بە ناتەواويەك
دەكەين، لى زۆربەمان قەت ئەو شتە نادۆزىنەو، ئەوانەش كە لە تواناياندايە
بىدۆزىنەو، تەنھا كەمىكى كەمىان زات دەكات بچىتە دەرەو و بەدوايدا
بگەرەيت.

ئىلا لاپەرەكەى سەرەوژوور و سەرەوخوار جوولاند و يەك لە دواى
يەك لەسەر پۆستكار تەكان كلىكى كرد تا گەرەيان بكاتەو. ھەموو ئەو
پوونكردنەوانەى خویندەو كە عەزىز نووسىبوونى. لە دامىنى لاپەرەكەدا
ناونىشانى پۆستە ئەلىكترۆنىيەكەى دۆزىيەو: azizzahara@gmail.com
لەسەر پارچە كاغەزىكى بچووك نووسى كە بە تەنىشتىيەو يەكەى لە
شىعەرەكانى پۆمى بىنى:

عەشق بگە بە سەرمەشت، عەشق! وەك دەبىنى

ژيان بەبى عەشى بىگەرد دەبىتە بارىكى قورس

لە كاتىندا ئىلا ئەم چامەيەى دەخویندەو، بىرۆكەيەكى سەير لە سەرىدا
چەخماخەى دا. ھەستىكى رەوتەنى دايگرت، رەنگە عەزىز. ز. زاھارا ئەم
ھەموو شتەى لە تۆمارە تايبەتەكەى خۆى - وىنەكان و پوونكردنەوكان و
وەرگرتەكان و چامەكان - لە خوشى چاوەكانى ئەم دانابىت. بىرۆكەيەكى تا
پادەيەك سەير و خۆبەزلانين بوو، وەلى بۆ ئەو واتايەكى نايابى ھەبوو.

* * *

له عهسرى ئه و پۆژدهدا، ئيلا به شهكهتى و جۆره خه مۆكيبه كه وه، له نزىك په نجه ره كه دانىشت، تيشكى خۆره كه له سه ر پششى قورس بوو، هه وا له نيو ناندينه كه دا تژى بوو له بۆنى ئه و كيكه ي كه ده بيرژاند. پۆمانى (كفرى شيرين) له به رده مى كرابووه وه، به لام بىرى مژوول بوو و نه يده توانى به وردى خه يالى له سه ر بىت. واى به خه يالدا هات كه ئه مىش كۆمه لى پيساى سه ره كى تايبه ت به خۆى بنووسىت، كه ده كرى ناوى بنىت (چل پيساكه ي كابانىكى مالى كارامه ي ناگه رۆك له ده ورويه ر ده ژى).

به ترمه ترمىك گوتى: (پيساى يه كه م: ده ست له منه كردنى خۆشه ويستى هه لبره. به دواى خه ونى ناكرده نيدا مه چۆ! بىگومان شتگه لى له ژياندا هه ن بۆ ئافره تىكى ته مه ن نزىكه ي چل سال گرىنگترن).

به لام ئه م كه مه كردنه ي پشوو سوارى به كى ئالۆزى له لا دروستكر و خولياى گه وrehترى بىرخسته وه. ئيدى له به ر ئه وه ي نه يده توانى خۆى پابگرىت، په يوه ندى به كچه گه وreh كه يه وه كرد و گووى بۆ ئامىزى تۆمارى په يوه ندى به كان هه لخت.

"نازىزم جانىت، ده زانم من هه له بووم كه ته ليفۆنم بۆ سكوت كرد، لى نيازم خراپ نه بوو. ويستم دلنايات بكه مه وه كه...".

كه مه كى وه ستا و خه مىكى زۆر داىگرت، چونكه پيشتر خۆى بۆ ئه م په يامه ئاماده نه كردبوو. دهنگى خشه خشىكى نه رمى له ئامىزى تۆمارى په يوه ندى به كانه وه ژنه وت كه له پشته وه تۆمارى ده كرد. كاتى بىرى كرده وه كه وا به كره كه ده سووپىته وه و پۆژگاريش به له ز ده روات، هه ستى به شله ژانىك كرد.

"جانىت، من به داخه وم بۆ ئه وه ي كه كردم. ده زانم گه ره كه له و خۆشيبه ي كه له سايه يدا ده ژىم بىزار نه بم، به لام هه مووى له به ر ئه وه يه كه من.. به خته وه ر نيم".

دهنگى قرته قرتىك. ماوهى ئامىرى تومارى قسه كان خەرىك بوو تەواو دەبوو. دلى ئىلا بە قسانەى كە ئىستا كىر دىبووى گوشرا. ئەو چىي بەسەر ھاتوو. ئەوئىك كە ھەستى بە خەمبارى نە كىر دىت، ئىدى چۆن دەكرى تووشى خەمۆكى بووئىت، خۆ پەى بەو ھەر نە بىر دوو؟ بە شىو ھەكى سەىر پىتى وا بوو كە ھەست بە خەمۆكى ناكات، كەچى ددانى پىدا نابوو كە ئەو بەختەو ھەر نىيە.

بە دزەنىگا تەماشايەكى ئەو پارچە كاغەزەى كىر كە ناوئىشانى پۆستە ئەلىكترۆنىيەكەى عەزىز زاھارای لەسەر تومار كىر دىبوو. ناوئىشانەكە سادە و ساكار و تا رادەيەك سەرنجراكىش بوو. بەبى ئەو ھى زۆر بىر لە شتەكە بكا تەو، پرووى كىر دى كۆمپىوتەرەكەى و ئەم نامە ھەى نووسى:

سەيدا عەزىز. ز. زاھارا،

من ناوم ئىلايە. لەسەر داواى پەخشكارە ئەدەبىيەكە، وا خەرىكم پۆمانەكەت (كفرى شىرىن) دەخوئىنمەو. ماو ھەكى كەمە دەستم بە خوئىندەو ھى كىر دوو و چىژىكى زۆرم لى وەرگرت. بە ھەر حال ئەمە بۆچوونى تايبەتى خۆمە و رەنگدانەو ھى بۆچوونى پەخشكارە ئەدەبىيەكە نىيە. گەر پۆمانەكەتم خۆش بوئى يان نا، بۆچوونى من لەسەر بلاو كىر دىو ھى پۆمانەكەت نايتە دوا بىر يار و رەزامەندى.

وا ديارە تۆ باو ھەرت وايە كە عەشق گەو ھەرى ژيانە و شتىكى دىكەى لەو ھە گرىنگتر نىيە. ئىستا نىازم نىيە دەر بارەى ئەم بابەتە لەگەلتدا بىمە نىو گفتوگۆ ھەكى نەزۆكەو. ئەو ھەندە بەسە بلىم كە من تەواو لەگەل بۆچوونەكەتدا نىم.

و ھلى من ئىستا لەبەر ئەم ھۆيە بۆت ناووسم، چونكە ناكىرى بۆ خوئىندەو ھى پۆمانى (كفرى شىرىن) كاتىكى پچر پچر تەرخان بكەم، بەلكو بۆيە بۆت دەنووسم، من لە ھەولەى ئەو ھەدام كىژە گەرەكەم قايل بكەم كە شوونەكات، چونكە ھىشتا مندالە. دوىنى داوام لە ھاوړىكەى كىر كە پروژەى

هاوسه رگيريبه كه يان ههلبوه شينيتته وه، كچه كه ميش پقى لى هه لكرتووم و نايهه وئ قسه م له گه لدا بكات. هه ست ده كه م مامه له كردن له گه ل تودا خوشه، چونكه وا دياره دهر باره ي خوشه ويستى هاوبؤ چوونين.

داواى ليبوردين ده كه م، كه دهر باره ي كيشه تاييه تيبه كانى خوم قسه ت بؤ ده كه م. من ئه مه م نه ده ويست. (ناونيشانه ئه ليكترونييه كه تم دؤزييه وه) و له توماره تاييه تيبه كه تدا وا هاتووه كه تئ ئيستا له گواتيمالايت. بيگومان سه فهر كردن بؤ شوينانى دنيا شتيكى خوشه. گهر ريكه وت و سه ردانى بؤستنت كرد، رهنگه چاومان به يه ك بكه ويت و به دم قاوه خواردنه وه وه گفتوگويه ك بكه ين.

به هيواي خوشيت

ئىلا

يه كه م نامه ي ئه ليكترونى بؤ عه زين، پتر داوه تيك بوو نه ك نامه، هاواريك بوو بؤ به دهنگه وه هاتن، به لام ئىلا كاتى به بيدى نهنگى له ناندينه كه ي دانيشت، هه ستى به وه نه كرد كه نامه ي بؤ نووسه ريكي ناديار نووسيوه و چاوه پيى ئه وه يشى نه ده كرد كه نه ئيستا و نه له بانه روژدا چاوى بچ بكه ويت.

خاوهن مه‌یخانه‌که هه‌ردوو برۆی لێک دا و چاوه‌کانی له‌سه‌ر پێتلاوه
چه‌رمه‌که‌ی گیرکرد و به‌ توندی لێوه‌کانی کرژکرد، ده‌موچاوی وه‌ک
نه‌خشه‌یه‌کی بیسه‌رو به‌ر تیکچوو. له‌ناکاو له‌ ته‌مه‌نی راسته‌قینه‌ی خۆی پتر
نیشانه‌ی پیریتیی لێ ده‌رکه‌وت.

وتم: 'ده‌زانم ئه‌وه‌ی ده‌لێم ته‌سه‌للات پێ نایات، به‌لکو پێم وایه‌ شتیک
هه‌س گه‌ره‌که‌ پیتی بیژم. ژنه‌که‌ت ئاگر یان دووکه‌ل نه‌یکوشتوو، به‌لکو
ته‌خته‌داریک له‌ بنمیچه‌که‌وه‌ به‌ربووه‌ته‌وه‌ و به‌سه‌ر سه‌ریدا که‌وتوو و
ده‌سه‌بجێ به‌بێ ئازار مردوو. تۆ به‌رده‌وام له‌و باوه‌دا بوویت که‌ ئازاریکی
زۆری کیشاوه‌، به‌لام له‌ راستیدا هه‌چ ئازاریکی نه‌کیشاوه‌.'

خاوهن مه‌یخانه‌که‌ برۆکانی تیک نا و به‌ کاریگه‌ری فشاریک له‌ خۆی
به‌ولاه‌ که‌س تێی نه‌گه‌یی، نوشتایه‌وه‌، که‌ پرسیا‌ری کرد ده‌نگی گر‌تر بوو 'تۆ
چۆن ئه‌وه‌ت زانیوه‌؟'

خۆم له‌ پرسیا‌ره‌که‌ی نه‌بان کرد و گوتم: 'تۆ خۆت سه‌رکۆنه‌ ده‌که‌یت که
گوا‌یا بۆ ناشتنی پێوره‌سمیکی شایانت بۆی نه‌کردوو. ئه‌و هه‌شتا دێته
خه‌ونت و له‌و چاله‌ی لێی نیژراوه‌ به‌ زگه‌خشکی دێته‌ ده‌ره‌وه‌، به‌لام ئاوه‌زت
گه‌مه‌ت پنده‌کات. له‌ راستیدا هاوسه‌ره‌که‌ت و کو‌په‌که‌ت له‌ دۆخیکی باش‌دان،
هه‌ردووکیان له‌ دنیا‌یه‌کی بیکۆتاییدا وه‌ک دوو تیشک به‌ ئازادی دێن و ده‌چن'.
ئینجا له‌سه‌ری پێیشتم و ئه‌وه‌ی ده‌موت به‌ وردی لێم ده‌کۆلییه‌وه‌:
'ده‌توانیت دووباره‌ ببیته‌وه‌ به‌ به‌رخ، چونکه‌ هه‌شتا له‌ ناخدا به‌رخه‌که‌ت
پاراستوو'.

که‌ خاوهن مه‌یخانه‌که‌ ئه‌وه‌ی بیست، وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌ستی به‌ مه‌قاله‌یه‌کی
داخ‌بوودا چزاییت، ده‌ستی له‌ ده‌ستم کیشایه‌وه‌: 'هه‌ی ده‌رویش، من تۆم خۆش
ناوێ. پێگه‌ت ده‌دم ئه‌مشه‌و لێره‌ بمینیته‌وه‌، به‌لام ده‌بێ به‌یانی زوو برۆیت.
نامه‌وێ جارێکی تر لێره‌ ده‌موچاوت ببینم'.

ژیان ئاوه‌ایه‌. کاتی راستی به‌ یه‌کێک ده‌لێت، ئه‌و رقی لێت ده‌بیته‌وه‌. هه‌ر
گاوی باسی خۆشه‌ویستیت کرد، پتر رقت لێ هه‌لده‌گریت.

ئەوئەندەي لە توانامدا بوو بۆ بەرژەوندیی تەکنیکەمان هەولم دەدا لەگەڵ ئەم
پیاوێ خاوەن دەسەلاتەدا پەيوەندیم باش بێت.

“ئێمە لە نایابترین شاری دنیا دا دەژین، دادوهرەکه بە دەم قەسەو
هەنجیریکی خستە زارییهو، بەلام ئیستا بەغدا لەو پەنابەرانه جمەي دیت که
لە جەووروستەمی مەغولەکان هەلاتوون، ئێمە ئارامگەیهکی ئاسوودەیان بۆ
دابین دەکەین. ئاخەر بەغدا چەقی دنیا یە. ئەرێ باوهرەمان تۆش هەر وای
نابینیت؟”

“بێگومان ئەم شارە مروارییه که بۆخۆی، بە پێداگرییهو ئەمەم وت،
وێلێ نابێت ئەوهمان لەبیر بچیت که شارانی ش مینا ئادەمیزادن. لەدایک دەبن
و بە هەردوو قوناغی منداڵی و هەرزەکاریدا تێدەپەن، ئینجا پیر دەبن و لە
کۆتاییدا دەمرن. پێم وایە که ئیستا بەغدا گەیشقووتە کۆتایی لاویتی، چونکە
ئیدی دەولەمەندبووین، وەک چۆن لە سەر دەمی خەلیفە هارون ئەلرەشید
دەولەمەند بووین، وێلێ لەگەڵ ئەوئەشدا بۆمان هەیه شانازی بکەین که هێشتا
مەلەبەندی بازرگانی و پیشەیی و شیعەین، بەلام کێ چووزانیت دواي هەزار
سال دۆخی شارەکه چیی بەسەر دیت؟ رەنگە هەموو شتی بگۆریت.”

“ئای لەم رەشبینییه؟، دادوهرەکه سەری بادا و دەستی بۆ قاپە چینییه که
دریژکرد و هەنجیریکی هەلگرت و لەسەری پۆیشیت: “خەلافەتی عەباسی
سەقامگیر و بەربلاو دەبێت و خێر و فەر زیاد دەکەن، بێگومان ئەمە لە
کاتیکیدا ئەگەر ئەو غایەنانهی بۆ ناومان دزەیان کردوو، ئارامی دۆخی ئیستا
نەشیوتین، ئەوانە بانگەشەي موسلمانیتی دەکەن، بەلام بۆچوونیان لەمەر
ئیسلاام گەلی مەترسیدارترە لە هەرشەي گاورەکان.”

وام بە باش زانی که بێدەنگ بم، چونکە لە کەس شاراوە نییه که
دادوهرەکه، سۆفییهکان و لیکدانەو تاییهتی و پەنھانەکانیان دەر بارەي ئیسلاام،
بە هۆکاری کێشەنانهو و خراپەکاری دادەنێت. بەو تەوانباری دەرکردین که
گویا ئێمە شەریعەتمان وەلاو ناه، ئەمەش سووکایەتیکردنە بە پیاوانی
دەسەلات – پیاوانی وەک خۆی. هەندێ جار هەستم دەرکرد دەیەوئ هەموو
سۆفییهکان لە بەغدا دەرپەڕینیت.

ئەم براپەتتە تۆ زىيانى نىيە، ۋەلى پىت ۋا نىيە كە ھەندى لە سۆفییەكان سنوورى ئاسايى دەبەزىتن، دادۋەر پىرسىيى و دەستى بە پىشىدا ھىتا. نەمزانى ۋەلامى پىرسىيارەكەي چۆن بدەمەۋە. سوپاس بۆ خودا لە ۋەركەساتەدا گويمان لە لىدانى دەرگا بوو. فەقى قۇسۋورەكە ھاتە ژوورەۋە و پاستەۋخۇ بەرەۋ لای مەن ھات، چاپاندىيە بن گوچكەمدا كە ميوانىك لە دەرگا ۋەستاۋە، دەرۋىشكى گەپىدەيە و لەسەر بىننى مەن پىي داگرتوۋە و نايەۋى لەگەل كەسىكى تردا قسەبكەت.

فەقىكەم لەسەر ئەۋە راھىناۋو، كە ميوانىكى تازە دەھات بۆ ژوورۋىكى تر دەبىرد و خۇراكىكى گەرمى پىشكەش دەكرد، تا ميوانەكان دەرۋىشتەن چاۋەپىي دەكرد، ۋەلى دادۋەرەكە كەشكى ئاۋەي دروستكردبوو، بۆيە بىرم كەردەۋە كە پەنگە دەرۋىشە گەپىدەكە بە گىرەنەۋەي چەند چىرۋىكى شۈيە دوورەكان، ئەم ئالۋىيە برەۋىتتەۋە، بۆيە داۋام لە فەقىكە كەرد دەرۋىشەكە بەننىتە ژوورەۋە.

دۋاي چەند چىرەكەيەك دەرگاگە كرايەۋە و پىاۋىكى سەرتاپا پەشپۆش ھاتە ژوورەۋە. بالابەرز و لاۋان، ھەستەم بوو مەزەندەي تەمەنى بىرى. لوۋتى تىژ و چاۋەكانى پەش و خەۋالو، پىچە پەشەكەي ھۈنىبوۋە و بەسەر چاۋەكانىدا ھاتبوۋە خوارى. عەبايەكى درىژى كلاۋدار و بەرگىكى سۆفیانەي لە بەر بوو، پىلاۋىكى پىستەمەپى لە پى بوو. چەند تەزىيە و ملوانكە بە گەردىندا شۆرپوۋبوۋە. قاپلەمەيەكى دارىنى پى بوو لە ۋەجۋەي كە سۆفییە سۋالەكەكان بۆ تىكشكاندى لوۋتەرزى ھەلىدەگەرن و خۇ بە خۇشحال دەزانن كە خەلكى خىريان پىدەكەن. زانىم كە مەن لە بەردەم پىاۋىكەم ئەۋەندە بايەخ بە دابونەرتى خەلكى نادەت، پەنگە خەلكى بە دەرەدەر يان بە سۋالەكەرى بزەنن، ۋا دىاربوو ئەۋە گۈيى بەۋە ھەر نەدەدا.

كە بىنىم لەۋى ۋەستاۋە و چاۋەپىيە فەرمۋى لى بىرى تا خۇى بناسىتت، ھەستەم كە پىاۋىكى جىايە و ئەۋەش بە پرونى لە چاۋەكانى و لە جوۋلە و ئامازە پىكوپىكەكانى جەستەيدا دىاربوو، لە بەرى داربەروو دەچوو و خاكەرا بوو، چاۋى كالفامان گرىنگيان پى نەدەدا، ۋەلى نوقلانەي

دواى نيو سه‌عات مي‌رده‌كه‌ى تەليفونى بۇ كرد.

"خەريكه باوەر ناكەم كه تۆ تەليفونى بۆ سكۆت كردوو و داوات لى كردوو كه لەگەل كچه‌كه‌ماندا هاوسەرگيرى نەكات. پىنم بلێ چیت كردوو؟". ئیلا بە قسەكه‌ى سەرى سوڤما و بە هەناسەبركێوه وتى: "ئای خودایه، چەند بە خێراى قسە دەگوێزیتەوه. خۆشەويستم، بوایم بدەيه با بۆت پافە بكەم".

بەلام دەيفيد بە شەژاوبیوه قسەكه‌ى پى بېرى و گوتى: "پىويست بە پافەكردنى هیچ شتى ناكات. ئەوه‌ى كردووته هەله‌يه. سكۆت پەيوەندى بە جانیته‌وه كردوو و یەكجار تووڤه‌يه. ئەو نایه‌ته‌وه و بۆ چەند پوژى لەگەل دەسته‌خوشكه‌كانیدا دەمینیتەوه، ئیستا نایه‌وى بتيینیت". كەمى بیدەنگ بوو، ئینجا لەسەرى پویشت: "من لەسەر ئەوه‌ گله‌یى لى ناكەم".

لەو ئیوارەیدا تەنها جانیته‌ نه‌بوو كه بۆ ماله‌وه‌ نه‌گه‌رايه‌وه، ئەوه‌بوو دەيفيدىش نامەيه‌كى بۆ ئیلا نارد و تیدا گوتى كه شتىكى كتوپر هاتووته پيش و چونیته‌ شته‌ كتوپره‌كه‌يشى بۆ ڤوون نه‌كرده‌وه.

خۆ خووى ديفيد وا نه‌بوو، بەلكو ئەو ڤه‌فتاره‌ى دژى كرۆكى ژنومیردايه‌تيه‌كه‌يان بوو، لەگەل ئەوه‌شدا له‌وه‌يه‌ هاوجیى لەگەل ئافره‌ت له‌دواى ئافره‌تدا بكات، ڤه‌نگه‌ لەگەلئاندا بنویت و ڤاره‌شيان لى خەرج بكات. ئەو كه ئیواران بۆ ماله‌وه‌ ده‌گه‌رايه‌وه، شوینی خۆى له‌ دەورى میزه‌كه‌ ده‌گرت. گەر درزى ناكۆكیش بكه‌وتایه‌ته‌ نێوانیانوه، ئەم چیشته‌ى هەر لیدەنا و ئەویش بەرده‌وام بە خۆشى و پیزانینه‌وه‌ بېرى ئەو خواردنه‌ى كه بۆى ده‌كرده‌ ناو قاپه‌كه‌يه‌وه، ده‌یخوارد و له‌ كۆتایى هەر نانخواردنیکدا دەيفيد له‌ دل‌وه‌ سوپاسى ده‌کرد. ئیلا هەمیشە به‌واى غایه‌نه‌تيه‌كانیه‌وه ئەو پیزانینه‌ى به‌ ته‌وازه‌یتانه‌وه‌يه‌كى شارراوه‌ داده‌نا و بەرده‌وام لى خوش دەبوو.

ئەمه‌ يەكه‌م جاربوو كه مي‌رده‌كه‌ى به‌م شیوازه‌ بیچاوپووییە ڤه‌وتار بكات. ئیلا بۆ ئەم گۆڤانه‌ خۆى سەرکۆنه‌کرد، بەلام هەستکردن به‌ "تاوان" بوخۆى ناوى سینیەمی ئیلا ڤوبنشتاينه‌.

* * *

نييه هه تاهه تايه بهرده وام بيت، چونكه شاره كان له سهر كۆله كهى پۇخى وه ستاون و مينا چهند ئاوينه يه كى گه وره دلى دانىشتوانه كانيان پيشان ددهن، گهر ئهم دلانه تاريكه داهاتن و بر و ايان له ده ست دا، ئه وا دره وشانه وه و به ايان له ده ست ددهن. ئه وه به سهر زور شاردا هاتووه و بهرده واميش پرووده دات.

جگه له وهى سهرم بابدهم، نه متوانى هيچ بكم. شه مسى ته ورىزى به لاي مندا ئاوپرى دايه وه و كه مه كى بيرى رويشت، دؤستانه چاوه كانى پرووكاند و هه ستم كرد چاوه كانى چون خورىكى سووتينه ر دايساون. ئيدى بؤم پروونبووه وه كه به ليه اتووويه وه شايانى ناوه كهى خويه تى. ئاخىر ئه و پياوه به جوش و چالاكى و دره وشانه وه يه وه له ناوه وهى خويدا وهك توپه له ئاگرىك ده سووتا. به راستى شه مس (خورىك) بوو بؤ خوى.

به لام بؤچوونى دادوهره كه جياواز بوو. ئه وه بوو گوتى: ئيه وهى سؤفويه كان به چه شنى فهيله سووفه كان و شاعيره كان، شته كان زور ئالوز ده كن! چ پئويست بهم هه موو وشانه ده كات؟ مرؤف بوونه وه رى سادهن و پيداويستيه كانيشيان هه ر سادهن. ئه وهى ده كه ويته ستوى سه ركرده كان ئه وه يه به ده م داواكاريه كانiane وه بچن و هه ولبدن گومرا نه بن و له پيگه ي راست لانه دن، ئه مه ش وا ده خوازيت شه ريعه ت به وردى جيبه جى بكري.

شه مسى ته ورىزى وتى: شه ريعه ت مينا مومه، پرووناكييه كمان بؤ دابين ده كات نرخى ته واو نابيت، لى گهره كه بيرمان نه چيت كه موم يارمه تيمان ده دات تا له تاريكيدا له شوينيكه وه بؤ شوينيكى تر بچين. خو ئه گهر بيرمان چوو كه ئيمه بؤ كوئ ده چين و ته نها چاومان برييه مومه كه، ئيدى چ سووديكى هه يه؟

دادوهره كه به زهرده خه نه يه ك لالئوه كانى كشان و ده موچاوى ويكه اته وه. شه پولىكى په ژاره به جه سته مدا تپه پرى. ئاخىر چوونه نپو گفتوگو يه ك ده رباره ي گرينگى شه ريعه ت، ئينجا له گه ل پياويكيشدا ئه ركه كهى وا بخوازيت فه رماندارى خه لكى بكات و زور جاريش هه ر به پيى شه ريعه ت سزاين بدات، مه له كردنيكه له ئاويكى ترسناكدا. تو بلنيت شه مس ئه مه نه زاننيت؟

له کاتیکدا له بیانگینکی گونجاو دهگه پام تا دهر ویشه که له ژووره که ببه مه دهر وه، گویم لی بوو ده لیت: 'پرسایه که هیه به سهر ئه م دوخه دا جیبه جی ده بیت'.

دادوهره که به گومانه وه پرسیی: 'چ پرسایه که؟'.

شه مسی ته وریزی وه که نه وهی کتینکی نادیار بخوینیته وه، راست پاره ستا و چاره کانی جیگیر کرد و کوتی:

(هر خوینه ریکی قورئانی پیروز به گویره ی قولی تیگه یشتی به ئاستی جیاواز تیی ده گات. چوار ئاستی تیگه یشتن هیه: ئاستی یه که م له واتای دهره کی خو دهنوینیت، نه مه ش واتایه که هه موو خه لکی قنیاتی پیده کن، ئینجا ئاستی ناوه کی 'باتینی' دیت، له ئاستی سینه مدا ناوه وهی ناوه کی دیت، به لام ئاستی چواره م قوولاییه و ناگری به وشه دهر بپردری، بزیه وه سپکردنی هه سته مه).

شه مس به دوو چاوی دره وشاوه وه له سهری پویشت: 'به لام نهو زانیانه ی که پی له سهر شه ریعت داده گرن، نه وانه تنها واتای دهره کی ده زانن، هه رچی سو فییه کانیشن واتای باتینی ده زانن، به لام وه لی و پیاوچاکان نه وانه که ناوه وهی ناوه کی ده زانن. له کاتیکدا تنها پیغه مبه ران و پیاوچاکان و نزیکانی خودا ئاستی چواره م ده زانن'.

('ئایا مه به ستت نه وهیه که سو فییه کی خواسایی له زانیه کی شه ریعت پتر له قورئان تیده گات؟'، دادوهره که به دم پرسیار کردنه وه به په نجه کانی له قاپه فه خفوورییه که ی ده دا.

زه رده خه نه یه کی کال و شوخی نامیز له سهر لینه کانی دهر ویشه که نه خش بوو، به لام پاسووخی نه دایه وه.

'هینی برادر، وریابه'، دادوهره که کوتی: 'له نیوان قسه کانی تو و کفر کردنیکی ته واودا داوینکی باریک هیه'.

خو نه گهر له م وشانه دا هه ره شه یه کی شاراه هه بوو بیت، وا دیاره دهر ویشه که ئاگای لی نه بووه، پرسیی: 'به دیاریکراوی کفری ته واو چییه؟'، دوا ی نه وهی هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا، له سهری پویشت: 'پینگه م بده با چیرۆکیکت بۆ بگێرمه وه'.

سندووقینکی دهکردم تا وهک حۆی ببمه دارتاش. ئهوه بوو باسی ئهوه
فریشتهیه بۆی کرد که دههاته خهونم.

‘رۆله، خهیاڵیکی سه رکینشت ههیه، باوکم به ساردوسرپییه که وه ئه مهی
گوت، ‘باشتر وایه ئه وه بۆ کهس باس نه کهیت. نامانه وی لادنییه کان به م شتانه
ببزار بکهین’.

زۆری پی نه چوو هه ندی له دراوسیکان له کن دایبام گله بیان لی کردم و
به وه خه تاباریان کردم که گویا پهفتاری نامۆم ههیه و ترس دهخمه دلی
منداله کانیا نه وه.

باوکم وتی: ‘کۆرم من له پهفتاره کانت تیناگه م. بۆچی به وه دانا که ویت که
تۆ جیاوازییه کت له گه ل دایک و باوکت نییه؟ ئاخر هه موو مندالیک به دوا ی
پێچکه ی دایبایی خۆیدا ده پوات و وهک ئه وان دهکات، گهره که تۆش وا
بکهیت’.

ئه وه ده مه زانیم له گه ل ئه وه ی دایبام خۆش دهوین و هه ز ده که م پێیا نه وه
پابه ند بم، وه لی بۆ من نامۆ بوون.

‘باوکه، من له هیلکه یه که وه ده رچووم جیا یه له وه هیلکه یه ی که منداله کانی
دیکه تی لێ وه ده رچوون. تکت لێ ده که م وام دابنی مراوییه کم و له گه ل
مریشکان ده ژێ. ئه و ئا وه ی تۆ ده ترسینیت، ژیا ن به من ده به خشینت، من
مه له وانی ده زانم، بۆیه مه له ده که م. ئۆقیانووس نیشتمانی منه، گه ر
له گه لمدا ی، وه ره بۆ ناو ئۆقیانووسه که، خۆ ئه گه ر نایه ی، ئیدی واز له
ده ستتی وه ردانی ژیا ن به یته و به ره و کولانه ی مریشکان بگه پێوه’.

هه ردو و چاوی باوکم کرانه وه، ئینجا بچووک بوونه وه، به پروخۆشییه وه
گوتی: ‘گه ر تۆ ئیستا به م شتوازه له گه ل باوکتدا بدوینیت، ئه ی که گه وره
ده بییت، ده بی له گه ل نه یاره کانت چۆن قسه بکه ییت’.

له گه ل ئه وه ی دایک و باوکم خه م دایگرتبوون، خه و بینینه کانیشم به رده وام
بوون، به لکو زۆر تر بوو بوون. دایبام تا ده هات توو په ده بوون و ده شله ژان،
بۆیه هه ستم به خه تاباری ده کرد، چونکه خه ونه کان ببزاری کردبوون، لێ
نه مده زانی چۆن سنووریک بۆ ئه و خه و نانه دابنیم. خۆ ئه گه ر ئه وه شم له
توانادا بوایه، پیم وا نییه هه نگاوم بۆ ده نا. ما وه یه کی زۆری نه برد ما له وه م

جیهیشت و ئیدی نهگه پامه وه. له وساو وهشی ته ورئز بوو به په یفیکی شیرین و ناسک، نایاب و به زه مزه مه یه کی وا له سهر زمانم ده توایه وه. سێ بۆنی ئەم شوینه بوون به یاده وه ریم که ئەمانه ن: داری هه لپا چراو، نانی له تووخه شخاش دروستکراو، بۆنی به فیری نه رم و تازه.

به م ئاوهایه بووم به ده رویش و له شوینیکه وه بۆ شوینیکی تر دهگه پام، له جارێ زیاتر له یهک شوین نه ده نوستم، له ناو هه مان قایی چینی دا دوو جار خواردنم نه ده خوارد. وام لیها ت له هه موو پوژیکدا له ده ور وه بری خۆم ده مو چاوی جیام ده بینی. که برسیم ده بوو، به لیکدانه وهی خه ون بری پارهم ده ست ده که وت. پوژه لات و پوژاوا دهگه پام و له هه موو شوینی منه ی خودام ده کرد، له ژیا نیک دهگه پام که شایسته ی ژیا ن بیت، له زانیاری نوێ و زانستی شایان دهگه پام. له بهر نه وهی له هه یچ شوینی رهگوریشم نه بوو، هه موو دنیا بوو به هی من و له هه موو شوینیکی دهگه پام.

له میانه ی گه شته کانه وه هه موو جوړه پێگه یه کم گرته بهر، ئیدی هه ر له رێگه ی باز رگانی میلییه وه بیکره تا ده گاته ئەو کویره پریانیه ی که چه ندین پوژ ناتوانیت زینده وه ریکی تیدا ببینیت. له پووخه کانی ده ریای ره شه وه بۆ شاره کانی ولاتی فارس، له ده شتاییه هه راوه کانی ئاسیای ناوینه وه بۆ ته پوڵگه لمینه کانی دوورگه ی عه ره بی. دارستانی چر و له وه رگای ته خت و بیابانی زۆرم بری. له چه ندین خان و له چه ندین حه وانه وه که مامه وه، له چه ندین کتییخانه ی گشتی و کۆن گفتوگۆم له گه ل پیاوانی ئەهلی زانست کرد، گویم له مامۆستایانیک گرت که له حو جره کاندایه فقهیی مندالیان فیرده کرد. له گه ل فقهییانی حو جره کاندایه زانستی لیکدانه وه و زانستی لوژیک گفتوگۆم ده کرد. سه ردانی چه ندین په رستگه و مه زارگه و دیر و گوپی پیاوچاکانم کرد، له گه ل خه لکانی پشت له دنیا کردو و له شه که وته کانیان تیرامانم جه رباند. له گوپی زیکردا به شداری ده رویشانی دیکه م کرد، له خزمه ت هۆشمه نداندا خۆم کپ ده کرد، له گه ل خودانه ناساندا شیوم ده خوارد، له گه ل کاهینانی ئەفسوونکار له بهر تریفه ی مانگ سه مام کرد. ئیدی له هه موو نه ته وه و تیره یه ک، له هه موو ته مه ن و پیشه یه ک خه لکانیکم ناسی و پرو داوی خو ش و ناخو ش و په رجووی زۆرم دی.

له دهره وه خۆر پووی له ئاوابوون بوو، ئاسمان پهنگی سییه ریکی
سوور ئامالی لئ نیشتبوو، ناوبه ناو هه وریکی خۆله میشی تاریک بهری
دهگرت. دواي کهمن دادوهره که هه ستایه سه ر پئ و گوتی که چه ندین کاری
گرینگی له پیشه و ده بی جیه جیان بکات.

دواي ئه وهی سووکه ئاماژه یه یه کی بۆ کردم و نیگایه کی ساردوسپی
شه مسی ته وریزی کرد، بی ئه وهی شتی بلیت، چوو دهره وه و پیاوه کانی
دواي که وتن.

"پیم وایه که دادوهره که زۆر خوشی پیتدا نه هات"، دواي ئه وهی هه موان
پویشتن وام به شه مس گوت.

شه مسی ته وریزی قه ژه که ی له سه ر ده موچاوی دوورخسته وه و به
زه رده خه نه وه گوتی: "گرینگ نییه، من له گه ل ئه و که سانه ی که خوشیان ناویم،
پاهاتووم".

هه ستیکی ورووژاو دایگرتم. له بهر ئه وهی ده میکه من بهرپرسی ئه م
ته کتیهم، بۆیه ده زانم میوانیکی ئاوها زۆر پوو ناکاته ئه م ته کتیهم.
پیم گوت: "ده رویش، پیم بلی که سیکی وه ک تو چ شتی تو ی بۆ به غدا
هینا؟".

په رۆش بووم وه لامه که ی بژنه وم، وه لی به شیوه یه کی سه یر هه ستم کرد
سلی لئ ده که مه وه.

ئىيلا

نورنامبىتون، ۲۰ ئاينى ۲۰۰۸

بۇ شەھىر ئىيلا كە شوۋەكەي بۇ مال نەگەرايەۋە، لە خەۋىدا چەند
ژنەسەماكەرىكى پۇژھەلاتىيى بىنى، سەمايان دەكرد، دەرويشگەلىكى بىنى بە
دەۋرى خۇياندا دەسوۋاپانەۋە، ھاۋكات لە يەككى لە خانەكانى سەر پىگە
ژمارەيەك لە جەنگاۋەرى توندوتىژى بىنى، نانايان دەخوارد و قاپەكانيان
پېرۋو لە ناسكەنان و شىرىنىي بەلەزەت.

ئىنجا لە ولاتىكى بىانيدا لە بازارپىكى جەنجال و پېر جوۋلە و چالاكى
قەلەيەكدا خۇي بىنى لە كەسىك دەگەرپىت، خەلكەكە ۋەك ئەۋەي لەسەر پىتم
و ئاۋازىكى نەيىستراۋ سەما بىكەن، لەسەرخۇ بە دەۋرىدا دەجوۋلەيەۋە.
پىياۋىكى قەلەۋ و سىمىلشۇپى راگرت تا دەربارەي شتى پىرسىارى لى بىكات،
ۋەلى لە يادى نىيە چ پىرسىارىكى لىكرد. پىاۋەكە بە مۇنى تەماشاي كىرد و
دوۋرەكەۋتەۋە. ھەۋلى دا لەگەل ژمارەيەك لە فرۇشىار و ھاتۇچۇكەرانى ناو
بازارپەكە قسە بىكات، لى كەسى ۋەلامى نەدايەۋە. يەكەم جار ۋاى بە بىردا ھات
ھۆيەكەي ئەۋەيە كە ئەۋ بە زىمانى ئەۋان قسەي نەكردوۋە، ئىنجا دەستى
خستە سەر زارى و بە ترسەۋە زانىي كە زىمانى بىراۋە، بە ترسىكى زۇرتەرەۋە
دېقەتى دەۋرۋەرى خۇي دا و مەنى ئاۋىتەيەكى كىرد تا وىنەي خۇي تىدا
بىنىت و دلىيا بىت كە ھىشتا ھەر خۇيەتى. لەبەر ئەۋەي لە بازارپەكەدا ئاۋىتە
نەبۋو، دەستى بە گىران كىرد و بە دەنگىكى بىزاركەر بىداربۋەۋە و
نەيدەزانى ئاخۇ ھىشتا زىمانى ھەيە، يان نا.

كاتى ئىيلا چاۋەكانى كىردەۋە، بىنىي (سپىرىت) ۋەك ھارېۋىيەك چىنۇك لە
دەرگاي پىشتەۋە دەدات، پەنگە گىاندارىك ھاتىتە نىۋو بالكونەكەۋە و ۋاى لە

ئىلا

نورتامبىتن، ۱۹ ى ئايارى ۲۰۰۸

بەر لە خۇراۋابون، پىش ئەۋەتتى مىندالەكان بۇ مال بگەپىنەۋە، ئىلا ئەۋ
لاپەپەيەى كە لە پۇمانى (كفرى شىرىن) گەشتىۋو، نىشانەكرد و خستىيە
لاۋە. ھەر ۋەك ھەزىك و ناسىنى ئەۋ پىاۋەى كە پۇمانەكەى نوۋسىۋە، ئىلا
ئىنتەرنىتى كىردەۋە و بۇ دۇزىنەۋەى ناۋى (ع. ز. زاھارا) بە بزىنەرى گۇگۇل
دەستى بە گەپان كىرد و لە خۇى پرسى ئاخۇ چىى بۇ دەردەچىت، زۇر
چاۋەپىى نەكرد، لەپەر تۇمارى كەسايەتتەكى بۇ دەركەۋت.

ھەردوۋ پەنگە سەرەككە كە كە لاپەپەكەيان پازاندبوۋەۋە، دوۋ پەنگى
ۋەنەۋشەيى و پىرۋزەيى بوۋن. لە سەرۋى لاپەپەكەۋە ۋىنەى پىاۋىك
دەركەۋت كە ەبەيەكى سىپى ئاۋدامانى لە بەر بوۋ و بە ھىۋاشى بە دەۋرى
خۇيدا دەسۋوپايەۋە. لەبەر ئەۋەى ئىلا لە ژيانىدا كەسىكى نەدىۋو سەماى
دەروىشى بىكات، بۇيە بە ۋىيەۋە نىگايەكى ۋىنەكەى كىرد. ناۋىشانى
تۇمارەكە (تۈيكلەھىلكەيەك ناۋى ژيانە) بوۋ و لە ژىرىدا شىعەرىك نوۋسراۋو،
ھەمان ناۋىشانى ھەبوۋ:

با ھەريەكەمان ئەۋى ترمان بىكا بە ھاۋپىى خۇى

با ھەريەكەمان لە خاك و پاى ئەۋى ترمان چۆك دابدات

لە ناخماندا تەبەيەكى زۇر ھەيە، ۋا مەزانە تەنھا ئىمە دەيانىيىن

لاپەپەكە لە ھەموۋ لايەكى دىۋاۋە پىرۋو لە پۇستىكارتى شاران و شۋىتان.
لە ژىر ھەر پۇستىكارتىكا دەربارەى ئەۋ شۋىتە تايىتە پىرۋونكىردنەۋەيەك
نوۋسراۋو. كە ئىلا دەستى بە خۋىندەۋەيان كىرد، دەسبەجى سى زانىارى
سەرنجىان پاكىشا: يەكەم، پىتى (ع) كورتكراۋەى ناۋى (عەزىزە). دوۋەمىيان،

عەزىز خۆى بە سۆفى دادەنەيت. سىتيەميان، ئىستا عەزىز بۆ گواتيمالا سەفەرى
كردووه.

لە گوشەيەكى تردا چەند نموونەيەكى لەو وىشانە بىنى كە گرتبوونى
زۆربەيانى بە جۆرەها رەنگ و مەيل و ئارەزوو وىناکرد. سەربارى جياوازى
زۆريان، بە شتوہەيەكى سەير ھەندىكيان لە ھەندىكيان دەچوون: ئاشكرا بوو
لەنيو ھەموو وىنەكاندا شتىكى بزر بوو كۆيدەكردنەوہ. رەگەزى ونبوو لای
ھەندىكيان شتىكى سادە بوو، وەك گوارە، يان پىلاو، يان قۆچە. ھى ھەندىكى
ترىان لەوہ گرینگتر بوو، وەك ددان، يان پەنجە، يان ھەندى جار لاق. لەژىر
وىنەكاندا ئەمەى خویندەوہ:

ئىمە ھەرچىيەك بىن، يان لە ھەر شوپىنىك بژىين، وەك ئەوہى شتىكىمان
ون كرىيت و دەبىي بىدۆزىنەوہ، لە دلى خۆماندا ھەست بە ناتەواويەك
دەكەين، لى زۆربەمان قەت ئەو شتە نادۆزىنەوہ، ئەوانەش كە لە تواناياندايە
بىدۆزىنەوہ، تەنھا كەمىكى كەميان زات دەكات بچىتە دەرەوہ و بەدوايدا
بگەپىت.

ئىلا لاپەرەكەى سەرەوژوور و سەرەوخوار جوولاند و يەك لە دواى
يەك لەسەر پۆستكار تەكان كلىكى كرد تا گەورەيان بكاتەوہ. ھەموو ئەو
پوونكردنەوانەى خویندەوہكە عەزىز نووسىبوونى. لە دامىنى لاپەرەكەدا
ناونىشانى پۆستە ئەلىكترۆنىيەكەى دۆزىيەوہ: azlzzahara@gmail.com
لەسەر پارچە كاغەزىكى بچووك نووسىي كە بە تەنىشتىيەوہ يەكئ لە
شىعەرەكانى رۆمىي بىنى:

عەشق بگە بە سەرمەشقت، عەشق! وەك دەبىنى

ژيان بەبى عەشى بىگەرد دەبىتە بارىكى قورس

لە كاتىكدا ئىلا ئەم چامەيەى دەخویندەوہ، بىرۆكەيەكى سەير لە سەريدا
چەخمباخەى دا. ھەستىكى رەوتەنى داىگرت، رەنگە عەزىز. ز. زاھارا ئەم
ھەموو شتەى لە تۆمارە تايبەتەكەى خۆى- وىنەكان و پوونكردنەوہكان و
وەرگرتنەكان و چامەكان - لە خوشىي چاوەكانى ئەم دانايىت. بىرۆكەيەكى تا
پادەيەك سەير و خۆبەزلزائىن بوو، وەلى بۆ ئەو واتايەكى نايابى ھەبوو.

* * *

ئىلا كۆمپيوتەر دەستىيەكە داخست، كە زانىي لە شوئىنىكى دوورى
 دنيا كەسىكى نەناس ھەيە و لەپاي ئەو و لەپاي بەختەوهرى ئەودا نزا دەكات،
 خۆشئوودىيەك سەرپاي گرتەو. چاوەكانى نوقاند و بىرى لە ناوى خۆى
 كردهو كە لەسەر پارچەكاغەزىك نووسراو و بەقەد لىكى درەختى
 ئاواتەكانەو وەك كۆلارەيەكى كاغەزىن شۆرپووەتەو و بە ئازادى و
 شادمانى لە ھەوادا دەشەكىتەو.

دواى چەند خولەكىك، دەرگای ناندىنەكەى كردهو و بەرەو ھەوشەى
 پىشتەو پۆيشت، تا چىژ لە ھەواى سارد و سازگار وەرگرىت. بە
 تەنىشتىيەو (سپىرىت) بە شلەزاويەو و ھەستابو و دەوہەى. چاوەكانى
 سەگەكە بچووكبوونەو، ئىنجا بە پەژارەو كرانەو، وەك ئەوہى لە دوورەو
 ھەستى بە شتىكى ترسناك كرديت، گوئيەكانى قوتكردهو. ئىلا و سەگەكەى
 لەبەر تريفەى مانگى كۆتايى بەھاردا بە تەنىشت يەكەو و ھەستابوون و
 چاويان بربووە تاريكايى چر و بىكۆتايى، لەو شتانە دەرسان كە لە تاريكىدا
 دەجوولانەو، لە ناديارىك دەرسان.

فه قیكه

به غدا، نیسانی ۱۲۴۲

به ئیكلامیكى زۆره وه، دادوه ره كه م گه یانده ده رگا، به په له بۆ ژووری
دانیشن گه رame وه تا قاپه پیسه كان كۆبكه مه وه، به لام به بینینی باوه زه مان و
ده رویشه كه واقم و پرما، وهك چۆن به بیدهنگی جیم هیشتبوون، هیچیان قسه ی
نه ده كرد. به تیل چاو دهستم به چاودێر كێردنیان كرد، له خۆم پرسى ئایا
ده كړی دوو كهس به بێ ئه وه ی دهم هه لێن، پێكه وه قسان بكن. له سه ر خۆ
ده بزوام، سه رینه كانم پێكه خست، ژووره كه م پاكده كرده وه، ورده نانم له سه ر
فه رشه كه هه لده گرت، ئینجا ههستم كرد ئیدی هۆیهك نیه بیته وای مانه وم.
به خاوه خلیچكى و له سه رخۆ، پێیه كانم به ره و ناندینه كه بكیشیان كردم.
چیشتلینه ره كه هه ر ئه وه منده چاوی پێكه وتم، ریزى فه رمانی پێدام: (میزه كه
پاكبكه وه، زه وییه كه پاكبكه وه! قاپه كان بشۆ! تۆزى ئاگردان و دیواره كانی
ده وری برژینه ره كه بته كینه. كه ئه وانه ت ته واو كرد، بیست نه چیت
ته له مشكه كان سه ح بكه یته وه). شهش مانگه له وه ته ی پیم ناوه ته نیو ئه م
ته كیه وه چیشتلینه ره كه به شیوه یه كى خراب مامه له م له گه لدا ده كات. پوژانه
زۆرم لیده كات وه كو سه گ كار بكه م، پێی ده وتم كه گوايه ئه م شیوه
ئازاردانه م به شێكه له مه شقى پوچى، وهك ئه وه ی شتنی ئه و قاپانه ی كه
تویژى چه وریان پێوه یه مه شقى پوچى بیت.
چیشتلینه ره كه پیاویكى كه مدوو بوو و ئه م ده ربهرینه ی لى خوش هاتبوو:
(پاكی نویژه و نویژ پاكیه).
جاریکیان زاتم كرد و گوتم: "گه ر ئه وه راست بیت، ئه وا هه موو كابانانی
مالان له به غدا ده بوون به رابه ری پوچى".

هاوسەرگيرىيەكەيان ھەلبوھشىنىتەو، كچەكەمىش رقى لى ھەلگرتووم و نايەھوئ قسەم لەگەلدا بكات. ھەست دەكەم مامەلەكردن لەگەل تۇدا خۆشە، چونكە وا ديارە دەربارەى خۆشەويستى ھاوبۆچوونين.

داواى لىبوردين دەكەم، كە دەربارەى كىتە تاييەتییەكانى خۆم قسەت بۆ دەكەم. من ئەمەم نەدەويست. (ناونیشانە ئەلیكترۆنیەكەتم دۆزییەو) و لە تۆمارە تاييەتییەكەتدا وا ھاتووہ كە تۆ ئیستا لە گواتیمالايت. بێگومان سەفەرکردن بۆ شوینانی دنیا شتیكى خۆشە. گەر پێكەوت و سەردانى بۆستنت كرد، رەنگە چاومان بەیەك بكەویت و بەدەم قاوہخواردنەوہوہ گفتوگۆیەك بكەین.

بە ھیواى خۆشیت

ئىلا

یەكەم نامەى ئەلیكترۆنى بۆ عەزیز، پتر داوہتیک بوو نەك نامە، ھاواریک بوو بۆ بەدەنگەوہهاتن، بەلام ئىلا كاتى بە بیدەنگى لە ناندینەكەى دانیشت، ھەستى بەوہ نەكرد كە نامەى بۆ نووسەریكى نادیار نووسیوہ و چاوہپىئى ئەوہیشى نەدەكرد كە نە ئیستا و نە لە بانەرۆژدا چاوى پى بكەویت.

نااسایی دهیستن، ناوی لیده‌نین خه‌ون، بویه وام لی‌هات رقم له وشه‌ی خه‌ون و خه‌ون‌بینیش ده‌بووه‌ه.

ده‌رویش‌ه‌که وهک ئه‌وه‌ی له‌پر ده‌نگیکی بیستیت، وازی له قسه‌کردن هیتا، له دواییدا شتیکی سه‌یر پووی دا. هه‌ستایه سه‌ر پی و به سه‌نگینی و ئارامیه‌وه به‌ره‌و ده‌رگا‌که بق لای من هات و ته‌ماشای ده‌کرد. وهک ئه‌وه‌ی له‌میانه‌ی ده‌رگا داره‌که‌وه شت ببین، پی‌ده‌چوو بزانتیت من خۆم لی دا‌گرتوون. دلم به توندی که‌وته خورپه. ویستم برۆم و به‌ره‌و ناندینه‌که بگه‌ریمه‌وه، لی نه‌مزانی چۆن ئه‌وه بکه‌م. قۆله‌کانم و هه‌ردوو لاقم و هه‌موو جه‌سته‌م وشک بوون. له پشت و له‌میانه‌ی ده‌رگا‌که‌وه، چاوه نادیاره‌کانی شه‌مسی ته‌وریزی ته‌ماشایان ده‌کردم.

ترسیکی زۆرم لی نیشت، هه‌ستم کرد هیزیکی گه‌وره به جه‌سته‌مدا ده‌گه‌ریت. نزیکه‌که‌وته‌وه و ده‌ستی خسته سه‌ر ده‌سکی ده‌رگا‌که، وه‌لی هه‌ر ئه‌وکاته وای بۆ‌چووم که ده‌رگا‌که ده‌کاته‌وه و ده‌مگریت، وه‌ستا. له‌م مه‌ودا که‌مه‌وه ده‌مو‌چاویم نه‌بینی و نه‌مزانی چ شتی وای لیکرد که رابوه‌ستیت. به شنه‌وه‌یه‌کی توانا‌پروو‌کین دوو خوله‌کی دوور‌دریژ چاوه‌ریمان کرد، ئینجا وه‌رسو‌پا. که له ده‌رگا‌که دوور‌که‌وته‌وه، له‌سه‌ر گیرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌ی رۆیشت:

"که که‌می گه‌وره‌بووم، جا بق ئه‌وه‌ی هه‌ر کاتی تووشی خه‌ون‌بین بووم وا بزنام که خه‌ون نابینم، داوام له خودا کرد که له خه‌ون‌بینین بپه‌شم بکات. خودا نزا‌که‌می گیراکرد و خه‌ون‌بینینی له‌کۆل کردمه‌وه. ئاوها ئیدی خه‌ونم نه‌بینی."

شمسی ته‌وریزی به‌ر له‌وه‌ی بلیت: "خودا توانای خه‌ون‌بینینی لی سه‌ندمه‌وه، به‌لام به‌وه قه‌ره‌بووی بق کردمه‌وه که توانای لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونی که‌سانی دیکه‌ی پی به‌خشیم. من لیکده‌ره‌وه‌ی خه‌ونانم، له‌ته‌ک په‌نجه‌ره کراوه‌کانی ژووره‌که وه‌ستا و ته‌ماشای خوناوی بارانه‌که‌ی ده‌کرد و بیرى ده‌کرده‌وه.

چاوه‌پنی ئه‌وه‌م ده‌کرد که باوه‌زه‌مان به‌م گالته‌جارپیه باوه‌ر نه‌کات و وهک چۆن به سه‌رکۆنه‌کردنی منه‌وه ماندوو بوو، ئه‌ویش سه‌رکۆنه بکات.

بهلام سەيد به پريزهوه سەري لەقاند و گوتى: 'پيدەچيت تۆ كەسيكى
 ئااسايى بيت. پيم بلنى چيت دەوى تا خزمەت بكەم'.
 'نازانم. لە راستيدا، من ئوميدەم ئەوه بوو كە تۆ بتوانيت پيم بلنيت چۆن
 دەتوانيت يارمەتيم بدەيت'.
 'مەبەستت چييه؟' سەيد پرسى و نيشانەى سەرسورمان لە دەموچاويدا
 نەخش بوو.

'من دەرويشيكم و نزىكەى چل سالە به ولاتاندا دەگەريم و شارەزاي
 شيوازهكانى سروشت بووم. هەرچەندە شيوازهكانى كۆمەل بۆ من نامۆن،
 بهلام گەر پتيويست بكات، دەتوانم بهقەد درندهيى گيانداريكي كتيوى بجهنگم،
 بهلام ناتوانم نازارى كەسيك بدەم. دەتوانم كەلووهكانى ئاسمان بژميرم، لە
 دارستانەكاندا درەختەكان لە يەكتر جيا بكەمەوه، وەك كتيبيكي كراوه جۆرى
 كەسەكان دەخوينمەوه كە خودا لە شيوهى خۆى ئەفراندوونى'.

شەمس كەمەكيك وەستا و چاوهريى كرد تا سەيد فانوسيكي پيكرە، ئينجا
 لەسەر وتەكەى بەردەوام بوو، 'يەكئى لە پيساكان دەلنيت: لەم گەردوونەدا
 لەميانەى هەموو شتيكەوه و لەميانەى هەموو كەسيكەوه دەتوانيت خودا
 بخوينتەوه، چونكە خودا لە مزگەوت يان لە كەنيە يان لە كەنيشت قەتيس
 نيه، لى تۆ گەر هيشتا بتهوي بزانيت عەرشەكەى بە ديارىكراوى لە كويە،
 تەنها يەك شوين هەيه دەتوانيت تيدا لتي بگەرييت، ئەويش دلى عاشقيكي
 راستەقينهيه. ئيدي دواى بينيني ئەو كەسيك نازى، دواى بينيني ئەو كەسيك
 نامريت. ئەوهى بيدۆزيتەوه هەتا هەتا يە لەگەلیدا دەميتنيتەوه'.

لەبەر ئەو تيشكە كز و لەرزۆكەدا، شەمس بالابەرتر دياربوو، پرچەكەى
 لە شيوهى شەپۆلى نارىكدا بەسەر شانەكانيدا شۆپبوو بوووه.

'بهلام زانيارى گەر لە شويينيكەوه هەلنەقولنيت، لە ئاويكي كەمخويى بن
 گولدانتيكى كۆن دەچيت. ئەوه سالانتيكە من داوا لە خودا دەكەم كە هاوەليكم بۆ
 بنيريست تا ئەو زانيارييهى لەگەلدا بەش بكەم كە لە ناخى خۆمدا
 كۆمكردووه تەوه. لە ئەجامدا كاتى لە سەمەرقەند بووم هەر لەو پرواينهەوه
 زانيم كە دەبى بەدواى ئەو چارەنووسەمدا بۆ بەغدا پيم. من دەزانم تۆ ناوى

هاوله کهم ده زانیت و ده شزانیت له کویتیه، ههروه ها ده زانم که تو ئیستاش نه بیت، له مه ولا هر پیم ده لیت.

له دهره وه شهو خه ریکبوو بالی ده کیشا، له میانه ی په نجه ره کراوه کانه وه تیروژیک له تیشکی مانگ دزه ی ده کرد. زانیم که دره نگم به سهردا هاتوو. بینگومان چیشتلینه ره که لیم ده گه پیت، به لام گویم پی نه دا. بو یه که مین جار بوو هه ستم به به خته وه ری کرد، چونکه گوپراه لیم فه راموش کردبوو. "نازانم جوژی ئه و وه لامانه چین که له من داوایان ده که یت، سه ید وره وریکی کرد، "خو ئه گهر له چاره م نووسرابیت زانیارییه ک ئاشکرا بکه م، ده زانم ئه وه له کاتی خویدا هر رووده ات. ئیدی تا ئه و کاته ده توانیت وه ک میوانیک له لامان بمینیتیه وه."

که ده رویتشه گه پیده که ئه وه ی ژنه وت، به خاکه رای و پیزانینه وه داچه مایه وه تا دهستی باوه زه مان ماچ بکات. له و ساته دا سه ید پرسیاریکی سه یری کرد: "تو گوتت ئاماده یت هه موو ئه وه ی دهیزانیت پیشکه شی که سیکی دیکه ی بکه یت. ده ته وو و وه ک ئه وه ی راستی مروارییه کی به نرخ بیت و له ناو ده ستندا رایبگری و پیشکه شی که سیکی دیاریکراوی بکه یت، به لام که سیک دلی والا بکات تا به پیری پروناکی رۆحیه وه بجیت بو هر مروفیک کاریکی ئاسان نییه. تو هه وره بروسکه ی خودا ده دزیت. ئه ی به رانبهر به وه ده توانیت چ شتیک ببه خشیت؟"

تا له ژياندا ماوم وه لامه که ی ئه و کاته ی ده رویش له یاد ناکه م. بروکانی هه لبری و به دلنیا ییه وه وتی: "من ئاماده م سه ری خو م پیشکه ش بکه م". ترسام، ته زوو یه کی سارد به پشتندا تیپه ری. که گه پامه وه چاوه کانم خسته سهر درزی ده رگا که، بینیم که سه یدیش به وه لامه که ئه بله ق بووه. "پیم وایه ئه مرق به گویره ی پتویست قسه مان کرد، باوه زه مان هه ناسبه یه کی هه لکیشا و له سه ری رۆیش: "بینگومان تو ماندوویت. با بانگی فه قی لاوه که بکه م، تا جیی خه وتنت پیشان بدات و پیخه فی پاک و قایی شیرت بداتی."

شه مسی ته وریزی به ره و ده رگا که وه رسوړا و ترسم لی نیشته نه بادا دووباره تخم بروانیت. وا دیاربوو که ته ماشای ده کردم، نیکاکانی ده رگا که

ده سمن و له بوشايی و سووچه کانی پوځم ورد ده بیسته وه، له و رازانه ده گه پیت که ته نانه ت له خومیش په نهانن. له و په جادووی پش بکات، یان له به ردهستی هاروت و ماروت، نه و دوو فریشته بابلیه ی که قورئان باسیان ده کات، مه شقی کرد بیت، یان به هره یه کی وای هه یه که ده توانیت له میانه ی ده رگا و دیواره وه شت ببینیت. شته که هه رچییه ک بیت نه و ترسی خستو وه ته دلمه وه.

پتیوست به بانگ کردنی فه قیکه ناکات، له گه ل قسه که دا پیتی دهنکی تا ده هات به رزده بو وه وه: "هه ست ده کم نه و له شویتنکی نزیکه و په نکه گویشی لیمان بو بیت".

هاواریکی وام لی هه ستا په نکه مردو وه کانم له نیو گوره کانیانه وه بیدار کرد بیت وه. به ترسیکی بقیه وام راپه پیم و له سهر پنیه کانم وه ستام و به ره و باخچه که رامکرد. له و تاریکیه دا له حه شارگه یه ک ده گه رام، وه لی له وی شتیکی کتوپری ناخوش چاوه پنی ده کردم.

"هه ی بچکولی گیل، که واته تو لیره یه"، چیشتلینه ره که هاواری کرد و گسکه که ی دهستی راده وه شانند و به ره و پروم ده هات: "کوپم، تو کیشته ناوه ته وه، کیشته یه کی گوره".

لا به لا ده رپه پیم و دواچار توانیم خوم له گسکه که لابه دم. چیشتلینه ره که به هه ناسه برکتوه بانگی کردم: "بو ئیره وهره، نه گینا هه ردو و لاقت ده شکینم".

وه لی نه چووم و وهک تیر بو ده ره وه ی باخچه که ده رپه پیم. له و دمه دا پوخساری شه مسی ته وریزی له به رچاوم ده ره وشایه وه، به دریژی نه و په ریکه پیچاوپنچه ی که ته کی که ی به ریکه سه ره کییه که وه ده به سته وه، هه ر پامکرد و پامکرد. ته نانه ت دوا ی نه وه ی زور دووریش که وتبوومه وه، له پاکردن نه که وتم. دلم به توندی لی دها و گه رووم وشک بو بوو. هه ر پامده کرد تا هه ستم به شلیوونی چوکه کانم کرد، ئیدی توانای پویشتم نه ما.

ئىيلا

نورتامبىتون، ۲۱ ئايارى ۲۰۰۸

بەيەننى پۇژى دواتر دەيفىد زوو بۆ مال گەپايەو و ئامادەى شەپ و دەمەقالى بوو، بەلام سەيرى كرد ئىيلا لەنتو جىگەكەيدا لە پرخەى خەودايە و دەستىنوسى پۇمانى (كفرى شيرىن) لە باوۋەشيدايە و پەرداخى بەتالى شەراب بە تەنىشتىيەو دانراو. بەرەو لاي پۇيشت تا دلىيا بىت كە بە پەتو بچووكەكەى خۆى باش داپۇشيە، بەلام زوو نيازەكەى گۇپى.

دواى دە خولەك ئىيلا لە خەو رابوو. كاتى گوىى لى بوو لەسەر شۆركەكە خۆى دەشوات، سەرى سورما. ھەرچەندە ئەو لەگەل ئافرەتانى تردا سەرجىنى دەكرد و پرونىش بوو لەگەلىاندا شەوى بەسەر دەبەرد، بەلام لەسەر شۆركى مالەكەى خۇيدا نەبوايە، خۆى نەدەشت. كە دەيفىد لە خۇشتن بووۋە و بۆ ژوورەكە گەپايەو، ئىيلا خۆى كرده خەوتوو تا لە چەندوچوونى نەھاتنەو كەى خۆى دووربگريت.

دواى سەعاتىك كەمتر، شوو كەى و ھەردوو مندالەكەى پۇيشتن و ئىيلا بە تەنھا لە ناندینەكە دانىشت. وا دياربوو كە ژيان گەپاۋەتەو دۇخى ئاسايى خۆى. ئىيلا ئەو كىتىپى چىشتلىتانەى كردهو كە بە لايەو پەسند بوو (چۇن ھونەرى چىشتلىتان ئاسان و لەزەتبەخش دەكەيت؟)، دواى ئەوۋى لە چەند بابەتىكى ھەلبۇاردەى كۆلىيەو، خواردنىكى ھەلبۇارد كە ئامادەكردنى ھەندى قورس بوو، بۆيە ھەموو دواينىو پۆكە پىوۋەى مژوول بوو.

شۆرباى گويكە ماسى لەگەل زەعفەران، گويىزى ھندى، پرتەقالى جنراو و قارچك، گژوگىيە تازە، پەنيرى پۇزمارى، فاسقۇلياي سەوز، سىر و لىمۇى

تیکه لکراو و زه لاتهی که لهرم، ئینجا دهرباره ی شیرینی برپاری دا: کیککی شکولاته.

چهند هۆکاریک هه بوون وایان له ئیلا ده کرد که هه ز له چیشتلینان بکات، چونکه هه زه که ی هه ر ئه وه نه بوو له چهند که ره سه یه کی ئاسایی ژه مه خۆراکیکی به له زه ت ئاماده بکات و دلی خۆش بیست و هه ست به خۆشحالی بکات، به لکو کاره که هه ستیکی سه یری ده خسته دلییه وه، له وه ش گرینگتر خۆی چیژی له چیشتلینان ده بیینی، چونکه وه ک ئه وه ی مه ژگی ئارام بکاته وه، هه زی لی ده کرد و داهیتانی تیدا ده کرد. له ژیانیدا ناندین تاقه شوینیک بوو که له سایهیدا دهیتوانی له هه موو دنیای دهره وه خۆی دووربگریت و له ناوه وهیدا رهوتی پۆژگار بووه ستینیت. به خۆی دهوت رهنگه سیکس هه مان کاریگه یری له سه ر هه ندی که س هه بیست، وه لی ئه وه هه میشه پتویستی به دوو که س هه یه، که چی چیشتلینان هه موو ئه وه ی بنیاده م ئاتاجیتی کات و بایه خدان و کرینی کۆمه لی که ره سه ی لای به قاله.

ئهو که سانه ی له ته له فزیۆن به رنامه پیشکه ش ده که ن ئامازه به وه ده دن که چیشتلینان به نده به سرووش و په سه نایه تی و داهیتانه وه. وشه ی دلخوازیشیان (ئه زموون) ه. لی ئیلا له گه ل ئه و بۆچوونه نه بوو. بۆچی (ئه زموون) بۆ زاناکان و هونه رمه نده کان جی ناھیلرئ! ئاخو چیشتلینان په یوه ندیی به شته بنه ره تییه کان و ره چاوکردنی مۆچیاریه کان و حیکمه تی سه رده مه کانه وه هه یه. ئه وه ی له سه ر تۆ پتویسته بیکه یت په یره وکردنی دابه په سه نه کان و به کاره یتانیانه، نه ک ئه زموونکردنیان، چونکه سه رچاوه ی لیهاتووپی له چیشتلیناندا دابونه ریه کانه. هه رچه نده سه رده می نوئ به های ئه م شتانه ی که م کردووه ته وه، به لام زیانیکیش له وه دا نییه که بنیاده م له خواردن چیکردندا کۆنه خواز بیت.

هه روه ها ئیلا پۆژانه گه شه ی به کاره دووباره بووه کانی ده دا. له به یانیی هه موو پۆژیکدا، تا پاده یه ک له هه مان کاتدا، ئه ندامانی خیزانه که ی قاوه لئی ده که ن، له پشوو کۆتایی هه فته دا بۆ هه مان مه لبه ندی بازاپکردن ده پۆن، له یه که م پۆژی یه که شه ممه ی هه موو مانگیکدا بۆ شیوکردن دراوسیکانیان داوه ت ده که ن. له به ر ئه وه ی ده یقید مژوولی کاره که ی بوو و کاتی به ده سه ته وه نه بوو،

ئىدى بەرپرسيارىتى ماله كه كه وتبووه ئهستوى ئىلا: مشوورخواردن و سهپرهرشتىكردى دارايى مال، دووباره دهستپىداهيتان و پىكخستى كهلوپهلهكان، چوونه بازار و دابىنكردى پىويستىيهكانى ماله كه، پىكخستى چهند خستهيهك بۇ مندالهكان و يارمه تيدانيان له ئهركهكانى قوتابخانه ياندا و شتى تر. له پۇژانى پىنجشه مووه كاندا بۇ (يانهى تىكه لكردى خواردنهكان) دهچوو، له وئى ئەندامانى يانه كه قاپه خواردنى چەندىن ولاتيان تىكه ل دهكرد و به بهارات و پىكهاتهى نوئ شىوازه كونهكانيان تازه دهكردهوه. هه موو پۇژانى هه يىيهك له بازارى جوتياره كاندا چەند سهعاتىكى به سهرده برد و ده باره ي به رو بوومه كانيان له گه لىاندا قسه ي دهكرد و دىقتهى ئو دهفرانه ي دهدا كه خو شاوى قوخي كه مشه كريان تىدا بوو، يان باشتىن شىوازي لىتاني قارچكى پۇرتابىلاي قه واره بچووكى بۇ كرپارىك راڤه دهكرد. كه به ره و مال ده پويشته وه له ريزه دوكانىك ئه وهى به رچاوى كه وتبا دهيكرى.

له ئىواره ي پۇژانى شه ممه دا، ده يقىد له گه ل خويدا ئىلاي بۇ چىشخانه يهك ده برد (تايلاندى بوايه يان ژاپونى)، گهر ماندوو يان سه رخوش نه بوونايه، يان سه رود لىان خوش بوايه، ئه وا كه بۇ مال ده گه رانه وه، پىكه وه جووت ده بوون. ماچومووچى كورت و خىرا، جووله ي ناسكى له سۆزه وه هه لقولاو پتر له ئه شىن. ده مى بوو گهرى جووتبوونيان تىدا كوژابوو وه. چەندىن هه فته تىده په رى بى ئه وهى توخنى به كتر بكه ون. سه ير له وه دا بوو ئىلا سه رجىيى به شتىكى گرىنگ ده زانى، وه لى ئه مىستا دواى ئه وهى ئه لهاي كزبوو بوو، هه ستى به ئاسووده يى ده كرد و پىي وابوو كه خه رىكه ره ها ده بىت. به شىوه يه كى گشتى ده باره ي ئه و بىروكه يه ي كه ژن و مىردىك ماوه يه كى زور به سه ر ژن و مىردايه تىياندا تىخه پى بىت، ئىدى ورده ورده جوشى سروشتى له ده ست ده دن، شىوازي پىكه وه ژيان و په يوه ندىيه كى پر له دلنبايى و جىگىرى جىگه ي ده گرپته وه، ئاوهاش هه ستى به قايلبوونىك ده كرد.

تاڤه كىشه يهك ئه وه بوو كه ده يقىد وهك له گه ل ژنه كه يدا وازى له سه رجىيى هىتابوو، وهك دىكه له ده ره وه وازى نه هىتابوو، ئه مىش راس ته وخو به پوويدا نه ده دا، به لكو گو مانه كانىشى ده رنه ده خست. جا له بهر ئه وهى كه سىك له هاوړى نزىكه كانيان به نىوانيانى نه ده زانى، هىچ واته وات و شتىكى

ئابېروبه رانه پړووی نه دابوو، هېچ شتې نه بوو که زمانه کان بېنېته گۆ، نه مه ش شته که ی بۆ ئاسان کړدبوو که خۆی به بیتاگا پېشان بدات. نه یدهدزانی شوو ه که ی به وای په یوه نډیه کانییه وه له گه ل ئافره تانی تر دا چون کاری خۆی ده کات، به تاییه تی له گه ل ئافره ته جحیله یاریده دهره کانیدا، به لام پیاوه شته که ی به هیوری و لیزانییه وه ده کړد. جا له بهر نه وه ی خیانه تکرډنیش بونی هیه و بهم ئاوه ایه ئیلا زور شتی ده زانی.

گهر پیزه پړوداو یک قه و مابان، له توانای ئیلادا نه بوو که بزانی ت کامیان یه که م جار پړویداوه و کامه یان دوا ی نه وه پړویداوه. ئایا هویه که ی نه وه بوو که میړده که ی غایه نه تی لیده کړد؟ یان به ئاوه ژوو وه بوو؟ ئایا یه که م جار ده یقید غایه نه تی لیکړد، ئینجا ئه میس جه سته ی خۆی فهرامؤش کړد و ئاره زووی جووتبوونی له ده ست دا؟

له هه ردو و باردا شته که وه ک خۆی مایه وه: ئیدی پړووناکي له نیوانیاندا نه مابوو، نه و پړووناکیه ی که یارمه تی ده دان له ئاوی ژن و میړدایه تییه کی نادیاردا مه له بکن و ته نانه ت دوا ی خسته نه وه ی سنی مندال و تیپه پینی بیست سال، له سه ر ئاره زووه سه ر ئاوکه توه کانیا ن بمینته وه.

له ماوه ی سنی سه عاتی دوا ییدا بیرو که کان له مه ژگیدا پیکدا ده هاتن، له کاتیکدا ده سته کانی شله ژابوون، ته ماته ی قازقاژ کړد و سیره که ی جنی و پیاژه که ی سوور کړده وه و زه لاته که ی ئاماده کړد و پرته قالی پاککړد. به گویره ی نه و ئاموژگاریه زیږینه ی که دایکی ده یقید له کاتی ده زگیرانیاندا کړدبووی، بۆ نان دروست کړدن هویری شیتلا (هېچ شتی نه وه نده ی بونی نانی گهرمه ته نووری تازه، مال به بیرى پیاو ناهینیته وه)، پوژئ نه مه ی پی گو تبوو (قه ت بوخوت نان مه کړه، ئازیزم خوت دروستی بکه، کاریگه رییه کی سه یری ده بیت).

ئیتلا هه موو دوا یینوه پړو که کاری کړد، میژیکي نایابی ئاماده کړد و له جیتی هه ر که سیک وه ک یه ک به رکوشی دانا، هه روه ها مؤمی بۆندار و چه پکئ گولی زهر د و پرته قالی دره وشاوه ی دانا که تا راده یه ک له ده سته کړد ده چوو. وه ک دوا چاوپیدا خشاندن چه ند پارچه ده سته سړیکي بریقه داری بۆ زیاد کړد. که

ته‌واو بوو، میزی نانخواردنه‌که له‌و میزانه ده‌چوو که له‌ ماله ریکوپیکه‌کاندا له‌
گوفاره‌کاندا ده‌بینرئ.

ماندوو بوو، به‌لام قایل بوو، ته‌له‌فزیونی ناندینه‌که‌ی کرده‌وه و گویی له‌
هه‌واله‌ ناوخوییه‌کان گرت: کچیکي پسپوړ و گهنج له‌ شوقه‌که‌ی خوی به‌ر
چه‌قو دره، به‌ وای شورتيکی کاره‌باروه له‌ یه‌کس له‌ نه‌خوشخانه‌کان
ناگرکه‌وته‌وه، به‌ تومه‌تی به‌نه‌نقه‌ست تیکدانی که‌لوپهل، چوار قوتایی قوناغی
دواناوه‌ندی ده‌ستگیر کران. هه‌واله‌کانی بیست و دهرباره‌ی ئه‌و مه‌ترسییه
بیکوتاییانه‌ی پوویان کردووه‌ته‌ جیهان، سه‌ری بادا. ئاخر چوون بتوانیت
که‌سانیکي وه‌ک عزیز. ز. زاهارا بدوزيته‌وه که‌ ئه‌و ئاره‌زوو و بویرییه‌ی تیدا
بیت بۆ شوینه که‌م پیشکه‌وتوووه‌کانی سه‌ر گوی زه‌وی سه‌فه‌ر بکه‌ن، له‌
کاتیکدا ده‌ورو به‌ری ئه‌مریکا ئارامی و ئاسایشی تیدا نییه‌؟

ئیلای بیی ئه‌وه‌ی جیگه‌ی سه‌رلنشتوانه‌ ئه‌وه‌یه له‌ دنیا‌یه‌کی ئالۆزدا
ناکرئ چاوه‌رپی ئه‌وه‌ بکه‌یت که‌ بتوانرئ خه‌لکی به‌ره‌و ماله‌کانیان
بگیردرینه‌وه، دیاره‌ کاریگه‌رییه‌که‌ی له‌سه‌ر که‌سیکی وه‌ک عزیز که‌ سرووش
له‌ سه‌رکیشیی سه‌فه‌ری به‌ره‌و دوور و پیکه‌ نه‌کو تراوه‌کان وه‌رده‌گیریت،
جیاوازه.

خیزانه‌که‌ی پوښشتاین به‌ ده‌وری میزیکي نمونه‌ییدا دانیشتن، تا له‌
سه‌عات هه‌وت و نیوی ئیواره‌دا وینه‌ بگرن. مؤمه‌ دایساوه‌کان شتویه‌یه‌کی
پیرۆزیان به‌ ژووری نانخواردنه‌که‌ به‌خشیبوو، په‌نگه‌ که‌سیکی نه‌ناس بیانی
بینایه‌ وای به‌ خه‌یالدا هاتبا، که‌ ئه‌وان وه‌ک دووکه‌لنکی ته‌نک که‌ به‌ هیتواشی
له‌ هه‌وادا ده‌تویته‌وه خیزانیکي نمونه‌یی و ناسک پیکدینن، ته‌نانه‌ت نه‌بوونی
جانیتیش وینه‌که‌ی نه‌شتواندبوو. نانایان خوارد و ئورلی و ئافی دهرباره‌ی ئه‌و
شتانه‌ی که‌ ئه‌و پوژه‌ له‌ قوتابخانه‌ پوویان دابوو، ده‌ستیان به‌ زوربلیی کرد.
یه‌که‌م‌ین جاربوو ئیلا هه‌ستی کرد لییان پازیییه، چونکه‌ به‌ چه‌نه‌بازی و
ژاوه‌ژاوه‌که‌یان به‌سه‌ر ئه‌وه‌ بیده‌نگییه‌ قورسه‌دا زال بووبوون که‌ به‌سه‌ر خوی
و شووه‌که‌یدا بالی کیشابوو.

ئیلای به‌تیل چاو سه‌یری ده‌یفیدی کرد که‌ چه‌تاله‌که‌ی له‌ پارچه‌ قه‌رنابیتیک
ده‌چه‌قاند و به‌کاوه‌خو بۆ زاری ده‌یبرد و ده‌یجوو. نیگای به‌ره‌و هه‌ردوو لینوه

تهنک و زهرده لگه پاره کانی و ددانه مرواریئاسا و سپییه کانی شوپ کرده وه -
 ئه و زاره ی که باش دهیناسیت و ماچیشی کردوه. دهیفیدی هیتایه بهرچاوی
 خوی و ماچی ئافره تیکی تر دهکات. له بهر هر هویه ک بوو ئه و دژه ی که ئه م
 وینای کرد سکر تیره گه نه که ی دهیفید نه بوو. به لکو کۆپییه ک بوو له سوزان
 ساراندۆن، به لام به سینگیکی گه وره تر و له ژیرکراسیکی ته نکدا به ئاشکرا و
 به له خورازیبوونه وه مه که کانی ده رخستبوو. پیتلاویکی چه رمی پاژنه به رزی
 دریز و سووری له پی بوو که تا چۆکه کانی هاتبوو، به وای ئارایشی
 زیاده پۆوه ده موچاوی ده بریقایه وه و پهنگی کۆلکه زپینه ی ده نواند. ئیتلا
 دهیفیدی هیتایه بهرچاوی خوی و به خیرایی و به هه لپه وه ئه م ژنه ماچ
 دهکات، به لام نه ک وه ک جویی قه رنابیته که ی سه ر میزی خیزانه که.

هر له و شوینه دا و ته واه و له و ساته دا کاتی ئیتلا له کتییی (هونه ری
 چیشتلیتانی ساده و ئاسان) خواردنی ئیواره ی دروست ده کرد، ئه و ئافره ته ی
 که میرده که ی تیکه لاوی بوو بوو، وینا کرد و شتیکی به خه یالدا هات. زۆر به
 پوونی و ئارامییه وه تیکه یشت که له گه ل ئه وه ی که مئه زموون و شه رمنه،
 پۆژی دادیت که ده ست له هه موو شتی هه لده گریته: نان دینه که ی، سه گه که ی،
 مندا له کانی، دراوسیکانی، میرده که ی، کتیه کانی چیشتلیتان و رینماییه کانی
 خواردن دروستکردن بۆ ماله که. ئیدی به ئاسانی به ره و ئه و دنیا یه هه یپای
 لیده کات که به رده وام شتی گرینگی تیدا پرووده دات.

سەیدەكە

بەغدا، ۲۶ ئى كائونى دووم ۱۲۴۳

بەنيادەم كە بىتە ناو يەككى لە تەككى دەرويشەكان، ئەوا دەبىن تواناى لە سەرووى تواناى شەمسى تەورىزىيەو بەيت، وەلى و نۆ مانگ پابرد و ئەو ھىشتا لە نۆماندايە.

سەرھەتا پىم و بوو لە ھەر ساتىكدا بىت شتومەكەكانى كۆدەكاتەو و دەپوات، ئاخىر ئەو پقى لە ژيانى پىكوپىك و وردەكارى بوو، سەرنجى ئەو دا كە نوستن و پابواردن و خواردنى ژەمە خۆراكى پىكوپىك و جىيەجىكردنى كارە دووبارەبووھەكانى وەك خەلكانى تر لە كاتى ديارىكراوى خۆيدا بۆ ئەو شتگەلىكن مایەى بىزارىيەكى زۆرن. ئەو وا پراھاتبوو بە تەنھا بە سەركىشى و ئازادى بفرىت. چەندىن جار پىم و بوو كە ھەلدىت، بەلام بەقەد گەرەبى پىويستبوونى بە خەلوەت، بۆ دۆزىنەوھى ھاوھەلەكەى پىويستبوونەكەى گەرەتر بوو. شەمس پىي و بوو كە من دەگەمە ئەو زانىارىيانەى كە ئەو ھەوھەيانە و ھەر دەبىن پىي پابگەيەنم بۆ كوئى بىروات و ئەو كەسە كىيە بۆ لای دەپوات. ھەر بەواى ئەم خوليايەشەو بوو لەتەكى مایەو.

لە ماوھى ئەو نۆ مانگەدا، لە نزىكەو چاودىرىم دەكرد و دەمپرسى ئاخۆ پۆژگار بۆ ئەو بە شىوھەكى جيا و خىراتر و زۆر تىژتر فەراھەم بوو؟ ئاخىر ئەو شتەى دەرويشەكانى تر بە چەندىن مانگ و ھەندى جار چەندىن سال فىرى دەبوون، شەمس لە چەند ھەفتەيەكدا، بەلكو لە چەند پۆژىكدا فىرى دەبوو. بە وردى خۆى لە ھەر شتىكى نوئى و ئائاسايى ھەلدەقورتاند و چاودىرىكى وردەكارى سروشت بوو. پۆژانىكى زۆر دەمىنى لە باخەكەدا دەوھەستا و بە سەرسامىيەو لە تەونى جالجالۆكە يان دلوپە ئاونگى

دره‌شاووی سەر گولیکی پشکتووی شه و ورد ده‌بووه‌وه. بۆم ده‌رکه‌وت که بایه‌خ به‌گه‌زنده و پروه‌ک و گیانداران ده‌دات و له‌کتیب و ده‌ستوو‌سه‌کان پتر سرووشی پتده‌به‌خستن. ئەو ده‌مه‌ی وام ده‌زانی که ئاره‌زووی خویندنه‌وه‌ی نه‌ماوه، که‌چی ده‌مبینی نو‌قی نێو خویندنه‌وه‌ی کتییکی کۆن بووه.

پاشان چەند هه‌فته‌یه‌ک راده‌بورد نه‌ ده‌خویندنه‌وه و نه‌ له‌ شتیکی ده‌کۆلییه‌وه.

که‌ ده‌رباره‌ی ئەوه‌ لێم پرسى، وتی گه‌ره‌که‌ بنیاده‌م بیرى خۆی تیر بکات، وه‌لێ ده‌بێ ئاگای له‌وه‌ بیت گه‌نده‌لی نه‌کات. یه‌کێ له‌ رێسا‌کان ده‌لێت: (ه‌زر و خۆشه‌ویستی له‌ چەندین ره‌گه‌زی جیا پێکدێت. ه‌زر بنیاده‌م به‌ چەندین کۆت به‌ند ده‌کات، به‌لام خۆشه‌ویستی هه‌موو کۆته‌کان ده‌شکێتێت. ه‌زر به‌رده‌وام سرکه‌ و به‌ مۆچیاریه‌وه‌ ده‌لێت: ئاگات له‌ به‌ده‌م‌ستی بیت، له‌ کاتیکدا خۆشه‌ویستی ده‌لێت: گوێ مه‌ده‌رێ بۆ ئەم سه‌رکێشیه‌ هه‌نگاوێ. ه‌زر به‌ ئاسانی له‌ نێو ناچیت، که‌چی خۆشه‌ویستی به‌ ئاسانی هه‌ره‌سدێتێت و له‌خۆرا ده‌بێته‌ داروپه‌ردوو‌یه‌کی به‌سه‌ریه‌کدا که‌وتوو، به‌لام گه‌نجینه‌ له‌ نێو داروپه‌ردوودا ون ده‌بێت، دلی شکاویش گه‌نجیان هه‌شارده‌دات).

تا پتر شاره‌زای ده‌بووم، پتر به‌ بوێری و زیره‌کییه‌که‌ی سه‌رسام ده‌بووم، به‌لام گومانیشم له‌ روویه‌کی دیکه‌ی خه‌وشداری ره‌سه‌نایه‌تی لێهاتوویه‌ بیه‌هاوتاکه‌ی شه‌مس ده‌کرد. ئاخ‌ر تا راده‌ی دل‌په‌قی قسه‌له‌پوو و سه‌رپاست بوو، له‌ کاتیکدا من له‌ ته‌کیه‌ی خومدا ده‌روێشه‌کانم فێری ئەوه‌ کردبوو که‌ ته‌ماشای خه‌وشی که‌سانی تر نه‌که‌ن، گه‌ر خه‌وشه‌کانیشیان بینی لێ ببوورن و چاوپۆشی لێ بکه‌ن، به‌لام شه‌مس به‌بێ تێبینی نه‌یده‌ه‌شت هه‌له‌یه‌ک تێپه‌رێت. هه‌ر گاوی هه‌له‌یه‌کی دیبا، ده‌سه‌بجی قسه‌ی ده‌رباره‌ ده‌کرد و قه‌ت له‌ باب‌ه‌ته‌که‌دا پێچوپه‌نای نه‌ده‌کرد. راس‌تگۆیه‌که‌ی که‌سانیکێ توو‌په‌ ده‌کرد و هه‌ستیان به‌ سووکایه‌تی ده‌کرد، بۆیه‌ هه‌زی له‌ توو‌په‌کردنی خه‌لک بوو تا بزانی‌ت له‌ ساته‌کانی توو‌په‌یدا چیان لێ ده‌رده‌که‌وێت.

هه‌سته‌م بوو ناچاری بکه‌یت کاریکی خواسابی بکات، چونکه‌ هه‌وسه‌له‌ی ئەم شتانه‌ی نه‌بوو، که‌ فێری هه‌ر شتی ده‌بوو، لێی سارد‌ده‌بووه‌وه. که‌

تووشی کاریکی بیزارکه ر ده‌بوو، وهک پلینگى نئو قه‌فه‌ز ناوومیدی دایده‌گرت. گهر دهمودوویهک بیزاری کردبا، یان که‌سئ سهرنجیکی گیلانه‌ی دهربرپیا، ده‌سبه‌جئ هه‌لده‌ستا و جئى ده‌هئشت و کاتى خۆى به دلپاگرتنى به‌فیرۆ نه‌ده‌دا. ئه‌و به‌هایانه‌ی که زۆربه‌ی خه‌لکى پاریزگارى ده‌که‌ن، وهک ئاسایش و ئاسووده‌یى و به‌خته‌وه‌رى، بۆ ئه‌و هیچیان نه‌ده‌به‌خشى. له په‌یفان زۆر به گومان بوو تا ئه‌و پاده‌یه‌ی چه‌ندین پۆژ تیده‌په‌رین وشه‌یه‌کى له زار دهرنه‌ده‌چوو، ئه‌مه‌ش پێسایه‌کى دیکه‌یه له پێساکانى: زۆربه‌ی کێشه‌کانى دنیا له هه‌له‌ی زمانه‌وانى و له به‌دحالییوونیکى ساده‌وه سهره‌لده‌ده‌ن. قه‌ت وشه‌کان به واتا ئاشکراکه‌یان وه‌رمه‌گره. کاتى بازنه‌ی خۆشه‌ویستى قورس و سه‌خت ده‌بیت، زمانى دهربرپینه‌که‌یشى به‌سهرده‌چیت، چونکه ئه‌و شته‌ی به په‌یفان دهرنا‌ب‌درئ، ته‌نها بیده‌نگى دهره‌قه‌تى دیت.

تا ده‌هات پتر بۆى په‌ژاره ده‌بووم. له ناخه‌وه هه‌ستم ده‌کرد ئه‌و که‌سێکه به‌گرێکى توند ده‌سووتیت و په‌نگه‌ خۆى بخاته مه‌ترسییه‌وه.

له دواقوناغدا چاره‌نووسمان ده‌که‌وێته ده‌ست ئه‌و خودایه‌ی که هه‌ر خۆى ده‌زانیت هه‌ر یه‌کى له ئێمه‌ چۆن و که‌ی ئه‌م دنیا به‌جیده‌هێلێت. برپارم دا تا له‌توانامدا هه‌یه زیاتر شه‌مس ئارام و له‌سه‌رخۆ بکه‌م و به‌گوێره‌ی تواناش له‌سه‌ر شینوازی ژيانیکى دلنیا تر پایبه‌ینم. پیم وا بوو سهرده‌که‌وم، وه‌لى که زستان داها، په‌یکێک په‌یدا بوو و نامه‌یه‌کى له دووره‌وه هێنا‌بوو. ئه‌م نامه‌یه هه‌موو شتیکى گۆپى.

نامه‌که

له قه‌سه‌رییه‌وه بۆ به‌غدا، خاکه‌لیتوه‌ی ۱۲۴۲

ب‌ه ناوی خودا که ده‌هنده و دلۆقانه

برای ئازیزم باوه‌زه‌مان

سلۆتان لێ بیت و به‌زه‌یی و فه‌ری خوداتان به‌سه‌ردا ب‌رژیت

ماوه‌یه‌کی زۆر به‌سه‌ر دوا دیدارماندا تێپه‌ریوه، ن‌زاده‌که‌م کاتی ئه‌م نامه‌یه‌ت پێده‌گات باش بیت. ده‌رباره‌ی ئه‌و خانه‌قایه‌ی که له ده‌ورو به‌ری به‌غدا کردووته‌وه و تێیدا ده‌رویشه‌کان فێری حیکمه‌ت و خوشه‌ویستی خودا ده‌که‌یت، هه‌ندێ شتی نایابم بیستوه. ئه‌م نامه‌یه‌ت به‌ نه‌ینی بۆ ده‌نوسم تا له‌باره‌ی شتی که‌وه که بیرکردنه‌وه‌می مژوول کردوه، بۆچوونت بزاتم. پێکه‌م بده‌ با له‌ نووکه‌وه ده‌ست پێکه‌م.

وه‌ک ده‌زانیت، سوڵتانی کۆچکردوو (عه‌لئه‌دین که‌یقوباد) پیاوێکی بی‌وینه بوو و له‌ کاتی ته‌نگ‌زه‌کاندا له‌ رابه‌رایه‌تیکردندا لێهاقوو بوو. خه‌ونی به‌وه‌وه ده‌بینی که‌ شارێک دروست بکات شاعیران و پیشه‌وه‌ران و فه‌یله‌سووفه‌کان به‌ ناشتی کاری تێدا بکه‌ن. خه‌ونیک بوو به‌وای ئاژاوه و جه‌نگه‌کانی جیهان، به‌ تایبه‌تی به‌وای هێرشێ دووسه‌ره‌ی مه‌غۆله‌کان و خاچه‌رسته‌کانه‌وه. زۆر که‌س پێیان وا بوو نایه‌ته‌ دی. ئیمه‌ هه‌موو ئه‌وانه‌مان دی، که‌ کریستیان موس‌لمانیا‌ن ده‌کوشت، کریستیان کریستیانیا‌ن ده‌کوشت، موس‌لمان موس‌لمانی ده‌کوشت. ئاییندار و تیره و هۆز، ته‌نانه‌ت برا دژی برا ده‌جه‌نگان، به‌لام که‌یقوباد رابه‌ریکی باوه‌ربه‌خۆبوو بوو، ئه‌وه‌ بوو - یه‌که‌م شوێنی دوا‌ی نیشته‌وه‌ی تۆفانی گه‌وره - بۆ هه‌تانه‌دیی خه‌ونه‌ م‌زنه‌که‌ی، شاری قونیای هه‌لبژارد.

ئەمىستان لە قۇنيا زانايەك دەژى، رەنگە ناویشيت بىستىت، ناوى مەولانا جەلالەدینە، بەلام بەزۆرى بە پۇمى دەناسرى. شانازىي ئەوهم پى برا چاوم پىنى بکەويت، نەك ھەر ئەو، بەلکو شانازىي ئەوہشم بەرکەوت کە لەگەلیدا بخوینم، يەكەم جار وەك مامۇستايەكى، ئىنجا دواى كۆچى دوايى باوكى وەك مامۇستا و مۇچيارى ئەو، دواى سالاننىكىش وەك قوتابىيەكى ئەو. بەللى ھاوړىم، بووم بە قوتابىي قوتابىيەكەم. لەبەر ئەوہى پۇمى يەكجار بەھرەدار و بەحىكەت بوو، ئىدى من شتىكم پى نەمابوو فىرى بکەم، دەستم بەوہ کرد لەوہوہ فىترىم. باوكىشى زانايەكى ناودار بوو، بەلام پۇمى تاييەتمەندىيەكى ھەبوو زۆر بە دەگمەن لە زاناياندا ھەيە، وەك: تواناى قوولبەوونەوہى ژىر تويكى ئايىن و دەرھىتانى گەوہەرە جىھانى و ھەتاھەتاييەكەى.

دەمھەوى بزانىت كە ئەمە تەنھا بۆچوونى تاييەتى خۆم نىيە. كاتى پۇمى لاو چاوى بە (شىخ فەرىدەدین عەتارى سۆفى)ى پايدەدار كەوت، كە كارى وردەوالەفرۆشى دەکرد، دەرمانى مىللى و بەھارات و عەترى دەفرۆشت، عەتار لەبارەى ئەوہوہ گوتى: (ئەم لاوہ لە دلى عەشقدا دەرگايەك دەكاتەوہ و ئاگرىك لە دلى ھەموو سۆفىيە عاشقەكان دادەگىرسىنىت). پۆژىكيان ئىبن عەرەبى فەيلەسوفى ديار و نووسەر و سۆفىي ناسراو، كاتى پۇمى لاوى بىنى بەدواى باوكىدا دەپۆيشت، گوتى: (پەنا بە خودا، ئۇقيانوسىك بەدواى دەرياچەيەكدا پى دەكات).

پۇمى ھىشتا لە تەمەنى بىستوچار سالىدا بوو، بوو بە رابەرىكى پۇجى. بەلام ئەمپۆ دواى تىپەپىنى سىانزە سال، دانىشتوانى قۇنيا بە پىشەنگى خۆيانى دەزانن. ھەموو پۆژىكى ھەينى لە سەرتاسەرى ناوچەكەوہ خەلكى بۆ بىستى وتارەكانى پوو لەو شارە دەكەن. لە بوارى زانستە ئىسلامىيەكان و فەلسەفە و لاھوت و ئاسمانناسى و مېژوو و كىمىيا و جەبردا دەستپۆيشتوہ. دەوترى ئىستا پتر لە دە ھەزار مريدى ھەيە. مريدەكانى بە ھەموو وتەكانىيەوہ وابەستەن و واى دەبينن گەر لە مېژووى جىھانىش گۆران دروست نەكات، ئەوا لە مېژووى ئىسلامدا گۆرانكارى دروست دەكات.

بەش بە حالى خۇمىش ھەمىشە پۇمى وەك كۆپىكى خۆم تەماشى دەكەم، ئاخىر بەلنىم بە باوكە كۆچكردوہەكەى دا كە بەردەوام چاوم لىتى بىت.

ئەمىستا بەسالدۇ چووم و خەرىكە لە دواين پۇژەكانى تەمەنم نزيك دەبمەو،
بە پەرۇشەو دەمەھوئ بکەوئتە دەستىكى متمانەپىکراوہو.

ھەر وەك دەبىنىت، سەربارى سەركەوتن و بالايىكەي، كەچى پۇمى
چەند جارىك بەرباي گوى داوم كە لە دلەو لە خۇي قايل نىيە، چونكە لە
ژيانيدا شتىكى ناتەواوہ - ئەوئش بۇشايىكە نە خىزانەكەي و نە مريدەكانى
دەتوانن پرى بکەنەو. جارىكيان پىم گوت، ھەرچەندە ھىشتا كەمئەزمونە و
ھىشتا نەسووتاوئشە، وەلى كاسەكەي سەرپىژ پىر بوو، لەگەل ئەوھشدا
گەرەكە دەرگاي پۇحى خۇي بکاتەو تائوى خۇشەويستى بەرەو ناوہو و
بەرەو دەرەو ھەلبقوليت. كە لىنى پرسىم ئەو چۆن پىك دىت؟ پىم وت كە
ئەو ھەوہجەي ھاوہلىك، ھاوپىيەكي ھاوسەفەرە، ھەرەھا فرمودەيەكي
پىغەمبەرم ھىتايەو يادى، (پروادار ئاوتەي پروادارە).

گەر بابەتەكە دووبارە نەوروژىترايەتەو، لەوہبوو بەتەواوى لەبىرم
بچوايەتەو، بەلام كاتى قۇنيام جىتەشت، پۇمى بۇ لام ھات و دەربارەي
خەونىك پرسىياري لىكردم كە گوايا بەردەوام دەبىنىت و تەنگەتاوى دەكات.
پىنى گوتم لە خەونەكەيدا مەنى كەسىك دەكات كە لە خاكىكى دوور لە
شارىكى گەرە و پىر لە خەلك دەژى. لەوئ پەيفەكان عەرەبىن و كاتى
پۇژاوايونى دلگىرە، كرمى ئاورىشم لەسەر گەلای دارتوو لەنىو قۇزاخەي
نادياردا چاوہرى پىگەيشتن دەكات. ئىنجا خۇي لە ھەوشەي مالاكەي خۇيدا
بىنيوہ لە نزيك بىرىك دانىشتووہ و فائقسىكى بە دەستەوہ بووہ و گرياوہ.

سەرەتا نەمزانى خەونە تەرەووەرتەكانى ئامازە بۇچى دەكەن. خەونەكانى
ديار نەبوون، وەلى دواي ئەوہ، پۇژىكيان ملپىچىكى ئاورىشم بە ديارى
پىگەيشت، ئىدى وەلامەكە و مەتەلەكەم ھەلەيتا. بىرم كەوتەوہ كە من چەند
ھەزم لە ئاورىشم و كرمى ئاورىشم بوو. ئەو شتە نايابانەي كە بىستبوومن،
دەربارەي ئەو (شۆوازەي) كە تۇ پەپرەوي دەكەيت، ھاتەو ياد. بىرم كەردەوہ
كە ئەو شۆينەي پۇمى لە خەونەكانيدا ديويىتى، جگە لەو تەكىنى دەرۆيشانەي
كە تۇ داتەزراندووہ، ھىچ شۆينىكى تر نىيە. ھۇ براكەم، بە كورتى دەپرسم
ئايا ھاوہلەكەي پۇمى لە سىيەرى تەكىكەي تۇدا دەژى؟ ھەر ئەمەش واى
لىكردم ئەم نامەيەت بۇ بنووسم.

نازانم ئاخۇ ئەو كەسە لە تەككەي تۆيە يان نا. گەر وايە، ئەوا من شتەكە
 بۇ تۆ جىئەھىلەم تا ئەو چارەنوسەي پىن پابگەيەنيت كە چاوەپىي دەكات، گەر
 منيش و تۆش لە تواناماندا بيت بيبىنە يارمەتيدەرىك بۇ پىكگەياندىنى دوو
 پووبار تا بېرژىنە نىو ئوقيانووسى عەشقى خودايى و يەك دەراوى ئاو
 پىككىنن، گەر توانيمان يارمەتیی دوو ھاوپىي باش بدەين كە لە ھاوپىيانى
 خودان، تا بەيەك بگەن، وا دەزانم كە فەپى خودام بەسەردا بارىو.

بەلام شتى ھەيە ناييت لە يادت بچيت، پەنگە پۆمى پياوئىكى كاريگەر بيت
 و لای زۆر كەس خۆشەويست و بەپىز بيت، ئەمەش وا ناگەيەنيت كە ناحەزى
 نىيە، بىگومان ناحەز و تانەلەندەرى ھەيە، ھەروەھا ئەم پىكەو جۆشەندە
 پەنگە توورەيى و بەرھەلستى لى بگەويتەو و ببيتە مايەى جۆرە ناكۆكيەك
 و ئىمە بە باشى لىتى تىنەگەين و پەنگە لە سەرووى تىگەيشتى ئىمەشەو
 بيت، ھەروەھا ئەو جۆشەندەى لەگەل ھاوہلەكەيدا لەوہيە لە چوارچىوہى
 خىزانەكەى و دەوروبەرى خۆيدا ببيتە مايەى كيشە، چونكە ئەو كەسەى كە بە
 ئاشكرا خۆشى دەوئ و خەلگىكى زۆر پىي سەرسام دەبن و پىزى دەگرن،
 بىگومان دەبيتە مايەى وروژاندنى ئىرەيى و پقى كەسانى دىكە.

پەنگە ھەموو ئەوانە ھاوہلەكەى پۆمى تووشى مەترسىيەك بگەن و كەس
 پەى بەو مەترسىيە نەبات. براكەم، بە واتايەكى تر، پەنگە ئەو كەسەى كە تۆ
 بۇ قۇنيا دەينىترىت جارىكى تر نەتوانيت بگەپىتەو، بۆيە پيش ئەوہى بپىار
 بدەيت و ئەم نامەيە بۇ ھاوہلەكەى پۆمى ئاشكرا بگەيت، داوات لىدەكەم كە بۇ
 بىرکردنەو لەم مەسەلەيە ماوہيەكى زۆرتەر تەرخان بگەيت.

ئەفسوس من تۆم خستە دۇخىكى قورسەو، وەلى وەك ھەردووكمەن
 دەزانين، خودا داواى شتىك لە كەسەك ناكات كە لەتواناي خۆى بەدەر بيت.
 چاوەپىي وەلامت دەكەم. دلنيام ئەجامەكە ھەرچىيەك بيت، تۆ ھەنگاوى
 دروست بەرەو ئاراستەى دروست دەنيت.

داوا لە خودا دەكەم كە پووناكى و تيشكى باوہر لە خۆت و
 دەرويشەكانت نەبپيت.

سەيد

سەيد بورھانەدين

شەمس

بەغدا، ۱۸ ی کانونی یەکم ۱۲۴۳

بەناو بەفرە چوون خوری هەلاجیکراوەکەرە و پێچکە بەفرگرتوووەکانەو، لە دوورەووە پەیکێک دەرکەوت. وتی کە لە قەیسەرییەووە هاتوو، بەمە واتەواتیک کەوتە ئێو دەرویشەکانەو، چونکە دەیانزانی لەم کاتە ی سالدای میوان لە ترێی شیرینی هاوین دەگمەنتەر. ئاخەر بەم بەفر و زریانە هاتنی پەیکێک بە خۆ و بە نامەیهکی بەپەلەووە یەکی لەم دوو شتە دەگەینیت: یان شتی پرویداو، یان شتیکی گرینگ خەریکە پرویدات.

گەیشتی تەتەرەکە وای لە دەرویشەکانی تەکیکە کرد کە بێنە زمان، چونکە هەموویان پەرۆشی زانیی نێوہەرۆکی ئێو نامەیه بوون کە درایە دەست سەیدەو، سەیدیش خۆی لە عەبای نەیتییەکانی پێچابوو و هیچ ئاماژەیهکی بۆ نێوہەرۆکەکی نەدەکرد. بە سوخەتەسارد و لامیلیکەیهو و بە خۆپاریزییە توندەکەیهو، چەند پۆژی هەر وا مایەو و سیمای پیاویکی پێو دیاربوو، کە بە ویزدانی خەبات دەکات و بۆ گەیشتن بە بریارێکی دروست زەحمەت دەکیشیت.

لەو ماوہیەدا خۆھەلقورتان نەبوو کە پالی پێوہەنام چاو بخەمە سەر باوہزەمان، بەلکو لە ناخەوہ هەستم دەکرد نامەکە تاییەتە بە من، بەلام نەمدەزانی چۆنە. چەند پۆژیکم بە تەنھا و بە خەلوەتی لە ژووری نوێژکردن بەسەر برد و هەر نەوہدونو ناوہجوانەکانی خودام دەوتەو تا پێنماییم بکەن. لە هەموو جارێکدا ناوی (جبار)م دەھاتە پیش کە جگە لە دەسلاتی خۆی، هیچ شتی پێکنایەت.

له پوڙهكانى دواتردا، ئه دهمه دهرويشهكان خهريكى واتهوات بوون، من به تنها له باخهكهدا كاتم بهسهر دهبرد و له دايكه سروشتهكهمان پامابووم كه ئيستا لهژير پوښاكى قورسى بهفردا بوو. دواى چهند پوڙى گويمان له زهنگه مسينهكه بوو كه له ناندينهكه به زنجيريكهوه ههواسرابوو، چهند جارى زرينگه ليوههات، داواى كوښوونهويهكى پهلهى له ههموومان دهكرد. كاتى چووينه ژوورى سهرهكيى تهكئ، ههموان ئاماده بووبوون، فهقى تازه دهستپيكردووكان و موستهعيدهكان و دهرويشهكان به بازنيهكى فراوان دانيشتبوون، سهيديش له ناوهراستى بازنهكه دانيشتبوو و ليوهكانى ههلقراچابوون و چاوهكانى بهقوولدا چووبوون.

دواى ئهوهى خوى بهملا و بهولادا هيتا و برد، گوئى: 'به ناوى خودا، بيگومان له هوى بانگكردنتان بۆ ئه كۆښوونهويهى ئهمرۆ دهپرسن. ئه مه دهربارهى ناوهپوڙكى ئه نامهيهيه كه پيتم گهيشتووه. ئه وه گرینگ نيه له كويوه هاتووه، بهلام ئه وه بهسه كه ئه نامهيه بۆ بابهتيكى يهكجار گرینگ سهرنجى پاكيشاوم'.

باوهزهمان كهمهكئ وهستا و بۆ دهرهوهى پهنجهرهكه ههليروانى. وهك ئهوهى له ماوهى ئه م چهند پوڙهى رابردوودا چهند ساليك بهتهمهتتر بووبيت، شهكەت و لاواز و پهنگ ههلبزپكاو دياربوو، بهلام كاتى لهسهر قسهكانى پويشت، دهنگى به شيوهيهكى چاوهپواننهكراو پرپوو له ريتمى سهنگينى.

'زانايهكى بالا له شارىكدا دهژى كه زۆر ليهرهوه دوور نيه، له بهكارهيتانى پهيقان شارهزايه، بهلام زۆر خوازه بهكار ناهيئت، چونكه شاعير نيه. ههزاران كهس خوشيان دهوچ و به مەزنى دهزانن و پيزى دهگرن و يهكجار پنى سهرسامن، وهلى ئه وعاشق نيه، به هوى چهند شتيكهوه كه له سهرووى تيگهيشتنى من و ئيوهشهويه، پويسته يهكئ له دهرويشهكانى تهكئكهمان بۆ ديدارى بروات و لهگهليدا بميتيئهوه'.

دلم له قهفهزهى سينگمدا گوشرا. ههناسه م قهتيس بوو، زۆر قهتيس بوو. ئيدى له وه زياترم له توانادا نهبوو تنها ئه وه نهبيت يهكئ له ريساكان بير خۆم بيتمهوه كه دهليت: تنهايى و خهلووت دوو شتى جيان. كاتى به تنها دهبيت، ئاسانه خوت ههلبخهلهتيني و وا بير بكهيتوه كه تو ريگهيهكى

پراستت گرتووه، به لām خه لووت بۆ ئیمه له بارتره، چونکه وا دهگهیه نیت که تو تنها خۆتیت بێ ئه وهی ههست بکهیت ته نهایت. به لām له کۆتاییدا باشتتر وایه منهی که سینگ بکهیت، که سینگ وهک ئاوینه بیت بۆت. ئه وهت له یاد بیت، مه گهر له دلی که سینگێ تر و خودای ناوه وهی خۆت زیاتر، ئیدی له وه ولا ناتوانیت خۆت ببینیت.

سهید له سههر قسه کهی پۆیشت و گوئی: "لێره کۆمکردوونه ته وه تا لیتان بپرسم ئایا کێ له ئیوه ئارهزووی خۆبه خشیی ههیه که ئهم گهشته پۆحییه بکات؟ دهتوانم یه کێک دیاری بکه، به لām ئهمه ئه رکێک نییه له پوانگهی ئه رکه وه ته ماشا بکری، چونکه تنها له پوانگهی عهشق و به ناوی عهشق وه نه بیت ناکری."

دهرویشکی گهنج بۆ قسه کردن داوای مۆله تی کرد و پرسیی: "گه وره مان، ئه و زانایه کێیه؟"

"جگه له وه که سهی که دهیه وێ بۆ لای دهپوات، ناتوانم ناوه کهی بۆ هیچ که سهی ئاشکرا بکه."

ئه وسه ژماره یهک له دهرویشهکان به جۆشه وه دهستیان بهرز کرده وه، تۆ دهرویش بوون، منیش چوومه پالیان و ژماره مان بوو به ده. باوه زه مان به دهست ئاماژهی کرد که چاوه پێ بکهین تا له قسه کهی دهیته وه، گوئی: "پیش ئه وهی بریار بدن، شتیکی دی ههیه پێویسته بیزانن."

ههروهها سهید پینی راگهیاندین که سهفه ره که پره له ماندووبوون و مهترسی زۆر، هیچ دهسته بهریک بۆ گه رانه وهی ئه و که سه نییه که دهپوات. ئه وه بوو جگه له من هه موویان دهستیان داگرت.

باوه زه مان هه ره له سه ره تاوه به رده وام راسته وخۆ ته ماشای چاوه کانی دهکردم، کاتی چاوه کانی له گه ل چاوه کانی یه کانگیر بوون، زانییم که ئه و هه ره له یه کهم جاره وه دهی زانی من ده بمه تا قه خۆ به خشیک.

(شه مسی ته وریزی)، سهید له سه رخۆ و به جهخته وه ناوی هیتام، ناوه کهم تامیکی قورسی له زاریدا جیهیشت، "من پێزی پێداگریه کهت دهگرم، وهلی تۆ نه نامیکی گرینگی ته ریفه ته که مانی، جگه له وهش تۆ میوانی ئیمهیت."

وتم: "من وای نایینم، چۆن دهکری ئه وه بیته کیشه."

سەيد ماوھىيەكى زۆر بىدھنگ بوو، چەندىن سات بە قوولى بىرى كردهو،
ئىنجا لەناكاو ھەستايە سەرپى و گوتى: "با ئىستا ئەم بابەتە بخەينەلاو، كە
بەھار ھات جارىكى دى قسەى لىدەكەينەو".

دلم ھاروشىت بوو. ھەرچەندە ئەو دەيزانى كە ئەم ئەركە بە پلەى يەكەم
تاقە ھۆيەك بوو منى بۆ بەغدا ھىتابوو، باوھزەمان دەيەويست بۆ بەدبەتتەنى
چارەنووسەكەم، ھەلەكەم لەدەست بدات.

وتم: "ئاخر گەورەم بۆچى؟ چاوەپىكردن لەپاى چى، لەكاتىكدا منىك
ئامادەم دەسبەجى بڕۆم؟ پىم بلى شارەكە كامەيە و زاناکە ناوى چىيە؟ تا
دەسبەجى ھەپپاى لى بكەم".

سەيد بە دەنگىكى يەكلاكرەو ھە و ساردەو ھە كە پانەھاتىووم دەنگى واى
لى بژنەوم، وەلامى داىو ھە: "شتى نىيە تا گفتوگوى لەبارەو بەكەين.
كۆبوونەو ھەكە كۆتايى ھات".

* * *

زىستانىكى درىژ و سەخت بوو، باخەكە ھەك لاشەيەكى ساردوسر
بەستبووى، ھەروەھا لىوھەكانى منىش. لە ماوھى سى مانگى دوايدا كەسىكم
نەدواند. ھەموو پۆژى بەو ئومىدەى درەختى بىيىم شكوفەى كردو ھە، ئىدى
كردبووم بە پىشە مەودايەكى دوور دەپۆيشتم و لە دىيەكە دوور
دەكەوتمەو ھە. وەلى دواى بەفرەكە، بەفرىكى زۆرتەرى بەسەردا بارى. ھىشتا
بەھار نەزىك نەبوو بوو ھە. لەگەل ئەو ھەى لە دەرەو ھەمدا سەرودلم تىكچوو بوو،
لە ناو ھەى خۆم بە پەزامەندى و گەشەينى مامەو ھە. لىرەدا پىسايەكى دىكەم
ھاتەو ھە، ئەمىش بىنەمايەكە لەگەل مگىزم دەگونجىت: ھەرچى شتىك لە
ژياندا پروبدات، جا با بىزاركەرىش بنوئىت، مەچق نىو دەقەرى ناوئىدەيەو ھە،
تەنانت ئەگەر ھەموو دەرگاكانىش داخران، ئەوا خودا دەرگايەكى تازەت بۆ
دەكاتەو ھە. سوپاسى خودا بكە! كاتى ھەموو شتى بە دلى تۆ و لەبەر دلان بىت،
ئاسانە سوپاسى خودا بكەيت. سۆفى تەنھا لەبەر ئەو ھەى خودا ئەو شتەنى

پټی به خشیوه سوپاسی خودا ناکات، به لکو بڼو شتانهش سوپاسی دهکات
که لټی بټبهش کردووه.

به یاننی پوژیکیان په نگیکی دلگیرم بینی، که وهک سترانیکي خوش
دلکه ره وه بوو و له بن توږه به فیره کانه وه سهری دهر کردبوو. چهندين درهخت
به ریز له چه شنی نه نگوستيله ی نقیمداردا، به بلاوی پوابوون و گوله زهنبه قی
په نگوپه نگیان دهر کردبوو. دلّم لیوانلیو بوو له شادمانی. که به رهو ته کي
گه پامه وه، تووشی فقهی قزسووره که بووم، به شادمانییه وه سلاوی لیکردم.
وا پاهاتبوو که دهیبنیم به بیده نگی نوقمی نیو توورپیه که ده بوو، نه وه بوو له
سهرسامیدا زاری کرده وه.

"لاو، پروت خوش بیت، هاوارم کرد، نه ی نابیني وا به هار هات؟".
لهو پوژه وه دیمه نی سروشت به خیرایی گورا. پاشماوه ی به فر توایه وه و
درهخته کان چرویان دهر کرد و چوله که و بالنده ی خوشخوان گه پانه وه و
زوری نه برد ههوا پرېوو له سووکه بونیکي تیژ.

به یانیه که گویمان له زهنگه مسه که بوو دووباره زرينگه ی ده هات. نه م
جاره من یه که م کهس بووم گه یستمه ژووره سهره کییه که. جاريکی دی به
دهوری سهددا به باز نه یه کی فراوان دانیشیتین. نیمه گویمان لیگرتبوو و
نویس به نیشانه ی خوشه ویستی دهر باره ی نه م زانا موسلمان و سهنگین و
همووشترانه قسه ی ده کرد! جاريکی تر جگه له من، کهس ناماده ی
خوبه خشیی نه بوو.

"دهیبنم شه مس تاقه دهر ویشیکه ناماده ی خوبه خشییه"، پیتمی دهنگی
باوه زه مان به رزبووه وه، نیمجا وهک شنه با ناسک بووه وه، به لام من چاوه پټی
پایز ده که م تا ده گمه بریاریک".

وهک بروسکه لټی دابم، باوه یم نه ده کرد نه مه پرووبدات. ناخر من
ناماده بووم دوا ی سئ مانگی دواخستن برېوم، که چی نه وه تا سهد داوام
لټدهکات شهش مانگی تر سه فیره که م دوا بخم. ناپه زاییم دهر برېی، گله یم

کرد، تکام له سەید کرد که ناوی شارەکه و ناوی زاناکەم پێ بلیت، بەلام ئەو پێی داگرت که پێم نەلیت.

زانیم که ئەم جارە چاوەروانییەکەم ئاسانتەر، چونکه ئیدی دواخستنیکی تری بەدوادا نایات. دواي ئەوەی له زستانەوہ بق بەہار بەرگەي چاوەروانیم گرت، دەشتوانم له بەہارەوہ تا پایز بەرگەي گرەي ئەو ئاگرە بگرم که تێم بەربووہ. پەتکردنەوہکەي باوہزەمان جۆشوخرۆشەکەمی خاوەنکردەوہ، بەلکو ورەي بەرزکردمەوہ تا پلانەکەم زیاتر بکەم. پێسایەکی تر دەلیت: ئارامگرتن مانای ئەوہ نییە بە خراپی بەرگەي ئاستەنگان بگريت، بەلکو ئەوہ دەگەيەنیت ئەوہدە دووربین بیت لەو ئەنجامە کۆتاییە دلدیاییت که لە ھەر کرداریک دەکەویتەوہ؟ ئارامگرتن مانای چییە؟ واتای ئەوہیە که سەیری دپکت کرد، گول ببینیت، سەیری شەوت کرد، بەرەبەیان ببینیت، بەلام بیئارامی ئەوہ دەگەيەنیت که تۆ کورتبینیت و ناتوانیت ئەنجام ببینیت. ئارامی عاشقانی خودا قەت چک ناکات، چونکه دەزانن تا مانگی نوێ دەبیته مانگی پەر، کاتی دەوێ.

کاتی له پایزدا بق جاری سێیەم زەنگە مسەکه لێدرا، بە ھەنگاوی خێرا و دلدیاییەوہ پۆیشتەم. دلدیابووم له کۆتاییدا شتەکان چارەسەر دەبن. سەید مینا شنگی لەبەربراییت لە ھەموو کاتەکانی تر پەنگزەردتر و بنیستر دیاربوو، بەلام که بینیمی وا دیسان دەستەکانم بەرز دەکەمەوہ، نیگای که لا نەخست و خۆی لە شتەکە نەبان نەکرد، بەلکو بە پرواوە سەری بق لەقاندەم.

‘ھۆ شەمس، دەي باشە. بێگومان تۆ ئەو کەسەیت که بق ئەم سەفەرە دەچیت. گەر خودا ویستی ئەوا سبەي بەیانی دەکەویتە پێ.’

دەستی سەیدم ماچ کرد. ئاخریکەي بە ھاوہلەکەم دەگەم.

باوہزەمان وەک چۆن باوکیک پێش ئەوەي کۆپەتاقانەکەي بق مەیدانی جەنگ بنیريت، زەردەخەنەيەکی بە پرودا دەپژینیت، ئاوا زەردەخەنەيەکی گەرمی بە پرومدا پژاند. ئینجا لە بن عەبا درێژەکەيەوہ نامەيەکی مۆرکراوی دەرھینا، دواي ئەوەي نامەکەي پێدام، بە بێدەنگی ژوورەکەي جێھێشت و

ئەوانى تر دواى كەوتىن. كە بە تەنھا لە ژوورەكە مامەو، مۆرەمۆمەكەم
شكاند.

لە ناوێوەیدا بە دەستخەتێكى جوان دوو زانیاری نووسرابوون كە بریتى
بوون لە ناوى زاناکە و ناوى شارەكە. ئىدى بۆ دیدارى زانایەك كە ناوى
(پۆمى)یە بەرەو قونیا دەپۆم.

دلم بە توندى كەوتە خورپە. لەمەوبەر ناویم نەبیسستبوو. بێگومان
زانایەكى بەنۆبانگە، وەلى بۆ من بە تەواوى مەتەلێك بوو. دەستم بە وتنى
پیتەكانى ناوێكەى كرد: پیتی پێى قورس و درەوشاو، پیتی واوى مەخمەلى،
پیتی میمی بوێرى و باوهر بەخۆبوو، پیتی یینی ئالۆز كە دەبیت هەلبهێترى.
پیتەكانم خستەوێ سەریەك و چەندینبارە دەستم بە دركاندنێ ناوێكەى
كرد تا وشەكە لەسەر زمانم وەك پارچە هەلواىەكى شیرین توایەو، ئىدى
شەكە وەك (ئاو) یان (نان) یان (شیر) لام ئاشنا بوو.

ئىلا

نۆرتامبىتون، ۲۲ى ئايارى ۲۰۰۸

بەھواي ھەۋكردنى گەروويەۋە، ئىلا لەژىر لىقە سىپىيەكەيدا، جەستەي ماندوو بوو و بەھەستەم دەيتوانى تەفەكەي قووت بەداتەۋە. ئاخىر شەۋانى رابردوو تا درەنگانى شەۋ زىاد لە پىتويست خواردبوويەۋە و كارى تىكردبوو، لەگەل ئەۋەشدا بۆ نەۋمى خوارەۋە دابەزى تا قاۋەلتى دروست بكات. لەگەل ھەردوو مندالە جەمكەكەي و مېردەكەي بە دەۋرى مېزەكەدا دانىشت و بە ھەموو توانايەۋە ھەۋلى دا خۆي وا پىشان بەدات كە بايەخ بە قسەكانيان دەدات كە باسى جوانترىن ئۆتۆمبىليان لە قوتابخانەكەيان دەكرد، ھەموو ئەۋەي دەيەويست ئەۋەبوو بگەرپتەۋە سەر جىخەۋەكەي و بنويت.

لەناكاو ئۆرلى ئاۋرى لە دايكى دايەۋە و لىنى پرسى: 'ئافى دەلەيت خوشكەكەمان ئىتر بۆ مالاۋە ناگەرپتەۋە. دايكە، ئايا ئەمە راستە؟'. دەنگى گومان و تاوانباركردنى پتە دياربوو.

ئىلا گوتى: 'بىگومان ئەمە راست نىيە. ۋەك دەزانىت من لەگەل خوشكەكەتدا دەمەقالىيەكمان بوو، بەلام خۆشى دەۋىم و خۆشم دەۋى'.

'ئايا راستە كە تو قسەت لەگەل سكوئدا كىردوو و داۋات لىنى كىردوو كە ۋاز لە جانىت بىنىت؟'، ئافى وا دياربوو كە چىژ لە ورووژاندنى بابەتەكە ۋەردەگرىت، بەدەم پرسىياركردنەۋە زەردەخەنەيەك لەسەر پوخسارى نەخشىا.

ئىلا بە دوو چاۋى كراۋەۋە تەماشاي مېردەكەي كرد، لى دەيفىد بۆكەنى تىكنا و ۋەك ئامازەيەك كە ئەۋەي پى نەۋتوون ھەردوو لەپى والاكرد.

ئىلا پىتمىكى دەسلەتخوازانى به دەنگى خۆى بهخشى، ئەمەيشى لەو كاتانەدا دەکرد كه پىنمايى به مندالەكانى دەدا، وتى: "ئەمە قەت پاست نىيە، من لەگەل سەكۆتدا قسەم كەردوو، بەلام داوام لىنى نەكەردوو كه واز لە خوشكەكەت بهيئەت. هەموو ئەوئە پىم گوتوو ئەوئەبوو كه نايت لە هاوسەرگيريدا پەلە بكەن."

"من قەت شووناكەم"، ئۆرلى وەك لەخۆدلىيايەك، ئەمەى راگەياندا. ئافى گوتى: "بەلى، ئاوها! وەك ئەوئە پياويك چاوەپى خواستنى تۆ بيت."

لەو دەمەيدا كه ئىلا گوتى بۆ دوو مندالە جمەكەى راڤىرايوو، كه هەريەكەيان ئەوى ترى دەورووژاند، زەردەخەنەيەكى شلەژاو لە دەموچاوى نەخش بوو كه خۆيشى نەيزانى هۆيەكەى چيە. هەرچەندە زەردەخەنەكەى خەفەكەرد، بە خەفەكراوى هەر ماىو، كاتىكىش هەردوو مندالەكەى و مێردەكەى گەياندا بەردەرگا، هيوای پۆژىكى خۆشى بۆ خواستن.

ئىلا تا ئەو دەمەى گەرايوو و لەسەر كورسىيەكەى خۆى لە بەردەم مێزى نانخواردن دانىشت و نىوچەوانى گرژ كرد و هينشتا زەردەخەنەكە بە لالتيويەو بوو. هەستى كرد وەك ئەوئە سوپايەكى پسق (جى) پەلامارى ناندینەكەيان دابيت، پاشماوئەى هيلكەى كولاو و قاپى نيوە بەتال و كوپى پيس لەسەر مێزى نانخواردنەكە بلاوبووبوونەو. سەگەكە بەم سەروپەوسەرى ناندینەكەدا دەهات و دەچوو، پەروشى دەرچوون بوو تا كەمى پياسە بكات، وەلى ئىلا تا دواى ئەوئە دوو كوپ قاوئەى خواردەو و كەمى فیتامینی خوارد، هەموو ئەوئە لە توانيدا بوو بىكات، ئەوئە بوو كه بۆ ماوئەى چەند خولەك كىك سەگەكە بۆ ناو باخەكە دەر بكات.

* * *

که ئیلا له باخه که گه پایه وه، بینیی له ئامیری تۆماری تهلیفۆنه که وه
پووناکییه سووره که دهبریسکیتته وه. ئهنگوستی خسته سه زهنگه که. ئای له و
خۆشییه! دهنگی ناسکی جانیته ژووره که ی پرکرد.

“دایکه، تۆ له ویت؟ دهی باشه، پیم وا بوو له مال نییت، ئهگینا بیسته کی
تهلیفۆنه که ته هه لده گرت”، به نیمچه پیکه نینیکه وه له سه ر قسه که ی به رده وام
بوو: “دهی باشه، زۆر لیت توو پره بووم و نه مده ویست جاریکی تر ده موچاوت
بینمه وه، لی ئیتستا توو پره نیم. مه به ستم ئه وه یه که ئه وه ی تۆ کردت هه له بوو،
ئمه راستیه که. نه ده بوو په یوه ندی به سکۆته وه بکه یته، به لام من له و هۆیه
تیده گم که وای لیکردیت ئه وه بکه یته. گوئ بگره، نابیت تۆ به درێژایی کات
مژوولی پاراستن و چاودێریکردنی من بیت. ئیدی من ئه و کچه منداله نیم که
ده بیت له دایه نگه بمیتیتته وه. واز له م پارێزگارییه زیده پۆیه بیتنه و لیمگه پێ با
به سروشتی خۆم په فتار بکه م. پیکهاتین؟”.

چاوهکانی ئیلا عهسریان تیزا. له هزریدا وینه ی جانیته به شیرمه خۆره یی
بروسکه ی دا. پستی به جۆری سووربوو مایه ی خه م بوو، په نجه بچکولهکانی
ئه وهنده ته نک بوون، له وه بوو ئه و دیویان ده رکه ویت، هه ردوو سییه که ی بۆ
هه ناسه دان به بۆرییه که وه به سترابوون – هیتستا ئاماده ی ئه وه نه بوو که بۆ
ئهم دنیا یه بیت. ئیلا چه ندین شه و به دیارییه وه شه ونخوونی کرد و گوئی له
هه ناسه ی راده گرت تا دنیا بیت که هیتستا له ژياندا ماوه.

“دایه، شتیکی تر هه یه”، جانیته به ئاگاییه وه گوتی: “من تۆم خۆش دهوئ”.
که ئیلا ئه وه ی ژنه وت، هه ناسه یه کی قوولی هه لکیتشا و راسته وخۆ بیر
به ره و نامه ئه لیکترۆنییه که ی عه زیز چوو، رهنگه درهختی خۆزگه کان به دهنگ
داواکارییه کانیه وه چوو بیت، هه ر هه یچ نه بیت به شی یه که میان، رهنگه جانیته
به م په یوه ندیه ئه وه ی له سه ری پتویست بوو کردبیتی، ئه وه ی ماوه ته وه له
ئه ستۆی ئیلا یه. په یوه ندیی به موبایلی کچه که یه وه کرد و زانیی وا به ره و
کتیبخانه ی زانکو به پتویه یه.

“کچی خۆشه ویستم، نامه که تم خوینده وه. گوئ بگره. من زۆر داوای
لێبوردن ده که م. ده مه وئ ته وازۆت لی بخوازمه وه”.

ماوهیه کی کورت، به لام بارگاوی بالی کیشا، دایکه، کیشیه ک نییه.
 نا، شته که وا نییه، ده بوو پیزیکی زورترم له ههستی تو بگرتایه.
 وهک ئه وهی جانیت خوی دایک بیت و ئیلاش کچه یاخیه کهی، گوتی: 'با
 شته که له بیر خومان بیهینه وه'.
 'به لئ، کچه خوشه و یسته که م'.

جانیت وهک ئه وهی بترسیت که دواي ئه وه چ پرسیاریکی لیده کات، مینا
 وره وریکی په نهان بکات، دهنگی نزم کرده وه: 'ئه وهی پیش چه ند پوژیک وتم
 نیگه رانی کردووم. مه به ستم ئه وهیه، ئایا ئه وه راسته؟ ئایا تو زور
 خه مباریت؟'.

ئایلا به له ز به رسفی دایه وه: 'نیگومان نه خیر، ئینجا له سه ری پویش،
 سی مندالی جوانم به خیر کرد، ئیدی بوچی خه مبار بم؟'.
 به لام جانیت وهک دیار بوو دلنیا نه بوو، گوتی: 'مه به ستم له گه ل باوکه یه'.
 ئایلا جگه له راستی نه یزانی چی بلیت، 'ماوهیه کی زور به سه ر ژن و
 میردایه تی من و باوکتدا تیپه ریوه، دواي ئه م هه موو ساله هه سته مه وهک
 دوو عاشق بمینینه وه'.

'تیگه یستم، جانیت ئه مه ی گوت و به شیوه یه کی سه یه لای ئایلا هه ستیک
 دروست بوو که جانیت لئی تیگه یشتوو.

ئایلا دواي ئه وهی ته لیفونه که ی داخست، ده رباره ی عه شق خوی پاده ستی
 بیر کردنه وهیه کی قوول کرد. له سه ر کورسییه بزۆکه که ی دانیش و خوی
 ویکه یتایه وه و له خوی پرسى ئاخۆ ئه میکی بریندار و ئازار زده چون بتوانیت
 جاریکی تر بجیته نیو ئه زموونی خوشه ویستییه وه. ئاخۆ ئه فینداری بو ئه و
 که سانه یه که له م دنیا تیژ په وه دا به دواي ئامانجیک یان هۆکاریکه وه عه ودالن،
 به لام بو ئه وانه ی زور ده میکه ده ستیان له وه هه لگرتوو چی؟

پیش پوژاوا بوون وه لامی نامه که ی عه زیزی دایه وه.

ئازیزم عه زیز (گه ر بۆم هه بیته ئاوا بانگت بکه م)

سو پاس بو وه لامه ناسک و به سۆزه که ت که یارمه تی دام به سه ر ته نگزه
 خیزانییه که مدا زال ببم. من و کچه که م توانیمان ئه و به دحالیبوونه
 ئابروو به ره یه، هه ر وهک خۆت به ویله وه ناوت نابوو، تیپه ریین.

من له تاقه شتيكدا راست بووم. من له نيوان دوو دژدا ديم و دهچم:
 شه پانگيزی و نه ريني، يان زور له کاروباری. ئه و که سانه خوم هه لده قورتينم
 که خوشم دهوين، يان به رانبهر په وتاره کانين هه ست به ده سه وساني ده که م.
 به لام ده رباره ی ده سه لاتخوازی، له ژياندا ئه م جوړه ملکه چيپکردنه
 ئاشتييانه يه م په يره و نه کردوه که تو ده رباره ی بو ت نووسی بووم.
 راستگويانه ده ليم، پيم وا نيه که ئه و توانايه م هه بيت بيم به سوفی، به لام
 گهر که ئه مه ت پي بلیم: شته کانی نيوان من و که که م هه ر وه ک خوم
 ده مه ويست، دواي ئه وه ی وازم له ده ستتيوه ردانی کاروباره کانی هيتا، به
 شيويه کی سه رسور هينه ر گوران. قهرزاري توم و زور سوپاست ده که م،
 هه روه ها نزام بو ت کرد، وه لی ده ميکه له ده رگای خودام نه داوه و دلنيا نيم
 ئاخو هيتا له هه مان شوين نيسته جييه. هه ش به سه رم، ئايا وه ک چون له
 چيرو که که تدا خاوه ن مه يخانه که ده دويت، منيش ئاوها ده دويم؟ نيگه ران مه به،
 من به ده رده دلييه وه به رانبهر به به ها کان کفر ده که م. هيتا کفر نه کردوه.
 له مه ولاش نايکه م.

له نورتا مبقونه وه

هاوپيت، ئيلا

نامه‌که

له به‌غداوه بۆ قه‌یسه‌رییه، ۲۹ ی ئه‌یلوول ۱۲۴۲

به‌ ناوی خودا که ده‌هنده و دلۆفانه

برامان سه‌ید بوره‌انه‌دین

سلۆتان لی بیت و به‌زه‌یی و فه‌ری خوداتان به‌سه‌ردا برژی

که نامه‌که‌تم پێگه‌یشت شادمان بووم وه‌ک چۆن ناسیوتمه‌هر واه‌فاداری پێگه‌ی عه‌شقیت. نامه‌که‌ت تووشی گولمه‌زێکی کردم، چونکه‌هر ئه‌وه‌نده‌زانیم که بۆ پۆمی منه‌ی هاوه‌لێک ده‌که‌یت، ئیدی زانیم مه‌به‌ستت کێیه، وه‌لی ئه‌وه‌ی نه‌مه‌زانی ئه‌وه‌ بوو که له‌دوای ئه‌وه‌ چی بکه‌م.

وه‌ک ده‌زانیت، ده‌رویشیکی گه‌پیده له‌ ته‌که‌یکه‌ی منه و ناوی شه‌مسی ته‌وریزییه. وه‌سه‌پی ئه‌و که‌سه‌ی که تو منه‌ی ده‌که‌یت، به‌ته‌واوی له‌مدا به‌دی ده‌کری. برۆای وایه‌ که ئه‌و په‌یامیکی بۆ ئه‌م جیهانه‌ پێیه. جا بۆ ئه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌که‌ی بێتیته‌دی، له‌ که‌سیکی پوونبین و پووناکییر ده‌گه‌ریت تا په‌یامه‌که‌ی خۆی بۆ بگو‌یزیته‌وه و بیرى زاخاوبدات و پووناک بکاته‌وه. ئه‌و له‌ مریدیک یان له‌ فه‌قییه‌ک ناگه‌ریت، به‌لکو داوا له‌ خودا ده‌کات که هاوه‌لێک بدۆزیته‌وه. جاریکیان پێی گوتم که ئه‌و له‌ پیناوه‌ که‌سانی خواسابی نه‌هاتووه، به‌لکو هاتووه‌ تا په‌نجه‌ بخاته‌ سه‌ر خورپه‌ی دلی که‌سیک که به‌ره‌و راستی رینوینی دنیا ده‌کات.

که نامه‌که‌تم پێگه‌یشت، زانیم له‌ چاره‌ی شه‌سی ته‌وریزی نووسراوه‌ که بگات به‌ رۆمی. جا بۆ ئه‌وه‌ی به‌یه‌کسانی بۆ هه‌موو ده‌رویشه‌کانی ته‌که‌یکه‌م هه‌ل بره‌خسینم، کو‌مکردنه‌وه و بی ئه‌وه‌ی بچه‌ نێو ورده‌کارییه‌وه، ده‌رباره‌ی زانایه‌ک که ده‌یه‌ه‌وی دلی خۆی بکاته‌وه قسه‌م بۆ کردن. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی

ژماره یه کی کهم و دیاریکراو بوون، شه مس تاقه که سیک بوو ته نانه ت دواى بیستنی مه ترسیی ئه رکه که، پیی له سه ر قه بوو لکردنی ئه وه داگرت. ئه مه له زستانی رابردوودا بوو. ئه وه بوو هه مان شت له به هار و ئینجا له پایزدا دووباره بووه وه.

رهنگه بیرسیت بۆچی به درێژایی ئه م ماوه یه چاوه پیم کرد. به ئاشکرا ده لیم زۆر بیرم لیکرده وه، جگه له تاقه هۆیه ک ناتوانم هۆی دیکه به ینمه وه: وام لیهاتبوو شه مسم زۆر خوش ویست و دلم نه ده هات بۆ سه فه ریکی ترسناک بینیرم.

شه مس له بهر ئه وه ی ژیانیکی ته نها ژیاوه، که سیکى ته بیات ئاسان نییه و هه ر ئه وه ده توانیت ئه م ئه رکه جێبه جێ بکات، به لام ئه گه ر له شاریکدا نشته جێ بوو و تیکه لاوی خه لکه که ی بوو، ئه وه ده ترسم هه ندێ که س بێزار بکات، بۆیه به گوێزه ی توانا هه ولم دا سه فه ره که ی دوا بخرم.

ئێواره ی پێش پۆیشتنه که ی شه مس، له بهر ئه وه ی کرمی ئاوریشم به خێو ده که م، به ده وری دارتووه کاندایاسه یه کی درێژمان کرد. ئاخه ر دابونه ریه کۆنه کان به که می له نێو ده چن. عه شق وه ک تروسکاییه ک ناسکه و به شیوه یه کی سه رسوڕه یته ر چون ئاوریشم به هیزه. بۆ شه مسم راقه کرد که چۆن کرمی ئاوریشم دواى ئه وه ی له قۆزاخه که ی سه رده ردینیت، ئه و ئاوریشمه له نێو ده بات که دروستی کردووه، بۆیه وه رزێره کان لێده برین له نێوان ئاوریشمه که و کرمی ئاوریشمه که دا یه کینکیان هه لبژێرن. زۆر جار کرمی ئاوریشمه که هێشتا له ناو قۆزاخه که یدایه ده یکوژن تا به ساغی ئاوریشمه که ده ربێن، بۆ دروستکردنی یه ک ملپنچی ئاوریشم، سه دان کرمی ئاوریشم به کار ده هینری.

خه ریک بوو ئێواره داده هات، بایه کی سارد به سه رماندا هه لیکرد و له رزم لیهات. له م پیرییه مدا به ئاسانی سه رمام ده بیته، لێ زانیم که ئه م له رز لیهاتمه م به وای پیرییه وه نییه، به لکو زانیم که له م دنیا یه دا ئه مه دوا جاره شه مس له ناو باخه که مدا ده وه ستیت و جاریکی تر هه چمان یه کتر نابینن. بێگومان ئه ویش هه ستی به وه کردبوو، چونکه خه میکم له چاوه کانیدا بینی.

کازيوه‌ی ئه‌م به‌يانییه، هات تا ده‌سته‌کانم ماچ بکات و داوای فه‌رم لی
 بکات، واقم وږما که بینیم قڙه ږه‌ش و دريژه‌که‌ی ږيوه و سمیله‌که‌ی تاشيوه،
 ئه‌و هؤکاره‌که‌ی نه‌وت و منیش پرسیارم لیتی نه‌کرد. پیش ئه‌وه‌ی ږړوات،
 گوتی ږۆلی ئه‌و له‌م چیرۆکه‌دا له‌ ږۆلی کرمی ئاوریشم ده‌چیت و ئه‌و و
 ږۆمی به‌ره‌و قوږاخه‌ی عه‌شقی خودایی ده‌کشینه‌وه، تا ئه‌و کاته دیت و
 ئاوریشمیکي به‌نرخ ده‌چنږی، له‌ ناویدا ده‌میننه‌وه. وه‌لی له‌ کۆتاییدا ږۆ ئه‌وه‌ی
 ئاوریشمه‌که ږږی، گه‌ره‌که کرمی ئاوریشمه‌که بمړیت.
 ئینجا به‌ره‌و قونیا که‌وته ږی . خودا بیپاریزیټ. ده‌زانم ئه‌وه‌ی له‌سه‌رم
 ږوو کردم، هه‌روه‌ها توش، به‌لام خه‌میکي قورس که‌وتووته سه‌ر دلم،
 خه‌ریکه ږۆ ده‌رویشیک ږه‌روش ده‌بم که له‌ هه‌موو ئه‌و ده‌رویشانه‌ی له
 ته‌کیکه‌ی خؤمدا بینيومن، سه‌یرتر و سه‌رکیشتر ږوو.
 له‌ کۆتاییدا هه‌موومان ږۆ لای خودا و ږۆ لای ئه‌ویش ده‌گه‌ږینه‌وه.
 هه‌ر خودا پشتوپه‌نات بیت

باوه‌زهمان

فه قیکه

به‌غدا، ۲۹ ی ئیلوول ۱۲۴۳

بوون به ده‌رویش وه‌ک هه‌موان ئاگاداریان کردمه‌وه، ئاسان نییه، به‌لام
ئه‌و شته‌ی بیریان چوو پیتی بلین، ئه‌وه‌ بوو گهر من بووم به ده‌رویش، ئه‌وا
له‌ دوو لاهه‌ تالاهه‌ ده‌چیزم. له‌ وه‌ته‌ی گه‌یشتوومه‌ته‌ ئه‌م ته‌کیه‌ وه‌کو سه‌گیک
کارده‌که‌م. پۆژانه‌ ئه‌وه‌نده‌ کارده‌که‌م که ده‌چمه‌ نیو جییه‌که‌م، له‌ تاو ئازاری
ماسوولکه‌کانم و پییه‌کانم، خه‌و ناچیه‌ چاوم. له‌ خۆم ده‌پرسم ئاخۆ که‌سی
ئاگای له‌ وه‌ هه‌یه‌ که چ مامه‌له‌یه‌کی خراپم له‌ گه‌لدا ده‌کرێ؟ ته‌نانه‌ت گهر
یه‌کیکیش سه‌رنجی ئه‌وه‌ی داییت، بیگومان هه‌ر گویشی پی نادات. تا زیاتر
کارم ده‌کرد، شته‌که‌ خراپتر ده‌بوو، ته‌نانه‌ت ئه‌وان ناویشم نازانن و له‌نیو
خۆیاندا به‌ چیه‌ له‌ دوامه‌وه‌ به‌ (فه‌قی تازه‌که‌ و نه‌ناسه‌که‌ و قۆسووره‌که‌)
ناویان ده‌هینام.

خراپترین شتیک بو من ئه‌وه‌ بوو له‌ ناندینه‌که‌ به‌ سه‌رپه‌رشتی
چیشتلینه‌ریک کارم ده‌کرد. ئه‌م پیاوه‌ له‌جیاتی دل، خاوه‌نی پارچه‌ به‌ردیک
بوو. ده‌بوو له‌ سوپای مه‌غۆله‌کاندا بووبووايه‌ته‌ سه‌رکرده‌یه‌کی درنده‌ و
تینووی خوین، نه‌ک له‌ ته‌کی ده‌رویشه‌کاندا ببیه‌ته‌ چیشتلینه‌ر. له‌ یادم نییه
قه‌سه‌یه‌کی ناسکی له‌ گه‌ل یه‌کیکدا کردییت. پیم وا نییه‌ بزانیته‌ زه‌رده‌خه‌یه‌ک
بخاته‌ سه‌ر لیوی. پۆژیکیان له‌ گه‌وره‌ ده‌رویشیکیانم پرسی ئاخۆ له‌ سه‌ر فه‌قی
پنویسته‌ که له‌ ناندین له‌ گه‌ل چیشتلینه‌ریکدا ملکه‌چی مه‌ینه‌تی کارکردن بیت؟
به‌ زه‌رده‌خه‌یه‌کی ئالۆزه‌وه‌ وه‌لامی دایه‌وه‌: (نه‌ک هه‌موو فه‌قیکان، به‌لکو
ته‌نها هه‌ندیکیان).

کهواته بۆچی ھەر من؟ سەید بۆچی دەیەوئ من لە فەقیکانی تر زیاتر
 ئازار بکیشم؟ ئایا لەبەر ئەوەیە کە (نەفسی من) لە (نەفسی ئەوان) گەورەترە،
 بۆیە بۆ پەرورەدەکردنم ئاتاجی مامەلەییەکی سەختترم؟

ھەموو پۆژئ یەكەم کەس من پادەبم، لە جۆگە نزیکە کە ئاو دەهینم،
 ئینجا لە کوانوو کە ئاگر دەکەمەو، نانی کونجیدار دەکەم. بۆ قاوہلتی شۆربا
 ئامادە دەکەم. ئاخەر ئاسان نییە بۆ پەنجا کەس خواردن دابین بکەیت، چونکە
 پیویستە ھەموو خواردنەکان لە مەنجەلگەلئ لیتیرین کە گەرەیی ھەریەکنیکیان
 لە قەوارەیی حەوزی گەرماوہکان کەمتر نییە. جا ئەوہ بیتنە بەرچاوتان کئ
 پاکیان دەکاتەوہ و دەیانشتاوت. من لە بەیاننییەوہ تا ئیوارە ھەموو کاتەکانم بە
 پاککردنەوہی زەوی و سەربان و قالدەرمە بەسەر دەبەم و حەوشە گسک
 دەدەم و دار دەبڕم. چەندین سەعات بە سڕینەوہ و پاککردنەوہی تەختەبەندە
 کۆنەکانی زەویی ژوورەکان بەسەر دەستەکانم و ئەژژۆکانم کووڕ دەبمەوہ،
 کە جیڕەجیڕیان لێوہ دیت. مرەبای پرتەقال و خۆراکی گەرم ئامادە دەکەم و
 گیزەر و کولە کە سوێر دەکەم و بە وریاییەوہ بڕیکی گونجاوی خوئ بەکار
 دینم بە جۆرئ ناییت بەشی تامی ھێلکەییەکی زیاد بیت. خۆ ئەگەر بڕیکی
 زۆرتر یا کەمتر خویم تیکردبا، ئەوا چیشتلینەرە کە تووشی نۆرە تووڕەییە ک
 دەبوو، ئەوسا ھەموو شتیکی بەسەر یە کدا دەشکاند و دەبوو سەرلەنوئ
 ھەموو شتی ئامادە بکەمەوہ.

لە ھەموو ئەوانە خراپتر، ئەوہ بوو لە کاتی کارکردندا داوای لێدەکردم کە
 بە زمانی عەرەبی دوعا بخوینم، داوایشی لێدەکردم بە دەنگی بەرز ئەو نزایانە
 بلێمەوہ تا دُنیا بیت کە وشەییەکم بیر نەچوو، بۆیە من پێکەوہ نوێژ دەکەم و
 کار دەکەم، کار دەکەم و نوێژ دەکەم. ئازاردەرە کەم لافی ئەوہی لێدەدا کە:
 (کوڕی خۆم، لە ناندیندا چەند بەرگەیی زەحمەتییەکان بگرت، زیاتر پتەدەگەیت
 و لەگەل فێربوونی چیشتلیناندا، وردەوردە پۆخت پتەدەگات).

جاریکیان لێم پرسى: (بەلام ئەم ئەزموونە تا کەیی بەردەوام دەبیت؟).

له وه لامدا گوتی: (ههزار و یهک پوژ، مادام له توانای شههرهزادی
حهکایهتخواندا بووبیت که به دریژیایی ئەم ماوهیه هه موو شهوینک حهکایهتیکی
تازه دروست بکات، ئەوا له توانای توشدا ههیه بهرگهی ئەوه بگریت).

ئەمه شیتیه! ئایا له نیوان من و شههرهزاددا چ لیکچوونیک ههیه؟ ئاخو
هه موو ئەوهی ئەو دهیکرد ئەوه بوو له سهه نوینیکی مهخمهلی رادهکشا و
پهنجهی پینهکانی دهجوولاند و دهنکهترینی شیرینی دهکرده دهمی پاشا
گیلهکهوه و چیرۆکی خهیاالی دروستدهکرد و خهیاالکی تیژیی نهبوو. پیم وا
نییه که کاریکی قورسی کردبیت، ههروهها پیم وا نییه گه داوای لی کرابا
نیوهی ئەوه بکات که من دهیکهم، ههفتهیهک بهرگهی نهدهگرت. نازانم ئایا
کهس ههیه پوژهکان بژمیریت، بهلام بیگومان من دهیانژمیرم، ئەوهتا هیشتا
٦٢٤ پوژ له پینشم ماوه.

له ئەزموونهکهما چل پوژی یهکهمم له ژوورینکی بچکۆلهی نزم بهسهه
دهبرد که نه مدهتوانی رابکشیم یا به پتوه بوهستم، بۆیه لیدههبرام بهردهوام
له سهه چۆکهکانم دانیشم. گه ئارهزووی خواردنیک یاش یان کهمی
پشوودانم کردبا، یان له تاریکی یان له تهنیایی ترسابام، یا خودانهکه ران به
ئافرهتیکهوه شهیتانی بووبام، داوای لیدهکردم که ئەو زهنکه مسییهی له
بنمیچهکهوه شوڤبوو بووهو لیدهه تا یارمهتی رۆحیم بدات. وهلی من قهت
ئەوهم نهدهکرد، خو ئەمهش وا ناگهیهنیت که من ئەو بیره ههله قومهله قانهم به
خهیاالدا نههاتوه که بنیادهم که یفساز دهکن، بهلام چ ههلهیهک له وهدایه که
بیری ههله قومهلهق به خهیاالی مروفیکدا بیت که بهندکراوینکی بی جووله بیت؟
دوای تهواو بوونی خهلوتهکه، دهبوو بۆ ناندینه که بگه پیمهوه تا به دهست
چیشتلینه رهکهوه ئازارهکانم دهست پیمکه نهوه، بیگومان به پاستی ئازارم
دهچهشت، بهلام ئەو پاستیه تالهی که به قهت تالیچه شتفه کهم بوو ئەوه بوو
قهت له پینماییهکانی چیشتلینه رهکه لام نهدهدا - تا ئەو ئیسوارهیهی که
شه مسی تهووریزی گهیشته جی. له وهدا که له کوتاییدا چیشتلینه رهکه
دهستی لیم گیربوو، تیروپری لیدام، داردهسته قهلهم توزهکان یهک له دوای

به گویرهی ئه و توانای قسه له پرووبیهی هه مبوو، گوتم: (گه ورهه، زانیومه بهه زووانه شه مسی ته وریزی ده روات. ده مه وی له گه لیدا بپروم، رهنگه له سه فه ره کهیدا ئاتاجی هاوده میک بیت).

(نه مده زانی تو ئاوها هۆگری بوویت)، سهید به گومانه وه پپی گوتم: (یاخود بۆیه وا ده لئیت تا له کارکردنی ناندين رابکهیت؟ هیشتا ماوهی مه شقکردنه کهت ته واو نه بووه، هیشتا ماوته ببیت به ده رویش).

(رهنگه یاوه ریکردنی که سیکي وهک (شه مسی ته وریزی) له سه فه ره کهیدا بۆ من باشترین مه شق بیت)، هه رچهنده زانیم قسه یه کی ئاوها ئازایه تیی ده وی، له گه ل ئه وه شدا هه ر گوتم.

سهید کهوته بیرکردنه وه وه و چهند بیدههنگیه کهی دریزه ی ده کیشا، ئه وهنده بپروام به وه زیاتر ده بوو که له سه ر بیچاوه پرووبیه کهم سه رکۆنه مه ده کات و بانگی چیشتلینه ره که ده کات، تا سزام بدات، به لام ئه وهی نه کرد، به لکو به ناو می دییه وه ته ماشای کردم و سه ری له قاند.

(پۆله، رهنگه تو بۆ ئه وه نه خولقا بیت تا له ته کی بژیت. له نیوان هه ر حه وت فه قیدا له یه ککیان زیاتر نامینیتته وه و ئه وان ی تر ئه م ریگه یه ده گرنه بهر. هه سته وه ریم پیم ده لئیت که تو بۆ ئه وه ناشییت ببیته ده رویش، بۆیه ده بییت له شوینتیکی تر به دوا ی به ش و چاره نووسی خۆتدا بگه رییت. ده رباره ی یاوه ریکردنی شه مسیش له سه فه ره کهیدا، ده بی له خوی بپرسیت). که ده مودوه که مان ئاوها کوتایی هات، باوه زه مان به سه ر ئاماژه یه کی به ویل و یه کلاکه ره وه ی کرد و کوتایی به بابته که هیتا و گه پایه وه سه ر کتیبه که ی. هه ستم به خه مباری و بچووکیی خۆم کرد، به لام به راده یه کی سهیر پیم وا بوو که من ئازاد بووم.

شەمس

بەغدا، ۳۰ ئىيۇلى ۱۲۴۳

بە سواری ئەسپەكەم لە كازیوهدا پروو بەیەكە تەقاند، تەنها
جاریك وەستام تا تەماشایەکی دواو بەكەم، تەكینی دەرویشەكانم بینی وەك
هیلانەیی پەلەوەر لە نینو دارتووەكان و درەختیلەكان تا دەهات ون دەبوو.
دەموچاوی ماندووی باوێزەمان لە بەرچاوم بوو، دەمزانى نینگەرانی منە، بەلام
هۆکاریکی راستەقینەیی وام نەدەبینی وای لی بکات تا نینگەرانی بیت.

ئیدی لە سەفەریکی عەشقی ئاواهی ناوێزەماندا هەببام لیکرد، ئیدی چۆن
دەبیت تووشی زیان ببم؟ ئەمەش پێسای دەبەممە: لە نیتوان پۆژەلات و
پۆژاوا و باشوور و باکووردا جیاوازییەکی ئەوتۆ نییە. ئیدی ئاراستەت
پروو وەر لایەك بیت، ئەو سەفەری کە دەیکەیت دەبیت بیکەیت بە
سەفەری ناوێزەمان خۆت. گەر لە ناوێزەمان خۆتدا سەفەرت کرد، ئەو
دەتوانیت دنیا پانوبەرینەكە و ئەوێ پشیشییەو بەبیریت.

هەرچەندە پێشبینی ئەوێ دەکرد کە پووبەپرووی هەندێ ئاستەنگ
بیمەو، وەلی پەژارە دایەگرتەم و ئەو چارەنووسەم بەخێرەیتا کە لە قونیا
چاوێزیم بوو. لەبەر ئەوێ من سۆفیم، فیزی ئەو بووبووم کە پێکەو بە
دپک و گول، بە دزیوی و جوانی ژیان قایل بم. ئەمەش پێسایەکی
دیکە:

کاتی مامان که ده بینیت دوو گیانه که له کاتی ژاندا نازار ناچیتیت، ئیدی ده زانیت هیشتا ریگه بۆ مەلۆتکه که خوش نه بووه، که وانا جاری مندالی ناییت، جا بۆ ئه وهی نه فسیکی تازه له دایک بیت، پتویسته نازار هه بیت. هه وهک چۆن خشتی سوور ئاتاجی گهرمییه کی به رزه تا رهق بیت، خوشه ویستیش به نازار نه بیت کامل ناییت.

* * *

ئو شه وهی پیش ئه وهی ته کیی ده رویشه کان جی بهیلم، په نجه ره کانی ژووره که م والا کرد تا دهنگ و بۆنی تاریکی بینه ژووره وه. له بهر پرته پرتی پووناکی مۆمه که، پرچه درێژه که مم بهی و چهند داویکی زبری لی که وته سه زه وییه که، ئینجا ریش و سمیلم و هه ردو برۆم تاشی. که لیبوومه وه، له و پوخساره ی نیو ئاوینه که ورد بوومه وه که پتر دره وشاوه و لاو ده یواند. دوا ی ئه وهی تووکه کانم لابر، ده موچاوم له هه ناو و ته مه ن و په گه زیک خالیبووه وه و ئیدی نه رابر دووی هه بوو نه بانه پۆژ. له م ساته وه بۆ هه تاهه تایه داخرا. به هیوری گوتم: (به لئ، خۆم ئه وه ده زانم). ئه مه ش پیتسایه کی تری چل پیتساکه یه: "گه ران به دوا ی خوشه ویستیدا ده مانگۆریت. که سیک نییه به دوا ی خوشه ویستیدا بگه ریت و له کاتی سه فه ره که یدا پی نه گه یشتیت. هه ر ئه وه منده ده ست به سه فره ی گه ران بکه ییت، ئیدی له ناوه وه و له ده ره وه ده ست به گۆران ده که ییت."

باوه زه مان به سووکه زه رده خه نه یه که وه سندووقیکی مه خمه لی ده ره ینا و پیتشکه شی کردم. له ناویدا سی شتم بیی که ئه مانه بوون: ئاوینه یه کی زیوین، ده سته سپرکی ئاوریشم و که مۆله یه ک که عه تری تیدا بوو. (ئهم شتانه په نگه له سه فره که تدا یارمه تیت بدن، که ئاتاجیان بووین به کاریان بینه. گه ر به روات به خۆت نه ما، ئه وا ئاوینه که جوانی ناوه وه ت پیشان ده دات. ئه گه ر هه ست کرد ناو و ناوبانگت له که یه کی گرتووه، ئه وا

دهسته سږه که یه کسه رډی دلت دینیته وه یاد، به لام عه تره که برینه کانی
ناوه وه و دهره وه تیار دهکات).

دهستیکم له هره که یان دا، ئینجا سندووقه کهم داخست و سوپاسی
باوه زه مانم کرد و گوتم: (پیم وایه تو ئیتر ناتهوئ شتیکی تر بلیت).

له گه ل گهردی به یاندا، کاتی چوله که کان دهستیان به جریوه جریو کرد، که
دلۆپه ئاونگه بچووکه کان له سهر لقه کانه وه دهستیان به تکانه وه کرد، سواری
ئه سپه کهم* بووم و به ره و قونیا تیمته قاند. نه مده زانی چی چاوه پیم دهکات،
وهلی له و چاره نووسه دلنیا بووم که خودا بوی نووسی بووم.

* نووسه پیشتر ولاخه که ی شه مسی به (ماین) ناو بردووه، به لام له مهولا به دریزایی رومانکه به
(ئه سپ) ناوی ده بات، بویه منیش هر ئه سپم به کار هیتاوه. (و. کوردی).

فه قیكه

به غدا، ۳۰ ی ئیلوولی ۱۲۴۳

په دواى شهمسى ته ورئزیدا، به سواری ئه و ئه سپه ی که دزیووم، تیم ته قاند. تا له توانامدا بوو هه ولم دا مه ودايه که له نئوانماندا بهیلمه وه، بۆم ده رکه وت ناکرئ بئ ئه وه ی بمبینیت که دواى که وتووم، پنی بگه م. کاتی شهمس له یه کئ له بازاره کانی به غدا وه ستا تا که می پشوو بدات و هه ندئ پیوستی سه فهر بکریت، بریارم دا خۆمی لئ ئاشکرا بکه م، ئیدی له به رده م ئه سپه که ی خۆم به زه ویدا دا.

“هئى لاوی نه ناسی پرچسور، ئه وه بۆ وا له سه ر زه ویه که خۆت درئژ کردووه؟”، شهمس له سه ر پشتی ئه سپه که یه وه نیوه شادمان و نیوه سه رسوپماو بانگی کردم.

له به رده میدا به چۆکدا هاتم و وه که ده رۆزه که ران ده سته کانم پانکرده وه و ملم درئژ کرد، به پارانه وه وه گوتم: “ده مه وئ یاوه ریت بکه م. تکات لیده که م با له گه لندا بئیم”.

“ئایا ده زانیت من بۆ کوئ ده رۆم؟”.

بئده نگ بووم. بیرم له م پرسیاره نه کردبووه وه، گوتم: “نه خیر، به لام ئه وه گرینگ نییه. من ده مه وئ بیمه مریدی تو. تو پیشه نگی منیت”.

شهمس گوئی: “وا راهاتووم به ته نها سه فهر بکه م و نامه وئ مرید یان فه قیم هه بیئت، سوپاست ده که م! بیگومان من پیشه نگی که س نیم، به تاییه تی تسۆ، ده ی به ریی خۆتدا بکه رپوه، به لام ئه گه ر له بانه رۆژدا به دواى مامۆستایه کدا گه رایت، تکایه رپسایه کی زیرین بیته وه یادت که ده لیت: له م دنیا یه دا ژماره ی فیرکه ری درۆزن و مامۆستای درۆزن له ژماره ی ئه ستیره

بينراوه‌كاني گهردوون زورترن. ئو كه‌سه خو‌په‌رستانه‌ي كه له پای ده‌سه‌لاتدا كار ده‌كن له‌گه‌ل ماموستا راسته‌قينه‌كان تيكه‌ل مه‌كه. ماموستای پ‌وحيی راستگو سه‌رنجت بو‌ خو‌ي پ‌اناكيشيت و چاو‌ه‌پ‌ئي ملكه‌چيي په‌ها، يان سه‌رسامیی ته‌واوي تو‌ نيبه، به‌لكو يارمه‌تیت ده‌دات تا به‌های خودی ناوه‌وه‌ت بزانیت و پ‌يزی بگريت. ماموستا راسته‌قينه‌كان وه‌ك شووشه پروون و نووری خودايان پ‌يدا تیده‌په‌پ‌ريت.

تكات لیده‌كه‌م هه‌ليكم بده‌ري، لیی پارامه‌وه، هه‌موو گه‌پ‌یده به‌ناوبانگه‌كان كه‌سيكيان وه‌ك مريد يان خزمه‌تكار هه‌بووه له بارگه‌خستن و پ‌ويشتياندا، يارمه‌تييان داو.

شه‌مس وه‌ك ئه‌وه‌ی ددان به‌ پاس‌تیی قسه‌كانمدا بنیت، به‌ده‌م پ‌يشخوراندنه‌وه پرسیی: ئايا ده‌توانیت ياوه‌ريم بكه‌يت؟.

راپه‌ريم و به‌رزه‌پ‌ي هه‌ستم، له هه‌موو دلمه‌وه سه‌رم له‌قاند و گوتم: بئگومان، له ناخه‌وه هه‌ز ده‌كه‌م.

كه‌واته باشه. يه‌كه‌م ئه‌ركت ئه‌وه‌يه: ده‌مه‌وي پ‌وو بكه‌يته نزیک‌ترین مه‌یخانه و داوی ده‌فريکی پ‌ر شه‌راب بكه‌يت، بيه‌نیت و لی‌ره له بازارپه‌كه‌دا بيخو‌يته‌وه.

منیک كه به‌ عه‌باكه‌م زه‌ویی ژووره‌كانم پاكده‌كرده‌وه، مه‌نجه‌له‌كانم وا سپی ده‌كرده‌وه، وه‌ك شووشه‌ی جوانی ئینيسيا ده‌بريسكانه‌وه، كه له لای يه‌كێك له پ‌يشه‌وه‌ره‌كان بينیووم و زور ده‌می بوو كاتی خاچپه‌رسته‌كان دايان به‌سه‌ر شه‌ره‌كه‌دا له قوسته‌نتینه تالانیا كرده‌بوو، هه‌روه‌ها ده‌توانم به‌ يه‌ك دانیشن سهد پ‌ياز پاك بكه‌م، يان له‌ته‌سير بجنم، هه‌موو ئه‌مانه‌شم به‌ ناوی گه‌شه‌كردنی پ‌وچه‌وه ده‌كرد، به‌لام خواردنه‌وه‌ی شه‌راب له‌نیو هه‌موو خه‌لكی و له بازارپا له سه‌رووی توانای منه‌وه‌يه، بۆيه ئیدی به‌ ترسه‌وه تیتیم پ‌وانی.

ناتوانم ئه‌وه بكه‌م. گه‌ر باوكم بزانیت، لاقه‌كانم ده‌شكینیت. ئاخ‌ر ئه‌و منی بو‌ ته‌كیتی ده‌رویشه‌كان ناردووه تا ببمه موسلمانیکي چاكه‌خواز، نه‌ك ببمه يه‌كی له كاوړانی بته‌پرست. ئاخ‌ر خانه‌واده‌كه‌م و هاوپ‌تيكانم چيم پ‌ن ده‌لین؟.

ههستم به نیکا سووتینه ره که ی شه مس کرد که ئاراسته ی کردم. هه موو جهستم که وته له رزین، هه ر وهک چۆن ئه وسا که وته له رزین، کاتی له پشت دهرگا داخراوه کانه وه خۆم لئ داگرتبوو.

‘وهک ده بیینی ناکرئ بیته یاوه رم، ئه مه ی به پیتمیک گوت بۆنی تاوانبارکردنی لیده هات، ‘تۆ زۆر بایه خ به بۆچوونی خه لک ده دهیت، تۆ ئه مه ت زانیوه؟ زۆر به تهنگ به دهسته ئینانی په زامه ندیی خه لکه وهیت، ئی هه رچه ند هه ولش بدهیت له په خنه یان په زگار نابیت.’

زانیم که هه لی یاوه ریکردنیم وا دوور ده که ویته وه، ئیدی دهستم به بهرگریکردن له خۆ کرد، ‘چۆن بتوانم که بزانم تۆ به م پرسیاره تاقیم ناکه یته وه؟ ئاخه ئیسلام شه رابی هه رام کردووه، ‘به لام ئه مه که مه کردنه به خودا. ئه رکی ئیمه ئه وه نییه که یه کیکمان به یار له سه ر به روای ئه وی تر بدات، شه مس ئاوها وه لامی دامه وه.

به ئاومیدی دیقه تی ده ور به ری خۆم دا و نه مه ده زانی چۆن وه لامی قسه کانی بده مه وه، مه ژگم وهک هه ویری هه لاته تیک هه لده چوو.

شه مس له سه ر قسه که ی پۆشیت و وتی: ‘تۆ ده لیت گویا ده ته وی پینگه که به یریت، لی ناته ه وی له پای وه ده ئینانی ئه م ئامانجه، قوربانی به هه یج شتی بدهیت. سامان یان هیز یان نیوبانگ یان زیده پۆیی یان چیژی جهسته یی. گه ره که یه که م جار له و شتانه خۆت په زگار بکه ییت که لای مروف ئازیزن.’

شه مس له سه ر ئه سه په که ی جیی خۆی خوشکرد و به مه کوتایی به قسه که ی هینا: ‘پیم وایه ده بی بۆ به غدا بۆ لای خیزانه که ت بگه پیتته وه، منه ی پیشه وه ریکی راستگۆ بکه و له به رده ستیدا فیزبه. وای بۆ ده چم په نگه پۆژی بیت بیته بازرگانیکی باش، به لام چاوچتۆک مه به. پینگه بده گه ره که به رۆم.’

به م شینویه بۆ دواجار دوعاخوازیی لیکردم و ئاوزهنگی له ئه سه په که ی دا، تیتته قاند و دوورکه وته وه، دنیا له ژیر سمه کانی ئه سه په که یدا گرمه ی ده هات و ده خزی. خۆم هه لدايه سه ر ئه سه په که م و به ره و ده ره وه ی به غدا دووی که وتم، به لام مه ودا ی نیوانمان تا ده هات زۆرتر ده بوو، تا بوو به خالیکی تاریک و دوور، ته نانه ت تا دوا ی ماوه یه کی زۆر که خاله تاریکه که ش له ئاسقوه دیار نه مابوو، ههستم به کاریگه ریی نیگای شه مس ده کرد.

ئىلا

نۇرتامبىتن، ۲۴ ئىيارى ۲۰۰۸

بەيانىي ھەموو پۇژىك، ئىدى كۆتايى پشوروى ھەفتە بوايە يان
پۇژەكانى تر، ئىلا پرووى دەكرده ناندینه كه و به خوى دەوت ژەمى قاوہلئى
باش، پەوتى پاشماوہى پۇژەكه دىارى دەكات، چونكه پىي وا بوو ژەمى
بەيانىان گرینگىرىن ژەمى پۇژەكه يە. لە يەكئ لە گۇفارەكانى تاييەت بە
ئافەرەتان خويندبوويەوہ كه ئەندامانى ئەو خىزانەى پىكەوہ بە پىكوپىكى
قاوہلئى دەكن، لە ئەندامانى ئەو خىزانە تەباتر و يەكگرتووترن كه بە
نيوہتيرى لە مال دەردەچن. ھەرچەندە وەك گۇفارەكان باسيان دەكرد، برواي
بەوہ ھەبوو كه دەبىت چىژ لە خواردنى بەيانىان وەربگريت، بەلام ئەزموونى
لەگەل ژەمى بەيانىاندا وەك پىكدادانى ھەسارەكان وا بوو، چونكه لە خواردندا
ھەر يەكئ لە ئەندامانى خىزانەكهى ئارەزوويەكى جياوازی ھەبوو و
ھەريەكەيان ھەزى لە خواردنىكى جيا بوو، ئەمەش دژى بىرۆكەى پىكەوہ
نانخواردنى ئىلا بوو. ئىدى چۆن لە سەر مىزى نانخواردن ھەماھەنگى
دروست دەبىت، كاتى جانىت لەتە نانىك بە مرەباوہ دەقرتىنئىت و ئافى نانى
تيرى بە ھەنگوینەوہ دەخوات و دەيفىد چاوەرپىيە قاپى ھىلكەى كولالوى بىتە
بەردەم، ئۆرلىش نايەھوئى ھىچ بخوات؟ سەربارى ھەموو ئەمانە، ژەمى بەيانى
گرىنگ بوو و بەيانىي ھەموو پۇژى ئامادەى دەكرد. سووربوو لەسەر ئەوہى
كه نايت ھىچ يەكئ لە مندالەكانى پۇژەكهى بە خواردنى پارچە پىكىتىك، يان
خواردنىكى دىكەى ھەرزان، دەست پىيكات.

بەلام ئەم بەيانىيە كه ئىلا چووە ناندینهكه، يەكەم شتى كه كردى ئەوہ
بوو لە بەردەم مىزى نانخواردنەكه دانىشت و كۆمپيوترەكهى كردهوہ.

لهجياتى ئوۋەى قارو يان خوشاۋى پرتەقال ئامادە بىكات، يان نان بىكات،
ئىنتەرنىتەكەى كىردەۋە تا بزانىت ئاخۇ غەزىز نامەى ئەلىكترونىى بۇ ناردوۋە.
ئاي لەو خوشىيە كە نامەيەكى بىنى!

ئىلاى ئازىز

كە زانىم نىۋان تۆ و كچەكەت باش بوۋە شادمان بووم. دوتىنى
دەمەۋبەيان گوندى مۆمۋستىنانگۆم جىيەشت. سەير لەۋەدا بوو من جگە لە
چەند پۆژى زياتر لەۋى نەمامەۋە، كەچى كە كاتى دوعاخۋازى ھات زۆر
خەمبار بووم، بەلكو ھەستم بە خەمۆكى دەكرد. لە خۆم پىرسى ئاخۇ جارىكى
دى دەتوانم لە گواتىمالا ئەم گوندە بچووكە بىيىنمەۋە؟ پىم وا نىيە.

ھەر جارى مالتاۋايى لە شوپىنى بىكەم كە خوشم دەۋى، ھەست دەكەم
پاژىك لە خۆمى تىدا جىدەھىلەم. وام بە خەيالدا دىت، گەر ئىمە ۋەك ماركۆپۇلۇ
گەرىدەيى ھەلبۇزىرىن، يان لەنىۋ بىشكەۋە تا ناو گۆر لە ھەمان شوپىن
بىيىنەۋە، ئەۋا زىيان دەيىتە زنجىرەيەك لە لەدايكبۋون و مردن، چونكە
چىركەساتىك لەدايك دەبىت و لەۋى تردا دەمرىت. جا بۇ ئەۋەى تاقىكردنەۋەى
نوي دەربەكون، تاقىكردنەۋەى كۆن دەپوۋكىتەۋە. ئەرى تۆش پىت وا نىيە؟

كە لە مۆمۋستىنانگۆم بووم، دەستم بە پامان كرد و ھەۋلەم دا پەنگ و
خەرمەنەى تۆ وينا بىكەم. ھەر زوۋ سى پەنگ لە بەردەمدا دەركەۋتن كە
ئەمانە بوون: زەردىكى گەرم، پرتەقالىيەكى شەرمىون، ئەرخەۋانى. وام
مەزەندە كرد كە ئەمانە پەنگەكانى تۆن، بە خەيالدا ھات كە ئەمانە چ بە جىا
بن يان پىكەۋە بن، پەنگەلىكى جوانن.

لە گواتىمالا، تشاگۇل دوا وىستگەمە - شارۋچكەيەكە خانوۋەكانى پەرش
و بلاۋ و لە قور دروستكراون. حىكمەتىك لە چاۋانى مندالەكانىاندایە لە
سەروۋى تەمەنىانەۋەيە. ئافرەتەكانى لە ھەموو جۆرە تەمەنىك لە مالاكانى
خۇياندا خەرىكى چىنىنى فەرشى سەر دىۋارن كە بە نەخشى ناياب
پازاۋنەتەۋە. داوام لە پىرئىنىك كرد كە فەرشىكى سەر دىۋارم بۇ ھەلبۇزىرىت،
پىم گوت كە بۇ خاتوونىكى دەنىرم لە نۇرتامبۇتون دەۋى. دواى ئەۋەى
كەمەكىك بىرى كىردەۋە، لەنىۋ كۆمەلە فەرشىكى زۆرى پىشت خۇيەۋە،
فەرشىكى پاكىشا. بە خۇدا سوتىدى خوارد، ئەۋ كۆمەلە پىر لە پەنجا فەرشى

له هه موو پهنگه كان تيدا بووه، به لام ئه و فهرشه ی که بق توی هه لېژارد، ته نها به سې پهنگ چنرابوو: زهر د و پرته قالی و وهنه وشه یی. وا بزانم تو حز دهکیت ئه م پیکه و ته بزانت، گهر له مه دا شتی هه بیت، ئه و ا هه ر له خودا وه یه. ئایا به خه یالندا هاتوو که نامه گۆرینه وه ی نیتوانمان پهنگه له پیکه و ته وه نه بیت.

له گه ل سلاوی گهرمدا

عهزیز

تیبینی: گهر ویستت، ده توانم فهرشه که ت به پۆستدا بق بنیرم، یان تا ئه و پۆژه دیت چاومان به یه ک بکه ویت و کوپن قاوه پیکه وه بخوینه وه، چاوه پری بکه م و خۆم پیشکه شتی بکه م.

ئایلا چاوه کانی نوقاند و هه ولی دا ئه وه وینا بکات که چۆن پهنگه کانی دهووری خهرمانه ی دهموچاوی دهن. سهیر له وه دا بوو که ئه و وینه یه ی له خه یالیدا به رجه سته بوو بوو، ئه و وینه یه نه بوو که هی ژنیکه ی له ته مه ن خۆیدا بیت، به لکو وینه ی ئه و کاته یه تی که کیزۆله یه کی حه و ت سالان بوو.

بیره وه ریبه کی زۆر هه لده قولان و بق لای ده گه رانه وه، یاده وه ریگه لی بوون وایده زانی دهمیکه له بیر ی چوونه ته وه. وینه ی دایکی که وه ستاوه و پشتینیکه فستقی سه وزئامالی به دهووری که مه ریدا به ستوو و کوپنیکه پیوانه کردنی به ده سته وه یه، ماسکینکی خۆله میشی ئازارای دهموچاوی داپۆشیوه، چه ندین دلی کاغه زینی دره وشاوه و بریقه دار به دیواره که وه هه لواسراوه.

جه سته ی باوکی وه ک ئه وه ی بیهه وچ له گه ل که ره سه ی پازاندنه وه ی جه ژنی له دایکبوون تیکه ل بیت، له بنمیچه که وه شۆر بووه ته وه و شیوه یه کی دلگیری به ماله که به خشیوه. بیر ی که وه ته وه چۆن سالانی هه رزه کاری به سه ر بردوو، چۆن به رپر سیاری تیی خۆکوشتنه که ی باوکی خسته ئه سته ی دایکی. که ئایلا هیشتا کیزۆله یه کی بچوک بوو، به لئینی به خوی دا که شووی کرد ده بیت میرده که ی به خته وه ر بکات و نابیت وه ک دایکی له شوو کردندا سه رکه و توو نه بیت. به پینی توانا هه ولبدات هاوسه رگیریه که ی له وه ی دایکی

جیا بیت، شووی به پیاویکی کریستیانی نه کرد، به لکو پیی باش بوو هر له
ثایینه که ی خوی شوو به پیاویک بکات.

ئوه چهند سالیکی که مه ئیلا وازی له وه هیناوه که رقی له دایکه
پیریژنه که ی بیتوه. هر چنده له م دوا بیه دا نیوانیان باش بووه، لی که یادی
ر ابردوو ده کاته وه، هینتا له ناخه وه دلته نگیه که دایده گریته.
'دایکه! ... خاک دایکمانه! خاک دایکمانه.'

ئیلا له دوا ی خویه وه شه پۆلیک پیکه نین و چه چپی ژنه وت. که ئاوری
دایه وه، بینیی چوار جوت چاو چاودیژی ده کن. بۆ یه که مین جار، ئورلی و
ئافی و جانیت و ده یقید پیکه وه بۆ قاوه لئیکردن هاتن. هه موویان به تهنیشت
یه که وه وهستان و وهک ئه وه ی بوونه وه ریکی نامۆ بیت، تئیان ده روانی. له
شیوه ی ته ماشا کردنه که یانه وه دیار بوو که ئه وان ده می بوو له وی وه ستاون
و هه ولیان داوه سه رنجی رابکیشن.

ئیلا به زه رده خه نه وه گوته: 'به یانی هه مووتان باش.'
'ئه وه گویت لیمان نه بوو؟' ئورلی به سه رسورمانه وه لیی پرسی.
ده یقید بی ئه وه ی ته ماشای بکات، وتی: 'تۆ ته واو نوقمی نیو ئه و
شاشه یه بوو بویت.'

ئیلا دوا ی نیگای شووه که ی که وت و له سه ر شاشه کراوه که ی به رانه بری
نامه یه کی عه زیز. ز. زاهارای بینیی که به شیوه یه کی کال بریسکه ی ده دا. به
په له به بی کوراندنه وه کۆمپیوته ره که ی داخست.

'چهند نامه یه کی په خشکاری ئه ده بی هه یه، ده بی بیان خوینمه وه، ئیلا
له سه ری پویشته، 'خهریکی نووسینی راپورته که م بووم.'
ئافی به ده موچاویکی گرژه وه گوته: 'نه خیر، تۆ نامه ئه لیکترۆنییه کانت
ده خوینده وه.'

ئیلا له خوی پرسی ئاخۆ چی وای له مندا له هه رزه کاره کانی کردوه
ئاوها پرژد بن و خه وش یه کتر و دروی ئه وانی تر ئاشکرا بکه ن؟ به لام که
ئه وان به لای باب ته که دا نه چون، به لکو ته ماشای شوینیکی دیکه یان ده کرد و
چاویان بریبوووه میزی نانخواردنه که، بۆیه هه سته به ئاسوده یی کرد.

ئۆرلى لای به لای ئىلادا كرده وه و له برى هه موویان پرسى: "دایكه،
 بۆچى ئەم به یانییه ژهمى قاوه لىت ئاماده نه كردوه؟"
 ئىلا به ره و میزه كه ئاوپیدا یه وه و بینى كه ئه وهى ئه وان ته ماشایان
 ده كرد، نه قاوه ی لى بوو نه هیلکه ی کولاو و نه نانی گهرم و نه مره بای ترى.
 چهنه جارى سه رى بادا و وهك ئه وهى له ناوه وهیدا به و دهنگه قایل یت كه
 راستیه كى حاشاهه لنه گر ده دركىتیت.
 راسته، له بهر خۆوه گوتى چۆن بیرت چوو خواردنى به یانى دروست
 بکهیت؟

بەشى دووهم

ئاو

شته شلەمە نىيەكان دەگۆرپىن و

پېشېنى ناكرىن

پښتو

قونیا، ۱۵ تشرینی یه‌ک‌م ۱۲۴۴

ب‌بنیم مانگه پر و دره‌وشاوه‌که‌ی ناسمان له مرواریه‌کی نایاب و
ه‌لواسراو ده‌چوو، له‌نیو جیگه‌که‌م پ‌ابووم و له پ‌نجه‌ره‌که‌وه ته‌ماشای
حه‌وشه‌که‌م کرد که لیوانلیوبوو له تریفه‌ی مانگ، لی ئه‌م جوانیه دل‌رفینه‌ی که
دیتم خورپه‌ی دلم و له‌رزینی ده‌سته‌کانمی سووک نه‌کرد.

‘نه‌فهندي، تو پ‌هنگت زهره‌لگه‌پاوه. ئایا دیسان خه‌ونت بینیه؟’
هاوسه‌ره‌که‌م به نهرمی وای پ‌ن گوتم، ‘جامی ثاوت ب‌یتم؟’

دلنایم کرده‌وه و داوام لی‌کرد که ب‌و ناو جیه‌که‌ی بگه‌رپته‌وه و ناتوانیت
هیچ شتی بکات، چونکه خه‌ونه‌کانمان به‌شیکن له چاره‌نووسمان و خودا
چونی بویت ئاوها ره‌وتی خویان وهر‌دگرن. به خوم گوت بیگومان هویه‌ک
هه‌یه وام لی‌ده‌کات که هه‌موو شه‌ویک له‌و چل شه‌وه‌ی پ‌بردوو هه‌مان خه‌ون
ببینم. له هر جاریکدا سه‌ره‌تای خه‌ونه‌که که‌می جیاواز بوو، یان پ‌هنگه
به‌رده‌وام هه‌مان خه‌ون بوو‌ییت، به‌لام ئه‌وه من بووم له هر شه‌ویکدا له
خانه‌یه‌کی جیاوه مل‌ملانیم کردوو.

ئه‌مجاره له ژووریک‌ی به‌فه‌رش پاخراو و ئاشنا خوم بینی قورئانم
ده‌خویند، به‌لام له هیچ شوینتی له‌و شوینانه نه‌ده‌چوو که پ‌یشتر بینیبووم.
ده‌رویشیک‌ی بالابه‌رز و باریکه‌له له به‌رانبه‌رم قیت دانیشتبوو، ده‌مامک‌ی له‌سه‌ر
ده‌موچاوی بوو و مؤمدانیک‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو، پ‌ینج مؤمی داگیرساوی تیدا
بوو، پ‌ووناکیان ب‌و ده‌کردم تا بتوانم بخوینمه‌وه.

دوای که‌می سه‌رم هه‌ل‌بری تا ده‌رویشه‌که له‌و چامه‌یه ئاگاداربه‌که‌مه‌وه که
ده‌مخوینده‌وه. وای له‌و ترسه‌ی که دایگرتم، ئاخ‌ر ئه‌وه‌ی من به مؤمدانم

دهزانی، دهستی راسته‌ی پیاویک بو. که ده‌رویشه‌که دهستی بۆ دریژکردم، بینیم هر په‌نجه‌یه‌ک له په‌نجه‌کانی داگیرسابوون.

به ترسه‌وه ته‌ماشای ده‌ورو به‌ری خۆم کرد و له ئاو ده‌گه‌پام، به‌لام چه‌ند چاوم گه‌پا، ئاوم ده‌ست نه‌که‌وت. ئیدی عه‌باکه‌م له به‌ر خۆم داکه‌ند و دام به‌ سه‌ر ده‌رویشه‌که‌دا تا ئاگره‌که بکوژینه‌وه.

کاتی عه‌باکه‌م به‌رز کرده‌وه، ئه‌و نه‌ما بوو و له دوا‌ی خۆی مؤمیکی داگیرسای جیه‌یشتبوو.

له‌وساوه وام لی‌هاتوو به‌رده‌وام هه‌مان خه‌ونم ده‌بینی. له ماله‌که‌دا به‌دوایدا ده‌گه‌پام و هه‌موو گۆشه و سووچی‌کم ده‌پشکنی. دوا‌جار به‌ره‌و حه‌وشه‌که رامکرد، گوله‌کانی ناو حه‌وشه‌که له ده‌ریایه‌کی ره‌نگی زه‌ردی دره‌وشاوه‌دا پشکوتوو بوون. به‌ راست و چه‌پدا بانگم کرد، وه‌لێ له هه‌یج شوینی پیاوه‌که‌م نه‌دی.

‘هۆو خۆشه‌ویست بگه‌رێوه، تۆ له کویت؟’

له کۆتاییدا وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌سته‌وه‌رییه‌کی شووم پێش خۆی دابم، له بیره‌که نزیک بوومه‌وه و له بنی تاریکی بیره‌که‌دا ته‌ماشای ئاوه‌که و شه‌پۆله‌که‌یم کرد. سه‌ره‌تا هه‌یج نه‌دی، لی دوا‌ی که‌مێ، له تریفه‌ پووناکه‌که‌ی مانگ لی‌وانلیتو بووم و حه‌وشه‌که‌ی پووناک کرده‌وه. ئه‌وسا دوو چاوی په‌شم بینی که له بنی بیره‌که‌وه به‌ خه‌میکی بپێشینه‌ نیگایان ده‌کردم.

‘کوشتیان، یه‌کێ بانگی کرد، په‌نگه‌ ئه‌وه هه‌ر ده‌نگی خۆم بوویت. له‌وانه‌یه ده‌نگه‌که‌ی خۆم له دۆخی ئازاریکی بپه‌رانه‌وه‌دا، وا ده‌رکه‌وتییت.

ئیدی هاوارم کرد و هاوارم کرد، تا هاوسه‌ره‌که‌م به‌ توندی گرتمی و به‌ سینگی خۆوه‌ی نوساندم. به‌ ناسکی لی‌ی پرسیم ‘ئه‌فه‌ندی، دیسان هه‌مان خه‌ونت دیوه‌؟’

* * *

دوای ئه‌وه‌ی کیرا دووباره‌ نوسته‌وه، به‌ره‌و‌ حه‌وشه‌که‌ دزهم کرد. له‌و‌ ساته‌دا‌ ئه‌و‌ سه‌رنجه‌م‌ لا‌ دروست بوو، که‌ هه‌شتا‌ خه‌ونه‌که‌ به‌ پوونی و ترسناکیه‌وه‌ ده‌بینم. له‌ کپی شه‌وه‌که‌دا‌ به‌ بینینی بیره‌که‌ ته‌زوویه‌ک‌ به‌ هه‌موو‌ جه‌سته‌مدا‌ تپه‌په‌ری، به‌لام‌ توانام‌ نه‌بوو‌ له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ دابنیشم، ئیدی بۆ سهرته‌ی‌ شنه‌ی‌ شه‌وبای‌ نیو‌ دره‌خته‌کان‌ گویم‌ هه‌لخست.

له‌ کاتی‌ ئاوه‌ادا، نۆره‌خه‌میک‌ دایده‌گرتم‌ و نه‌مده‌زانی‌ به‌وای‌ چیه‌وه‌یه. ئاخ‌ر‌ منیک‌ ژبانی‌ خۆم‌ دروستکردوه‌ و ئه‌وه‌ی‌ به‌هه‌ویای‌ بووم‌ وه‌دیم‌ هه‌تاوه. خودا‌ سه‌ شتی‌ ئازیزی‌ پی‌ ره‌وا‌ بینوم‌ که‌ ئه‌مانه‌ن: زانست، چاکه‌خوازی، توانای‌ یارمه‌تیدانی‌ خه‌لکی‌ تا‌ به‌دوای‌ خودادا‌ بگه‌رین.

دوای‌ ئه‌وه‌ی‌ گه‌یشتمه‌ ته‌مه‌نی‌ سیوه‌شت‌ سالی، خودا‌ له‌وه‌ زۆرت‌ری‌ پی‌ به‌خشیم‌ که‌ داوام‌ ده‌کرد. خویندم‌ تا‌ بووم‌ به‌ وتارخوین‌ و زانایه‌کی‌ ئیسلامی‌ و شه‌رعی، زانسته‌کانی‌ عه‌رفانم‌ خویند، ئه‌مه‌ش‌ زانستیکه‌ به‌ پله‌ی‌ جیاجیا‌ ته‌نها‌ به‌ پتغه‌مبه‌ران‌ و پیاوچاکان‌ و زانایانی‌ ئایینی‌ ده‌به‌خشری. به‌ موچپاری‌ باوکم‌ خودا‌ لێ‌ خۆش‌ بیت، له‌ لای‌ باشترین‌ زانایانی‌ سه‌رده‌مه‌که‌مان‌ خویندم‌ و بۆ‌ قوولکردنه‌وه‌ی‌ باوه‌ره‌که‌م‌ که‌ ئه‌رکیکه‌ خودا‌ منی‌ بۆ‌ تایبه‌تمه‌ند‌ کردوه، ده‌وانیکی‌ زۆرم‌ دا.

سه‌ید‌ بوره‌انه‌دینی‌ کۆنه‌مامۆستام‌ ده‌یگوت‌ من‌ له‌و‌ که‌سانه‌م‌ که‌ خودا‌ زۆر‌ خۆشی‌ ده‌وین، چونکه‌ بۆ‌ ئه‌م‌ ئه‌رکه‌ پیرۆزه‌ راسپێردراوم‌ تا‌ په‌یامه‌که‌ی‌ بگه‌یه‌نمه‌ به‌نده‌کانی‌ و بۆ‌ جیاکردنه‌وه‌ی‌ دادوبی‌دای‌ کۆمه‌کیان‌ بگه‌م.

چه‌ندین‌ سال‌ له‌ حوچه‌ خویندم، له‌گه‌ل‌ زانایانی‌ دیکه‌ی‌ ئایینناسیدا‌ له‌ لاهووت‌م‌ کۆلییه‌وه، فه‌قی‌کانم‌ فیرکرد‌ و له‌ زانستی‌ ئایینی‌ و فه‌رمووده‌م‌ کۆلییه‌وه‌ و وتاری‌ هه‌ینیم‌ له‌ گه‌وره‌ترین‌ مزگه‌وته‌کانی‌ شاردا‌ خوینده‌وه. به‌ ده‌گمه‌ن‌ ناوی‌ ئه‌و‌ فه‌قی‌انه‌م‌ له‌ بیرده‌چوو‌ که‌ وانه‌م‌ پێ‌ گوتبوونه‌وه. هه‌ست‌ به‌ زیاده‌ڕوویی‌ ئه‌و‌ که‌سانه‌ ده‌که‌م‌ که‌ لێیان‌ ده‌بیستم‌ ده‌لێن‌ گوايه‌ یه‌كجار‌ ئاتاجی‌ ئه‌و‌ وتارانه‌ی‌ من‌ بوون‌ و پینوینیی‌ کردوون‌ و ژبانیا‌نی‌ گۆریوه.

خودا‌ به‌ خه‌زانیکی‌ خۆشه‌ویست‌ و براده‌ری‌ باش‌ و مریدی‌ دلسۆز‌ خه‌لاتی‌ کردووم. له‌ ژبانمدا‌ هه‌ژاری‌ و نه‌بوونیم‌ نه‌چه‌شتووه، هه‌رچه‌نده‌ به‌ له‌ده‌ستدانی‌ یه‌که‌مین‌ هاوسه‌رم‌ ئیشیکی‌ توند‌م‌ پتگه‌یشته‌ و پێم‌ وا‌ بوو‌ ئیتر‌ ژن‌

ناهیتمهوه، بهلام ژنم هیئا. له سایه ی کیراوه ژیانیکې پر خوشی و گهشی ژيام. ههردوو کورپهکهم گهوره بوون، لهگهل ئهوهشدا ههړ ئه و پرسیاره دهکهم چۆن دهبیت یهکتیکیان لهوی دیکه جیابیت. ئه و دووه مینا دوو تۆون، لهگهل ئهوهی به تهنیشت یهکوه و له هه مان خاکدا پوینراون و هه مان خۆر گهشه ی پیداون و هه مان ئاو پاراوی کردوون، ئیدی سهریان دهرهینا و دوو پروهکی تهواو جیایان لئ پیدابوو. من شانازییان پیوه دهکهم، شانازی به و کچه مانه وهش دهکهم که هه لمانگرتووه تهوه و خاوه ن چهنده به هره یهکی دهگمه نه. من پیاویتی به خته وهرم، به ژیانی خۆم و به و کۆمه لهی که تیتاندا دهژیم، په زامه ند و قایلیم.

کهواته بۆچی له ناوه وهمدا ههست به بۆشایی دهکهم و پۆژ له دوا ی پۆژ بۆشاییه که قوول و هه راوتر دهبیت؟ وهک نه خوشی پۆحم بۆگهن دهکات و بۆ هه ر کویتی هک برۆم له گه لمدایه، وهک مشک هیتمه، بهلام موزیر و درنده یه.

شنه مس

قونیا، ۱۷ ی تشرینی یه که م ۱۲۴۴

بهرله وهی له دهروازهی هر شاریک که پیشتر نه م دی بیت، بجمه ژووره وه، که می دهوهم تا سلاو له پیاوچاکان و پیروزه کان بکه م، ئیدی به مردوو و زینوویانه وه، به ناسراو و گومناویانه وه. هر کاتی گهیشتیتمه شوینیکی نوچ، یه که م شتی که کردومه ئه وه یه فهرم له پیاوچاکانی خیرخواز وهرگرتوه، ئیدی موسلمان بووبن یان کریستیان یان جووله که بن، چونکه بروام وایه پیاوچاکان له سهرووی ئه م ناولینانه جیاوازه توورپه هاتانه وهن، چونکه ئه وان سهر به هه موو مرقفایه تین.

هر ئه وهنده بۆ یه که م جار له مه ودایه کی دووره وه قونیا م لی ده رکه وت، ئه وه ی له وه پیش کردبووم لیره ش کردم، به لام شتیکی نااسایی پرووی دا. له بری وه لامدانه وه ی سلاوه که م و فهر پتیه خشینم، پیاوچاکان وه ک کیلی وردوخاشبووی گۆره کان بیده نگ بوون. دووباره به دهنگیکی به رزتر و توندتر سلاوم لی کردنه وه، به لکو ئی نه یانیستیتم. دیسان بیده نگی بالی کیتشا. ئیدی زانیم ئه وان به باشی گوینان له من بووه، به لام فهری خویان پی نه به خشیوم.

‘بیم بلی ئه وه چی قه وماوه؟’ داوام له (با)یه که کرد تا به درێژی و پانایی ولاته که قسه کانم بۆ پیاوچاکان و ریز لینگراوه کان بیات.

دوای که مه کی بایه که به خو و وه لامه وه گه رایه وه و گوئی: ‘هۆ ده رویش، له م شارهدا له دوو شتی دژ به یه کتر زیاتر نابینیت و له نیواناندا شتی تر نییه، ئه ویش یان خۆشه و یستییه کی بی غه لوغه شه، یان رقیکی ئه ستووره. ئیمه

ئاگادارت دەكەينەو ڭەر بېرۇيت لەسەر بەرپرسيارىتتى خۇت دەچىتە ناو
شارەكەو.

وتم: لەم بارەدا پىويست بە پەژارە ناكات، من تا ماوم خۇشەويستى
بىڭەرد دەدۆزمەو، ئەمەش بۇ من بەسە.

كاتى پياوچاكانى قۇنيا ئەو ەيان بىست، فەرى خۇيان پى بەخشىم، بەلام
من بىيارم دا لە چوونە نىوشارەكە پەلەنەكەم، ئەو بوو لەژىر داربەرپوويەك
دانىشتىم. لەو دەمەدا كە ئەسپەكەم لەو گىاوگۇلانە دەلەوەرپا، دەستم بە
تەماشاكردنى شارەكە كرد كە لە دوورپا لىمەو دىاربوو. منارەكانى قۇنيا
لەبەر تىشكى خۆرەكە وەك پارچە بلوور دەبرىسكانەو. ناوبەناو وەرپىنى
سەگ و زەرەى كەر و پىكەننى مندانان و دەنگى فرۆشيارانم دەبىست كە بە
هەموو ەيزيانەو بانگيان دەكرد - دەنگەلەكى ئاسايى كە نىشانەى
دەنگەكانى شارىكە پرە لە ژيان. لە خۇم پرسى ئاخۇ دەبى لە پشت دەرگا
داخراوەكان و پەنجەرە بە پەردە داپۆشراوەكان، جۆرى شادمانى و خەم چى
بىن؟ لەبەر ئەو ەى لەگەل ژيانى گەپىدەيىدا راھاتبووم، بۆيە مانەو لە شاردا
كەمى بىزارى دەكردم، بەلام پىسايەكى بنچىنەى دىكەم ەاتەو ەاد كە دەلەيت:
(هەول مەدە بەرەنگارى ئەو گۇرپانكارىيانە بىيەو كە پەيت لىدەگرن، بەلكو
لىكەپى با ژيان لەناوتدا بۆى. ڭەر ژيانت سەرەوژىر و قەپەو بوو، نىگەران
مەبە. چۆن دەكرى بزانىت كە ئەو شەى لەگەلیدا راھاتوويت، لەو شتە باشتەرە
كە بەپۆەيە؟).

دەنگىكى ناسك لە زىندەخەو كەم وەئاگاي ەينام و گوتى: 'دەرۆش،
سلۆت لى بىت'.

كە ئاوپم داىەو، جوتيارىكى پىستەسەمەر و دەستوبازوو ئەستوور و
سمىلشۆپم دى. سوارى پەيتوونىك بووبوو كە گايەكى لەپولاواز رايدەكەشا،
ئەم گياندارە بەستەزمانە وا دىاربوو ەا ئىستا ەا نەختىكى تر گيانى
دەردەچىت.

و لەلام داىەو: 'سلۆ لە تۆش، بەرەكەتى خودات بەسەردا بېرژىت'.
'ئەو بۇ لىرە بە تەنيا دانىشتوويت؟ ڭەر لە سوارى ئەسپەكەت ماندوو
بوويت، ئەو دەتوانم بىگەينم'.

به زهردهخه نه وه پټم وت: "سوپاست ده کهم، پټم وایه به پټیان برؤم له گایه کهی تۆ زووتر ده کهمه چی".

جوتیاره که وتی: "گایه کهم به کهم مه زانه"، ههستی به سووکایه تی کرد، "پهنگه پیر و لاواز بووبیت، به لام ئازیزترین هاوپټمه".

ئهم قسانهم به دلّوه نووسان، ئیدی به رزه پټی پاپه پیم و به رانبهر جوتیاره که دانوشتامه وه. ئاخړ منیکی ساکاری پټکهاته ی بازنه فراوانه کهی خهلقه ندهکانی خودا، چۆن ده کرئ پټکهاته یه کی دیکه ی ئهم بازنه یه به کهم بزانه، ئیدی ئهو پټکهاته یه ئاژهل بیت یان مړوڤ؟
گوتم: "داوای لیبوردن له خۆت و له گایه کهت ده کهم، تکات لینه کهم بمبه خشه".

سټیهریکی باوه پنه کردن له سههړ پوخساری جوتیاره که نه خش بوو. ماوه یه که له شوین خۆی وشک وهستا و وایزانی شوخی پیده کهم، گوتی: "قەت هیچ کهس وای پټ نه وتووم"، زهردهخه نه یه کی گهرمی به پرومدا پژانده. "مه به ست ئه وه یه داوای لیبوردنم له گایه کهت کرد؟".

"مه به ستم ئه مه شه، به لام قەت هیچ کهس وای لیبوردنی لئ نه کردووم، به لکو گهر پرویشی دا بیت ئه وه به پټچه وانه وه بووه، به ردهوام منم ته وازو دهخوازمه وه. ته نانهت کاتی خه لکی هه له یه کم به رانبهر ده کهن، ههر من داوای ته وازو یان لیده کهم".

به بیستنی ئه وه نیگه ران بووم، به هیمنی گوتم: "قورئانی پیروز ده لیت (مړوڤمان له باشتترین شیوه دا دروست کرد)، ئه مه ش پټسایه که له پټساکان".
پرسی: "کام پټسا؟".

"خودا مژوولی ته واوکردنی دروستکردنی دهره وه و ناوه وه ی تویه. ئهو ته واو مژوولی تویه. ههر بنیاده میتک بریتیه له کرده یه کی به ردهوام و له سه رخ و بزواو، به لام به خوراگریه کی به ره و بهرکه مالبوون. ههر یه کی له ئیمه بریتیه له کاریکی هونه ریی ته واونه کراو و لیبواونه هه ولی بهرکه مالبوون ده دات. خودا له گهل هه ریه که ماندا به جیا مامه له ده کات، چونکه مړوڤایه تی تابلویه کی جوانه و شیوه کاریکی به هره مند وټنه ی کیشاوه، له پرووی بایه خیشه وه هه موو خاله کان له ته واوکردنی وټنه که دا یه کسانن".

‘ئایا هاتوویت تا گوئ له وتاره که ش بگریت؟’، جوتیاره که سهرله نوئ به بایه خه وه پرسباری کرد و له سهری پویشت: ‘وا دیاره شوینه که له خه لکی جمه ی بیت. ئەو پیاویکی مه زنه’.

که زانیم مه بهستی کینه، دلم به توندی که وته خورپه، لیم پرسی: ‘پیم بلی جیاوازی و تاره کانی پۆمی له چیدایه؟’.

جوتیاره که بیدهنگ بوو و چاوی برییه ئاسۆی فراوان. وا دیاربوو که بیری له هه موو شوینیکدا ده هات و ده چوو، بئ ئەوه ی له شوینیکی دیاریکراو بگریسته وه.

ئینجا وتی: ‘له گوندی پزئینه وه به کۆمه لئ ده رده سه رییه وه هاتم. سهره تا برسیتی داها، ئینجا مه غۆله کان هاتن و پرویان ده کرده هه ر دینه ک ده یان سووتاند و تالانیان ده کرد، به لام ئەوه ی به شاره گه وه رکانیان کرد، خراپتر بوو. ئەوه بوو ئەرزه پۆم و سیواس و قه یسه رییه یان داگیر کرد، هه رچی نێزینه بوو سه ریان برین و ئافره تانیان به دیل گرت. بۆخۆم که سینکم له خۆشه ویستانم له ده ست نه چوو ه یان مالم تیدا نه چوو، به لام شتیکی گرینگم له ده ست داوه، ئەویش خۆشی و گه شییه’.

لیم پرسی: ‘ئوه چی په یوه ندیه کی به پۆمییه وه هه یه؟’.

جوتیاره که دووباره چاوی برییه وه گایه که ی و به ئاخافتنیکی خالی له هه ر ریتیمیک، که وته بلمه بلم: ‘هه موو خه لکی ده بیژن گه ر گوئ له وتاره کانی پۆمی بگریت، خه مه کانت ده ره وینه وه؟’

به ش به حالی خۆم پیم وا نیه که له گه ل خه مدا کێشه یه ک هه بیّت، به لکو ته واو به پینچه وانه وه یه – ئەوه دوو پروویه که خه لکی به خته وه ر ده کات، به لام پاستی وایان لیده کات هه ست به خه مباری بکه ن، به لام ئەوه م به جوتیاره که نه وت، به لکو پیم گوت: ‘بۆچی تا قونیا هاره لیت نه که م تا ده رباره ی پۆمی پتر قسه م بۆ بکه یه ت؟’.

هه وساری ئەسه په که م به گالیسه که وه به ست و سه رکه وتم و به ته نیشته جوتیاره که وه پۆنیشتم. که زانیم گایه که گوئ به سه رباره که ی نادات، هه ستم به خۆشحالی کرد. به شیوه یه کی بیتزارکه ر یه کجار له سه رخۆ ده ستی به پۆیشتن کرد. جوتیاره که له تی نان و پارچه یه ک په نیری بزنی پندام و ده ستم

به خواردن بیان کرد. ئینجا به بهر چاوی نه‌نوستووی پیاوچاکانی شاره‌که‌دا و له‌ژیر ئاسمانیکی سامال و شین و خۆره‌تاویکی داگیرساودا چووینه ناو قۆنیاوه.

‘هاوړیم خودا پشتیوانت بیت’، ئه‌مه‌م گوت و له‌سه‌ر گالیسکه‌که‌یه‌وه قه‌له‌مبازیکم دا و هه‌وساری ئه‌سپه‌که‌م کرده‌وه.

‘له‌ بیرت نه‌چیت ئاماده‌ی وتاره‌کان بیت’، جوتیاره‌که به‌په‌رۆشه‌وه بانگی کردم. سه‌رم له‌قاند و به‌ ئاماژه‌ی ده‌ست دوعاخوازیم لیکرد، گوتم ‘گهر خودا مه‌یلی لئ بیت’.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ئه‌له‌های بیستنی وتاره‌که و چاوه‌ڕێی بینینی پۆمی بووم، به‌لام سه‌ره‌تا ویستم له‌ شاره‌که‌دا هه‌ندێ کات به‌سه‌ر ببه‌م، بۆ ئه‌وه‌ی یه‌که‌م جار ده‌رباره‌ی ئه‌م وتارییژه‌مه‌زنه‌ بۆچوونی دانیشتوانی شاره‌که‌ بزانم. ده‌مه‌ه‌ویست به‌ر له‌وه‌ی به‌ چاوی خۆم ببینم، له‌ چاوی خه‌لکه‌که‌وه‌ ببینم، له‌ چاوی یار و نه‌یاره‌وه‌، چاوانی خۆشیان ده‌وێ و چاوانی ڕقیان لێهه‌تی.

حه سه نی سواکهر

قونیا، ۱۷ ی تشرینی یه کهم ۱۲۴۴

پاوه ده کهیت یان نایکه ییت، ئه وان بهم پاککه ره وه زه مینییه* ده لنین (ئازاری پیروز). ئاخر منیکی گه روگولی له یه مبوروس** هه لواسراو له وه زیاتری ناوی که ته نیا بیئن له ناویاندا بییت، ئیدی مردوو بن یان زیندوو. له شه قامه کاندایه که کان بۆ ترساندن مندا له هارو هاجه کانیا ن ئاماژه به من ده کهن، مندا لان به ردبارانم ده کهن، خاوه ن دوکانه کان له به رده م دوکانه کانیا ن ده رم ده کهن تا تووشی ئه و به دبختیه یان نه کهم که بۆ هه ر شوینی برۆم له گه لمدا یه، ژنه دوو گیانه کان که چاویان به من ده که ویت له ترسی ئه وه ی مندا لی شیواویان نه بییت، پرووی خویان داده پۆشن. ئه وانه نه یانده زانی چه ند خویان له من دوور بگرن، منیش به هه مان شیوه خۆم لییان دوور ده گرم تا له نیگا توور به کانیا ن خۆم بپاریزم.

بیستم ده گۆرا و رهش هه لده گه را و ئه ستوور ده بوو، له سه ر هه ردوو شانم و چۆکه کانم و باله کانم و ده موچاوم له پهنگی هیلکه ی پیس به قهواره ی جیاجیا بلق ده رده که وتن و هه ستم به زوورانه وه و سووتانه وه یان ده کرد، به لام ئه وه نده ی نه ده برد ئیشه که ی نه ده ما. ئه م په لانه گه وره ده بوون و هه لده ئاوسان و کیسه ی ناشیرینیا ن لی پهیدا ده بوو، ده سته کانم چرنۆکیان لی پهیدا ده بوو و ده موچاوم به راده یه که ده گۆرا هه ر نه ده ناسرایه وه. که ده گه یشتمه دوا دوا یی، نه مده توانی پیلو وه کانم لی که بنیم. لی که به ده ممدا ده چۆرا یه وه و هه ر له خو وه چاوه کانم فرمی سکیان ده پژانده، شهش نینۆکی

* پاککه ره وه ی زه مینی: دیواریکی نیوان به هه شت و دۆزه خه.

** یه مبوروس: پینچیکی نیو دۆزه خه.

په نجه كانم كه وتن و نينؤكيكي ترم خهريكبوو دهكوت. سهير له وهدايه كه هيتشتا جه ستم مووى پتوهيه، بؤيه ده بئى له مەدا خۆم به بهخته وەر بزانم. بيستبووم كه گه پرووهكان فرينده دهنه دهره وهى شووراكاني شار، به لام له م شارهدا مادام گروئ بوون بؤ ئاگادار كردنه وهى خهلكى زهنگيكي پتیه تا لئى نزیک نه كه ونه وه، وازيان لئى هيتاوه تا له ناوشار بؤى.

ههروهها ريگهى دهرۆزه كردنيان پيداوين، ئه مهش شتيكى باشه، چونكه گه ئه وه نه كه ين، له برسان دهمرين. دهرۆزه كردن يه كيكه له و دوو ريگهيهى پئى ده ژيين، به لام ريگهى دووهم نوؤژ كردنه، ئه مهش نهك له بهر ئه وهى كه خودا چاوديرييه كي تاييه تى گه پرووهكان دهكات، بهلكو هه ندئ پتيان وايه كه به هؤيه كي سهيره وه ئه مه دهكات، بؤيه دانيشتوانى شاره كه به قه د ئه وهى نه فره تيان لئى ده كردين، به و ئوميد هى برئ زياده نزا له دهممان دهرينن، خؤشيان ده ويستين و برئ پاره يان خواردنيان پينده داين. رهنگه له شه قامه كاندا گه پرووهكان له سهگ خراپتر مامه له يان له گه لدا بكرئ، به لام له و شوپانهى كه تارمايى مه رگ يان نا ئوميد ييان لئى دهر ده كه ويئت، ئه وا ئيمه مانان تيدا ده بين به پاشا.

كه داوام لئى ده كرئ به رانه بر هه ندئ پاره بؤ كه سيك هه ندئ نزابكه م، سه رم به رده ده مه وه و به چه ند وشه يه كي ناحالى به عه ره بى بلمه بلميك ده كه م و خۆم وا پيشان ده دم كه نوقمى نئو نزا كردن بووم. هه موو ئه وهى له ده ستم ديت تا بيكه م ئه وه يه زؤر له خۆم ده كه م، چونكه له و باوه ره دام كه خودا نامبيستيت، ئئى هؤكار يكيشم به ده سته وه نيه و ام لئى بكات كه ئه و ده مبيستيت.

هه رچه نده سوال كردن قازانجيكى واى نيه، به لام له نزاكرن پيم ئاسانتره. خؤ هيچ نه بيت كه س هه لناخه له تينم. پؤژى هه ينى بؤ دهرۆزه كردن باشتري ن پؤژه كاني هه فته يه، به لام هه موو پؤژه كاني ره مه زان به هه رمينه. دوا هه مين پؤژه كاني ره مه زان يش باشتري ن پؤژى سوال كردن، خه لكى ته نانه ت ئه وانه ي هيچيان نيه، بؤ زهكاتدان كيتركى ده كن، تا خودا له گونا هى سه ره تا و كو تا ييان خؤش بيت، بؤيه ده بينين خه لكى له ساليكدا يهك جار له سوالكه ر پاناكن، بهلكو به دواى سوالكه ردا ده گه رين، ئيدى تا سوالكه ره كه داماو تر

بیت، باشتره و شانازی به‌وه‌وه ده‌که‌ن که به‌خشنده‌ن و حه‌زیان له چاکه‌یه. ئەوان تهنه‌ها کێپرکی له‌سه‌ر ئەوه‌ ناکه‌ن که زه‌کاتمان بده‌ن، به‌لکو ئەوه‌سته‌شمان لا دروست ده‌که‌ن که له‌و پۆژهدا خوشیان ده‌وین.

په‌نگه‌ ئەم‌پۆ له‌ هه‌موو پۆژه‌کان به‌هه‌رمیتر بیت، چونکه‌ پۆمی وتاری هه‌ینی ده‌خوینیت‌وه‌ه. مزگه‌وته‌که‌ پ‌په‌ له‌ نوێژکه‌ران و ئەوانه‌ی له‌ناو مزگه‌وته‌که‌ جێیان ده‌ست ناکه‌ویت، له‌ناو هه‌وشه‌که‌ پ‌زده‌به‌ستن. نوێژی عه‌سر بۆ نوێژکه‌ران و گیرفانه‌پان باشترین کاته، ئەوانیش وه‌ک من هه‌موویان لێره‌ن و له‌ پ‌یزی نوێژکه‌ره‌کاندا بلاوبوونه‌ته‌وه‌.

به‌رانه‌ر مزگه‌وته‌که‌ دانیشتم و پشتم دایه‌ دره‌ختیکی که‌وته‌وه‌. هه‌وای دوا‌ی باران له‌ بۆنی شێ یه‌قی دابووه‌وه‌ و تیکه‌لی ئەوه‌ بۆنه‌ خوشه‌ بووبوو که‌ له‌ باخه‌ دووره‌کانه‌وه‌ هه‌لیک‌ردبوو. جامولکه‌ی سوال‌کرده‌که‌م له‌ به‌رده‌م خۆم دانا. وه‌ک سوال‌که‌ره‌کانی تر به‌ ئاشکرا داوا‌ی خێرم نه‌ده‌کرد. ئاخ‌ر گه‌پوگول ئاتاجی ناله‌ و گریان و پارانه‌وه‌ نییه‌، هه‌وه‌ج‌ه‌ی ئەوه‌ش نییه‌ هه‌ندێ چیرۆک دروست بکات و کلۆلی و نه‌خۆشیی خۆی پ‌یشان بدات، چونکه‌ هه‌ر به‌ ب‌ینی ده‌موچاوم کاریگه‌ری هه‌زار وشه‌ی هه‌یه‌، بۆیه‌ پ‌ووی خۆم هه‌لمالی و دانیشتم.

دوا‌ی سه‌عاتی پ‌ارچه‌ دراوی کانه‌زایی یه‌ک له‌دوا‌ی یه‌ک که‌وته‌نه‌ نیو جامولکه‌که‌مه‌وه‌، هه‌ره‌مه‌مووی پ‌ارچه‌ مسی شکاوبوون. من ئەله‌ای ئەوه‌م ده‌کرد پ‌ارچه‌ زیریکم ده‌ست بکه‌ویت که‌ هه‌یمای خۆر یان شیر یان مانگی دووشه‌وه‌ی له‌سه‌ر هه‌لکۆل‌رایت. ئیدی له‌وته‌ی خوالیخۆشبوو عه‌لئه‌دین که‌یقوباد یاسا سه‌پت‌راوه‌کانی له‌سه‌ر دراوه‌کان سووک کرد، پ‌ریار درا هه‌موو ئەوه‌ پ‌اره‌ کانه‌زاییانه‌ی که‌ له‌ لایه‌ن والیه‌کانی هه‌لب و فه‌رمان‌په‌وا فاتمیه‌کانی قاهیره‌ و خه‌لیفه‌ی به‌غدا و قلو‌رینی ئیتالی لێده‌درێن بۆ مامه‌له‌ به‌کاردێن، ئاوه‌اش فه‌رمان‌په‌وا‌یانی قونیا به‌ سوال‌که‌ره‌کانی شاریشه‌وه‌ هه‌موویان قایلن به‌کاری به‌یتن.

چهند پارچه پارهی کی کانزایی و هه ندی پاره ی وشکە ی کاغه زین که وتنه
 کوشمه وه. که لازیرین و مه یله و سووره کانی دارکه وه ته که ش داده پزان و که
 بایه کی توند هه لیکرد مینا دره خته که ش بیهه وئ خیرم پی بکات، هه ندی له
 که لاکانی که وتنه ناو جامه که مه وه. له ناکاو زانیم که شتیکی هاوبه ش من و
 دارکه وه ته که کۆده کاته وه. ئه و دره خته ی که له پایزدا که لاکانی ده ورین و له و
 پیاوه ده چیت کاتی ده گاته دوا قوئاغه کانی نه خوشیی که پروویی و په له کانی
 هه لده ورن.

وهک دره ختیکی پرووت بووم. پیستم و ئه ندامه کانم و ده موچاوم
 هه لده ورین، ئیدی هه موو پوژئ به شیکی دیکه ی جه سته م جیی ده هیستم و
 وهک دارکه وه ته که وهرزکی به هارم نه بوو گوله کانم تیندا خونه ده ربکات.
 ئه وه ی له دهستی ده دم، هه تاهه تایه له دهستی ده دم. کاتی خه لکی ته ماشام
 ده کهن، بۆ ئه وه ته ماشام ناکه ن تا بزائن من کیم، به لکو ته ماشای ئه وه ده کهن
 که له دهستی ده دم. کاتی پارچه دراویکیان فریده دایه نیو جامه که مه وه، زۆر
 به خیرایی فریانه دده و وهک ئه وه ی گهر ته ماشام بکه ن تووشی
 نه خوشیه که م ده بن، خویان له ته ماشاکردنی چاوه کانم ده دزییه وه. من به لای
 ئه وانه وه له دزیک یان بکوژیک خراپتر بووم. هه رچه نده ئه وان رقیان له و
 تاوانبارانه بوو و په تیان ده کردنه وه، به لام به شیوه ی که سانی نه بینراو
 مامه له یان له که لدا نه ده کردن، به لام ئه وه ی له مندا ده یانبینی مه رگیک بوو له
 ده موچاویانی ده پروانی. ئه وه ی ده یترساندن بینینی ئه و مه رگه نزیک و دزیوه
 بوو که به و پاده یه لیتانه وه نزیکه.

له ناکاو له پشته وه هاتو هاواریک به رزبووه وه، گویم لی بوو یه کئ هاواری
 ده کرد: 'وا هات! وا ئه هات!'

وهک چاوه پروان ده کرا، پۆمی هات. سواری ئه سپیکی سپیی وهک چۆپی
 شیر بوو بوو، عه بایه کی عه نبه ریی نایابی له به ردا بوو که به گه لای زیترین و
 مرواریی بچووک نه خشینرا بوو، به شانازی و حیکمه ت و خانه دانیه وه خوی
 قیت گرتبوو. هه شیمه تیک له هه وادارانی و مریدانی دوا ی که وتبوون. سه نگینی

و دنیایی لى ددره وشایه وه، ئاوه اش وهك دسترپوشتوو یهك دهرده كه وت نهك زانایه كى ئایینی - دهسه لاتنداری با و ئاگر و ئاو و خاك - ته نانه ت ئه سپه سهنگینه كه یشی وهك ئه وهی گرینگی ئه و پیاوهی له سه ر پشتیتی بزانت، به ئارامیه وه وه ستابوو.

پاره كانم ئاخنییه نیو گیرفانم و سه رم پتچایه وه و نیوهی ده موچاوم به هه لمالراوی هیشه وه و چوومه ناو مزگه وته كه وه. مزگه وته كه به راده یهك له خه لكی جمه ی ده هات، هه سه ته مبوو بنیاده م بتوانیت هه ناسه بدات، چجای شوینیکی ده ست بكه ویت و لینی دابنیشیت، به لام باشتر وایه شوینه كه چه ند جه نجال بیت، كه روگول ده توانیت شوینی ده ست بكه ویت، چونكه كه س نایه وئ له ته نیشتییه وه دابنیشیت.

'براكانم'، رۆمى به ده م قسه وه دهنگى به رز و نزم ده كرد، 'فراوانیى گهردوون وامان لينده كات هه ست به بچووکی، به لكو به بيبايه خيى خۆمان بكه ين. رهنگه هه ندئ بپرسن: 'له زانینی سنوورداریی من دهرباره ی خودا ده كرى چ واتايه كم ده ست بكه ویت؟ ناوبه ناو وام به بیردا دیت رهنگه ئه م پرسیاره به خه یالی زۆرتاندا بیت. له وتاری ئه مپۆدا، ده مه وئ هه ندئ وه لامی دیاریكراو دهرباره ی ئه م پرسیاره بدۆزمه وه'.

هه ردوو كوڤه كه ی رۆمى له ریزی پتسه وه دانیشتبوون، قۆزه كه یان كه (سوڵتان وه له ده) هه مه وان ده لێن له دایكه خوالیخۆشبووه كه ی ده چیت، عه لئه دینی كوڤه بچووکی ده موچاوی پر چالاکییه و چاوه كانی مه كراوین.

رۆمى له سه ر قسه كه ی پوشت و گوتی: 'مرۆف به زانیاریی مه زنی ئه وتو خه لاتكراوه، ته نانه ت چیاكان و ئاسمانه كانیش ناتوان هه لی بگزن، بۆیه خودای گه وره ده فه رمویت (انا عرضنا الامانة على السموات والارض والجبال فابین ان یحملنها واشفقن منها وحملها الانسان - ئیمه ئاوه زمان به ئاسمان و زهوی و چیاكان دا، به لام لئی ترسان و نه یانتوانی هه لی بگرن، مرۆف هه لیگرت). دواى ئه وهی ئه م پایه به رزه ی به مرۆف به خشی، پتو یسته ئامانجیان له وه كه متر نه بیت كه خودا پتی به خشیون'.

پښتو ډېر باره یې خورا قسه یې ده کړې و پټه بزوينه کانی به شپږه يه ک
 ددرکاند، مهگر هر زاناکان بتوانن ټاوها بياندرکښن. پښی له سره ټوه
 داده گرت که خورا له ټاسماندا له سره عرشیکې دور دانه نیشته وه، به لکو له
 هره يه که مانه وه نړیکه. هره وها وتی جگه له نیش و ټازارچه شتن، هېچ شتیکې
 دیکه له خورا نړیکمان ناخاته وه.

ده ستت به رده وام ده کرښه وه و داده خرښت، گر وانه که یت، تووشی
 ټیفلجی ده بیت. له هه موو گرږبوونه وه و خاوبوونه وه يه کدا تو هه بوو يه کیت،
 جا با ټو دوو بچووکیش بن، هه ردووکیان مینا دوو بالی په له وهر به
 شپږه يه کی جوان هاوسه نگ و پښن.

له سره ټاوه به قسه کانی سرسام بووم، ټوه یې دلیمیشی گرم کړد، ټو
 بیروکه يه بوو که خووشی و خه م وهک دوو بالی بالنده پشت به يه کتر
 ده بستن، به لام له هه مان ساتدا هه ستم به شه پښتیک توورپه یی کړد که به ره و
 ټو کم هه لده کشا.

پښتو يه که که کوپي پياوړی ناسراو و میراتگری خانه واده يه کی
 دهوله مهنده و به تیزوته سله یې ده ژی، ټیدی دهر باره یې نیش و ټازار چی
 ده زانیت؟ هه رچهنده ده مزانی که ژنی يه که می مردووه، به لام پښم وانیه
 تووشی مهینه تیه کی راسته قینه بوو بیت. که له دایک بووه که وچکی زیوی بو
 ده می بردووه و لای باشتړین زانایان خویندوويه تی، هه میسه خو شه ویست و
 نازپراگړاو و پښگیراو بووه، ټیدی چون زات دهکات دهر باره یې نیش و ټازار
 وتار بدات؟

به دلنکی خه مینه وه زانیم که به راورد کړنی نتوان من و پښتو سووړدیکي
 نییه. بیرم له نادادپه روه یې کړده وه، خورا هه ژاری و نه خووشی و کلولی به
 من به خشپوه و به پښتو سامان و سرکه وتن و حکمهت، ناوبانگی پاک و
 په فتاری بالا. ټو مهگر چونها، ده نا سر به م دنیا يه نییه، هر هېچ نه بی
 سر به م شاره نییه، به لام من تا خه لکی به بینیم سل نه که نه وه، که ره که
 ده موچاوی خو م هه لپېچم، که چی پښتو دهره وشیته وه و مینا به ردی

گرانبه‌ها دهربیسکیت‌هه. له خۆم پرسى گەر ئه‌و له شوین من بوایه‌ چۆن
 په‌فتارى ده‌کرد؟ ئایا قه‌ت به‌ خه‌یالیدا هاتووه‌ که‌ کەسێکی نمونه‌یی و خاوه‌ن
 پایه‌ و ده‌سکه‌وتی وه‌ک ئه‌و پوژێ پێی هه‌لده‌که‌ویت و ده‌که‌ویت؟ ئایا پوژێ
 بیرى له‌وه‌ کردووه‌ ته‌وه‌ گەر مروف ته‌نانه‌ت بۆ تاچه‌ پوژیک نه‌فره‌تلیکراو بیت،
 هه‌ست به‌ چی ده‌کات؟ ئایا پۆمیی مه‌زن گەر ژيانیکى وه‌ک ئه‌وه‌ی من ژیا‌با،
 هه‌ر ئاوها به‌ ژياندۆستی ده‌مايه‌وه‌؟

له‌گه‌ل هه‌ر پرسى‌يارىکی نویدا، بیزارتر ده‌بووم و هه‌موو
 سه‌رسامبوونه‌که‌مى پاده‌مالی. به‌ هه‌ستیکى تال و سه‌ره‌پۆیه‌وه‌، هه‌ستام و
 به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ پێی خۆم کرده‌وه‌، ژماره‌یه‌ک له‌ نوێژکه‌ران به‌ ته‌وسه‌وه‌
 ته‌ماشایان ده‌کردم و له‌به‌ر خۆوه‌ ده‌یانپرسى ئاخۆ ده‌بێ بۆچی وتاریک جێ
 به‌یلم که‌ خه‌لکێکی زۆر به‌ په‌رۆشه‌وه‌ ئاماده‌ی بوون.

شەمس

قۇنيا، ۱۷ ئىشەنچى يەكەمى ۱۲۴۴

بەھار ئۇ جوتيارەھە كە گە ياندىمىيە ناۋەندى شار، شوئى داکردنم بۇ
خۇم و ئەسپەكەم دۆزىيەھە. بۇم دەرکەوت كە خانى بازارگانانى شەكر بۇ من
گونجاۋە. لەو چوار ژوورەي پيشانيان دام، ئەو ژوورەم ھەلبۇزارد كە كەمترين
كەلوپەلى تىندا بوو، ھەسپىرىك بۇ خەوتن پاختابوو، پەتۈيەكى بۇگەن و
فانۇسىك كە خەرىكبوو دەكوژايەھە، لەگەل خشتىكى كال كە ھەك سەرىن
بەكار دەھىترا. ھەموو دىمەنى شار بە تەپۇلكەكانى دەورو بەرىشىيەھە لەوئە
دىاربوو.

دوای ئەۋەي لە خانەكە جىگىر بووم، دەرچووم و لە شەقامەكان دەستم
بە گەپان كرد. لەو تىكەلەيەي ئايىنەكان و دابونەرىتەكان و زمانەكان سەرم
سوپما كە دەورو بەرەكەيان پىر كىر دىبوو، چونكە بەدەم پىۋە قەرەجم بىنى
مۇزىكيان دەرژەنى، پىيوارانى ەرەب و ھەجكەرانى كرىستيانى و بازارگانانى
جوولەكە و كاھىنانى بوودايى و شاعىرانى گەپۇكى ئەوروپايى و
ھونەر مەندانى فارس و پالەوانانى چىنى و جادوۋگەرى ھىندى و
ئەفسونگەرانى زەردەشتى و فەيلەسووفانى يۇنانىم بىنى. لە بازارى
كەنيزەكاندا ئافرەتەنى سىپىستى ھەك چوپرى شىر و قولەپەشى خەسپىراوم
بىنى كە لەو زەبرى ترسەي چىشتىبوويان، تواناي قسەكرديان لەدەست دابوو.
لە بازاردا تووشى دەلاكى گەپۇك بووم كە تفاقى كەلەشاخگرتنەۋەيان پى
بوو. فالگەرەھەم بىنى تۈپى بلورينيان پى بوو، جادوۋگەرانم بىنى ئاگريان
قوت دەدا. ھەندى حاجى بەرەو قودس دەرپۇشتن، ھەندى دەر بەدەرم دى
مەزەندەم بۇ ئەۋە چوو كە سەرباز بن و لە دواپەلامارى خاچپەرستەكاندا

هه لاتبن. گویم لئ بوو که سانیک به زمانی ئیتالی و فه رهنسی و ساکسونی یونانی و فارسی و تورکی و کوردی و ئهرمەنی و عیبری و چه ندین شتوه زار قسه ده کهن و من لییان تیناگه م. له گه ل جیاوازییه پواله تییه بیکۆتاییه کانیاندا، هه موویان له که موکووپی و ناته واویدا له شتیکی له یه کترچوو ده چوون، ئه ویش ئه وه یه هه ریه که یان پارچه یه کی هونه ری ته واونه کراو پیکدینن.

شاره که له تاوه ری بابل ده چوو. به رده وام هه موو شتیکی تیدا ده گۆپا، لقی لیده بووه وه، خۆی ده دایه بهر پرووناکی، په رت ده بوو، گه شه ی ده کرد، ئینجا ده توایه وه و بۆگه ن ده بوو و ده مرد. له جه نگه ی ئه م ئاژاوه یه دا، له شوینیکی خامۆش و په نا وه ستام. گویم به دنیا ی ده ورو به ری خۆم نه دا، لئ له هه مان کاتدا بۆ هه موو ئه وانه ی تیده کۆشن و ئازار ده کیشن، هه ستم به خۆشه ویستییه کی بیقه وام کرد. پێسایه کی زی پینی دیکه م هاته وه یاد که ئه مه یه: (ئاسانه خودایه کت خۆش بوو که خاوه نی که مال و بیکه ردی و پاکژی بیت، لئ له وه قورستر ئه وه یه که برامرۆقه کانت به هه موو که موکووپی و خه وشیکیا نه وه خۆش بوو. له بیرت بیت که مرۆف جگه له توانای خۆشه ویستی، هه چی تر نازانیت. به بی خۆشه ویستی حیکمه ت به نرخ ی نه بووانه. گه ر فیر نه بین چۆن ئافه ریده کانی خودامان خۆش بوو، ئه وا ناتوانین خۆشه ویستی راسته قینه له دلماندا بیت و به راستی خودا بناسین). به نێو کوچه و کۆلانه ته نگه کاند ده ستم به گه ران کرد، له وێ پیشه وهران له ته مه نی جیا جیادا له دوکانه بچووک و په رپووته کانیان په نجیان ده کیشا. پووم له هه ر شوینی کردبا له نێو خه لکی شاره که دا باس باسی پۆمی بوو. له خۆم پرس ی کاتی مرۆف ناوبانگ ده رده کات و ده بیته جی سهرنجی جه ماوه ریکی زۆر، ئاخۆ ده بی هه سستی چۆن بیت؟ ئه ی ئه وه چ کار یکی ده روونی ده بیته؟ له کاتیکدا بیرم به م پرس یاران وه مژوول بوو، پێگه ی پێچه وانه ی ئه و مزگه وته م گه رته بهر که پۆمی وتاری تیدا ده خوینده وه، شوینه که ی ده ورو به رم ورده ورده تا ده هات ده گۆپا. تا به ره و باکوور ده بوومه وه، ماله کان په رپووت و دارووخاوتر و دیواری باخه کان پماوتر ده بوون و مندالانی ژاوه ژاوکه ر و چه قاوه سوو زیاتر ده رده که وتن، بۆنه کانی ش گۆپان و بۆنی به هارات و سیر تیژتر بوون. له کۆتاییدا گه ی شتمه شه قامیک

سى بۆنى لى ھەلدەستا: شەراب، عەتر، شەھوت. لىرەدا زانيم كە من گەشتوومەتە بەشى ھەژارنشىنى شارەكە.

لە سەرۋى شەقامە زۆر لىژەكەو خانوۋىيەكى پەپپووت دىاربوو، دىوارەكانى بە كۆلەكەى دارحەيزەران راگىرابوون و سەربانەكەى گژوگيا دايپۆشى بوو. لە بەردەم مالاكە كۆمەلى ئافرەت دانىشتبوون و خەرىكى دەمەتەقى بوون. كە بينىيان و لىيان نازىك دەبمەو، بە چاۋى خۆتپەلقورتانەو تەماشايان كردم، لى دىاربوو گوینەدەرەن. لە نازىك باخىك دانىشتبوون ھەموو جۆرە گۈللىكى تىدا بوو و نايابترىن بۆيان لى ھەلدەستا. لە خۆم پرسى تو بلىنى كى سەرپەرشتى ئەم باخە بكات؟

زۆر چاۋەرپىم نەكرد و ۋەلامەكەم دەستكەوت. كە گەشتەمە باخەكە دەرگای چوونەژوورەو ھى مالاكە كرايەو ۋە ئافرەتلىكى قەلەۋى لى ھاتە دەرەو، خىشلى بەقەد خۆيەو كەردبوو و بالا بەرز بوو. كە چاۋەكانى بە نيوەنوقاۋى دادەخست، ھەردوو چاۋى ۋەك ئىستا دەمىنى لە توۋى گۆشتەكەيدا ون دەبوون. سەمىلىكى بارىك و پەشى ھەبوو و دوو گوارەى ئەستورى لە گۆى بوو. تا زانيم كە ئەمە ھاۋكات پياۋە و ژنىشە ماۋەيەكى پىچوو.

‘چىت دەۋى؟’ نىرەموۋكەكە بە گومانەو لى پەرسىم. بەردەوام سىماي دەموچاۋى دەگۆرا: لە ساتىكدا دەموچاۋى ۋەك ئافرەت دەينواند، ئىنجا دەگۆرا و دەموچاۋى پياۋىك جىگەى دەگرتەو. خۆم پىنى ناساند و پەرسىارى ناویم كرد، بەلام خۆى لە پەرسىارەكەم نەبان كرد.

‘ئىرە شوۋىنى تو نىيە’ ئەمەى گوت و مينا مېشىك لە خۆى دوور بخاتەو دەستەكانى ھەلتەكاند. ‘لەبەر چى؟’

‘ئەى نابىنىت كە ئەم شوۋىنە سۆزانیخانەى؟ دەرۋىشىنە، ئەى ئىۋە سوۋىندتان نەخواردوۋە كە لە ئارەزوۋى سىكىسى خۆتان دووربخەنەو؟ ھەرچەندە خەلكى پىيان وایە كە من لىرە خەرىكى گوناھكارىم، ۋەلى خىر

دەكەم و لە مانگی پەمەزانددا دەرگاكانم دادەخەم. ئەمىستا دەمەوى پزگارت بكم. دەى دوورەووبكهوه. لە شارەكەدا ئىترە پىستىرین شویتە.

بە نارەزاییەو و تەم: "پىسى لە ناوێو خۆى حەشارداو، نەك لە دەرەو. پىساكە وا دەلێت.

بە دەنگىكى بەرز گوتى: "ئەو بەسى چى دەكەیت؟".

"ئەمە يەكێكە لە چل پىساكە، هەولم دا بوونى بكمەو: (پىسى راستەقینە لە ناوێو خۆى حەشار داو، بەلام پىسىيەكەى تر بە شۆردن دەروات.

يەك جۆرە پىسى هەيە كە بە سازگارترین ئاو پاك ناییتەو، ئەویش پىسى پق و دەمارگیرىيە و پق دەلەوتىت. دەتوانین جەستەمان بە خوداپەرستى و نوێژ پاكبكهينهوه، بەلام تەنها خۆشەويستى دلەكانمان پاك دەكاتەو).

ئەوێ گوتم نێرەمووكە كە گوتى پى نەدا، گوتى: "هێى دەرۆشینه، ئێو ئەوێزان لەدەست داو. مەن لێرە لە هەموو جۆرە مەعمىلكم هەيە، بەلام دەرۆش و ئێرە؟! كەر شاخیش لە سەرت بپوێت، نایەلم بچیتە ژوورەو. ئاخر لەبەر ئەوێ خوداناسىك لە پى دەرەكەين، خودا ئەم شویتەمان بەسەردا دەپووخىت و بەر نەفرەتى دەكەوین.

لە پىكەنیدا خۆم پى بەرزەوت نەكرا و گوتم: "ئەم بىرۆكە توورەهاتانەت لە كوێو هیتا؟ ئایا پىت وایە كە خودا باوكىكى مگىز دەمدەمىيە و هەر كاتى هەلەيەكمان كرد لەئاسمانەو بەرد و بۆقمان بەسەردا دەبارىت؟".

خاوێن سۆزانیخانەكە لایەكى سەمىلە بارىكەكەى گرت و كەمى باى دا و بە بىزارى و قىنەو تەماشای كردم؟

"نێگەرەن مەبە، مەن بۆ ئەو بۆ ئێرە نەهاتووم تا سەر لە سۆزانیخانەكەت بدەم، بۆ دلنیاكردنەوێ ئەمەم گوت، "بەلكو حەزم لە بىنىنى گولەكانى باخەكەت بوو.

"ئى ئى، كەواتە ئاوها، نێرەمووكەكە بە تەوسەو شەنەكانى هەلەكاند، كچىك پرواندوونى كە لای مەن كاردەكات، ناوى گولە بىابانە.

نیزه مووکه که ئاماژه‌ی بۆ کچیکی جیئل کرد که به رانبه رمان له ناو له شفرۆشه کان دانیشتبوو. ده موچاوی گنده مووی پتوه بوو، ناسک، پتسته که‌ی وهک مرواری دهره وشایه وه، چاوه کانی باده می و خه میکیان له سه ر نیشتبوو، یه کجار جوان بوو. که ته ماشام کرد، هه ستم کرد که له م شوینه زۆر نامینیتته وه.

بۆ ئه وه‌ی جگه له خاوه ن سۆزانیخانه که زیاتر که‌سی تر نه مییستیت، ده نگم نزم کرده وه و گوتم: 'ئو کچه، کچیکی باشه. پۆژیک دیت بۆ گه‌ران به‌دوای خودادا ده‌ست به سه‌فه‌ریکی پۆحی ده‌کات. ئو ئه م شوینه جیده‌هیلیت و قه‌ت بۆ نیزه ناگه‌ریتته وه. که ئو پۆژه هات هه‌ول مه‌ده‌ ریگی لی بگریت'.

نیزه مووکه که به سه‌رسورمانه وه ته‌ماشای کردم، پیش ئه وه‌ی به‌ته‌قینه وه گوتی: 'ئو ته‌ تو ده‌لینیت چی؟ که‌س بۆی نییه‌ فه‌رمانم پی بکات که له‌گه‌ل کچه‌کانم چی ده‌که‌م! ده‌ی لیزه برۆ، ئه‌گینا بانگی سه‌رچه‌قه‌ل ده‌که‌م'. لیم پرسی: 'ئو که‌سه‌ کینه‌؟'.

'بروا بکه، پیم وا نییه که تو به‌توینت تینگه‌یت، نیزه مووکه که به‌ده‌م قسه وه په‌نجه‌کانی راده‌وه‌شاند و پیی له‌سه‌ر ئو خاله‌ داده‌گرت که ده‌یه‌ویست جه‌ختی له‌سه‌ر بکات.

به بیستنی ئه‌م ناوه نامۆیه که‌می ته‌زووم پێدا هات، به‌لام گویم به‌شته که نه‌دا و گوتم: 'ئیتستا ده‌پۆم، به‌لام ده‌گه‌پیمه وه، که دووباره‌ چاوت پیم که‌وته وه سه‌رت سورپنه‌مینیت. من له‌و خوداپه‌رستانه نیم که ژیا‌نی خۆیان له‌سه‌ر به‌رمالی نوێژکردن به‌چۆک‌دادانه وه به‌سه‌رده‌به‌ن و چاو و دلی خۆیان بۆ دنیای دهره وه داده‌خه‌ن و بۆ پووکه‌شی نه‌بیت قورئان ناخوینن، به‌لام من له‌میانه‌ی گولی پشکوتوو و بالنده‌ کۆچه‌رییه‌کانه وه ده‌بخوینمه وه. من ئو هه‌ناسانه‌ی قورئان ده‌بخوینمه وه که له‌میانه‌ی مرقفه وه تیده‌په‌رن'.

'ئایا ئه‌مه‌ وا ده‌گه‌یه‌نیت که تو که‌سه‌کان ده‌خوینیتته وه؟'، خاوه‌ن سۆزانیخانه که به‌ته‌سه‌وه‌ پیکه‌نی، 'ئه‌م شته‌ تووپه‌هاتانه‌ چیه‌؟'.

'هه‌ر بنیاده‌میک بریتیه له‌کتییکی کراوه، هه‌ریه‌کی له‌ئیمه قورئانیکی که‌پۆکه. گه‌ران به‌دوای خودادا له‌دلی هه‌مواندا هه‌لده‌قولیت، ئیدی ئو که‌سه‌

پیاوی خودا بیټ یان قەدیسێک بیټ یان داوینپیس. لەو ساتەوهی لەدایک دەبین، خۆشەویستی لە دلی هەریەکەماندا چەکەرە دەکات، ئیدی چاوەڕپی هەلێکە و لە کاتی خۆیدا دەردەکهوێت. هەر وەک یەکیک لە چل بنەماکە دەلیت: لە ناوەوهی هەر مەزۆڤیکدا هەموو گەردوون جێگیر بوو - لە ناوەوهی تو. ئەوهی لە دەورووبەری خۆتا دەیبینی، بەو شتەنەشەوه کە خۆشت ناوین، تەنانت ئەو کەسانە کە بیژت لییان دەیتەوه و ڕقت لیانە، بە پلە جیا جیا لە ناوەوتدا خۆیان جێگیر کردوو، بۆیە لە دەروەهی نەفسی خۆت منە شەیتانیش مەکە. شەیتان هیزیکێ لەتوانا بەدەر نییە لە دەروە پەلامارت بدات، بەلکو دەنگیکێ خواسابیە و لە ناوەوتدا هەلدەقولیت.

گەر بەتەواوی خۆت ناسی و بە راستگویی و دلەرقییهوه ڕووبەڕووی هەردوو لای تاریکی و ڕووناکی بوویتەوه، ئەوسا دەگەیتە بالاترین شیوەکانی وشیاڕی و هەر ئەو دەمە خۆت دەناسیت، ئاواش خودا دەناسیت.

نێرەمووکه کە هەردوو باسکی لەسەر سینگی تیکەپەڕاند و بەرەو پێشەوه خۆی نوشتاندهوه، بە نیگایەکی هەپەشەئامیزهوه تەماشای کردم. ئینجا وتی: "دەرویشیک و ئامۆژگاری سۆزانیان بکات! من ئاگادارت دەکەمەوه، ڕینگەت نادەم بە بیروکە تووڕەهاتەکانت لێرە کەس بیزار بکەیت.

باشتر وایە لەم سۆزانیخانەیه دوور بکەویتەوه! چونکە گەر وا نەکەیت، سویند دەخۆم کە (سەرچەقل) ئەو زمانە درێژت دەبریت و منیش بەوپەڕی لەزەتەوه دەبخۆم".

ئىيلا

نۇرتامبىتون، ۲۸ ئاينى ۲۰۰۸

بە خەمبارىيە ۋە ئىيلا رايونى، نەك لەبەر ئەۋەى گريانى دەھات، يان لەبەر ئەۋەى شادمان نەبوو، بەلكو لەبەر ئەۋە خەمبار بوو، چونكى ھەستى نەدەكرد كە ئارەزوۋى زەردەخەنەى ھەيە تا شتەكان بە ئاسانى ۋەربگرىت. ھەستى دەكرد ۋەك ئەۋەى گەيشتېتە خالىكى گرىنگ و خۇى بۇ ئامادە نەكردوۋە. لەو كاتەدا لە ناندېنەكە قاۋەى ئامادەدەكرد، لە چاۋى مېزەكە لېستى ئەو بېرارانەى دەرھىنا كە تۆمارى كىردبوون. ئىدى دەستى بە خويىندەنەۋەيان كىرد.

پېش ئەۋەى بگەيتە تەمەنى چل سالى، دە شت ھەن گەرەكە بېيانكەيت:

۱- كاتى خۇت بە باشى پىك بىخە. باشتىن پىكخەر بە و تا ئەۋەپەرى پلان بۇ باش بەكارھىنانى كاتەكەت دابىنى. بۇ تۆماركىردى پلانەكانى رۇژانەت، دەفتەرىكى تېيىنى بىكەر. (جېتەجى كرا).

۲- قىتامىن و كانزا تەۋاۋەكەرەكان و دژە ئۆكساندىن بۇ خواردنەكەت زىاد بىكە. (جېتەجى كرا).

۳- بۇ نەھىشتىنى لۇچەكان شىتېك بىكە. بەرھەمەكانى ئەلفا ھایدروكسىد تاقى بىكەۋە، كرىمى لۇريالى نوئ بەكار بېتە. (جېتەجى كرا).

۴ - قوماشى تاخمى ناۋمال بىگۆرە، دەرختى نوئ بىكەر، سەرىنى نوئ بېتە. (جېتەجى كرا).

۵ - ژيانىت و بەھاكانىت و بېروباۋەرەكانىت ھەلسەنگىتە. (بەتەۋاۋى جېتەجى نەكراۋە).

۶- گوشت له لیستی خواردنه کانت دهر بکه، هه موو هه فته یه ک لیستیکی تهن دروست دابنئ، بهو شیوه یه پیزی جه ستهت بگره که شایانیتئ. (به ته وای جیبه جئ نه کراوه).

۷ - ده ست به خویندنه وهی شیعره کانی پومی بکه. (جیبه جئ کرا).

۸ - منداله کان بۆ برۆدوای بۆ شانۆیی موزیک ببه. (جیبه جئ کرا).

۹ - ده ست به نووسینی کتییی چیشتلێنان بکه. (جیبه جئ نه کراوه).

۱۰ - دلت بۆ خۆشه ویستی بکه وه.

ئێلا لێره له شوێن خۆی وهستا. چاوه کانی له سهر به ندی دهیه می لیسته که ی گیرکرد، نهیده زانی ئایا ده بیئت تیبینیه ک له تهنیشتی دابنیت یان نا. تهنانهت کاتی ئهو بهنده ی نووسی به پراستی خۆیشی نه یزانی مه بهستی چی بووه. ئه ی بیرئ له چی ده کرده وه؟ به چه به خۆی گوت بینگومان ئه وه له ژیر کاریگه ری پۆمانی (کفری شیرین) وه بووه. برۆای به خۆی هینا که له م دوا یه دا زۆر بیر له خۆشه ویستی ده کاته وه.

* *

سه یدا عه زیز

ئهمرۆ پێکه وتی پۆژی له دایک بوونمه! هه ست ده که م له ژیاندا گه یشتوومه ته خالێکی بنچینه یی. دهوترئ ته مه نی چل سالی به تایبه تی بۆ ئافره ت ساتی یه کلاکه ره وه یه، هه ره ها دهوترئ که چل بۆخۆی سییه کی تازه یه (شه ستیش چلیکی تازه یه)، لئ له به پراست وه رگرتی ئه وه دا به گویره ی ئاره زووی من شته که ئامانجیکی دووره. مه به ستم ئه وه یه به کئ پێده که نن؟ چل هه ر چله! پێم وایه ئه میستا من هه موو شتیکم به زیاده وه ده ست ده که ویت - زانستی زیاد، هیکمه تی زیاد، بینگومان له چرچولۆچی و سپیوونی پرچیش به زیاده وه.

به رده وام جه ژنه کانی له دایک بوون شادیان به دلم به خشیوه، به لام ئه م به یانییه که له خو و رابووم له سهر سینگم هه ستم به قورساییه ک کرد. پرسیاریکی زۆر گه وره پووبه پرووی ئافره تیک ده که مه وه که هیشتا قاوه ی

به یانی نه خوار دووه ته وه. له خوم پرسى ئایا نهو پړیگه یه ی له ژیانمدا
 گرتمه بهر، هر نهو پړیگه یه یه که دهمه وئ له سهری بهرده وام بم؟
 دواى ترسینک دایگرتم. نه ی نه گهر هه ردو و شه ی به لئ و نه خیر بوونه
 مایه ی نه نجامگه لیکى خراپ؟ بویه وه لامیکى دیکم دوزییه وه، نه ویش: پهنکه.

سلاوى گهرم

ټیلا

تیبینی: بیووره، چونکه نه متوانی نامه یه کی له وه گه شبینانه تر بنووسم.
 نازانم بوی بوی نه مړو هه ست به خه موی ده که م و خومیش نازانم هوی که ی
 چیه. (مه به ستم جگه له گه یشتنم به چل سالی، پیم وایه که نه مه یه ناویان
 ناوه ته نگزه ی ناوه پاستی ته مه ن).

* * *

ټیلاى نازیز

جه زنی له دایک بوونت پیروژ! ته مه نی چل سالی بوی پیاوان و نافرته تان وه کو
 یهک جوانترین ته مه نه. ئایا ده زانیت که چل له بیرى سوفیگه ریدا بوی پراچه نینی
 پوچ هیمايه بوی هه لکشان له ئاستیکه وه بوی ئاستیکى بالاتر؟ کاتى تووشى
 خه میک ده بین، بوی ماوه ی چل پوژ خه مبار ده بین، که مندالیک له دایک ده بیت تا
 چله ی ده چیت و بوی ژیانى سهر زه وى ئاماده ده بیت چل پوژ ده خایه نیت، کاتى
 عاشق ده بین، ده بی چل پوژ چاوه پری بکه ی تا له ئاستى هه سته وه ریمان دلنیا
 ده بین.

توفانى نوح چل پوژ بهرده وام بوو، له کاتیکدا ئاو ژیانى ویران کرد،
 به لام هه موو خلت و خاشاکینکیشی رامالی و توانای دایه مروژ تا ده ست به
 ژیانیکى نوئ بکاته وه. له ئیسلامدا چل ئاستى سوفیتی هیه که مروژ له
 خدا جیاده کاته وه. سهربارى نه وه له و شیاریدا چوار قوناغى بنه پرتى هیه،
 له هر یه که یاندا ده پله هیه و کوی هه موویان ده بیت چل. مه سیح چل شه و

و چل پوڙ پرووی کرده چۆلی و بیتاوه دانی. محهمه د له تهمه نی چل سالیدا
سرووشی بۆ هاته خواره وه. بوودا له ژیر درهختی زه یزه فۆن چل پوڙ له
پاماندا بوو. ئهمه جگه له چل پیتسا که ی شه مس.

تۆ له چل سالیدا ئه رکینکی نوێ و ژیانینکی نویت ده که ویتته ئه ستۆ! ئیدی
تۆ که یشته ویتته ته ژماره یه کی پیروژ و له هه موو ژماره کان زیاتر مزگینی و
فه پری پییه. پیروژه! نه که ی خه م داتبگریست له بهر ئه وه ی سالیک
که و ره تر بوویت. نه هیزی چرچولۆچی و نه سپیتی سهر ده توانن پووبه پرووی
هیزی چل ببه وه.

به هیوای به خته وه ری

عزیز

گوئی بیابانی له شفرۆش

قونیا، ۱۷ی تشرینی یه کهم ۱۲۴۴

بۆچی هه ندی ده لێن که خه لکی رقیان له چاره ی له شفرۆشه، له کاتی کهدا له دیر زه مانه وه خانه ی له شفرۆشان که ئافره تانی وه ک من له خۆ ده گرن، هه ره هه بوون. به مه ش سه رم سو پرما وه که هاوکات ژیان له وه له شفرۆشه تال ده کهن، که ده یه هه وێ تۆ به بکات و ژیا نێکی نوێ ده ست پێ کاته وه؟ وه ک ئه وه یه پێ مان بێ ژن که به زه ییان پێ ماندا دێ ته وه، چونکه که وتووینه ته نیو زلکا وه وه، بۆ یه ده بی هه تاهه تابه له وه شو یته به مێ نینه وه که تێ که وتووین. ناتوانم هۆ ی ئه وه تێ یگم، به لام ئه وه ده زانم هه ندی که س له سه ر به ده ختی که سانی تر ده ژین و چه زنا کهن ژماره ی به ده خته کانی سه ر زه و ی که م بینه وه، به لام هه رچی به ک بڵێن یان بیکه ن، ئه وا من پۆ ژێ له م شو یته هه ره ده ره چم.

ئه م به یانی به که له خه و را بووم، بۆ بیستی وتاری پۆ می مه زن ئاره زو ویه کی سه رکێ شانم لا په یدا بوو. گه ر پاس تی به که م به خا وه ن سۆ زانی خانه که گوتبا و داوام لی کردبا که رێ گه ی پۆ یشتنم بدات، ئه وا گال ته ی پێ ده کردم و ده یگوت: ئه وه له که یه وه له شفرۆ شه کان پوو له مزگه وت ده کهن؟، ئیدی له پێ که نیندا شه قی ده برد و ده مو چا وه خه ره که ی سوور هه لده گه را، بۆ یه درۆ م له گه لدا کرد. ئه وه بوو دوا ی ئه وه ی ئه وه ده رو ی شه پو و ته له یه پۆ یشت، دیار بوو بیر ی ئالۆ ز بوو بوو، بۆ یه هه ستم کرد ئی ستا کاته که ی له باره تا برۆ م قسه ی له گه لدا بکه م. ئاخه مه گه ر خه یالی به بیر کرد نه وه یه ک مژوول بوایه، ئه گینا قسه ی له گه لدا به کردن نه ده هات. پێ م وت بۆ کرینی بری پۆ یستی بۆ بازار ده چم. با وه پی پێ کردم دوا ی نو سال کار کردن له لای، ئینجا وه ک دێ له سه گێ ک با وه پی پێ کردم.

وتی: 'به مهرچیک کونجی له گه لندا بیت'.

ئوه کیشیهک نه بوو، کونجیم خوش دهویست، ئه و پیاوه قهله و گۆشتنه عه قلی مندالانه و ساویله و راستگۆ و جیگه ی برپا بوو. نازانم چۆن توانیبوو له دنیا پر دلره قیه دا بژی. ئه مه بۆ من مه ته لیک بوو. که سیک ناوی راسته قینه ی نه ده زانی، پهنگه خویشی هه ر نه یزانی بیت. ئه و ناوه مان بۆیه لیتی نابوو، چونکه خووی دابووه خواردنی شیرینی به کونجیه وه. کاتی یه کێ له له شفرۆشه کان له خانه ی سۆزانییه کان بچوایه ته ده ره وه، وهک سیته ریکی بیده نگ یاوه ری ده کرد، بۆیه باشتترین پاسه وان بوو که ده مه ویست یاوه رم بیت.

ئو ریگه خۆله مان گرته به ر که به باخه کانداییده په پی. که گه یشتینه یه که م دوورپیان، داوام له کونجی کرد که چاوه پیم بکات. ئیدی له پشت ئه و چال و بارسته خۆلانه ی که جانتایه کی پر له جلی پیاوانه م تیدا شارده بووه وه، خۆم هه شار دا.

له به رکردنی جلی پیاوانه له وه قورستریبوو وهک بیرم لیکردبووه وه. جا بۆ ئه وه ی سینگ تهخت ده ربکه وئ، ملیچی درێژم له ده وری مه مکه کانم ئالاند، ئینجا شهروالکی پان و به روانکه یه کی لۆکه و عه بایه کی درێژ و سووری تیرم له به ر کرد و میزه ریکم له سه رم به ست. ئینجا به له چکیک نیوه ی ده موچاوم داپۆشی تا وهک عه ره بیکی په وه ند ده ربکه وم.

که بۆ لای کونجی گه رامه وه، سلی کرده وه و سه ری سوپما بوو. 'ده ی با برۆین، ئه مه م گوت و هانم دا. که بینیم له شوینی خۆی نابزویت، ده موچاوی خۆم هه لمالی و پیم گوت 'نازیم، ئه وه نامناسیته وه؟'. 'گولی بیابان، ئه ری ئه وه تۆیت؟، کونجی هاواری لێ هه ستا و وهک مندالکی ترساو دهستی خسته سه ر ده می، 'بۆچی ئه م جلانه ت له به ر کردووه؟'.

'نه ئینییه ک هه یه، ئایا ده توانیت بیشاریته وه؟'.

کونجی سه ری بادا و چاوه کانی ئه بله ق بوون.

به چه گوتم: 'ده ی با بۆ مزگوت برۆین، به لام به خاوه ن سۆزانیخانه که مه لی'.

لچی کونجی کهوته تهتهله و گوتی: "نا، نا، ئیمه بۆ بازار دهرؤین".
 "بهائی ئازیزم، بهلام یهکهه جار بۆ مزگهوت دهچین تا گوئی له وتارهکهی
 رۆمی مهزن بگرین".

به هۆی گۆرینی پلانهکهوه، وهک پێشبینیم کردبوو، کونجی له رزی لیها،
 بهپارانهوهوه پیم گوت: "تکات لیدهکهه، ئاخو ئهه شته بۆ من زۆر گرینگه، گهر
 قایل بیت و بهلینم پێ بدیهت که شتهکه به کهس نالیت، ئهوا پارچهیهک
 شیرینی گهرهت بۆ دهکړم". کونجی وهک ئهوهی قسهکه تامیکی شیرینی له
 دهمیدا جی هیشیتیت، به خوشحالییهوه به زمان دهستی به ملچهملچ کرد.
 بهههویای پارچه شیرینییهکهوه، بهرهو ئهه مزگهوته کهوتینه پێ، که
 رۆمی وتارهکهی تیدا دهخویندهوه.

* * *

له دنییهکی بچووکێ نزیک نیکیا له دایک بووبووم. دایکم بهردهوام
 پێی دهوتم: "له شویتنیکێ گونجاو له دایک بوویت، من لهوه دهترسام که له ژیر
 ئهستیرهیهکی شوومدا له دایک ببیت". ئهه دهمه رۆژگارهکه خراپ بوو و سال
 له دواي سال شتهکان دهگۆران. سه رهتا دهنکو بلاوبووهوه که خاچه رستهکان
 دهگه پێنهوه، ههروهها چیرۆکی ترسناکمان دهبارهی ئهه کوشتاره دپندانیه
 ده بیست که له قوستهنتینه کردبوویان، کوشکهکانیان داگیر کردبوون و
 تالانیان کردبوون و ئایکونهکانی که نیسهکانیان شکاندبوون. دواي ههوالی
 هێرشهکانی سه لجوییهکانمان بیست. پێش ئهوهی خه لکی ئهه چیرۆکه
 ترسناکانه و ئهه تاوانانهیان بیربچیهوه که سوپای سه لجویی کردبوویان،
 مه غۆله بیتیه زه ییهکان هاتن. هه رچهنده ناو و رۆخساری دوژمن دهگۆرا، بهلام
 ترسی په لاماردهره دهرهکییهکان وهک به فر له سه ر لوتکهی چیاي ئیدا وهک
 خۆی مایه وه.

دایبام هه ردوکیان نانکه ر و کریستیانان باوه ردار بوون. بۆنی نان که له
 نانه واخانه که وه هه لده ستا، یه که یکه له و یاده وه رییانه ی که تا ئه مرۆ هه ر
 له که لمدایه. خێزانیکی ده وله مند نه بووین، هه ر له مندالییه وه من ئه وه م ده زانی،
 به لام نه داریش نه بووین. له چاوی هه ژاره کاندای ئهه نیگایانه م ده بینێ که بۆ

نانه و اخانه که ده هاتن و بۆ و ده ده سته پنهانی له ته نانیک سوالیان ده کرد. هه موو شه وی پیتش ئه وهی بچه نیو جی، سوپاسی خودام ده کرد، چونکه به برستی نه یار دوومه ته نیو نوینی نوسته وه. وا هه ستم ده کرد که هاو پنه کم ده دوینم، چونکه ئه وه ده مه خودا هاو پیم بوو.

که له ته مه نی حهوت سالی دا بووم، دایکم دوو گیان بوو. پیم وایه به ره وهی به من دوو گیان بیت، چه ند جارێ مندالی له بار برد بوو، به لام له و باره یه وه هه چم نه ده زانی. ئه وه ده مه من کیژۆله یه کی بیگونا به بووم، که ر لیان پرسیبام منداڵ چۆن دروست ده بیت، ده مگوت خودا له هه ویریکی شیرین و ته ر دروستی ده کات.

به لام بیگومان ئه وه مه لۆتکه یه ی که خودا بۆ دایکمی شیلا، که وه بوو، چونکه ئه وه نه ده ی نه برد زگی هه لاوسا و به رز بووه وه، دایکمی ده رمانی لی برا و ئیدی نه یده توانی جووله بکات. مامانه که گوتی که گویا ئاوبه ن بووه، بۆیه ئازاری هه یه، به لام به لای منه وه ئه وه شتیکی خراپ نه بوو.

ئه وه شته ی نه دایکم و نه مامانه که ش ده یان زانی، ئه وه بوو یه ک منداڵ له زگیدا نه بوو، به لکو سێ منداڵ بوون و هه رسیکیانی ش کور بوون. براکانم له نیو مندالانی دایکدا ده ستیان به شه ر کرد، ئیدی یه کیکیان وه ک ئه وه ی بیه وه ی تۆله بکاته وه، به ناوکه په تکه که ی، براکه ی خۆی خنکاند. مندا له مردو وه که ده ریچه که ی داخست و پێگه ی ده رچوونی له دوو مندا له که ی دیکه گرت. دایکم به دریزی چوار پۆژ به ژانه وه مایه وه و شه و و پۆژ گویمان له هاواری بوو و جگه له هاواری ئه و، گویمان له هه چی تر نه بوو.

مامانه که که نه ی توانی دایکم پزگاری بکات، ئینجا بۆ پزگاری کردنی براکانم هه رچی له توانیدا بوو به کاری هینا. مقه سیکی به ده سته وه گرت و زگی دایکمی هه لدی. له کۆتاییدا ته نیا مندالکیان پزگاری بوو. به م جو ره ئه و برایه م له دایک بوو که باوکم لێی خۆش نه بوو و له پێوه سه می شتن و پاککردنه وه که یشی ئاماده نه بوو.

دوای ئه وه ی دایکم مرد، باوکم هه می شه گرژ و مۆن بوو، ئیدی ژیا نمان وه ک جارێ نه ما، کاره کانمان له نانه و اخانه که دا زۆر به خیزی هه ره سیان هینا و مه عمیله کانمان ته کینه وه. که هه ستم کرد له هه ژاری ده ترسم و په نگه

پۆڭڭى ناچار بىم دەروۆزە بىكەم، ئىدى نەنە پەقەم لە ژىر سەرىنەكەم دەشاردەو، تا
 وشك و پەق دەبوونەو. بىراكەم سەختىرىن ئازارى دەچەشت. ھەر ھىچ نەبى
 من لە پابردودا خوشەوېستى و نازىكەم پى درابوو، لى ئەو لە ھەردوو كيان
 بېشەش بوو. كە دەمىنى باوكەم خراپ مامەلەى لەگەلدا دەكات، زۆر نىگەرەن
 دەبووم، بەلام لەگەل ئەو ھەشدا شىتەك تىدا بوو ئاسوودەى دەكردم و
 ئەرخايەن بووم، چونكە بەواى ئەو ھەو دەبوومە ئامانجى توورەيەكەنى
 باوكەم. ئاواتەخووزبووم بىتوانم بىراكەم بىپارىزم. خۆ ئەگەر وام لى نەھاتبا، ئەوا
 ئەمىرۆ لى نەدەبىرام لە قۇنيا لە خانەى سۆزەنىيەكان كاربەكەم. ئاى لە
 سەپروسەمەرەيى ژيان!

دواى سالىك لە مردنى دايكەم، باوكەم ژنى ھىتايەو. ئىدى تاقە جياوازيەك
 كە بەسەر ژيانى بىراكەمدا ھات، ئەو بوو، باو ھەنەكەم چوو پال باوكەم و بە
 ھەمان خراپى مامەلەى لەگەل بىراكەمدا دەكرد. ئىدى لە مال ھەلدەھات، كە
 دەگەرپايەو خراپىرىن خووى لەگەل خۇيدا دەھىتايەو و ھاوپىيەتى كەسانى
 خراپى دەكرد.

پۆڭڭىيان باوكەم ئەو ھەندەى لى دا خەرىكەو بىكوژىت. لەو ھەو
 ھەرزەكارەكە گۆرا و لە چاوەكانىدا نىگايەكى توند و سارد و تازە دەرەكەوتن.
 دەمزانى شىتەكى لە بن سەردايە، بەلام نەمدەزانى ئەو پلانە سامناكە چىيە كە
 لە سەرىدا دەخولیتەو، ئاى ئاواتەخووز بووم بزانم. چەند حەزم دەكرد پىگە
 لە پوودانى كارەساتەكە بگرم.

بەيانى پۆڭڭى بەھار بوو، باوكەم و ژنەكەى بە مردوويتى دۆزرانەو كە
 بە ژەھرى رىسق كوژرابوون. كاتى ھەوالەكە بلابووەو، ھەموو خەلكى
 گومەنى ئەو ھەيان كەرد كە بكوژەكە بىراكەمە. كە پاسەوانەكان دەستيان بە
 تاقىبەردنى كەرد، لەترسان ھەلات، ئىدى لەو ساو ھەمىنىيەو. بەم ئاواھايە لەم
 دىنەيەدا بە تەنە مامەو و بەرگەى ئەو ھەم نەگەرت لە مالەكەدا بىمىنەو كە
 ھىشتا بۆنى دايكەم لىدەھات، لە توانامىشدا نەبوو لە نەنەواخانەكە كار بىكەم
 كە يادەو ھەرى ناخۆشى تىدا بوو. ئىدى بىپارىم دا پووبەكەمە قوستەنتىنە تا
 لەگەل پوورىكى و جاخكويز و پىرمدا كە ئىستە تاقە خەزىمەكە بوو، بژىم. ئەو
 كاتە تەمەنم سىانزە سالان بوو.

به گالیسکه يهک بۆ قوسته ننتينه سه فهرم کرد. له گالیسکه که دا من مندالترین پښتواری بووم و تاقه مینه یه کیش بووم که به تهنیا سه فهرم ده کرد. دواي ټوهی چهند سه عاتې پښکه مان بری، کومه له دزیک پښکه یان لنگرتین و هه موو شتیکیان لی سهندین: جانتا، جلوه برگ، پیللو، پشتین، خشل، تهنانه ټو قاوړمه یه ی که خاوه ن گالیسکه که پښی بوو، ټوه شیان برد. له بهر ټوهی من هیچ نه بوو بیانده می، به هیوری له لایه که وه وه ستام و دلنیا بووم که هیچ نازاریک پښ ناگه نن، لی کاتې کاره که یان ته واوکرد و خریک بوون برۆن، ده مرسته که یان ټاوپری لیدامه وه و لیتی پرسیم: ټهری جوانکیله ټو پاکیزه یت؟.

له شهرمان ده موچاوم سووره لکه را و وه لامی ټم پرسیاره ټا بروو بهریم نه دایه وه، به لام نه مزانی شهرم کردنه که م وه لامی که ټو چاوه پښی بوو.

ټه ی با برۆین، سه رکړده ی ده سته که دهنگی دان و ټه مه یشی وت: ټه سپه کان و که که به ن.

که ده ستم به گریان کرد و خوم له ده ستیان راپسکان، هیچ به کی له پښتواریه کان هه ولی نه دا یارمه تیم بدات. پښکه کان به ره دارستانی کی چر پیش خویان دام. که بینیم له ناو دارستانه که گوندیکی ته واویان چیکردوه و ټافره ت و مندال و مراوی و بز و به رازی تڼدایه، سه رم سوپما. وهک گوندیکی شاعیرانه ده هاته به رچاو، به لام له هه شارکه یه کی کومه له تاوانباریک زیاتر نه بوو.

ټوه نده ی نه برد زانیم بۆچی سه رده سته ی پښکه کان ده رباره ی پاکیزه یم پرسیارې لیکردم. گه وره ی گونده که نه خوش بوو و تووشی گرانه تا بوو بوو. ده می بوو له سه رجی که وتبوو و هه موو جه سته ی بوو بوو به په له ی سوور، ده رمانیکی زوری تاقی کردبووه وه و دادی نه دابوو. به کی له گونده که قایلی کردبوو که ټه گه له کهل کچیکی پاکیزه دا بنویت، ټوا نه خوشیه که ی بۆ که که ده گويزر ټه وه و ټم چاک ده یته وه.

هه ندي شت له ژياندا هه ن نامه وی بیتنه وه یادم، له وانه ټو ماوه یه ی که له دارستانه که به سه رم برد، تا ټه مړو جگه له دارسه رووه کان، شتی ترم له

یاد نییه. جه زم ده کرد له ژیر ئه و درهختانه دا له گهل ژماره یهک له ئافره ته کانی گونده که دابنیشم که زۆربه یان ژن یان کچی پیکره کان بوون. هه ندی له شفرۆش هه ر خۆیان بۆ ئه وئ ده هاتن، به لام له وه تینه ده گه یشتم که بۆچی هه لئایه ن، له کاتیکدا من پلانم دانابوو که هه لیبم.

چه ندین گالیسکه به دارستانه که دا ئیده په پین، که زۆربه ی خاوه نه کانیا ن له خانه دانه کان بوون. تالانته کردنی ئه و گالیسکه نه بۆ من بووبوو به مه ته لیک، دوا جار تیگه یشتم که هه ندی له گالیسکه وانه کان پیش ئه وه ی به دارستانه که دا تیپه ن، به رتیلیان به دزه کان ده دا تا به سه لامه تی سه فه ر بکه ن. که تیگه یشتم کاره کان چۆن پایسی ده بن، مشووری تایبه تی خۆم خوارد. دوا ی ئه وه ی گالیسکه یه کم پاکرت که به ره و شاره گه وه ره که ده پۆشیت، له گالیسکه وانه که پارامه وه که هه لم بگریت، به لام ئه و داوا ی بریکی زۆر پارهی لی کردم، هه رچه نده ده یشیزانی که من هیچ شتیک شک نابم، ئیدی به و تاقه ریگه یه ی خۆم ده یزانم، قایلم کرد.

که گه یشتمه قوسته نتینه، دوا ی ماوه یه کی زۆر ئینجا زانیم که بۆچی له شفرۆشه کان له دییه که ی ناو دارستانه که رانا که ن، چونکه دۆخی شاره که خراپتر بوو، شویتیکه به زه یی نازانیت. له پووره پیره ژنه که میش نه گه رام، چونکه ده مزانی خانمیکه به پیزی وه ک ئه و قایل نابیت له گهل ئابروو تکاوکی وه ک من بژی. ئیدی ئاوها به ته نیا مامه وه. ماوه یه کی زۆر به سه ر هاتنه که مدا بۆ شار تینه په پیبوو، وره م به ردا و جه سته م هه لاهه لا بوو. له پر خۆم له دنیا یه کی تر دا دۆزیه وه - دنیا یه ک پر له بق و ده ستریزیکردن و وه حشیکه ری و نه خۆشی. چه ندین جاری یه ک له دوا ی یه ک مندالم له بار خۆم برد تا جه سته م په کی که وت و لاواز بوو، سوپی بینوژییم وه ستا و ئیتر توانای دوو گیانبوونم نه ما.

له شه قامه کاندایه که دی ناتوانم به وشه ی پرووت باسیان بکه م. دوا ی ئه وه ی شاره که م جیهیتشت، له گهل سه ربازان و پیاوانیکه قوشمه و قه ره ج سه فه رم کرد و به ده م هه موو پتویستییه کانیا نه وه ده چووم. ئینجا پیاویک به ناوی (سه رچه قل) دۆزیمیه وه و بۆ ئه م خانه ی له شفرۆشانه ی هیتام له قونیا. به لای خاوه ن سۆزانیخانه که وه گرینگ نه بوو بزانتیت له کویتوه

هاتووم، به لکو ئه وهی لا گرینگ بوو ته ندروستییه کی باشم هه بوو. که زانیی مندالم نابیت یه کجار خو شحال بوو، چونکه ئه مه هیچ کینشه یه ک بۆ کاره کهم دروست ناکات. به وای نه زۆکییه که مه وه ناوی نام (بیابان)، جا بۆ ئه وهی په ونه قێک بهم ناوه ببه خشیت، وشه ی (گول) ی خسته سه ر و منیش دلم گرتی، چونکه عاشقی گول بووم.

وای داده نیم که بپروا شیوازیکه وه ک باخچه یه ک بیت و گولی شاراهوی تیدا بوو بیت و پۆژی به ناویدا سووراپیتمه وه و بۆنیانم هه لمژیبت، به لام نه متوانیوه بچمه ناوییه وه. ده مه وێ هه ر وه کو جاران خودا بیته وه به هاو پیم و به م ئه له هایه وه به ده وری ئه و باخچه یه دا بخولیتمه وه. ئیستا له ده رگای چوونه ژووره وه ده گه پیم، په نگه ده رگایه ک بدۆزمه وه تا بتوانم بچمه ژووره وه.

* * *

کاتی له گه ل کونجیدا گه یشتمه مزگه وته که، بپروام به چاوانی خۆم نه کرد. پیاوان له جۆره ها ته مه ن و پیشه له سووچه کانی مزگه وته که و ته نانه ت ئه و شوینه ش که بۆ ئافره تان ته رخانکرا بوو، دانیشتبوون. خه ریکبوو ئا ئومید بيم و بپروم، کاتی سه رنجم دا سوالکه ریک و ا جینیه که ی جیده هیلیت و ده روات. سوپاسی به ختی خۆم کرد و پێگه ی خۆم له نێو خه لکه که کرده وه و به ره و ئه و شوینه پۆیشتم که چۆلی کردبوو. داوام له کونجی کرد که له ده ره وه چاوه پیم بکات.

به مجۆره له مزگه وتیکی پر له پیاو خۆم بینیه وه و وا گویم له رۆمی مه زن گرتووه. ته نانه ت نه مو یست بیر له وه بکه مه وه گه ر بۆیان ده رکه وت و ا ئافره تیک له نیویاندا یه، چی پرووده دات، چجای ئافره ته که له شفرۆشیش بیت. دوا ی ئه وه ی هه موو خه یاله ناخۆشه کانم له سه ری خۆم ده رکرد، ئیدی هه موو هۆشی خۆم خسته سه ر وتاره که.

پۆمی گوئی: 'خودا ئازاری دروستکردووه تا له میانه ی دژه که یه وه به خته وه ری ده ربکه ویت. شته کان له میانه ی دژه کانیانه وه ده رده که ون. له به ر ئه وه ی خودا دژیک نییه، بۆیه به نادیا ری ده مینیتته وه'.

له کاتیکدا وتارییژه که قسه ی دهکرد، وهک چون بهفری تواوه گور ده داته جوگه له ی چیا، ئاوها دهنگی بهرز و نیر ده بوو: "ته ماشای پووچی زهوی و شکومه ندیی ئاسمان بکن. بزائن که هه موو ئه و شتانه ی له دنیا دا پرووده ده ن، وهک: لافاوه کان و وشکه سالی و ناشتی و جهنگ، له بیرتان نه چیت هه رچییه ک پرووبات، خودا له خوڤایی دروستی نه کردوون. ئیدی شته که توو پهی یان خه ونینین بیت یان راستگویی یان زیره کی."

له و دانیشتنه ی ئه ویدا خه ریکبووم تیبه گم که هه موو شتی له ژیا ندا ئامانجیکی هه یه. په ته ناوکه که ی دایکم و کوشتاری براکانم له مندا لدا نیدا، ئه و دۆخه ته نیاییه ی براکه م تیدا ده ژیا، به لکو ته نانه ت تاوانی کوشتنی باو کم و باوه ژنه که م و ئه و پۆژه سامناکانه ی که له دارستانه که دا ژیا م، هه موو ئه و شته وه حشیگه رییا نه ی له شه قامه کانی قوسته نتینه تووشیان بووم، که هه ری که یان به شیوازی تاییه تی خو ی به شداری له چیرۆکه که م دا کرد. له پشت هه ری که ی له م ده رده سه ری و ئاسته نگانه وه، پلانیکی گه وره تر خو ی مه لاس دا بوو و به روونی لینی تینه ده گه یشتم، به لام به هه موو بوونی که مه وه ده متوانی هه سستی پی بکه م. دوا ی ئه وه ی له مزگه وتیکی پر له خه لک و له عه سری ئه و پۆژه دا گویم له پۆمی گرت، هه ستم به هه وریکی سوکنایی کرد که به سه ر سه رمدا داده به زی، هه روه ها چون دایکم ده بیینی نانی ده کرد، ئاوها هه ستم به شادمانی و ئاسووده یی کرد.

حه سه نى سوالكه

قونيا، ۱۷ تشرینی یه كه ۱۲۴۴

به تورده یی له بن داركه وه ته كه دانیشتبووم، له پۆمى تووپه بووم، چونكه له وتاره به ئاو و تاوه كه یدا باسى ئیش و ئازارى ده كرد و وا دیاربوو شتیكى ئه وتۆی لى نازانیت. سیتیهرى مناره كه خه ریکبوو ده كه وته سه ر شه قامه كه. نیوه نوستوو و نیوه به ئاگا ته ماشای پئیوارانم ده كرد. خه ریک بوو خه وم لى بکه ویت، چاوم به ده رویشیک كه وت كه له وه و بهر نه م دی بوو. جلیکی رهش و کوونی له به ردا بوو، دارده ستیکی دریژی به ده سته وه بوو، پیشی تاشی بوو، گواره یه کی کردبووه یه کی له گوینه کانی، ئه وهنده له خه لکی جیابوو، به ته واوی نه متوانی ته ماشای بکه م.

له کاتیکدا به راست و چه پدا چاوی ده گپرا، هه ر ئه وهنده چاوی پیم كه وت، له جیاتی ئه وه ی خۆیم لى گیل بکات، هه ر وه ک چۆن خه لکی له پینگاوبان ده مبین و خۆیان لیم گیل ده که ن، ده ستی راسته ی خسته سه ر دلی و وه ک ئه وه ی دوو هاوپنی دیرین بین، سلاوی لیکردم. سه رم سوپما و به ده وری خۆمدا چاوم گپرا تا دلنیا بم كه سلاوی له كه سیکی تر نه کردوو، به لام جگه له من و داركه وه ته كه كه سی تر له وئ نه بوو. به په شوکاوی و سه رسوپمانه وه ده ستم خسته سه ر دلم و سلاوه که یم سه نده وه.

ده رویشه که به هه نکاوی سه نگینه وه به ره و لام هات. چاوم له وه بوو كه پارچه دراویکی مس بخاته ناو جامیلکه که مه وه، یان پارچه نانیکم پیندات، به لام ئه وه ی نه کرد و به رانه رم به چۆکدا هات.

گوته: 'هۆ سوالكه، سلاوت لى بیت.'

وهلامم دایه وه و گوتم: "دهرویش، سلاو له توش، دهنګم به جوړی بیناکانه بوو، به لای خومیشه وه نامۆ بوو. شاخړ ماوهیه کی زور بوو قسم له ګه ل که سدا نه کړدبوو، به جوړی خه ریکبوو تونی دهنګی خومیش بیرېچینه وه.

خوی ناساند و گوتی که ناوی شه مسی ته ورزییه، ئینجا پرسپاری ناوی منی کړد.

پنګه نیم و گوتم: "پیاوړکی وهک من چ پټو یستییه کی به ناو هیه؟". به ناقایلییه وه وتی: "هر که سه و ناوړکی هیه. خودا ناوی زوری هیه و له نه وه دونو ناوه که ی زیاتر نازانین. ئی ټه ګر خودا نه وه نده ناوی هه بیت، ئیدی چو ن ده کړی بنیاده م که وینه یه کی خودایه، به بیتاو جووله بکات؟". نه مزانی چو ن وهلامی بده مه وه، به لکو هر هه ولیشم نه دا، ئینجا وتم: "پوژئ له پوژان هاوسه ر و دایکم هه بوو، به ناوی حه سن بانگیان ده کړم". که واته ناوت حه سه نه، ده رویشه که سه ری بادا، ئینجا ئاوینه یه کی زیوینی دامی و گوتی: "لای خوت بیپاریزه. له به غدا پیاوچاکنیک پتیکه شی کړم، به لام په نګه تو له من زیاتر ئاتاجی بیت. ئه م ئاوینه یه نه وهت ده خاته وه یاد که تو له ناوه وهی خوتدا خودات هه لګرتوه".

به ر له وهی هه لی وه لامدانه وه م بۆ هه لکه ویت، له پشتمانه وه غه لبه غه لیکمان ژنه وت. یه که م شت که به خه یالمدات، نه وه بوو که په نګه گیرفانېرېکیان له مزګه وته که دا ده ستگیر کړدیت، لئ کاتی دهنګه دهنګه که به رز بووه وه و پتر بوو به توندوتیژی و ژاوه ژاو، گوتم بیګومان شته که له وه ګه وره تره، چونکه ده ستگیر کړدنی گیرفانېرېک ئه م بګره و به رده یی لئ ناکه وینه وه.

نه وه نده ی نه برد شته که مان بۆ ده رکه وت. نه وه بوو له مزګه وته که دا ئافره تیکی له شفروشی ناسراویان دوزیبووه وه که خوی ګوړیبوو و جلوه برکی پیاوانه ی له به ر کړدبوو. چه ندین پیاو به ره و ده ره وهی مزګه وته که پالیان پتیه دهنه و هاواریان ده کړد: "ئه م ئافره ته فیلبازه به ر قامچی بده ن! ئه م له شفروشه به ردباران بګن".

لەم کاتەدا کۆمەڵی چەورە و دەستوپێوەندی تووڤە گەشتە شەقامەکە. ئافەرەتە جەیلەکەم بینی که جلی پیاوانە ی پۆشیبوو، پەنگی مردووی لی نیشتبوو، چاوە بادەمیەکانی ترسیان تیدازابوو. لەو پێش کاری کوشتنی زۆرم دی بوو، بۆیە سەرم سۆرنەدەما که ببینم چۆن هەندێ خەلک دەگۆڕین و دەچنە پال تیکدەران، چونکە لەپر پیاوانی ئاسایی که پێشینه یەکی توندوتیژیان نییە پێشەوەر یان فرۆشیار یان فرۆشیاری دەستگێژ- دەگۆڕین و دەبنە کەسانێکی شەپانگێز، تەنانت کاتی کۆدەبنەو، دەبنە بکوژ. ئیدی کاری کوشتن تەشەنە ی کردبوو، جا بۆ ئەوێ چاوی خەلکی پێش بکشین، کارەکە بەو کۆتایی دەهات لاشەکانیان لە شەقامەکاندا پیشان دەدا.

"ئای چەند ئافەرەتێکی بەستەزمانە!، وەرەریکم بەربای گوێی شەمسی تەوریزیدا دا، لی که ئاوڤم دایەو تەو لایەکی بژنەوم، ئەو نەمابوو، بەلکو دەرۆشەکەم بینی وەک ئەوێ تیرێکی دایساو بیت و هاوێژایت، بە توندی بەرەو ناو ئاژاوێکە تەکانی دەدا. بەرزەپ پاپەڕیم و پامکرد تا بگەم پێی. که گەشتە بەرایی کۆرەوێک، شەمس داردەستەکە ی چون ئالایەک بەرزکردەو و بە هەموو دەنگیەو بانگی کرد: "پاوەستن، هۆو خەلکێنە پاوەستن!"

بێدەنگیەک بالی بەسەر پیاوەکاندا کێشا و بەواقوڕمانەو تەماشایان کرد. "دەبی شەرم لە خۆتان بکەن!" شەمسی تەوریزی هاواری دەکرد و داردەستەکە ی بە زەویدا دەکوتا: "ئەو سێ پیاو پەلاماری تاقە ئافەرەتێک دەدەن. ئایا ئەمە دادپەرۆرییە؟"

"ئەمە شایستە ی دادپەرۆری نییە، پیاویکی کەتە و دەموچاو چوارگۆشە و چاومات وای گوت و دیاربوو خۆی کردبوو بە دەمراستی ئەم تاخمە که هەر لەخۆو دروست بووبوو. ئیدی دەسبەجێ ناسیمەو. حەسحەسیک بوو ناوی پێپەرس بوو، بە هۆی دڕندەیی و چاوچنۆکییەو هەموو دەرۆزەکەرەکانی شارەکە دەیانناسی.

پێپەرس گوتی: "ئەم ئافەرەتە خۆی گۆڕیو و جلۆبەرگی پیاوانە ی لە بەر کردوو و بە دزییەو هاتوو تە ناو مزگەوتەکەو تا موسڵمانە باوەردارەکان لەخستە بیات، ئێمەش دۆزیمانەو."

‘ئایا مەبەستت ئەوھەيە كە ئۆيە دەتەنەوئى سزەي كە سىڭ بىدەن ھەر لەبەر ئەوھەي پەروەي كەردووتە مەزگەوتەكە؟ ئایا ئەمە تاوانە؟’ شەمسى تەورەزى بە دەنگى قىزھاتتەوھەي لى دەتكا، لى پەرسى.

ئەم پەرسىارە ھۆرەبەوونەوھەيەكى ئۆرەتەي دروست كەرد. دىارەبەو كەس بېرى لەم شتە نەكەردەبەوھەي.

‘ئاخىر ئەمە لەشفرۆشە!، پەياوئىكى دىكە كە لە تەورەبەياندە گەري گەرتەبەو و دەمەچەري سەور ھەلگەپەبەو، ھەوارى كەرد، ‘مەزگەوتەيىكى پەك، شەوتىنى ئەو نىيە’.

دەركەوت كە ئەو قەسەيە بەسەبەو تا دۇوبەرە خەلگەكە گەپگەرنەوھەي، چەونكە كەسانىكى تەرتەپەلچەون: ‘ئەمە لەشفرۆشە! زىنكەرە! بى ئەم لەشفرۆشە بىكۆزىن’.

لاوئىك بەرەوئەيتەكەنى دا و مەزەري ئافەرەتەكەي گەرت و بە تەوندى پەيكەشە. مەزەرەكەي كەوت و قەزە درەز و زەردەكەي دەركەوت كە وەك دەرەختى گولەبەپۆزە شەپۆلى دەدا و دەدرەوشايەوھەي. ھەمەومان ھەناسەمان قەتەس بۇو. لە جەوانىيە كەجار بېتەنە و جەتەلىي ئافەرەتەكە سەرمان سەپما. بېگەومان شەمس دەركەي بەم ھەستە جۆراوچۆرەنە كەردەبەو، چەونكە بە تەورەبەيەوھەي پەخەنەي لەتەگەرتەن: ‘بەراكەم، گەرەكە ئەوھەي كەلا بەكەنەوھەي، ئایا ئۆيە بەپەستى پەقتان لەم ئافەرەتەيە، يەن ھەزەتان بۆي دەبەزەيت؟’.

دەروئەشەكە دەستى لەشفرۆشەكەي گەرت و بەرەو خۆي پەيكەشە و لە لاوھەكە و گەزەشەتەنەكان دۇورى خەستەوھەي. ئافەرەتەكە وەك چۆن كەزۆلەيەك لە پەشت بالاپۆشەكەي دايكەيەوھەي خۆي بەشارەتەوھەي، خۆي دايە پەنەي دەروئەشەكە.

‘تۆ ھەلەيەكەي گەورە دەكەيت، سەردەستەي كۆمەلەكە دەنگى بەسەر غەلبەغەلبەي ھەشەمەتەكەدا بەزەكەدەوھەي و گوتى: ‘تۆ لەم شارەدا نەناسىكەيت و دابەنەرەيتى ئۆمە نازانىت و خۆت لەم شتە ھەلمەقورەتەنە’.

ئۇنجا كەسىكى تەھاتە قەسە: ‘تۆ چ دەروئەشەكەيت؟ ئەرەي جگە لە پاراستى لەشفرۆشەكە، شەتەيكە دىكەت بەدەستەوھەي نىيە؟’.

شەمسى تەوريزى ۋەك ئەۋەى بىر لەم پرسیارانە بىكاتهۋە، ساتىك بىدەنگ بوو. ھىچ نىشانەيەكى توۋرەيى پىۋە ديارنەبوو و ھىمنىى خۇى پاراستبوو، ئىنجا گوتى: 'بەلام توخوداتان چۆن ھەستتان پىكرىد؟ ھەرچەندە ئىۋە ھاتوچۆى مزگەوت دەكەن، لى پتر ھۆشتان دەخەنە سەر ئەۋانەى دەۋرۋبەرتان، نەك خودا. خۇ ئەگەر ۋەك خۆتان دەلئىن، بەپاستى بېروادار بوۋنايە، ئەۋا ئەم ئافرەتە پروتئش بوايە، ھەستتان پىنى نەدەكرد. دەى بەرەو لای وتارەكە بگەپىنەۋە و شتىك لەمە باشتر بكن.'

بىدەنگىيەكى قورس ھەموو شەقامەكەى گرتەۋە. گەلای درەختەكان كە بە درىژايى پىادەپۇكە پەرت بوۋبوون بۇ ساتەۋەختىك تاقە شت بوو دەجوۋلانەۋە.

'دەى خەلكىنە! دەى بگەپىنەۋە و گوچ لە وتارەكە بگرن، شەمسى تەوريزى بەدەم قسەۋە بە داردەستەكەى ئاماژەى دەكرد و ۋەك ئەۋەى كىشە لە مېشومەگەز بىكات، كىشەى لە پىاۋەكان دەكرد.

ھەموۋيان ۋەرسوۋپان تا بېرۆن، بەلام چەند ھەنگاۋىك بە لارەلار كىشانەۋە و نەياندەزانى دۋاى ئەۋە چى بكن. ژمارەيەكى كەمىان ۋەك ئەۋەى لە گەپانەۋە دوۋىل بن، تەماشاي مزگەۋتەكەيان دەكرد. لەم كاتەدا لەشفرۆشەكە زاتى خستە بەرخۆى تا لە پشت دەرويشەكە دەربچىت، ئىدى پشت لە خەلكەكە، ۋەك كەرويشك بە خىرايى تىتتەقاند و پرچە درىژەكەى بە ھەموو لايەكدا پەخشان بوۋبوو و بەرەو نىكتىرەن شەقامى لاۋەكى ھەپپاى لىكرد.

دوۋ پىاۋ ھەۋلىان دا دۋاى بگەون، بەلام شەمسى تەوريزى پىگەى لى گرتن و داردەستەكەى دايە بەر پىيان و ساتمەيان كرد و كەۋتن. ھەندى خەلكى رەۋتەنى ئەۋەيان بىنى، پىكەنن، منىش پىكەننم. دوۋ پىاۋەكە بەخۇدا شكانەۋە و بە جۆرە گىژبوۋنىكەۋە ھەستتانەۋە، بەلام لەشفرۆشەكە ون بوۋبوو، دەرويشەكەش دۋاى ئەۋەى ئەم ئەركەى ئىرەى بەجى ھىئا، پۇشت و دوۋرەۋتەۋە.

سليمان سهرخوش

قۇنيا، ۱۷ ئىيۇن ۱۲۴۴

بەر لە پوۋدانى ئەۋ بگرەۋبەردەيە، پىشتم بە دىۋارى مەيخانەكەۋە
دابوۋ و سەرخەۋم دەشكاند، بەلام ئەۋ بگرەۋبەردەيەى كە لە دەرەۋە بەرپا
بوۋبوۋ، ۋاى لىكردم خەرىكبوۋ لە پىشستى خۆم بىتمە دەرى.
ئەۋە لىترە چى پوۋدەدات؟، لەگەل چاۋكردنەۋەدا ھاۋارم كرد، ئاىيا
مەغۇلەكان ھىرشىيان كىرۋەتە سەرمان؟.

شەپۆلىك پىكەنن بەرزبوۋەۋە. ئاۋرپم دايەۋە و بىننم چەند مەمىلىك
شۆخىم پىدەكەن. ئاى لەم بىزىيە چەپەلانە.

ئەينى پىرى سەرخوش، نىگەران مەبە، خرىستۆسى خاۋەن مەيخانەكە
پىتى ۋەم مەغۇل لىترە نىن تا پراۋەدۋوت بىنن، بەلكو ئەۋە پۆمىيە بە خۆى و
كەزاۋەكەيەۋە تىدەپەرىت و بە ھەشىمەتىك لە ھەۋاداران و مەيدەكانى
دەرەدراۋە.

پوۋم كىرە پەنجەرەكە و تەماشای دەرەۋەم كرد. كەزاۋەكەم لە مەيدان
و ھەۋادارانى بەجۆشوخروش بىنى، ھاۋارىيان دەكرد: خۇدا گەۋرەيە، خۇدا
گەۋرەيە، لە ناۋەندىاندا پۆمى بە بالا قىتەكەيەۋە، سوۋارى ئەسپىكى سىپى
بوۋبوۋ، دەموچاۋە بەتىن و لەخۆ دۇنياكەى دەرەۋەشايەۋە. پەنجەرەكەم
كىرەۋەم و سەرم دەر كىرە دەرەۋە و دىقەتىانم دا. كۆرەۋەكە كە زۆر
لەسەرخۆ دەجوۋلا و نىزىكبوۋەۋە. لەناۋ كۆرەۋەكەدا ھەندى لە پىاۋەكان زۆر
لە مەۋە نىزىك بوۋن، بە جۆرى دەمتوانى دەستم بگاتە سەرى ھەندىكىان.
لەناكاۋ بىرۆكەيەكى نايابم بۆ ھات، ئەۋىش ئەۋەبوۋ مەزەرى سەرى
ھەندىكىان بىرقتىم.

ئەو داری پشتخوراندنەم بە دەستەو گرت کە هی خریستۆس بوو. بە دەستیگم پەنجەرەگم کردەو، بە دەستەگەئێ ترم داری پشتخوراندنەگم گرت. خۆم بەرەو پیشەوێ چەماندەو و توانیم دارەگە بگەینەنمە میزەری یەکیگ لە پیاوێگان. ئەوەندەئێ نەما بوو میزەریگە رابکێشم، بە ریکەوت پیاویکی دی چاوی هەلبێری و بینیمی.

“سلاوتان لێ بیت، بە زەرەخەنەو سلاوم لێی کرد.
“موسلمان و لە مەیخانە بیت! ئەمە بۆ تۆ شوورەییە، پیاوێگە بەسەرما نەپاندی، ئەئێ نازانیت شەرابخوراندنەو کارێکی نەگریسی شەیتانە؟”
زارم هەلینا تا وەلام بدەمەو، بەلام پیش ئەوێ دەنگێگم لێو بیت، وژەییکی تیز بە لای سەرما تێپەری. بە ترسیکی زۆرەو زانیم کە ئەو بەرد بوو. خۆ ئەگەر لە دواسادا سەرم لانەبردبا، ئەوا کەللەسەرمی وردوخاش دەکرد. ئیدی لە پەنجەرە کراوەگەو تێپەری و لە پشتمەو کەوتە سەر ئەو میزەئێ کە بازەرگانیکێ فارس لەسەری دانیشتبوو. بازەرگانە کە زۆر سەرخۆش بوو و ئاگای لەو نەبوو کە لە دەورووبەریدا چی پروودەدات، بەردەگەئێ هەلگرت و وەک ئەوێ ئاگادارکردنەو یەکی ئالۆز بیت و لە ئاسمانەو بەربووبیتەو، هەر دیقەتی دەدا.

“سلیمان، ئەو پەنجەرەئێ دابخە و بگەڕێوێ لای میزەگەئێ، خریستۆس بە بۆلەبۆل و بە دەنگێکی بەرز و پەژارەو بانگی کردم.
وتم: “ئەئێ بینیت چی پرووی دا؟، بە لەتردان بەرەو میزەگەئێ گەپامەو، یەکیکیان بەردی تیگرتم. خۆ خەریکبوو بمکوژیت.”

خریستۆس برۆکانی هەلبێری و گوئی: “بەداخەو، بەلام تۆ چاوەپێی چیت دەکرد؟ ئەئێ نازانیت خەلکانیک هەن چاویان بە موسلمانیک هەلنایات کە لە مەیخانە بیت؟ ئەو تا تۆ خۆت ئاشکرا دەکەیت و بۆئێ شەرابت لێدیت و لووت وەک گری فانۆس سوورەلگەراوێ.”

“ئاخر ئەمە چ زیانیکی هەیه؟، بە ترمەترم گوتم، ئەئێ من مرووف نیم؟”.
خریستۆس وەک ئەوێ بلێت، دەئێ باشە، باشە، دەستی خستە سەرشانم.

گوتم: 'هر به وای نه مه وهیه رقم له ئایینه، چونکه ئایینه پوره ره کان پیتان وایه که خودا له ته کیان وه ستاوه و وا ده زانن ئه وان له سه رووی خه لکی دیکه وهن'.

خریستۆس هیچ وه لامیکی نه دایه وه. پیاویکی برادار بوو، هاوکات خاوه ن مه یخانه یه کی لیزان بوو، ده یزانی چۆن مه عمیلیکی توو په هتور بکاته وه. قاپی شه رابی سووری دیکه ی بۆ هینام، من هه لمده قوراند و ئه و ته ماشای ده کردم. له ده ره وه بایه کی توند هه لیکردبوو و په نجه ره کانی هینابوو ته قوه وپ، گه لای وشکی دره خته کان به چه پ و راستدا په رت ده بوون. وهک ئه وه ی گوئی له ئاوازیگ بگرین، ساتنیک گویمان هه لخت.

وتم: 'من تیناگه م بۆچی خودا له م دنیا شه رابی حه رام کردوه، که چی له به هه شتدا وهک به لیتنیک به خه لکی داوه. گه ر وهک ده لێن به م راده یه خراپه، ئه ی بۆچی له به هه شتدا پیتان ده درئ؟'

'پرسیار، پرسیار....' خریستۆس وره وریکی کرد و هه ردوو ده ستی به رز کردوه، 'تۆ به رده وام پرسیار لیده پرژیت. ئایا پتویسته ده رباره ی هه موو شتیک پرسیار بکه یه ت؟'

'بیگومان. ئه ی بۆچی ئاوه زمان پی به خشر اوه؟'

'سلیمان، من ده مێکه ده تناسم. تۆ لای من ته نها مه عمیلیک نییت. تۆ هاوړیمیت، من بۆ تۆ نیگه رانم'.

'باش ده بیت، که وام گوت خریستۆس قسه که ی پی بریم و گوته: 'تۆ پیاویکی باشیت، به لام زمانت وهک خه نجه ر تیژه، هه ر ئه مه شه په ژاره ی کردووم. له قونیا خه لکی هه مه جوړ هه ن و شار اوه نییه که هه ندیکیان پیزی موسلمانیک ناگرن که خووی دایته مه یخواردنه وه. گه ره که فیر بیت چۆن له نێو خه لکدا ئاگات له خۆت بیت. به نه ینی شته کانت بکه و ئاگات له هه ر وشه یه ک بیت که ده لیتیت'.

زه رده یه کم هاتی و گوتم: 'ئایا ده توانین ئه م قسه یه مان به چامه یه کی خه یام برازینینه وه؟'

خريستۆس هەناسەيه‌کی هەلکيشا، بەلام بازرگانه فارسه‌که که گوێی لێم بوو بە خوشحالييه‌وه ده‌نگی به‌رزکرده‌وه، 'به‌لێ، ده‌مانه‌وێ گويمان له چامه‌يه‌کی خه‌يام بێت'.

مه‌عمیلی تریش هاتنه پالمان و به توندی چه‌پله‌یان لێ دا. به ته‌کانیکی پێ له جۆشوخرۆشه‌وه به‌ره‌و میزه‌که بازم دا و ده‌ستم به خوێندنه‌وه کرد:

'ئایا پێت وایه که خودا خۆی دارمێوی دروست کرد

دوایی حه‌رامی کرد و شه‌رابه‌که‌یشی کرد به گوناوه؟'

بازرگانه فارسه‌که هاواری کرد، 'بیگومان نه‌خێرا! ئەمه مانایه‌کی نییه'.

'سوپاسی ئەو که سه‌ به‌که که ئاوها بۆی فه‌راهم کردین،

بیگومان ئەو ته‌نانه‌ت هه‌زی له به‌یه‌کدادانی په‌رداخه‌کانیشه!'

گه‌ر له ماوه‌ی ئەم سالانه‌دا له خواردنه‌وه‌وه شتی فێزبووبم، ئەوه‌یه که خه‌لکی له شێوازی خواردنه‌وه‌یاندا جیاوازن. من که سانیکم ده‌ناسی هه‌موو شه‌وێ چه‌ند کاسه شه‌رابیان ده‌خوارده‌وه، ئیدی ده‌بوون به که سانیکی که یفساز و گۆرانییان ده‌چڕی، ئینجا ده‌چوونه خه‌ویکی قووله‌وه، که چی که سانیکی تر له چه‌ند فێک زیاتریان نه‌ده‌خوارده‌وه، ده‌بوون به درنده. گه‌ر خواردنه‌وه هه‌ندێ بکاته مه‌شره‌بخۆش و قسه‌شیرین و بێکی دیکه بکاته خراپه‌کار و شه‌پانگیز، که‌واته بۆ گازانده‌که نه‌خه‌ینه سه‌ر شه‌رابخۆره‌که، نه‌ک شه‌رابه‌که؟

'بخۆره‌وه! چونکه نازانیت له کوێهه‌اتوویت و بۆ هه‌اتوویت

بخۆره‌وه! چونکه نازانیت بۆچی ده‌پۆیت و بۆ کوێ ده‌پۆیت'

گرمه‌ی چه‌پله‌لێدان به‌رزبووه‌وه، ته‌نانه‌ت خريستۆسیش به‌شداریی چه‌پله‌لێدانه‌که‌ی کرد. له قۆنیا، له گه‌زه‌کی جووله‌که‌کان له مه‌یخانه‌یه‌ک که خاوه‌نه‌که‌ی کریستیایان بوو، ئێمه کۆمه‌له تیکه‌له‌یه‌کی هه‌موو ئایینه‌کان و عه‌شقی شه‌راب، پێکه‌وه پێکه‌کانمان به‌رزکرده‌وه و به خوشیی یه‌کتر خواردمانه‌وه. هه‌رچه‌نده قورسه باوه‌ر به‌وه بکړی که خودا خوشی بوین و لێمان خوش بێت.

ئىيلا

نورتامبىتون، ۳۱ ئايار ۲۰۰۸

نېمە سەلامەتى بگەيت لەوۋە باشترە ژىوان بېيتەوۋە، يەككى لە سايدەكانى ئىنتەرنېت باسى ئەمەي كىردىبوو، بۇ ئەوۋەي لە دەۋسى پەلەي سووراۋ دۇنيا بېيت، دېقەتى كىراسەكانى بدە. ئاگاداربە كە بۇ مال دەگەپىيتەوۋە، بزانە ئاخۇ بۇنى عەترىكى نامۇي لىدېت.

ئەوۋە يەكەم جار بوو ئىيلا پۇبىشتاين لە ئىنتەرنېت بەم ناۋىشانە خۇي تاقى بگاتەوۋە: نچۇن دەتۋانېت ئەوۋە بزانېت ئاخۇ شوۋەكەت غايەنەتېت لەگەلدا دەكەت يان نا؟، ھەرچەندە پىرسىيارەكەي توۋرەھات دىاربوو، بەلام ئىستا بۇي دەرەكەوت كە پەنگە خۇدى ژيان بۇخۇي دەرېپىنكى دەمدەمى بېت و ھېچى تر.

لەگەل ئەوۋەي ئىيلا نەيدەۋىست لە ئەنجامى ئەو تاقىكىردنەۋەيەي كە ئەنجامى دابوو، پۈۋبەپۈۋى دەيىقىد بېيتەوۋە و لىتېشى نەدەپىرسى ئاخۇ ئەو شەۋانەي كە لە دەرەۋەي مال بەسەرى دەبات لە كۈيىنە. لەم ماۋەيەدا زۆربەي كاتەكانى بە خۈيىندەۋەي پۇمانى (كفرى شىرىن) بەسەردەبرد و پۇمانەكەي ۋەك بىيانۋويەك بۇ داپۇشىنى بېدەنگىيەكەي بەكار دەھىتا. لەبەر ئەوۋەي ئاۋەزى پەرتىبوو، بۇيە ماۋەيەكەي لە كاتى خواساى زىاترى دەۋىست، بەلام چىژى لە چىرۆكەكە و لە ھەر پىسايەكەي نۈي پىساكانى شەمس ۋەردەگرت كە خەرىك بوو سەراپاي ژيانىان دەگۇرى.

ئىيلا كاتى مندالەكانى ئامادەبۈنایە بە شىۋەيەكەي خواساى پەفتارى دەكرد، بەلام ئەو دەمەي بە تەنھا لەگەل دەيىقىد بۈايە، دەيىقىد ۋەك ئەوۋەي بېرسىت ئەمە چ جۆرە ژنېكە لە مېردەكەي ناپرسىتەوۋە ئاخۇ شەۋەكەي لە

کوی به سهربردوه، ئیدی به جوریکی تر ته ماشای ده کرد، به لام ئیلا نهیده ویست ئه و زانیاریانه بیستیت که نه زانیت به رانه ریان چون پهفتار بکات. وایری ده کرده و تا که متر ئاگای له په یوه نندیه ئه فینییه کانی شووه که ی بیت ئه و نه ده که متر بیرى لیده کاته وه. پاسته گوتوویانه بیتاگایی نیعمه ته.

یه که م جار بوو که له جه ژنی له دایکبونی رابردودا کاتی له یه کئی له هوتیله ناوخوییه کانه وه فورمیکی ئاگادار کرنه وه که یشته سندووقی پۆسته که یان و ئاراسته ی ده یقید کرابوو، له قه ی له و خیروخوشییه دا. ئه وه بوو به شی (خزمه تگوزاری مه عمیله کان) ویستی بزانتیت ئایا له و ئوتیله ی که چهند جار یک لئی نیشته جی بووه کاتیکی ئاسووده ی تیدا به سهربردوه یان نا. ئیلا نامه که ی له سهر کۆمه لئ نامه ی دیکه له سهر میزه که جیه نیشت و ئه و ئیواره یه دهستی به چاودیرکردنی کرد. ده یقید نامه که ی له زه رفه کراوه که دهره ینا و خویندییه وه.

ناه، فورمی هه لسه نگاندنه له لایه ن ئه و که سانه وه که ده بنه میوانی هوتیل! ئه مه دواشته ده مه وئ ببیینم، ده یقید به دم قسه وه زه رده خه نه یه کی به پروی ئیلا دا، پار ئاماده ی کۆنگره یه کی پزیشکی ددان بووم. بیگومان ئه وان ناوی هه موو به شداربووانیان له لیستی میوانه کانی خۆیان تۆمار کردوه.

ئیلا برپوای پیکرد. به لای که مه وه برپوای به و لایه نه ی کرد که هزی نه ده کرد گۆمه که بشله قینیت، به لام لایه نه که ی تر که په شبینی و گومانی هه لده گرت، ئه وه بوو پوژی دواتر به دوا ی ژماره ی هوتیله که دا که را تا په یوه ندی پنه بکات و گوئی له و شتانه بیت که له بنه په ته وه نهیده زانین، ئه ویش ئه وه بوو که له هوتیله که یاندا نه ئه مسال و نه پار کۆنگره ی پزیشکی ددان نه به سترابوو.

ئیلا له ناخه وه خۆی سه رزه نشت کرد. ئاخو و خه ریکه به سهاله وه ده چیت و له ماوه ی شهش سالی رابردودا کیشی زیادی کردبوو. له گه ل زیادبوونی هه ر په تلکی تازه ی جه ستهیدا، جۆشی سیکسی کز ده بوو. وانه ی چیشتلینان خۆپزگارکردنی له په تله زیاده کان لی قورس کردبوو، که چی ئافره تانی

خوڤاسا له و باشت و زياتر چيشتيان ليدهنا و کيش و قه باره يان نيوهی کيش و قه باره ی ټو بوو.

که ژيانی رابردووی خوۍ بیرکته وه، زانی یاخیبون دادی ټو نادات، چونکه قهت له پشت دهرگا داخراوه کانه وه له گهل کچاندا تلیاکي نه کیشاوه، له مه یخانه کان وه دهر نه نراوه، دهرمانی دژه دووگیانبوونی به کار نه هیتاوه، نوره تووړه بوونی نه بووه، یان دروۍ له گهل دایکیدا نه کردووه و له قوتابخانه هه لنه هاتووه و له تافی هه رزه کاریدا کاری جووتبوونی نه کردووه. له کاتیکدا کچانی هاوته مهنی ټم مندالیان له بارخو دهر د یان ټو مندالانه ی که پيش شوو کردن ده یانخستنه وه ده یان دانه که سانی تر تا هه لیان بگرنه وه. ئیدی وهک ټوهی دهر باره ی برستی له ټه سیوبیا به رنامه یه کی ته له قزیونی ببینیت، گوئی له چیرۆکه کانیان ده گرت. ټو شته ی که له دلی ئیلادا مایه ی، خه م بوو، بلاو بوونه وهی ټم کاره ساتانه بوو له جیهاندا، به لام پیی وا نه بوو که له هه مان ټو دنیایه دا ده ژی که ټو که به سته زمان و کلؤلانه تیدا ده ژین.

ته نانه ت کاتی له ته مهنی هه رزه کاریدا بوو، به شداری ټو ټاهه نگانه نه ده بوو که لاهه کان ساریان ددها، به لکو پیی باش بوو له ماله وه بمینیتته وه و له شهوی هه ییندا کتییکی نوی بخوینیتته وه، نهک له ټاهه نگیکی به ره لاییدا به شداری کومه له لویکی نه ناس بکات.

’بوچی وهک ئیلا ناکه ن؟‘ له گه ره که که دا دایکه کان له کهه کانی خو یان ده پرسى، ’ته ماشا بکه ن، ټو خوۍ له هیچ کیشه یه ک تیوه نا گلینیت‘.

له کاتیکدا دایکانی کهه کان زور پزیان له م ده گرت، که چی کچان و کورن ټه میان به جیددی و ئالوز و خالی له پوچی خو شنوودی ده بینى. ئیدی سهیر نه بوو له قوتابخانه ی دواناوه ندی کچیکى زور خو شه ویست نه بوو. جاریکیان یه کی له کورپه هاوپوله کانی پیی گوت: ’ټایا ده زانیت کیشه ی تو چییه؟ تو ژیان ت زور به قورسی گرتووه. کچیکیت تا بلیت بزار که ریت‘.

به وردی گوئی لیگرت و گوتی که بیریک له شته که ده کاته وه.

ټو ویک به درژیای ټو سالانه شیوه ی پرچیشی نه گوړپیو – پرچیکى درېژ، په خشان، زهر دیکى هه نگوینی، له شیوه ی کتیکدا هه لیده گه رانده وه – یان ده یکرده په لک و تا خواره وهی پشتی شوړده بووه وه. خوۍ زور

نه د پرازنده وه، به لكو توښيكي تهكي له سووراوي قاوه يي مهيله و سووري به كار دهيتا، هر وهك كچه كي دهيكوت سيټه ريكي سهوز ئامالي بو چاوي دهكرد و له جياتي نه وه ي دهر يان بخات، په ننگه شين و خو له مي شيبه كي دهشارده وه.

له هه موو باريكدا نه يده تواني به باشي دوو هيلي چه ماوه بو سيټه ري چاوه كاني بكي شيت و به زوري هيله كي شراوه كي سهر يه كي له پيلووه كان له پيرپه وي خوي دهرده چوو و له هيله كي شراوه كي سهر پيلووه كي تر نه ستورتر دهرده كه وت.

ئخلا واي به خه يالدا ده هات كه خه وشيكي تي دايه. ئاخر ئه و يان خو تپه لقور تپه ريكي منجره (وهك خو هه لقور تاندنه كي له شوو كړنه كي جانيت)، يان نه رم و ملكه چه (وهك په يوه ندييه سيكسيه كاني ميرده كي). ئيدي له وي ئيلايه كي ده سه لاتخواز و ليره ئيلايه كي تا نه و په پي نائومي د به سته زمان. نه يده زاني له م دوو شته كاميان و كه ي دهرده كه و يت.

ئيلايه كي سيټه ميش هه بوو، ئيلايه ك به هيمني سهرنجي هه موو شتيكي دها و چاوه پي كاتي ته قينه وه ي دهكرد. له بن خودي ئيلاي هيمن و خنكاودا، توو په يي و ياخي بوونيكي توند خو يان هه شاردا بوو. ئيلاي سيټه م ئاگاداري دهكرد وه كه نه گهر له سهر نه م په و ته به رده وام بيت، نه وه بيگومان پوژي ك هه ر ديت بته قيته وه، نه مهش به ند بوو به په خساني كاته وه.

دواي نه وه ي ئخلا له دوا پوژي مانكي ئاياردا نه وه ي كړدي ده مي بوو شتي واي نه كړد بوو. نو پي كړد و له خودا پاراپه وه كه خوشه وي سيټه كي واي پي ببه خشيت هه موو بووني پر بكاته وه، يان واي لي بكات نه وه نده دلره ق و گوينه دهر بيت، بير له وه نه كاته وه و گوي به وه نه دات كه له ژيانيدا خوشه وي ستي نيه.

له م دوو كاميان هه لده بژيريت، تكايه زوو وه لام بده وه، به دم تكاوه بير ي كه و ته وه په ننگه بيرت چو بيت كه من كه يشتوومه ته ته مه ني چل سالي. وهك ده بينيت، من سالاني ته مه نم به باشي به كار ناهينم.

گوئی بیابانی له سفروش

قونیا، ۱۷ی تشرینی یه کهم ۱۲۴۴

به هه ناسه برکێوه به کۆلانه تهنگه کاندایه هه ر پامده کرد و پامده کرد، نه مده توانی ئاورپی دواوه بده مه وه. سییه کانم ده سووتانه وه و سینگم ده هه زی، تا له کۆتاییدا گه یشتمه بازاره قه ره بالغه که و پشتم دایه دیواریکه وه که زگی دابوو و خه ریکبوو ده پروخا، ئه وسا زاتم وه بهر خۆ نا و ته ماشای دواوه ی خۆم کرد. وای چه ند واقم و پیمان و ئاسووده بووم. بینیم تاقه که سینک دوامکه وتوو، ئه ویش کونجیه. به هه ناسه برکێوه به ته نیشتمه وه وه ستا و ده ستیکی که وتبووه ئه ملا و ده سته که ی تری ئه ولا، سه ری سو پمابوو و تو وره یی به ده موچاوییه وه دیار بوو. له وه تینه ده گه یشت که بوچی له پڕ وه ک شیت به کۆلانه کانی قونیا دا پامده کرد.

شته کان به خیرایی پروویان دا. تا نه گه یشتمه بازاره که، راستییه کهم بو پوون نه بووه وه. کاتێ له مزگه وته که دانیشتبوو و به قوولی گویم له وتاره که گرتبوو، به گه وه ره ی حکمه تی وته کانی پۆمی مه ست بوو بووم. له گه رمه ی ئه و مه ستییه مدا، سه رنجی ئه و هم نه دا که ئه و لاوه ی به ته نیشتمه وه دانیشتبوو، به بی مه به ست پئی خسته سه ر ئه و ملپنچه ی که ده موچاوی خۆم پێداپۆشی بوو. ئیدی به بی ئه وه ی ئاگام لی بیت ملپنچه که ها ته خواره وه و میزه ره کهم لاریبووه وه و ده موچاوم و به شیک له قزه کهم ده رکه وتن. به په له ده مامکه کهم توند کرده وه و له سه ر گوینگرتن له پۆمی به رده وام بووم و دلنیا بووم که کهس سه رنجی شتیکی نه داوه، به لام کاتی دووباره چاوم هه لبرێ، بینیم گه نجیک له ریزی پێشه وه چاوی تییرپووم. ده موچاوی شیوه چوارگوشه

بوو، چاوی مات بوو، لووتینکی دریژ و تیژی هه‌بوو، ده‌می وا پیشان ده‌دا که بیژی دیته‌وه. ئەمێستا زانیم که ئەوه پێرسه.

پێرس یه‌کێ بوو له‌و مه‌عمیله‌ بێزارکه‌رانه‌ی که هیچ کچی له‌ سۆزانیخانه‌که ئاره‌زووی نه‌بوو له‌گه‌لیدا بنویت. ئاخ‌ر پیاوانیک هه‌ن له‌گه‌ل له‌شفرۆشدا جووت ده‌بن و هاوکات پ‌قیان لێیان ده‌بیته‌وه و سووکایه‌تیان پێده‌که‌ن، پێرسیش یه‌کێ بوو له‌و جزره‌ پیاوانه‌ و له‌ قسه‌ی سووک و نوکته‌ی ناشیرینی خۆی نه‌ده‌که‌وت و ته‌بیاتیکی یه‌کجار خراپی هه‌بوو. جاریکیان به‌ شیویه‌کی کو‌شنده‌ له‌ کچیکی دا، خاوه‌ن سۆزانیخانه‌که هه‌رچه‌نده‌ به‌ر له‌ هه‌رشتی‌ه‌زی له‌ پاره‌ بوو، ده‌ریکرد و پنی گوت که جاریکی تر پ‌ن نه‌خاته‌وه ئەم شوینه، به‌لام دوا‌ی چه‌ند مانگیک هاته‌وه. دوا‌یی نه‌مزانی هۆیه‌که‌ی چیه‌ له‌ناکا‌و وازی له‌ هاتوچۆی سۆزانیخانه‌که هێتا و ئیدی ده‌نگوباسیمان نه‌بیسته‌وه. ئەوه‌تا ئیستا مینا پیاوانی خودا‌په‌رست ریشیکی دریژی هیشتووه‌ته‌وه و له‌ ریزی پتیشه‌وه دانیشتووه، به‌لام هیشتا بروسکه‌ی توندوتیژی له‌ چاوانیه‌وه سه‌ری ده‌کرد.

ده‌موچاوی خۆم لێی شارد‌ه‌وه، به‌لام کار له‌کار ترازابوو. ئیدی منی ناسیبووه‌وه. پێرس شتیکی چپانده‌ بن گو‌یچه‌کی ئەو پیاوه‌ی له‌ ته‌نیشتییه‌وه دانیشتبوو، ئینجا وه‌رسوو‌پان و چاویان تی‌یریم، دوا‌یی ئاماژه‌یان بۆ پیاویکی تر کرد، ئیدی هه‌موو پیاوه‌کان له‌و ریزه‌دا یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک ته‌ماشایان ده‌کردم. ده‌موچاوم سووره‌له‌گه‌را و د‌لم داخو‌ریا، به‌لام نه‌متوانی له‌ شوینی خۆم ببزویم، به‌لکو خۆم دایه‌ ده‌ست ئەو ئومیده‌ مندالانه‌یه که ئەگه‌ر هه‌ر وا به‌بی جووله‌ له‌شوین خۆم دابنیشم و چاوه‌کانم بنووقینم، ئەوا تاریکییه‌که هه‌موومان قووتده‌دات و په‌ژاره‌ی ناویت.

که زاتم وه‌به‌رخۆ نا و دووباره‌ چاوم کرده‌وه، بینیم وا پێرس له‌نیو حه‌شیمه‌ته‌که رینگه‌ی خۆی ده‌کاته‌وه و به‌ره‌و لای من دیت. ئیدی ڕووه‌و ده‌رگا‌که رامکرد، به‌لام هه‌سته‌م بوو بتوانم رابکه‌م، چونکه به‌ ده‌ریایه‌کی هه‌لچووی پیاوان ده‌وره‌ درابووم. پێرس له‌ چاو‌ترووکانیکدا پیم گه‌یشته‌ و ئەوه‌نده لیم نزیک بووبوووه‌وه، بونی هه‌ناسه‌یم کرد. قۆلی گرت‌م و له‌نیوان

ددانه به چیره وه چوه کانییه وه کوتی: "سۆزانییه ک لیره چی دهکات، ئه وه شهرم ناکهیت؟".

"تکات لیده کهم... لیت ده پاریمه وه وازم لی بیته با برۆم، زمانم گیرابوو، به لام پیم وا نه بوو گوئی لیم بوو بیت.

هاورپیکانی هاتنه پالی. پیاوانی گیل، ترسناک، لووتبه رز، له خورازی، بۆنی توورپهی و ترشه لۆکیان لیده هات، ئیدی سووکایه تیارانیان کردم. پیاوه کانی دیکه ئاورپیان دایه وه تا بزانن چی پوو دعات، هه ندیکیان ورته ورتیکی نارهبانیان دهربری، به لام که سیکیان نه هاته بهینه وه. جهسته مینا پارچه هه ویریک خاوبوو بووه وه. خۆم شلکرد تا به ره وه دهرگا پالم پیوه بنین. که گه یشتینه شه قامه که، ئاواته خواز بووم کونجی راپه ریت و یارمه تیم بدات. به ته مابووم گهر له مه خراپتر پوو بدات، رابکه م، به لام ههر ئه وهنده پیته کانم که وخته سهر زه ویی شه قامه که، توندوتیژی و شه رانگیزی پیاوه کان زیاتر بوو. ئه وان له ناو مزگه وته که دا به وای وتارییژه که و نوێژکه رانه وه، سلیمان ده کرده وه دهنگ به رز بکه نه وه، یان پالم پیوه بنین، به لام ئیستا ترسی ئه وه م لی نیشت له شه قامه که دا شتیک نه بوو به ریان پی بگریته.

له ژیانمدا گه لی ئاسته نگم دیون، لی باوه رناکه م قهت هه سستیکی خه مینی وه ک ئیستم هه بوو بیت. دوا ی سالانیک له دوودلی، وا ئه مرۆ هه نگاو یک به ره وه خودا نزیکه بمه وه، ده بی ئاوها وه لامی نزیکبوونه وه که م بداته وه؟ به تیه لدان و دهرکردنم له مالی خوی!

"نه ده بوو بۆ ئه وی بچم، وام به کونجی گوت و ده نگم چون به فریکی ته نک درزی برد، ئه وان راست ده که ن، چونکه له مزگه وت یان که نیسه یان ههر مالیک له ماله کانی خودا سۆزانییه ک جی نایته وه".
"وا مه لی".

که ئاورم له ئاخیره ره که دایه وه، باوه رم به چاوه کانی خۆم نه کرد. خۆ ئه وه دهرویشه گه پیده پییشه که یه. زه رده خه نه یه کی ئاشکرا له سهر پوخساری کونجی نه خش بوو، خۆش حال بوو که جاریکی تر دهرویشه که ی بینیه وه. ته کانم دا ده سته کانی ماچ بکه م، به لام راپگرتم و نه یه یشت، ئینجا کوتی: "نا، تکات لیده که م".

به پارانه وهه گوتم: 'ئاخر چون بتوانم سوپاست بکه؟ من زور قهرزاري تۆم.'

به گويته دانه وهه شانەکانی هه لته کاند و گوتی: 'تۆ به هیچ شتی قهرزاري من نيیت. جگه له خودا ئيمه قهرزاري هیچ که سیک نيين.'

خوی پیناساندم و گوتی که ناوی شه مسی ته ور یزییه، ئینجا باسی سه یرترین شتی کرد که له ژيانمدا نه ميبیستبوو: 'هه ندی خه لک ژيانيان به خه رمانه یه کی گه ش ده ست پیده که ن، به لام ئه وه نده نابات ئه و گه شیه کال ده بیته وه. وا دیاره تۆش یه کیکیت له وانه. خه رمانه ی ژيانی تۆش پۆژی له رۆژان پریوو له گوله زه نه بقی سپی و خالخالوی، وه لی ورده ورده کالبوونه وه و ئه میستا بوون به ته لخیکی مات. ئه ری تۆ په نگه په سه نه کانی خۆت له ده ست نه داوه؟ ئه ری هه ز نا که یت مه یدانخوازی گه وه ری خۆت بکه یت؟'

هه ستم کرد وا خه ریکه تینووی وشه کانی ده بم.
'خه رمانه که ت دره و شانە وه ی نه ماوه، چونکه به در یژیایی ئه م سالانه باوه رت به خۆت هیتاوه که تۆ له ناوه وه و له دره وه پیسیت.'
'من پیس نیم، به ده م قسه وه لیوه کانی خۆم گه ست، 'ئاخر تۆ ئه وه نازانیت، ئه ی بۆ خۆژياندن چی بکه م؟'.
'پینگه م بده با حه کایه تیکت بۆ بگێر مه وه، شه مس وای گوت و ئه مه ی گێر په وه:

پۆژی له شفرۆشیک به لای سه گیکي به ره لادا تیپه ری. سه گه که له بهر خۆره سووتینه ره که دا له تینویتی و بیچاره ییدا هه ناسکه هه ناسکی بوو. له شفرۆشه که ده سه به جی تاکێ له پیتلاوه کانی دا که ند و له بیریکي نزیک پری کرد له ئاو تا ئاو به سه گه که بدات. ئینجا به پێی خۆیدا پویشت. پۆژی دوا یی تووشی سۆفیه کی به حیکمه ت بوو. که له شفرۆشه که ی بیني ده سه ته کانی ماچ کرد، ئه میش سه ری سوپما. سۆفیه که پێی گوت که ئه و به پاستگویی به زه یی به سه گه که دا ها تووه ته وه، بۆیه خودا له هه موو گونا هه کانی خۆشبووه.

تیگه ی شتم که شه مسی ته ور یزی ده یه وی چیم پی بلیت، به لام شتی له ناوه وه مدا ئه وه ی په تده کرده وه که باوه ری پی بکات، بۆیه گوتم: 'با دلنیات

بکه مه وه، گهر من هه موو سه گه کانی قونیا تیراو بکه م، بایی ئه وه نییه له گونا هه کانم پاک ببه مه وه.

له توانای تودا نییه ئه وه بزانی، هه ر خودا خوی ئه وه ده زانی. ئه ی چی وات لیده کات بیت وای بیت که یه کئ له و پیاوانه ی له مزگه و ته که ده ریان کردیت، له هه موویان له خودا وه نزیکتره؟.

ته نانه ت گهر له خوداش نزیک نه بن، هه ر له خو وه وه لامم دایه وه، ئاخه کئ ئه وه یان پئ بلیت؟ تو؟.

ده رویشه که سه ری بادا و گوئی: ته خیر، شته کان ئاوها به ریوه ناچن، گهره که تو خوت پئیان بلیت.

بیت وایه که ئه وان گویم لیده گرن؟ ئاخه ئه و پیاوانه رقیان لیمه.

دئ گوئ بگرن، به جه خته وه ئه مه ی گوت، چونکه شتی نییه ناوی (ئه وان) بیت، هه روه ها شتیکیش نییه ناوی (من) بیت، هه موو ئه وه ی له سه رته بیکه یت ئه وه یه که بزانی له م گه ردوونه دا هه موو شتی و هه موو که سیک پیکه وه به سه تراون. ئیمه بریتی نیین له سه دان و هه زاران بوونه وه ری جیاوان، به لکو هه موومان یه ک شتین.

چاوه ریم کرد تا بۆم روون بکاته وه، ئه و له سه ری رویش و گوئی: ئه مه ریسایه که له چل ریساکه: گهر مرۆف بیه وئ ئه و شیوازه بگوریت که خه لکی له گه لیدا مامه له ی پیده که ن، ئه و پئو یسته یه که م جار ئه و شیوازه بگوریت که له گه ل خودی خویدا مامه له ی پیده کات. گهر مرۆف فیژی ئه وه نه بوو چون به ته واوی و راستگۆیانه خوی خوش بوئ، ئیتر هه یج شیوازیکی دی نییه وای لی بکات که خوشه ویستی له دلیدا بیت. لی کاتی ده گاته ئه و قوناغه، ئه و سوپاسی هه ر دهرکێک ده کات که له لایه ن خه لکی دیکه وه پئیدا ده چه قیترئ، ئه مه ش نیشانه ی ئه وه یه که هاکا گولباران کرا. که مئ وه ستا و ئینجا له سه ری رویش: گهر مرۆف خوی به شایسته ی ریزگرتن نه زانی، ئیدی چون ده کرئ گازانده له خه لکی تر بکات له به ر ئه وه ی ریزی ناگرن؟.

که هه ستم کرد ئه وه ی له نیو چنگمدایه و خه ریکه لیم ده چه ریته وه، بۆیه لیره دا وه ستم و نه متوانی وشه یه ک بدرکینم، چونکه هه موو ئه و پیاوانه م هاته وه یاد که له گه لیاندا نوسته بووم، بۆنیان، به رکه وتی ده ستیان و پستی

زېريان، ئاخوئۇفى ساتى پەرحەتبوونيان... گەنجانى سەلارم بىنى دەبوونە درېندە، درېندە دەبوونە گەنجى ناسک و سەلار. جارىتيان مەمىلىك ھات بۆلام كە بەوۋە راھاتبوو لە كاتى سەرجىيىكردندا تفى لە سۆزانىيەكان دەكرد و دەيگوت (چەپەل)، تفى لە دەموچاوم كرد و پىنى وتم (ھەى قەھپەى چەپەل).

كەچى ئەم دەرويشە پىنى وتم كە من لە ئاوى كانى پاكترم، وام بەخەيالدا ھات كە ئەمە نوكتەيەكى بىتنامە، ويستم زۆر لە خۆم بكەم و پىيكەنم، دەنگ لە ئەوكمەوۋە دەرەنەچوو، ئىدى ھەناسەى خۆم قەتيس كرد.

‘رابدردوو خولانەوۋەيەكى بەردەوامە، گەر خۆت بۆ شل كرد، ئەوا بەسەر ساتى ئىستاتدا زال دەبىت، ئىتر ھەلتدەمژىت و راتدەمالىت، شەمس وەك ئەوۋى غايەكانى خويندبىتەوۋە واى پىن گوتم، ‘رۆژگار لە وەھمىك زياتر نىيە، گەرەكە بە تايبەتى بۆ ئەم ساتە بژىت و ئەوۋى گرینگە ئەمەيە’.

كە ئەمەى گوت، دەستەسپىكى ئاورىشمى لە گىرفانى عەباكەى دەرھىنا و گوتى: ‘لاى خۆت بىپارىزە. لە بەغدا پياوچاكيك پىنى بەخشىم، بەلام تۆ لە من پتر پىويستت پىنى دەبىت. ئەم دەستەسپە بىرت دەخاتەوۋە كە تۆ دىپاكىت و لە ناوۋەى خۆتدا خودات ھەلگرتوۋە’.

دەرويشەكە داردەستەكەى ھەلگرت و ھەستا و خۆى ئامادەكرد بېروات، گوتى: ‘واز لەو سۆزانىخانەيە بىتە’.

‘بۆ كۆى و چۆن بېرۆم؟ ئاخىر شوئىنكى دىكەم نىيە پروى تىيكەم’.

‘ئەمە گرفت نىيە، دەرويشەكە بەدەم قەسەكردنەوۋە چاۋەكانى درەوشانەوۋە، ‘گۆى بەوۋە مەدە رىگە بەرەو كۆيت دەبات، بەلكو چاۋت لەھەنگاۋى يەكەم بىت، كە قورستىن ھەنگاۋە و گەرەكە بەرپرسىارىتى ھەلگىرىت. ھەر ئەوۋەندە ئەو ھەنگاۋەت ھەلئىنا، ئىدى ھەموو شتەكان بە شىۋەيەكى سىروشتى بۆخۇيان دەپۆن و ئەوۋى دەمىنئىتەوۋە ھەر لەخۆۋە دىت. لەگەل شەپۇلدا مەپۆ، بەلكو خۆت بىبە بە شەپۇل’.

سەرم لەقاند. ئىدى ئاتاجى ئەوۋە نەبووم پىرسىار بكەم تا تىبگەم كە ئەمىش يەككىكە لە چل پىساكە.

سليمان سه رخوش

قونيا، ۱۷ ي تشريني يه كه م ۱۲۴۴

بهر له نيوه شهو، دوا پيكي شهرابم خوارده وه و مه خانه كه م جي هشت.
ته وه ي پيم وتيت له بيرت بيت. ورياي هر وشه يه كه به كه له دهمت
دهرده چيت، خريستوس وهك ناگدار كردنه وه يه كه ته مه ي پي گوتم و دهستي
دوعا خوازي بي هو ه لبريم.

سهرم له قاند و هه ستم به بهخته وه ري كرد، چونكه هاو پيه كم هه يه و
به ته نگمه وه يه. وه لي هر ته وه نده پيه كانم كه وتنه سهر شه قامه چول و
تاريكه كه، هه ستم به ماندوو بوونيك كرد كه له وه و پيش هه ستم پي نه كرد بوو.
شه للام كرد كه قايي شهرابم له گهل خوم هيتابا، چونكه هيتا تواناي
خواردنه وه م هه بوو.

له كاتيكدا ده پويشتم و له ترم دها، پيلاوه دريژه كانم له سهر شه قامه
ناپي كه كه ته قه ته قيان لي هه لده ستا. وينه ي ته و پياوانه ي كه له گهل كه ژاوه كه ي
پوميدا ده پويشتن هاته وه بهر چاوم. يادي نيكا رقاوييه كانی چاويان نازاري
دام. گهر له دنيا دا شتيك هه بيت رقم لي بيته وه، سه نگينيه، له م باره وه
دهوله مند و هه ژار تانه يان ليداوم، ئيدي هر به ياد كردنه وه يان ته زوويه كه به
هه موو جه سته مدا تيده په پريت.

له كاتيكدا ته م غايلانه مژووليان كرد بووم، لاي ليژاييه كه پيچم كرد وه و
به كو لانيكي لاوه كيدا پيم گرته بهر. به وای دره خسته لقوپوپ به رزه كانه وه
كو لانه كه تاريكتر بوو، سهرباري تاريكيه كه له ناكاو مانگيش له پشت
په له هه وريكه وه ون بوو. ئيدي تاريكيه كي ته نگوسته چاو ده وري دام. خو

ئەگەر تارىككە نەبوايە ئەوا ئەو دوو حەسحەسەم دەبىنى كە خەرىكبوون
نزىك دەبوونەو.

وتم: 'سلاوتان لى بيت،' دەنگم خۇشچالى پىتو دياربوو و ھولم دا
نىگەرانىي خۆم بشارمەو.

دوو حەسحەسەكە سلاوئەكەمىيان نەسەندەو، بەلكو لىيان پىرسىم كە بەم
درەنگى شەو لەم شەقامە چى دەكەم.

بە بلمە بلم گوتم: 'پىاسە دەكەم.'

پووبەپووى يەكتەر وەستائىن، بىدەنگىيەكى قورس بالى كىشا و جگە لە
حەپەي دوورى سەگەل، ھىچى تر نەدەبىسترا. يەكئى لە پىاوھەكان ھاتە پىشەو
و بۆنى بە ھەواوھ كرد، ئىنجا گوتى: 'بۆنىكى ناخۆش دەكەم.'

'بەلى، بۆنى شەراب دىت،' پاسەوانەكەي تر دلئاي كىردەو.

پىرىرم دا كە شتەكە بە ئاسانى چارەسەر بكم، بۆيە وتم: 'خۆتان عەزىت
مەدەن. ئەم بۆنە ناخۆشە تەنھا بۆنىكى خوازەيە. لەبەر ئەوھى ئىمەي
موسلمان جگە لە شەرابى خوازەيى پىگەمان پى نادىر شەرابى دىكە
بخۆينەو، بىگومان بۆيە بۆنەكەيشى دەبىتە بۆنىكى خوازەيى.'

'بۆ خاترى دۆزەخ، ئەم پىاوھ چ وپىنەيەك دەكات؟' پاسەوانى يەكەم
ترمەترمىكى كرد.

لەو ساتەدا مانگ لە پىشت ھەورەكەوھ دەركەوت و بە تىرىفە ناسك و
زەردەكەي كۆيكردىنەو و توانىم ئەو پىاوھى بەرانبەرم وەستابوو بىيىنم،
دەموچاوى چوارگۆشە بوو، پىشىكى بەردابووھەو، چاوەكانى شىن و
ساردوسپ و لووتىكى تىژى ھەبوو. خۆ ئەگەر چاوە ماتەكانى و دەموچاوە
مۆنەكەي نەبوونايە، پەنگە قۆز بوایە.

'لەم كاتە درەنگەدا لەم شەقامە چى دەكەيت؟' پىاوھەكە پىرسىارەكەي
دووبارە كىردەو، 'لە كۆتوھ ھاتووت و بۆ كوچ دەپۆيت؟'

خۆم پى نەگىرا و گوتم: 'پۆلە ئەم پىرسىارانە قوولن، گەر وەلامەكانىانم
بزانايە، ئەوا مەتەلى بوونى خۆمانم لەم دنيايدا ھەلدەھىتا.'

'ھەي چەپەل، ئەوھ گالەم پىدەكەيت؟' پاسەوانەكە بە مۆنىيەو پىرسىارى
كرد و بەخىرايى قامچىيەكى دەرھىتا و لە ھەوادا پايوھشانە.

له جووله كانيدا زور زيده پړوي ده كړد، بډيه به نهرمي پټكهنيم، پاشان قامچيه كي له سهر سينگم دا. ليدانه كه بډ من كتوپر بوو، له نگره تيكچوو و كه وتم.

‘رهنكه ئه مه فترت بكات كه چوڼ به ويځله وه ربهفتار بكهيت، حه سحه سه كه به دهم قسه وه قامچيه كه ي ئه مده ست و ئه وده ست كړد، ئه ي نازانيت كه شه رابخواردنه وه له گوناوه گه وړه كانه؟’

ههستم كړد خوښم هاتووه ته كول، سهرم له ده رياهه كي ئازاردا ده ستې به خولانه وه كړد و هينشتا باوه رپم نه ده كړد كه گهنجي له ته مه نې كوپره كه ي خوډا له ناوچه رگه ي گه ركه دا بهر قامچيم بدات.

‘ده ي سزام بده، به دهم قسه كړدنه وه هاوارم كړد، گهر به هه شت بډ كه ساني وهك تو ته رخان كراييت، ئه وا پټم باشته له ئاگرې دوزه خدا بسووتيم.’

له نوره تووړه بيهه كي تونددا حه سحه سه لاهه كه تا هيزي تيدا بوو به قامچي لني ددهام. به دهسته كانم ده موچاوي خوډ ده شارده وه، به لام ئه وه هيچ داديكې نه دام. له و ساته دا سترانكي خوښم بيركه وته وه، كه به زور له نيوان هه ردوو ليوه خلتان خوښووه كانه وه ريگه ي خوي كرده وه. سووربووم له سهر ئه وه ي خوډ به زه بووني پيشان نه دهم، له گهل هه ر زه بريكي قامچيه كه دا به ده نكيكي به رز و به رزتر دهستم به گورانگوتن كړد:

‘هو خوښه ويستم ماچم بكه، هه موو دلم پاره پاره بكه ليوه كانت تامي شيريني شه رابي گيلاس ددهن، ده ي زورترم بډ تن بكه.’

ئهم شوخ كړدنه م پاسه وانه كه ي تووړه تر كړد. چهنده به دهنگي به رز گورانيه كه م ده چري، توندتر لني ددهام. له و باوه رده نه بووم كه ئهم جوړه تووړه يي و رقه به م راده يه له ناخي تافه كه سيكا هه بيت.

‘پټپرس راوهسته، ئيتر به سه، گويم لييوو حه سحه سه كه ي تر به ترسه وه هاواري كړد.

له پر چوڼ ده ستې به ليدانم كړد، هه ر واش ده ستې لني هه لگرتم. ويستم دوا قسه بكه م و شتيكي له ناكاو و توند بلنم، لني سيلاوي خويني ناو دهم له هه ناومه وه قولې دا و دهنگي خهفه كړدم و رشامه وه..

تو پیاوئیکی نه خوشیت، پیپرس به تانه وه وای پی گوتم، دهر باره ی
ئه وه ی پیم کردیت ته نیا لومه ی خوت بکه.

پشتیان تیکردم و هه پیا یان لیکرد، ئیتر له نئو تاریکی شه وه که دا بزر بوون.
نه مزانی تا که ی له وئ که وتبووم، رهنگه ماوه ی چند خوله کیک یان به
دریژایی شه وه که بوو بیت، چونکه زه من و هه موو شتیکی تر په وتی خوی
له ده ست دابوو، مانگه که ش له پشت هه وره کانه وه ون بوو، ئیدی نه که هر
پروناکیه که ی جیی هیستم، به لکو به جوړی جیی هیستم که نه میس ده زانی
من کیم. زوری نه برد له نیوان دهر یاه کی بیرچونه وه ی نیوان زیان و مهرگدا
دهستم به گینگدان کرد، ئیتر گویم به وه نه ده دا کوتاییم به چی دیت. ئینجا تا
ده هات سپی جهستم نه ده ما و جیگه ی هر گاز و هر لیدانیکی به زه بر و
هر برینیکی جهستم، شیتانه دهستی به ئازار کرد و شه پؤل دوی شه پؤلی
ئازار ده یان کوتامه وه. سه رم له قه له قی بوو، ده ست و لاقه کانم ئازاریان لی
هه لده ستا. له و دۆخه دا مینا گیانداریکی بریندار دهستم به ناله نال کرد.

بینگومان کویراییم داهاتوووه. تاوئ چاوم کرده وه، میزم به خومدا کردبوو،
ده ست و پنیه کانم یه کجار ده ئیشان. له خودا پارامه وه که جهستم سږ بکات،
یان شه را بم پی بیه خشیت. له م کاته دا گویم له ترپه ی هه ناوگه لی بوو نزیک
ده بوونه وه. دلم به توندی که وته خورپه، رهنگه به ره لایه کی شه قامه کان بیت،
یان دزیک، یان پیاو کوژیک بیت، به خومم گوت له چی بترسیم؟ ئیدی
که یشتوومه ته راده یه ک هیچ شتیکی ئه م شه وه نامترسینیت که له گوینه بیته
پینگام.

له پشت سیبه ره کانه وه دهر ویشیکی بالابه رز و باریکه له و ریشناشراو
دهر که وت و له ته نیشتمه وه داچه مایه وه، یارمه تی دام که ههستم. خوی پی
ناساندم که ناوی شه مسی ته وریزیه، ئینجا له ناوی پرسیم.

سلیمان سه رخوش، خه لکی قونیا م و له خزمه تتدام، به دهم وه لامدانه وه وه
ددانیکی له قم له زارم دهر هیتا، به بینیت خوشحالم.

تو خوینت له بهر دهر وات، شه مس به دهم سرینه وه ی خوینی ده موچاوم،
بلمه بلمیکی کرد، نه که هر له دهر وه، به لکو له ناویشه وه.

که ئه وهی گوت، که مۆله یه کی زیوی له گیرفانی عهباکهی ده رهینا و گوتی: 'بهم مهره مه برینه کانت چه ور بکه. پیاوچاکێک له به غدا پێی به خشییم، به لام تو له من زیاتر پێویستیت پێی ده بیت. وهک ده زانیت برینه کانی ناوه وهت قوولترن و ده بی خه میان بخۆیت. ئه وه شت بیرده خاته وه که تو له ناخدا خودات هه لگرتوه'.

'سوپاست ده کهم'. گویم له خۆم بوو بلمه بلمه ده کرد. دواى ئه وهی نه رمونیانی و سۆزه کهی کاریان تیکردم، گوتم: 'ئه و حه سه سه.. به قامچی لێی دام و گوتی که گویا من شایسته ی ئه وه م'.

کاتی ئه م قسانه م ده کرد، سه رم له کړووزانه وهی مندا لانه ی خۆم و دهنگی پێوستبوونم به یارمه تی سوپما.

شه مسی ته وریزی سه ری بادا و گوتی: 'کهس بو ی نییه ئه وه بکات. هه ر که سه و له خودی خۆیدا له خودا ده که ریته. له م باره یه وه بنه مایه ک هه یه: خودا هه موومان له سه ر شیوه ی خۆی دروستکردوه، له گه ل ئه وه شدا ئێمه هه موومان ئافه ریده ی جیاواز و دیارین. دوو که سی له یه کترچوو ده ست ناکه ون و دوو دلێش به هه مان پێتم لێنا ده ن. که ر خودا ویستبای هه موومان له یه کتر بچین، ئه وا وهک یه کتر دروستی ده کردین، بو یه پێژنه گرتنی جیاوازییه کان و سه پاندنی بۆچوونی خۆت به سه ر ئه وانی تر، پێژنه گرتنی ئه و سسته مه پێرۆزه یه که خودا داینا وه'.

'باشه'، سه رم له نیانی دهنگی خۆم سوپما، 'به لام ئایا ئیوه ی سو فی ده باره ی ئه وه گومانتان نییه؟'.

شه مسی ته وریزی زه رده خه نه یه کی ماندووانه ی هاتی و گوتی: 'به لێ، گومان شتیکی باشه. ئه مه ش ئه وه ده که یه نیت که تو زیندوویت و به رده وام له منه کردن دایه'. ئه مه ی به جو ری وت، وهک ئه وه ی خه ریکی خوێندنه وه ی کتێبیک ییت.

'هه روه ها مرۆف له شه و و پوژیکدا ناییت به بروادار، چونکه مرۆف وا بیرده کاته وه که برواداره، ئینجا شتیکی له ژیا نیدا پرو ده دات و ده بیته به بیبا وه، ئینجا دوو باره ده که ریته وه و ده بیته وه به بروادار، ئینجا ده بیته خانه گومان. ئیدی بهم ئاوه ایه تا ده گاته قوناغیکی دیاریکراو. ئاخه ئێمه

به‌رده‌وام له دوودلی داین، ئەمەش تاقە پێگەیه‌که که وامان لێده‌کات به‌ره‌و نواوه‌ برۆین. له‌گەڵ هەر هەنگاوێکی نوێدا له‌ حەقیقەت نزیک دەبینەوه‌.

وتم: 'ئەگەر خریستۆس گویی لێتیی ئاوها قسە ده‌که‌یت، ئەوا داوای لێده‌کردیت که ئاگات له‌ قسەی خۆت بیت. ئاخر ئەو دە‌لێت هەموو قسەیه‌ک بۆ هەموو گۆنیه‌ک ناگونجیت'.

'قەیدی چیه‌، ئەویش بۆچوونی خۆی هەیه‌، شەمسی ته‌وریزی به‌ده‌م قسە‌کردنه‌وه‌ به‌ ئاسته‌م پێکه‌نی و به‌رزه‌ پێ هەستا، 'ده‌ی با تا ماله‌وه‌ یاوه‌ریت بکه‌م، گەرکه‌ ئاگامان لێت بیت و ده‌بین که‌می بخه‌ویت'.

یارمه‌تی دام تا هه‌ستم و له‌سه‌ر پێی خۆم به‌هستم، لێ توانای پۆیشتنم نه‌بوو و به‌لادا ده‌هاتم، بۆیه‌ ده‌رویشه‌که وه‌ک شتیکی سووک له‌کۆلی کردم. به‌ شه‌رمه‌وه‌ وه‌ه‌وریکم کرد، 'ده‌مه‌وئ ئاگادارت بکه‌مه‌وه‌ که من بۆنێکی ناخۆشم لێدیت'.

'سلیمان، خه‌مت نه‌بیت و هەر گۆنیشی مه‌ده‌ری'.

به‌م جو‌ره‌ ده‌رویشه‌که به‌بی ئەوه‌ی گۆی بداته‌ خوین و میزه‌که‌م و بۆنه‌ بۆگه‌نه‌که‌م، به‌ کۆلانه‌ ته‌نگه‌کانی قۆنیادا له‌ کۆلی کردم. به‌ به‌رده‌م مالان و کوخته‌گه‌لێکدا تیپه‌رپین له‌ پرخه‌ی خه‌ودا بوون، له‌ پشت دیواری باخه‌کانه‌وه‌ سه‌گه‌ل به‌ ده‌نگی به‌رز و دڕنده‌نه‌ ده‌ستیان به‌ لووره‌لوور کرد و پیمان ده‌وه‌رپن تا هەموو خه‌لکیمان لێ وه‌ئاگا بیتنه‌وه‌.

گوتم: 'هه‌میشه‌ ده‌مه‌رسی له‌ شیعی سۆفیه‌کاندا باسی شه‌راب کراوه‌، ئایا ئەو شه‌رابه‌ی که سۆفیه‌کان پێیدا هه‌لده‌دن، شه‌رابی پاسته‌قینه‌یه‌ یان شه‌رابی خوازه‌یه‌؟'.

'هاوپیم، ئەوه‌ که‌ی گرینگه‌؟'، شەمسی ته‌وریزی پێش ئەوه‌ی له‌ به‌رده‌م ماله‌که‌ی خۆم دامبیت، له‌سه‌ر قسەکه‌ی پۆیشت: 'بۆ لێکدانه‌وه‌ی ئەمه‌ پێسایه‌ک هەیه‌: کاتی عاشقیکی پاسته‌قینه‌ی خودا ده‌چیته‌ مه‌یخانه‌یه‌که‌وه‌، ئەوا مه‌یخانه‌که‌ ده‌بیته‌ ژووری نوێژکردنی ئەو، به‌لام ئەوه‌مه‌ی شه‌رابخۆریک ده‌چیته‌ هه‌مان ژووره‌وه‌، ئەوا ژووره‌که‌ ده‌بیته‌ مه‌یخانه‌ی ئەو. هەر شتی بکه‌ین ده‌وه‌ستیته‌ سه‌ر دلمان، نه‌ک دیوی ده‌ره‌وه‌مان. سۆفیه‌کان به‌ دیمه‌نیان که‌سایه‌تی خه‌لکی هه‌لئاسه‌نگین، کاتی سۆفیه‌ک دیقه‌تی که‌سیک ده‌دات،

هەردوو چاوی دەنوو قینیت و چاوی سێتیم دەکاتەوێ - ئەو چاوەی کە دنیای
ناوەوێ دەبینیت.

دوای ئەو شەوێ دوورودریژ و تاقەتپروو کینە، بە تەنیا لە مالهەکی خۆم
بووم و بیرم لەو شتێکە دەکردەوێ کە پرویان دابوو. لەگەڵ ئەوێ
خەمباربووم، بەلام لە ناخەوێ هەستم بە ئارامییەکی خۆش دەکرد. بۆ ساتیکی
پەوتەنی شەمسەم بینی و ئەلھام دەکرد بۆ هەتاھەتایە لەوێ بمینیتەوێ. هەر
لەو ساتەدا زانیم کە خودایەکی هەیه و خوشی دەویم.
هەرچەندە جەستەم ئازاری هەبوو، بەلام سەیرم پێدەهات کە هەستم بە
ئازار نەدەکرد.

ئىلا

تورتامبىتن، ۳ى حوزيران ۲۰۰۸

بەر زبۇنەۋەى رېتىمى گۆرانىي (لاۋانى پۇخەكە) لە پەنجەرەكراۋەكانى ئۆتۈمبىلى قوتايىانى زانكۆۋە دەبىسترا، يەكەم تىنى گەرمى خۇرى ھاۋىن بە دەموچاۋياندا چزا. ئىلا بىن ئەۋەى گۆى بە شادمانىيان بدات، تەماشاي دەکرد و يادگەى بەرەۋ ئەۋ چەند پۇژە كەمەى رابردوۋ گەرايەۋە. ئەۋەبوو سەگە (سپىرېت) *ى بە تۆپىسوى لە ناندېنەكەدا بېنى، لەگەل ئەۋەى خۇى بۇ ئەم چركەساتە ئامادە كردبوو، بەلام غەمىكى گەرە داگرت و ھەستى بە لاۋازى و تەنبايى خۇى كرد. پىنى وا بوو بە لەدەستدانى سەگەكەى لەم دنبايەدا بە تەنبا ماۋەتەۋە. دوايى بۆى دەرەكەوت كە ئۆرلى بەدەست نەخۇشىي (پۆلىميا) **ۋە موبتەلا بوۋە و ھەموو دەستەخوشكەكانىشى لە قوتابخانە ئەۋە دەزانن. شەپۇلىك لە ھەستكردن بە گوناھبارى ئىلاى داگرت و دەربارەى پەيۋەندىي نىۋان خۇى و كچە بچوۋكەكەى گومانى لە لا پەيدا بوو، ئەمەش واى لىكرد ۋەك دايكىك بىر لەۋە بكاۋەكە بە تۆمارەكەيدا بچىتەۋە. ھەستكردن بە گوناھبارى لە لاى ئىلا شتىكى تازە نەبوو. لى متمانە بەخۇ نەبوون لە پەرۋەردەكردندا ۋەك دايكىك، واى لىكرد ھەست بەۋە بكاۋە.

لەۋ ماۋەيەدا ئىلا ھەموو پۇژى لەگەل عەزىز. ز. زاھارادا چەندىن نامەى ئەلىكترۇنىيان بۇ يەكتەر دەنۋوسى. دوو، سى، ھەندى جار پىنج نامەى بۇ

* سپىرېت: لە زمانى ئىنگلىزىدا واتا رۇخ، بەلام لەم پۇمانەدا ۋەكو ناۋىك بۇ سەگەكەى ئىلا بەكار ھىتراۋە.

** پۆلىميا: ئارەزوۋىيەكى بەردەۋام و نارېك لە زۆرخۇرىدا، كە لەدواى تىزىبون زۆرخۇر ھەۋلەدەدات بېشىتەۋە، يان دەرمانى پەۋانى يان رېجىم بەكار دىتت. زۆرخۇر بەزۆرى ھەست بە گوناۋە و خەمۇكى دەكات.

دەننوسى و باسى ھەموو شتىكى بۇ دەکرد. لەو سەرى سورمابوو كە يەكسەر وەلامى دەدايەو. ئىتلا لەو تىنەدەگە يىشت ئەويك بۇ شوپنە دورەكان سەفەر بكات، ئىدى كەى كاتى ئەوئەى ھەيە، يان چۆن دەپەرژىتە سەر خويندەئەوئەى پۇستى ئەلىكترۆنىي ئىنتەرنىت. ئەوئەندەى نەبرد ھۆگرى دەربېرنەكانى بوو. بەيانىان يان لە ھەر دەرفەتتىكى تردا يەكەم شت پۇستە ئەلىكترۆنىيەكەى دەكردەو، ئىنجا دواى قاوئەلتى، كە لە پىياسەى بەيانىان دەگەرپايەو و ژەمى خواردنى ئامادە دەکرد، ھەروەھا بەر لەوئەى بۇ پىئويستىيەكان لە مال دەربچىت، بەلكو لەو كاتەشدا كە لای قاوئەخانەى ئىنتەرنىت ھەلوئەستەيەكى دەکرد، ھەروەھا لەو دەمەيدا كە تەماشای بەرنامە دلخوازەكانى خۆى لە تەلەفزیۆن دەکرد، يان لە يانەى چىشتلىتان تەماتەى قازقاز دەکرد، يان ئەو كاتەى بە تەلیفۆن لەگەل دەستەخوشكەكانىدا قسەى دەکرد، يان ئەو كاتانەى كە گوئی لە ھەردوو مندالەكەى دەگرت كە دەربارەى قوتابخانە و ئەرکەكانى قوتابخانەيان گفتوگۆيان دەکرد، كۆمپيوتەرەكەى بە كراوئەى دەھىشتەو و پۇستە ئەلىكترۆنىيەكەى دەكردەو. كە نامەى تازەى عەزیزى نەدەبىنى، نامە كۆنەكانى دەخويندەو. لە ھەموو جارىكدا كە نامەيەكى نوئى لەوئەو پىدەگە يىشت، بەبى دەستى خۆى، زەردەيەكى دەھاتى و لەوئەى پووى دەدا، تىدا دەما، چونكە شتى ھەر پووى دەدا.

زۆرى نەبرد ئىتلا لە سۆنگەى نامەكانى نىوان خۆى و عەزیزدا وای لىھات لە ژيانى سەلارى و سەنگىنى دابىرپىت و لە ئافرەتتیکەو كە تابلوى ژيانى برىتى بىت لە پەنگى خۆلەمىشپىيەكى مات، بگۆرپىت بۇ ئافرەتتىكى خاوەن پەنگى نەپنى و سوورى درەوشاوە، چونكە حەزى لىنى بوو.

عەزیز پىاويكى ھەرزە نەبوو. لەو باوئەپەدابوو كە ئەوانەى دلىان ناكەن بە پىئوئىنىكى سەرەكى تا لە ژيانىندا پابەرييان بكات، ئەوانەى ناتوانن خويان بۇ عەشق والا بكەن و وەك چۆن گولەبەرۆژە پوو لە خۆر دەكات، ئاوا پووى تىبكەن، ئەوانە زىندوى پاستەقىنە نىن. (ئىتلا بە خۆى گوت، گەر بكرى ئەمەش بخاتە سەر لىستى ئەو شتانەو كە زىندوو پىتيان پىويستە). عەزیز دەربارەى زەپۇش يان دوا فىلمىك كە دىوئىتى نەيدەننوسى، بەلكو دەربارەى شتگەلى دەيننوسى كە وەك ژيان و مەرگ قوولن، لەوئەش گرینگتر دەربارەى

عەشق دەینووسی. ئیلا پانەھاتبوو رازی خۆی ئاشکرا بکات، بە تایبەتی بۆ کەسێکی نەناس، بەلام پەنگە ھەر ئەم نەناسە بێت کە وای لە ئافرەتێکی وەک ئەم کردبێت، ئەوەی لە دلیدایە بیدرکینێت.

ئیلا بە خۆی گوت، ھەرچەندە نامەکانی نێوانیان بۆنی جۆرە ئەفینییەکی لێدیت، بەلام ئەفینێکی پاکە و پەنگە بۆ ھەردووکیان باش بێت، پەنگە یەکیکیان ھەزی ئەوی تر ببزوینێت و خۆیان لە پەناو پاساریکی بیکۆتایی جیھانیکی گریمانەیی دابنێن. ھەر لە سایەی ئەم نامەگۆرینەو ھەدا ئومیدی بەو ھەو بەشێک لەو ئاومیدیەیی کە لەمیانە شووکردنەکە ھەو لە دەستی دابوو، بە دەستی بێتێتەو، چونکە ھەزیز یەکیک بوو لەو پیاوانەیی کە بەبێ ئەو ھەزیز خۆی لە دەست بدات، بۆی ھەبوو ئافرەتێک بخاتە داوی خۆشەویستی خۆیەو، پەنگە ھەست بە بەختەو ھەزیز بکات، چونکە بوو ھەتە جینگەیی سەرئەو و بایەخی ئافرەتێکی تەمەن مامناو ھەندێ ئەمریکایی. ئیدی لە ھەو ھەو سەرشتی تایبەتی خۆی، ئینتەرنێت بوو بە مایەیی کرانەو و نیانی، بەبێ ئەو ھەست بە گوناھباری بکات (ھەزیز لێ نەبوو، چونکە تێری لەو ھەو ھەو)، سەرکێشی بەبێ مل پێوەنان (خۆشی ئەمەیی دەوێست، چونکە پێشتر تاقیی نەکردبوو ھەو). دیارە ئەمەش وەک خواردنی خۆراکیکی خوشی ھەرامکراو و بێ ئەو ھەو گۆی بداتە زیادە کالۆری – ئەنجامیکی خرابی نییە. پەنگە کاریکی نەشیاو بێت کە ژنێکی مێرددار و مندالدار نامەیی ئەلیکترۆنی ناو ھەزیز سۆزداری بۆ کەسێکی نەدە و نەناس بنووسیت، بەلام بە ھەو سەرشتی پەو ھەندییە ئەفلاتوونیە کەیانەو، ئیلا گەیشتە ئەو ھەو بلیت: ئەمە کفرێکی شیرینە.

ئىلا

نورتامبىتون، ۵ى حوزىران ۲۰۰۸

باوانم عەزىز

لە يەككى لە نامەكانى پىشووئىدا باسى ئەو بىرۆكەيەت كەردبوو كە ئەگەر
هەلبۇاردنەكانمان ئاوەزمەندانە بىت، ئەوا دەتوانىن دەست بەسەر پەوتى
ژيانى خۇماندا بگرىن، پىم وایە بىرۆكەيەكى توورەهاتە و لە ماسىيەك دەچىت
هەلبۇادات دەست بەسەر ئەو ئوقیانوسەدا بگرىت كە مەلەى تىدا دەكات. زۆر
بىرم لەو پرستەيە كەردەوہ كە دەلىت: "مرۆف خودى خۆى دەناسىت، ئەم
بىرۆكەيە نەك ھەر نەبوو بە ماىەى پرودانى پىشېبىنيەكى ھەلە، بەلكو لەو
شۈينانەى كە ژيان تىدا لەگەل پىشېبىنيەكانمان ھەماھەنگ نىيە، ماىەى
ناؤمىدييە".

ئەمىستا كاتى ئەو ھاتووە ددانى پىدا بنىم: من خواستى دەست
بەسەرداگرتن و دەسەلاتخوایم ھەيە. بە لای كەمەوہ ئەوانەى بە راستى
دەمناسن ھەر ئەمەت پىدەلین. تا ئەم ماوہیە من دایكىكى توند بووم و بنەماى
زۆرم ھەبوو (بروام پى بکە، وەك رىسا سۆفىگەرىيەكانى تۆ، رىساگەلىكى
جوان نەبوون)، ھىچ رىگەيەكم بۆ سازشكردن بەرانبەر بە خۆم
نەھىشتىبووہوہ. جارىكيان كچە گەورەكەم بەوہ تۆمەتبارى كردم كە من
پەپرەوى رىيازى پىوانى چەتە دەكەم. پىي گوتم كە من دەست لە وردەكارىي
ژيانىان وەردەدەم و لە سەنگەرى خۆمەوہ ھەولەدەم لەسەر ھەر بىرۆكەيەك
يان ئارەزوويەكى ھەلەى ئەوان ھەلبەدەم كە پەنگە دەرى بېرن.

گۆرانى ("SERA.QUE SERA" چى دەبىت با بىت)م بىرکەوتەوہ، دەى بە
ھەرحال پىم وا نىيە كە ئەمە يەكىك بووبىت لە گۆرانىيە دلخوازەكانم، چونكە

دهسته واژه‌ی (چی ده‌بیت با بیت) قهت له‌گهل مندا نه‌ده‌گونجا. ئاخ‌ر من ناتوانم له‌گهل شه‌پولدا برۆم. ده‌زانم تو پیاویتی ئاینه‌روه‌ریت، به‌لام من ئاینه‌روه‌ر نیم. هه‌رچه‌نده خیزانه‌که‌ی ئیتمه ناوبه‌ناو به‌بۆنه‌ی پۆزی شه‌ممه‌وه ئاهه‌نگ ده‌گیرین، لی من ئه‌و دواچاره‌م له‌یاد نییه که نوێژم تیندا کردبیت. (ئاه ئیستا بیرم که‌وته‌وه، دوو پۆژ له‌مه‌وبه‌ر له‌ناندینه‌که‌ی خۆم نزام کرد، به‌لام ئه‌مه به‌نوێژ ناشیت، چونکه وه‌ک گله‌بیه‌ک بوو به‌ره‌و زاتی بالا).

ئه‌و ده‌مه‌ی له‌زانکو بووم، ماوه‌یه‌ک خووم دابوووه پۆحگه‌رایسی پۆژه‌هلای، هه‌ندی شتم ده‌رباره‌ی بوودایی و تاوی خوینده‌وه، ته‌نانه‌ت له‌گهل ده‌سته‌خوشکیکی ره‌وتار سه‌یرمدا بۆ به‌سه‌ربردنی مانگیک له‌ئه‌شرامی هند هه‌ندی پلانم دانا، لی ئه‌و قوناغه‌ی ژیانم زۆری نه‌خایاند. له‌گهل ئه‌وه‌ی سرووته سوڤیه‌کان جوان و سه‌رنجراکتیش بوون، به‌لام وام به‌خه‌یالدا ده‌هات که ئه‌وانه سرووتی نه‌رمی و ملکه‌چین و له‌گهل ژیا‌نی هاوچه‌رخدا ناگونجین. ئیدی له‌وساوه‌ بۆچوونی خۆم نه‌گۆریوه.

ئومیده‌وارم به‌م خۆدوورگرته‌م له‌ئاین خراپه‌م له‌گهل نه‌کردبیت. تکیه ئه‌مه به‌دانپێدانانیکی دره‌نگه‌خته‌ی که‌سێک دابنی که به‌ته‌نگته‌وه‌یه.

له‌گهل که‌رموگوریم

ئێلا

ئێلای ئازیز، ژنه‌ جه‌نگاوه‌ره‌که‌ی شه‌پی پارتیزانی.

ئه‌و کاته‌ی نامه‌که‌ت پێم که‌یشت خۆم ئاماده کردبوو ئامستردام جی به‌یلم و بۆمه‌لاوی برۆم. راسپێردرا‌بووم له‌گوندیکدا وینه‌ی خه‌لکانیک بگرم که ئایدیزان تیندا بلا‌وبوو‌ه‌ته‌وه و ژماره‌یکی زۆر مندالی بێ دایابی تیندا‌یه.

ئهمیستا که‌ر هه‌موو شتی‌ک وه‌ک پێویسته به‌پێوه‌ بجیت، ئه‌وه دوا‌ی چوار پۆزی تر ده‌گه‌ریمه‌وه. ئایا ده‌توانم ئه‌و ئومیده‌م هه‌بیت؟ به‌لی. ئه‌ی ئاخۆ ئه‌وه له‌ده‌ستی خۆمدا‌یه؟ نه‌خیر! ئه‌وه‌ی ده‌توانم بیکه‌م، کۆمپيوته‌ره‌که‌م له‌گهل خۆم هه‌لبگرم و هه‌ولی په‌یوه‌ندیه‌کی باشی ئینته‌رنیت بده‌م، هیوادارم که پۆژیکی

تریش بژیم. ئیدی ئەوەی دەمێنیتەوێ لە دەستی مندا نییه. سۆفییەکان بەمە دەلێن توخمی پێنجەم - بۆشایی. ئەو توخمە خوداییەکی که ناتوانرێ لێک بدریتەوێ و ناتوانرێ دەستی بەسەردا بگیریت و ئیمەکی مەرۆف ناتوانین لێی تێگەین، لەگەڵ ئەوەشدا گەرەکی پێکەین. گەر مەبەستت ئەوەیە که تو بەتەواوی هیچ شتێ ناکەیت و بە قوولی بایەخ بە ژیان نادهیت، ئەوە من بپروام بە (خۆ دواخستن و گوێنەدان) نییه، بەلام بپروام بە ریزگرتنی رەگەزی پێنجەم هەیه.

پێم وایە که هەر یەکی لە ئیمە پەیمانێکی لەگەڵ خودادا بەستووه. من دەزانم که ئەوەم کردووه. کاتی بووم بە سۆفی، بەلێنم بە خودا دا که ئەوەی لەسەر من پێویستە بەگوێزەری توانای خۆم بیکەم، ئەوەی دەمێنیتەوێ بۆ ئەوی جێ بهێلم تەنها بۆ ئەو و بەس، چونکه بەو راستییە قایل بووم که شتەگەلی هەن سنووری من و توانای من تێدەپەرێن. ئیدی جگە لە هەندێ بەش وەک چەند پارچەیهکی سەرئاوکهتووی نیو فیلمیکی سینەما هیچی تر نابینم، بەلام پلانی گەرەکی لە سەرئووی تێگەیشتنی منەوێ.

ئەمێستا تو پێت وایە که من پیاویکی ئایینپەرورەم. نەخێر من ئەوە نیم، بەلکو پیاویکی پۆحگەرەم و ئەمەش شتێکی دیكەیه. ئایینپەرورەری و پۆحگەرایی هەمان شت نین. پێم وایە لەپێشدا ئەو بۆشاییەکی نێوان ئەم دوو شتە وەک ئەوەی ئەمەق قوول نەبوو. که دەرپانمە دنیا دەبینم کێشەکی قوولتر بووه. لە لایەکهوێ جگە لە بڕواوونمان بە خودا، بڕوامان بە ئازادی و توانای تاکەکەس، یان حکومەت، یان کۆمەڵ هەیه. لە زۆر پووهوێ مەرۆف خۆپەرستی زیادی کردووه و جیهان تا دیت ماددیتەر دەبیت. لە لایەکی دیكەوێ مەرۆفایەتی بە گشتی دەبیتە پۆحگەرە. دواي ئەوەی ماوهیهکی زۆر پشتیمان بە ئاوەز بەست، وا دیارە ئێستا گەیشتووینەتە نوختهیهک که دەبیت ددان بەوێدا بنێن ئاوەز سنووری هەیه.

ئەمەق هەر وەک چاخەکانی ئاوەپاست رابوونێکی پۆحگەرایی بەرپا بووه. خەلکیکی زۆری پۆزاوا سەرباری سەرقالیان بە کارکردنەو، هەولەدەن لە پۆحگەرایی نزیک ببەنەو، بەلام لەگەڵ نیازی باشیان زۆر جار شیوازەکانیان بای ئەوە نییه. پۆحگەرایی ترشوخوێنەکی تر نییه بۆ هەمان

خواردنه کونه که. گەر گۆرانیکی سهرهکیی تیدا نه کهین، ناتوانین شتیک بخهینه
سهر ژيانمان.

من دهزانم تو چهز له چیشتلینان دهکهیت. ئایا دهزانیت شه مسی ته وریزی
وتوویه تی که دنیا مه نجه لیکه گهرهیه و شتی گهرهیه تیدا دهکولینری؟ به لام
تا ئیستا نازانین ئه و شته چیه. هه موو ئه وهی دهیکهین، یان بهرمان دهکهویت،
یان بیرى لیده کهینه وه، یه کیکه له پیکهاته کانی ئه و تیکه له یه. ده بی له خۆمان
بهرسین چی دهکهینه ناو مه نجه له که وه. ئایا بیزاری یان دوژمنکاری یان
توهره یی یان توندوتیزی تیده کهین؟ یان عه شق و ته بابی تیده کهین؟

ئیلای ئازیز، ئه ی تو چیی تیده کهیت؟ ئه و پیکهاته نه چین که پیت وایه
ده بیته بیکه یته ناو شوربا یه کی مرۆفینی هاو به شه وه؟ کاتی بیر له تو
ده که مه وه، ئه و ئه و پیکهاته یه ی که تیده که م، بریتییه له زهرده خه نه یه کی
ته و او.

له گه ل هه موو خوشه و یستیم

عه زیز

به شی سینیم

با

نُه و شتانه‌ی که دهبزوین، گه‌شه ده‌کهن،

مهدانخوازی ده‌کهن

دهمارگیره که

قونیا، ۱۹ ی تشرینی یه کهم ۱۲۴۴

بِه پِه نای په نجره کراوه که مه وه سه گهل ده وه پین، له سه ر جیگه کهم
راستیو مه وه و گومانی نه وه م کرد که دزیک هاتو وه ته سه ر ماله کهم، یان
سه رخوشی کی چه پهل به به رده م ماله که مـدا تـیـده په ریت. دوا ی نه وه ی
بیړه وشتی و گونا هکاری له هـموو شوینیک بلاو بو وه وه، ئیدی خه لکی
ئابرو مه مند له زه تیان له خه ویک هیمن نه ده کرد. دۆخه که له مه و بهر وا نه بوو،
چند سالی بوو نه م شاره نارام بوو. پیم وایه گنده للی په وشت جیاوازی به کی
له گهل نه و په تا ترسناکه نیبه که له ناکاو دیت و به خیرایی بلاو ده بیته وه و
وهک یهک تووشی ده وله مند و هه ژار، گه وره و بچوک ده بیت. نه مرق نه مه
دۆخی شاره که مانه. گه ر له بهر نه وه نه بوا یه له سوخته خانه کار ده کهم، نه وه
مالم جی نه ده هیتشت .

من سوپاسی خودا ده کهم که خه لکانیک هن بهر ژه وه ندیی کومل
ده خه نه پیش بهر ژه وه ندیی خویانه وه و بۆ سه پاندنی یاسا شه و ده دهنه دم
پوژه وه. له نینو نه وانه ش پیپرسی لاو و برازام، که خه لکی خوشیان ده وئ و
من و ژنه که میش شانازی پیوه ده که یین. نه وه ی خه می پیده خوم نه وه یه که
پیپرس و هاوړی حه سحه سه کانی له م کاته دره گانه ی شه ودا بۆ پاراستنی
ئیمه تا پر وپوچه کان و تاوانباره کان و سه رخوشه کان خراپه کاری
بلاونه که نه وه، به ده وری شاره که دا ده سووړینه وه.

که برا کهم مرد، من خاوه نداریتی پیپرسم له نه ستو گرت. لاوکی
دهمارگیر بوو، پیش شه ش مانگیک وهک پاسه وانی شه وانه (حه سحه س)
ده سته کار بوو. زوړ بلنکان دهنگوی نه وه بلاو ده که نه وه که گوا یا بویه نه م
کاره ی ده سته که وتو وه، چونکه من ماموستای سوخته خانه م. لی من وه لامیان

دهدمه وه كه ئه وهى ئه وان دهيلين قسهى بيسهروبه ره، چونكه پيپرس خوى گهنجيكى ليهاتوو و به توانايه و شايستهى ئه م كارميه و پهنگه بيهته سهربازيكى ليهاتووش. ئه و زور پهروش بوو كه بو شهري خاچهستان بو قودس بروت، به لام من و ژنهكه م بريارمان دا كه كاتى ئه وهى هاتوو دابمه زريت و خيزان پيكه وه بنيت.

پيم گوت: كورم، ئيمه ليره پيوستمان به تويه، چونكه هه ندئ شت هه ن پيوسته بهريان لى بگريئ.

به راستى ليره هه ندئ شت هه ن گه رهكه بهريان لى بگريئ، به تايبه تى ئه م به يانييه به هاوسه رهكه م گوت ئيمه به كاتيكى پر تهنگوچه له مه دا تيده په پين. ئاخو به ريكه وت نيه پوزانه پروداويكى كاره ساتبار ده ژنه وين. خو ئه گه ر مه غول سه رهكه وتن، يان ئه گه ر خاچهستان توانييان په يامه كه يان بلاوبكه نه وه، هه روه ها ئه گه ر بينيمان دوژمنانى ئيسلام كاوكارى و داگيركارى ده كه ن و شار له دواى شار و گوند له دواى گوند تالان ده كه ن، ئه مه ش ته نها له بهر ئه وهى كه خه لكى هه ر به ناو بوون به موسلمان. كاتى خه لكى وابهستهى ئايين نابن و پابه ندئ فه رمانى خودا نابن، ئه وا ريگه ي راست ون ده كه ن. هه ر له بهر ئه و گونا و تاوانه ي كردو ومانه، خودا وهك سزايهك مه غولى بو ناردووين. خو ئه گه ر مه غوليش نه هاتبان، ئه وا زه مينه لزه يهك پرووى ده دا، يان برسيتى داده كه وت، يان لافاو هه لده ستا. ئاخو به واى ئه و گونا هبارانه ي كه له م شاره دا به دره وشتى بلاوده كه نه وه، ده بئى تووشى چه ند كاره سات ببين، تا له په يامه كه تيبگه ن و توبه بكه ن؟ ده ترسم ئه مجاره له ئاسمانه وه به ردمان به سه ردا بياريت و ئه و پوژه نزيكه هه موومان له نيو بچين و وهك نه ته وهى سه دوم و عامووره ده وسمان نه ميتيت. لى ئه م سو فيانه كاريگه رييه كى خراپيان هه يه. ئاخو چون زات ده كه ن ناوى خويان بنين موسلمان، له كاتيكدا هه ندئ شت ده لين هيج په يوه ندييه كى به ئيسلامه وه نيه، شتگه لى ناييت به خه يالى موسلمانيكدا بيت، يان هه ر بيرى لى بكاته وه، چونكه كاتى ده بيستم ناوى پيغه مبه ر (د.خ) دئن تا بيروبو چوونه تووره اته كانيان بلاوبكه نه وه، خوينم ديتته كول. ئاخو ئه وان بانگه شه ي ئه وه ده كه ن كه محمه دى په يامبه ر دواى يه كى له جهنگه كان وتوويه تى ئيمه له

خۆبەختکردنى بچووكەوۈ بۆ خۆبەختکردنى گەورە گەپرايسنەوۈ -
پوۋبەپوۋوبوۋنەوۈى نەفس- سۆفییەكان پىن لەسەر ئەوۈ دادەگرن كە گوايا
لەو كاتەوۈ (نەفس) بوۈ بە تاقە دوژمنىك كە موسلمان شەپى دەكات. ئەم
قسەيە لە پۈالەتدا جوانە، لى من دەپرسم بۆ بەرەنگاربوۋنەوۈى دوژمنانى
ئىسلام ئەوۈ دەبىتتە چ يارمەتیدەرىك؟

سۆفییەكان پىداگرى دەكەن و پىيان وایە كە شەرىعت قۇناغىكى رىگەكەيە.
دەپرسم كام قۇناغ، باسى چى دەكەن؟ وەك ئەوۈى ئەمە هىچ ترس و
پەژارەيەك نەخاتەوۈ، دەبىنىت پىن لەسەر ئەوۈ دادەگرن كە نابت بىنەماكانى
قۇناغى پىنشۈنەكان كەسى رۆشنگەر كۆتۈبەند بكات. بانگەشەى ئەوۈ دەكەن
كە ئەوان گەشتۈنەتە پلەيەكى بالا و ئەمەشيان كىردۈۈتە بىنانوۋىەك تا
بىنەماكانى شەرىعت پىشتگۈى بخەن و بەپاستى پابەندىان نەبن. وا ديارە ئەوان
شەراب و سەما و شىعر و وىنە لە ئەركە ئايىنىيەكان بە گرینگىر دەزانن،
دەشلىن لەبەر ئەوۈى لە ئىسلامدا رىزبەندى نىيە، بۆيە ھەر مرقىك بۆى ھەيە
منەى خودا بكات. لە پۈالەتدا ئەم وتەيە باشە و زىان و ئازارى نىيە، لى لە
شتەكە وردىبىتەوۈ، لە ناواخنى قسەكەدا لايەنىكى شەرانگىزىت بۆ دەردەكەۋىت،
بەۋاتا ئىدى پىۋىست ناكات گۈى لە دەستەى پىاۋانى ئايىنى بگىرىت.

سۆفییەكان پىيان وایە كە قورئانى پىرۆز لىۋانلىۋە لە ئامازەى ئالۆز و
ھىماگەلى كە لە چەندىن چىنى جۈراۋجۆر پىكھاتوۈ، بۆيە گەرەكە
ھەريەكەيان بە شىۋازىكى سۆفییانەى باتىنى لىك بدرىتەوۈ، بۆيە لەوۈ
دەكۆلنەوۈ كە چۆن ھەر وشەيەك بۆ ژمارە دەگۆرپ و لەۋاتى شارۋەى
ژمارەكان دەكۆلنەوۈ و لە ئامازە و سەرچاۋە ناديارەكانى ناو دەقەكە
دەگەپىن. ئىدى ھەموو توانايان بۆ ئەوۈ بەكاردىنن تا خۇيان لە خويندەنەوۈى
ئاسان و پوۋنى پەيامى خودا بدزەنەوۈ.

تەنانتە ھەندى لە سۆفییەكان بانگەلاى ئەوۈ دەكەن كە مرقۇقەكان خۇيان
ھەمان قورئانى قسەكەرن. ئى ئەگەر ئەم قسەيە كفرىكى پوۋت نەبىت، نازانم
دەبى كفر چى بىت؟ ھەندى دەروىشى گەپىدە ھەن كە كۆمەلى سەرلىشىۋاۋى
ترن و برىتىن لە كەسانىكى نادروسىت و شتەكانيان لى تىكەل بوۈ، وەك
قەلەندەرى و ھەيدەرى و چەندىن ناۋى تر كە پىنى دەناسرىنەوۈ. من دەلىم

ئەوانە خراپترین خەلقەندەى خودان. ئاخىر پياويك نەتوانىت لە شوپىنكىدا جىگىر بىت، ئىدى كام شتى بەسوودى لى دەوشىتەو. گەر بنىادەم ھەستى بە پابەندبون نەکرد، دەبىتە سەرەپۆ و پوو لە ھەموو شوپىن دەكات و ھەك گەلای وشكى درەخت (با) دەبىت. ئەو قوربانىيەكى نمونەى شەيتانە.

دۆخى فەيلەسووفەكانىش لە سۆفییەكان باشتەر نىيە، ئاخىر ھەك ئەو ھەى بە ئاوەزى سنوورداریانەو ە بتوانن لە ئالۆزى گەردوون تىگەن، كاویژ دەكەن و بىردەكەنەو. چىرۆكىك ھەيە ئاماژە بۆ (سازش)ى نىوان فەيلەسووفەكان و سۆفییەكان دەكات.

پۆژىكيان فەيلەسووفىك تووشى دەرويشىك دەبىت و زۆرى نەبرد بوون بە ھاوڕى. چەندىن پۆژ ھەر قەسەيان کرد و ھەريەكەيان قەسەى ئەوى دىكەى تەواو دەکرد. لە كۆتايىدا كە لە يەكتر جىابوونەو، فەيلەسووفەكە دەربارەى ئەو قەسەى لە نىوانىندا رووى دابوو گوتى: (ھەموو ئەو ھەى من دەيزانم، ئەو دەبىنىت).

لەكۆتايىدا دەرويشەكە وتى: (ھەموو ئەو ھەى من دەبىنم، ئەو دەيزانىت). بەم جۆرە سۆفى لەو باوەرپەدايە كە دەبىنىت، فەيلەسووفىش پىنى وايە كە دەزانىت. من پىم وايە ئەوان نە شتى دەبىن و نە شتى دەزانن. ئاخىر نازانن كە ئىمەى ئادەمىزاد بەو پىيەى بوونەو ھەرى لەنتوچووین و بەو سادەى و توانا سنووردارەمانەو لە توانای زانىنى خۆمان زياتر نازانن؟ چونكە بنىادەم دەربارەى خودا زۆرىش بزانىت، ئەو ھىشتا شتىكى كەمى دەست دەكەوێت. ئەمە ھەموو شتەكەيە. ئەو ئەركى ئىمە نىيە پىنمايەكانى خودا لىك بەدەينەو، بەلكو تەنھا ملكەچى و كارکردنە بە پىنمايەكانى خودا.

ئەو دەمەى پىپرس بۆ مال دەگەپتەو، باسى ئەم شتانە دەكەين. ئەو بوو تە خوويەك لە خووەكانمان و سرووتە بچووكەكانمان. ھەموو شەويك دواى ئەو ھەى نۆرە پاسەوانىيەكەى تەواو دەكات، ئەو شۆربا و نانە دەخوات كە ھاوسەرەكەم بۆى ئامادە دەكات، ئىنجا باسى ئەو پووداوانە دەكەين كە لەم شارەدا پوودەدەن. زۆر خۆشحالم كە دەبىنم ئارەزووى خواردنى باشە، ئاخىر دەبىت بەھىز بىت، چونكە ھەك لاويكى خاوەن بپوا، لەم شارە پىر ئاشووبەدا كارى زۆرى لەپىشە.

شه مس

قونیا، ۳۰ ی تشرینی په کم ۱۲۴۴

په ر لهو شه وهی چاوم به پومی بکه ویت، له سهر سه کوکه ی خانۍ
بازرگانانۍ شه کر دانیشتبووم. دلم به مه زنی و نایابی گهردوون دایسابوو که
خودا له سهر شیوهی خوی دروستی کردوو، بویه به ره و هر کوئی که
وهرسوورپین و ته ماشا بکهین، ده توانین لئی بکه پین و بیدوزینه وه، به لام
بنیادهم به که می ئوه ده کهن.

ئو که سانهم هاتنه وه یاد که تووشیان بووبووم: سوالکه ره که و
له شفرؤشه که و سهرخؤشه که. خه لکئی خواسای به ده ست نه خوشیه کی
هاوبه شه وه موبته لان، ئویش جیابوونه وه به له خودای تاک و ته نیا. ئو
زانایانه ی که له شوی به رز دانیشتون، ئم جوړه که سانه نابین. له خوم
پرسی ئاخو ده بی پومی له زانایانه جیاییت؟ به خوم گوت گه جیانه بیت،
ئوه ده بی بیه میانگیری نیوان ئو و بنکه ی کومه ل.

له کوتاییدا شاره که که و ته خویکی قووله وه. له و کاتانه ی شه ودا ته نانه ت
گیانداره شه ویه کانیش نایانه وهی ئو ئارامیه بشله قین که بالی به سهر دنیا دا
کیشاوه. گوته لځستن بو شاریک که له دؤخی نوسندایه، وام لیده کات
هاوکات خه مین و شادمان بم، ده پرسم ده بی ئو چیرؤکانه چی بن که له
پشت دهرگا داخراوه کانه وه ده گنډرینه وه. ئی ئو چیرؤکانه چین که په نگه
له گه لیاندا بژیم له کاتیکدا گه ر سهرپشک بکریم پیگه یه کی تر بگرمه به. لی
من سهرپشک نه بووم، به لکو ئوه پیگه بوو که منی هه لېژارد.

حه کایه تیکم هاته وه یاد که ده لیت، دهر ویشیکی گه پیده گه یشته شاریک،
خه لکه که ی متمانه یان به که سانی نه ناس و لایده نه بوو، تیان خوړی: 'برؤ!
لیره که س تو نانسیت'.

دەرویشەكە بە ھیمنی وەلامی دایەو، بەلێ، بەلام من خۆم دەناسم،
بپوام پێ بکەن، لەگوین بوو گەر مەسەلەكە شتیکی تر بواوە، زۆر لەو
خراپتر دەبوو.

مادام خۆم دەناسم، شتەكان بە باشی دەپۆن. ھەر كەسێك خۆی بناسیت،
خودای تەك و تەنیاش دەناسیت.

مانگەكە بە تریفە ی ڕووناك و فیتكی لیوانلیوی كردم. پرووشەیهكی نەرم
بەسەر شارەكەدا باری، نەرم ھەر وەك سەرپۆشێكی ئاوریشم. بۆ ئەم ساتە
پیرۆزە سوپاسی پەروردگارم كرد و خۆم پادەستی كرد. بیرم كەوتەو كە
ژیان فشەل و كورتخایەنە. ھەروەھا رێسایەكی دیکم بیركەوتەو: (ژیان لە
قەرزێكی ئێرەتیی پتر نییە، ئەم جیھانە لە لاساییكردنەوێكی لاوازی
راستییهكان زیاتر نییە. تەنھا منداڵان دەتوانن گەمە و راستەقینە تێكەل بکەن.
لەگەڵ ئەوەشدا مەرووف یان دلبەندی گەمەكە دەبن، یان بە لاقرتیو دەشكێنن
و تووپی دەدەن. لەم ژيانەدا خۆت لە ھەموو جۆرەكانی زیندەپۆیی دور
بگرە، چونكە ھاوسەنگیی ناوھەت تێكەچیت).

سۆفی لە ڕەوتاریدا زیندەپۆیی ناكات، بەلكو ھەر لیبور دەیه و بەردەوام
میانرەوێ.

سبەیی بەیانی ڕوودەكەمە مزگەوتە گەورەكە و گوێ لە ڕۆمی دەگرم.
وەك باسی دەكەن ڕەنگە وتارییژێكی مەزن بیت، لێ گرینگی و جەماوەرداری
ھەر وتارییژێك لەژمارەیی ئەو كەسانەو دەردەكەوێت كە ڕووی تێدەكەن.
دەشی وشەكانی ڕۆمی مینا سەوزەلانی دەشتودەر بیت، پڕ بیت لە درەخت و
گیاوگۆل و داری سەروو و كورته درەخت، بەلام میوان ھەمیشە بۆی ھەیه بە
ئارەزووی خۆی شتیك لێبكاتەو. كەچی خەلكێكی زۆر بۆ كردنەوێ گولێكی
جوان یەكسەر پادەكەن، لێ كەمێكی كەم بە لای ئەو درەختانەدا دەچن كە
دركاوین و ڕەنگە دەرمانی باشیشیان لێ دروست بكرێ.

ئایا ھەمان شت بۆ باخچەیی عەشقیش ناشیت؟ ئاخەر ئەگەر بنیادەم تەنیا
شتەجوانەكانی ھەلبژارد و وازی لە شتە دزیو و قورسەكان ھێنا، ئیدی چۆن
دەكرێ عەشق شایستەیی ناوھەكەیی خۆی بیت؟ ئاسانە چیژ لە شتە باشەكان
وەرگیری و قیژ لە شتە خراپەكان بكریتەو. ھەر كەسێك دەكاری ئەو

بکات، لی مهیدانخوازی راسته قینه ئه وهیه که مروف شته باشه کان و شته
خراپه کانی پیکه وه خوشبوئی، نهک له بهر ئه وهی شته کانی به شیرینی و
تالییه وه قه بوول بیت، به لکو له بهر ئه وهی ده بی ئه م خه سیتانه تیپه پینیت و
تیکرای خوشه ویستی قه بوول بکات.

تهنها پوژیک ماوه تا بگه م به هاوه له که م. وا خه ویشم لی تورا.
هو پومی! هو پاشای دنیا ی په یف و واتا! ئاخو کاتی ده مبینیت،
ده مناسیت؟

دهی با به یه ک بگهین!

پۆمى

قۇنيا، ۳۱ ئىشرىنى يەكەم ۱۲۴۴

بەپاستى ئەمىر پۇرۇشكى پىرۇزە، چۈنكە چاوم بە شەمسى تەورىزى كەوت. ئەمىر دواين پۇرۇشكانى مانكى تىشرىنى يەكەمە و ھەوا ساردتر بووہ و بايەكى توند ھەلىكردووہ و كۆتايى پايزى راگەياند. عەسرى ئەمىر وەك ھەمىشە مزگەوتەكە لە نويزكەران جەمەى دىت. كاتى بۇ ئەو خەلكە زۆرە وەعز دادەدەم، بەردەوام خەمى ئەوہمە كە ئەو بىرپادارانەم بىر نەچىت گوى لە وتارەكانم دەگرن. بۇ بەجىئەتەنى ئەوہ جگە لە تاكە رىگەيەك، ھىچ شتىكى دىكەم بەدەستەوہ نىيە، ئەویش وا بىرىكەمەوہ كە جەماوہرەكە برىتتە لە يەك تاكە كەس. ھەرچەندە ھەموو ھەفتەيەك سەدان كەس گوى لە وتارەكانم دەگرن، لى من يەك كەس دەدوینم، ئەویش ئەو كەسەيە كە گوى لە دەنگدانەوہى پەيغەكانم دەگرت و بەرەو ناو دلى شۇردەبىتەوہ، ھەر ئەویش دەمناسىت و كەسىكى تر ناناىت.

كە لە وتارەكەم بوومەوہ و لە مزگەوتەكە دەرچووم، ئەسپەكەيان بۇ ئامادە كردبووم و چەند زەنگولەيەكى زىو و زىپى بچووكيان بە چەند تالەموويەكى يالى ئەسپەكەوہ بەستبوو. لەگەل ھەر ھەنگاويكى ئەسپەكەدا، چىژم لە زرىنگەى زەنگولەكان وەردەگرت، لى لەبەر ئەو ژمارە زۆرەى خەلكەكە كە لە پىشمەوہ دەرپىشتن، ھەستەم بوو خىراتر بىرۇم. لەسەرخۇ بە بەردەم دوكان و خانووى پەرشوبلاوى بەھەلەشك سەرگىراودا پۇششتن. بانگەلاى فروشياران و گريانى مندالان و كرپوزانەوہى دەرۇزەكەران تىكەل بووبوون و داواى نەختى پارەيان دەكرد. زۆرەى خەلكەكە داوايان دەكرد كە پىرۇزىان بكەم و نزاىان بۇ بكەم. بىرىكى تريان ھەر بەوہ دادەكەوتن تەنھا لە

نزیکه وه برۆن، به لام هه ندىكى دىكه يان داواكارى گه وره تر يان هه بوو، داوايان لى ده كردم كه له نه خۆشيه كى قورس چاكيان بكه مه وه، يان روحي پيسيان لى دوور بخه مه وه. بۆ ئه مانه نىگه ران بووم، ئاخىر ئه وانه نه يانده زانى كه نه پىغه مبه ر و نه هه كىمىكى دىكه له تواناياندا نه بووه له م باره يه وه په رجوويه ك به كار به يئن؟

كاتى لای لىژاىيه كه ي شه قامه كه وه پىچمانكرده وه و له خانى بازىرگانانى شه كر نزيك بووينه وه، پياوچاكيكى خواپه رستى گه ريده م كه وته به رچاو، له ناو خه لكه كه وه رىگه ي خوى ده كردوه و راسته وخۆ به ره و لای من ده هات و به دوو چاوى تىژه وه تىى ده پروانيم. جووله كانى لىژانانه و چر بوون، خه رمانه يه كى تواناي خودى لى ده دره وشايه وه. ته راشى كردبوو، نه ريشى هه بوو نه برۆ. هه رچه نده وهك هه ر پياويكى ئاسايى ده موچاوى به دره وه بوو، به لام سيمايه كى ئالۆزى هه بوو.

به لام ئه وه ديمه نه كه ي نه بوو كه به دلمه وه نووسا و سه رنجى راكيشام، چونكه سالانىكى زۆر بوو له هه موو جوړه ده رويشيكم دى بوو به قونيدا تىپه رپيوون و به دواى خودادا ده گه ران، زۆربه ي ئه وه ده رويشانه به ره وتارى چه مووشيان و به خاله كو تراوه زه قه كانيان و به گواره ي گوئ و حه لقه كانى لووتيان ده ناسرانه وه. ئه وانه يان پرچيان به رده دايه وه، يان به ته واوى ده يانتاشى، به لكو هه ندئ ده رويشى سه ر به رپيازى قه له نده رى، زمان و گوئ مه مكيان ده سمي و حه لقه يان تىده خست، بۆيه كه چاوم به م ده رويشه كه وت، توئكى ده ره وه ي نه بوو كه سه رنجى راكيشام، به لكو ده توانم بىژم نىگاي بوو به دلمه وه نووسا.

چاوه ره شه كانى كه تىيان ده پروانيم له خه نجه ر تىژتر بوون. له ناوه رپاستى شه قامه كه وه سستا و هه ردوو بالى به رزكرده وه و تا ئه وه پى والاي كـردنه وه. وهك ئه وه ي به م كاـره ي بـيه وئ نهك هه ركه ژاوه كه بوه ستىنيت، به لكو ره وتى پوژگاريش را بگريت. هه ستم كرد شتىكى نه زانراو وهك ته زوويه ك به هه موو جه سته مدا تىپه رى. ئه سپه كه م شله ژا و به ده نىگى به رز حيلاندى و به ملا و به ولادا ده ستي به سه رپاوه شاندىن كرد. هه ولم دا

ترسه‌که‌ی بره‌وینمه‌وه، به‌لام به‌له‌سه‌ بوو، بۆیه منیش هه‌ستم به‌ شله‌ژاننیک کرد.

ده‌رویشه‌که به‌ به‌رچاومه‌وه له‌ ئه‌سه‌په‌ په‌ویوه‌که‌م نزیک‌بووه‌وه. شتیکی چپانده‌ بن‌ گوینچه‌یدا. ئه‌سه‌په‌که‌م که‌ هه‌ناسه‌برکینی بوو، به‌ ده‌ستی ئاماژه‌یه‌کی بۆ کرد و ده‌سه‌به‌جی هتور‌بووه‌وه. چپه‌چپنیک له‌نتو حه‌شیمه‌ته‌که‌ په‌یدا بوو، گویم لئ بوو یه‌کئیک به‌ ترمه‌ترم ده‌لێت: 'ئه‌مه‌ جادووه‌'.

ده‌رویشه‌که به‌ بئ ئه‌وه‌ی گوئ بداته‌ ده‌ورو به‌ری خو‌ی، نیکایه‌کی سه‌رکێشانه‌ی کردم و گوئی: 'هۆ زانای مه‌زنی پۆژه‌ه‌لات و پۆژاوا، زۆرم له‌ باره‌ی تۆوه‌ بیستووه‌. من ئه‌مرۆ بۆ ئێره‌ هاتووم، گهر رینگه‌م بده‌یت، پرسیاریت لنده‌که‌م'.

به‌ چپه‌ گوتم: 'فه‌رموو'.
'باشه‌، یه‌که‌م جار گهره‌که‌ له‌ ئه‌سه‌په‌که‌ت دابه‌زیت، تا بکه‌وینه‌ یه‌ک ئاسته‌وه‌'.

به‌م قسه‌یه‌ سه‌رم سوڤما، بۆ ساتنیک نه‌متوانی هیچ بلێم، خه‌لکه‌که‌ی ده‌ورو به‌رم سه‌ریان سوڤما. ئاخ‌ر تا ئێستا که‌سیک زاتی نه‌کرد‌بوو به‌م شینوازه‌ ب‌مدوینیت.

هه‌ستم کرد ده‌موچاوم داده‌گیرسیت و ئازار ده‌که‌ویت هه‌ناوم، به‌لام بیزاریه‌که‌ی خۆم شارده‌وه‌ و له‌سه‌ر پشتی ئه‌سه‌په‌که‌م دابه‌زیم. ده‌رویشه‌که‌ پشتی تیکردم و پۆشت و دوورکه‌وته‌وه‌.

'هۆو له‌گه‌ل تۆمه‌، راوه‌سته‌، بانگم کرد و خۆم پێی گه‌ياند، ده‌مه‌وی گویم له‌ پرسیاره‌که‌ت بیت'.

وه‌ستا و وه‌رسووپایه‌وه‌، بۆ یه‌که‌م جار زه‌رده‌یه‌کی هاتی و گوئی: 'ده‌ی باشه‌، تکایه‌ پێم بلێ به‌بۆچوونی تۆ محهمه‌دی په‌یامبه‌ر و ئه‌بو یه‌زیدی بوستمایی سو‌فی کامیان مه‌زنتره‌؟'.

وتم: 'ئه‌مه‌ چ پرسیاریکه‌؟ چۆن ده‌توانیت پێغه‌مبه‌ری مه‌زمنان دروود و سلّاوی خودای لئ بیت که‌ دوا پێغه‌مبه‌ر و نێردراوه‌کانه‌، له‌گه‌ل سو‌فیه‌کی ناوبانگ‌زراودا به‌راورد بکه‌یت؟'.

خەلکی خۆتېھەلقورتىنەرى نىۋ قەربالغىيەكە لە دەورمان كۆبۈنەو، بەلام
 ۋا دياربوو دەرويشەكە ھەر گویشيان پىئادات. ئەو ھىشتا كە دىقەتى دەدام،
 بە سووربۈنەو گوتى: "تكاىە بىرى لى بىكەو. ئەى پىغەمبەر ئەى گوتوۋ:
 (ئەى خودايە، لە ناسىنى راستەقىنەى خۆتدا لە بىدەسەلاتىم خۆش بە)، لە
 كاتىكدا بوستامى گوتوۋىتەى: (خۆشى لە خۆم، مەنىك بىتوانم خودا لەنىۋ
 عەباكەم ھەلبىگرم؟)، گەر پىاۋىك ھەبىت ھەست بىكات كە بەچاۋ خوداۋە
 ئەۋەندە بچوۋكە، كەچى پىاۋىكى تر لافى ئەۋە لىبىدات كە خوداى لە ناۋەۋەى
 خۆيدا ھەلگرتوۋە، ئىدى كامىان مەزىنترە؟".

دەلم بە توندى داخۇرپا. ئىدى پىرسىارەكە نامۇ نەبوو. لە راستىدا ۋەك
 چۆن پەردەيەك لادىرىت ۋ لە ژىرىدا مەتەلىكى سەرنجراكىش چاۋەرىم بىكات،
 ئاۋا ھەر كەۋت. لەسەر لىۋەكانى دەرويشەكە زەردەخەنەيەكى مەكراۋى مىنا
 شەنەيەكى رەۋتەنى نەخش بوو. ئەمىستا زانىم كە ئەو شىت نىيە، بەلكو ۋەك
 ھەر پىاۋىك پىرسىار دەكات، پىرسىارىك لەۋەۋبەر بىرم لى نەكردبۈۋەۋ.
 دەبىنم ئەۋەى ھەۋلدەدەيت بىلىت، ۋام گوت ۋ نەمۋىست ئەۋ لەرزىنەى
 كە لە دەنگى شەۋاۋمدا پەيداۋوبوۋ، بژنەۋىت، كە ھەردوۋ ۋتەكە بەراۋرد
 دەكەم، دەبىنم ۋتەكەى بوستامى بەرزتر ديارە، پىتىش دەلىم بۆچى
 پىچەۋانەكەى راستە".

دەرويشەكە ۋتى: "ھەموو گىانم گوتىيەكى سوۋكن".
 ۋەك دەبىنىت، خۆشەۋىستى خودا ئۇقپانۋوسىكى بىكۆتايىيە، مەرۋف
 ھەۋلدەدەن زۆرتىن بىرى ئاۋى لى ھەلىنجىن، لى لە كۆتايىدا ئەۋ بىرە ئاۋەى
 كە ھەرىيەكى لە ئىمە دەستى دەكەۋىت، دەۋەستىتە سەر قەبارەى ئەۋ دەفرەى
 بەكارى دەھىنىت. لە كاتىكدا ھەندى كەس بەرمىلىان پىيە ۋ ھەندىكى دى
 دۆلكەيان پىيە، كەچى ھەندىكى تىران جامىلكەيان پىيە".

كە قسەم دەكرد، چاۋم بىرى بوۋە دەرويشەكە كە سىماى لە سوۋكە
 تەۋسىيەكەۋە دەگۆرا ۋ دەبوۋ بە سوپاسكردىكى ئاشكرا، ئىنجا دەبوۋە
 زەردەخەنەيەكى ناسكى كەسىك كە بۆچۈنەكانى خۆى لە قسەى كەسىكى
 تردا بىيىنئەۋە.

دەفرەكەى بوستامى نەختى بچووك بوو، دواى ئەوەى چۆرىكى لى خوار دەو، تىنۆيتى شكا و بەو قۇناغەى پىى گەيشتبوو داكەوت، ئەوەش شتىكى مەزن بوو كە لە خودى خۆيدا هەست بە خودا بكات، بەلام سەربارى ئەوەش نەيتوانى جىاوازى لە نىوان خودا و يەكيتىى خوددا بكات، بەلام هەرچى پىغەمبەرە، خودا هەلبىژارد و دەفرىكى زۆر گەورەترى هەبوو تا پىرى بكات، بۆيە خودا لە قورئاندا لىى پرسى: ئەى دلى تۆمان بۆ بىروا فراوان نەكرد؟ ئا بەم جۆرە دلى فراوان كرد و دەفرەكەى يەكجار گەورە بوو و تا دەهات تىنۆوتر دەبوو، بۆيە سەير نىيە كە وتوويەتى: (ئىمە وەك چۆن پىنۆيستە بىتناسىن، ئاوها نەتمانناسىو)، لەگەل ئەوەشدا بىگومان ئەو بە جۆرى دەيناسىت، كەسىكى تر ئاوها نايناسىت.

دەرويشەكە زەردەخەنەيەكى ئاشكرا و دۆستانەى نواند. سەرى لەقاند و سوپاسى كردم. ئىنجا وەك پىزانىنىك ماوہەك دەستى خستە سەر دلى. كە دووبارە چاومان ئامبازى يەكتر بوون، سەرنجم دا، جۆرە ناسكىيەك لە نىگايدا دەرگەوت.

بەرەو پىشتەوہى دەرويش ھەلمروانى، دىمەنى سروشتى خۆلەمىشى ئامالى مروارى رەنگم بىنى كە لەم وەرزەى سالددا شارەكەمانى پى دەناسرىتەوہ. چەند گەلایەكى وشكى درەختەكان بەدەور پىماندا خزان. دەرويشەكە بە بايەخىكى تازەوہ دىقەتى دەدام، سویند دەخۆم كە لەو زەردەى خۆراوايەدا بۆ ساتىك خەرمانەيەكى عەنبەرىن رەنگم بە دەورىدا بىنى.

بە پىزەوہ بۆم داچەمايەوہ و بۆى داچەمامەوہ. نازانم ئاوها چەندى وەستائىن، ئاسمان بە رەنگە وەنەوشەيەكەيەوہ بەسەر سەرمانەوہ شۆر بوبووەوہ. دواى كەمى ئەو خەلكەى كە بە دەورماندا ھەلقەيان بەستبوو و ئىمەش قسەمان دەكرد، بە سەرسوڤمانىكى نىمچە رەتكردنەوہ و توورەيەوہ بەنىو يەكدا دەهاتن، چونكە قەت ھىچ كەسى منى نەبىنىبوو بۆ يەكى داچەمىمەوہ، بۆيە ھەندى كەس تەنەنات بە مرىدە نزىكەكانى خۆمىشەوہ كە ميان بىنى بۆ سۆڤىيەكى سادە و گەڤىدە دادەچەمىمەوہ، تووشى شۆك بوون.

بىگومان دەرويشەكە ھەستى بە توورەيى تىكرای خەلكەكە كردبوو.

“باشتر وایه ئیستا برۆم و له گه‌ل مریده‌کانتدا جیت به‌یلم”، به‌دهم
قسه‌کردنه‌وه ده‌نگی نزم کرده‌وه تا وه‌ک دوا زرینگی زه‌نگیک بوو به‌چه‌.

به‌ناقایلییه‌وه گوتم: “چاوه‌ڕێ بکه‌، مه‌ڕۆ. تکایه‌ بمیته‌وه‌.”

تویژالی په‌رۆشیم له‌ پوخساریدا به‌دی کرد، به‌خه‌مه‌وه‌ لێوه‌کانی
هه‌لقه‌چاند، وه‌ک ئه‌وه‌ بوو بیهه‌وئ شتی بلیت، ئینجا یان نه‌یده‌توانی، یان
نه‌یده‌ویست بلیت. له‌و ساته‌ بیده‌نگیه‌ کورته‌دا، ئه‌و په‌رسیاره‌م ژنه‌وت که‌ لێی
نه‌پرسی بوم.

ئهی وتاریژی مه‌زن، ئهی ده‌رباره‌ی خۆت چی ده‌لیت؟ پیم بلی قه‌باره‌ی
ده‌فره‌که‌ی تو چه‌نده‌؟

شتیکم پێ نه‌بوو بیلیم، چونکه‌ وشه‌کانم چکیان کرد. له‌ ده‌رویشه‌که‌
نزیکبوومه‌وه‌ به‌ راده‌یه‌ک خه‌ته‌ زیرنه‌کانی نێو چاوه‌ ره‌شه‌کانیم بینی. له‌په‌ر
وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌مه‌وه‌ به‌ر له‌م چرکه‌ساته‌ی ئیستادا ژیا‌بم، هه‌ستیکی سه‌یر
دایگرتم. نه‌ک جاریک، به‌لکو په‌تر له‌ ده‌ جار ده‌ستم به‌ بیره‌یتانه‌وه‌ی پارچه‌کان
کرد. پیاویکی بالابه‌رز و لاواز پووی خۆی داپۆشی بوو، ئه‌نگوسته‌کانی
داگیرسابوون. ئینجا زانیم که‌ ئه‌م ده‌رویشه‌ی له‌ به‌رانبه‌رم وه‌ستاوه‌، ده‌بی
هه‌ر ئه‌و پیاوه‌ بیت که‌ به‌رده‌وام له‌ خه‌ونه‌کاندا ده‌مبینی.

زانیم که‌ من هاوه‌له‌که‌ی خۆم دۆزییه‌وه‌، به‌لام وه‌ک به‌ خه‌یاڵدا هات،
له‌بری ئه‌وه‌ی له‌ خۆشییان بگه‌شتمه‌وه‌، هه‌ستم به‌ ترسیک کرد.

ئىيلا

نۇرتامبىتون، ۸ى حوزىران ۲۰۰۸

بە كۆمەلە پىرسىياريكى بىن وەلام ئىيلا دەورەدراپوو، تەماشاي كىرد لە نامەكانى نىوان خۇي و عەزىزدا پووبەپووي شتەپەك بوو تەو، بە تايەتى ئو پاستىيەي كە لەگوينە بە كىردەيى پووبدات. لە ھەموو پووبەكەو تەواو لەيەكتىر جىابوون. لە خۇي دەپرسى ئو شتە ھاوبەشانەي نىوانيان چىن تا بىنە ھۇي ئو ھەي نامە بۇ يەكتىر بنووسن.

عەزىز لە تابلۇيەكى شىوہكارى دەچوو كە لە چەند پارچەيەكى گەورە پىكەتەيت. لە ھەر نامەيەكى ئەليكترونى تازەدا كە دەينارد، پارچەيەكى دىكە لە شوينى پاستەقىنەي ئو تابلۇيە دادەنرا. ئىيلا دەيەويست ھەموو تابلۇكە بىينىت، بەلام دەربارەي ئو پىاوەي كە نامەي لەگەلدا دەگوپىيەو، چەند شتىكى ئاشكرا كىرد.

لە تۆمارەكەي عەزىزدا لەسەر ئىنتەرنىت، ئىيلا زانىي كە ئو وىنەگىرىكى پىشەكارە و ھەموو شوينىكى گۇي زەوئى دەگەپىت و ئەم گەپانەيشى بەدنيادا ئو ھەند لە لا ئاسايى و ئاسانە وەك ئو ھەي لە باخچەي گەپەكەكەي خۇيدا باي بالىك بدات. لە ناخدا خىلەكىيەكى سەرسەختە، ھەموو دنيا دەگەپىت، لە سىبىريا بىت يان لە شەنگەھاي يان لە كەلكەتا، يان لە دارولبەيزا، ئىدى لە ھەر شوينى بارگە بخات، تىيدا ئاسوودەيە. سەفەر دەكەت و كۆلەپشتىك و شمشالىكى لەقامىش چىكراو لەگەل خۇي ھەلدەگىرىت و لەو شویتانە دۆست بوخۇي پەيدا دەكەت كە ئىيلا ناتوانىت لەسەر نەخشەش شوينيان ديارى بكات. تووشى ئو پاسەوانە مىشكىپوچانەي سنوور دەبىت كە مامەلەكەردن لەگەلئاندا ھەستەمە، بە زەحمەت قىزاي ئو ولاتانەي دەست دەكەويت كە

حکومه ته کانیان ناشتیخواز نین، تووشی ئه و نه خویشییه درمانه ده بیت که له پښه ی ئاوه وه ده گوږینه وه، له نهجامی خواردنی پیسه وه تووشی تیکچوونی کوته ندامی هه رس ده بیت، تووشی مه ترسیی گیرفانبرین ده بیت و ده که ویتته نیتو باز نه ی کیشه کانی حکومت و شورشگیره کانه وه. ئیدی شتی نییه بیته پښگر له نیوان ئه و و سه فه رکردن به ره و پوژه لات و پوژاوا، به ره و باکوور و به ره و باشوور.

ئیلا به خو ی گوت که عه زیز تافگه یه کی به خو په مه. به هه موو هیز و توانایه وه بۆ ئه و شویتانه ده روات که ئه م ناویریت پیتی بخاته سه ریان. ئاخو ئیلا پیتش ئه وه ی بۆ کاریک هه نگاو بنیت، راپا و به گومانه، که چی له سه ره تادا بۆی به په رۆشه و دوایی دوودلی و په ژاره دایده گریت. لسی ئه و هه یج دوودلییه کی نییه. که سیتی عه زیز لیوانلیوه له چالاک، به جوړی به که سیتی نموونه یی و پر له خو شه ویستییه کی و ناسرابوو که هه سته م بوو له یه ک جه سته دا پښکه وه جیگه یان بیته وه. چه ندین جوړه شه پقه ی له سه ر ده کرد و ده یوانی هه ر یه که یان به شیوه یه کی باش له سه ر بکات.

ئیلا خو ی و ده بیانی که ئافره تیکی ئازاده و سه ر به پارتی دیموکراسه و جووله که یه کی ناوابه سته ی ئایینه و پوهه کخوړیکی به ته ماحه. له سه ر ئه وه مکووپه که پوژیک هه موو جوړه گوشتیک له ژمه خواردنه کانیدا به لاوه بنیت. وهک چو ن کاروباری ماله که ی پښکه خست، ئاوه اش شته کانی به پوونی بۆ چه ند جوړیک پۆلین ده کرد و دنیا که ی خو ی به وردی و پیزبه ندی پښکه خست. ئیدی ئاوه زی به دوو لیستی دریز ی دژبه یه ک کاری ده کرد: ئه و شتانه ی که خو شی ده ویستن، به رانه ر ئه و شتانه ی رقی لیان ده بووه وه.

هه رچه نده ئیلا ئایینه په ره ر نه بوو، لسی ناو به ناو چیتزی له جتیه جیکردنی هه ندی سرووتی ئایینی وه رده گرت. پیتی و بوو که ئایین کیشه یه کی سه ره کییه و هه ر وهک چو ن له رابردوودا دنیا ی مژوول کردبوو، ئه مپروش دنیا ی مژوول کردوو. ئاخو ئایینه په ره ره کان به و لووتبه رزییه زۆره یان به و بپوا خود په رستییه یانه وه شیواز و کرداری خو یان له سه رووی هه موانه وه ده بینن، ئه مه ش ده ماری ده گرت، چونکه ئه و هه وسه له ی ده مارگیری ئایینی یان

تیره‌گه‌رایی یان هر شتیکی له‌م بابته‌ی نه‌بوو، به‌لام له‌ناخه‌وه پینی وا بوو که موسلماننه توند‌په‌وه‌کان له‌هه‌موویان خراپ‌ترن.

عه‌زیز پیاویکی پ‌و‌حانی بوو، ئایین و بر‌وای به‌راستی وهر‌گرتبوو و له‌شته سیاسییه سه‌رده‌مییه‌کان خ‌و‌ی دوور ده‌گرت و (پ‌ق‌ی) له‌هیچ شتی یان که‌سێ نه‌ده‌بووه‌وه. گ‌وشته‌خ‌و‌ریکی به‌هه‌له‌په‌ بوو و ده‌یگوت ناتوانیت قاپی که‌بابی به‌له‌زه‌ت ر‌ه‌ت بکاته‌وه. له‌ناوه‌راستی هه‌فتاکاندا خودانه‌ناس بوو ئینجا بوو، به‌موسلمان، هر وهک خ‌و‌ی به‌لاقرتی‌وه ده‌ل‌یت د‌وای که‌ریم عه‌بدول‌جه‌بار و پیش کاتی ستیفنز. ئیدی له‌وساوه وای ل‌یهات نانی خ‌و‌ی له‌گه‌ل سه‌دان سو‌فی له‌ولاتانی جیا و ئایینی جیادا به‌شده‌کرد و ده‌یگوت: (ئه‌وان به‌دریژایی ر‌یگه‌ خوشک و برای ئیمه‌ن).

عه‌زیز پیاویکی موسلمان بوو و توند‌وتیژی ر‌ه‌ت ده‌کرده‌وه، بیروب‌و‌چوونیکی م‌ر‌و‌ف‌د‌وستی به‌هیزی هه‌بوو، هه‌روه‌ها بر‌وای وا بوو که هه‌موو جه‌نگه‌ ئایینییه‌کان له‌گه‌وه‌ردا (ک‌یشه‌ی زمانه‌وانی)ن. ده‌ل‌یت زمان له‌جیاتی ئه‌وه‌ی ر‌استی ئاشکرا بکات، ده‌یشاریته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ خه‌لکی له‌ن‌ت‌و خ‌و‌یاندا خراپ له‌یه‌ک‌تر حالی ده‌بن و که‌س ر‌یزی ئه‌وه‌ی دیکه‌ ناگریت. ئیدی له‌دنیا‌یه‌کی ت‌ژی له‌وه‌ر‌گیرانی خراپ چاوه‌روانی هیچ سوودیک له‌و که‌سانه‌ش ناگرێ که‌ خ‌ویان ب‌و هر بابته‌یک ته‌رخان ده‌که‌ن، چونکه‌ ب‌و‌ی هه‌یه‌ باشترین قه‌ناعه‌تمان ده‌رهاویشه‌ی به‌حالی‌بوونیکی ساده‌ بیت. به‌گشتی م‌ر‌و‌ف‌ ناییت له‌هیچ شتی‌کدا توند‌وتیژ بیت، چونکه‌ ب‌و‌ ئه‌وه‌ی م‌ر‌و‌ف‌ ب‌ژی، گه‌ره‌که به‌رده‌وام په‌نگه‌کان ب‌گ‌و‌ر‌یت.

عه‌زیز و ئیلا له‌باری پیشه‌یی و خ‌وازه‌یییه‌وه، هه‌ریه‌که‌یان له‌ناوچه‌یه‌ک ده‌ژیان، له‌رووی کاته‌وه‌ جیاوازییان هه‌بوو، کاتیش ب‌و‌ ئه‌و به‌ش‌یه‌یه‌کی سه‌ره‌کی، واتا بانه‌روژ. به‌شیکی ز‌و‌ری له‌پ‌و‌ژه‌کانی به‌و ئاره‌زووه‌وه به‌سه‌ر ده‌برد که‌ ب‌و‌ سالی داها‌ت‌و و مانگی داها‌ت‌و و ب‌و‌ سه‌به‌ینی، به‌ل‌کو ب‌و‌ خوله‌کی داها‌ت‌و‌ش پلان داب‌ن‌یت. ئیلا ته‌نانه‌ت له‌شتی تازه‌ی وهک بازاپ‌کردن یان کورسییه‌کی شکاو و ب‌و‌ هر ورده‌ شتی پ‌ت‌شو‌ه‌خته پلانی داده‌نا و به‌پ‌تی خ‌شته و چه‌ند لیستی‌ک ئه‌و ورده‌ شتانه‌ی جیبه‌جی ده‌کرد و جانتاکه‌ی له‌مانه‌ پر‌کرد‌بوو.

به لام کات له دیدگای عهزیزدا له دهوری ساته وهختی ئیستادا
 کۆبوو بووه وه، ئیدی جگه له م چرکه ساته، له خه یالێک پتر نه بوو. ههر به وای
 ئه مه وه له و باوه په دا بوو که خوشه ویستی په یوه ندیی به (پلانی سبه ینی) وه،
 یان به (یاده وه رییه کانی دوینتی عه لائهدین) وه نییه، خوشه ویستی ته نها لیره
 و له ئیستادا نه بیست، ئیتر نییه. ئه وه بوو له یه کئی له نامه کانی پتشیویدا به م
 دهسته واژه یه کۆتایی هینابوو: "من سوفیم، مندالکی ئه م چرکه ساته ی ئیستام".
 ئیلا وه لامی دایه وه: "لام سهیره باسی ئه وه بۆ ژنیک ده که یت که زۆر بیر
 له پابردوو ده کاته وه و زۆر تریش بیر له بانه پۆژ ده کاته وه، لی بهر
 ساته وهختی ئیستا نه که وتوه".

عه لائەدين

قۇنيا، ۱۶ى كانوونى يەكەم ۱۲۴۴

بە رېكەوت كاتى دەرويشەكە رېى لە باوكم گرتېوو، من لەوئى نەبووم. ئەوەبوو لەگەل ھەندى برادەردا بۆ راوہئاسك دەرچووبووم و پۆژى دوایی گەرامەوہ، ئەمىستا دیدارى باوكم و شەمسى تەوريزى كەوتبووہ سەر ھەموو زارىك. خەلكى دەيانپرسى ئەو دەرويشەكتىيە و چۆن دەكرى زانايەكى سەنگىنى وەك پۆمى ئاوها بايەخى پييدات و كار بگاتە ئەوہى بۆى دابچەمىتەوہ؟

ھەر لە منداليمەوہ خەلكيم دەبينى بەرانبەر باوكم دادەچەمانەوہ، ئەوہم بە خەيالدا نەدەھات كە پۆژى داديت باوكم دەبينم جگە لە پاشا يان سەدرى ئەعزەم، بۆ يەككى تر دادەچەمىتەوہ، بۆيە بە نيوہى ئەوہ باوہپم نەكرد كە بىستبووم و بىزارىشم دەرنەبرى تا كاتى گەيشتمەوہ مال و كىراى باوہژنم كە نە درۆدەكات و نە زيادوكەمى پتوہدەنيت، لە ھەموو واريقاتەكە دلىاي كىردم. بەلى، راستە كە دەرويشىك بە ناوى شەمسى تەوريزى لە بەردەم ھەموو خەلكەكە مەيداندارى باوكمى كردوہ، بەلكو ئىستا لە مالى خۆماندا دەژى.

تۆ بلىيت ئەو نەناسە كى بيت وا ئاسمان وەك تاشەبەردىكى ناديار توورپى داوہتە نيو ژيانمانەوہ؟ لە پەرۆشى ئەوہى بە چاوى خۆم بىبينم، لە كىرام پرسى: "كەواتە ئەو دەرويشەكە كۆنيە؟".

‘بیده‌نگ به’، کیرا به چپه و به نه‌ختی شله‌ژانه‌وه وه‌لامی دایه‌وه، ‘باوکت و ده‌رویشه‌که له کتیبخانه‌که’.

له دووره‌وه ده‌نگی هه‌ردووکیان ده‌گه‌یشه ئیمه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌سته‌م بوو بزانی چى ده‌لین. پروم کرده کتیبخانه‌که، به‌لام کیرا پنی لیگرتم. ‘جاری پاره‌سته. داویان کردووه که که‌س بی‌زاریان نه‌کات’.

به درێژی پۆژه‌که له کتیبخانه‌که ده‌رنه‌چوون، ئیدی بۆ سبه‌ینی و دووسبه‌یش هه‌ر ده‌رنه‌چوون. ده‌بی باسی چى بکه‌ن؟ ئاخۆ چ شتی که‌سیکی وه‌ک باوکه‌م و ده‌رویشیکی ساده‌ کۆبکاته‌وه؟

هه‌فته‌یه‌ک پابرد و ئینجا هه‌فته‌یه‌کی تری به‌داوا هات. هه‌موو به‌یانیه‌ک کیرا خواردنی قاوه‌لێی دروست ده‌کرد و ده‌یخسته‌ سه‌ر سینیه‌ک و له‌به‌ر ده‌رگای ژووره‌که‌یان دایه‌نا. هه‌ر خواردنێکی خوشیان بۆ ئاماده‌که‌رابا ده‌میان لێ نه‌ده‌دا، به‌یانیان به‌ له‌ته‌ نانێک و ئیواران به‌ کوپی شیرى بزن داده‌که‌وتن. له‌م ماوه‌یه‌دا ترس و دوودلییه‌ک دایگرتم و هه‌وسه‌له‌م نه‌ما. به‌ درێژی پۆژ کون و درزی ده‌رگا که‌م تاقیکرده‌وه تا به‌ دزیه‌وه ته‌ماشای ناو کتیبخانه‌که بکه‌م. گویم به‌وه نه‌ده‌دا گه‌ر له‌ناکاو ده‌رگا که‌ بکه‌نه‌وه و ببینن وا گویم هه‌لخستووه. ماوه‌یه‌کی زۆر خۆم کووڕ ده‌کرده‌وه و هه‌ولم ده‌دا بزانه‌م باسی چى ده‌که‌ن، به‌لام هه‌موو ئه‌وه‌ی که‌ ده‌مبێست، ته‌نها چه‌چه‌ییکی نزم بوو، زۆریشم نه‌ده‌بینی، چونکه‌ ژووره‌که به‌وای په‌رده دادراره‌که‌نه‌وه نیمچه تاریک بوو. که‌ هیچم نه‌ ده‌بینی و نه‌ ده‌بێست، جله‌وم بۆ ئاوه‌زم شل ده‌کرد تا بیده‌نگیه‌که پڕ بکاته‌وه و ئه‌و قسه‌و باسانه‌ هه‌لبه‌ستیت که‌ له‌گوینه له‌ نێواندا بکری.

جاریکیان کیرا بینیمی وا گویم خستووه‌ته‌ سه‌ر ده‌رگا که‌، به‌لام هیچی نه‌گوت، که‌چى له‌ من په‌رۆشتر بوو تا بزانیته‌ چى پووده‌دات. ئاخ‌ر ئافره‌تان به‌ سروشت هه‌ز له‌ خۆه‌لقورتان ده‌که‌ن، به‌لام به‌ پێچه‌وانه‌وه، کاتی سولتان وه‌له‌دی برام بینیمی وا گوینان لێ راده‌گرم، نیگایه‌کی تیژی کردم و له‌

تو پره بیان دهموچاوی سوورهلگه را. به تانه وه گوتی: 'مافی ئه وه ت نییه سیخوړی به سهر که سانی دیکه وه بکه یت، به تاییه تی به سهر باوکه وه'.

شانه کانم هلته کاند و گوتم: 'برام، بروام پی بکه. ئه ی ئه وه نیگه رانت ناکات که باوکمان کاتی خو ی له گهل که سیکی نه ناسدا به سهر بیات؟ ئه وه مانگی زیاتریان پیچووه و هه موو ئه م ماوه یه باوکمان خیزانه که ی خو ی فهراموش کردوه. ئه ی ئه مه ته نگه تاوت ناکات؟'.

'باوکمان فهراموشی نه کردووین، براهکم ئه مه ی گوت و له سهری پرویش، 'چونکه شه مسی ته وریزی پی وایه که هاوهلکی باشی دوزیوه ته وه، جا توش وهک فه قتیبه کی سوخته خانه له جیاتی ئه وه ی وه پس بیت، گهر به راستی خوشت ده وئ، گهره که به باوکمان شادمان بیت'.

براکم هر ئه وه نده ی لی ده وه شیته وه که ئه م شتانه بلئ. جا له بهر ئه وه ی من له گهل بوچونه کانی راهاتبووم، بویه به قسه په قه کانی ته نگه تاو نه بووم. ئه وه هه میشه ئه وه گهنجه ناسکه بوو که له دلئ خیزانه که و گهره که که دا خو شه ویست بوو، لای باوکمیش کوره پریلنگیراوه که بوو.

دوای ئه وه ی چل پوژ به سهر خه لوه ته که ی باوکم و شه مسی ته وریزی له کتیبخانه که دا تیپه پری، شتیکی سه یر پروی دا. ئه وه بوو له تهک دهرگاهه خو م کووړ کردبووه وه و گویم له بیده نگیه کی زوړ نا ناسایی دهرگرت، گویم لی بوو له پې دهرویشه که دهنکی به رز کرده وه.

'ئه وایره چل پوژ به سهر خه لوه ته که ماندا تیپه پری و هه موو گفتوگو یه کمان له سهر هر پیسایه ک له چل پیساکه ی عه شق کرد. ئه میستا دوای ئه وه ی لیپووینه وه، به مه زه نده ی من باشتر وایه بجینه دهره وه، په نگه ئه م دیارنه بوونه ت خیزانه که تی ته نگاو کردیت'.

باوکم به ناقایلییه وه وتی: 'خه مت نه بیت، هاوسه ره که م و کوره کانم له ئاستیکی باشی پیگه یشندان و له وه تیده گهن که په نگه من حه وه جه ی هندی کات بم تا ناوبه ناو لیان دووریم'.

‘دهی باشه، من دهرباره‌ی هاوسه‌ره‌که‌ت هیچ نازانم، به‌لام هه‌ردوو کوربه‌که‌ت وه‌ک جیاوازیی شه‌و و پوژ له‌یه‌کتر جیان، شه‌مس وه‌لامی دایه‌وه، چونکه‌کوره‌که‌ت پینچکه‌ی خۆتی گرتووه، به‌لام کوره‌که‌ت، ده‌ترسم به‌پینگه‌یه‌کی ته‌واو جیاوازا‌دا بروت، چونکه‌دلی پره‌له‌پق و ئیره‌یی.’

له‌توورپه‌بیان ده‌موچاوم دایسا. ئاخ‌ر ئیمه‌یه‌ک قه‌ت یه‌کترمان نه‌بینیییت، چون ده‌توانییت دهرباره‌ی من شتی وا خراب به‌زاریدا بییت.

‘پینی وایه‌که‌من نایناسم، به‌لام من باش ده‌یناسم، ده‌رویشه‌که‌دوای که‌می گوتی، ئه‌و خۆی کوور کردووه‌ته‌وه و چنچکانی دانیشتووه و گوئی ناوه‌ته‌ده‌رگا‌که‌وه و له‌درزه‌کانی ده‌رگا‌که‌وه ته‌ماشام ده‌کات و منیش چاودیری ئه‌و ده‌که‌م.’

له‌په‌ته‌زوویه‌کی سارد به‌جه‌سته‌مدا گه‌را و مووی سه‌ر بازووه‌کانم په‌پ بوون. هه‌ر له‌خۆوه‌پالم به‌ده‌رگا‌که‌وه‌ناو چوومه‌ژووره‌وه. باوکم وه‌ک ئه‌وه‌ی باوه‌ر نه‌کات، چاوه‌کانی ئه‌بله‌ق بوون، به‌لام زۆری نه‌برد توورپه‌یی جینگه‌ی شوکبوونه‌که‌ی گرتووه.

‘عه‌لاه‌ه‌دین، ئه‌وه‌تیکچوویت؟ چون زات ده‌که‌یت ئاوها بیزارمان بکه‌یت، باوکم هاواری به‌سه‌رمدا کرد.

خۆم له‌پرسیاره‌که‌ی باوکم نه‌بان کرد و ئاماژه‌م بو شه‌مس کرد، به‌ده‌نگی‌کی به‌رز وتم : ‘بۆچی یه‌که‌م جار له‌و ناپرسییت، چون زات ده‌کات ئاوها باسی من بکات؟’

باوکم هیچی نه‌وت، وه‌ک ئه‌وه‌ی باریکی قورس بم به‌سه‌ر شانیه‌وه، ته‌ماشایه‌کی کردم و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا.

‘باوکه، تکات لیده‌که‌م، کیرا بیرت ده‌کات، هه‌روه‌ها فه‌قیکانتیش. ئاخ‌ر چون ده‌توانییت بو ده‌رویشی‌کی خراپه‌کار پشت له‌خۆشه‌ویستانت بکه‌یت؟’

هەر که ئەم قسانەم کرد، یەكسەر ژێوان بوومه‌وه، به‌لام ئیدی کار له‌کار ترازابوو. باوکم به‌چاویکی یه‌كجار بێزاریی‌وه تێپروانیم که له‌وه‌وه‌ر قه‌ت ئاوها نه‌مبینی بوو.

“عه‌لاه‌دین، ده‌ی هەر ئیستا برۆ ده‌ره‌وه‌، باوکم له‌سه‌ری پۆیشت، “برۆ بۆ شوینێکی هێمن و بیر له‌وه‌ بکه‌وه که کردت. تا به‌ قوولی بیرى لێده‌که‌یت‌وه و هه‌له‌که‌ی خۆت ده‌زانیت، قسه‌م له‌گه‌لدا مه‌که‌.” به‌لام، باوکه‌...”

“برۆ ده‌ره‌وه‌، باوکم دووباره‌ی کرده‌وه و پووی خۆی لێم وه‌رگیرا. به‌ دلێکی برینداره‌وه ژووره‌که‌م جێهێشت. ناوله‌په‌کانم ئاره‌قه‌یان کردبوو و نه‌ژنۆکانم ده‌له‌رزین.

له‌وساته‌وه زانیم که ژيانمان ئالۆزکاوه و گۆراوه و ئیدی شته‌کان وه‌ک جاران نه‌ماون. له‌وساوه که پێش هه‌شت سال دایکم کۆچی دوا‌یی کردبوو، ئەمه‌ دووه‌م جار بوو هه‌ست بکه‌م که باوکم وازی لێ هێناوم.

رۆمى

قۇنيا، ۱۸ى كانوونى دووم ۱۲۴۴

بۇ ئەۋەى پاستى بېيىم، ئاۋەزم والا بىكە ھۇ خوداى پوخسار پەنھان -
خودا ناديارە.

كاتى شەمسى تەۋرىزى دەر بارەى محەمدى پىنغەمبەر و بوستامى
سۆفى پرسىياري لىكرىم، ھەستىم كىرد ۋەك ئەۋەى ھەردوۋىكىمان لەسەر زەۋى
بە تەنیا مابىنەۋە و ھەر ھەوت دۆخەكەى پىگەى پاستەقىنە لە بەردەمماندا
والا بوۋىت - ھەوت پىگە دەبى ھەموو پۆھىك پەنجى بۇ بدات تا دەگاتە
يەكتاى.

دۆخى يەكەم نەفسى فەرماندارى خراپەكارە و لە ھەموو جۆر و
دۆخەكان سەرەتايىترە و لە گەردووندا بەربلاۋە، ئەمەش لە كاتىكدايە كە پۆخ
دەكەۋىتە داۋى ھەۋلى دنيايىيەۋە. زۆرىيەى خەلكى لەم دۆخەدا دەمىتنەۋە،
پەنجەدەن و ئازاردەكىشن، چونكە سەرقالى خىزمەتكردنى نەفسى كلۆلى
خۆيانن، بەلام بەرپرسىيارىتىنى كلۆلىيە بەردەۋامەكەيان دەخەنە ئەستۆى
كەسانى دى.

كاتى بىيادەم دەزانىت گەشتوۋەتە ئەۋ دۆخى داۋوۋخانى پۆھىيە، ئىدى
بەرەنگارىيى نەفس دەكات تا دەگاتە قۇناغى دۋاى ئەۋە كە پىچەۋانەى دۆخى
يەكەمە. ئىدى ئەۋ مرقۇقەى كە نەفسى خۇى گەياندوۋەتە ئەۋ دۆخە لەبرى
ئەۋەى بەردەۋام خراپەكارىيەكە بخاتە ئەستۆى ئەۋانى تر، ھەندى جار دەگاتە
پلەى لەنىۋېردنى نەفس. لىرەدا نەفس دەبىتە نەفسىكى لۆمەكار و ئاۋھاش
سەفەرەكە بەرەۋ پاككردنەۋەى ناۋەۋە دەست پىدەكات.

له دؤخی ستيه‌ما بنيادهم پتر پنده‌گات و نه‌فس به‌رهو قوناغی گواستنه‌وه
 هه‌نگاو ده‌نیت تا ببيتته نه‌فسيکی سرووشبه‌خش. مروّف ته‌نیا له‌م دؤخدا
 ده‌توانیت له واتای راسته‌قینه‌ی وشه‌ی (ملکه‌چی) تتيگات. به‌م ئاوه‌ایه له
 دؤخی زانیارییه خوداییه‌کاندا ده‌ست به سوورانه‌وه ده‌کات. ئه‌و که‌سه‌ی که
 ده‌گاته ئه‌م قوناغه، ده‌بيتته خاوه‌ن ئارامی و خوڤاگری و حیکمه‌ت و خاکه‌پایی.
 دنیای به تازیه‌ی و لیوانلیو له سرووش دیت به‌رچاو. هه‌رچه‌نده زۆربه‌ی
 ئه‌وانه‌ی که ده‌گه‌نه ئه‌م ستيه‌م پایه‌یه، ده‌یان‌ه‌وئ تتي‌دا بمینه‌وه، ئازایه‌تی
 له‌ده‌ست ده‌ده‌ن و ئه‌و ئاره‌زووه‌یان نامینیت جیگۆرکی بکه‌ن یان بچه‌ نیو
 دؤخه‌کانی تره‌وه، بۆیه هه‌رچه‌نده دؤخی ستيه‌م جوان و پیروژ دیاره، که‌چی
 بۆ ئه‌و که‌سه‌ی که چاوی له‌وه‌یه بگاته پله‌یه‌کی به‌رزتر، وه‌ک هاوبه‌ش
 په‌یدا‌کردنیک وایه.

به‌لام ئه‌وانه‌ی که ده‌توانن به‌رهو پیشه‌وه برۆن، ئیدی ده‌گه‌نه دۆلی
 حیکمه‌ت و ئاشنای نه‌فسی دلیا ده‌بن. لی‌ره‌دا هه‌سته‌وه‌ری نه‌فس له‌گه‌ل دؤخی
 پیشدا جیایه، چونکه به‌رهو پله‌یه‌کی به‌رزتری وشياری هه‌ل‌ده‌کشیت. ئه‌وانه‌ی
 که ده‌گه‌نه ئه‌م دؤخه ئه‌م خه‌سیتانه‌یان تتي‌دايه: به‌خشنده‌یی، خوداناسی،
 هه‌ستی ره‌زاهه‌ندی، ئیدی سه‌ختی و ئاسته‌نگه‌کانی ژيان له هه‌ر راده‌یه‌کدا بن
 ئه‌و پینان قایله. ئینجا دۆلی په‌کبوون (په‌کتيبوون) دیت. ئه‌و که‌سه‌ی که
 ده‌گاته ئه‌م پایه‌یه، به هه‌موو باریکی خودا قایله و گوئ به شته دنیا‌یه‌کان
 نادات، چونکه گه‌یشته‌وه‌ته نه‌فسی ره‌زاهه‌ند.

دؤخی دواي ئه‌وه نه‌فسی قایل‌که‌ر دیت. له‌م دؤخدا بنيادهم بۆ مروّقایه‌تی
 ده‌بيتته چرا و وزه به هه‌موو داواکاریک ده‌به‌خشیت، وه‌ک مامۆستایه‌کی
 راسته‌قینه خه‌لکی فیر ده‌کات و بی‌ریان پووناک ده‌کاته‌وه. هه‌ندێ جار مروّف
 ده‌بيتته خاوه‌ن زی‌ده وزه‌یه‌کی وا پووبکاته هه‌ر شوپتيک ده‌وسيتکی گه‌وره له
 ژيانی خه‌ل‌کدا جیده‌هیتیت. هه‌ر شتيک بکات له‌میان‌ه‌ی خزمه‌ت‌کردنی ئه‌وانی
 تره‌وه، ئامانجی خزمه‌ت‌کردنی خودایه.

له کوتا‌ییدا دؤخی حه‌وته‌م دیت و مروّف ده‌گاته نه‌فسی پاکژ و ده‌بيتته
 (مروّتيکی کامل و ته‌واو)، به‌لام ده‌رباره‌ی ئه‌م دؤخه که‌س شتيکی ئه‌وتۆ
 نازانیت، ته‌نانه‌ت ئه‌و هه‌نده که‌سه‌ی پيشی ده‌گه‌ن، قسه‌ی له‌سه‌ر ناکه‌ن.

کورتکردنه وهی پښه گه یشتن به دڅه کان ئاسانه، لی برینی زحمه ته. نهو ئاسته ننگانه ی که به دريژایي پښه راسته قینه که دهرده که ون، نهوانه ن که دهسته به ریک بو چوونه پتسه وه و بهرده و امبون نییه، پښه که ش هر له دڅی یه که مه وه تا دوا دڅ هیلکی راست نییه و بهرده وام نه گری نه وهی هیه بکه ویت و بو دڅه کانی سهره تا بکه پښته وه، بری جار بوی هیه که و تنه خواره وه که له تر و پکی دڅه کانه وه به ره و دڅی یه که م بیت. جا به دريژایي پښه که به هوی ته له ی زوره وه، سهیر نییه که نهو که سه نه گاته دڅه کوتاییه کان، دنا له هر سده یه کدا که میکی که م پتی ده گن.

* * *

شه مس که نه م پرسیاره ی لیکردم، نیازی به راورد کردنی نه بوو، به لکو دهیه ویست بزانت تا چ راده یه ک ناماده ییم تیدایه به ره و نهو به چم که سایه تیی خوم له خودادا بتوینمه وه. له پرسیار ی یه که میدا پرسیاریکی شاراوه هه بوو. نه ی وتاریژی مه زن، نه ی دهر باره ی خوت چی؟، پرسیار ی لیکردم، له نیو هه رحه وت دڅه که دا، نه میستا تو له کام دڅ خدایت، نایا بویری نه وهت هیه تا کوتایي بر ویت؟ پیم بلئ، قه باره ی ده فره که ت چه نده؟.

کیرا

قونیا، ۱۸ی کانوونی یه کهم ۱۲۴۴

بۆ بئ یه غبالیی خۆم، خه مخواردن دادیکم نادات، به لام سهرباری ئه وه
ئاوا ته خوازبووم شاره زایی زۆر ترم دهرباره ی ئه و شتانه هه بیست که
په یوه ندییا ن به ئایی ن و میژوو و فله سه فه وه هه یه، ههروه ها شاره زاییم له سه ر
هه موو ئه و شتانه ی که رۆمی و شه مس به دریژایی شه و و رۆژ باسی
ده که ن. سات له دوا ی سات ئاره زووی یاخیبوون ده که م له به ر ئه وه ی وه ک
ئافره تی که دروستبووم. که وه ک کچیک له دایک ده بیست، گه ره که فیتری
چیشتلینان و شتی جلی کۆن و پینه کردنی گۆره ویی دپاو و دروستکردنی
سه رتویژ و په نیر و شیردانی مندال بیست، ههروه ها هه ندی ئافره ت فیتری
هونه ری خۆشه ویستی ده کری ن که چۆن وا له خویان بکه ن سه رنجی پیاوان
رابطی شن، به لام هه موو شته که ئه وه یه، که سیک کتیب به ئافره تان نادات تا
چاویان نه کری ته وه.

له یه که م سالی ژن و میردایه تیماندا، ئه وه نده ی بۆم پیکه وتبا، ده خزامه
نیو کتیبخانه که ی رۆمییه وه و له ناوه راستی ئه و کتیبانه داده نیستم که زۆر
خۆشی ده ویستن، ئه و تۆزه ی که له سهریان نیشتبوو، ئه و بۆنه گه لمه خاوییه ی
که لیتان ده هات، هه لمده مژی و له خۆم ده پرسی ئاخۆ ئه و مه ته لانه چین که له
دووتویاندا هه شاریان داوه. ده مزانی رۆمی چه ند عاشقی ئه و کتیبانه یه که
زۆربه یان له به هادینی باوکی کۆچکردوویه وه بۆی ماونه ته وه. له نیو ئه م
کتیبانه دا عاشقی کتیبی (زانارییه کان - ئینسکلۆپیدی) بوو. چه ندین شه و تا
به ره به یان به دیارییه وه شه و بیداری ده کرد و ده یخویندنه وه. پیم وا بوو که
هه مووی له به رکردووه.

پړومی دهیگوت: "کتیبه‌کانی باوکم به هیچ شتی ناگړپمه‌وه، تهنانت گهر چهنډین کیسه زیرېشم بدهنئ. هر کتیپیک له‌م کتیپانه کولتووریکي به‌نرخه و پېشوونانم بویان جیته‌شتووم، له باوکه‌وه بوم ماونه‌ت‌وه و منیش بوم منډاله‌کانم جتیان دهیلیم."

ده‌مزانۍ که کتیبه‌کانی بوم نه‌و چی ده‌گه‌یه‌نن. له‌سالی یه‌که‌می ژن و می‌ردایه‌تیماندا، پوژیکیان به‌ت‌نیا له‌ماله‌وه بووم و به‌خه‌یال‌مدا هات که کتیپخانه‌که پاکبکه‌مه‌وه. هه‌موو کتیبه‌کانم له‌سهر په‌ف‌ه‌کان داگرت و به‌رگه‌کانیانم به‌پارچه مه‌خمه‌لنکی به‌گولاو ته‌پرکراو پاککرده‌وه. دانیش‌توانه خو‌ج‌تیپه‌کان له‌و باوه‌پ‌ه‌دان که جنوکه‌یه‌کی بچووک هه‌یه‌ناوی (کتیپه‌که) و چیژ له‌ل‌ه‌ناوبردنۍ کتیپ وهرده‌گریت. جا بوم نه‌وه‌ی ریگه‌ی نه‌و کاره‌ی لئ بگیری، ده‌سته‌واژه‌یه‌کی ناگادارکرده‌وه‌یان له‌سهر هر کتیپیک ده‌نوسۍ: "هتی کتیپه‌که راه‌سته، له‌م کتیپه‌که دووره‌وه‌که‌وه". ناخر چون بزاتم کتیپه‌که تاقه که‌س نه‌بوو که ده‌بوو له‌کتیبه‌کانی شووه‌که‌م دوور بکه‌ویته‌وه، به‌لکو ده‌بی منیش دوور بکه‌ومه‌وه.

له‌عه‌سری نه‌و پوژده‌دا، توژی سهر هه‌موو کتیبه‌کانی ناو کتیپخانه‌که‌م ته‌کاند و پاکم کرده‌وه. من خه‌ریکی نه‌وه‌بووم، ده‌ستم به‌خویندنه‌وه‌ی کتیپي (ژيانندنه‌وه‌ی زانسته‌ثابینیه‌کان)ی غه‌زالی کرد. کاتی له‌پشتمه‌وه ده‌نگیکي وشکم ژنه‌وت و زانیم که ماوه‌یه‌کی زورم به‌خویندنه‌وه به‌سهر برده‌وه. "کیرا، نه‌وه‌خه‌ریکی چییت؟"

نه‌وه‌پړومی بوو، یان یه‌کینکی دیکه بوو له‌شیوه‌ی نه‌و - پیتمی ده‌نگی زور توورپه و یه‌کلاکه‌ره‌وه‌بوو. له‌ماوه‌ی هه‌شت سالی* ژن و می‌ردایه‌تیماندا نه‌وه‌یه‌که‌م جار بوو به‌و شیوازه‌قسم له‌گه‌ل‌دا بکات. (پاکیان ده‌که‌مه‌وه)، به‌ده‌نگیکي نزم وه‌لامم دایه‌وه، (ویستم دلت خو‌ش بکه‌م).

* پېم وایه روماننوس لیره‌دا له‌رووی کاته‌وه تووشی غافلپوونیک بووه، چونکه کاتی کیرا چووه‌ته ناو کتیپخانه‌که‌وه ده‌لیت (پوژیکیان له‌سالی یه‌که‌می ژن و می‌ردایه‌تیماندا)، که‌چی میشتا هر له‌ناو کتیپخانه‌که‌یه و ده‌لیت (له‌ماوه‌ی هه‌شت سالی ژن و می‌ردایه‌تیماند). و. کوری.

رؤمی وه لامي دايه وه: له وه تئده گهم، به لام تكايه جاريكي تر دهست له
كتيبه كانم مه ده. له راستيدا پيم باشه به هيچ جورئ نه يه يته ناو ئهم
ژووره وه:

له و رۆژه به دواوه ته نانهت گهر كه سيش له مال نه بوايه، نه ده چوومه ناو
كتابخانه كه وه. ئيدي تيگه يستم و به وه قايل بووم كه دنياي كتيب نه بق من
بووه و نه بق منيش ده بيت.

به لام كه شه مسي ته ورئزي بق مالمان هات و له گهل ميترده كه مدا ماوه ي
چل رۆژ له كتيخانه كه دا كه وته خه لوه ته وه، هه ستم به رقيك كرد كه له دلمدا
پهنگي ده خوارده وه. برينيك بوو نه مده زاني ئاوها خويني لي ده تكيته وه.

کیمیا

قۇنيا، ۲۰ى كانوونى يەكەم ۱۲۴۴

باوک و دايكى راستەقىنەم لەو جۆرە كەسانەن كە لە كاركردندا زۆر خۇيان دەرەنجىتن و زوو پىردەبن. ئاخىر من لە خىزانىكى جوتيارى سادە، لە يەككى لە دەشتايىيەكانى چياكانى تۆرۆس لەدايك بووم. لە تەمەنى دوانزە سالىمدا رۆمى ھەليگرتمەوہ. لە خانوويەكى بچووكدا دەرڭايان و من و خوشكەكەم پىكەوہ لەگەل تارمايى برا مردووەكانمان لە ژوورىكا بووين. ئەو پىنچ مندالەي كە ھەموويان بەواي نەخۆشىي سووكەوہ مردن، لە مالەكەدا من تاقە كەسيك بووم كە دەمتوانى تارمايىيەكانيان بىينم. ھەر كاتى باسى ئەوہم كىردبا كە رۆحەكان چى دەكەن، خوشكەكەم و دايكم دەترسان و دەرڭيان. ھەولم دەدا وايان لى بكم لە ھىچ نەترستىن و خەم نەخۆن، بەلام بىسود بوو. ئاخىر ھىچ شتى دەرەنەدەكەوت كە پەيوەندىي بە برامردووەكانمەوہ ھەبىت و مايەي ترس و پەژارە بىت، لى نەمتوانى برۋا بە خىزانەكەم بەيتم.

رۆژىكيان خوداپەرستىك بە دىيەكەماندا تىپەرى، كە باوكم بىنيبووى ماندووە، فەرمووى لى كىردبوو تا شەو لە مالمان بىيىتتەوہ. ئەو ئىوارەيە ھەموومان بە دەورى كوانووەكەدا كۆبووبووينەوہ و پەنبرى بىزمان دەرڭاندا، خوداپەرستەكە ھەندى چىرۆكى شوينانى دوورى بۆ گىرپاينەوہ. لەو كاتەدا كە چىرۆكەكانى بۆ دەرگىرپاينەوہ، چاوەكانم لىك نا و لەگەلیدا بەرەو بىابانى ەرەبى و ھەوارى رەوہندەكان لە باكورى ئەفرىقا و بۆ ئەو دەريايەي كە ئاوەكەي لە ھەموو ئاوەكان شىنترە و پىي دەلەين دەرياي سىيى ناوين، سەفەرم كىرد. لە كەنارەكەيدا گوچكەماسىيەكى گەورە و درزبردووم

دۆزییه وه و خسته گیرفانه وه. خۆم هه لده نا که ده توانم له مسهری که ناره که یه وه تا نه مسهری که ناره که ی برۆم، لی له نیوه ی رینگه بۆنیکى تیژ و بۆگه ن رایگرتم.

که چاوه کانم کرده وه، خۆم بینى له سهر زهوییه که راکشایم و نهوانه ی ناو ماله که به په ژاره وه دهوریان دابووم. دایکم به دهستیکى سهرمى گرتبوو و نیوسه لک پیازیش به دهسته که ی دیکه یه وه بوو تا بۆنى بکه م.

'هاته وه هۆش خۆی، خوشکه که م به دهم قسه کردنه وه چه پله ی لیده دا. 'سوپاس بۆ خودا، دایکم به دهم قسه وه هه ناسه ی هه لده کیشا، ئینجا ئاورى له خودا په رسته که دایه وه و به دهم پوو نکر دنه وه وه وتی: 'کیمیا هه ره وه ساوه که کیژۆله یه کی بچووک بوو نۆره فته یه کی له که لدا بوو.

به یانى خودا په رسته که بۆ میواندارییه که مان سوپاسی کردین و دوعا خوازی لی کردین، به لام پیش نه وه ی بروت به باوکمى وت: 'کیمیای که ت مندالیکى ئاسایى نییه و که چیکى به هره داره، جینگه ی داخه گه ر پیزی نه م به هره یه ی نه گیرئ. پتویسته بیخه یته به ر خویندن.

'گه ر که فیرى خویندن بیت، چ سوودیکى هه یه؟' دایکم هاوارى لی به ر زبووه وه، 'شتى وات له کوئ بیستوه؟ گه ره که تا شووده کات لای خۆم بمیتیته وه و له فهرشچیندا یارمه تیم بدات. وه که ده زانیت فهرشچینیکى ده سته نگینه.

خودا په رسته که به بى دوودلی وه لامى دایه وه: 'په نگه پۆژى بیت بیتته زانایه کی ناودار. ئاشکرایه خودا پشتى له که که کت نه کردوه له به ر نه وه ی که، بۆیه چه ندین به هره ی پى به خشیوه، ئینجا له دایکمى پرسى: 'تایا تو بۆت هه یه له خودا زۆر تر بزانیته؟ گه ر سوخته خانه ش لیتره نه بیت، بینیره لای یه کی له زاناکان تا نه و زانیارییه وه ربگريت که شایسته یه تی.

دایکم سهرى بادا، به لام بینیم باوکم بۆچوونى جیابوو، چونکه ده مزانى چه ند فیربوون و زانیاریى خوش دهوئ و پیزی تواناکانى من ده گريت، هه ره له به ر نه وه پیم سهر نه بوو که گویم لی بوو لى ده پرسیت: 'تیمه هه یه زانایه ک نانسین. ئاخه چون بتوانم یه کیکى ئاوها بدۆزمه وه؟'

خوداپه‌رسته‌که ناوی زانایه‌کی هینا که په‌وتی ژیانمی گۆپی، وتی: "من زانایه‌کی پایه‌به‌رز له قونیا ده‌ناسم و ناوی مه‌ولانا جه‌لاله‌دینی پۆمیه، پیم وایه بۆ فیرکردنی کچیکی وه‌ک کیمیا، خوشحال ده‌بیت. بۆ لای ئه‌و بیبه و په‌شیمان نابیته‌وه".

که خواپه‌رسته‌که پۆیشیت، دایکم ده‌سته‌کانی به‌رزکرده‌وه و گوتی: "من دوو‌گیانم، ها‌کا ماله‌که‌مان ده‌میکی دیکه‌ی بۆ زیاد بوو، تا خواردنی بۆ په‌یدا بکړی. ئاخ‌ر من پتو‌یستیم به یارمه‌تییه. کچان پتو‌یستیان به کتیب نییه، به‌لکو پتو‌یستیان به فیربوونی کاروباری مال و سه‌ره‌رشتیکردنی من‌داله".

حه‌زم ده‌کرد ناقایلییه‌که‌ی دایکم به‌وای شتی دیکه‌وه بوایه. گه‌ر وتبای به‌رگه‌ی ئه‌وه نا‌گریت به ئیره‌تیش بیت بمبه‌خشیته خیزانیک‌ی تر و منی له‌ده‌ست بچم، له‌گه‌رین بوو که بمیتمه‌وه، به‌لام شتیکی ئاو‌های نه‌گوت، که‌چی باوکم پنی وا بوو که خواپه‌رسته‌که راست ده‌کات.

دوای ماوه‌یه‌ک من و باوکم بۆ قونیا سه‌فه‌رمان کرد. له‌ده‌ره‌وه‌ی ئه‌و سوخته‌خانه‌یه‌ی که پۆمی وانه‌ی تیدا ده‌وته‌وه، چاو‌ه‌پیمان کرد. کاتی هاته‌ده‌ره‌وه، شه‌رم کرد سه‌ر هه‌لبه‌رم و ته‌ماشای بکه‌م، بۆیه چاو‌م به‌رییه هه‌ردوو ده‌ستی. ئه‌نگه‌سته‌کانی درێژ و خاله‌الاوی بوون و پتر له‌ئه‌نگه‌ستی پیشه‌کاریک ده‌چوون، نه‌ک هی زانایه‌ک. باوکم به‌ره‌و لای ئه‌و پالێ نام .

"کچه‌که‌م به‌هره‌یه‌کی باشی هه‌یه، به‌لام خۆم پیاویکی ئاسایم و ژنه‌که‌میش هه‌ر وایه. پێیان وتین که تو له‌ناوچه‌که‌دا زان‌ترین پیاوی. ئایا ده‌ته‌وی فیزی بکه‌یت؟".

بێ ئه‌وه‌ی ته‌ماشای ده‌موچاوی بکه‌م، هه‌ستم کرد که پۆمی به‌داواکه‌ی باوکم سه‌ری سوپنه‌ما، بی‌گومان ئه‌و له‌گه‌ل ئه‌و جو‌ره‌داواکاریانه‌دا پرا‌هاتبوو. له‌کاتی‌که‌دا ئه‌و و باوکم مژوولی قسه‌کردن بوون، به‌ره‌و گۆره‌پانه‌که پۆیشتم. ئه‌وه‌بوو ژماره‌یه‌ک کورم بینی و هیچ کچیک نه‌که‌وته به‌رچاو‌م. کاتی گه‌رامه‌وه سه‌رم سوپما که کچیکی جحیل‌م بینی به‌ته‌نیا لای لین‌زیایه‌که وه‌ستا‌بوو. ده‌موچاوه‌خه‌که‌ی مینا به‌ردی مه‌پمه‌ر هه‌تم و سه‌ی بوو. ده‌ستم لێ هه‌له‌کاند، دیار‌بوو به‌بینیم سه‌ری سوپما، لێ دوای که‌مه‌کی دوو‌دلی، ئه‌ویش ده‌ستی بۆ هه‌له‌کاندم.

لښی پرسیم: 'کچه گه نجه که سلاو، ئایا ده توانیت بمیینیت؟'.
 که سهرم بوی له قاند، زهردهی هاتی و دهسته کانی پښکا دا و گوتی: 'نمه
 زور نایابه، جگه له تو، نمه له توانای که سی تر دا نییه'.
 بهره و لای پړومی و باوکم پړوشتین، پښم وا بوو نه وان هر که نه و
 ثافره ته ببین، واز له قسه کردن دینن، لی نه و پاستی ده کرد، نه یان توانی ببینن.
 پړومی گوتی: 'کیمیا وهره. باوکت پښی وتم که تو حه زت له خویندنه، پښم
 بلن، حه ز له چ جوړه کتیبیک ده که یت؟'.
 بههسته م تفه که م بو قووت درا و نه متوانی وهلامی بدهمه وه. شاخه
 دهسته وسان بووم، دیاربوو باوکم بیزای دایگرتبوو، گوتی: 'نازیم وهره'.
 ویستم وهلامیکی گونجاو بدهمه وه، وهلامیک مایه ی شانازی باوکم بیت.
 له گهرمه ی په ژاره که مدا ته نیا دهنگیک که له زارمه وه سهری کرد،
 هه ناسه یه کی ناومیدانه بوو.
 گهر نه م ثافره ته نه هاتایه ته نیوانه وه، له گوین بوو له گهل باوکمدا به
 دهستی خالییه وه بو گونده که مان بگه پښمه وه. ژنه که دهستی گرم و گوتی:
 'دهی پښی بلن له وانه کانی نه ودا حه زت له چیه. دلنیا ت ده که م هه موو شتی به
 دلی تو ده بیت'.
 که ههستم کرد له دڅخیکی باشتردام، بهره و پړومی ئاورم دایه وه و وتم:
 'نه ی مه ولانا، شانازی ده که م که له بهر دهستی تودا فیری قورئانخویندن بېم.
 ئاماده م له خویندنه که دا هه ولېدهم'.
 ده موچاوی پړومی گه شایه وه و گوتی: 'نمه نایابه، لی وهک نه وهی
 هه ندی شتی خراپی بیرکه تیبته وه، گوتی: 'به لام تو کچیت، ته نانه ت گهر
 خویندت و قوناغیکی باشیشت بری، نه وهنده نابات شوو ده که یت و مندالت
 ده بیت. نه وسا هیچ سوودیک له و سالانی خویندنه نابینیت'.
 نه مزانی چی بلیم، ههستم کرد که من کچیکی به دبختم، به لکو گونا هیشم.
 دیاربوو باوکمیش نیگه رانه و خه ریکبوو له پتلاوه که ی ده گه را. جاریکی تر ژنه
 جحیله که به هانامه وه هات و گوتی: 'پښی بلن که ژنه که ی حه زی ده کرد
 کچیکی بیت، ئیستا خوشحال ده بیت ببینیت وا نه و خه ریکه کچیکی تر فیره
 خویندن ده کات'.

که په یامه که م پښی گه یانده، پږمی پیکه نی و گوتی: "وا دیاره که تو سهردانی مال که ی منت کردووه و قسه ت له گه ل هاوسه ره که مدا کردووه، به لام با دلنیا ت بکه مه وه کتیرا ده ست له کاروباری وانه وتنه وه ی من وهر نادا ت." وتم: "من دهر باره ی گه وهر قسه م ده کرد، ناوه که یم به باشی گو کرد، دایکی هه ردو و کو په که ت."

پوخساری پږمی زهرده لگه را و به وشکی گوتی: "کیژوله که م، گه وهر مردووه. تو دهر باره ی هاوسه ره کو چکر دووه که م چی ده زانیت؟ ئه مه له گالته یه کی تو وپه هات زیاتر نییه."

باوکم هاته نیوانه وه و گوتی: "ئه ی مه ولانا، دلنیا م که ئه و مه به سستی کی خرابی نییه. ده توانم دلنیا ت بکه مه وه کیمیا کچنکی په روش و کارایه و زور پیزی ئه وانه ده گری ت که له خوی گه وره ترن"

زانیم که ده بیت راستییه که بلیم، بویه وتم: "هاوسه ره کو چکر دووه که ت لیره یه. ئه وه تا دهستی گرتووم و هانم ده دات قسه بکه م. چاوه کانی مه رین، خالی جوان به ده موچاوییه وه یه، عه بایه کی زهردی دریزی له به ره ..."

وه ستام و سهرنجم دا وا ئافره ته گه نجه که ئاماژه بو نه عله کانی ده کات، وتم: "ئه و داوام لیده کات که باسی نه عله کانیت بو بکه م. جووته نه علیکی ئاوریشمن، په نگیان پرته قالییه کی دره وشاویه و به ورده گولی سوور نه خشینراون و یه کجار جوانن."

پږمی وتی: "له دیمه شق بوم هینان، چاوه کانی فرمیسکیان تیزا "خوشی ده ویستن".

مه ولانا بیده نگ بو و پیشی خوراند، سیمای په روشی گرژبوو، به لام که دووباره دهستی به قسه کرده وه، دهنگی ناسک و دؤستانه بوو و هیچ دهوسیکی خه می پیوه دیار نه بوو.

"نیستا تیگه ی شتم بچی ده لین کچه که ت به هره داره"، پږمی به باوکمی وت، "با بو مال که ی من برؤین و له باره ی ئاینده یه وه قسه بکه ین و نانی شتوانیش بخوین. من دلنیا م که ده بیته فه قتییه کی لیها توو و له کو په کان زور با شتر ده بیت."

ئىنجا پۇمى ئاۋرى لى دامەۋە و لىنى پرسىم: 'ئايا ئەمە بە گەۋەر
پادەگەيەنيت؟'.

وتم: 'ئەي مەولانا، پىۋىست بەۋە ناكات، چونكە ئەو خۇي گۈيى لىت بو،
لەسەرى پۇيشتىم، 'وا ئەو دەلىت دەبى ئىستا بىروات، ئاخىر ئەو بەردەوام
چاۋى خۇشەۋىستى لەسەرتە'.

پۇمى زەردەخەنەيەكى گەرم گرتى و باۋكمىش زەردەي ھاتى. ئىستا بە
پىچەۋانەي پىشتىر ئاسوودەيى بالى كىشا. لەو ساتەدا زانىم كە ئەم دىدارەم
لەگەل پۇمىدا ئەنجامىكى دوورمەۋداي دەيىت.

قەت پەيۋەندىيەكى پتەوم لەگەل دايكىدا نەبو، لىن ۋەك ئەۋەي
قەرەبۋى دوورىي دايكم بۇ بىكرىتەۋە، خودا دوو باۋكى پىيەخشىم، باۋكى
پاستەقىنەي خۇم و ئەو باۋكەي كە ھەلىگىرمەۋە.

بەم ئاۋھايە بەر لە ھەشت سال گەيشتە مالى پۇمى، كچۆلەيەكى
شەرمەن و پەرۋشى زانىارى.

كىرا ئافرىتىك بوو لە دايكم زياتر خۇشەۋىستى و سۆزى پىيەخشىم.
ھەردوۋ كۈپەكەي پۇمى پوۋخۇش بوون، بە تايىبەتى كۈپە گەۋرەكەي دۋاي
ماۋەيەك ۋاي لىھات بوو بە براگەۋرەم.

لە ئەنجامدا قسەي خواپەرستەكە ھاتە دى. ھەرچەندە باۋك و خوشك و
براكانم لەدەست دابوون، لى بۇ چركەساتىك لەۋە ژىۋان و خەمبار نەبووم كە
بۇ قۇنيا ھاتم و لەنىۋ خىزانەكەي پۇمى گىرسامەۋە. ئىدى پۇزانىكى زۇر
خۇشم لەژىر مىچى ئەم مالاۋە بەسەربىر.

تا ھاتنى شەمسى تەۋرىزى دۇخەكە بەم شىۋەيە مايەۋە، ھاتنى ئەو
ھەموو شتىكى گۈرى.

ئىيلا

نۆرتامبىتون، ۹ى حوزىران ۲۰۰۸

بەھاۋى ئەۋەى ئىيلا قەت چىزى وەرنەدەگرت كە لەگەل خۇيدا بکەۋىتە خەلۋەتەۋە، لە دوايىشدا بۆى دەرکەوت كە خۆى ئەۋەى وىستۋە. خەرىكى دوا پىداچۈنەۋەى ئەۋ پاپۇرتە بوو كە دەربارەى پۇمانى (كفرى شىرىن) نووسى بووى. ئەۋە بوو داۋاى لە مېشىل كىرد كە ھەفتەيەكى تر لەسەرى بوەستىت، لە كاتىكدا دەيتۋانى كارەكەى زووتر تەۋاوبكات، لى نەيدەۋىست ئەۋە بكات. ئەم كارە بيانۋىيەكى بۆ دروست كىرد تا پرسوپايەك لەگەل ئاۋەزى خۆى بكات و خۆى لە ئەرکەكانى ژن و مىردايەتى و خىزانەكەى بدزىتەۋە كە دەمى بوو چاۋەپنى ئەمەى دەكرد. بۆ يەكەم جار بوو لەم ھەفتەيدا بۆ يانەى چىشتىلتان نەچۈۋ، چونكە ھەستى نەدەكرد لەگەل پانزە ژندا كە ھەموۋىيان دۇخى ژيانىيان ۋەك يەكە، ئارەزوۋى لە چىشتىلتان و چەنەبازى ھەبىت، ھاۋكات دۇنيا نەبوو كە چۆن مامەلە لەگەل ژيانى خۇيدا بكات. ئىدى پەيۋەندى پىۋەكردن و ئاگادارىكردنەۋە كە تاى لىتە.

ئىيلا زۆر بە نەپنى نامەى لەگەل عەزىزدا دەگۇرپىيەۋە. عەزىز نەيدەزانى كە ئەۋ ھەر پۇمانەكەى ناخوئىتەۋە، بەلكو پاپۇرتىشى لەسەر دەنووسىت، پەخشكارە ئەدەبىيەكەش نەيدەزانى ئەۋ دۇدارى لەگەل نووسەرى ئەۋ پۇمانەدا دەكات كە راسپىرراۋە بىخوئىتەۋە و بۆچۈۋنى خۆى لەسەر دەرېبىرېت، ھەرۋەھا مندالەكانى و مىردەكەى دەربارەى بابەتى پۇمانەكە و نووسەرى پۇمانەكە و ئەۋ نامانەى كە دەينووسىن، ھىچيان نەدەزانى. ئىيلا لە ماۋەى چەند ھەفتەيەكدا لە ژنىكەۋە كە ژيانى ۋەك مندالىكى تازە لەدايكبوو بىگەرد بوو، گۇرا و بوو بە ژنىكى پىر لە پىچۈپەنا و لەنىۋ نەپنى و درۇدا

گینگلی دەدا. ئەو ھەي لەم گۆرانیەدا تووشی سەر سوڤمانیکی زۆری کردبوو، ئەو ھەبوو ھەستی بە ھیچ بیزارییەک نەدەکرد. وەک یەکن پەفتاری دەکرد کە بە دلتیایی و ئارامییەو چاوەڕێی شتیکی گرینگ بیت. ئەم پێشبینییە نادروستەئە بە شتیک بوو لە ئەفسوونی مگیزە تازەکەئە کە سەرباری ھەموو نەپتییەکان، بە لایەو ە دڵگیر بوو.

شتەکە ھەر بە گۆرینەو ھەي نامەئە ئەلیکترۆنییەو ە نەو ەستا، ھەرچەندە ئیلا لە نامەنووسیندا دەستپێشخەر بوو، لەگەل پێنج سەعات جیاوازی کاتی نیوانیان، ئەم ەستا وایان لئ ھاتبوو پۆژانە بە تەلیفۆن قسەیان لەگەل یەکدا دەکرد. ەزیز پێی گوت کە دەنگی نەرم و ناسکە. کە پێکەنئە، پێکەنئەکەئە بە جۆری ھاتە بەرگونی لە خوڤەئە ئاوی جۆگەلە دەچوو و وەک ئەو ھەي پێی وای بیت کە دەبئ زۆرتر پێکەنئەت، نەختئە ھەناسەبڕکئە دەکەوتە نئو پێکەنئەکەئەو ە. پێکەنئەئە ئاڤرەتیک بوو کە قەت فێری ئەو پێسیانە نەبووبوو چون خەلکئە تر لە پێکەنئەندا پەیرەو ە دەکەن.

"خۆت بدە دەم شەپۆلەو بە لەگەل خۆیدا بتبات"، وتئە: "وا لە خۆت بکە لەگەل شەپۆلدا ھەلبۆلئەت".

بەلام ھەلبۆلئەکانئە دەورووبەری جیگیر نەبوون، چەند شتیکی پێگری بوون و لە مالاکەئە خۆیدا ڤوویان دەدا. ئاڤی خەریک بوو وانەئە تاییەتئە وەر دەگرت، ئۆرلی سەردانئە ڤاویژکاریکئە پزیشکئە دەکرد، تا چارەسەری ئەو ئازارە بکات کە لە دواي خواری تووشی شلەژان دەبوو. ئەم بەیانئە نیو کولێرە بە ھێلکەئە خوارد -چەند مانگئیک بوو یەکەم جار بوو ژەمی قورس بخوات- ئەو ھەبوو یەکسەر پرسیاری ژمارەئە ئەو کالۆرییەئە کرد کە تئیدایە، سەیر لەو ەدا بوو کە ھەستی بە ھەلەکەئە خۆئە نەکرد و خۆیشئە بەو ە سزا نەدا کە ئەو ھەي خواری دوو ەتئە ھەلئە بھێنئەتەو ە. ھەر لەم کاتەدا جانئیت ڤایگەیاندا کە لەگەل سکۆتدا جیا بوو ەتەو ە، بەمەش بۆمبئیکئە تەقاندەو ە، لەبەر ئەو ھەي ھەریەکەیان پئویستئە بە کەشتئیک تاییەت بە خۆئە ھەيە، ھیچ شتیکی ڤوون نەکردەو ە. ئیلا پرسی ئاخۆ وشەئە (کەش) ھێمایە بۆ ەشتئیکئە نوئە، لەبەر ئەو ھەي لە بەردەم ھەریەکە لە جانئیت و سکۆتدا ھێشتا کاتئیکئە زۆر ھەيە تا کەسئیکئە دی بدۆزنەو ە.

ئەو پەيۋەندىيە مەۋجۇت بولغانىكى كە خىرا دەست پىندەكەن و ھەلدەۋە شىنەۋە، لە ھەموو كاتىك زياتر ئىلاى دىن كەردىبو، لەگەل ئەۋەشدا ھەۋلى دەدا بۇچوۋنى خۇى بەسەر ئەۋانى تردا نەسەپىنىت. ئەۋەى لە نامەكانى نىۋان خۇى و عەزىز فىرى بوۋبو، ئەۋە بوۋ ھىمنى و ھاۋسەنگى خۇى بپارىزىت، لى لەگەل مەندالەكانىدا كىشەى زىادى كەردىبو. كە ۋازى لەۋە ھىنا بەدۋاياندا رابكات، ئىنجا ئەۋان لى ھەلنەدەھاتن. شەكەن خەرىكەۋون بە ئاسانى بە دلى ئەۋ بەرپوۋ دەچون، نەك ۋەك جارەن كە ھەۋلى دەدا لىپراۋانە يارمەتيدەر بىت.

ۋا دىتە بەرچاۋ كە ئەۋ بۇ گەيشتن بەم ئامانجە ھىشتا شىتىكى ئەۋتۋى نەكەردۋە. لەجىياتى ئەۋەى ۋا بىر بىكەتەۋە پۇلى ئەۋ لە مەلەكەدا جۇرىكە لە ماددەى پىۋەلكاندن و بوۋەتە چەقى پىكەۋەزىيانىكى نەپىنى ئەۋتۋ ۋا دەزانىت پىكەۋە نوۋساۋن، لى ئىستە بوۋەتە تەماشاكەرىكى بىدەنگ. دەستى بە چاۋدىرىكىردىنى پۈۋدەۋەكان كە تا دەھات پۇژبەپۇژ لە بەردەمىدا ئاشكرا دەۋون، ئەمەشى ۋەك پىۋىستىۋونىك يان خۋىنساردى و گوئىنەدانىك نەدەكە، بەلكو بە بابەتتىانە و نەپنى چاۋدىرىكى دەكەردن. ئىدى گەيشتبۈۋە ئەۋ بىروايەى كە ئەۋىك بەۋە قايل بىت، ئىدى پىۋىست ناكات ھەست بە شەۋان بىكات و دەرھەق بەۋ شتەنەى دەسەلاتى بەسەرياندا ناشكىت، فشار بخاتە سەر خۇى. بەم جۇرە خۇدىكى تر لە ناخىدا سەرى ھەلدا، خۇدىكى ھۈشمەندتر و ھىمىتر و ھەستەۋەرت.

پەگەزى پىنچەم، لەۋ پۇژەدا چەند جارەى لەبەر خۇۋە ۋەۋەرى كە، بە بۇشايى قايل بە.

زۇرى نەخايانە مىردەكەى سەرنجى دا كە لە پەۋتارىدا شىتىكى نامۇ پەيدا بوۋە، شىتىك لە ئىلاى پاستەقىنەدا نەبو. ئاخۇ ھۈيەكەى ئەۋەبوۋ كە ھەزى دەكەد كاتىكى زۇرتى لەگەلدا بەسەر بىات؟ چونكە لەم پۇژانەدا زوۋ بۇ مال دەگەراپەۋە، ئەمەش ۋاى لە ئىلا كەد گومانى ئەۋە بىكات، كە ماۋەيەكە چاۋى بە ژنى دىكە ناكەۋىت.

خۇشەۋىستم، ئايا تۇ باشىت؟، دەقىد چەندىن جار لىنى پرسى.

ۋەك چۇن بارەن باشە، مەنىش ئاۋا باشم، ھەموۋ جارەى بە زەردەخەنەۋە ۋەلامى دەداپەۋە. ۋا دىاربوۋ ئەۋ پەنابردەنى بۇ كەشىكى ھىمەن

و تاییهت به خۆی ئەو ڕەفتارە سەنگینهی لێ دامالی بوو کە سالانیک بوو لە پشت ژن و میردایەتیەکیانەو بە هێمنی خۆی مەلاس دابوو، لێ ئەمیتستا دواى ئەوێ بیانگ و لافلیدانەکانیان نەما، ئیدی دەبیینی خەوش و هەلەکانیان ڕووتبوونەتەو. ئیتر وازی لە نواندن هێنا و ئەو هەستەى لا پەیدا بوو کە دەیفید وا خەریکە شتیک بکات.

لە کاتی قاوەلتی و شێودا بە دەنگی دوو کەسى پینگەیشتوو و سەنگین دەربارەى ڕووداوى ڕۆژەکە قەسیان دەکرد، هەروەها لەسەر ڕاپۆرتی داھاتی سالانەى وەبەرھێنانەکانیان لە بازاڕی پارەگۆڕینەو گفتوگۆیان دەکرد، ئینجا بێدەنگ دەبوون و بە ئاشکرا دەیانزانى کە ئیدی شتیکی ئەوتویان پێ نییە قەسەى لەبارەو بەکن، چونکە ئیدی شتەکە وەکو جارێ نەمابوو.

ھەندێ جار دەبیینی میردەکەى بە دیقەتەو تەماشای دەکات و چاوەڕێیە کە شتی بێ، ھەر شتی. ئیلا ھەستى دەکرد گەر لە بارەى پەيوەندییە سۆزدارییەکانییەو پرسىاری لێ بکات، ئەوا بە خۆشحالییەو ددانى پێدا دەنیت.

لە ڕابردوودا بۆ ئەوێ ڕاپۆرتی ژن و میردایەتیەکیان نەھەژیت، وەک ئەوێ ھەر نەشرانیت ئەو لە دەرەوێ مأل چى دەکات، خۆی بە بیئاگا پێشان دەدا، لێ ئەمیتستا وازی لەو ڕەفتاری نواندنە هێتابوو. ئەو بوو پێشانی دا کە ئەو ھەموو شتی دەزانیت، بەلام گویی پێ نادات. ھەر ئەم خۆکێرکردنەى بوو کە شووھەکە ترساندبوو، ھەرچەندە ئیلا دەیتوانى شتەکەى تێگەییەنیت، بەلام لە ناخەو خۆیشی دەترساند.

خۆ ئەگەر مانگى پێش ئیستا، دەیفید ھەنگاویکی بچووکى بۆ ئاساییکردنەوێ نێوانیان ھەلێنا، ئەوا ھەستى بە پێزانین دەکرد و ھەر ھەلێک لە لایەن ئەوێ گەشییەکی دەخستە دلییەو، بەلام شتەکە وا نەکەوتەو و پێی وا بوو کە ژیانیکى راستەقینەى نییە. ئەى چۆن گەیشتە ئەم ئەنجامە؟ ژنیکى خۆبەختەر بۆ سێ منداڵ چۆن ئاوا خەموکی و ئائۆمیدی خۆی ئاشکرا کرد؟ لە ھەموو ئەوانە گرینگتر وەک ڕۆژیکیان بە جانیکی گوت گەر بەختەوەر نەبوا، وەک چۆن کەسانی نابەختەوەر ڕەفتار دەکن، ئەمیش ئاوا ڕەفتاری نەدەکرد؟ نە گریانى ناو گەرماو، نە ھەنسکی بەردەم

دهستشوری ناندین، نه بهدهم خه مه وه به پئی پویشتنی دوور له مال، نه به دیوار دادانی شته کان.. نه هیچ شتی.

بیدهنگیه کی سهیر بالی به سهه ئیلادا کیشا. وا دیاربوو که دۆخی له هه موو کاتیک جیگیرتره، که چی زۆر به خیرایی به رهو ژیانیکی دوور له و ژیا نه ی ناسیبووی ده خزا. به یانی ته ماشای ئاوینه که ی کرد تا بزائیت ئاخو هیچ گۆرانیکی ئاشکرا له ده موچاویدا پووی داوه، ئایا وای لینهاتوو ته مه نی بچوو کتر و جوانتر دیار بیت، یان بۆی هه یه تژی بیت له ژیان؟ به لام هیچ جیاوازییه کی نه دی. هیچ شتی نه گۆر ابوو، له گه ل ئه وه شدا ئیدی شته کان وه ک خۆیان نه بوون.

کیرا

قونیا، می ئایار ۱۲۴۵

بە پوکاری ئەودیوی پەنجەرەى ژوورەكەماندا، گولەكان لەسەر چلى شۆڤەوہبووى ژىر قورسايى بەقر خەرىكبوون دەپشكوتن. شەمسى تەوريزى ھىشتا لەگەلماندا دەژيا. لەم ماوہيەدا دەميينى مێردەكەم تا ديت دەبیتە پياويكى تر، پۆژ لەدواى پۆژ لە من و لە خيزانەكەى دوور دەكەوتەوہ. سەرەتا واى بۆ دەچووم كە يەكيكيان لەوى تر بيزار دەبیت، بەلام وا دەرئەچوو، بەلكو ئەوان پتر پێكەوہ دەلكان. كە بەيەكەوہ دەبوون، يان بە شىوہيەكى سەير بێدەنگ دەبوون، يان بە شىوہيەكى بەردەوام بە كپى قسەيان دەكرد، ھەندى جار گفتوگۆكەيان پێكەنينى تێدەكەوت. دەمپرسى ئەرى جۆگەلەى وشەكانيان ھەر چكى نەكرد. پۆمى دواى ھەر گفتوگۆيەك كە لەگەل شەمسدا دەيکرد، وەك ئەوہى بووييت بە پياويكى تر و بە ناو ژوورەكەدا دەھات و دەچوو، وەك ئەوہى بە سەركەريك سەركراييت و لە تواناي مندا نەبیت تامى بكەم و ببينم، دەكەوتە خەيالەوہ و كەيل دەبوو.

ئەو بەندیواربيەى كە كردبوونى بەيەك ھىلانەيەكى دوو كەسى بوو و جيگەى كەسى ستيەمى تێدا نەدەبووہوہ. وايان لى ھاتبوو پێكەوہ زەردەخەنە دەيگرتن و پێدەكەنين، يان بە ھەمان شىوہ ڤوويان گرژ دەبوو، لە ھەمان كاتدا لە نێوان ئەو قسانەى كە دەيانكرد بە دوورودريژى و مەبەستەوہ تەماشاي يەكتريان دەكرد، تەنانەت ھەواسى ھەريەكيكيان بە ھەواس و سەرودلى ئەوى تريانەوہ بەندبوو. دەتبيينى ھەندى پۆژ ھيئەت و ھيچ شتى ناخۆن و ھيچ شتى نالين، كەچى پۆژانى تر دەتبيين بە جورى بە خۆشحاليەوہ بە دەورى يەكتردا دەخوليتەوہ، گەر كەسى ديياناي واى بۆ

دهچوو كه ئهم دوو پياوه ئاوهزيان له دهست داوه. له ههردوو باردا، ئیدی من مێردهكهى خۆم نهدهناسییهوه، ئهو پياوهى كه ههشت سال زیاتر بهسهر ژن و مێردایهتیماندا تێپهڕی بوو، ئهو پياوهى كه منداڵهكانى وهك ئهوهى منداڵى خۆم بن بهخێوم كردن و خۆمیش منداڵیكم لێى بوو، ئهمنیستا بوه به پیاویكى نامۆ. تهنها ئهو كاتانه ههستم به نزیكى ئهو دهكرد كه خهوى لێدهكهوت. له ماوهى چهند ههفتهى رابردودا چهندين شهو به دیارییهوه نهوستم و گویم له پیتی ههناسهى دهگرت و ههستم دهكرد ههناسه ناسكهكانى بهر پێستم دهكهوتن و لێدانی دلى وهك چپهیهك بهر گوێچكهكانم دهكهوت، تا به یادی خۆم بێنمهوه كه ئهو هیشتا ئهو پياوهیه كه شووم پێى كرد.

بهوهوه ناوهستم و به خۆم دهلیم نهخیر، ئههه قوناغیكى كاتییه و بهسهردهچیت، بێگومان شهمس پوژى ههر دهروات، چونكه ئهو دهرویشیكى گهڕیدهیه، ئهوسا پۆمى بۆ لام دهگهڕێتهوه، چونكه سههر بهم شاره و مریدهكانیتى، بهلام جگه له چاوهروانییهكى خۆراگرانه، هیچ شتیكى دیکه له دهست نایات، خۆراگریش به ئاسانى دهست ناكهویت و پوژبهپوژ شتهكه قورستر دهییت. كه ههست به ناویمیدی دهكهم، ههولدهدم یادی پوژانى رابردوو بكهمهوه، به تایبهتى ئهو كاتانهى سهربارى ههموو ئاستهنگهكان پۆمى پشتیوانم بوو.

"كیرا کریستیانییه، خۆ ئهگهڕ بپیته موسلمانیش، قهت نابیته یهكێ له ئیمه". خهلكى كه بیستیان وا خهريكه شووى پێدهكهم، دهستیان به زۆربلیى كرد، "لهبهر ئهوهى زانایهكى ئیسلامی مهزنه گهركه ئافرهتێك نهخوازیت كه سههر به ئایینهكهى خۆى نییه".

بهلام پۆمى نه ئهوسا و نه ئیستاش هیچ گویی پێ نهدان، بۆیه ههتا ماوم ههر بۆى وهفادار دهیم.

ئهنادۆل تێكهلهیهكه له ئایین و گهلان و خواردن. ئاخوهر گهڕ ئیمه ههمان خواردن بخۆین و ههمان سترانى خهمگین بچڕین و بپروامان به ههمان پڕوپوچ ههپیته و ههمان خهون ببینین، ئیدی بۆ نهتوانین پێكهوه بژین؟ من دهمزانی ههندێ منداڵى کریستیانى ناوى ئیسلامیان لێ نرابوو، منداڵانیكى موسلمان دایكانى کریستیانى شیرى خۆیانیان دهدانى. دنیاكهمان دنیاىیهكى

نیانه و هه‌موو شتیکی لی هه‌لده‌قولیت و تیکه‌لی یه‌کتر ده‌بن. خو ئه‌گه‌ر له
نیوان کریستیانی و موسلماندا سنوورگه‌لی هه‌بن، ئه‌وا ئه‌و سنووران هه‌وه
نهرمونیا‌تترن وهک پیاوانی ئایینی هه‌ردوو لا بیرى لیده‌که‌نه‌وه.

که من هاوسه‌ری زانایه‌کی ناسراو بووم، خه‌لکه‌که پێیان وا بوو که من له
ئاستیکدام قه‌در و پێزی زانایان ده‌زانم، به‌لام له پاستیدا له‌و ئاسته‌دا نه‌بووم.
پێگومان زاناکان شتی زۆر ده‌زانن، به‌لام کاتی شته‌که دێته‌ سه‌ر
وابه‌سته‌بوون به‌ بڕاوه، ئایا ئه‌و شت زۆرزانینه بنیاده‌م وابه‌سته‌ ناکات؟

ئاخر ئه‌وان واز له قسه‌ی گه‌وره‌ ناهێنن، بۆیه‌ تیکه‌یشتن و هه‌رسکردنی
ئه‌وه‌ی ئه‌وان ده‌لێن هه‌سته‌مه. زانا موسلمانه‌کان په‌رخنه‌ له ئایینی مه‌سیحی
ده‌گرن، چونکه‌ بڕوایان به‌ سێینه‌ی پیروژ هه‌یه. قه‌شه‌ی مه‌سیحیه‌کانیش
په‌رخنه‌ له موسلمانه‌کان ده‌گرن، چونکه‌ قورئان به‌ کتییکی ته‌واو داده‌نێن و
پێیان وایه‌ هه‌ردوو ئایینه‌که‌ دوو دنیای جیا، به‌لام به‌ بۆچوونی من، که
شته‌که دێته‌ سه‌ر میتۆده‌ سه‌ره‌کیه‌کان، ئه‌وا کریستیانه ئاساییه‌کان و
موسلمانه ئاساییه‌کان له شتگه‌لیکدا به‌چاو پیاوه ئایینییه‌کانه‌وه زۆرتر
هاوبه‌شن.

ده‌لێن قورس‌ترین شتی بۆ ئه‌و موسلمانیه‌ی که بڕوا به‌ ئایینی مه‌سیحی
بیتیت، قه‌بوولکردنی سێینه‌ی پیروژه، قورس‌ترین شتیکیش بۆ ئه‌و مه‌سیحیه‌ی
که ده‌بێته‌ موسلمان وازه‌یتانه‌ له سێینه‌ی پیروژ. له قورئاندا مه‌سیح ده‌لێت:
"من به‌نده‌ی ئه‌و خودایه‌م که کتییی بۆ په‌وانه‌کردم و کردمى به‌ پێغه‌مبه‌ر".

به‌لام من هیچ لام هه‌سته‌م نییه‌ بڕوا به‌و بیروکه‌یه‌ بکه‌م که مه‌سیح کوپی
خودا نییه‌، به‌لکه‌و به‌نده‌یه‌تی، به‌لام وهک بۆم ده‌رکه‌وت له‌وه هه‌سته‌متر
وازه‌یتانه‌ له مریه‌م. ئه‌وه‌م به‌ که‌س نه‌گوتوو، ته‌نانه‌ت به‌ پۆمیش، به‌لام
هه‌ندێ جار ئه‌له‌های بێنینی چاوه‌ کال و میهره‌بانه‌کانی مریه‌م ده‌که‌م، چونکه‌
به‌رده‌وام نیکاکانی کاریگه‌رییه‌کی هێورکه‌ره‌ویان له‌سه‌رم هه‌یه.

له‌وساوه‌ که شه‌مسی ته‌وریزی پێی خسته‌ به‌رده‌رگای ماله‌که‌مان،
خه‌مۆکی و شله‌ژانیک دایگرتووم، هه‌ست ده‌که‌م له هه‌موو کاتی زیاتر
تاهه‌زرووی مریه‌م، وهک ته‌زوویه‌ک به‌ جه‌سته‌مدا ده‌گه‌رێت و وهک جاران
ئاره‌زوو ده‌که‌م نوێژ بۆ مریه‌م بکه‌م، ئاره‌زوویه‌ک خه‌ریکه‌ نه‌توانم کپی

بکه مه وه. ئیدی وهک ئه وهی خایه نه تی له ئایینه نوییه کهم بکه م، ههستیکی
گونا هباری دهست به هه لکولیم دهکات.

که سیک به وه نازانیت، ته نانهت سه فیهی دراوسیمیش که له هه موو
شتیکدا نهینییۆشم بوو نهیده زانی، چونکه لیم تیناگات. زۆر ئاواته خواز بووم
که لای میز ده کهم باسی ئه وه بکه م، به لام نه مده زانی چون ئه و باسهی له گه لدا
بکه مه وه، چونکه زۆر لیم دوور که وتوو ته وه، ده ترسم گه ر ئه وهی پی بلیم،
پتر لیم دوور بکه و یته وه. ئاخر پۆمی بۆ من هه موو شتیکه، که چی ئیستا بۆ
من بوو ته نامۆیه ک. ئیدی نازانم ئاخۆ ده توانم له ژیر یه ک میچدا له گه ل
که سیکدا بژیم و له سه ر هه مان جیخه و له گه لیدا بنووم و هه ست بکه م که ئه و
به راستی بوون و هه موو شتیکه منه.

شەمسى تەوریزی

قۇنيا، ۱۲ ى حوزیران ۱۲۴۵

بېرواداریکی دەمدەمی! گەر مرقۇئیک ناوی خودای لی هینا و هەموو مانگی پەمەزان بەپۆژوو بوو، هەموو جەژنەیک بەرخیک یان بزنیکی کردە قوریانی تا خودا لە گوناھەکانی خوش بیت، گەر کەسێک بە درێژایی ژیانی هەولی دا لە مەککە پیرۆز حەجی مالی خودا بکات، ئەگەر هەموو پۆژی پینج جار لەسەر بەرمال کړنۆشی برد و شوینن بۆ خوشەویستی لە دایدا نەبوو، ئیدی ئەم هەموو ماندوو بوونە چ دادیکی دەدات؟ بېروا گەر لە گەوهەردا خوشەویستی تیدا نەبوو و هەر قسەبوو، ئەوا دەبیته شتیکی بییه‌ها و لە هەموو جۆرە ژیا نیک بەتال دەبیته‌وه و دەبیته، شتیکی ئالۆز و بۆش و ناتوانیت بەراستی هەستی پینکەیت.

ئایا لەو باوەرەدان کە خودا لە مەککە پیرۆز یان لە مەدینە منەوەرە نیشتەجێیە؟ یان لە هەر مزگەوتیک لە مزگەوتەکانی دنیا؟ ئاخەر چۆن دەتوانن ئەو ویتا بکەن کە خودا لە قالاییەکی سنووردادا قەتیس بوو، لە کاتیکدا ئەو خۆی دەفەرموین: (ما وسعنی ارضی ولأسمائی، ووسعنی قلب عبدی المؤمن - ئە لە زەویەیکەم جیم بوووەو ئە لە ئاسمانەیکەم، بەلام لە دلی بەندەیکە بېروادارمدا جیم بوووە).

من بەزەیم بەو کالقامەدا دیتەو کە پیتی وایە سنووری ئاوەزی مرقۇف هەر سنووری خودای بەرز و بەتوانایە. بەزەیم بەو نەزانەدا دیتەو کە پیتی وایە دەتوانیت سازش لەگەڵ خودادا بکات و ژمێرە و قەرەزەکانی خۆی لەگەڵدا یەکلا بکاتەو. ئایا ئەمانە پێیان وایە کە خودا بەقالیکە و چاکەکانمان و خراپەکانمان لە دوو تەرازووی جیادا پێوانە دەکات؟ ئایا پێیان وایە کە ئەو

گوڤاڤه كانمان له دهفته رى ژميړه كانيدا به وردى تومارده كات، تا پوژى خوى
 نه وهى له سه رمانه بيدهينه وه؟ ئايا دهر باره ي يه كتايى ئاوا بېرده كه نه وه؟
 خوداي من نه به قاله و نه ژميړيار، به لكو خودايه كي مه زنه، خودايه كي
 زيندووه! من خوداي مردووم بو چيه؟ نه زيندووه، ناوى زيندوو و
 به دهوامه، ئاخو بوچى له ترسيكي هه تاهه تايى و په ژاره يه كي بيكو تاييدا گيتگل
 بدهم و به رده وام به هرامكراوه كان و به كان كۆتم بكات؟ ئويك كه ناوى
 خوشويستراو و په رستراو بيت، ئيدى به زه يى نه و سنوورى بو نيه. من به
 شيوه يه كي سروشتى و ئاسان به هه موو وتن و په فتارمه وه، وهك چوڼ هه وا
 هه لده مژم، سوپاسى ده كه م.

ناوى سوپاسكراوه، ئيدى چوڼ بتوانم له پاشمله ي كه ساني تر قسه
 بكم و ناويان بزړيتم، له كاتيكا له قولايى دلمه وه ده زانم خودا ده بيسيت و
 ده بيسيت؟ ناوى مزگينيدره، جوانه و له سه رووى هه موو خهون و
 ئوميديكه وه، جوان، به دهوام، دهه نده، دلوفان. له كاتى برسيتى و
 لافاوه كاندا، له كاتى بيتاراني و تينو تيدا، تا چوكه كانم شل ده بن، تا جه ستم
 به لادا ديت، تا دلم له ليدان ده كه ويټ، گوراني ده چرم و سه ماي بو ده كه م.
 نه فسي خوځم ده شيكتم و وردوخاشى ده كه م تا له گه رديله يه ك زياتر هيچى تر
 نه بم، تا له بوشاييه كي ته واودا ده بم به په وته نيه ك، له نه اندازياريه مه زن و
 نايابه كه يدا ده بم به بينموو ديكي بينموود. به پيزانين و خوشحالييه وه ده ست له
 پيدا هه لگوتنى مه زنى و به خشنده يى نه و هه لئاگرم. بو هه موو نه و شتانه ي پيى
 به خشيووم و لى قه دهغه كردووم، سوپاسى ده كه م، چونكه هه ر خوى ده زانيت
 چى له قازانجى مندايه.

كاتى له ليسته كه مدا ريسايه كي ترم بيركه وته وه، شه پوليك له به خته وه رى
 و ئوميدى نوئ پرى كردم. مروق له نيو ئافه ريده كانى خودادا شوينيكى
 تاقانه ي به ركه وتووه، چونكه خوداي به رز و بالا ده فهرمويت (ونفخت فيه من
 روحى) له روحى خوځم گيانم وه به ردا كرد). هه موومان به بى جياوازي
 دروست كراوين تا له سه ر زه وي بينه جيگره وهى خودا. له خوټ بېرسه چه ند
 جار وهك جيگره وهى نه و په فتارت كردووه، له كاتيكا گه ر نه وهت كرديت؟

ئەو بېنەو يادى، ئەركى ھەريەكىكمەنە كە پۇخى خودايى لە ناخى خۇيدا بدۇزىتەو، تا بەپىتى ئەو بۇى.

ئايىنپەرورە دەمارگىرەكان لەجىياتى ئەوئى خۇيان لە عەشقى خودادا بتوئىننەو و بەرەنگارى نەفسى خۇيان بېنەو، دژايەئى كەسانى تر دەكەن و شەپۇل لەدوای شەپۇل ترس دەخەنەو. بە چاويكى توقىوئە دەپوانسە ھەموو گەردوون، بۇيە ئەوئى ئەوان باسى دەكەن خەلكى لىيان دەترسىت. كاتى زەمىنلەرزەيەك، يان بىيارانىيەك، يان كارەساتىك پروودەدات، ئەمە بە نىشانەى توورپەى خودا دادەنئىن، وەك ئەوئە خودا نەيفەرموويىت (ان رحمتى سبقت غضبى - بەزەيىم پىش توورپىم كەوتوئە). كاتى بەوای ھەر شتىكەوئە يىت توورپە دەبن، پىيان وايە كە خوداى سوپاسكرار و بالا لەجىياتى ئەوان دىتە نۆوانەو و تۆلەيان بۇ دەكاتەو. ئىدى بەردەوام ژيانيان پە دەبىت لە دۇخى ناخۇشى و دوژمنكارى و پروو بكنە ھەر شوئىتك، توورپەيەكى ئەستور وەك ھەورىكى رەش دوايان دەكەوئىت و پابردوو و بانەپۇژيان تارىك دەكات.

لە پروابووندا شتى ھەيە وا لە بنيادەم دەكات كە نەتوانىت دارستان ببىنىت، چونكە تەنھا درەخت دەبىنىت. ئايىن بە ھەموو بوونىكىيەو كەلى لە بەشە بچووكە پىكەنرەكانى مەزنتەر و قوولترە، گەرەكە ھەر پىسايەك لە چوارچىوئەى تىكرەى رىساكاندا بخوئىرتەو. ئىدى رىسا تەواوكانىش لە گەھەردا ون دەبن.

دەمارگىرەكان لەجىياتى ئەوئى لە گەھەرى قورئان بگەپىن و وەك گشتىك وەرىبگرن، ئايەتىك يان دوان وەك خۇى وەردەگرن و گرىنگى بەو فرمانە خودايىانە دەدەن كە لەگەل شىوازى ئەو بىرکردنەو و ئاوەزەيان ھەماھەنگە كە ترس ھىلانەى تىدا كردوو. واز لەو وەبىرھىتانەوئەش ناھىتن كە لە پۇژى پەسلاندا ھەموو مەرفۇ ناچار دەكرىن تا بەسەر ئەو پردەدا بپەرنەو كە لە موو بارىكتەرە و لە شمشىر تىژترە. ئەوسا ئەو گوناھبارانەى كە ناتوانن لە پردەكە بپەرنەو، بەردەبنەو و دەكەونە قوولايى دۇزەخەو و ھەتاهەتايە ئازار دەكىشن، بەلام ئەوانەى بە خوداپەرستى ژيانيان بەرى كردوو، دەتوانن تا ئەوسەرى پردەكە بپۇن، ئىدى بە ميوئە بەلەزەت و

ئاوى سازگار و خورى خەلات دەكرين. بە كورتى دەربارەى پوژى پەسلان ئەمە بىر كەردنە وەيانە. لە ژياندا ھەموو خەيالان لەسەر ترس و پاداشت و ئاگر و ميوە و فريشتەكان و شەيتانەكان چرېووەتەو. بىوچان بۆ بانە پوژىك ھەولەدەن تا بيسەلمىنن كە ئىستا ئەوان كىن، ئاوماش خودايان بىرچوووەتەو! تۆ بليت لە چل پيساكە ئەم پيسايە نەزانن؟ كە دەليت: وا ئىستا دۆزەخ ليرەيە، ھەروەھا بەھەشتيش ھەر ليرەيە. واز لە بىر كەردنەوەى ترسى دۆزەخ و خەون بينين بە بەھەشتەوە بينن، چونكە لەم ساتەدا ھەردووكان بەتەواوى ھەن. ھەر كاتى خۆشەويستى لە دلماندا بيت، بەرەو ئاسمان ھەلەكەشتين، ھەر كاتىكيش پق يان ئيرەيى لە دلماندا بيت، يان دژايەتتى يەككە بگەين، ئەوا يەكسەر دەكەوينە نيو ئاگرى دۆزەخەو. ئەمە پيساي بيستوپتەجەمىنە و ئاوما دەليت.

ئايا دۆزەخىك لە چىشتى ئەو ئازارە خراپتر ھەيە كە مەروڤ لە قوولايى ويزدانىيەو ھەست بكات گوناھىكى كردووە، گوناھىكى گەرە؟ لەو كەسە بپرسە، ئەو پيت دەليت كە دۆزەخ چيە. ئايا بەھەشتىك لەو خىروفەرە باشتر ھەيە كە لەو چركەساتە دەگمەنانەى كۆمەكانى گەردوون دەكرىنەو و ژيان دەپوژىتە سەر مەروڤ و ھەست دەكات ھەموو نەپتىيەكانى نەمرىي پتيە و بەتەواوى لەگەل خودادا يەكى گرتووە؟ لەو كەسە بپرسە ئەو پيت دەليت بەھەشت چيە.

ئەم ھەموو نىگەرانييە بۆ ئەو بانە پوژە خەيال كەردەيەى كە دواى ژيان پوودەدات لەپاي چى؟ بە تايبەتتى كاتى ئەو چركەساتە دەبىتە تاقە زەمەنىك كە بەراستى و بە شىوہەيەكى تەواو لە ژيانماندا ھەست بە بوون و نەبوونى خودا دەكەين؟ سۆفییەكان لە ترسى سزاي ئاگرى دۆزەخ و ئارەزووى خەلات و پاداشتى بەھەشت خودايان خۆش ناوئ، بەلكو تەنھا لە خۆشەويستىيەكى پاكەو خودايان خۆش دەوئ، خۆشەويستىيەكى بىگەرد و ئاسان و نەلەوتاو و بىبەرژەوەندى.

عەشق ھۆيە، عەشق ئەنجامە.

كە عەشقى خودا دەبىت، كاتى ھەموو بوونەوەرەكانىت لە پىناو ئەودا خۆشويست، ئىدى لە ساىەى ئەووەو ھەموو دابەشبوونەكان دەتوینەو و ون

دهبن. ئىدى لىرەوۈ شتىك نامىنىت پىي بوترى (من) و ھەموو ئەوۋى پىي
 دەگىت برىتيە لە سەرەتايەكى گەورە و ھەموو بوونت دەگرىتەوۈ.
 پىش چەند پۇژى من و پۇمى بىرمان لەم شتانه دەكردەوۈ، لەپر
 چاۋەكانى نوقاند و ئەم دىرانەى بە دەمدا ھات:
 'نە كرىستيانم و نە جوولەكە و نە موسلمان، نە بوودايىم و نە ھندۇكى،
 نە سۇفيم و نە زەن. نە سەر بە ھىچ ئايىنىكم و نە ھىچ سىستەمىكى
 پۇشنىرى. نە پۇژەلاتىم و نە پۇژئاۋايى. شويىنى من ناشويىنە،
 شويىنەۋارىكى ناشويىنەۋارە.'
 پۇمى پىي وايە ناكرى بىتتە شاعىر، بەلام لە ناۋەۋەيدا شاعىرىك ھەيە،
 شاعىرىكى ناياب و وا ئىستا دەردەكەۋىت!
 بەلى پۇمى راست دەكات، ئەو نە سەر بە پۇژەلاتە و نە سەر بە
 پۇژاۋايە، ئەو سەر بە مەملەكەتى عەشقە، ئەو سەر بە مەعشوقە.

ئىلا

نۇرنامبۇتون، ۱۲ى حوزىران ۲۰۰۸

بە كۇتايىھاتنى خويندەنەۋەى رۇمانى (كفرى شىرىن)، ئىلا دەستى بە دوا پىداچوونەۋەى راپۇرتەكەى كرد. ھەرچەندە پەرۇش بوو لەگەل عەزىزدا باسى وردەكارىى رۇمانەكە بكات، لى ھەستى پىشەىى كاركردن رىگەى ئەۋەى پى نەدا، چونكە پىش تەۋابوۋنى كارەكە ئەۋە نەشپاو بوو، تەننەت بە عەزىزى رانەگەياند كە دواى ئەۋەى لە خويندەنەۋەى رۇمانەكە بوۋەۋە، دانەيەكى لە چامەكانى رۇمى كرىۋە و ھەموو شەۋىك بەر لەۋەى بنوئىت ھەندىكى لە چامەكان خويندەۋەتەۋە. توانىى بە شارەزايىۋە مەۋداى نىۋ كاركردى لەسەر رۇمانەكە و ئەۋ نامانەى بۇ نوسەرەكە دەنىۋوسى بگۇنجىت، لى لە دوانزەى حوزىراندا شتى رۋوى دا، مەۋداى نىۋان ھەردوۋكىانى شلەقاند.

ئىلا تا ئەمۇق وىنەى عەزىزى نەدىبوو، چونكە لە سايدەكەيدا لەسەر تۇرى ئىنتەرنىت وىنەى نەبوو و نەشى دەتوانى لە خەيالى خۇيدا وىنەكەى وىتابكات. سەرەتا چىزى لەۋ ئالۋزىيە ۋەردەگرت كە نامەى بۇ پىاۋىكى بى دەموچاۋ. دەنۋوسى، لى وردەۋردە ئەۋ ئارەزوۋەى زىادى دەكرد كە وىنەى دەموچاۋىك لەگەل نامەكاندا بىنىت، بەلام ئەۋ داۋاى وىنەى ئىلاى نەدەكرد، بۇيە ئەمەى زۇر بە لاۋە سەير بوو.

ئىلا وىنەيەكى خۇى بۇ نارد، لە وىنەكەدا لەگەل سەگە سىپىرىتىدا لە بەلەكۇنەكە ۋەستابوو و جلىكى شىنى كەمى تەنگى لە بەر بوو و شوئىنە

هه‌ستیاره‌کانی جه‌سته‌ی دهر‌خستبوو. له‌ وینه‌که‌دا زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی به‌سه‌ر لی‌وه‌وه‌ بوو، زهرده‌خه‌نه‌یه‌ک تیکه‌ل له‌ دوودلی و خۆش‌حالی. وه‌ک ئه‌وه‌ی خۆی به‌ سه‌گه‌که‌وه‌ گرتییت، به‌ په‌نجه‌کانی توند قه‌ره‌ویته‌ی سه‌گه‌که‌ی گرتبوو. ئاسمان تیکه‌له‌یه‌ک له‌ په‌نگی زیوی و ئه‌رخه‌وانی له‌سه‌ر خۆی و سه‌گه‌که‌ی دروست کردبوو. ئه‌م وینه‌یه‌ له‌ هه‌موو وینه‌کانی تری جوانتر بوو، به‌لام شتیکی پۆحیی تیدا بوو که‌ له‌ پۆژی په‌سلانه‌وه‌ نزیک بوو، یان خۆی ئاواتیکی وای ده‌خواست. ئیلا بۆی نارد و ده‌ستی به‌ چاوه‌پوانی کرد. مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ بوو داوای له‌ عه‌زیز ده‌کرد تا وینه‌ی خۆی بۆ بنیتریت. ئه‌وه‌بوو وینه‌که‌ی خۆی نارد.

کاتی ئیلا ئه‌و وینه‌یه‌ی بینی که‌ عه‌زیز ناردبووی، به‌ خۆی گوت بیگومان له‌ یه‌کیک له‌ ولاتانی پۆژه‌هلانی دوور گیراوه‌، ولاتی که‌ ئه‌و قه‌ت نه‌یبینیوه‌. عه‌زیز له‌ وینه‌که‌دا به‌ ژماره‌یه‌ک مندالی قز په‌شی ولاته‌که‌ ده‌وره‌ درابوو. کراسیکی په‌ش و پانتۆلیکی په‌شی له‌ به‌ر بوو، بی جورم بوو، لووتی تیز بوو، پرچه‌ په‌ش و ورینه‌داره‌که‌ی تا سه‌ر شانە‌کانی هاتبووه‌ خوار. چاوه‌کانی زوموردی بوون و هیزیان لی‌ هه‌لده‌قولا، هه‌ستی کرد شتیکی تریشی وه‌ک جۆره‌ میهره‌بانیه‌کیان تیدایه‌. حه‌لقه‌یه‌کی بچووک له‌ یه‌ک له‌ گوینیه‌کانی کردبوو، له‌گه‌ل ملوانکه‌یه‌که‌دا که‌ شیوه‌که‌ی باش دیار نه‌بوو. له‌ قالایی وینه‌که‌دا ده‌ریاچه‌یه‌کی زیوین درێژ بووبوووه‌ و به‌ گژوگیای درێژ ده‌وره‌ درابوو. له‌ یه‌ک له‌ سووچه‌کانه‌وه‌ سیته‌ری شتیکی یان که‌سێک له‌ ده‌ره‌وه‌ی چوارچیوه‌ی وینه‌که‌ ده‌بینرا.

ئیلا ده‌ستی به‌ ته‌ماشاکردنی پیاوه‌که‌ی ناو وینه‌که‌ کرد و له‌ هه‌موو ورده‌کارییه‌کانی وردبووه‌وه‌. هه‌ستی کرد که‌ ده‌یناسیت و له‌ شوینیکی دیویتی. به‌ پاده‌یه‌کی سه‌یر ده‌یتوانی سویتد بخوات که‌ پێشتر بینویتی. له‌پ زانیی.

که لیکچوونیکى زۆر له نىوان شه‌مسی ته‌وریزی و عەزیز. ز. زاھارادا
 ھەيە. تەواو بەو شیۆھە بوو کە وەسفى شه‌مسی ته‌وریزی کردبوو پێش
 ئەوھى بۆ دیدارى پۆمى پروبکاتە قۆنیا. ئیلا لە خۆى پرسى ئاخۆ عەزیز کە
 باسى ئەو کەسیتییهى کردووە، پشتمى بە سیمای ئەو بەستووە. پەنگە وەک
 نووسەرێک ویستیتی وەک خودا چۆن لەسەر شیۆھى خۆى بنیادەمى
 دروست کردووە، ئەمیش کەسیتییه تەوهرەنیه‌کەى لەسەر شیۆھى خۆى
 دروست بکات.

لەو دەمەیدا کە بیرى لەو دەکرده‌و، ئەگەرێکى تریشى بە خەیاڵدا ھات،
 ئەویش ئەو بوو ئایا پێى تێدەچیت کە شیۆھى راستەقینەى شه‌مسی
 ته‌وریزی وەک لە کتێبەدا وەسفى کردووە، تەواو ئاوا بووینت، ئەمەش وا
 دەگەینت، پەنگە بە ڕیکەوت لیکچوونیک لەنێوان دوو پیاویدا پەیدا بووینت کە
 نزیکەى ھەشتەسەد سال نێوانیانە؟ ئایا دەکرێ ئەم لیکچوونە بە مەبەستەو
 نەبووینت، بەلکو پەنگە لە سەرۆوى تێگەیشتمى نووسەرەکەو بووینت؟ ئیلا
 چەند بیرى لەم کێشەى دەکرده‌و، گومانى ئەگەرى پێکەو بەستنى نێوان
 شه‌مسی ته‌وریزی و عەزیز. ز. زاھارای لە لا زیاتردەبوو و لە سەرۆوى
 شینوازی سادەى فێلى ئەدەبیەو بوو.

ئەم دۆزینەوھە دوو کاریگەرى چاوە‌رواننە‌کراویان لەسەر ئیلا ھەبوو،
 یەکەمیان ئەو بوو ھەستى کرد پێویستە بگەریتەو سەر پۆمانى (کفرى
 شیرین) و بە چاویکی جیاوازەو دووبارە بیخوینتەو و ئەم جارەیان نەک
 لەپای تێگەیشتمى چیرۆکە، بەلکو بۆ ئەوھى نووسەرەکە بدۆزیتەو کە لە
 پشت شاكەسەکەو خۆى حەشارداو، مەبەستیشى ئەو بوو عەزیز لە
 شه‌مسی ته‌وریزیدا ببینت. دووهمیان ئەو تا دەھات دلبەندى عەزیز دەبوو،
 بۆیە دەیەویست بزانیست کە ئەو کێشە؟ بەسەرھاتى چیە؟ لە نامەىکى
 ئەلیکترۆنى پێشوو، پێى گوتبوو کە ئەو ئۆسکۆتلەندییە، لى ناویکی

پوڙهه لاتییانهی ههیه - عهزیز؟ ئایا ئه مه ناوی راسته قینهی خویه تی؟ یان
 ناوینکی سوفیانهیه؟ ئه ی سوفیگه رای بی ئه و چی دهگه یه نیت؟
 شتیکی تریش مژوولی کردبوو: له سه ره تا دا هه ره ئه و تا ئاره زووی
 دهجوولا، که چی ماوه یه کی زووی برد و ههستیکی وا دایه گرتبوو، بویه دوی
 چهند چرکه یه ک، بههیز و سووربوون و سه رکه شانوه توانیی ئه و ههسته
 بناسیته وه که دایگرتبوو. ئیدی زانیی دلی به و پیاوه وه یه که له ناو وینه که دایه.
 ههستیکی ئه وهنده چاوه پروانه کراو و شه رماوه ر بوو، به راده یه ک وه ک
 ئه وه ی پیاوی ناو وینه که به ره و خو ی پای بکیشیت، خیرا لاپتوپه که ی
 کوژانده وه.

پېپرسى جەنگاوەر

قۇنيا، ۱۰ى تەمموز ۱۲۴۵

”بېرۇا بە كەس مەكە، پۇلە پېپرس، مامم گوتى، “چونكە لە دنيادا خراپەكارى پەرەى سەندووه. وتيشى تاكە پۇژگارى باش سەردەمى زىرپىنى محەمەدى پەيامبەر (دروودى خواى لى بيت) بوو. دواى كۆچى دوايى ئەو، ھەموو شىئى لىژبوو ھەو و ئەو شوينەى لە دوو كەس زياترى لى بوو، بوو بە مەيدانى جەنگ، بەلام ئايا لە سەردەمى پىغەمبەرىشدا جەنگ ھەلنەگىرساوه؟ ئاخىر جەنگەكان كرۇكى ژيانن.

شىز شور ھەلدەلووشىت، باشووكە كەلاك لرف دەكات و تەنھا ئىسكە پووتەكەى دەھىلئىتەوھ. سروشت بىبەزەيىيە، ئىدى لەسەر زەوى بيت يان لەناو دەريا يان لە ھەوا، لە تاقە پىگەيەك زياتر لە بەردەم ھەر بوونەوھرىكدا نىيە تا بتوانىت لە ژياندا بمىنئىتەوھ: ئەويش ئەوھىيە دەبيت لە دېرندەترىن دوژمەنت زىرەكتر و بەھىزتر بيت، جا بۇ ئەوھى لە ژياندا بمىنئىتەوھ دەبيت بجەنگىت. بە سادەيى ھەموو شتەكە ئەمەيە.

گەرەكە بجەنگىن، تەننەت ساويلكەترىن كەس پىيى وايە لەم پۇژ و سەردەمەماندا جگە لەوھ پىگەيەكى تر نىيە. ئەوھ پىنج سالا شتەكان ئاراستەيەكى خراپيان گرتوھ. كاتى جەنگىزخان بۇ گفتوگوى ئاشتەوايى سەد نىردەى خۇى نارد، ئەوھ بوو ھەموويان كوژران، ئىدى جەنگىزخان بوو بە تۆپەلى ئاگرى تووپەيى و جاپى شەپى بەسەر ئاشتىدا دا. كەسىك نەيزانى ئەم نىردانە چۆن كوژران و لەبەر چى. ھەندى كەس گومانى ئەوھ دەكەن كە جەنگىزخان خۇى فەرمانى كوشتنى ئەو نىردانەى دەرکردوھ كە ناردوونى، تا بيانوى ھەلگىرساندننى ئەم جەنگە نەفرىنەى بكەويتە دەست. پەنگە ئەمە

پاست بیت، له گهل ئه وه شدا كه س نازانیت، لی ئه وه ی من دهیزانم ئه وه یه دواى پینچ سال مه غول په لامارى تیکرای هریمی خاوه رشارى دا و پپی خراپه کاریان له هه شویتیک دابنایه کولیان ده کرد و مهرگیان تیدا ده چاند. پینش دوو سال مه غول هیزه سه لجووقیه کانیان له کۆسیداغ به زانده و سولتانیان خسته ژیر ده سه لاتی خویانه وه و

ناچاریان کرد باجیان پی بدات. تاقه هویه ک وای له مه غوله کان کرد که له ناومان نه بهن ئه وه بوو ده یانه ویست به زیندوویی بمینینه وه تا ملکه چیان بین.

پهنگه هه ره له ئه زله وه جهنگ هه بوو بیت، به لای که مه وه له وساو هه که قابیل هابیلی برای گوشت، لی میژوو شتیکی له وینه ی سوپای مه غولی به خویه وه نه دیوه. شاره زاییان له به کاره ی تانی چه ندین چه ک هه بوو، که هه ریه که یان بۆ مه به سستیکی تاییه تی دروست کرابوو. هه موو سه ربازانی مه غول چه کدار بوون و ئه م چه کانه یان پی بوو: دارده ست، پاچ، شمشیر، قه مه که جوړه تیریکیان پتوه بوو زریی ده سمی و ده ی توانی دییه که به ته وای بسووتینیت و قوربانیه کانی ژه هراوی بکات، یان په قترین ئیسکی جه سته ی مرؤف کون بکات. جوړه تیریکیان هه بوو وژه ی ده هات و له تیپیکه وه بۆ تیپیکی تر وهک ئاماژه به کاریان ده هیتا. مه غوله له خودا نه ترسه کان به م شاره زاییه جهنگیه پیشکه وتوانه وه به هه ره شار و شاروچکه و گوندیکدا تیپه رییان، په لاماریان ده دا و خه لکه که یان له نیو ده برد، ته نه ات شاریکی دیړینی وهک بوخاریان کرده کۆمه لی داروپه ردوو. ئاخو خو هه ره مه غوله کان کیشه نین، به لکو قودسیش کیشه یه و گه ره که له خاچه رسته کان وه ری بگرینه وه. ئه مه سه رباری فشاری بیژنتیه کان و ململانیی نیتوان شیعه و سونته. ئاخو کاتی له هه موو لایه که وه به دوژمنی درنده ده و ره بدریین، ئیدی چۆن له مه ترسییان ده خه له سین؟

له بهر ئه وه ی رقم له که سانی وهک پۆمیه، ئیدی لام گرینگ نییه که خه لکی چه ند پیزی ده گرن و به مه زنی ده زانن. من پیم وایه ترستوکه و ته نها ماکی ترسنوکی بلاوده کاته وه، پهنگه له رابردوودا زانایه کی ئایینی باش بوو بیت، به لام ئیستا که وتوو ته ژیر کاریگه ری شه مسه وه، ئه و زۆر زانه

خراپه کاره. ئاخر دوژمنانی ئیسلام ئاموژگار ییبه کانی پومی چون پیشان
دهدن؟ ئو داوای ئاشتیی و خوړاده سترگدن و ملکه چی دهکات.

هو براکه م، بهرگه ی بازار بگره.
خوت له ژههری ئاره زووه کانت بپاریزه
ئاسمان بهرانبهر جوانیت داده چه میتوه
گره نهوت کرد... ئهوا دپک ده بیه گول و
له گول ههردوو دنیا دا ده دره وشیتوه

پومی بو ئوه ئاموژگار یمان دهکات تا دهسته پاچه بین، وا له موسلمانان
دهکات له میگه له مه پیک زیاتر نه بن و بهسته زمان و شهرمن بن. ده لیت هه
پیغه مبه ریک شوینکه وتوانی خوی هیه و هه کومه لگه یه کیش پوژگاری
خوی هیه. سه رباری په یفی (عشق)، وا دیاره په یفگه لیکه یه نرخه وهک
ئهمانه یشی هیه (ئارامگرتن) و (هاوسهنگی) و (خوړاگری). گه شته که به
دهستی ئو بیت، ئهوا هه موومان چوارمشقی له ماله کانی خو ماندا لیتی
داده نیشین و چاوهر پی دهکته ی تا به دهستی دوژمنه کانمان سه رده بر دیتین،
یان تا کاره ساتیکه دیکه مان به سه ر دیت. من دلنایم داوی ئوه دیت و
ته ماشایه کی خیرای کاو لکار ییبه که دهکات و ناوی لیده نیت (فه پ)، ئاخر هه ندی
بیستوو یانه گو توو یه تی: کاتی سوخته خانه و مزگوت و شوینی بانگدان
بروو خیرین، ئهوسا ده رویتسه کان ده توانن کومه لگه که یان بنیاد بنین. ئه ری
ئهم وته مانای چییه؟

که له شته که ورد ده بیتوه، ده بینیت تاقه هوکاریک پومی له م شاره
جیگیر کرد، ئوه بوو چه ند ده یه که له مه و بهر ژماره یه که له زانایان و
دهوله مەندان داوه تنامه یه کی کراوه یان له سولتانی سه لجووقیه وه پیگه یشت و
یه کی له وانه باوکی پومی بوو، ئیدی خیزانه که ی ئه فغانستانی جیه یشت و
پهنای هینایه بهر ئه نادول. بهم جوړه خانه واده که ی پومی که له سایه ی خیر
و خویشی و ئارامی و دهوله مەندی و ناز هه لگیراویدا بوو، ئه فغانستانی
جیه یشت که ئو ده مه ئاژاوه ی تیکه وتبوو، ئیدی به ره و باخه کانی قونیای
ئارام و ئاشتیخواز هات. که میژوو یه کی ئاوه ات له پشته وه بیت، ئاسانه
دهرباره ی لیبورده ییش وتار بدهیت!

چەند رۆژ ئى لەمەوبەر چىرۆكىكم بىست كە دەلىت گوايا شەمسى تەورىزى لە بازار قسەى بۆ كۆمەلە كەسىك كىدوو و وتوویەتى كە عەلى خەلیفەى پىغەمبەر و یەكی لە هاوەلانى شەرى لەگەل گاورىكى دپندهدا كىدوو، شەپەكەى نىوانیان درىژە دەكىشیت. لە كۆتاییدا پەزای خوای لى بىت بەسەر دوژمنەكەیدا سەردەكەویت و گاورەكە دەكەوینتە ژىر پىنى عەلى كۆپى ئەبى تالیبەو و برىندار دەبىت. عەلى شمشىزەكەى بەرز كىدبوو و خەرىكبوو دایبوو شىنیت و بىكوژیت، گاورەكە تفىكى لە عەلى كىد. ئەو بوو وازى لى هینا و دەستى لە كوشتنى هەلگرت. كە هۆى ئەو هیان لى پرسى، گوتى: من لە پىناو خودادا لەگەلیدا دەجەنگام، كاتى تفى لە دەموچاوم كىد، هەستم كىد كە من دەمووى تۆلەى خۆمى لى بكەمەو، بۆیە وازم لى هینا. بەم جۆرە عەلى پیاووەكەى ئازاد كىد. ئەمە زۆر كارى لە گاورەكە كىد، ئىنجا بە ئارەزووى خۆى بوو بە موسلمان و بوو بە یەكىك لە شوپىنكەوتوانى عەلى.

دیارە شەمسى تەورىزى حەزى لەم جۆرە چىرۆكەى، بەلام لەم چىرۆكەدا دەیهەوى چ پەيامىك بكەینیت؟ بەیلىت تا كافەرەكان تف لە چارەت بكەن! من دەلیم چ كافریان هەر كەسىكى تر بىت، مەگەر بەسەر لاشەكەمدا بروت، ئەگینا كەس ناتوانیت تف لە دەموچاوى پىپرسى جەنگاوەر بكات.

ئىلا

ئورتامبىتون، ۱۲ى حوزيران ۲۰۰۸

پۇعەزىزى خوشەويست

پىم دەلىيت كە من شىتم، لى شتىك ھەيە دەمەوى لىتى بېرسىم: ئايا تۇ
شەمسىت؟

يان پىچەوانەكەي راستە؟ ئايا ئەو شەمسە ھەر خوتىت؟

دلسۆزت

ئىلا

* * *

ئىلاى ئازىزم

شەمس بوو بە مايەى ئەوہى كە رۆمى لە پياوئىكى ئايىنى ناوخويىەوہ
بگۆرپىت بۆ شاعىر و سۆفىيەكى ناودارى جىھانى.

سەيد سامىد پىتى دەوتم: "تەنانەت گەر كەسىكى وەك شەمسىشمان
دەست بگەوئىت، ئەى كەسىكى وەك رۆمىمان لە كۆئ دەست دەكەوئىت؟".

لەگەل رېزىمدا

عەزىز

* * *

عەزىزى قەدرگران

ئەو سەيد سامىدە كىتە؟

جوانترىن سلاو

ئىلا

* * *

ئىلاى خوشەويست
ئەو چىرۆكىكى درىزە. ئايا بەپاستى دەتەوى بزانيىت؟
سلاوى گەرمم
عەزىز

* * *

عەزىزى بەھادار
ھىشتا كاتىكى زۆرم بەدەستەوہ.يە.
لەگەل خوشەويستىم
ئىلا

رۆمى

قۇنيا، ۲۱ ئاينى ۱۲۴۵

بە خەيالىدا دىت كە ژيانى پېر شانازىيە، لىپاولىيە، بى كەموكووپىيە، تا كەسىك سەرھەلەدات و وات لىدەكات لەو بەئاگا بېتتەو كە لەو ماوئە چىت ون كىردبوو. مېنا ئاوينتەيەك كە شتىكى نادىارت پىشان بىدات، نەك ھەر ئىستە، بەلكو لە پۇختا بۇشايىيەكت پىشان بىدات _ ئەو بۇشايىيە چاوت لە بىنىنى دەپۇشى. پەنگە ئەو كەسە خۇشەويستىك بىت، يان ھاوپىيەك يان مامۇستايەكى پۇخى بىت، پەنگە مىندالىك بىت و پىويستە خۇشەويستى و سەرپەرىشتى پى بېخەشەرى. گرېنگ ئەوئەيە ئەو پۇخە بدۇزىتەو كە تەواو كەرى پۇخى خۇتە. ھەموو پىغەمبەران ھەمان ئەم ئامۇزگار بىيەيان پىشكەش كىردوۋە: ئەو كەسە بدۇزەرەو كە دەبىتە ئاوينتە! بەش بە ھالى خۇم ئەو ئاوينتەيەكى مىن شەمسى تەورىزىيە، كاتى ھات واى لىكردم تا لە قوۋلايى و پىچەكانى پۇخمدا بگەرىم، چۈنكە مىن پاستىيە بىچىنەيەكەكى خۇم نەدۇزىبوۋە: لەگەل ئەوئەكى مىن لەدەرەو زانايەكى سەر كەوتوۋ بووم، لى ھەستەم بە تەنھايى دەكرد و لە ناوئەوئەكى خۇمدا ھىچ شتىكم بەدى نەھىتابوو.

وا ديارە مېنا چەندىن سالت بە كۆكۈر بىنەوئەكى فەرھەنگىكى تايىتە بەسەر بىر دىت، ھەر چەمكىكت پى گرېنگ بوۋىت پىتاسەت كىردوۋە، ۋەك (پاستى)، يان (بەختەۋەرى)، يان (جوانى). ئىدى لە ھەر ۋەرچەرخانىكى ژيانىدا بۇ ئەم فەرھەنگە گەراۋىتەتەو، لى كەم وا بوۋە ھەستە بە پىويستىبونى گەران لە پىشەكەيە لۇزىكەيەكان كىردىت. ئىدى كەسىكى نەناس دىت و فەرھەنگە

به نرخه که ت لیده سه نیت و فرپی ددهاته لاوه و پیت ده لیت: پیویسته هه موو
ئهو پیتاسانه ی داتناون، دووباره پیتاسه یان بکه یته وه. کاتی ئه وه هاتووه که
هه موو ئه وه ی ده یانزانیت له بیر خوتیان ببه یته وه.

له بهر هویه که عه قلت بری ناکات، به لام بق دلت پروون و ناشکرایه.
قایل مه به به وه ی کردووته، یان به مایه پووچی مه زانه، به لکو به خوشحالییه وه
به دهم ویسته کانییه وه بچو، شه مسیش هر ئه مه ی به من کرد.
هاورپییه تییه که مان فیری زور شتی کردم، لی له هه مووی گرینگتر ئه وه بوو
فیری کردم هه موو ئه وانه له بیر خۆم ببه مه وه که دهمزانی.

کاتی که سیکت به م راده یه خوش بوو، پیت وایه هه موو ئه وانه ی
ده ورو به ریتش خوشیان ده وئ و به شداری خوشی و گه شییه که ت ده که ن، لی
کاتی ئه وه نایه ته دی، تووشی سه رسو پرمان ده بیت و هه ست ده که یه که ئه وان
سووکایه تی و غه دریان لیکردوویت.

ئاخر چۆن داوا له خیزانه که م و دۆسته کانم بکه م ئه وه ی من ده بیینم
ئه وانیش بیبین؟ چۆن بتوانم وه سفی ئه و شتانه بکه م که هه سته مه بتوانم
وه سفیان بکه م؟ چونکه شه مس ده ریای میهره بانی و فره ی منه، شه مس
حه قیقه ت و برۆای منه و ناوم ناوه پاشای پاشاکانی رۆج. ئه و کانیاوی ژیانمه
و دره ختی کاژی لقو پۆپداری سه نگین و هه میشه سه وزی منه، هاوپییه تییه
ئه و له خویندنه وه ی چواره می قورئان ده چیت - سه فره یکه ته نها له ناوه وه
هه سته ی پیدکرئ و قه ت له دهره وه هه سته ی پین ناکرئ.

بۆ به دبه ختی زۆربه ی خه لکی خه ریکی واته وات و پرۆپاگهنده ن، پیتان
وایه که شه مس ته نها ده رویشیکی ره قتار سه یره و گوته و ره قتاره
سه یره کانیشی کفریکی ته واون، هه روه ها به که سیتی دهمده می داده نین و
گوا یا نابیت برۆای پین بکرئ، لی به لای منه وه نمونه یه که له خوشه ویستی و
له هه موو شوینه جیاکانی گه ردووندا له جووله دایه، هه ندی جار به ره و دواوه
ده کشیته وه تا پارچه په رتبه ووه کان کۆبکاته وه و بیانخاته وه سه ر یه ک. بری

جاری تر ده ته قیته وه و پارچه پارچه ده بیټ. دیداریکی ئاوها ته نها یه ک جار،
هر سیوه شت سال جاریک له ته مه ندا پرووده دات.

له وساوو که شه مس ها توو ته نئو ژیا نمانه وه، خه لکی لیم ده پرسن ئه وه ی
له ودا دیوته، ئه و له چیدا له خه لکی تر جیا یه، به لام وه لامیک بۆ ئه م پرسیا ره یان
نادۆز مه وه. له کۆتاییدا ئه وانه ی ئه م پرسیا ره ده که ن، ئه وه خۆیا نن که لئسی
تینا گن، لئ ئه وانه ی لئ تیگه یشتوون قه ت ئه م پرسیا ره نا که ن.

ئو کیشه یه ی که خۆمی تیدا ده بینمه وه، چیرۆکه که ی له یلا و هارون
ئه لره شهیدی خه لیفه ی ناسراوی عه باسیم دینیته وه یاد. کاتی بیستی که
شاعیریکی خه لکی و په وه ند تووشی داوی عه شقی له یلا بووه و له پینا ویدا
دین بووه و ناوی (مه جنوون - دین) ی لئزا وه، ئیدی خه لیفه په رۆشی ناسینی
ئو ئافره ته ده بیټ که مه جنوونی گه یاندووه ته ئه م راده ی کلۆلییه.

به خۆی گو ت ده بیټ ئه م له یلایه بوونه وه ریکی زۆر تاییه تی بیټ،
ئافره تیک بیټ له سه رووی هه موو ئافره تانی تره وه، په نگه ئه فسوونیکی وای
تیدا بیټ له جوانی و شوخیدا هه یچ ئافره تیک شان له شانی نه دات. ئه وه بوو
هه موو ئه و فیل و شیوازانیه ی که له نئو کتیباندا باسکراون تاقیکرده وه تا له یلا
به چاوی خۆی ببینیت.

پۆژینکیان له یلایان بۆ کۆشکی هارون ئه لره شهید هینا، که پوو پۆشه که ی
لادا و ده موچاوی بینی، ههستی به نا ئومیدییه کی زۆر کرد. له یلا پیریژنیک یان
که مه ندامیک یان ناشیرینیک نه بوو، به لام هاوکات به و راده یه سه رنجرا کیش و
جوانیش نه بوو، ته نها ئافره تیکی ئاسایی بوو و خه وشکی خۆی هه بوو،
ئافره تیکی ساده و وه ک هه موو ئافره تانی تر بوو.

خه لیفه ههستی زهن به خه ساریی خۆی نه شارده وه و لئ پیرسی: 'ئه ری
تۆ ئه و ئافره ته ی که مه جنوون بۆی شیت و شهیدا بووه؟ ئه و شته چیه تۆی
کردووه به و ئافره ته ی مه جنوون بۆی دین بیټ، له کاتیکدا تۆ ئافره تیکی
خواساییت؟'

لڼوه کانی له یلا به زه رده خه نه یه ک کرانه وه و گوتی: 'به لڼ، من له یلام،
به لام تو مه جنوون نییت. جا بو ئه وهی ئه م مه ته له هه لښتیت که ناوی عه شقه،
ده بی به چاوه کانی مه جنوون ته ماشام بکه یت'.

چون بتوانم هه مان مه ته ل بو خیزانه که م، یان براده ره کانم، یان فه قینکام
رافه بکه م؟ چون وایان لی بکه م تیښکه ن تا بزائن ئه وهی له شه مسی ته ورزیډا
هه یه، که ره که ئه وان به چاوه کانی مه جنوون ته ماشای بکه ن؟

نایا تا نه بیت به عاشق ږښکه یه که هه یه له واتای عه شق تیښکه یت؟
عه شق لښکنا درېته وه، هه روه ها تا تیډا نه ژیت و ئه زموونی نه که یت،
هه ست به هه بوونی ناکه یت. هه رچه نده عه شق لښکنا درېته وه، لی ئه وه هه موو
شتیک لښکه داته وه.

کیمیا

قونیا، ۱۷ی ئاب ۱۲۴۵

بە پەرۆشەوێ چاوەڕێم دەکرد پۆمی بانگم بکات تا وانەم پێ بلیتەو، بەلام کاتی ئەوەی نەبوو. هەرچەندە وای لێهات وانەکانم لەدەست دەدا و هەستم دەکرد پشتگوێی خستووم، بەلام من لێی زویر نەبووم، پەنگە بەوای ئەوەوێ بێت خۆشم دەویست، یان پەنگە لەبەر ئەوە بوو بێت من لەوانی تر زیاتر دەمزانی چۆن بێردەکاتەو، لێ ئەوەی لە ناوەوەم وەک ئەوانی تر تووشی سەرسوڕمانی کردبووم، شەمسی تەوریزی بوو.

چۆن درەختی گولەبەرۆژە دوای خۆر دەکەوێت، چاوەکانی پۆمیش ئاوا دوای شەمس کەتبوون. خۆشەویستی نێوانیان ئاشکرا و بەهێز بوو، شتێکی یەکجار دەگمەن هەبوو کۆی دەکردنەو. ئیدی هەموو ئەوانە لە مالهەدا بوون ئەو شتەیان بۆ قووت نەدەچوو، بە تاییبەتی عەلەدین کە چەندین جار بینیبووم بە توورپەییەو تەماشای شەمسی دەکرد. پەژارە کێرایشی گوشتی بوو، بەلام وشەیک لە دەمی دەرئەدەچوو. ئاوا هەموومان لەسەر بەرمیلێکی پڕ لە بارووت دانیشتبووین، سەیر ئەوە بوو ئەو هەموو ئالۆزییە بالی بەسەرماندا کێشابوو شەمس لێی بەرپرسار بوو، کەچی ئاگای لێ نەبوو کە چی ڕووی داو، یان ئاگای لێ بوو و خۆی لێ کێکردبوو.

بەرانبەر بە شەمس لە لایەکەوێ هەستم بە دەرئەسەرییەک دەکرد، چونکە پۆمی لێ زەوت کردبووین، لە لایەکی ترەوێ پەرۆش بووم زیاتر بیناسم. ماوەیەک بوو ئەم هەستە دژانە لە دەررووندا لە ململانێدا بوون. وا ئەمڕۆ ترسی ئەوەم هەیە کە هەندێ لە غایلهکانم ئاشکرا کردبێت.

ئەم ئىۋارەيە قورئانە ھەلۋاسراۋەكەي سەر دىۋارەكەم ھىنايە خوارەۋە و
 بىرپارم دا خۆم بە تەنھا بىخوئىنمەۋە. لەمەوبەر پۆمى پەپرەۋى ئەو
 پىزبەندىيەي دەکرد كە ئايەتەكانى تىدا ھاتبۈنە خوارى، لى دۋاي ئەۋەي كە
 كەسەك نەبوو پىنمايىم بىكات و دۋاي ئەۋەي ژيانمان سەرەونخوون بوۋەۋە،
 بىنمىم ھىچ زىيانىك لە پىزبەندى نەكردنىدا نىيە، بۆيە ھەر وا لەخۆۋە
 لاپەرەيەكم كىردەۋە و چاۋم بە يەكەم سوورەت كەۋت، ئەۋىش سوورەتى
 (النساء - ئافرەتان) بوو، كە زۆر ھەزم لىي نەدەكرد، چونكە تىگەيشتنى ئەو
 فەرمانانەي پەيۋەندىي بە ئافرەتەۋە ھەيە بۆ من زەھمەت و قورس بوو. چەند
 جارى سوورەتەكەم خوئىندەۋە، بىرم كىردەۋە كە داۋاي لىي بىكەم يارمەتىم
 بدات. ھەرچەندە پۆمى ئىدى وانەي پى نەدەۋتمەۋە، بەلام ھۆيەكەش نەبوو
 پىم لى بگرىت تا پرسىياري لى بىكەم، بۆيە قورئانەكەم ھەلگرت و پووم كىردە
 ژوورەكەي.

كە پۆمىم لە ژوورەكەدا نەبىنى سەرم سۈرپما، بەلكو شەمس بىنى لە
 نزىك پەنجەرەكە دانىشتىبوو و تەزىبىحاتى دەكرد و زەردەي خۇراۋا ختۈكەي
 دەموچاۋى دەدا. زۆر قۇز دىاربوو و دەموچاۋى خۆم لىي شارەدەۋە.
 پىم گوتى: "بىمبۈرە لە مەۋلانا دەگەپىم، دۋايى دىمەۋە".
 شەمس گوتى: "پەلەي چىتە؟ راۋەستە. دىارە بۆ ئىرە ھاتوۋىت تا
 دەربارەي شتى پرسىيار بىكەيت. پەنگە بىتوانم يارمەتەيت بىدەم".
 شتى نەبوو پىم لى بگرىت تا پرسىياري لى نەكەم، بە دوۋزلىيەۋە وتم:
 "باشە، بە زەھمەت لەم سوورەتە تىدەگەم".

شەمس ۋەك ئەۋەي خۇي بدوئىنەيت، ۋرەۋرىكى كىرد و گوتى: "قورئان
 ۋەك بوۋكىكى شەرمە، ھەتا نەبىنەيت كە تەماشاكەرەكەي لە ناخەۋە لەگەلدا
 نەرمونيان و بەسۆزە، چارشىۋەكەي لاناۋات، ئىنجا خۇي پاست كىردەۋە و
 پرسىي: "كام سوورەت؟".

گوتىم: "سوورەتى ئافرەتان. ھەندى ئايەتى تىدايە دەلەيت پىاۋان لە ئافرەتان
 دەسەلاتدارترن، تەننەت دەلەيت پىاۋان بۆيان ھەيە لە ھاۋسەرەكانى خۇيان
 بىدەن.....".

‘تایا شته که وایه؟’ شه مس به بایه ختیکی زیده پوییه وه لیتی پرسیم، جا نازانم به پاستی بوو یان هه ولی وروژاندنی منی دهدا، که منی بیدهنگ بوو، ئینجا زه رده خه نه یه کی ناسک که وته سهر لیتی و هه ره بهر دهستی به خویندنه وهی تایه ته که کرد:

(الرجال قوامون على النساء بما فضل الله بعضهم على بعض وبما انفقوا من اموالهم، فالصالحات قانتات حافظات للغيب بما حفظ الله واللاتي تخافون نشوزهن فعظوهن وامجروهن في المضاجع واضربوهن فان اطعنكم فلا تبغوا عليهن سبيلا ان الله كان عليا كبيرا).

کاتی له خویندنه وهی بووه وه، چاوه کانی نوقاند و بهم شیوهیه دهستی به لیکدانه وهی تایه ته که کرد:

(پیاوان به ختیکه ری ئافره تانن، چونکه خودا بژیویی هه ندی که سی له هه ندی که سی دیکه زیاتر کردووه، تا له سامانی خویان خه رج بکه ن و ‘ئافره تان به ختو بکه ن’. ئافره تانی باش و ملکه چی خودا پارێزه ری نادیارن هه ره وهک خودا ئه و نادیاره ی پاراستووه، به لام ئه و ئافره تانه ی که لیتیان ده ترسن یاخی ببین، ئه و ‘بئ ئه وه ی ئازاریان بده ن’ ئاموژگاریان بکه ن و سه رجیتیان له گه لدا مه که ن. ‘که ره خویان ئاره زوویان لی بوو’ سه رجیتیان له گه لدا بکه ن. که ره لیتان هاتنه پێشه وه، له بیانوویهک مه که پێن تا سه رکونه یان بکه ن. خودا له سه رووی هه موو توانایه که وهیه).

شه مس پرسیی: ‘تایا جیاوازییه که ده بینیت؟’.

وتم: ‘به لئی، جیاوازییه کی گه وره هه یه. له کاتی کدا وا دیاره که تایه ته که له گه ل ئه وه دایه پیاوان له هاوسه ره کانیان بده ن، لیکدانه وه که ی ئاموژگاریی پیاوان ده کات لیتیان لسووته لابن و لیتیان دوور بکه ونه وه. پێم وایه که جیاوازییه کی گه وره هه یه. ئه وه بۆ وایه؟’.

‘ئه وه بۆ وایه؟ ئه وه بۆ وایه؟’ شه مس وهک ئه وه ی چێژ له پرسیاره که ببینیت، چه ند جار ئی وتیه وه، ‘کیمیا، شتی کم پێ بلی. تایا له مه و بهر هه یه له پوباردا مه له ت کردووه؟’.

که بیره وه رییه کانی مندالیم له یادگه مدا بروسکه یان دا، سه رم له قاند. ئه و جوگه له ئاوه ساردانه م بیرکه وته وه که له چیاکانی تۆرۆس ده هاتنه خواری و

تینویتیپان دہشکاند، ہر وہا بیرہ ویریہ کانی کیڑولہ یہ کی بچکولہ کہ چہندین ئیوارہ ی خوشی لہ گہل خوشکەکی و دہستہ خوشکەکانیدا لہ پۆخی ئو جۆگە لانہ بەسەر دہبرد، کہ ئەمیتسا جگە لہ ہندی شتی کہم ہیچی نہ ماوہ. دہموچاوی خۆم لہ شەمس شار دەوہ، چونکہ نہ مویست ئو پروندکانہ بیینیت کہ لہ چاوہ کانمەوہ ہاتنہ خواری.

کیمیا، کاتی لہ دوورہوہ تەماشای پروباریک دہکەیت، پەنگە ہست بہ تەنیا یەک دەرایی ئاو بکەیت، بەلام گەر خۆت لہ ئاوەکەدا نوقم بکەیت، ئەوسا تیدەگەیت، کہ لہ پروباریک زیاتر ہای، چونکہ پروبار چەندین تەوژم حەشار دەدات کہ ہەموویان بہ یەک پیتەم ہەلدەقولین، بەلام ھاوکات ہەریەکیان لہوی دیکە جیایہ.

شەمس بەدەم قسە کردنەوہ لیم نزیکبووہوہ و بہ دوو پەنجە چەناگە ی گرتەم و ناچاری کردەم راستەوخۆ تەماشای چاوہ قوول و بەسقزەکانی بکەم. خەریکبوو دلم لہ لیدان بکەویت، تەنانەت نہ مدەتوانی ہەناسە بدەم.

ہەر وہا گوئی: "قورئان پروباریکی ہەلقولاوہ. ئەوانە ی لہ دوورہوہ تەماشای دہکەن، جگە لہ یەک پروبار، ہیچی دیکە نابین، بەلام ئەوانە ی مەلە ی تیدا دہکەن، چوار تەوژم دہبین. مینا ماسییە جیاوازەکان، ہەندیکمان لہ نزیک پرووی ئاوەکە مەلە دہکەین و ہەندیکی ترمان لہ ئاوی قوولتر مەلە دہکەین.

وتم: "تیناگەم، ہەرچەندە خەریکبوو تیدەگەیشتم.

ئەوانە ی حەز دہکەن لہ نزیک پرووی ئاوەوہ مەلە بکەن، بہ واتای دەرہوہ ی قورئان قایل دہبن و کەسانیکی زۆر سەر بہم دہستەین، ئیدی ئایەتەکان بہ شیوہ ی وشەبەوشە لیکدەدەنەوہ، سەیریش نییە کاتی سوورەتیک ی وەک (النساء) دہخویننەوہ بگەنہ ئو ئەنجامە ی کە پیاوان لہ ئافرەتان پایەبەرزترن، چونکہ ئەوان دہیانەوێ تەنہا ئەمە ببین.

لیم پرسی: "ئە ی دەربارہ ی تەوژمەکانی تر چی دہلێیت؟"

شەمس ہەناسە یەکی ناسکی ہەلکیشا، بەدەست خۆم نہبوو تەماشای ناو دہمە ئالۆزەکەیم کرد کہ چیژی باخچە یەکی نہیتی دہا.

"سێ تەوژمی تر ہەن: تەوژمی دووہم لہ تەوژمی یەکەم قوولترە، بەلام لہ سەرہوہ نزیکە. کە رادە ی وشیاریت فراوان دہبیت، ئاستی تینگەیشتنت بۆ

قورئانیش فراوان ده‌بیت، به‌لام تا ئه‌وه پیکدیت، گهره‌که به‌رهو قوولایی خۆت
نوقم بکه‌یت.

که گویم لینی راگرتبوو هاوکات هه‌ستم به‌بۆشایی و به‌تیگه‌یشتن ده‌کرد،
ئینجا به‌وریایه‌وه لیم پرسى: 'ئه‌ی کاتی خۆت نوقم ده‌که‌یت چی
پرووده‌دات؟'

'به‌لام ته‌وژمی ژیره‌وه‌ی سییهم خویندنه‌وه‌ی نادیاره. ئه‌گهر سووره‌تی
(ئافره‌تان) ت خویندنه‌وه و چاوی ناخت کراوه‌بوو، ئه‌وا ده‌بینیت که سووره‌ته‌که
ده‌باره‌ی ئافره‌تان و پیاوان قسه‌ناکات، به‌لکو ده‌باره‌ی مێیایه‌تی و نێزایه‌تی
ده‌دوێ. له‌ لای هه‌ریه‌کێ له‌ ئیمه، به‌ من و تۆشه‌وه، مێیایه‌تی و نێزایه‌تی
هه‌یه، به‌لام به‌چه‌ند پله و سێبه‌ری جیا. که فیربووین چون ئه‌م دوو خه‌سێته
له‌ ئامیز بگرین، ده‌توانین یه‌کتاییه‌کی هه‌ماهه‌نگ به‌دی بێنین.'

'ئایا ده‌ته‌وێ پیم بلێیت که له‌ ناوه‌وه‌دا شتی له‌ نێزایه‌تی هه‌یه؟'

'به‌لێ، بێگومان. له‌ منیشدا لایه‌نیکی مێیایه‌تی هه‌یه.'

سووکه پێکه‌نینیک گرتمی و لیم پرسى: 'ئه‌ی ده‌باره‌ی پۆمی ده‌لێیت
چی؟'

شه‌مس به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه گوتی: 'له‌ناو هه‌ر پیاوێکدا پله‌یه‌ک له‌ مێیایه‌تی
هه‌یه.'

'ته‌نانه‌ت ئه‌و پیاوانه‌ش که پیاوه‌تیان زۆر زاله؟'

'نازیم به‌ تایبه‌تی ئه‌مانه، شه‌مس وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌هێنیه‌کم له‌ لا بدرکینیت،
به‌ده‌م قسه‌وه وشه‌کانی به‌ چاوداگرته‌وه ده‌پازانده‌وه و ده‌نگیشتی تا ده‌هات
ده‌بوو به‌چه‌.

وه‌ک کچیکى بچکوله پێکه‌نینه‌که‌م خه‌فه‌کرد. زۆر نزیک‌بوونه‌وه‌ی شه‌مس
ئه‌و کاره‌ی تیکردبووم، پیاوێکی سه‌یر بوو، ده‌نگی ئه‌فسوونیکى سه‌یری تیدا
بوو، ده‌سته‌کانی نه‌رم بوون، قۆل و باسکی په‌گه‌گاوی بوون، نیگای چون
هێلێک له‌ تیشکی خۆر هه‌ر شتێک بکه‌وتایه‌ته سه‌ری تیزتر و چالاکتری
ده‌کرد. که شانه‌شانی وه‌ستا‌بووم هه‌ستم به‌ توانای جیڵی خۆم ده‌کرد،
هه‌روه‌ها له‌ ناوه‌وه‌دا هه‌زیکى زگماکانه‌ی دایکایه‌تی به‌ ناوه‌وه‌دا تینه‌پێی و

بۆنى شىرىكى خەستى دايكايەتى لىدەھات. ويستم بىپارىزم، ئىدى چۆن و
لەبەرچى، خۆمىش نەمدەزانى.

شەمس دەستى لەسەر شانەكانم دانا، دەموچاوى زۆر لە دەموچاوم
نزيكخستەوہ و ھەناسە گەرمەكانى پىمدا چزان. لە چاوەكانيدا نىگايەكى
خەونىينى تازەم بينى. كە سەرئەنگوستە گەرمەكانى بەرمكەوتن وەك گرېك
پىستەكەمى داگىرساند و ختووكەى گۆناكانمى دا. كەمى پەنجەكانى بەرەو
ليوى خوارەوہم شوپكردەوہ و سەرم سورما، ھەستم بە سەرەگىژكە و
شلەژانىك كرد. چاوەكانم نوقاند و لە ھەناومدا ھەستم بە شەپۆلىكى
وروژاندن كرد كە بارتەقاي تەمەنىكى تەواو بوو، بەلام شەمس زوو دەستى
لە لىئەكانم دوورخستەوہ.

ئازىزم كىميا، گەرەكە ھەر ئىستا بېۆيت، شەمس بە ورەورىكەوہ
ناوہكەمى وەك پەيفىكى خەمىن گۆكرد.

چوومە دەرەوہ و ھەستم بە شلەژانىكى ناو مەژگم كرد، لە گەرمان
پوومەتەكانم سوورەلگەپابوون. كە بۆ ژوورەكەم گەپامەوہ، لەسەر
خەسبرى خەوتنەكەم لەسەر پشت پاكشام و چاوم بېيە بنمىچەكە و لە خۆم
پرسى ئەى ئەگەر شەمس ماچى كردبام ھەستم چۆن دەبوو. بىرم كەوتەوہ
كە بىرم چوو دەربارەى ژىرىنەى چوارەمى خستەكە لىنى بېرسم -
خويندەوہى قوولترى قورئان. ئەمە چىيە؟ بنیادەم چۆن دەتوانیت بگاتە ئەو
پادەيە ئاوا قوول بىیتەوہ؟

ئەى دەربارەى ئەوانەى خۆيان نوقم دەكەن چى پروودەدات؟

سولتان وهلهد

قونيا، ٤ ئىللول ١٢٤٥

بىراگه ورهئى علائەدين بووم و ھەمىشە دىلم لە لای بوو، بەلام ئىدى پەژارەگەم وەك ئەوھى لەمەبەر نەبوو. ئەو ھەر لە منداڵىيەو توندە تەبىيات بۆ و زوو توورپە دەبوو، لى ئىستا ھەزى لە چەتوونى و شەپانگىزى بوو. بەردەوام لەسەر ھەر شتى، ئىدى شتەكە چەند توورپەھات و ھىچ بوايە ئامادەئى شەپکردن بوو. بىخەوسەلە و چەتوون بووبوو. مندا لان كە لە شەقام دەياندى لىنى دەترسان. ھەرچەندە تەمەنى لە ھەقدە سال تىنەپەرى بوو، بەواى خۆگوشىن و پقەو ھەند لۆچىك بە دەورى چاوەكانىدا دروست بووبوون. ئەم بەيانىيە بە تايبەتى سەرنجى دا لۆچىكى تازە كەوتبوو ھەمىيەو، چونكە بەردەوام دەمى كرژدەكردەو.

لەسەر پىستىكى تەنكى مەر خەرىكى نووسىن بووم، كاتى لە پىشمەو ھەم كۆيم لە دەنگىكى نزم بوو. ئەو علائەدين بوو بە لىو ھەلقراو ھەمىيەو. خودا دەزانىت لە كەيەو ھەوئى ھەستابوو و بە چاوە مەرى و نىگا شەژاوەكانىيەو سەبرى دەكرەم. لى پىسىم كە چى دەكەم.

گوتەم: "وانەيەكى كۆنى باوكمان كۆپى دەكەم. باشتر واى وىنەيەكى زىادەئى ھەموو وانەكانى بپارىزىن."

"ئەو سوودى چىيە؟" علائەدين ھەناسەيەكى توندى ھەلكىشا، "ئاخر ئەو وازى لە وانەوتنەو ھەم و تارەكانى ھىتاو، مەگەر تىبىنى ئەو تەنەكردو ھەم وازى لە وانەوتنەو ھەم سوختەخانەش ھىتاو. ئەى نابىنىت دەستى لە ھەموو بەرپىسارى تىبىيەكانى ھەلگرتو ھە؟"

گوتەم: "ئەو شتىكى كاتىيە. بەم زووانە دەگەپتەو ھەم وانەوتنەو."

تو خوټ هه لده خه له تینیت. ئه ی نابینیت باوکمان جگه له شه مس کاتی
 ئه وه ی نه ماوه بپه ر ژیته سهر شتیک یان که سیکی تر؟ ئایا ئه مه جیگه ی
 پیکه نین نییه؟ وا گریمان ئه و ده رویشیکی که پیده یه، به لام له ماله که ماندا ره گی
 داکوتاوه.

عه لائه دین به ته وسه وه پیکه نی و پیسی وا بوو که من له گهل
 بچوونه که یدام، لی که من وه لامیم نه دایه وه، به ناو ژووره که دا دهستی به
 هاتوچو کرد، ته نانهت بی ئه وه ی ته ماشای بکه م ههستم به بلیسه ی ئه و
 تو په ییه کرد که له چاوه کانیدا بریسکه ی ده دا.

خه لکی زور قسه ده که ن، عه لائه دین به غه مبارییه وه له سهری پویشته،
 خه لکی هه مان پرسیار ده که ن: خودانه ناسیک چون توانی که مه به زانایه کی
 سه نگین بکات؟ ئاخر ناوبانگی باوکمان خه ریکه وه که به فری بهر تاو
 ده تویته وه، خو ئه که ر زوو واز له و نه هینیت، رهنگه له م شارهدا مریدی دیکه ی
 دهست نه که ویت، چونکه ئیتر که س وه که ماموستایه که نایه وه ی، من له و
 باره یه وه گله یی له وان ناکه م.

پیسته ته نکه که م خسته لاوه و ته ماشای براکه م کرد. ئه و هه رچه نده
 لاویکی تازه پیکه یشتوو بوو، خه ریکوو سیمای پیاوه تی لیدمیشته. له پاره وه
 زور گورپابوو و گومانی ئه و هم ده کرد که ئه و عاشقه، لی نه مده زانی ئه و کچه
 کتیه و براده ره کانیشی نه یانده ویست پیم بلین.

برام، من ده زانم که تو شه مست خوش ناوی، لی میوانیکه و هاتووته
 ماله که مان و پتویسته ریزی بگرین. گه ر شته که راستیش بیت، گوئی له
 واته واتی خه لکی مه گره. گه ره که ئه م شته ئالوزنه که ی و ژاوه ژاو
 نه وروژنین.

که ئه م قسانه م کرد، ژیان بوومه وه، لی کارله کار ترازابوو. عه لائه دین
 مینا داری وشک به خیرایی گری گرت.

ژاوه ژاو؟، عه لائه دین هه ناسه یه کی هه لکیشا، ئه ری ئه و کاره ساته ی
 به سه رماندا هاتوو ناوی ده نیت ژاوه ژاو؟ چون ده کری ئاوها کویر بیت؟.

پیسته یه کی ته نکي دیکه هه لگرت و ده ستیکم به پوه ته نکه که یدا هینا.
 کوپیکردنی وتاره کانی باوکم چیژیکی که وریان پیده به خشیم، بویه به گویره ی

توانا هه و لم دهدا له سه ری بهرده وام بم، تا خه لکی بتوانن وتاره کانی باو کم بخویننه وه. و سرووشی لی وه ریگرن. کاره کم له گهل بچوو کیشیدا وای لیده کردم هه ست به شانازی بکم.

عه لائه دین به تهنیشتمه وه وه ستابوو و له سه ر بیزاریده ربپینی خوی بهده وام بوو و به دوو چاوی خه مین و ئازارزه ده وه ته ماشای کاره که ی منی ده کرد. هه زوو له چاره کانیئا ئه لهایه کم له پوخساری لاهه که دا به دی کرد و زانیم که هه وه جهی خوشه ویستی باو کیتی. دلم گوشره و زانیم که ئه و له شه مس تووره نییه، به لکو له باو کم تووره یه.

عه لائه دین له باو کم تووره بوو، چونکه زور خوشی نه ده ویست. هه رچه نده باو کم زانییه کی سه نگین و لیها توو بوو، که چی نهیتوانی دایکمان له مردن رزگار بکات که له سه ره تایی ته مه ندا بوو.

ئینجا گوئی: "ده لئین شه مس جادووی له باو کمان کردووه، هه روه ها ده لئین گویا تلیاککیتشه کان خویان ئه ویان ناردووه."

تلیاکیه کان گروو پیکن به وه ناسراون به شیوازیکی ورد به ژه هر دوژمه کانیان ده کوژن. کهسانی ئه م گروو په خاوه ن ده سه لاته کان و خاوه ن پایه کانیان ده کرده ئامانج و قوربانیه کانیان له شوینه گشتیه کاندای ده کوشت تا ترس و دله راوکی له نیتو خه لکیدای بلاوبکه نه وه. ئه وه بوو هه ندی هه لوای ژه هراوییان له گهل نامه یه کدا له ناو ختوه ته که ی سه لاهه دینی ئه یوبی دانا و تئیدا نوو سیبویان تو له بهرده ستماندایت. سه لاهه دین، ئه و سه ر کرده موسلمان. مه زنه ی که به رانبهر خاچه رسته کان جهنگا و قودسی رزگار کرد، زاتی نه کرد شه ریان بکات، به لکو پینی باشتربوو ئاگر به ستیان له گهلدا مؤر بکات. ئاخر چون ده کری خه لکی وا بیربکه نه وه که شه مس په یوه ندی به م گروو په وه هه بیت که ترس له دلی خه لکیدای ده چیتیت؟

ده ستم خسته سه ر شانی عه لائه دین و ناچارم کرد ته ماشای ده موچاوم بکات.

"سه رباری ئه وه، ئه ی نازانیت که ئیدی گروو په که وه ک جاران نه ماوه؟ ئیستا ته نیا له ناویک زیاتر نییه."

علائه‌دین که من له قسه‌که وردبووه‌وه و کوتی: به‌لی، به‌لام ده‌لین سی لهو سه‌ربازانه‌ی که زور ملکه‌چی حه‌سن ئه‌سه‌باحن، قه‌لای ئه‌له‌مووتیات جیه‌نشتووه و سویندیان خواردووه که بگه‌نه هر شوینی ترسی تیدا: بچینن. هه‌ندی پینان وایه که شه‌مس رابه‌ریانه.

خه‌ریکبوو ئارام نه‌میتیت، بۆیه وتم: 'خودا یارمه‌تی من بدات! ئایا ده‌توانیت پیم بلیت بۆچی ئه‌و تلیاکیانه ده‌یاننه‌وی باوکمان بکوژن؟'. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی رقیان له‌که‌سانی خاوه‌ن پایه‌یه و حه‌زیان له‌بلاوکرده‌وه‌ی ئاژاوه‌یه، علائه‌دین که‌وتبووه ژیر کاریگه‌ری پیلانگیرانه‌وه، بۆیه ئاوها وه‌لامی دایه‌وه، به‌جۆری هه‌ندی سوورایی که‌وته سه‌ر پوومه‌ته‌کانی.

ده‌بوو زور به‌پیداگری شته‌که چاره‌سه‌ر بکه‌م، بۆیه کوتم: 'ته‌ماشاکه، خه‌لکی به‌رده‌وام ده‌رباره‌ی هه‌موو شتی قسان ده‌که‌ن، نابیت بره‌وا به‌م پروپاگه‌نده خراپانه بکه‌یت. ئه‌م بیره پر له‌کینه‌نه عه‌قلت ژه‌هراوی ده‌که‌ن. له‌سه‌ر خۆت ده‌ریان بکه‌'.

هه‌رچه‌نده علائه‌دین نرکه‌یه‌کی توورپه‌یی لی هه‌ستا، لی له‌سه‌ر قسه‌که‌م به‌رده‌وام بووم و کوتم: 'وا دیاره تو به‌تایبه‌تی شه‌مست خوش ناوی، هیچ پیوستیش ناکات خوشت بو، هر له‌به‌ر پیزی باوکمان گه‌ره‌که خۆت وا پیشان به‌دیت که نه‌ختی پیزی ده‌گرت'.

علائه‌دین به‌کولوکه‌سه‌ر و رقه‌وه ته‌ماشای کردم. ئیدی تیگه‌یشتم که برا گچکه‌که‌م هر ته‌نها له‌باوکه‌م نیگه‌ران نییه و له‌شه‌مس توورپه‌ نییه، به‌لکو له‌منیش یه‌کجار توورپه‌یه، چونکه پنی وا بوو که من له‌به‌ر لاوازیم پیزی شه‌مس ده‌گرم، رهنه‌گی بیرى له‌وه‌ش کردبیته‌وه که من بۆیه ملکه‌چ و بیده‌سه‌لات دیارم تا په‌زانه‌ندی باوکه‌م به‌ده‌ست بێنم. هه‌رچه‌نده ئه‌وه هر گومان بوو، به‌لام زور ئازاری ده‌دام.

سه‌رباری ئه‌وه لینی توورپه‌ نه‌بووم و ته‌نانه‌ت گه‌ر لیشی توورپه‌بام، توورپه‌یه‌که‌م زۆری نه‌ده‌خایاند، چونکه برای بچوکه‌م و بۆ من هر ئه‌و هه‌رزه‌کاره‌یه که له‌شه‌قامه‌کاندا به‌دوای پشیلاندا رایدیه‌کرد و پینه‌کانی به‌گوماوی باراناو قورپوای ده‌بوون، هه‌روه‌ها به‌م پوژگاره خه‌ریکی نان و

شیرخواردن بوو. وهک لایوئیک له دهموچاودا که من پته و به چاو ته مهنیه وه کورته بالا دیاربوو. نهو لاهوی کاتن هه والی مردنی دایکی بیست، تاقه دلۆپتیک عه سړی نه پښت، هه موو نه وهی که کردی سهری داخست و ته ماشای پیلاره کانی خوی کرد، وهک نه وهی له سونگهی پیلاره قوراوییه کانییه وه تووشی شهرمه زاری بوو بیت به جورئ لئوی خوی گه ست پهنگی تیدا نه ما. نه وه بوو نه وشه یهک له دهمی ده رچوو و نه هه ناسه یه کی ساردی هه لکیتشا، که چی ئاواته خواز بووم که بگریایه.

لیم پرسى: "ته رئ له یادته که له گهل مندا لانی گه پهک شه پت کردبوو و به گریان وه بق ماله وه هاتیه وه و خوینی لووتت به ربووبوو، دایکمان چیی پی کوتیت؟"

چاوه کانی عه لانه دین یه که م جار بچوو کبونه وه ئینجا کرانه وه، لی وشه یهک له دهمی دهر نه چوو.

"پتی وتیت کاتن له که سئ تووړه ده بیت، پتویسته له جیاتی دهموچاوی نهو که سه، دهموچاوی که سینک بینیه به رچاوت که خۆشت دهوئ. ئایا هه ولت داوه له جیاتی پوخساری شه مس، پوخساری دایکمان بینیه به رچاوت؟ پهنگه شتیکی تیدا بدوزینه وه که خۆشت دهوئ."

زهرده خه نه یه کی پهوته نی و خیرا و شهرمن وهک هه ورئکی پهوته نی له سهر لئوه کانی عه لانه دین نه خش بوو. چهند سهرم سوړما که نه م زهرده خه نه یه په که کی دهموچاوی په واندوه.

وتی: "پهنگه بمتوانیایه، نه میستا تووړه یی دهنکی په وییوه وه.

دل م توایه وه و برا که م له نامیز گرت و نه مزانی دواى نه مه چیی پی بلیم. که باوه شی لیدام هه ستیکی دلنایای دایگرت م و پیم وا بوو که له گهل شه مسدا په یوه ندیی خوی باش دهکات و نه وهنده نابات ته پایی ده که ویته وه ماله که مان. نهو شتانه ی دواى نه وه پرویان دا، به هه له دا نه چوو بووم.

کیرا

قونیا، ۲۲ تشرینی یه‌که‌م ۱۲۴۵

به جۆشه‌وه دهرباره‌ی خودا و ئه‌و شتانه‌ی له خودا زیاتر که‌س نایانزانیت، ئه‌و پۆژه له پشت دهرگا داخراوه‌که‌وه شه‌مس و پۆمی قسه‌یان ده‌کرد. سینییه‌کم هه‌لگرت که قاپی شیرینی له‌سه‌ر بوو، له دهرگام دا و بی ئه‌وه‌ی چاوه‌ڕینی وه‌لام بکه‌م چوومه ژووره‌وه. شته‌که‌ و ده‌قی گرتبوو که من له‌وئ بوومایه، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌وای منه‌وه قسه‌ی بۆ نه‌یات و نه‌توانیت له خواردن دروستکردندا ستایشی ده‌ست‌ه‌نگینیم بکات، هیچ قسه‌یه‌کی نه‌ده‌کرد. به‌هه‌رحال ئه‌و زۆر خواردنی نه‌ده‌خوارد و پیم وا بوو که ئه‌و به‌لایه‌وه گرینگ نییه‌ خواردنی خوشی بده‌می یان نانه‌ ره‌ق. لئ ئه‌مجاره‌ کاتی ئه‌و پارچه‌ شیرینییه‌ی خوارد که خۆم دروستم کردبوو، چاوه‌کانی بریسکانه‌وه.

وتی: "کیرا، ئه‌مه زۆر به‌تامه. ئه‌وه چۆن دروستت کردوه؟"

خۆمیش نازانم چیم به‌سه‌ر هات، ئیدی له‌بری ئه‌وه‌ی په‌سنه‌که‌یم بۆ ئه‌و هه‌لوایه‌ی دروستم کردبوو، پی خوش بی‌ت، گویم له‌خۆم بوو وا وه‌لامی ده‌ده‌مه‌وه: "بۆچی ده‌پرسیت؟ گه‌ر پیتیش بلیم چۆن دروستم کردوه، خۆ تۆ ناتوانیت دروستی بکه‌یت."

شه‌مس وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ قسه‌که‌م قایل بی‌ت، ته‌ماشایه‌کی کردم و که‌می سه‌ری له‌قاند. چاوه‌ڕیم کرد له‌ وه‌لامی ئه‌وه‌دا شتی‌ک بلیت، لئ به‌ بی‌ده‌نگی و هیمنی هه‌ر وا له‌وئ وه‌ستابوو.

دوای نه‌ختی ژووره‌که‌م جیه‌نشت و بۆ ناندینه‌که‌ گه‌رامه‌وه و بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه که‌ پرووی دا. گه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م به‌یانیه‌ی پرووی نه‌دابایه، ره‌نگه‌ هیچم له‌ یاد نه‌مایه.

* * *

له ناندینه که دا به تهنیشت ئاگردانه که وه خه ریکی شیر تیکدان بووم، له
 حه وشه که گویم له هه ندئ دهنگه دهنگی سهیر بوو. به په له بۆ دهره وه پۆیشتم
 و چاوم به شیتانه ترین دیمه ن کهوت که له ژیانمدا نه مدیبوو. کتیبه کان به
 هه موو شویتیکدا بلوو بوو بوونه وه، هه ندیکیان له سه ر یه ک که له که کرابوون و
 له قه له قیان بوو، هه ندئ کتیبی دیکه سه ر ئاوی گوومه که که تیبوون و به وای
 مه ره که بی تواوه وه ئاوه که ی زۆر شین هه لگه رابوو.

له کاتیکدا پۆمی له ولاره وه ستابوو، شه مس له نیو کتیبه به سه ر یه کدا
 که وتوو ه کان کتیبیکی هه لگرت - دیوانی موته نه بی - بوو، به نیگایه کی مۆنه وه
 ته ماشای کرد و تووپی دایه نیو ئاوه که وه. که کتیبه که له ئاوه که دا نوقم بوو،
 کتیبیکی دیکه ی هه لگرت. ئه مه یان کتیبی نه پنییه کانی عه تار بوو.

له ترسان زارم به شه کرده وه. ئاخر شه مس یه ک له دوا ی یه ک کتیبه
 به نه رخه کانی پۆمی له نیوده برد! دوا کتیب که تووپی دایه نیو ئاوه که، کتیبی
 (زانسته خوداییه کان) بوو که باوکی پۆمی داینا بوو. له بهر ئه وه ی ده مزانی تا
 چ راده یه ک پۆمی باوکی خۆشه و یست و چه ند خووی به م ده ستوو سه
 کۆنه وه گرتوو، ته ماشایه کیم کرد و پیم وا بوو که له توو پره بیاندا ده ته قیته وه،
 به لام پۆمی به پوخساریکی وه ک مۆم زه رده هه لگه راو و ده ستی له رزۆکه وه
 له ولاره وه ستابوو. نه مزانی بۆ ه یچ شتی نالیت. ئاخر ئه و پیاوه ی به وای
 ته کاندنی تۆزی سه ر کتیبه کانی سه رکۆنه ی کردم، وا ئیستا بی ئه وه ی
 وشه یه ک له ده می ده ربجیت، پیاویکی شیت به به رچاوییه وه هه موو
 کتیبخانه که ی له نیو ده بات. که پۆمی نه هاته ده ست تا سنووریک بۆ ئه وه دابنی،
 من خۆم هاته ده ست، چونکه ئه مه دادپهروه ری نییه.

"ئه وه تو چی ده که یته؟"، له شه مسم پرسى: "ئاخر دانه ی دیکه له م کتیبانه
 نییه و زۆر به نه رخن. له بهر چی توو پران ده ده یته ناو ئاوه که وه؟ ئه ری تو شیت
 بوو یته؟".

شه مس وه لامی نه دایه وه، به لکو ئاوپی له پۆمی دایه وه و لیتی پرسى:
 "ئه مه بۆچوونی تۆشه؟".

پۆمی لیوه کانی هه لفرچاند و سووکه زه رده خه نه یه ک گرتی، لی هه ر
 بینه نگ بوو.

"بۆچی شتیک نالیت؟"، به سەر شووه که مدا هاوارم کرد.
 بۆمی لیم نزیکه بووه و به توندی دهستی گرتم و گوتی: "کیرا، تکات
 لیده کهم هیمنبه ره وه. من بروام به شمس هیه."
 شمس به ئاسوودهیی و بروابه خۆبوونه وه له شانی وه ستابوو و
 تهماشای ده کردم، قۆله کانی هه لکرد و کتێبه کانی له ئاوه که ده رهینا. کاتی بۆم
 ده رکهوت که هه موو ئه و کتێبانه ی له ئاوه که دا ده ریان ده هینیت و شکن، و اقم
 و پرما.

لیم پرسى: "ئایا ئه مه جادووه؟ چۆن ئه مه ت کرد؟"
 شمس گوتی: "بۆچی ده پرسیت؟ خو ئه گه ر پیتیش بلیم، تو ناتوانیت ئه وه
 بکهیت."

توو پره بووم و فرمیسکه کانم قه تیس کرد، ئینجا به ره و ناندینه که خزام که
 له م ماوه یه دا بووبوو به دالده م. له نێو مه نجه ل و مه قاله و کۆمه لی گژوکیا و
 به هارات دانیشتم و له سه لای گریانم دا.

پۆمى

قۇنيا، كانوونى يەكەم ۱۲۴۵

بېيارمان دا لەگەل شەمس پىكەو نوپۇزى بەيانى لەدەشتودەر بکەين،
ئەو بوو دواى كازيوە كەمى بەدواوہ لە مال دەرچووین. ھەريەكەمان
سواری ئەسپى خۆى بوو و ماوہيەك رۆيشتين. دەشتى پر لە گياوگۆل و
شيو و جۆگەلەمان بېرى كە ئاوى زۆر ساردیان پيدا دەرپويشت. چيژمان لەو
شەنى بەيانىيە وەرەگرت كە بەر دەموچاومان دەكەوت، دەنگى
ئاگاداركەرەوہى جۆراوجۆرى سەير لە پەلەگەنمەكانەوہ سلاويان ليدەكردین،
كاتى لەو نيمچە تاريكانەدا بە بەردەم مالا لادىيەكدا تىپەرین، جلوہبرگى
تازەشۆردراو و ھەلخراومان بيىنى بە خىرايى بە ھەموو لايەكدا دەشەكانەوہ.

لە گەرانەوہماندا شەمس جەلەوى ئەسپەكەى توندكرد و ئاماژەى بۆ
داربەرپوويەكى زەبەلاحى دەرەوہى شارەكە كرد. پىكەو لەژىر دارەكە
دانىشتين، ئاسمان بەسەرمانەوہ لەنتو سىتېرەيكى ئەرخەوانيدا ھەلواسرابوو.
كە لە مزگەوتە نزىك و دوورەكانەوہ دەنگى بانگدان بەرزبووہو و بۆ
نوپۇزكردن بانگى موسلمانانى كرد، شەمس عەباكەى لەسەر زەوييەكە راخست
و پىكەو نوپۇزمان كرد.

كە گەيشتمە قۇنيا، لەژىر ئەم دارە دانىشتەم، شەمس بەدەم قسەوہ
بیرەوہرييەكى دوور لە سەريدا بروسكەى دا و زردەخەنە گرتى، لى
ئەوہندەى نەبرد كەوتە دۇخىكى جدييەوہ و گوتى: ئەوہبوو جوتيارىك
گەياندميە جى زۆر سەرسامى تۆبوو و گوتى كە وتارەكانى تۆخەمپەوينن.
وتم: ئاوى ئەفسوونكارى پەيفانيان لى نابووم، لى ئەوہ ئەمىستا وەك
ئەوہيە لە پۇژگارىكى كۆندا بوويىت. ئارەزووى وتاردانم نەماوہ و
ليئوو مەتەوہ.

تۆ ئەفسونکاری پەیفانیت، شەمس ئەوێ بە جەختەو وە، بەلام لەجیاتى ئەوێ بىت بە خاوەنى ئاوەزىكى و تارىيىزى، بوويت بە خاوەنى دلێكى پىتمدار.

لە مەبەستى تىنەگەيشتم و لىيشيم نەپرسى. بەياني پاشماوەى شەوى رابردووى بەزاند و ئاسمان بوو بە رەنگىكى پرته قالىئامىز. لە مەودايەكى دوورى پيشمانەو شاره‌كه خەرىكبوو لە خەو رادەبوو. قەلەرەشكه هيرشيان بۆ گيلگەى سەوزايەكان هينا تا بتوانن شتيكيان دەست بكەويت. دەنگى جىرەى ئەو دەرگايانەى كه خەرىكبوون دەرگانه‌و دەرگەيشته گوتچەكان، هەروەها زەرەى كەر و گرەگرەى ئاگرى كوانووه دایساوەكان هەموو پىنكەو پيشوايى رۆژىكى نوينان دەرکرد.

لە هەموو شوپىنكدا خەلكى، بى ئەوێ كه سىك ئاراستەيان بكات يان رابەراییەتيان بكات كه دەبى چى بكەن، بۆ خۆسەلماندن سەرەخۆ هەر خۆيان خەبات دەكەن، شەمس بە سەربادانەو وەرورىكى كرد، پەیفەكانى تۆ يارمەتيان دەدات و منيش ئەوێ لە توانامدا بىت يارمەتيت دەدەم. من خزمەتكارى تۆم.

وا مەلئ، بە ناقيلييه‌و پىم گوت، تۆ هاوڕى مەيت.

شەمس بى ئەوێ گوتى بداته ناقيلييه‌كه‌م، لەسەر قسەكانى رۆيشت و گوتى: ئەوێ پەژارەى كردووم ئەوێه تۆ لە ناوخۆ قەتيسكرندا دەرئىت. جا لەبەر ئەوێ و تارىيىز و ئامۆزگارىكەريكى ناودارىت، هەواداران و مريدەكانت دەورت دەدەن، بەلام دەربارەى خەلكە رەشوكىيەكه چى دەزانىت؟ وەك سەرخۆشەكان و سەوالكەرەكان و دزەكان و لەشفرۆشەكان و قوماربازەكان - كه دلدەرەوێهەكيان نىيە و تووشى سەختترين جۆرەكانى سەتم و كۆلى دەبن. ئايا دەتوانين هەموو خەلقەندەكانى خودامان خۆش بوو؟ ئەمە تاقىكردنەوێهەكى قورسە و تەنها خەلكىكى كەم دەتوانن پىندا تىپەرن.

كه دەرژەى بە قسەكەى دا، بىنيم ناسكى و پەژارەيك لەسەر پوخسارى نەخش بوون، شتيكى دىكەشم بەدى كرد كه لە سۆزىكى دايكانە دەچوو. وتم: تۆ راست دەكەيت. من بە خوشگوزەرانى ژيام، تەنانەت نازانم كه خەلكى ئاسايى چۆن دەژين.

شەمس چنگى خۆلى ھەلگرت، لە كاتىڭدا خۆلەكە لە نىوان
ئەنگۈستەكانىيەو دەھاتە خوارى، بە ھىمنى لەسەرى پۆيشت: 'گەر بتوانىن
بپوا بە ھەموو شتە جياواز و دژەكانى گەردوون بەيىنين، ئەوا ھەموو شتىك
لە يەك بۆدەقەدا دەتويىتەو'.

ئەوسا شەمس چلەدارىكى وشكى ھەلگرت و بە دەورى داربەپرووھەدا
جەغزىكى گەورەى كىشا. كە ئەوھى تەواوكرد، ئىنجا ھەردوو بەالى بەرەو
ئاسمان بەرزكردەو، ھەك ئەوھى بە دەستەكانى پەتتىكى نادىارى گرتىت،
دەستى كرد بە وتتى ھەر نەودونۆ ناوھ جوانەكەى خودا و ھاوكلات لەنىو
بازنەكەدا دەستى بە خولانەوھە كرد، سەرەتا بە ھىمنى و لەسەرخۆ، ئىنجا مينا
ھەلكردى شىنەى ئىوارە. زۆرى نەبرد چەشنى گەردەلوولپىك بە توندى و
خىرايىيەوھە خولانەوھەكەى زۆرتەر كرد. خولانەوھە بە جەشوخووشەكەى ئەوھەندە
دەلگىر و كارىگەر بوو، خەرىكبوو ھەستم دەكرد ھەك ئەوھى تىكرەى
گەردوون - زەوى و ئەستىزەكان و مانگ - لەگەلدا بخولیتەو، دەستم بە
تەماشاكردنى ئەم سەما سەيرە كرد و ئەو وزەيەم بىرچووەوھە كە لىتى
دەدرەوشايەوھە و پۆج و جەستەمى داگىر كردبوو.

شەمس وردەوردە خولانەوھەكەى ھىواش كردەوھە تا بەتەواوى وەستا. كە
ھەناسەى دەدا سىنگى دەھەژى، دەموچاوى سىپى ھەلگەر، لەناكاو ھەك
ئەوھى بە قوولى دەنگى لە دوورەوھە بىت، گوتى: 'گەردوون يەك خەلقەندەيە.
ھەموو شتىك و ھەموو كەسىك بە تۆپىكى شاردرەوھى كۆمەلە چىرۆكىكەوھە
بەستراونەتەوھە. ئىدى بزانىن يان نا، ھەموومان لە گفتوگۆيەكى بىدەنگدا
ھاوبەشىن. لەوھەدا ھىچ زەرەر و زيانىك نىيە. مېھرەبان بە و تەنانەت ئەگەر
قسەكانت بى مەبەست و پاكىش بوون، چەندوچوون مەكە، چونكە پەيغەكان
كە لە زارمانەوھە ھەلدەقولتەن ون نابن، بەلكو لە ئالايىيەكى بىگوتايىدا بۆ
ھەتاهەتايە دەمىنەوھە و لە كاتىكى گونجاودا بۆ لامان دەگەرپىنەوھە. ئازارىي
تاقە مرقۇتىك ھەموومان ئازاردەدات، خووشى و گەشىي تاقە مرقۇتىك
ھەموومان دەخاتە زەردەخەنە.

يەككى لە رىساكانى عەشق وا دەلەيت.

ئىنجا نىگايەكى خۆتىھەلقورتانى كىردىم، دەۋسى ئاۋمىدىيەك لە قوۋلايى
چاۋەكانىدا دياربۇو، دەۋسى خەمىك كە پىشتىر لەۋدا نەمدىبۇو.
شەمس گوتى: 'پۇژى دىت تۇ لە پۇژەلات و لە پۇژاۋا بە دەنگى
خۆشەۋىستى دەناسرىت، ئەۋ كەسانەى كە قەت دەموچاۋىشتىان نەدى بىت،
سرووش لە دەنگت وەردەگىرن.'

بە گومانەۋە لىم پرسى: 'چۆن دەبىت ئەۋە پروبدات؟'.
شەمس لە ۋەلامدا گوتى: 'لەميانەى پەيقەكانتەۋە، بەلام من لىرەدا
دەربارەى ۋانەۋتەۋە و وتارەكان قەسەناكەم، بەلكو دەربارەى شىعەر دەدویم'.
'شىعەر، بە دەنگىكى پىچىچىر وتم: 'ئاخر من شىعەر دانانىم. من زانايەكى
ئايىنىم. قەسەكەم زەردەخەنەيەكى شاراۋەى لەسەر دەموچاۋى شەمس نەخش
كرد.

'ھاۋپىم، تۇ دەبىتە يەككى لە جوانترىن ئەۋ شاعىرانەى كە دىنا دەيانناسىت'.
خەرىكبۇو ناپەزايى دەربىرېم، لى نىگايە كەكلاكرەۋەى چاۋەكانى شەمس
ژىۋانى كىردمەۋە و نەموىست دەحكەى لەگەلدا بكەم، بۆيە گوتىم: 'ئەۋەى
پىۋىست بىت پىكەۋە دەيكەين. پىكەۋە لەسەر ئەم پىگەيە دەپۆين'.
شەمس بە تىفكرىنەۋە سەرى بادا و بە شىۋەيەكى ترسناك بىدەنگ بوو و
چاۋى بېرىيە پەنگە كالەۋەبۇۋەكانى ئاسۆ. كە دەستى بە قەسە كىردەۋە بەۋ
ۋشە شوۋمانە دەستى پىكرد كە قەت بەرۇكىيان بەرنەدەدام و بەردەوام
پۇچيان برىندار دەكردىم: 'ھەرچەندە يەكجار خەزەكەم لەگەلدا بىم، لى دەبىت
خۆت بە تەنيا ئەۋە بكەيت'.

لىم پرسى: 'مەبەستت چىيە؟ بۇ كۆى دەپۆيت؟'.
شەمس بە خەمبارىيەۋە لىۋەكانى كرژ كىردەۋە و چاۋەكانى ھەلبېرى و
وتى: 'شتەكە لەدەست مىندا نىيە'.

بايەكى سارد مىنا ھەۋالى ئەۋەى پى بىت كە پايز ۋا لە دەرگامان دەدات،
لەپ بەسەرماندا ھەلىكرد و ھەۋا ساردى كرد. ئاسمانى شىن و بىگەرد بە
خوناۋى فېتك وەك بەركەۋتنى پەپۇلەيەك ختوۋكەدەر و ناسك، دەستى بە
خوناۋا كرد. ئەمە يەكەم جار بوو بىرىم لەۋە كىردەۋە كە شەمس دەپۋات. ئىدى
ئەۋە بوو بەۋاى ئازارىكى تىژ لە سىنگىدا.

سولتان وهلهد

قونیا، کانوونی یه کهم ۱۲۴۵

به بیستنی ئه واته واته، رهنگه هه ندی کهس چیژیان وه رگرتیت، لی من به بیستیان ئازارم ده چه شت. ئاخر چون ده کری خه لکانیک ده رباره ی شتگه لی دلیا نه بن و ئه وه ندده داخ له دل و له خو بایی بن؟ خه لکیک ئه وه ندده له راستیه وه دوور بن، گهر ترسناک نه بن شتیکی سهیره! ئاخر ئه وان له وه په یوه ندیه قووله تیناگه ن که من به باو کم و شه مسه وه ده به ستیتته وه. ئاشکرایه که ئه وانه قورئانیان نه خویندو وه ته وه، خو ئه گهر بیان خویندایه ته وه، ئه وه ده یانزانی که چیرو که لیککی هاو شتیه هه ن و باسی خیر و به زه یی پو حیی ده که ن، وه ک چیرو کی موسا و خدر.

له سووره تی (الكهف - ئه شکه وت) دا، زور به پوونی باسی ئه وه کراوه. موسا پیاوکی په یه وه کراو و مه زن بوو و بوو به پیغه مبه ر، سه رباری ئه وه ش پابه ر و یاسادانه ریکی بیهاوتا بوو. ئه وه بوو که کاتی ئه وه هات هه سقی کرد زور ئاتاجی-هاو له لیککی پو حیه تا چاوی ستیه می بکاته وه، ئه وه هاو له ش ته نیا خدر بوو، که دله ره وه ی کۆستکه وتوان و که سه رداران بوو.

خدر به موسای گوت: "خودا فه رمانی پیکردم که به دنیا دا بگه ریم و ئه وه بکه م که پتویه سته بیکه م. تو ده لیت ده ته وی له گه لمداییت. جا گه ره ر ده ته وی له گه لمداییت، ئه و تا خو م بۆتی باس نه که م، ده رباره ی هیه شتی پرسیارم لی مه که."

موسا وتی: "ده مبینیت ئارام ده گرم و له هیه شتیکدا بیفه رمانیت ناکه م." هه پیا یان لیکرد و له پینگه دا سه ریان له چه ندین شوین دا، لی موسا سه ری له کرده وه کانی سو رما بوو. به به رچاویه وه میژدمندا لیککی کوشته و

پاپۆریکی کون کرد. موسا خۆی پئی نه گیرا و لیتی پرسى: 'ئهم کاره کاره ساتبارانهت بۆچی کرد؟'

'ئهی پیم نه وتیت که پرسیارم لی نه کهیت؟'

موسا هه موو جارئ پرسیارى لیده کرد و هاوکات ته وازۆی لی ده خواسته وه و به لیتی پیده دا که دووباره پرسیارى لی نه کاته وه، لی به لینه که ی نه ده برده سهر. له کۆتاییدا خدر هۆی رهفتارهکانى خۆی بۆ پروون کرده وه. موسا ورده ورده تیگه یشت که هه ندئ شت به خراپ یان به مایه ی به دبختی ده رده که ون، لی زۆر جار ده بنه مایه ی خیر و خوشیه کی له شیوه دا به کاره سات داپۆشراو، کاتیکیش شته کان پروون ده بنه وه، رهنگه بۆ ماوه یه کی دوور زیانیان لی بکه وینه وه. ئیدی ئه و ماوه کورتی که له گه ل خدردا بوو، له ژیانیدا بوو به زۆرترین ئه زموونی سه رسوپه یته ر.

وهک له م حه کایه ته هتاداره دا دیاره، له م دنیا یه دا هه ندئ براده رایه تی هه یه بۆ که سانى ئاسایى پروون نییه، لی راسه تییه که ی ئه وه یه ئه و براده رایه تییه هه ندئ که نالی تر پیکدینیت و ده بیته مایه ی فراوانکردنی حکمه ت و دووربینیه کی قوولتر. شه مسیش له ژیانى باوکمدا ئاوها ده بینم.

ده زانم خه لکی تر به و شیوازه شته که نابین که من ده بینم، ئه مه ش نیگه رانم ده کات. شه مس بۆ به دبختی شته کان و ئاسان ناکات تا خو شه ویستی و دو ستایه تی خه لکی بۆ خۆی به ده ست بێتیت. ئاخه ئه و له به ر ده رگای ته کیکه به شیوه یه کی هه ره شه ئامیزه وه داده نیشت و هه ر که سی بیه وئ بۆ بینى باوکم بچیته ژوره وه، پئی لیده گریت و لیتی ده پرسیت: 'بۆ ده ته وئ مه ولانای مه زن بینیت؟ ئه و دیارییه چیه که بۆت هیناوه؟'

ئیدی میوانه که زمانى تیکده ئالیت و ده که وینه ترمه ترم، به لکو داوای لیبووردنیش بکات شه مس ریگه ی نادات بچیته ژوره وه. هه ندئ له م سه ردانیکه رانه دواى چه ند رۆژ دووباره به ده ستو دیاریى وهک میوه ی وشکه وه کراو یان چه ند دراویکی زیو یان به رمالی ئاوریشم یان به رخه کۆرپه، ده هاته وه. شه مس به بینى ئه م شتانه ده هری ده بوو و چاوه ره شه کانى ده بریسکانه وه و ده موچاوی سووره لده گه را و دووباره ده ری ده کردنه وه.

پوژیکیان پیاویک رقی هستا و به پووی شه مسدا هه لشاخا: "کئی ئو مافهی پیداویت که دهرگای مه ولانا به پووماندا دابخهیت؟ واز له وه بینه که ههر که سئی دیت و پرسپاری لیده که ییت که چیی له گهل خویدا هیتاوه! ئهی تو خوت چیت هیتاوه؟".

شەمس بۆ ئەوێ هەموویان گوێیان لەی بێت بە دەنگێکی بەرز و تی: "من ئەفسی خۆم هێناوە. لەپای ئەودا قوربانیم بە سەری خۆم داوە."
پیاوێک بە ترمە ترم و بە شلە ژاوییهوێ که لە توورپەیی زیاتر بوو، دوورکەوتەوێ.

* * *

له هه مان پوژدا له شه مسم پرسى ئاخو کاتى هه موو خه لکى به خراپى
لبنى تیده گن و پیزی ناگرن، هه ست به نیکه رانى ناکات؟ به ترسیشه وه ئەمم
پینگوت ئاخو له م دواییه دا دوژمنیکی زوری بوخوی پهیدا کردبوو.
شه مس وا دیار بوو که و ته بیر کردنه وه وه و وهک ئەوهی ئەو شتانهی
دهرباره ی ئەو دهیانلیم، بیرۆکه یه کی پی نه بیته، گوتی: "به لام من هیچ
دوژمنیکم نییه"، له سه ری پویشته، "پهنگه عاشقانی خودا په خه گریان
رکابه ریان هه بیته، لی دوژمنیان نییه".

به نا قاييلويه گوتم: "به لئی، به لام تو له گهل خه لکيدا شه پر ده که يت".
شه مس بهر په رچی دامه وه و گوته: "من شه پريان له گهلدا ناکه م، به لکو
شه پر له گهل هه ستی خو به زلزانيناندا ده که م، نه مه يان شتيکی جيايه".
ئينجا به هيمنی گوته: "نه مه پرئسايه که له چل پرئساکه: (نه م دنيايه له
چپايه کی به فرگرتوو ده چيت که دهنگی تو بداته وه، هه موو نه وه ی ده يليت،
باش يان خراب به شيوه يه که له شيوه کان بق لای خو ت ده که پرته وه. له بهر
نه وه که ر که سيک به خراپه باسی کردیت، تو ش به هه مان شيواز به خراپه
باسی نه وت کرد، نه وا شته که خراپتر ده ييت. نه وسا نه فسی خو ت ده بينيت له
بازنه يه کی به تالدا بووه ته هيزيکی رقبه خش. له بهر نه وه که ره که به دريژايی
چل شه و چل پوژ دهر باره ی نه و که سه به شيوازيکی ناسک قسه بکه يت و
بيربکه يته وه. له کوتاييدا هه موو شته کان له گهل يه کتردا جيا ده بن، چونکه
خو ت له ناوه وه حيا ده بيت).

گوتم: 'بهلام خه لکی دهرباره ی تو شتی زور ده لئین، تهنانهت گومان له و په یوه نندییه ی نیوان دوو پیاو ده کهن، که ناکړی باس بکړی،' له کوتاییدا خه ریکبوو ده نگم لیم ټیکبات.

که شه مس ئه وه ی بیست، دهستی له سره قوالم خا وکرده وه و وهک هه میسه زه رده خه نه یه کی ئاسووده گرتی و ئهم چیرۆکه ی بۆ گپرامه وه.
دوو پیاو له ولایتیکه وه بۆ ولایتیکی تر سه فه ریان ده کرد، که یشتنه جوگه له ئاویک که به هو ی بارانی زوره وه ئاوه که ی هه ستابوو. ئه وهنده ی نه مابوو له جوگه له که به پنه وه، ئافره تیکی جحیل و جوانیان بینی به تنیا وه ستابوو و ئاتاجی یارمه تی بوو. ده سه بجی یه کئ له پیاوه کان به ره و لای رۆیشت و به باوه ش هه لگرت و له جوگه له که په راندیییه وه، ئیدی له وه به ره وه داینا و دهستی دو عاخوازیی بۆ هه لبری، ئینجا که و تنه وه ری.

له ماوه ی ئه و مه و دایه ی له سه فه ره که یان مابوو یان، ریپواری دوو هم هه ر بیده نگ و گرژ بوو و وه لامی پرسیاره کانی براده ره که ی نه ده دایه وه. دوا ی چهنده سه عاتیکی گرژی، ئیدی بیده نگیییه که ی شکاند و گوئی: 'بۆچی ده ستت بهر ئه و ئافره ته که وت؟ بۆی هه بوو له خشته ت بیات! چونکه بۆ پیاو هه رامه دهستی بهر ئافره تیکی ئاوها بکه ویت.'

پیاوی یه که م به هیمنی وه لامی دایه وه: 'هاو پریم، من ئه و ئافره ته م هه لگرت و له وه به ری جوگه له که دامنا و له وئ وازم لئی هینا، لئ تو له وساوه هینشتا هه ر هه لگرتوه.'

'هه ندئ که س ئاوه ان، شه مس گوئی، ترس و بیرکردنه وه ی لایه نگرانه یان به شان هه لگرتوه و ئه و باره قورسه ده یان پلیشینیته وه. که ره له ده می یه کیکت بیست گوا یا ناتوانیت له و په یوه نندییه ی نیوان من و باوکت ټیگات، پتی بلئ با مه ژگی خوی بشواته وه.'

ئىلا

نۇرتامبىتون، ۱۵ى حوزيران ۲۰۰۸

بېرسىت و بلىت چۆن بووم به سۆفى؟ منىش پىت دەلىم له نىوان شه و
و پۇژىكدا نه بووم به سۆفى.

ناوى راسته قينه م كرىگ ريتشارد سۆن-، له شارى كىنلق تشپىرقى
له دايك بووم، كه به ندهرىكى دووره و دهكه وىته ناوچه به رزاييه كانى
ئوسكوئله نداوه. كه رابردووم بىرده كه وىته وه، به ئه لهاييه كى زۆره وه به له مى
پاوكردن و ئه و گه نجانم بىرده كه وىته وه كه بارى قورسى ماسىيان
هه لگرتبوو، هه روه ها پيشووى گزوكىاي ده رىاييم بىرده كه وىته وه كه چون
مارى سهوز شۆرپو بوو نه وه، ئه و بالنده فیتو و كه رانه ی كه به درىژايى لمى
كه ناره كه ده فرين و كرمىان هه لده گرت وه، ئه و گزوكىايانه ی له هه ندی شوئى
ده گمهن و سهخت ده روان، هه روه ها بۆنى تىژ و سوئرى ده رىام
بىرده كه وىته وه. ئىدى ئه و بۆنه و سه ربارى بۆنى چىاكان و ده رىاچه كان و
ئه و دلىاييه خه ماوييه ی كه بالى به سه ر ژيانى ئه و رووپاى دواى جهنگدا
كىتسابوو، پاشخانى مندالىى منيان پىك هىنابوو.

له كاتىكدا له شهسته كانى سه ده ی بىسته م جيهان لىژ بوو بوو وه و
بوو بوو به شانۆى خۆپيشاندانى قوتابىيان و فراندنى فرۆكه و هه لگىرساندنى
شۆر شه كان، من له هه موو ئه وانه دووربووم و له سووچىكى هىمن و سهوز
خۆم مت كردبوو. باوكم كىتبخانه يه كى بۆ فرۆشتنى كىتپى به كار هىتراو هه بوو،
دايكمىش ئه و مه رانه ی به خىوده كرد كه خورىيه كى زۆر نايابيان هه بوو. له
مندالىمدا هه ستم به له زه تى ئه و ته نىاييه ده كرد كه شوانه كه تىندا ده ژىا،
هه روه ها ئه و هه سته ی كه كىتيفروش هه يه تى. پۇژانىكى زۆر به سه ر

درهختیکی به ته مه ندا هه لده زنام و دیقه تی دیمه نی دهو روبه رم ددها و پیم وا بوو که من هه موو ژیانم له وی به سه رده به م. دلم ئه لهای سه رکیشی دهکرد، به لام کینلو تشپیرفیم زور خوشده ویست و به خته وهر بووم و بپوام به شته چاوه پوانکراوه کانی ژیا نی خۆم هه بوو. ئاخر چۆن بزنام که خودا نه خشه یه کی تری داناوه؟

دوای ئه وهی گه یه شتمه ته مه نی بیست سال که متر، دوو شتم دۆزییه وه که بۆ هه تاهه تایه ژیانمیان گۆری، یه که میان ئامیری وینه گرتنی پیشه یی بوو، ئه وه بوو ناوی خۆم له خولیکی فیربوونی وینهی فۆتوگرافی تۆمارکرد و نه مه ده زانی که خوو ده ده مه شتی به دریزایی ژیانم به حه زیکی لاهه کیی داده نستم. دووه میان خوشه ویستی بوو. ئه وه بوو ئافره تیکی هۆله نستم خوشویست که ناوی مارگۆ بوو که له گه له دهسته خوشکه کانیدا به ئه وروپادا گه شتی دهکرد.

مارگۆ هه شت سال له من گه وره تر بوو، بالابه رز و جوان و لامل بوو. خۆی به بۆهیمی و نموونه یی و رادیکالی داده نا و تیکه لای هه ردوو په گه زه که ی دهکرد، چه پره و ئاژاوه گیر و فره پۆشنییری و چالاکی بواری مافی مرۆف و چالاکی به ره له ستکاری پۆشنییری باو بوو، هه روه ها میتینه یه کی ژینگه پاریز بوو. ئه مانه زاراوه گه لی بوون گه ر یه کی له باره یانه وه پرساری لی کردبام نه مه ده زانی پیناسه یان بکه م، به لام هه ر له سه ره تاوه سه رنجم دا که ئه وه شتیکی تر ده گه یه نیت: ئافره تیکی ئه مبه ر و ئه و به رکه ر. مارگۆ ئافره تیک بوو ده یته وانی له چه ند خوله کیکدا له نیوان دلخوشیه کی زیده پۆ و خه مۆکیه کی ته نکدا بیت و بچیت. زور ده مه ده می بوو و هه میشه به و شته توور په ده بوو که خۆی به دوو پووی (شینوازی ژیا نی بۆرژوازیانه) لیک ده دایه وه. هه ولی ددها له هه موو ورده کارییه کانی ژیان بگه ریت و دژی کۆمه لگه جه نگی به رپا دهکرد. تا پۆژی ئه مپۆمان ئه وه م له لا بووه ته مه ته لیک که هیشتا ده سته به رداری نه بووم و وازم لینی نه هیناوه، به لکو خۆم داوه ته ده ست گیتراوی که سایه تییه ده مه ده مییه که یه وه، چونکه له خوشه ویستی ئه ودا نوقم بوو بووم.

مارگۇ پىنەۋپەزىيەكى بىۋىنەبوو، ھەرچەندە لىۋانلىق بوو لە بۇچوونى شۆرەشگىنرەنە و بويىرىيەكى رەھا و داھىنەرەنە، ھاۋكات گوللىكى دەستىردى فەشەل بوو. ئىدى بىر يارم دا پىشتى بگرم و بىپارىزم، نەك ھەر لە دىنای دەرەۋە، بەلگۈ لە نەفسى خۇيشى بىپارىزم. ئايا ئەۋەندەى مەن خۇشم دەۋىست، ئەۋىش مەن خۇش دەۋىست؟ پىم وا نىيە، بەلام دەمزانى كە ئەۋ بە شىۋازە خۇپەرسىتىيەكەى خۇى كە بىرىتى بوو لە پوخاندنى خود، خۇشى دەۋىست.

بەم جۆرە تەمەنم بىست سال بوو لە ئەمستردام گىرسامەۋە، ئىدى لەۋى ھاۋسەرگىرىمان كرد. مارگۇ كاتى خۇى بۇ ئەۋ پەنابەرەنە تەرخان كرد كە بە ھۆكارى سىياسى يان مەۋى پوۋيان كەردە ئەۋروپا. بەۋاى كارەكەيەۋە لە پىخراۋىك كە سەرپەرىشتى پىۋىستى پەنابەرەكانى دەرە، كۆمەكى ئەۋ زىيانلىكەۋەتۋانەى دەرە كە لە ھەموو شىۋىنكى دىۋاۋە بۇ ھۆلەندا ھاتىۋون و ئەمىش بوۋبوو بە فرىشتەى فرىادەرەسىان و زۆر لەۋ خىزانانەى لە ئەندۇنىسىا و سۇمال و ئەرژەنتىن و فەلەستىنەۋە ھاتىۋون، ناۋى كچەكانى خۇيان نا مارگۇ.

لى مەن ئەۋەندە بايەخم بە شتە گرىنگەكان نەدەدا، چۈنكە سەرقالى ئەۋە بووم پەلەم بەرز بىيەتەۋە. دۋاى ئەۋە لە كۆلىزى كارگىرى دەرچووم، لە كۆمپانىيەكى ئىۋەۋەلەتى كارم كرد. مارگۇ گۈيى بە بارودۇخم يان موۋچەكەم نەدەدا، ئەمەش ۋاى لىكردم تەماحم بىكەۋىتە سەر ۋەدىيەنى دەستكەتى تورپەھات. زۆر تىۋوى دەسەلاتخۋازى بووم و دەمەۋىست دەۋسى دەست و پەنجەم بەسەر ھەموو دىۋادا جىيەيلىم.

پلانم بۇ ھەموو ژيانمان دانابوو، بىر يارمان دابوو دۋاى دوو سال ئىنجا مەندال بىخەينەۋە. دوو كىژۆلە ئەۋ ۋىنەيەيان تەۋاۋ دەرە كە لە ھەزرى خۇمدا بۇ خىزانىكى نمۈنەى ۋىنەم كىشاپوو. لەۋ بانەپۇژەى لە بەردەممان دىاربوو دۇنيا بووم. لە ۋلاتىك دەژيان لە ھەموو ۋلاتانى سەر زەۋى ئاسايشى زياتر تىدا بوو، يەككى نەبوو لەۋ ۋلاتانەى كە ئازاۋەيان تىدا بىلابوۋبوۋەۋە و خەلكى ۋەك ناركازىكى ئاۋ لىپراۋ بە لىشاۋ پوۋيان دەرە ئەۋروپا. لە ھەرەتى لاۋىتى بوۋىن و تەندروسىتىيەكى باشمان ھەبوو و يەكترمان خۇشەۋىست.

ئىستا زۆر ھەستەمە بېروابكەم كە من گەشتومەتە تەمەنى پەنجاوچار
سالى و مارگو مردوۋە.

مارگو يەكجار لەشساغ بوو، لە سەردەمىكدا ئەو پوۋەكخۆر بوو، ھىشتا
ئەم وشەيە نەناسرابوو. ھەولى دەدا خواردنى تەندروست بخوات و بەردەوام
وەرزشى دەكرد و ھىچ دەرمانىكى نەدەخوارد. دەموچاۋە پەريئاساكەى
تەندروستى لى دەتكا و بەردەوام جەستەى بارىكەلە و لاواز بوو. بە جۆرى
بايەخى بە خۆى دەدا لەگەل جياوازيى نىوان تەمەنمان، من لەو بەتەمەنتر
دياربووم.

مارگو بە شىۋەيەكى چاۋەپواننەكراو مردنىكى ئاسايى مرد. شەۋىكيان
لەدواى سەردانىكى بۆ لاي پۆژنامەنووسىكى پووسى كە داواى پەنابەرىتى
كردبوو، لە گەپانەو دەدا لە ناو دەراستى رىگەى خىرا ئۆتۆمبىلەكەى پەكى
دەكەوئەت. ئىدى شتىكى كردبوو لەگەل كەستى راستەقىنەى ئەودا نەدەگونجا.
ئاخر ئەو ژنىك بوو بە كەمى وابەستەى ياساكان بوو. ئىدى لەجىياتى ئەو
چوار لايتى ھەلبكات و چاۋەپى بەھاناھاتنەو بەكات، ئۆتۆمبىلەكەى
جىدەھىلەت و بەپى بەرەو گوندىكى نىك دەپوات. چاكەتىكى خۆلەمىشى
تارىك و پانتۆلىكى تۆخى لە بەر بوو و ھىچ ئاماژەيەكى ھەك لايت يان ھەر
شتىك واى لى بەكات كە بىنەرى، پىنى نەبوو. ئىدى بارەلگىك كە لە
يۆگسلاۋىا ھەھات لى دەدات. شوفىرەكە گوتبووى نەيدىو، چونكە مارگو
بەتەواوى لەنىو تارىكەشەو دەدا توابوو ھە.

پۆژانىك گەنج بووم. خۆشەويستى چاۋەكانى بۆ ژيانىكى جوانتر
كردەو، بەلام دواى ئەو ئەو ئەو ژنەى كە خۆشم دەويست لەدەستم دا،
گۆرپانىكى گەرە لە شىۋەمدا پووى دا، ئىدى نە ئەو لاۋە بووم و نە ئەو پياۋە
پىگەشتوۋە، بەلكو بووم بە ئاژەلنىكى سەندەمكراو. ئەم قوناغەى ژيانم ناو دەنم
پىتى (س) لە وشەى (سۆفى).

ھىوادارم بەم نامە درىژە بارتم گران نەكردىت.

لەگەل خۆشەويستىم.

عەزىز

گوئی بیابانی له شفرۆش

قونیا، کانوونی دووهم ۱۲۴۶

بەه‌وای ئەو شەرمەزارییەیی که له مزگەوتەکه تووشم بوو، ئیدی خاوەن سۆزانیخانەکه پێگهی نەدەدام بۆ هیچ شوێنی دەرچم و بۆ هەتا هەتایە له سۆزانیخانەکه بووم بە بەندکراویک، بەلام ئەوە بیزاری نەدەکردم، چونکه ئارەزووم له هیچ شتێک نەما بوو.

ئەو دەموچاوه‌ی که به‌یانی هەموو پۆژیک له ئاوێنەدا سلاوی لێدەکردم تا دەهات زەردتر هەلده‌گه‌را، قژم شانە نەدەکرد، یان پوومه‌ته‌کانم هەلنەدەگلۆفی تا پهنگی سووراوه‌که بگرن. کچه‌کانی دیکه خەریکبوون له پوختسارم دەپه‌وینه‌وه له‌بەر ئەوه‌ی سه‌رنج‌راکێش نەبوو، ده‌یانگوت سه‌روسه‌کووت وا ده‌کات مه‌عمیله‌کان بته‌کینه‌وه. پهنکه قسه‌که‌ی ئەوان راست بوو. پۆژیکیان پێیان گوتم که مه‌عمیلێک سووره له‌سه‌ر ئەوه‌ی بمیینیت، بۆیه هه‌ستم به‌ دڵنیا بیه‌ک کرد.

کاتی بۆم دهرکه‌وت که ئەوه پێپرسه، ترسم لێنیشتم. که له ژووره‌که‌دا به‌ ته‌نیا له‌گه‌لیدا بووم، لێم پرسى: 'حه‌سه‌سیکی وه‌ک تو لێزه چی ده‌کات؟'. به‌ ده‌نگیکى قورسى هێماداره‌وه‌ گوته‌ی: 'ده‌ی باشه. خۆ هاتنی من بۆ سۆزانیخانەیه‌ک له‌ چوونی له‌ شفرۆشیک بۆ مزگه‌وت نامۆتر و سه‌یرتر نییه‌'. گوتم: 'من دڵنیا بووم که له‌و پۆژه‌دا ده‌ته‌ویست بمکوژیت. من به‌ ژیانم قه‌رزازی شه‌مسی ته‌وریزیم'.

وته‌ی: 'جاریکی تر له‌ به‌رده‌م مندا ناوی ئەو زه‌ندیق و کافره قێزه‌وته به‌ ده‌مدا نه‌یه‌ت'.

‘نەخىر ئەو خوانەناس نىيە، نازانم چىم بەسەرھات، لى گويم لە خۆم بوو
 ئاوا دەلنم: ‘لەو رۆژەو شەمسى تەوریزی چەند جارئ سەردانى کردووم.
 ‘ئاوا! دەرویشىك و لە سۆزانیخانە بیت!، پىپرس مشەمشىكى لىوہ ہات،
 ئەوہم لا سەیر نىيە.

وتم: ‘شەكە وا نىيە. ئەوہى تۆ بىرى لىدەكەيتەوہ قەت وا نىيە.
 لەوہ پىش باسى ئەوہم بۆ كەس نەكردبوو، ئىدى نازانم چى واى لىكردم
 كە ئىستا ئەوہ بە پىپرس بلنم، بەلام شەمس لەم چەند مانگەى دوايىدا ھەموو
 ھەفتەيەك سەرى لىدەدام. نازانم چۆن دەيتوانى بى ئەوہى كەسىك ببىينىت بە
 تايبەتى خاوەن سۆزانیخانەكە، دزە بكات و بىتە ناو سۆزانیخانەكەوہ. رەنگە
 كەسىكى تر مەزەندەى ئەوہى بکردايە كە جادووى رەش دەكات، بەلام
 دەمزانى كە ئەمە راست نىيە و شەمس پياوئىكى باشە- بڕوادارە - و بەھرەى
 تايبەتى ھەيە. جگە لە داىكم لە كاتى مندالىمدا، شەمس تاكە كەسىك بوو كە
 بەبى بەرانبەر بە ناسكى و نيانى مامەلەى دەكردم. ھەر ئەو بوو فىرى كردم
 گەر شەكە گەيشتە ئەوپەرى خراپىش، ناوئىد نەبم. كە پىم گوت كەسىكى
 وەك من ناتوانىت لە رابردووى خۆى رزگار بىت، يەكئى لە رىساكانى
 بىرھىنامەوہ كە دەلەت: (رابردوو لىكدانەوہيە و ئايندە خەيالە. دنيا وەك
 ئەوہى ھىلىكى راست بىت لەمیانەى رۆژگارەوہ ناجوولەت، تا لە رابردووەوہ
 بەرەو ئايندە بڕوات، بەلكو رۆژگار لەمیانەى ئىمەو لە ناوہوماندا لە چەندىن
 لۆلەپى بىكۆتايىدا دەجوولەت. ھەتاھەتايى زەمەنى رەھا ناگەيەنەت، بەلكو
 نەمرى دەگەيەنەت. گەر ويستت پووناكى ھەتاھەتايى تاقي بكەيتەوہ، ئەوا
 دەبىت رابردوو و ئايندە لە ئاوەزت دەربكەيت و لەنىو چركەساتى ئىستادا
 بژييت).

شەمس لەسەر قسەكەى بەردەوام بوو: ‘وہك دەبىينىت، ئەم ساتەى ئىستا
 ھەموو ئەوہيە كە بووہ و ھەموو ئەوہشە كە دەبىت. كاتى لەم راستىيە
 تىدەگەيت، ئىدى شتى نامىينىت لىنى بترسىت، ئەوسا دەتوانىت ھەتاھەتايە ئەم
 سۆزانیخانەيە بەجى بھىلەت.

* * *

پٽپرس سهيري دهموچاوي دهكردم. وهك ئهوهي له ژوورهكه دا كه سيكي
ديكه مان له گهلدا بيت، چاوي راسته ي بهر وه لاوه خپلكرده وه، كه سيك كه من
نهمده بيني، ئهمه ش ترساندمي.

زانيم ئيدي نابيت باسي شمس بكم، قاپي بيرهم داني و به پهله
هه ليقوراند.

كه واته شاره زانيت له چي ههيه؟، دواي ئهوهي پٽپرس قاپيكي ديكي
بيره ي خواره وه، لي پرسیم: ئهري ئي وه كچان بههره يكي تايه تيتان نيه؟
ئايا سه ماي پوژه لاتي ده زانيت؟.

وتم بههره يكي له م بابته تانم نيه، ئه بههرانه يش كه له رابردودا
هه ميوون، دواي ئهوهي تووشي نه خوشيه كي ناديار بووم، له دهستم دان. ئي
ئه گهر خاوه ن سوزانيخانه كه ش بژنه ويت شتي ئاوها به يه كيكي له م عميله كان
ده ليم، ئه وا هر ده مكوژيت، لي ئيدي گوئي پي نادم. هيوام ده خواست كه
پٽپرس ئه م شهوه ي له گهل كچيكي تر دا به سهر ببات، به لام پٽپرس هيوا بر اوي
كردم، چونكه دهستي به سهر بادان كرد و گوئي كه ئه گوئ به وه نادات.
ئينجا كيسه يه كي ده رهينا و ماده يه كي قاوه يي سوور ئامالي پژانده ناو له پي و
هاويشتيه ده مييه وه و دهستي به جويني كرد، ئينجا لي پرسیم: ئايا كه ميكت
ناوي؟.

سهر ي نه خيتم له قانده. ئاخو ده مزاني ماده كه چيه.

تو نازانيت چيت له دهست داوه، كه له سهر ته خسته خه وه كه پاكشا
جهسته ي سربووي پادهستي تليا كه بوو.

لهو ئيواره يه دا، پٽپرس دواي ئهوهي بهواي بيره كه و حه شيشه كه وه
ههستي به خاوبوونه وه كرد، به شانازيه وه دهستي به باسكردني ئه و
كاره ساتانه كرد كه له مهيدانه كانني جهنگدا بينيووني. وتي هه رچهنده كه
جهنگيز خان مردوه و لاشه كه ي دارزاوه، به لام هيشتا سيهر و تارمايي ئه و
له گهل سوپاكانني مه غولدايه. هر تارمايه كه ي ئه وه سوپاي مه غول هانده دات
په لاماري كاروانه كان بدات و ديهاته كان تالان بكات و داگيريان بكات، ئافره تان
و پياوان سهر بپر يت. ئينجا دواي ئهوهي سهدان كه س دهكوژان و بريندار
ده بوون و دهيان كه س دوا هه ناسه يان ده دا. باسي ئه و بينده نكيه ي بو كردم

که وهک سیپالئیکی تهنک له شهوانی زستانی سارددا بالی به سهر مهیدانی
 جهنگدا دهکیشا. به دهنگیکی ئالۆز گوئی: "ئهو بیدهنگییهی که دواي
 کارهساتیکی گهوره بال دهکیشیت له هه موو ئه وهنگه بیستراوانهی سهر
 زهوی هیمتره".

به ورته ورت گوتم: "شته که زۆر خه مین دیاره".

له ناکاو قسه کان چکیان کرد، ئیدی شتی نه بوو قسهی له سهر بکهین. قۆلی
 گرتم و به رهو سهر جیخه وه که پالی نام و جلهکانی له بهر داکه ندیم. چاوهکانی
 بیشه رمانه تر و دهنگی بهرتر بوو. بۆنی تیکه له یهکی له بۆگه نی حه شیش و
 ئاره قه و برسیتی لینه هات. مسه کۆله یهکی توندی لیدام. هه ولیم دا خۆم
 بخه مه لاوه و رانه کانم خاوبکه مه وه تا ئازاره زۆره کهم سووک بکه مه وه، به لام
 به هه ردوو دهستی فشاریکی توندی خسته سهر سینگم و له شوینه کهی خۆم
 وشکی کردم. ئیدی وهک بوو که له یهکی بزواو که دهستی نادیار بیجوولیتیت
 به بانمه وه دهیهنا و دهیبرد تا پژاندیه ناوم. دیاربوو که ئه توو پهیه و
 گیلانه دهجوولایه وه. ترسام که دووباره بکه ویته وه سهر باری پهپوون، به لام
 له پر هه موو شتی کۆتایی هات. هیتشتا له بانم بوو و به رقه وه دیقه تی ده دام، وا
 دیاربوو ئه وه جهسته یه که پیش چهند چرکه یهک وروژاند بووی، ئه میستا
 بوو بوو به مایه ی قیزهاته وهی.

"جله کانت له بهر بکه"، فه رمانی پیدام و خۆی خسته لاوه.

جله کانم له بهر کرد و به تیل چاو سهیریم ده کرد ئه ویش که می تلیاکی
 خسته ده مییه وه و گوئی: "ده مه وئ له ئیستا به دواوه بیته دۆستم"، به ده م
 قسه وه قه پۆزی به رهو ده ره وه ده ره پاندم.

پووی نه دابوو که مه عمیله کان داوای شتیکی وام لی بکه ن. خۆم ده مزانی
 ئه م جوړه شته چاره سهر بکه م، ئیدی بیروکه یهکی درۆم هه لده به ست و وام
 پیشان ده دا که گوا یا له و زیاتر خزمه تی که سی تر ناکه م و دۆستی ئه وم، به
 مه رجی بۆ رازی کردنی خاوه ن سۆزانیخانه که پاره یه کی زۆرتر بدات، به لام
 ئه مرۆ نه مو یست خۆم ئاوها پیشان بده م.

وتم: "ناتوانم ببم به دۆستت، چونکه بهم زووانه ئه م سۆزانیخانه یه
 جیده هیلیم".

پېپرس وهک ئه وهی سه مه ره ترين شتی له ژيانيدا بيسستيت، له قاقای پېنکه نینی دا، ئینجا به دلناییه کی ته واهوه وتی: "توانیت ئه وه بکیت".

دهمزانى که نابیت به ره و پرووی بیمه وه، به لام خۆم پى به رزه وت نه کرا و گوتم: "من و تو ئه وه نده جیاوازیمان نییه. له مه وه بهر هه ریه که مان شتگه لیکمان کردووه زۆر لای ژيانین، به لام تو به وای پینگه و ریشوینی مامته وه به هه سهس (پاسه وانی شه وانه) دامه زراویت، لى من مامیکم نییه پشتم بگریت". دهمچاوی پېپرس وشک هه لگه را، له تو وره ییان چاوه ساردوسپه کانی کرانه وه. به ره و لام ته کانی دا و به پرچ رایکیشام. به گرمه گرم گوتی: "من له گه لندا نهرم بووم، تو خۆت به چی ده زانیت؟".

زارم هه لینا تا شتی بلیم، به لام ئازاریکی تیژ بیدهنگی کردم. پېپرس مسته کۆله یه کی توندی به دهمچاومدا کیشا و به ره و دیواره که ره تی پندام. ئه مه یه که م جار نه بوو ئاوها لیم بدن، مه عمیلیکی زۆر لیان دابووم، به لام نه که به م دلپه قییه.

* * *

پېپرس له سه ر زه ویه که ته ختی کردم و به جنیودان به توندی به پیله قه کهوته ویزه ی باسکه کانم و لاقه کانم. هه ستم کرد له ژيانمدا سه مه ره ترين ئه زموونم بینی. له و ساته دا پېچم ده خوارد و ئازارم ده چه شت، جه ستم له بهر زه بری هه ر لیدانیکدا ده پلێشایه وه، ئیدی پۆحم - یان وام هه ست ده کرد که ئه وه پۆحمه - له جه ستم جیا ده بیته وه و ده بم به کۆلاره یه کی کاغه زینی ئازاد. دواى که مه کیک له بۆشاییدا ده ستم به خولانه وه کرد، ئیدی وهک ئه وهی تو و پرده رابیتمه نیو سه ره تای دروستبوونیکى هیمنه وه و بهر هیچ شتیک نه که ویت و شوینیکیش نه بیت په نای بۆ بهیت، به ئاسانی ده ستم به خولانه وه کرد و به سه ر په ریزی گهنمی تازه دره وکراودا فریم. له وئ (با) له چکی سه ر کچانی جوتیاری ده فراند، له شه ویشدا لیتره وه لئ (با) گۆله ئه ستره کان چه شنی ئاگری یاری تروسکاییان دهدا. وا دیاربوو خه ریکبووم ده که وتم، به لام من پووه و هه و ده که وتم، به ره و ئاسمانی قوول و بین.

ئاخۇ من له گيانەلادا بووم؟ ئەگەر ئەمە مردن بىت، ئىدى نامترسىنىت. كەمى پەژارەكەم سووک بوو. له شويىنكى پاك و رەھا سووک كەوتم، ناوچەيەكى ئەفسووناوى و بوو له توانای هيچ شتيكدا نەبوو بەرەو خوار پامبكيشت. له ناکاو زانيم كه من له سهخترين دۆخی ترسدام، كه چى له نەترسانی خۆم سەرم سوپما. ئەى هەر ترسى ئەو ئازاردانە نەبوو وای ليكردم به دريژاي ئەم ماوہيه نەویرم سۆزانیخانەكه جي بهيتم؟ ئىدى مادام له مردن ناترسم، به خوشحاليهوه زانيم كه من ئەم كونی جرجانە جیدەهيتم. شەمسى تەوريزى راستى دەوت، تەنھا پيسيهك ئەو پيسيهيه كه له ناوہوى مرقدا مۆلى خواردووہ. چاوہكانم نوقاند و كەسييهكهى ترمم ويناكرد، پاك، تۆبەكار، گەنج. ئىدى سۆزانیخانەكەم بەجي هيشت و دەستم بە ژيانكى نوئ كرد، كه پربوو له لاويتى و پرواہەخوبوون، ژيانىك ليوانليو له ئاسايش و ئارامى و خوشەويستى. هەرچەندە خوینم لەبەر دەپويشت و باسكەكانم تريوہ تريويان دەكرد، بەلام دیديكي دلبروين و يەكجار راستەقينە بوو. بى دەستی خۆم، بزەم كەوتە سەر ليوان.

کیمیا

قونیا، کانوونی دووهم ۱۲۴۶

بەتەمابووم دەربارەى قوولترین ئاستەکانى خویندەنەوہى قورئانى پیرۆز لەگەڵ شەمسى تەوریزى قسە بکەم و پرسىارى لى بکەم، لى چەند ھەفتەىەک بوو ھەلم بۆ ھەلنەدەکەوت. ھەرچەندە ئیمە لەژێر یەک میچدا دەژیاین، بەلام قەت چاومان بە یەکتەر نەدەکەوت. ئەم بەیانىیە خەرىكى حەوشەمالین بووم، لە تەنیشتمەوہ پەیدا بوو و وام بە خەيالدا ھات کە سەرودلى لە دۆخیکدا یە دەکرئ قسەى لەگەلدا بکړئ. ئەم جارە نەک ھەر توانیم بۆ ماوہیەکى زۆرتر قسەى لەگەلدا بکەم، بەلکو توانیم تەماشای چاوہکانیشى بکەم.

کیمیای ئازیزم، کاروبار چۆن دەروات؟، بە خوشییەوہ پرسى. شەمس وەک ئەوہى ھەر ئیستا لە خەو رابوویت یان خەونىکى دیکەى دیبیت، خاوخلیچک دیاربوو. زانیبووم کە خەون دەبینیت و ئەمىستا فێربوو بوو ئاماژەکانى لىکدەدایەوہ. ئاخەر ھەر جارئ خەونى دیبا پەنگى زەرد ھەلدەگەرا و چاوہکانى خەوالو دەبوون.

بەم زوووانە زریانیک ھەلدەکات، شەمس ورتەورتىکى کرد و چاوى بەرەو ئاسمان ھەلبرى کە خەرىک بوو کړیوہیەکى خۆلەمیشى دەکرد و یەکەم بەفربارىنى سالاھەکەى رادەگەياند.

پێم وا بوو ھەلەکەى لەبارە تا ئەو پرسىارەى لى بکەم کە دەمى بوو لە خەيالدا بوو. بە وریاییەوہ وتم: "لە یادمە کاتئ پیتگوتم کە ھەموومان بەپى قوولئى بیرکردنەوہمان لە قورئان تیدەگەین؟ لەوساوہ دەمەویست دەربارەى ئاستى چوارەم پرسىارت لى بکەم."

شەمس ئاوپرى لى دامەۋە و خەرىكبوو نىگەي پوخسارم بسووتىنىت.
 حەزم دەکرد بە بايەخەۋە تەماشام بکات، چونكە تا دەھات قۆزتر دەھاتە
 بەرچاوم، بە تايبەتى ئەو دەمەي لىۋەكانى كرژ دەکردهۋە و كەمى تەۋىلى
 تىكەنا.

گوتى: "ناكرى ۋەسپى ئاستى چوارەم بكرى، چونكە دواي ئەۋە قۇناغىك
 ھەيە زمان لە ئاستىدا دەستەوسانە. كاتى دەچىتە ھەرىمى عەشقەۋە ئىدى
 ھەۋجەي زمان نابىت."

ۋتم: "ئومىدەۋارم پۆزى بىت بچمە نىۋ ھەرىمى عەشقەۋە، دەسبەجى
 شەرم داىگرتەم، بەلام لەسەرى رۆيشتەم: "مەبەستم ئەۋەيە تا بتوانم قورئان بە
 دىدىكى قوولترەۋە بخوینمەۋە."

سوۋكە بزەيەكى سەير لەسەر لىۋەكانى شەمس نەخش بوو و گوتى:
 "گەر ئەۋە لە ناۋەۋەتدا خۆى مت كرديت، دەتوانىت ئەۋە بکەيت، ھەروەھا
 دەتوانىت لە شەۋلى چوارەمدا خۆت نوقم بکەيت تا دەگەيتە جۆگەلەكە."

من ئەم ھەستە تىكەلەيەم بىرچوۋبوۋەۋە كە جگە لە شەمس كەسىكى تر
 نەيدەتوانى بىوروۋىتىت. ئەو دەمەي بە تەنىشتىيەۋە دەۋەستم، ھەست دەكەم
 كىژۆلەيەكم و سەرلەنۆي فىرى بىنەماكانى ژيان دەبم، يان ئافرەتىكم و ئامادەم
 گرى ئاگرى ژيان لە مندالدانى خۆم بەربدەم.

لىم پرسى: "مەبەستت لەۋە چىيە ئەگەر لە ناۋەۋەتدا خۆى مت كرديت؟
 مەبەستت چارەنۋوسە؟"

"بەلى ئەمە راستە، شەمس سەرى لەقاند.

"بەلام واتاي چارەنۋوس چىيە؟"

"ئاتوانم پىت بلىم چارەنۋوس چىيە. ھەموو ئەۋەي دەربارەي چارەنۋوس
 بتوانم بۆتى باس بکەم لە يەككى لە چل رېساکەي عەشقا بەرجەستە دەيىت:
 (چارەنۋوس ئەۋە ناگەيەنيت كە ژيانت بە چارەنۋوسىكى ھەتمىيەۋە بەندە،
 بۆيە گەر ھەموو شتەكان بىر چارەنۋوس جى بھىلىت و ھاۋبەشى لە ژەنىنى
 مۇسقىاي گەردوون نەكەيت، بەلگەي نەزانىنى رەھايە. مۇسقىاي گەردوون
 ھەموو شوئىنىك دەگرىتەۋە و لە چل ئاستى جياواز پىكدىت. چارەنۋوسى تو

ئەو ئاستەيە كە ئاوازی خۆتى تىدا دەژەنىت، رەنگە ئامىرى مۇسقىفەكت نەگۈرپىت، بەلكو ئەو پلەيە دەگۈرپىت كە لە ژەنىنىدا دەستەنگىنىت).

بە نىگايەكى شلەژاۋەو تەماشايىم كىرد، چونكە شەمس ھەستى كىرد بىنويستىم بە لىكداۋەو قسەكەيەتى. دەستى خستە سەر دەستم و بە ناسكى كوشىي و بە دووچاۋى قوول و خومارەو گوتى: 'با چىرۈكىكت بۆ بگىرمەو'.

ئەمە چىرۈكەكەيە كە بۆى گىرپامەو:

پۇژىكىيان كچىكى جىپىل دەر بارەى چارەنۈوسى خۆى پرسىيارى لە دەرۈيشىك كىرد. دەرۈيشەكە وتى دەى با پىكەو بىرۈين و چاۋىك بە دىنيدا بگىرپىن. ئەو ەندەى نەبرد توۋشى كەژاۋەيەك بوون، بكوژىكىيان بۆ مەيدانىك دابوۋەپىش تا لەسىدارەى بدەن. دەرۈيش پرسىي: 'ئايا ئەم پياۋە لەبەر ئەو لەسىدارە دەدرى، چونكە يەكىك بۆ كرىنى ئەو چەكەى كە ئەم يەكىكى پى كۈشتوۋە، پارەى پىداۋە؟ يان لە كاتى تاۋانەكەدا يەكىك پى لى نەگرتوۋە تا تاۋانەكە نەكات؟ يان لەبەر ئەو دى دىجار دەستگىر كراۋە؟ ئايا لەم مەسەلەيدا ھۆ و ئەنجام لە كۈين؟'.

قسەكەم پىنى بىرى و گوتىم: 'ئەم پياۋە بۆيە لەسىدارە دەدرى، چونكە ئەو دى كىرۈۋىەتى كارىكى قىزەۋنە و ئەمەش پاداشتى كىرەۋەكەيەتى. كەۋاتە ھۆكار ھەيە و ئەنجامىش ھەيە. شتى باش ھەيە و شتى خراپىش ھەيە، لە نىۋان ھەردوۋىكىانىشدا جىاۋازى ھەيە'.

'ھىنى كىمىيائى جوان، شەمس ۋەك ئەو دى لەپىر ماندوۋ بوۋىت بە دەنگىكى نەرم ۋەلامى دايەۋە، تۆ ھەزەت لە جىاكرەنەۋەيە، چونكە پىت وايە ئەو جىاكرەنەۋەيە ژيان ئاسان دەكات. ئەى ئەگەر شتەكان بە شىۋەيەكى پوون نەبوۋنايە؟'.

'بەلام خودا داۋامان لىدەكات كە پوون بىن، ئەگىنا چەمكى ھەلال و ھەرام نەدەبوون، بەھەشت و دۆزەخىش نەدەبوون. ئەوە بىنە بەرچاۋت كەر

نەتوانىت بە ئاگرى دۆزەخ خەلكى بترسىنىت، يان بە چۈنە بەھەشت پاداشت نەكرىن و ھان نەدرىن، ئەو ھەلە دىئادا خراپەكارى زۆرتەر دەبوو.

بەفرەكە بەدەم باو ھەرتەدەبوو، شەمس داچەمايەو ھەلەچكەكەم توندېكاتەو. كەمەكتەك بە پىنە و شەك وەستام، بۆنىكى خۇشى لىندەھات كە تىكەلەيەك بوو ھەلە بۆنى درەختى سەندەل و كارەمان، سووك وەك بۆنى خاكى پاش باران. ھەستەم بە گرېكى گەرمى نىو ھەناوم و شەپۆلىكى ئارەزوو ھەلە نىوان لاقەكانم كرد. شەكە سەير و تىدامان بوو، بەلام ئەو بە ھىچ جۆرى تىدا نەمابوو.

‘ھەلە شەققا سەنورەكان تىكەل دەبن، شەمس بەدەم قسەو ھەلە جۆرە مېھر و بايەخىكەو تىي دەپوانىم.

تۆ بىلىت دەربارەى عەشقى خودايى بدوئەت يان عەشقى نىوان ئافرەت و پىياو؟ يان ئاماژە بۆ ھەردووكيان دەكات؟ ئەى شەتەك ھەيە كە ناوى (ئىمە) بىت؟

شەمس بەبى ئەو ھەى ئاگای ھەلە غايلەكانى مەن بىت، ھەسەر قسەكانى پۆيشت و گوتى: ‘بە لای مەنەو ھەلال و ھەرام گرېنگ نىن. مەن ھەزەكەم ئاگرى دۆزەخ بكوژىنمەو ھەلە ئاگر ھەلە بەھەشت بەربەدەم تا خەلكى ھەلەپای خۇشەوئىستىيەكى پاك و بىگەرددا، خودايان خۇشبوئ.

وتم: ‘گەرەكە ھەلەنىو خەلكى باسى ئەم شەتەنەكەيت. خەلكى خراپەن، ئەو ھەى تۆ دەبىلىت ھەموويان تىيىناگەن.

ھەسەر پوخسارى شەمس بىزەيەك دەرگەوت كە نىشانەى ئازايەتى و بوئىرى دەگەياند. ئىدى رېگەم پىدا دىلم بكات، ناولەپە گەرم و قورسەكەى خستە ناو ھەپم.

‘رەنگە تۆ راست بکەيت، بەلام پىت وا نىيە كە ئەو زاتىكى گەرەترم پىدەدات تا بە ئاشكرا بۆچوونى خۆم دەرېپم؟ سەربارى ئەو، ئەو كەسانەى كە كەچىبن و گوئىشان گرەنە. بە ھەرچۆر بەواى گوئچكە داخراو ھەكانىانەو، واى دادەنن ھەموو ئەو ھەى مەن دەبىلم كفرىكى تەواو.

‘هه موو ئهوانه ی به منی ده لئیت شیرین و جوانن’.

شه مس نیگایه کی کردم که نیشانه ی باوه پنه کردن و تا راده یه ک
سه رسو پمان بوو، لی من له و پتر سه رم سوپما، ئاخو چۆن ده کری شتیکی
ئاوها بلینم؟ تو بلئیت جلّه وم بۆ ههستی خۆم شل کرد بیت؟ دیاره جنۆکه یه ک
یان شتیکی له و جۆره دهستی لی وه شان دووم.

‘به داخه وه م، باشتر وایه ئیستا برۆم’، به دهم قسه وه راپه ریم.

له شه رماندا پروومه ته کانم داگیرسابوون، به وای ئه و شتانه ی که
وتبوومان و ئهوانه شی که نه مانو تبوون دلم که وتبووه خورپه خورپ. به په له
له حه وشه که به ره و ماله وه رۆیشتم، به لام کاتی پامده کرد، هه رئه وه تا زانیم
که له دالانه که تیپه ریوم. ئیدی له مه ولا ناتوانم ئه و راستیی هه رامۆش بکه م که
پنی گه یشتووم: ئه ویش ئه وه یه که من شه مسی ته ورینیم خوشده وئ.

شەمس

قۇنيا، كانوونى دووم ۱۲۴۶

بۇ ھەندى كەس دووزمانى و ناوزپاندنى خەلكى و جوين پيدانيان،
سروشتى دوومەن. واتەوات و پروپاگەندەى زۆرم دەربارەى خۆم
پىگە يشتوونەتەو. لەوساوە ھاتوومەتە قۇنيا، قسەوباسى ھەلبەستراوى زۆر
بلاوبوونەتەو، بەلام بەو سەرم سورنامىنىت. ھەرچەندە قورئان دەلىت كە
دووزمانى و ناتۆرەھەلبەستى بۇ خەلكى گوناھىكى گەرەيە، لى زۆربەى
بەشەر، مەگەر چۆنھا، دەرنا ھەولئادەن لەم بارەيەو خۆيان بەرزەوت بكن.
ئەوان واز لە لاقرتیکردن بە سميئە تاشراو ھەم ناھيتن، يان بەدواى ئەو
ئافرەتە زىناكارانەدا دەگەرپن تا بەردبارانيان بكن، لى كاتى شتەكە دیتە سەر
دووزمانى كە لای خودا گوناھىكى گەرەيە، نازانن گوناھىكى گەرە دەكەن.
ھەموو ئەمانە چىرۆكىكم بىردەخەنەو.

رۆژىك پیاویك لە سۆفییەك نزىك دەبیئەو و بە ھەناسەبىرکى پىی
دەلىت: 'ھۆ سۆفى، ئەھا تەماشای ئەوئ بکە، ئەوانە سینیان پىئە'.
سۆفییەكە بە ھىمنى وەلامى دایەو: 'جا ئەو چ پەيوەندییەكى بە ئیمەو
ھەيە؟ ئایا شتەكە تاییبەتە بە ئیمەو؟'.
پیاو ھەكە ھاواری کرد: 'ئاخر ئەوانە ئەو سینیانە بۇ مالى ئتو دەبەن. ئەى
ھىشتا شتەكە پەيوەندییە بە تزو نئیە؟'.

مەخابن! خەلكى بەردەوام چاویان بریو ھە سەر سینی ئەوانى تر، جا
لەبرى ئەو ھى خەرىكى کاروبارى تاییبەتى خۆيان بن، بریار لەسەر ئەوانى
دیكە دەدەن. سەرم لەو شتانە سور دەمینى كە ھەلیدەبەستى! ئاخىر كاتى
گومان لە یەكێك دەكەن و ناوى دەزپىنن، خەيالى سەركىشيان سنوور

تیده په پښت. له م شارهدا هندی پښان وایه که من سهرکرده یه کی نه پښی
 گروو پښکی تلپاکیه کانم، به لکو هندیکیان له وه دوورتر ده پون و بانگه شوی
 نه وه ده کهن که گویا من کورپکی دیکه ی ئیمام ئیسماعیلیم له قه لای نه له موت،
 ههروه ها ده لښ که من خه ریکی نه فسوون و جادووی په شم و نه فرهت له هر
 که سیک بکه م ده سبه جی ده مریت، ههروه ها هندیکی دیکه تومه تیکی قیزه و نپان
 خستووه ته دووم که گویا جادووم له پومی کردووه، جا بق نه وه ی نه م
 جادووه به تال نه بیته وه، ناچارم کردووه که به ره به یانی هه موو پوژی
 شوربای مار بخوات.

کاتی نه و چنه چنه ده ژنه وم، پیده که نم و جپان ده هیلم. ئاخر له وه
 زیاتر چیم له ده ست دیت؟ نه و رقه ی نه وان هه لیان گرتووه چ زیانیک به
 ده رویشیک ده که یه نیت؟ نه گهر ده ریا هه موو دنیا قووت بدات، مراوی چ باکی
 هه یه؟

به لام من هه ست ده که م هندی که سی ده ورو به رم په ژاره دایگرتوون، به
 تایبه تی سولتان وه له ده، که لاویکی ژیره و دلنیم به م زووانه ده بیته
 یارمه تیده ری باوکی. ئینجا کیمیا، کیمیا ی جوان.. که نه ویش دوودل دیاره،
 به لام له نیو هه موو نه م زوریلتییه دا له هه مووی خراپتر نه وه یه که
 تانه وته شه ریکی زور بهر ناوبانگی پومی ده که ویت. ئاخر نه و هک من
 پرانه ها تووه قسه ی ناشیرینی خه لکی بژنه ویت. که ده بینم هندی کالقام قسه ی
 سووکی له باره وه ده کهن، خه مبار ده بیته، زور ئازار ده کیشم. له ناخی
 مه ولانادا جوانیه کی یه کجار زور هه یه، به لام له ناوه وه ی مندا برپکی جوانی
 و برپکی دزیوی هه یه، بویه من له و زیاتر ده توانم مامه له له که ل کریتی
 خه لکیدا بکه م، به لام زانایه کی سه نگین که له که ل په روشی و به ره نجامی
 لوژیکی راهاتیت، چون بتوانیت به ره نگاری قسه ی پرپو وچی نه زانان
 بیته وه؟

سه یر نییه که محمه د پیغه مبه ر وتوویه تی: "من به زه یم به سی جوړه
 که سدا دیته وه: نه و ده وله مهنده ی سامانه که ی له ده ست داوه، نه و به پښه ی که
 پښی له ده ست داوه، نه و زانایه ی نه قامان ده وریان داوه."

پهنگه ئه وه له قازانجی رۆمیدا بێت. ناوژپانندن پهنگه زێکی ئازار به خشه،
 به لکو بۆ گۆرپینی ناوه وهی رۆمی پتویسته. ئه وێک به درێژایی ژیا نی هه موان
 پێزیان لێگرتبوو و سه رسامی بوون و لاساییان ده کردوه و خاوه ن
 ناوبانگێکی بێگه رد بوو، ئیستا نازانیت چۆن ده بی خه لکی خراپ لێی تێبگه ن و
 په خنه ی لێبگه رن. قه ت هه سته به و لاوازی و ته نیاییه نه کردوه که ناوبه ناو
 خه لکی تر هه سته پێده که ن، خۆ که سیش نه فسی به رزی ئه و ی
 نه رووشاندوه، به لام ئه و ئاتاجی ئه وه یه. له گه ل ئه و ی ناوژپانندن و
 قسه بۆه لبه ستن ئازار به خشه، به لام بۆ سۆفیه کی گه پیده سوود به خشه،
 ئه مه ی خواره وه پێسای سییه مینه: سۆفی پراسته قینه ئه وه یه، ته نانه ت گه ر له
 هه ییش تاوانبار بکری و له هه موو لایه که وه هێرشی بکریته سه ر، ئه و ته نها
 وشه یه کی ناشیرین به ره و رووی په خنه گره کانی ناکاته وه و به ئارامیه وه
 به رگه ده گریته. سۆفی گازانده له که س ناکات. ئاخه ر چۆن ده کری دوژمنیک
 یان پکا به ریک یان ته نانه ت (ئه وانی دیکه یه ک) هه بن، له کاتیکدا له پله ی
 یه که مدا (نه فسیک) نه بێت؟ چۆن ده کری یه کیک هه بێت گله یی لی بکات، له
 کاتیکدا جگه له (تاک و یه کتا) که سی تری تیدا نییه؟

ئىيلا

نۇرتامبىتون، ۱۷ى حوزىران ۲۰۰۸

باۋانەكەم ئىيلا، ئەوسا بەۋپەرى نىيانييەۋە داۋات لىكردبووم كە دەربارەى خۆم زۆرتىرت بۆ باس بىكەم. لە راستىدا ئاسان نىيە دەربارەى ئەم ماۋەيەى ژيانمىت بۆ بنووسم، چونكە ھەندى شىتم دىنىتتەۋە ياد، نامەھۋى دووبارە بىرى خۆمىيان بىنمەۋە. لەگەل ئەۋەشدا بۆتيان باس دەكەم:

دۋاى ئەۋەى كە مارگۆ مرد، گۆرانيكى گەۋرە بەسەر ژيانمدا ھات. دۋاى ئەۋەى ھاۋنشىنى كۆمەلى (مدمن - خوۋپتوھگر) م كرد، لە ئەمستردام شەۋانە ھاتوچۆى يانەكانى سەمام دەكرد كە لەۋە پىش ھاتوچۆم نەدەكردن. ئىدى لە شۋىتە ناشايستەكاندا بەدۋاى رابواردن و دەستگەرمكردنەۋەدا دەگەپام. ئاۋھا بووم بە بوۋنەۋەرىكى شەۋگەر و توۋشى كەسانىك بووم كە نەدەبوو توۋشيان بىم، لەنىۋ نوئىنى كەسانى نەناسدا بىداردەبوۋمەۋە. بەم ئاۋھايە لە ماۋەى چەند مانگىكدا كىشىم پىر لە بىستوپىنچ پەتل كەمىكرد.

بۆ يەكەم جار لە ژيانمدا ھىرۋىيىنم ھەلمزى و پشامەۋە و نەخۇشكەۋتم، نەخۇشى گەياندمىيە دۇخىك بە درىژايى رۆژەكە نەمدەتۋانى سەرم ھەلبىرم، چونكە جەستەم ماددەى سىركەرى رەتدەكردەۋە، ئەمەش ئامازەيەك بوو بەرەو پروم بوۋبوۋەۋە، بەلام پەندىم لى ۋەرنەدەگرت. دۋاى ماۋەيەكى كەم لەجىياتى ھەلمزىن، دەرزىم بەكار دەھىتا، ۋەك ماريۋانا و تىياك و كوكايىن - ئىدى ئەۋەى بەردەستىم كەۋتبا تاقيم دەكردەۋە. زۆرى نەبرد تا بە جەستە و ئاۋەزەۋە كەۋتمە دۇخى سەرلىشىۋان و شلەژانەۋە - ھەموو شىتىكم دەكرد تا خۆم بەسەر پىتو ھەيلىمەۋە.

که دهچومه دۇخی سەرگەرمییەو، پلانی سەیرم بۆ خۆکوشتن دادەنا، تەنانت جاریکیان وەک چۆن سوکرات خۆی ژەهرخواردو کرد، هەولم دا خۆشاوی شەوکه‌رانی* ژەهراوی بخۆمەو، بەلام دیاربوو کاریگەری ژەهرەکه بابی ئەو نەبوو کارم تێکات، یان ئەو گیایە پەشەیی که بە نهیتی له چیشخانەیه‌کی چینی کریم که خواردنی ئاماده‌یان دەرۆشت، تەنها گیایەکی ئاسایی بوو، یان پەنگە فیلان لێکردیم و جۆره چایەکی سەوزیان پێ فرۆشتیم. چەندین رۆژ که به‌یانی له‌خه‌و راده‌بووم، خۆم له‌ شوینی نامۆ دهبینی‌یه‌و و که‌سیکی تازەم به‌ تەنیششت خۆمەو دهبینی. ئافره‌تان دهبانلواندمه‌و و ئاگادارییان دەکردم، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا له‌ ناوه‌ومدا هه‌مان بۆشایی هه‌لیده‌کۆلیم. ئەو ئافره‌تانه‌ی دهبانلواندمه‌و و ئاگیان لێم بوو، هه‌ندیکیان له‌ تەمه‌ندا له‌ خۆم مندا‌تر بوون و بریکیان له‌ خۆم زۆر به‌تەمه‌نتر بوون. له‌ ماله‌کانیان دهمامه‌و و له‌سه‌ر جیخه‌وه‌کانیان دهنوستم و کۆتایی هه‌فته‌م له‌ کوخته‌کانیان به‌سه‌رده‌برد، خواردنیان بۆ دروست دەکردم و جلی خه‌وتنی میرده‌کانیانم له‌ به‌ر دەکرد، بۆ کرینی پتووستیه‌کانم له‌ بازار کارتی متمانه‌ی ئەوانم به‌کار ده‌هینا، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ئاماده‌ نەبووم که‌مترین ئەو خۆشه‌ویستییه‌یان پێ ببه‌خشم که‌ لێیان ده‌ویستم و بیگومان شایسته‌ی بوون.

ئەو ژيانە‌ی که‌ هه‌لم بژاردبوو به‌ خێرای زیانی گه‌وره‌ی لێدام. ئیدی کاره‌که‌م و هاوڕیکانم له‌ده‌ست دا، له‌ کۆتاییدا ئەو باله‌خانه‌یه‌شم له‌ده‌ست دا که‌ من و مارگۆ پۆژانیکێ زۆر به‌خته‌وه‌ریمان تیدا به‌سه‌ربردبوو. دوا‌ی ئەوه‌ی دهرکه‌وت که‌ ئیدی من توانای ئەم جۆره‌ شیوازی ژيانە‌م نه‌ماوه‌، له‌ نێوان چەندین مالی‌ هاوبه‌شی سادەدا ده‌ستم به‌ گۆزه‌گۆز کرد. له‌ پۆتردام له‌ یه‌کێ له‌م مالانه‌ پانزه‌ مانگ زیاتر مامه‌و، که‌ نه‌ دهرگای حه‌شه‌ی هه‌بوو، نه‌ هی ژووره‌و، تەنانت گه‌رم‌اوه‌که‌یشی دهرگای نه‌بوو. ئەوانه‌ی له‌وئ نیشته‌جێبووین له‌ هه‌موو شتی‌کدا هاوبه‌شبووین: سترانه‌کانمان، خه‌ونه‌کانمان،

* شه‌وکه‌ران: دهره‌ختیکێ ژه‌هراوییه‌ و گولیکێ سپیی هه‌یه‌ و لاسکه‌که‌ی سه‌وزه. له‌ کۆندا یۆنانیه‌کان وەک شیوازیکی کوشتن دهرخواردی ئەو که‌سانه‌یان ده‌دا که‌ فه‌رمانی له‌سپاردانه‌یان بۆ دهرده‌چوو. (وه‌رگیزی کوردی).

خه رجبیه کانمان، ماده هۆشبه ره کانمان، خواردنمان و جی خه وتنمان. ئیدی جگه له ئازار، له هه موو شتی کدا هاوبهش بووین، دواى سالانیک له ژيانى نێو ماده هۆشبه ره کان و به ره لایى، به ره و خواره و هى خواره وه شۆر بوومه وه و بووم به تارما ییه کى ئه و پیاوه ی که جار ان هه بووم. به یانییه که کاتى ده موچاوم دهشت، ته ماشای ئاوی نه کهم کرد، لاویکی ئاوها داهیزراو و غه مگینم به و شیوه یه قهت نه بینییوو. که پامه وه سه ره جیگه کهم و مینا مندا لیک له سه لای گریانم دا. له هه مان پۆژدا ناو ئه و سندووقانه م پشکنی که شته کانی مارگۆم وه که یادگارییه که یه که له دواى یه که تیدا پاراستبوون: کتیبه کانی، جلویه ره که کانی، شریتی گۆرانییه کانی، ته و قه کانی قژی، ده فته ره کانی، وینه کانی. ئه وه بوو هه مووم له نێو سندووقه کان دانایه وه و به سه ره ئه و مندا له ئاوارانه دا دابه شم کردن که خۆی سه ره په رشتی و چاودیری ده کردن، ئه مانه هه مووی له سالی ۱۹۷۷ دا بوون.

له سایه ی خودا وه کاریکی وینه گریم له گوڤاریکی گهشتیاری ناوداردا دۆزییه وه. به م جوړه جانتایه که و مارگۆم له گه له خۆمدا هه لگرت و سه فه ری باکووری ئه فریقیا م کرد و وازم له و پیاوه هینا که بوو بووم به ئه و. له چیاکانی ئه تلەس له بیابانی گه و ره تووشی زانیه کی ئه نترۆپۆلۆگیای به ریتانی بووم و بیرو که یه کی دامی. لێی پرسیم ئاخۆ ده مه وی بیم به و یه که م وینه گره پۆژئاوا ییه ی به ره و پیرو زترین شاره کانی ئیسلام دزه بکه م. نه مه زانی باسی چی ده کات. ئینجا گوئی له سعودییه یاسا هه رامی کرد وه که جگه له موسلمان که سی دیکه بجیته ناو مه که کی پیرو ز و مه دینه ی منه وه ره وه، هه روه ها ریگه به کریستیان و جووله که نادر ی بچه نیو ئه و دوو شاره وه، که سیس نه ی توانیوه ریگه یه که بدۆزیته وه تا بجیته ناو ئه و دوو شاره وه و هه ندی وینه بگریته، هه روه ها ئه وه شی پی گوتم که ره ده سته گریم بکه ن، ئه و له زیندان به ندم ده که ن، یان په نگه شتیکی له وه خراپترم به سه ره بیته. به بایه خه وه گویم بۆ هه لخستبوو، چونکه پۆیشتن بۆ خاکیکی قه ده غه که راو و جیبه جیکردنی شتی که که له وه و پیش که س بۆی نه که را بوو، سه ره باری ئه و ناوبانگ و پاره یه ی له کو تاییدا ده ستم ده که وتن، وایان لیکردم

پژینى ئەدرىنالىن لە جستەمدا قولىپ بدات. ئىدى بىرۆكەكە وەك چۆن مەنجهلىك ھەنگوین ھەنگ پادەكىشىت، ئاوا ھاياكىشىم.

زاننا ئەتتروپۇلۇگياكە پىتى وا بوو كە من بە تەنیا ناتوانم ئەو بەكەم و ھەو ھەم بە میانگیرى و پەيوەندى ھەيە، پىشنىارى کرد پەيوەندى بە خوشكە سۆفییەکانى ناوچەكەو بەكەم، ئىنجا وتى: 'تو چووزانىت. پەنگە قایل بن پارمەتیت بدەن'.

ھیچ شىتىكم دەربارەى سۆفیگەریتی نەدەزانى و بايەخیشم پى نەدەدا. كاتى پەزنامەندیان پىشان دا كە یارمەتیم بدەن، شادمان بووم چاوم بەو سۆفییانە دەكەویت كە تەنیا وەك ئامرازىك بۆ وەدیھیتانى ئامانجەكەم تەماشام دەکردن و ھیچی تر.

ئىلا، ژيان سەیرە. لە كۆتایی شتەكەدا، نە ئەوسا و نە لەدوايیدا و تەنانت نە دواى ئەو ھى بووم بە موسلمان، نە بۆ مەككەى پىروژ چووم و نە بۆ مەدینەى مەنوەرە. ئەو ھىبوو چارەنوس بەرەو پىگەيەكى تەواو جیاواز بردمى، بەرەو گۆرانیكى چاوەپواننەكراوى پووداوەكان، گۆرانیكى ئەوتۆ دواى ماوہیەك ئامانجە پاستەقینەكەش بايەخى نەما. ھەرچەندە نیازەکانى من سەرەتا لە نیازىكى ماددى پووتەو ھەلقولابوو، لە كۆتایی گەشتەكەدا بووم بە پیاویكى تر.

بەلام سۆفیگەریتی، لە توانای كىدایە بزانتیت كە ئەو ھى من بۆ وەدیھیتانى مەبەستەكەم دامناوو، خۆى بوو بە مەبەست؟ من ئەو بەشەى ژيانم ناوناو ە دیدارم لەگەڵ پىتى (ۆ) لە وشەى سۆفى.

دلخواز

عەزیز

گوئی بیابانی له شفرۆش

قۇنيا، شوباتى ۱۲۴۶

بەو بەفرەى باریبوو، شەقامە پیچاوپیچ و تەنگەکان دەدرەوشانەو، هەر ئەو پۆژە سۆزانیخانەکەم جیهیتشت کە پۆژیکى ناخۆش و خەمین بوو و ساردترین پۆژەکانى چل سال لەمەوبەر بوو. بە گویسوانەى مالهەکان و منارەى مزگەوتەکاندا چلوورەى تیژ شۆرپووبووو و جوانییەکی دلرپینی هەبوو. کە ئیوارە داهاات سەرما توندی کرد و لە شەقامەکە چەند پشیلەیهکم دی، مووہکانی سمیلیان بووبوو بە تالی تەنک و بەستوو، خیرا دەپۆیشتن و لەپەر دەوہستان. چەند خانووێک لە ژیر قورسایى بەفردا بەلادا ھاتبوون و پووخابوون. لە شارى قۇنيادا بێتەواکان لەدوای پشیلەکان سەختترین دەردەسەرییان دەچەشت. شەش لاشەى بەستووم بینی، ھەموویان وەک دۆخی مەلۆتکەیی ویکھاتبوونەو و مینا بۆ ژیانیکى باشتر و گەموگۆرتر چاوہروانى سەرلەنوێ لەدایکبوونەو بەکن، زەردەخەنەیهکی خۆشنوودی لەسەر دەموچاویان بوو.

پۆژیکیان دەمەوخۆراوا، ئەو دەمەى ھەموو کچەکان پیش دەست پیکردنی چالاکیی شەویان، سەرخەویک دەشکیتن، لە ژوورەکەى خۆم دزەم کرد و جگە لە کەمى جلوبەرگی سادە، ھیچم لەگەل خۆمدا ھەلنەگرت. پۆشاکەکانم و ئەو جلە ئاوریشمانەى کە بۆ مەعمیلە تاییبەتیەکان لە بەرم دەکردن، جێم ھێشتن. ھەموو ئەو شتانەى لە سۆزانیخانەکە دەستم کەوتبوون، دەبوو ھەر لەوێ بمیئنەو.

لە ناوہراسەتى پەیزەکەدا مانۆلیام دی کە لە لای دەرگاسەرەکییەکە وەستابوو و گەلای درەختیکى سوورباوى دەجوی کە خووی پینوہ گرتبوو.

له ناوهختدا كۆتاييان هاتوو نهكەين كه ليرە كاريان كردوو، هەروەها له و
بۆنه دهگمەنانەى كه باسماڻ دهكردن، هەولمان دەدا ناويان نههيتن، چونكه
پيويستى نهدهكرد لهناو گۆرهكانيان بيزاريان بكەين، ئاخىر ئەوان ژيانىكى
سەختيان بەسەربردبوو، باشتەر وا بوو وازيان لى بێتەن تا له مردنهكهياندا
ئاسووده بن.

"تهنانهت گەر توانيت راشبكهيت، ئەى چۆن بژيوىي خۆت پەيدا دەكەيت؟"،
مانۆليا بە پێداگرييهوه ئەمەى گوت و لەسەرى پۆيشت: "ئاخىر له برسان
دەمریت".

ئەوێ له چاوهكانى مانۆليادا دەمبىنى ترس بوو - نهك له ترسى ئەوێ
كه سەركەوتوو نهبم و سزا بدریم - ، بەلكو له ترسى ئەوێ كه سەركەوم.
گەر بۆى كرابا ئەويش ئەو شتەى دهكرد كه من خەونم پيوه دەدى، بەلام هېچ
زاتى نهدهكرد خەونهكەى بېتێته دى، بۆيه ئیستا بەواى بویريهكه مهوه ريزى
دهگرتم و هاوكات رقيشى ليم دەبووهوه. زوو كه وتمه دوودلى و گومانهوه،
خۆ ئەگەر دەنگى شەمسى تهو ريزى له سەرمدا دەنگى نهدايهتهوه، لهگوين
بوو بگهريمهوه.

گوتم: "مانۆليا، ليمگه پى با برۆم. ئيدى پۆژىكى تر ليرە نامێنمهوه".
دواى ئەوێ پيپرس لى دام و مەرگم بە چاوى خۆم بىنى، هەستم دهكرد
شتيكم تيدا گۆپاوه و ئيتەر گه پانهوهى بۆ نيه، هەستم دهكرد ترس له ناخدا
پهويوهتهوه. به هەر جۆر ئيدى گويم پى نهدهدا و بپيارم دا پاشماوهى ژيانم
بۆ خودا تەرخان بكەم. ئەوه گرینگ نيه ئەو ماوهيه يەك پۆژيان چەندىن
سالى تر دهخايەنيت. ئاخىر شەمسى تهو ريزى وتى برۆا و عەشق بنيادهم
دەكەن بە پالەوان، چونكه ترس و دلەپاوكى له دلیدا بنبر دەكەن. ئاوها
خەريك بوو له مەبهستهكەى تیدهگەيشتم.

سەير له وهدابوو كه مانۆلياش لهوه تىگەيشتوو، بە نىگايەكى دوورودريژ
و پوون تهماشای كردم و خۆى دايه لاوه و رېگەى پيدام تا دەرېجم.

ئىيلا

نورتامبىتون، ۱۹ى حوزيران ۲۰۰۸

بەريز ئىيلا،

سوپاس بۇ رېزىنلاندنەكتە. خوشحالم كه تو پۇمانەكەمت بەدلە و زۆر
بىرى لىدەكەيتەو. ھەرچەندە من رانەھاتووم باسى رابردوو بىكەم، پىم سەيرە
كه باسكردنى رابردوو بۇ تو وای لىكردم ھەست بە بارسووكى بىكەم.
ھاوینی ۱۹۷۷م لە مەغرىب لەگەل كۆمەلى سۆفى بەسەر برد. ژوورەكەم
سادە و بچووك و سېى بوو، لە كەلوپەلى پىئويست زياترى تىدا نەبوو:
ھەسرىك بۇ نوستن، چرايەك، تەسبىحىكى عەنبەر، چەند ئىنجانەيەكى گول
بە تەنىشت پەنجەرەكەو، نوشتەيەكى چاوەزار، مېزىك لە دارى گويژ
دروستكراو كه ديوانىكى پۇمى لە يەكك لە چاوەكانىدا بوو. ئىدى نە تەليفون
و نە سەعات و نە كارەباى تىدا بوو. ھەر گويشم بەو نەدەدا. ئاخىر مېك
چەندىن سال لە خانووگەلىكى مىللى و ساكاردا ژىابووم، ئىدى لە تەكتىەكى
دەرويشەكاندا ژيانم لە لا قورس نەبوو. سەيد سامىد يەكەم ئىوارە لە تەكتىە
بۇ ئەوھى لە دۇخم دلنیا بىت ھات بۇ ژوورەكەم و گوتى ئەوان زۆر
خوشحالن لەگەلىاندا بىمىنمەو تا ئەو دەمەى كاتى پويشتنم بۇ مەككەى پېروز
دیت، بەلام بە مەرجى نايىت ھىچ جۆرە ھۆشبەرىك بەكار بەيىت.
لە يادەمە چون مندالىك دايىبابى بىيىنن وا دەستى خستوو تە نىو پاكەتە
پسكويتىكەو، دەموچاوم سوورھەلگەرا. چۆن زانىيان؟ ئايا كاتى لە دەرەو
بووم ناو جانتاكەمىان پشكنىو؟ دواى ئەو تا لە ژياندا ماوم ئەو م بىرناچىت
كه سەيد پىنى گوتم: 'كاكە كرىگ، ئىمە پىويستمان بەو نىيە ناو كەلوپەلەكانت
پشكنىن تا بزانىن ئاخو ماددەھۆشبەرەكان بەكار دىيىت يان نا، بەلكو
چاوەكانت گەواھى دەدەن كه تو خووپتوھەگرى.'

ئىلا ئەوھى مايەى پىكەننە، ئەوھىە من تا ئەو پۇژە خۆم بە خووپئوھگر-
مدمن دانەدەنا، بەلگو دلىيا بووم كە خۆم بەسەر شتەكەدا زال دەبم و
ماددەھۆشبەرەكان يارمەتيم دەدەن كىشەكانم چارەسەربكەم. ئەوھبوو سەيد
ساميد گوتى: 'هتوركدنەوھى ئازار بە ماددەى ھۆشبەر بنېرناكرئ، كاتى
كارىگەرىيەكەى نامىتت، ئازارەكە وەك خۆى دەمىتتەوھ'.

دەمزانى ئەو پاست دەكات. بە شىوازيكى خۆنەشكاندەوھ ھەرچى
ماددەى ھۆشبەرم پى بوو رادەستم كردن، تەنانت ئەو ھەبى
خەوليكەوتتانهشم دانى كە دەمخواردن. زوو بۆم دەرەكەوت كە پلانەكەم
ئەوندە بەھىز نەبووھ تا لەمەولا لەتەنگزە دەرەم بەھىتت. لە ماوھى ئەو چوار
مانگەى كە لەو تەكى بچووكە نىشتەجى بووم، بەلئىنەكەم نەبردەسەر. ئىتر بۆ
كەسك كە پى باش بىت گىژوور بىت نەك بەئاگا، تەنانت گەر لايدەش بىت
زەحمەت نىيە ماددەى ھۆشبەر بدۆزىتەوھ. شەويكىان بە سەرخۆشى بۆ
تەكىكە گەرەمەوھ، بىنيم ھەموو دەرگاكان لە ناوھوھ داخراون، ئىدى لىنپام لە
باخچەكە بنووم. پۇژى دواى سەيد ساميد ھىچ شتىكى لى نەپرسىم و منىش
ھىچ تەوازۇيەكەم بوى نەھىنايەوھ.

سەربارى ئەم پووداوھ شەرمەوھرانە، لەگەل سۆفییەكاندا گونجام و
ئىواران چىژم لەو ھىمنىيە وەردەگرت كە لە تەكىكەدا ھەبوو و ھەستم بە
ئارامىيەكى تايبەتى دەكرد، لى ئارامىيەكە سەير بوو، ھەرچەندە راھاتبووم كە
لەژىر يەك مېچدا لەگەل كەسانى تر بژىم، لەوئ شتىكى ترم دەستكەوتبوو كە
لەوھوبەر نەمىنىبوو، ئەوئش ئاشتى ناخ بوو.

لە پوالەتدا ھەموومان ژيانكى ھاوبەش دەژيان، پىكەوھ دەمانخوارد و
دەمانخواردەوھ، ھەموومانىش ھەمان كارمان دەكرد، بەلام چاوەپوانى
ئەوھمان لى دەكرا كە لە ناوھەماندا بە تەنیا بمىتتەوھ و لە ناوھەوى خۆمان
رەبمىنن، بۆ ئەمەش ھانىيان دەداين: لە پىگەى سۆفىگەرئىتيەوھ يەكەم شتى كە
دەيدۆزىتەوھ ھونەرىكە كە دەبىت لە ناوچەرگەى ھەموو خەلكىدا بە تەنیا بىت،
ئىنجا دەگەيتە ئەوھى كە ھەموو خەلكى لەئىو تەنباىي تۇدا خۆيان ھەشارداوھ
و دەنگىشان لە ناوھەوى تۇدايە.

کاتی له مه غریب چاوه پتی یارمه تیی سؤفیه کان بووم تا به بی کیشه بؤ مه ککه ی پیرو ز و مه دینه ی منه وهره برؤم، دهستم به خویندنه وه ی فلهسه فه ی سؤفیتی و شیعی سؤفیه کان کرد. سهرتا ئه مه م بؤ ره واندنه وه ی بیتاقه تی و بیزاری ده کرد و له وه باشتريشم دهست نه ده که وت بیکه م، دواچار به بایه خیکی زورتره وه دهستم پیکرد، ئیتر وه ک که سیک تا یه که م قومی ئاو نه خواته وه نازانیت که تینووه، بینیم ههرئه ونده سؤفیکه ریم ناسی، پتر ئه لهای که وته سهرم. له نیتو هه موو ئه و کتیبانه ی که له و هاوینه دریزه دا خویندمنه وه، شیعه رکانی برؤمی بوون که کاریکی گهره یان لیکردم.

دوای سی مانگ، سهید سامید له ناکاو وتی که من که سیک دینمه وه یاد، دهرویشیکی گهریده که ناوی شه مسی ته وریزییه. هه ندی که س شه مس به دوو روویه کی بیچاوو پروو داده نین، به لام گهر پرسیار له برؤمی بکهیت، ئه و له وه لامدا پیت ده لیت که شه مس مانگ و خوره. گیرۆده ی بووم، به لام شته که ته نها خۆتیه له قورتان دینک بوو. که گویم له سهید سامید ده گرت و ئه ویش باسی شه مسی ده کرد، ته زوویه ک به بربره ی پشتما تیده په پی و ئه و ههسته سهیره م له لا دروست ده بوو که من له وه وپیش ئه وم بینوه.

ئهمیستا، رهنگه بلتیت که من دینم، لی سویند به خودا دهخۆم، له و ساته دا له پشته وه گویم له دهنگیکی سووکی ورشه ی ئاوریشمیک بوو، سه ره تا له مه ودایه کی دووره وه بوو، ئینجا دهنگه که تا ده هات زور و زورتر نزیک ده بووه وه، ئینجا له نه بوو سیبهری که سیکم بینی. له وهیه شنه ی ئیواره بوو بیت که له نیتو چله کانه وه ده بزوا. له ناکاو زانیم که من له مه ولا پیو یستم به وه نییه بؤ هیچ شوینیک برؤم. له و ئاره زووه به رده وامه بیتاقه ت و بیزار بووم، که به بی دهستی خۆم و به ته کانی به رده وام بؤ شوینانی تر، بؤ شوینی دوور سه فه رم ده کرد.

ههر شوینیکم ویستبا له وئ بووم، ئه وه ی ئاتاجی بووم مانه وه و رامان بوو له ناوه وه ی خۆم. ناوی ئه م به شه نوتیه ی ژیانم ده نیم دیدارم له گه ل پیتی (ف) له وشه ی سؤفی.

له گه ل خۆشه ویستیم

عه زیز

شەمس

قونیا، شوباتى ۱۲۴۶

بەيانىي ئەو پۇژە لە ھەموو پۇژانى تر خىراتر پۇيشت و ئاسمان نزم و خۆلەمىشى بوو. چاۋەپوان دەكرا رۇژىكى پر رووداو بىت. درەنگە عەسرىكى ئەو پۇژە، پۇمىم لە ژوورەكەى خۆى بىنى، لە نزيك پەنجەرەكە دانىشتبوو، رامابوو و تەۋىلى خاۋبوو بوو، بە پەژارە ۋە ئەنگۈستەكانى بەسەر دەنكەكانى تەسبيحەكەيدا دەجوولاندى. ژوورەكەى بەۋاي پەردە مەخمەلى و قورس و نىمچە داخراۋەكانىيە ۋە نىۋە تاريك بوو، لى لەو شۈينەى كە پۇمىي لى دانىشتبوو گورزە تىشكىكى سەيرى خۆرەكەى دەكەۋتە سەر و شتىكى لە شىۋەى خەۋنى بە دىمەنەكە بەخشىبوو. لە خۆم پرسى ئاخۇ دەبى پۇمى ئەو نىازە راستەقىنەيە بىيىت كە لە پىشت ئەو شتەۋىە مەن داۋاي لىدەكەم بىكات، يان توۋشى شۆك دەبىت و بىزار دەبىت؟ لە كاتىكدا ۋەستابووم و لە بىگەردىي چركەساتەكە تىدەگەيشتەم و جۆرە شلەژانىكىش داىگرتبووم. بەرچاۋم پووناكبوو ۋە، كەچى پۇمىم لە تەمەنى خۆى گەۋرەتر و لاۋازتر ھاتە بەرچاۋ. عەبايەكى سەۋزى تىزى لە بەر بوو و لە ھەمان شۈين دانىشتبوو. لە ھەر كاتىكى تر بەسۆزتر و بەخشندەتر دىاربوو، بەلام نىشانەيەكى ھەمىشەيىم لە شىۋەى خۇمدا لە دلىدا بىنى. دەسبەجى لە دوو شت تىگەيشتەم كە ئەمانەن: پۇمى سەردەمى پىرىتى ھەر لەم مالاۋا بەسەر دەبات، دوۋەمىيان ئەو بىرىنەى دۋاي مەن جىدەمىتت قەت سارپىژ نابىتەۋە. ئىدى چاۋەكانم فرمىسكىان تىزا.

"ئايا تۇ باشىت؟ تۇ پەنگت زەرد ھەلگەپاۋە" پۇمى وتى.

‘قەت سەرم بە مەيخانەيەكدا نەكردووه و لە ژيانمدا تامی شەرابم
نەكردووه، پێمیش وا نىيە كە شەرابخواردنەوه ئەوەندە شتێكى لەبار بێت كە
دەبێ بىكەم، بەلام من بپروايەكى تەواوم بە تۆ هەيه، چونكە بپروام بەو
خۆشەويستىيە هەيه كە پىكەوه گرتىداوين. بىگومان هۆيك هەيه تا ئەو
داوايەم لى بكەيت. گەرەكە ئەو هۆيه بزانم. وا دەپۆم تا شەرابەكە بێتم.’

ئىنجا دوواخوازى لىكردم و پۆيشت.

كە ژوورەكەى جێهێشت، لەسەر زەوييەكە پاكشام و كەوتمە دۆخىكى
كەيفسازى قوولەوه.

تەسبيحە عەنبەرەكەى پۆمىم هەلگرت كە جى هىشتبوو. سوپاسى خودام
كرد، چونكە هاوەلىكى راستگۆى پێخەشىم. لە خودا پارامەوه كە پۆخە
جوانەكەى لە سەرخۆشىيە عەشقى خوداى بىبەش نەكات.

بهشی چوارهم

ئاگر

ئەو شتانەى كە پووخيڻەر و

تيكشيڻەرن

سليمان سه رخوش

قونيا، شوباتي ۱۲۴۶

بِه کاريگهري مهي سه رخوش دهيم و تووشي غايلهي زور دهيم، به لام
پومي مه زن و بيته بهرده رگاي مه يفروشه که! شتي بوو بپوانه کردهني بوو.
هه رچهنده خوم کوور کردهوه، دادی نه دام و ئهوي لي نه شاردمه وه.
هاوارم کرد: "خريستوس، هو پياو، ئه وه تو چيت داومه تي؟ بيگومان
قاپه کهي دوايي شه رايکي نايابي تيدا بوو. دلنيام قهت باوه پ به وه ناکهيت که
ئه وهي ئيستا من ده بينيم".

"بيدهنگ به هي گه مژه، يه کي له پشتمه وه به چه واي پيگوتم.
ديقه تي ده وروبهري خوم دا تا بزانم ئه وه کتبه هه ولي بيدهنگکردنم
ده دات. که بينيم هه موو پياوه کاني ناو مه خانه که به خريستوسيشه وه چاويان
بريوه ته ده رگا که، ئاوه ز له مه ژگمدا نه ما. بيدهنگيه کهي به سام بالي به سهر
شوينه که دا کيشا، ته نانه ت ساکو، سه گي مه خانه که که وه رکه وتبوو و
گوئييه کاني به سهر زه وييه که دا شوربوو بوونه وه، نيشانه ي سهر سورماني پتوه
ديار بوو. بازارگانه فارسه فهرشفروشه کهش له ئاوازه ناخوشه کاني وه ستا که
ستراني ده چري، هه ستايه سه ري و به ئه توارى سه رخوشان چهنه ي
به رز کرده وه و هه ولي دا وا ده رکه وي که ئه وه له سه رخويه.

خريستوس يه که م کهس بوو که بيدهنگيه کهي شکاند و گوتي: "هو
مه ولانا، به خير بييت بو مه خانه که م"، دهنگي به دم قسه وه پيزي ليده تکا:
"شانازيه کهي گه وره يه که له ژير ئه م ميچه دا ده بينيم. نازانم چون خزمه تت
به که م؟".

چەند جار ئى چاۋەكانىم پرووكاند و لە كۆتاييدا دۇنيا بوم كە ئو پۇمى خۇيەتى لەوى وەستاو.

پۇمى گوتى: "سوپاس"، زەردەخەنەيەكى ئاشكرا، بەلام ساردوسىر كەوتە سەر لىئوكانى و لەسەرى پۇيشت، نەختى مەيم دەوى.

خريستوسى بەستەزمان كە ئوئەي بىست سەرى سورما و دەمى بەشكردەو. كە دووبارە جوولەي تيگەر، پۇمى بەرەو يەكەم مېزى بەتال برد، پىكەوت وا بوو بە تەنيشت ئو مېزەو دانيشت كە من لەسەرى دانيشتبوم.

"سلاوى خوداتان لى بيت"، پۇمى دانيشت و سلاوى لىكردم.

و لەمىم دايەو: سلاو لە توش، ھەندى قسەي ھەلقوبەلەقم كرد، لى دۇنيا نەبوم كە ئو و شانەي لە دەم دەرچوون گونجاون يان نا. بە سىماي ھىمنى و بە عباگرانەھاكەي و كراسە ئاودامانە سوورخەنە نايابەكەي دياربوو كە ئەم شوينە قەت بۇ پۇمى شايستە نييە.

بەرەو پىشەو خۇم نوشتاندەو و ئەوئەندە دەنگم نزم كردهو ھەر ئوئەتا دەبيسترا، وتم: "ئايا بىئوئى نييە بېرسىم پياوئىكى وەك تۇ لىرە چى دەكات؟".

"من بە ئەزموونىكى سۇفيايەنە تىدەپەرم"، پۇمى بەدەم قسەو وەك ئوئەي دوو ھاوپى كۆن بىن چاۋەكانى پرووكاند و لەسەرى پۇيشت: "شەمس بۇ ئىرە ناردمى تا ناوبانگم لەكەدار بيت؟". لىم پرسى: "ئايا ئەمە شتىكى باشە؟".

پۇمى پىكەنى و گوتى: "دەي باشە، ئوئە دەوئەستىتە سەر شىئوازي تىروانىنت بۇ شتەكە. ھەندى جار دەبى ھەموو پەيوەندىيەكانت تىك بشكىنيت تا نەفسى خۇت سەربخەيت. تەنانت گەر پەيوەندىيەكانمان بەخىزانەكانمانەو توندوتۇل بوو و لەناو كۆمەلدا پىگەمان بەرز بوو، گەر پەيوەندىيمان بە سوختەخانەكەمان يان مزگەوتەكەمانەو ئەوئەندە باش بوو، بەلام كاتى دەبىتە پىگر لە بەردەم يەكبوونمان لەگەل خودادا، ئەو دەمە گەرەكە ئو پەيوەندىيانە تىكبشكىنين".

دَلنیا نه بووم که به باشی لئی تیگه یشتووم، به لام ئەم لیکدانه وهیه تا
پادهیهک ئاوهزه شله ژاو و شیواوه که می ئاسووده کرد. ئاخر وام به خه یالدا
دههات که ئەم سۆفیانه شیتن، کۆمه لئکی جیاوازن و هه موو شتیکی نامۆیان
له دهست دیت.

ئهمیستا نۆره ی پۆمی هات تا بنوشتیته وه و به هه مان پیتمی چپه دوو
بپرسیت: "ئایا بیتویلی نییه که ر لنت بپرسم هۆی ئەو شوینبرینه ی سهر
ده موچاوت چیه؟".

گوتم: "ئهمه چیرۆکیکی سه یر نییه، له کاتیکه درهنگی شه ودا به ره و مال
ده که پامه وه، ئەو هه سه سه پئی لنگرتم و تیروپری لئ دام".
"ئاخر له بهر چی؟"، پۆمی به ده م پرسیار کردنه وه نیشانه ی نیگه رانی که وته
سهر پوخساری.

"چونکه مه یم خوار دبووه وه، به ده م وه لامدانه وه وه ئاماژهم بۆ ئەو قاپه
کرد که ئیستا خریستۆس له به رده م پۆمی داینا.

پۆمی سه ری با دا. سه ره تا ته واو شله ژاو دیار بوو، وه ک ئە وه ی
بروانه کات که په نگه شتگه لی ئاوها پووده دن، به لام هه ر زو و به
زه رده خه نه یه کی دۆستانه لئوه کانی کشان. ئاوها درێژه مان به قسه کانمان دا.
له کاتیکدا خه ریکی خوار دنی نان و په نیری بز ن بووین، ده رباره ی بپروا و
براده رایه تی قسه مان ده کرد، هه روه ها ده رباره ی شتگه لئکی دیکه ی ژیان که
پێم وا بوو زۆر له میژبوو بیرم چوو بوونه وه، لئ ئە میستا شادمان بووم که
دووباره له دلمه وه ده ستیان به هه لقولین کرد.

که می دوا ی شیوان، پۆمی هه ستاو خۆی ئاماده ی پۆیشتن کرد. هه موو
ئهو انه ی له مه یخانه که بوون بۆ به پرخستنی هه ستانه سه ره پین. دیمه نئکی
کاریگه ر بوو، بۆیه وتم: "تا پێمان نه لئیت مه ی بۆچی هه رام کراوه، نابین
برۆیت".

خريستوس به پوخساريكي گرژوه به په له هاته تەنیشتمه وه، خەمی
ئەوهی بوو که پرسیاره کم مەعمیلە بەپێزەکهی بێزار دەکات، گوتی: 'سلیمان،
بێدەنگ بە. بۆچی دەربارەیی ئەم شتانه پرسیار دەکەیت؟'.

'نەخێر بەپراستیمه،' بە جەختەوه ئەمەم گوت و دەمپروانییه پۆمی، 'خۆ
ئیمەت بیینی، ئیمە خراپەکار نیین، لێ بەردەوام وامان پێدەلێن. پێم بلێ گەر
پەفتارمان باش بیت و ئازاری یەکتەر نەدەین، مەبخواردنەوه زیانی چیه؟'.

هەرچەندە پەنجەرەکهی لای سووچەکه کرابوووه، هەوای ناو مەیخانەکه
بۆگەن و پڕبوو لە دووکەل و قورس بووبوو بە چاوه‌پوانی و هەموان
پەرۆشی بیستنی وه‌لامه‌که بوون. پۆمی لێم نزیکبووهوه، ناسک و بەئاگا،
بیری دەکردوه و ئەمەیی خواره‌وهی گوت:

'گەر له مەبخۆردا

ناسکی و نیانییه‌کی قوول هەبوو،

له کاتی سەرخۆشیدا پێیه‌وه دیار دەبیت

خۆ ئەگەر کینه و لووتبەرزایی له‌خۆ هەشاردا‌بوو

ئەوه‌یشی هەر پێوه دیار دەبیت

له‌بەر ئەوه‌ی زۆربەیی خەلکی وا ده‌کەن

بۆیه مە‌ی له هەموو خەلکی هەرام کراوه'.

له کاتی‌کدا بیرمان لەم وشانه دەکردوه بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م خامۆشییه‌ک

بالی کیشا.

'برادەرانم، خواردنەوه‌ی مە‌ی بێزیان نییه، پۆمی به‌ ده‌نگیکی لیوانلیو له
چالاکی و فرماندارانه و سه‌نگین و توکمه‌ پووی تیکردین، 'چونکه‌ خراپترین
شتمان تێدا دەرده‌هینیت، بۆیه پێم وایه‌ بۆ هەموومان باشتەر وایه‌ واز له
خواردنەوه‌ی به‌هینین. له‌بەر ئەوه‌ ئه‌و شته‌ی که‌ خۆمان له‌ کردنی به‌پررسین
بۆمان نییه‌ گله‌یه‌که‌ بخه‌ینه‌ سه‌ر مە‌ی. له‌وه‌ش گرینگتر ده‌بێ خۆبه‌زلزانی و
تووربه‌ییمان جله‌و بکه‌ین. له‌ کوتاییدا ئەوه‌ی ده‌یه‌وه‌ی با بخواته‌وه، ئەوه‌یشی

نايههوي با نه خواته وه. بۆمان نيه شتوازي خۆمان به سهر ئه واني تر دا
بسه پيئين و له ئايينيشدا زۆرايكردن نيه.

به دواي قسه كانيدا نيشانهي خوشي و گهشي له هه ندي له مەمىله كان
پهيدا بوو، به لام پيم باش بوو په رداخه كه م به رز بكه مه وه، چونكه بروام وايه
ناييت په ند و ئامۆزگاريه ك تيپه پييت بي ئه وه ي به خوشي ئه وه وه
نه خۆمه وه.

گوتم: دهرباره ي ئه وه ي ئه مپۆ كردت خهلكي هه رچيه ك بليين، تو
پياويكي باشيت و خاوه ن دليكي مه زنييت، چونكه دلنيام خهلكي دهرباره ي تو
زۆر ده لين. له بهر ئه وه ي وتارييژ بووييت، بي ئه وه ي هيجمان به سه ردا
بسه پيينييت، قسه ت بۆ كردين، هاتنه كه تيش بۆ مه يخانه بۆ خۆي ئازايه تيه كي
كه وره يه.

پۆمي نيگايه كي دۆستانه ي كردم، ئينجا ئه و دوو قاپه شه رابه ي هه لگرت
كه ده ستي بۆ نه بر دبوون، ئيدي چووه دهره وه تا پيشوازي له شنه ي ئيواره
بكات.

عه لائەدين

قۇنيا، شوباتى ۱۲۴۶

بۇ ئوۋەى بە باوكم بلىم داخوۋىى كىمىام بۇ بكات تا شووم پى بكات،
ئوۋە سى ھەفتەيە چاۋەرىنى ئوۋ ساتە گونجاۋە دەكەم. چەندىن سەعات لە
خەيالى خۇمدا دەمدواند و ھەمان ئوۋ رستانەم چەندىن جار دادەپرشتەۋە و
دووبارەم دەکردنەۋە، بەدۋاى باشتىن شىۋازدا دەگەرەم تا نىيازى خۇمى پى
دەربېرەم. بۇ ئەگەرى ھەر رەتکردنەۋەيەك وەلامىكى ئامادەم پى بوو. گەر پى
گوتەم كە من و كىمىا برا و خوشكىن، بىرى دەخەمەۋە كە ھىچ پەيوەندىيەكى
خوين لە نىوانماندا نىيە. لەبەر ئوۋەى دەمزانى كە باوكم يەكجار كىمىاي
خۇش دەۋى، بۇيە برىارم دا ئەۋەيشى پى بلىم گەر ئىمە بوۋىن بە ژن و
مىرد، ئەۋا بە درىژايى ژيانى لە مالاكەدا لەگەلماندا دەژى، ئىدى لە خەيالى
خۇمدا بۇ ھەر شتىك رېتوشوئىنىكم دانابوو، بەلام نەمتوانى بۇ چركەيەكىش بە
تەنھا لەگەل باوكمدا قسەبكەم.

ئىۋارەى ئەمپۇد باوكم لە خراپترىن دۇخدا بىنى. خەرىكبووم لە مال
دەردەچووم و بۇ دىدەنىي ھەندى لە برادەرەكانم خۇم ئامادە دەكرد، كاتى
دەرگاكة كرايەۋە و باوكم ھاتە ژوورەۋە و دوو شووشە (مەى)ى بە
دەستەۋە بوو.

بە بىدەنگى و واقورمانەۋە ۋەستام، ئىنجا لىم پرسى: "باوكە، ئوۋەى بە
دەستەۋەيە چىيە؟".

"ئا. ئەمە!، بەبى ھىچ بەخۇداشكانەۋەيەك وەلامى دايەۋە و گوتى: 'رۇلە،
ئوۋە مەيە'.

"به پاستيته؟" هاوارم كرد، "ئەري مەولاناي مەزن وای لێهات؟ پیاویکی به ساله وه چوو و مەخواردنه وه؟!"

"ناگات له قسهی خۆت بێت،" له پشته وهم گویم له دهنگیکی تووربه بوو. شه مس بئ ئەوهی چاو بپروو کینیت چاوی له ده موچاوم بپری و وتی: "تۆ بۆت نییه بهم شتوازه باوکت بدوینیت. ئەوه من بووم داوام لێی کرد بۆ مەخاانه بچیت."

"سەیر نییه"، ئەمەم گوت و زەر دهنه یهکی دهستکردم نواند. گەرچی قسه کانی من بۆ شه مس سووکایه تی بوو، به لام نه یبرده سەر خۆی و گوتی: "عه لئه دین، گەر هه ولبدهیت تووربه یه که ت دووربینیت نه شتوینیت، ئەوه ده توانین ده رباره ی ئەوه قسه بکه ین."

ئینجا سه ری لار کرده وه و وتی که ده بێت دلێ خۆم نه رم بکه م. پاشان وتی: "ئه مه یه کیکه له چل پێ ساکه : ئەگەر ویستت به روات به هیز بکه ی، ده بێت له ناوه وت نه رم بێت. بۆ ئەوه ی به روات توند وتۆل بێت و وه ک به رد په ق بێت، ده بێت دلت وه ک په ر سووک بێت. ئەگەر تووشی نه خوشیه ک بووین، یان کاره ساتیکمان به سه ر هات، یان تووشی زیانیک بووین، یان ترسیک دایگرتین، ئەوا هه ریه که مان به شتوه یه ک پروه به روه ی ئەو پرو داوانه ده بینه وه و فیزیشمان ده کات که چۆن که متر خۆ په رست بین و زۆر تر به حیکمه ت بین و به سۆز تر و به خشنده تر بین. هه رچه نده له مه دا هه ندیکمان په ند وه رده گریه ت و میان په روتر و ناسکتر ده بێت، هاوکات هه ندیکێ تر دل په قتر ده بن. ئەو شتوازه ی که وات لێ ده کات له پاستیه وه نزیکتر بێت ئەوه یه که دلت جینگه ی مرقایه تی تیدا ببێته وه و شوینیکی زیاتری بۆ خوشه ویستی تیدا بمینیته وه؟"

گوتم: "بیه ره وه، جگه له باوکم من فه رمان له ده رویشانی سه رخۆش وه رناگرم و هه موو شته که ش ئەمه یه."

باوکم هاته نیوانه وه و گوتی: "عه لئه دین، ئەوه ی تۆ ده لێت شووره ییه". هه ستم به تاوانیکی گه رره کرد، به لام هه سته که دره نگ که وت، هه سته یکی بێزاری و تووربه یی وا دایگرتم پێم وا بوو ده می بوو شتی وام له خۆمدا نه بینێ بوو.

شەمس وتی: "بینگومان بەگۆیرەیی ئەوەی دەیلێت و دەیکەیت تۆ ڕقت لە منە، بەلام لەو باوەرەدا نیم کە تۆ بۆ ساتیکیش باوکت خۆش نەویی. ئەی بۆ لە ناخەوێ بەرینداری دەکەیت؟".

وەلامیم دایەوێ: "ئەی تۆش نابینیت کە ژیانمانت وێران کردووە؟".
لەو ساتەدا باوکم داچەمایەوێ زاری نوقاند و دەستی ڕاستەیی بەرەو لای سەری بەرزکردەوێ، وامزانی زلەم لێدەدات، بەلام کە ئەوەی نەکرد، پتر شلەژام.

"تۆ ئابرووم دەبەیت"، باوکم بێ ئەوەی تەماشای دەموچاوم بکات وای پینگوتم.

چاوێکانم فرمیسکیان تیزا. دەموچاوی خۆم لێی شارەدووە و لەپەر خۆم ڕووبەڕووی کیمیا دیتەوێ. نەمزانی لەکەیهوێ لەوێ وەستاوێ و بە دووچاوی پەر لە ترس لە سووچێکی ژوورەکە خۆی لێ داگرتووین؟ ئاخۆ دەبێ چەندی لە دەمەقالتیکەیی نێوانمان بیستبێت؟

شەرمەزارییەکەم لەبەر ئەوێ بوو کە باوکم لە بەردەم ئەو کچەی دەمەویست بێخوایم سووکایەتی پێکردم، ئەمەش لە ناخدا ئازاریکی پەیداکرد و تامیکی ناخۆشی لە زارمدا جێهێشت. ئیدی هەستم کرد ژوورەکە بە دەورمدا دەخولیتەوێ و خەریکە دادەپمێم.

ئیدی لە توانامدا نەما چرکەیهکی تر لەوێ بمێنمەوێ، چاکەتەکەم هەلگرت و شەمس دایەلاوێ و دوور لە کیمیا و دوور لە هەموویان، لە مال دەرچوومە دەرەوێ.

شەمس

قۇنيا، شوباتى ۱۲۴۶

بۇنى شوشە مەيەكان كە لە نىوانماندا قىت دانرابوون، بۇنى خاكى گەرم و گىيە كىيى و تووى رەشيان لىدەھات. دواى ئەوھى عەلەدەين مالى بەجى ھىشت، پۇمى ماوھەك خەمىكى زۆر داىگرت و قسەيەكى نەكرد. پىكەوھ بۇ ناوھەشەكە چووينە دەرەوھە كە بەفر دايپۇشيبوو. ئەوھ لە ئىوارەى پۇژى لە پۇژە غەمگىنەكانى شوباتدا بوو، بايەكى سارد ھەلىكردبوو و كىيەكى سەير بالى كىتابوو. وەستابووين و چاومان بېرىوھە ھەورەكان كە دەجمان، گويمان بۇ دنيايەك ھەلخستىوو جگە لە بىندەنگى ھىچى دىكەى پى نەدەبەخشىن. بايەكە لە دارستانە دوورەكانەوھ كزەيەكى بۇ ھىتايىن، كە بۇنى گەلمەخاوى ماسىي لىدەھات. بۇ چركەساتىك ئارەزوومان كرد بۇ ھەتاھەتايە ئەم شارە جىبھىلەين.

ئىنجا شوشەيەكم ھەلگرت و بە تەنىشت گولەباخىكى پۈوتەوھ كە بە خۇي و دېكەكانىيەوھ لەنىو بەفرەكەدا قىت بووبووھە، داچەمامەوھ و شەرابەكەم كرده سەر خۇلى ژىر گولەباخەكە. دەموچاوى پۇمى لە خۇشيان كەشايەوھ، زەردەخەنەيەك گرتى كە تىكەل بوو لە جۇشوخروش و سەنگىنى. گولەباخە پۈوتەكە ھىدى ھىدى ژيانى كەوتەوھ بەر و توپكى قەدەكەى مىنا پىستى بىيادەم نەرم بووھە و بە بەرچاومانەوھ گولنىكى گرت. كە لەسەر پۇژاندنى شەرابە بەسەر خۇلى ژىر درەختەكە بەردەوام بووم، گولەكە سىبەرى پەنگىكى پرتەقالى ھىمەن و جوانى لىنىشت.

ئىنجا شوشەى دووھەم ھەلگرت و بە ھەمان شىوھ لىم پۇژاند، ئىدى پەنگە پرتەقالىيەكەى گولەكە گۇرا و بوو بە سوورىكى درەوشاوھ و ژيانى

لیدهچؤږا. که له بنی شووشه که پر پرداخیک مایه وه، کردمه نیو پرداخیکه وه و نیوهیم خوارده وه و نیوه که ی دیکم به پږومی نا. به دوو دهستی له رزؤکه وه، به زهرده خنه یه کی گه شه وه که نیانی و سهنگینی لیده تکا، نهو پیاوه ی که له ژیانیدا دهستی بږ مای نه بر دبوو، به پیر ئاماژ که مایه وه هات.

وتی: 'بیرو باوه' و کوته ئایینییه کان گرینگن، لی نابیت بږ حه رامکراوه کان بگورپن. هر بهم تیگه یشته وه نه مایه دهخومه وه که نه مږو پیمی ددهیت. له هه موو دلمه وه بروام وایه که دوا ی سه رخوشی عه شق راستی و سهنگینییه کی عه قل هه یه.

له و دهمیدا که پږومی پیکه که ی له لیوه کانی نزیک دهخسته وه، له دهستیم راپفاند و فریمدایه سر زهوییه که، ئیدی شه رابه که مینا دلوی خوین پږایه سر به فره که.

گوتم: 'مای مه خوره وه. نه مای گه له کاتیکدا خوت مه به ستت نییه له سر نه م نه زمونه به رده وام بیت.

'تویه که که داوام لیده که یته نه مایه نهخومه وه، نه ی له بنه پهدا بږچی بږ مه یخانه که ناردمت؟' پږومی به پیتیک نه وهنده ی به سوز بوو، لاقرتی نه بوو لی پرسم.

به زهرده خنه وه وتم: 'تو خوت هوییه که ی ده زانیت، چونکه گه شه کردنی پږچی له وشیاریماندا یه، نه که به چاوگیزان له هه ندی شتی دیاریکراو. نه مای خواره وه ریتسای سیودوه مینه: پیویسته هیچ شتی نه که ویتنه نیوان نه فست و خودا، بروات نه به رابه ریکی ئایینی و نه قه شه یه که و نه زانایه کی ئایینی باش، نه به هیچ دهمراستیکی دیکه ی سه رکرده ی ئاکاری یان ئایینی، نه گه وره پیاوانی پږچی، نه نانه ت بروات بروا که ی خوتیش نه بیت، به لام به سر خه لکانی دیکه دا مایانه پیته. نه گه ر دلی که سانی تر بشکینیت، ئیدی نهو بروا ئایینییه ی که بروات پیته ی، بروایه کی باش نییه.

'له هه موو جوړه کانی بته رستی خوت بپاریزه، چونکه دیدگات ده شیرینیت. با هر خودا، خودا هر خوی به تهنه پینیشاندهرت بیت. هو

هاوړېم، فېژى پاستى ببه، بهلام وريابه لهو حهقيقهتانهى كه له لات دروست دهبن، بت دروست نهكهيت.

هرچهنده زور به كهسايتى و سوزى پومى سهرسام بووم، كهچى له ژيانيدا بيدهسيلات بوو، بويه تا دههات پتر پنى سهرسام دهبووم.

ئهم دنيايه پره لهو كهسانهى چاويان بريوهته سامان يان ناوبانگ يان دهسيلات، تا زياتريان دهست بكهوييت، ههست دهكهن هيشتا پيويستيان پييهتى. به چاوچتوكى و تهماحكارى سامانى دنيايان كړدووته پووگى خويان و ئيدى جگه لهو ئاراستهيه، بهرهو شوييتكى تر ناروانن و ههست ناكهن بوون به كويلهى ئهو شتانهى كه به ههلهپهوه بوى تيدهكوشن. ئهمه شيوازيكى هاوبهشه و بهردهوام روودهات. به دهگمهن، بهقهدهگمهنى مروارى پياويك دهبينيت بهرهو بالايى ريگهى خوى برييت، يان پياويك بريكى زورى له زير و ناوبانگ و دهسيلات ههبيت و لهپر دهست له ههموى ههلبگريت و ناوبانگى خوى بخاته مهترسييهوه و بهرهو سهفهريكى ناوهوى خوى ههپياى لى بكات و كهس نهزانيت له كوى يان چون كوتايى ديت. بهلى پومى ئهو مروارپيه دهگمهنهيه.

وتم: "خودا داوامان ليدهكات ميانړق و خاكهرا بين".

پومى به ناسكى لهسهرى پويشت: "ئهو دهيههوى بناسرى. ئهو داوامان ليدهكات كه به ههموو گهرديلهيهكى بوونمانهوه بيناسين، بويه گهرهكه وريا و بهئاگابين، ناييت سهرخوش بين و ئاوهزمان شلهژاو بيت".

قسهكانى به دلمهوه نووسان. له حهوشهكه دانيشتين، جگه له گوليتكى سوور، هيچ شتيكى تر له نيوانماندا نهبوو، تا تاريكى داهات و سهركه توندتر بوو. لهژير ئاسمانى پچيودا، ههستت به ورده شتيكى ته و تازه و جوان دهكرد. ئيدى شهرايى عهشق واى له سهركمان كرد كه به ناسكى بخوليتنهوه، به خوشى و پيزانينهوه زانيم كه ئيدى بايهكه به ناووميدي ناسروييت.

ئىلا

نۆرتامبوتن، ۲۴ ى حوزىران ۲۰۰۸

”باوانم، چىشتخانه يەكى نوئى تايلاندى لە شارەكەدا كراوئەو، دەيفيد وای گوت، ”دەلەن گوايا چىشتخانه يەكى باشە، بۆچى ئەمشەو تەنها هەردووكمان بۆ ئەو چىشتخانه يە نەچين؟“

لە پوژى سىشەمەدا ئىلا دواشتى كە دەيەويست بيكات، ئەوئەبوو لەگەل شووئەكەيدا بۆ نانخواردنى شيوان دەربچىت، بەلام دەيفيد پىي داگرت و ئىلاش دەسەلاتى ئەوئەي نەما رەتى بکاتەو.

چىشتخانه ي (مانگى زيوين)، چىشتخانه يەكى بچووك بوو و بە گلوپى جوان رازابووئەو، شويى تاييەتى خىزانى تىدا بوو و بە كورسىي چەرمىن و سەرچەفى رەش پۆشتە كرابوو، چەندىن ئاويئە بە نزمى لەسەر ديوارەكانى هەلواسرابوون تا مەعميلەكان هەست بکەن لەگەل رەنگدانەوئەي خەيالەكانياندا لەناو ئاويئەكان و ناو دەخۆن. ئىلا زوو هەستى بە دلئەنگى كرد، ئەم دلئەنگىيە بەوئەي چىشتخانه كەوئەبوو، بەلكو بەوئەي مێردەكەيەوئەبوو. ئەوئەبوو لە چاوانى دەيفيدا درەوشانەوئەيەكى نااسايى بەدى كرد كە شتىكى نااساييان تىدا بوو. وا دياربوو بىر لە شتىك دەكاتەو، بەلكو تەنانت پەژارەيشى پێو دياربوو. ئەوئەي بە راستى بىزارى كرد ئەوئەبوو چەند جارى دەمى تىكئالا. ئاخىر دەيزانى دەيفيد ئەو كاتەي لە قسەكردندا دەمى تىك دەئاليت كە تووشى خەمىكى قورس دەيىت، ئەمەيشى لە مندالييەوئە لەگەلدا بوو.

كچە خزمەتگوزارىكى جحیل كە جلیكى كلاسيكى لە بەر بوو، هات تا داواكارىيەكانيان جێبەجێ بكات. دەيفيد داواى قرژالى دەريای بە پىحانە و

بیبهری تیژهوه کرد، ئیلاش داوای سهوزه و توفوی به زهلاتهی گویزی هندیهوه کرد، چونکه له جهژنی له دایکبوونی چله مینییهوه به لینی به خوی دا بوو واز له خواردنی گوشت بیتیت، ههروهها داوای دوو پهرداخ شهراپیان کرد.

بق ماوهی چهند خولهکێک باسی ریکوپینکی دیکوری چیشخانهکهیان کرد، ئینجا باسی کاریگهیری دهسماله رهشهکانیان بهرانبهر دهسماله سپیهکان کرد، پاشان بیدهنگیهکی کهرولال کهوته نیوانیانهوه. بیست سال ژن و میژدایهتی، بیست سال نوستن لهسهر یهک جیخه و پیکهوه خۆشتن له ههمان گهردا و ههمان خوراک خواردن و پهروهردهکردنی سی مندا... ههموو ئەمانه بیدهنگیان لیکهوتیهوه، یان ئیلا له دلی خۆیدا وای لیکدایهوه. دهیقید گوتی: 'دهبینم تو پۆمی دهخوینیتیهوه'.

ئیلا به ههندێ سهرسورمانهوه سهری لهقاند. نهیزانی که ئهوهی تووشی سهرسورمانی کرد ئهوهیه که: بیستی دهیقید دهربارهی پۆمی شتی دهزانیت، یان ئهوهی ئەم دهخوینیتیهوه ئه و بایهخی پێدهدات.

'خهریکم چامهکانی دهخوینمهوه، تا له نووسینی ئه و پاپۆرتیهی دهربارهی (کفری شیرین) دهینووسم، یارمهتیم بدات، بهلام خهریکه ئارهزووم دهکهوێته سهه چامهکانی، خهریکم بۆخۆم دهیانخوینمهوه، ئیلا بق پاساو هیتانهوه ئەمانه ی گوت.

دهیقید بهدهم خهیاڵهوه چاوی برپیه ئه و پهله شهرا بهی سهه قوماشی بان میژهکه، ئینجا نرکهیهکی لی ههستا و گوتی: 'ئیلا من دهزانم چی پوودهات. ههموو شتیک دهزانم'.

'ئهوه تو باسی چی دهکهیت؟' ئیلا بهدهم پرسیارهکهیهوه دلنیا نهبوو که دهیههوی گویی لی بگریت .

'دهربارهی... دهربارهی پهیههندییه ئەقینییهکانت...، دهیقید به دهمی تیکئالاهوه ئەمه ی وت، 'من دهزانم'.

ئیلا به واقورمانهوه دیقهتی شووهکهی دا. دهموچاوی دهیقید له بهر پووناکیی ئه و مۆمه ی که که خزمهتگوزارهکه بۆی داگیرساندن، له باریکی زۆر ناومیدانه دهرکهوت.

‘په یوهندی ئه څینی من؟’، ئیلا به په له و به دهنگی کی له وه به رزتر که خوی نیازی بوو هاته گۆ. سهرنجی ئه و ژن و پیاوه ی دا که له دهوری میزه که ی ته نیشتیان دانیشتبوون، ئه وانیش ئاوپیان به لایاندا دایه وه. به خویدا شکایه وه و دهنگی به جوړی کزکرد تا بوو به چپه و پرسپاره که ی دووباره کرده وه: ‘کام په یوهندی ئه څینی؟’.

‘من گیل نیم’، ده یقید له سهری پویش، پوسته ئه لیکترونییه که تم کرده وه و ئه و نامانه تم له گهل ئه و پیاوه دا خوینده وه. ‘چیت کرد؟’، ئیلا هاواری کرد.

پوخساری ده یقید له ژیر قورسایي ئه و شته ی که خه ریکبوو بیلیت گرژ بوو و خوی له پرسپاره که دزییه وه: ‘ئیلا، گله یی له تو ناکم. من شایانی ئه وه. من تو م فه رامو ش کرد و تو ش له شوینی کی تر به دوی سوزدا ده گه رییت’.

ئیلا چاوه کانی داخست و ته ماشای په رداخه که ی کرد. شه رابه که په نگی کی ئه فسووناوی یاقوتی قول و تیری هه بوو. بۆ ماوه یه کی که م وای به خه یالدا هات که له سهر پووی شه رابه که چهند خالی ک ده بیلیت په نگی کۆلکه زپړینه یه کی دره وشاوه یان هیه و وهک دهوسی ئه و پووناکیانه یه که ئاراسته ی ده که ن. په نگی له وئ دهوسی کیان هه بیلیت. ئه مانه هه موو به شیوه یه کی سوریالی ده رکه وتن.

ئهمیستا ده یقید له قسه کردن وه ستابوو و بیري له باشترین پڼگه چاره ده کرده وه، یان ده بوو ئه وه ی له خه یالیدایه ئاشکرای بکات. له کوتاییدا وتی: ‘من ناماده م بته خشم و ئه وه ی پووی داوه له بیري بکه ین’.

له وساته دا چهن دین شتی توند و ته وساوی و شله ژاو و دراماتیکی له دلی ئیلادا بوون و دهیه ویست بیانیلیت، به لام سوو کترینانی هه لېژارد، به دوو چاوی دره وشاوه وه لئی پرسى: ‘ئهی دربارهی په یوهندی ئه څینییه کانی خوت چی ده لیلیت؟ ئایا تو ش له بیران ده که ییت تا له دوی خو مانه وه جیان به یلین؟’.

کچه خزمه تگوزاره که خواردنه که ی بۆ هیتان. ئیلا و ده یقید بیده نگ بوون و ته ماشای کچه که یان ده کرد که خه ریکبوو قاپه کانی له سهر میزه که داده نا و به لیزانینی کی زیده پویانه وه دووباره په رداخه کانی بۆ پرکردنه وه. که جی

هیشتن، دهیښد ته ماشایه کی ئیلاى کرد و لى پرسی: 'که واته ئاوها؟' ئه مه توله سهندنه وه یه؟'

'نه خیر، ئیلا به دهم قسه وه نائومیدانه سه ری راوه شانده،' ئه مه توله سهندنه وه نیه، قه تیش وا نه بووه.
'ئه ی چییه؟'

ئیلا دهسته کانی تیڤه پانده و ههستیکی وا دایگرت مینا هه موو شتیڤ و هه موو ئه وه ی له ناو چیشتخانه که دایه - به مەمیله کان و کارگوزاره کان و چیشتلینه ره کان و به لکو ته نانه ت به ماسیی ناو هه وزی که مەری زه ویشه وه - ئاماده ن گوئ له وه بگرن که ئه م ده یلیت.

'شته که په یوه ندیی به خوشه ویستییه وه هه یه،' ئاخریکه ی به ده میدا هات، 'من عه زیزم خوش ده وئ.'

ئیلا پیی وا بوو که میرده که ی پیده که نیت، به لام له کوتاییدا زاتی وه بهر خو نا تا ته ماشای چاوه کانی بکات. له ده موچاویدا جگه له ترسیڤ، هه یچ شتیکی دیکه ی نه بیڤی، هه ر زوو گوزا و بوو به سیمای که سیڤ هه ولبدات تا کیشه یه که به که مترین زیان چاره سه ر بکات. له ناکاو ساته وه ختیکی پروون و بی پینچوپه نا دایگرت. ئاخه ئافره تیڤ له مه وه بهر وا راهاتبوو زور به خراپی باسی خوشه ویستی بکات، که چی ئیستا وشه ی خوشه ویستی بو ئه و بووبوو به شتیکی راسته قینه و بارگاوی نه که خواسای.

ده یښد به ده نگیکی له رزۆکه وه گوئی: 'ئاخه سی مندا لمان هه یه.'
'به لئ، زور خوشم ده وین،' ئیلا به دهم قسه وه شانی هه لته کانه، 'به لام عه زیزیشم خوش ده وئ.'

'واز له وتنه وه ی ئه م وشه یه بیڤه،' دیښد قسه که ی پی بری و پیش ئه وه ی ده ست به قسه کردن بکاته وه، قومیی که وره ی له په رداخه که دا، ئینجا وتی: 'هه له یه کی که وره ت کردووه، به لام ئیلا من ده ست له خوشه ویستی تو هه لئاگرم و له تو زیاتر که سیڤی دیکه م خوش ناوئ. هه ردوو کمان ده توانین په ند له هه لکه انمان وه ربگرین. له لای خو مه وه په یمانت ده ده منی که ئه م شته دووباره نابیته وه، تو ش ئیستا ئاتاجی ئه وه نییت بجیته ده ره وه و منه ی خوشه ویستی بکه یه.'

‘من دەرەنەچووم تا منەى خۆشەويستى بکەم، ئىلا ورەورىكى کرد که پتر خۆى دەواند نەک ئەو، رۆمى دەلەت ئىمە لە دەرەوہى خۆمان حەوہجەى ئەوہ نىين منەى خۆشەويستى بکەين، بەلکو ئەوہى لەسەرمان پئويستە بيکەين، ئەوہىە بتوانين ئەو کۆسپانە لاببەين که لە خۆشەويستى ناوہوہى خۆمان دوورمان دەخاتەوہ’.

دەيفيد گوتى: ‘ئای خودايە! ئەوہ تۆ چيت بەسەر هاتوہ؟ ئەمە تۆ نييت! ئەرى تۆ دەست لەم رۆمانسىيەتە هەلناگریت؟ بگەرێوہ بۆ جارانى خۆت، ئەمەشى خستەسەرى: ‘تکات لیدەکەم’.

ئىلا برۆکانى تىک نا، وەک ئەوہى شتىک پەژارەى کردبەت، تەماشای نینۆکەکانى خۆى کرد. لە راستیدا چرکەساتىکى ترى رۆژگارى هاتەوہ ياد، ئەو کاتەى که خۆى خۆى بوو هەمان شتى بە کچەکەى دەوت، ئىدى هەستى کرد بازنەکە تەواو بوو. بە هياوشى سەرى بادا و دەسمالەکەى سەرمىزەکەى دايە لاوہ.

ئىنجا گوتى: ‘بە يارمەتيت، ئايا دەتوانين ئىستا برۆين؟ من برسيم نىيە’.

ئەو شەوہ لەسەر دوو جىگەى جيا نوستن. ئىلا بەيانى زوو يەکەم شتى که کردى، ئەوہ بوو نامەيەکى بۆ عەزیز نووسى.

دهمارگیر

قونیا، شوباتی ۱۲۴۶

‘بۆ له وه خراپتر خۆت ئاماده بکه! هۆ شیخ یاسین! هۆ شیخ یاسین! ئایا ئابروو چوونه کهت بیستووه؟’ عهبدوللای باوکی یهکێ له فهقیکانم لیم نزیکدهبووه وه و بانگی دهکردم: ‘دوینێ پۆمی له گهڕهکی جوولهکه کان له مهیخانهیهک بینراوه’.

گوتم: ‘به لێ، ئه وهم بیستووه، به لام سهرم سوپنه ما. ئاخر هاوسه ره که ی ئهم پیاوه کریستیانه، نزیکترین براده ریشی خودانه ناسه، ئیدی چاوه پیتی چیی لێده کهیت؟’.

عهبدوللا به پهروشه وه سه ری له قانده و گوتی: ‘پیم وایه تو راست ده کهیت. ده بوو پیشبینی ئه وه مان کردب’.

ژماره یهک خه لکی په وته نی له ده ورمان کۆبوونه وه و گوئیان بۆ قسه کانمان هه لخستبوو. یه کیکیان پیشنیاری کرد، ته نانه ت ئه گه ر پۆمی بۆ کاره که ی ته وازۆی له خه لکه که ش خواسته وه، نابیت پێگه ی پی بدری له مزگه وتی گه وره وتار بخوینیته وه. له به ر ئه وه ی بۆ لای فه قیکانم له سوخته خانه که دواکه وتبووم، بۆیه به په له دوورکه وتمه وه و جیم هیشتن و ئه وان هه ر قسه یان ده کرد.

زۆر جار گومانم ده کرد که لایه کی تاریکی له پۆمیدا هیه و پۆژی هه ر دیت ئاشکرا ده بیته، به لام قه ت له و باوه په دا نه بووم که مه ی بخواته وه، چونکه ئه وه کاری نه کرده نییه. خه لکی ده لێن که شه مس هۆی سه ره کیی پروخانی پۆمییه، ئیستاش هه ر له گه لێدایه، خۆ ئه گه ر وا نه بوایه، ئه وا پۆمی بۆ ژیا نی ئاسایی خۆی ده گه رایه وه، به لام من بۆ چوونیکێ جیام هیه، ئه ویش ئه وه یه

گومانم نىيە كە شەمس پىياۋىكى خراپەكارە - كە ئاۋھايە - يان گەر
 كارىگەرى خراپى لەسەر پۇمى نىيە - كە ھەيەتى - بەلام شتەكە ئەۋەيە
 بۇچى شەمس زانايانى دىكەي ۋەك من لە پىخ دەرناكات؟ لە كۆتايى
 شتەكەدا، ئەم دوو پىاۋە لە زۆر پوۋەۋە لە يەكتەر دەچن، بەلام خەلكى ددانى
 پىندا نانئىن.

ھەندى كەس گوئيان لى بوۋە شەمس وتوۋيەتى: 'زاناي ئايىنى لەسەر
 ئامازەكانى قەلەم دەژى، بەلام سۇقى عاشق دەبىت و لەسەر دەۋسى شوئىنئى
 دەژى. ئاخىر ئەۋە چى دەگەيەنئىت؟ ئاشكرايە شەمس پىتى وايە كە زاناکان لە
 شوئىنە بەرزەكان خۇيان ھەشارداۋە، كەچى سۇقى نوقمى نىو ژيانى
 پاستەقىنەيە، بەلام ئەي پۇمىش زاناي ئايىنى نىيە، يان ئەۋ خۇي بە يەكتىك لە
 ئىمە دانانئىت؟

ئەگەر شەمس بىتە ناۋ ئەۋ ھۆلەي كە تىيدا وانە بە فەقىكان دەلئىمەۋە،
 ئەۋا ۋەك مىشىكىدەرى دەكەم و پىگەي نادەم لە بەردەم مىندا باسى ئەۋ
 توۋرەھاتانە بكات. ئەي بۇچى پۇمى ھەمان شت ناكات؟ بىگومان بىمەلامەت
 نىيە. ئەۋ پىاۋە ھەر زوۋ ئافرەتتىكى كرىستيانى خواست، ئىدى بە لامەۋە
 گرىنگ نىيە بوۋە بە موسلمان يان نا، چونكە ئايىنەكەي چوۋەتە ناۋ خوينى
 خۇي و خوينى مىندالەكەيشى، بەلام بۇ بەدبەختىي خەلكى شارەكە، ئەۋ
 ھەرەشەيەي كە كرىستيانى پىادەي دەكات بە ھەند ۋەرنىگرن و دەلئىن ئىمە
 دەتوانىن پىكەۋە بژىن. من بە وساۋىلكانەي كە ئاۋا بىردەكەنەۋە دەلئىم: 'ئايا
 دەكرى ئاۋ و پۇن تىكەل بن؟ ئا ئەمە ئەۋ مەۋدايەيە كە موسلمانەكان و
 دىيانەكان دەتوانن لەسەرى بپۇن.'

لەبەر ئەۋەي پۇمى ئافرەتتىكى دىيانى خواستوۋە، ھەرۋەھا لەبەر ئەۋەي
 لەگەل كەمىنەكاندا زۆر باش و لىيوردەيە، كەۋاتە بە لاي مەۋە پىياۋىكە نابىت
 پىشتى پى بىبەستىرى، ھەرۋەھا لەۋ كاتەۋە شەمسى تەۋرىزى لە مالەكەي
 نىشتەجى بوۋە، بە تەۋاۋى لە پىگەي پاست لاي داۋە. ۋەك ھەمو پۇژى بە
 فەقىكانم دەلئىم دەبى لە ھەناس فىلەكانى شەيتان چاۋكراۋە بن، چونكە شەمس
 بۇخۇي شەيتانە. من دلىيام ھەر ئەۋ پۇمى ھانداۋە تا بۇ مەيخانە بچىت،
 ئىدى مەگەر ھەر خودا خۇي بزانئىت چۆن فرىۋى داۋە، بەلام ئايا فرىۋدانى

خوداناسان به و رادهیهی وایان لی بکری سووکایه تی به پیروزییه کان بکه، له داهیتانی شهیتان نین؟

هر له سه ره تاوه له خراپه کاری شه مس تیگه یشتم، ئاخر چون زات دهکات پیغه مبه رمان محمه د سلاوی خودای لی بیت له گهل بوستامی، نهو سؤفییه خودانه ناسه به راورد بکات؟ نهی هر بوستامی نییه گوتوویه تی: "ته ماشام بکه! شکوی من چند مه زنه!"، نهی هر نهو نییه وتوویه تی: "کابه م بینی به ده ورمدا ده سووراپیه وه؟"، به لکو له وهش دورتر پویشتووه تا نهو رادهیهی بلیت "من ئافه رینه ری خودی خوم". گهر نهو کفر نه بیت، نهی ده بی کفر چی بیت؟ نهو ئاستی نهو پیاویه که شه مس به ریزه وه شتی لی وهرده گریت، هر وهک چون بوستامی زه ندیقه، نهو میش (خودانه ناس - زه ندیق)ه.

ئیسنا به وهی باشه خه لکی شاره که خه ریکه له حه ناس راستیه ک بیدارده بنه وه و ژماره ی ئه وانه ی په خه له شه مس ده گرن پوژ له دوا ی پوژ له زیادبو ندایه. هه ندی جار له و قسه وباسانه ده ترسم که له گه رماوه کان و چایخانه کان و سه ره ریزی گه نم و ناو بیستانه کان ده کرین، که گوایا ده یانه وی پاره پاره ی بکه.

* * *

زور له کاتی ئاسایی خوم درهنگتر گه یشتمه سوخته خانه که و به م بیرکردنه وانه سه رم قورس بووبوو. هر نهو هنده ده رگای ژووری وانه وتنه وه م کرده وه، له پر هه ستیکم له لا دروستبوو که شتیکی نا ئاسایی پووده دات. نهو هبوو فه قیکانم به ریزیکی راست دانیشتبوون، وهک نهو هی موته که یه کیان دی بیت به شیوه یه کی سهیر رهنگیان هه لیزپکابوو و بیدهنگ بوون.

دوا یی هویه که ی تیگه یشتم، که نهو پیاوه ی له نزیک په نجه ره کراوه که وه دانیشتووه و پشتی داوته دیواره که وه و ده موچاوه بیتووه که ی به زه رده خه نه یه کی به فیزه وه ده دره وشیته وه، جگه له شه مسی ته وریزی که سی تر نییه.

"شیخ یاسین سلاوتان لی بیت"، به ده م قسه وه تیی ده پروانیم.

دوودل بووم، چونکه نهمده زانی ئاخۆ ده بی وهلامی سلاوه که ی بدهمه وه
 یان نا، بریارم دا وهلامی نهمده مه وه، به لکو ئاورم له فهقیکان دایه وه و لیم
 پرسین: "ئه م پیاوه لیتره چی ده کات؟ بۆچی پینگه تان دا بیته ژووره وه؟".
 فهقیکان واقیان و پرما بوو و شله ژابوون، کهسیان زاتی نه کرد وهلام
 بداته وه، به لام شه مس بیده نگیه که ی شکاند.
 به ریتمه بیچا و و پرووانه که ی و نیگا جیگیره که یه وه وتی: "شیخ یاسین،
 سه رکۆنه یان مه که. ئه وه بیرو که ی من بوو. ئه وه بوو له م نزیکه وه تیده په ریم،
 به خۆم وت بۆچی لای سوخته خانه که هه لوه سته یه ک نه که م و سه ردانیکی ئه و
 که سه نه که م که له م شاره دا له هه موان زیاتر پقی لیمه؟".

فهقی حوسام

قۇنيا، شوباتى ۱۲۴۶

بە پىز و بە پال يەكتره و بە چاوهگه شه كانمانه وه هه موومان له ژوورى وانه وتته وه كه له سهر زه وييه كه دانىشتبووين، كاتى شه مى ته ورىزى ده رگاكه ي كرده وه و هاته ژووره وه. ئيمه شتى زور خراپ و سه يرمان ده رباره ي بىستبوو، زور به شيمان له مامۇستاكه مانه وه بىستبوو، توشى شوک بووين، كاتى منىش به زوپوزىندووى له ژوورى خويندنه كه مان بىنىم، گرژبوومه وه، كه چى ئه و خاوو خلىچك و دۇستانه دياربوو. دواى ئه وه ي سلأوى له هه موومان كرد، گوتى هاتوه له گهل شىخ ياسىندا قسه بكات.

”مامۇستاكه مان هه زناكات كه سانى نه ناس بىن و له سوخته خانه كه سهرى لىبدن، به نكه باشتر وا بىت كاتىكى تر بىبىنىت”، به و نياز وه ئه مه م وت تا له دىدارى نىوانىندا شتىكى نه ويستراو روونه دات.

”لاو، سوپاس بۆ به هۆله وه بوونت، به لام دىداره خراپه كان هه ندى جار نه ك هه ر كرده نى نىن، به لكو پىويستىشن”، شه مىس وه ك ئه وه ي بىر كرده نه وه كانى منى خويند بىته وه، وه لامى دامه وه، ئىنجا وتى: ”له گهل ئه وه شدا نىگه ران مه به، دىداره كه مان ئه وه نده ناخايه نىت”.

ئىرشاد كه له ته نىشتمه وه دانىشتبوو، له نىوان دانه قرمىسا وه كانىيه وه ترمه ترمىكى كرد و وتى: ”ده ته ماشاى ئه و حه وسه له يه ي بكه! ئه مه شه يتانىكه بۆخوى!”.

سه رم بادا، له گهل ئه وه ي پىم وا نه بوو كه شه مىش له شه يتان بچىت، زورم له خوم كرد و به قسه له پرووييه كه ي و بوئىرييه كه ي سه رسام بووم.

دواى چەند خولەكك، شىخ ياسىن بە پوخسارئكى گرژ و تىرامانەو
هاتە ژوورەو. هەر ئەوئەندە چەند هەنگاوئىكى نا، لەپەر وەستا و چاوەكانى
بەرەو ميوانە خۆتپههلقورتينەرەكە كەوتنە پرتەپرت.

ئەم پياوہ لىرە چى دەكات؟ بۆچى رىگەتان دا بىتە ژوورەو؟

من و هاوړىكانم بە نىگاي پر سەرسوږمان و چپەى ترساوہو، تەماشاي
يەكترمان دەكرد، بەلام پيش ئەوہى يەككىمان زات بكات و شتى بليت، شەمس
وتى كە ئەو لە نزىك سوختەخانەكەو تىپەرپوہ و ويستوويەتى سەردانى
يەكك بكات كە لە قونىادا لە ھەموو كەس زياتر پقى لى دەبىتەو.

ژمارەيەك لە فەقيكان نەرمەكۆكەيەكيان كرد، بىنىم ئىرشاد بە قوولى
ھەناسەيەكى ھەلكيشا. گرژى نىوان دوو پياوہكە بە ڤادەيەك چر بووبووہو،
چەقق ھەوای دەبرى.

من نازانم تو لىزە چى دەكەيت، بەلام من كارم ھەيە و لەوش گرینگترە
تا لەگەل تۆدا قسە بكەم، شىخ ياسىن بە تەوہسەوہ ئەمەى و تە لەسەرى
پويشت: ئەمىستا، بۆچى نارۆيت تا لەسەر وانەكانمان بەردەوام بىن؟

شەمس وتى: تۆ دەلئيت قسە لەگەل مندا ناكەيت، بەلام لە پاشملە
دەربارەم قسە دەكەيت. دەربارەى من و دەربارەى پۆمى و ھەموو
سۆفییەكان و پىيازى سۆفيگەرى، لە وتەى خراپ دەمى خۆت ناڤاريزيت.

شىخ ياسىن لە لووتە ئىسكن و گەورەكەيەوہ ھەناسەيەكى دا و ەك
ئەوہى شتىكى تال لەسەر زمانى بيت، دەمە داچەقاوہكەى گرىدكردەوہ، ەك
وتم، شتىكم نىيە دەربارەى قسەت لەگەلدا بكەم، من دەزانم دەمەوئى چى
بزانم، بۆچوونى تايبەتى خۆم ھەيە.

شەمس بەرەو لای ئىمە ئاوڤى دايەوہ و نىگايەكى تەوسامىزى خىراى
كردىن و وتى: پياويك بۆچوونى زۆرى ھەبىت، بەلام پرسىارى پى نەبىت!
لەوہدا ھەلەيەك ھەيە.

بەراستىتە؟ شىخ ياسىن بەدەم قسەوہ گورپئىكى ھاتەوہ بەر، كەواتە
بۆچى لە فەقيكان نەپرسىن ئايا لەو دووە كاميان باشتەرن: ئەو پەنديارەى كە
وہلامى پىيە، يان ئەو پياوہ سەرلەشنىواوہى جگە لە پرسىاركردن ھىچى تری
پى نىيە؟

هه موو براده ره کانم تاي شيخ ياسينيان گرت، به لام ههستم کرد زور به يان له دله وه ئه وه يان نه کرد، به لکو له بهر دلي ماموستا که يان و له بهر خاتري ئه و بوو، بويه من بينده نگيم پي باشتو بوو.

ئه وه که سه ي که پتي وايه هه موو وه لام يکی پتيه، ئه وه له هه موو که س نه زانتره، شه مس به دهم قسه وه لاي به لاي ماموستا که ماندا کرده وه، به لام مادام تو له وه لامدانه وه دا باشيت، ئايا بوم هه يه پرسيار يکت لي بکه م؟. ليره دا خه مي ئه و هم لي نيشت که ئه م قسه وباسه به ره و شوينيکی خراپ سه ربکيشيت، به لام هيچ ده سه لاتيکم نه بوو که نه يه لم گرزييه که ته شه نه بکات. له بهر ئه وه ي تو ناتوره ي ئه و ته خستوو ته دووم که گوايا من خزمه تکاری شه يتانم، که واته ده فهرموويت پيمان بل ييت ده رباره ي شه يتان بيرۆکه ي تو چيه؟، شه مس پرسيار ي ليکرد.

بينگومان، شيخ ياسين که بق په ندادان هه لي له ده ست نه ده دا، وه لام ي دايه وه، ئايينه که مان که دوا هه مين ئايينه کاني ئيبراهيمه و گرينگترينيانه، پيمان ده لييت که به واي شه يتانه وه ئاده م و حه و له به هشت وه درنران، جا له بهر ئه وه ي ئيمه نه وه ي دايبا يتي ده رکراوين، گه ره که چاوکراوه بين، چونکه شه يتان به چه ندين شيوه خو ي ده گو پيت، هه ندی جار له شيوه ي قومار باز يکدا ده رده که ویت و داوامان ليده کات قومار بکه ين، بری جاري دی له شيوه ي کچيکی جوان و جحیل خو ي پيشان ده دات و هه ولده دات له خسته مان ببات، په نگه شه يتان به جوړی خو ي پيشان بدات قهت به خه ياليشماندا نه يهت، وهک ده رو ي شيکی گه پیده.

شه مس وهک ئه وه ي چاو ه پتي ئه م قسه يه ي کرد ييت، زه رده يه کی زانايانه ي هاتي و گو تي: مه به ست تیده گه م. ده بي ئه و بيرۆکه يه ي که شه يتان له رواله تماندا خو ي مه لاس ده دات، ئاسو وده ييه کی گه و ره و پيگه ي پر زگار بوونيکی ئاسانمان پي بيه خشيت.

مه به ست چيه؟، شيخ ياسين پرسيار ي کرد.

باشه، وهک تو ده لييت گه ر شه يتان ئاوها خراپه کار بيت و ده ره قهت هاتني هه سته م بيت، ئیدی پيويست ناکات ئيمه ي بنياده م سه بارهت به و هه لانه ي که ده يانکه ين، خومان سه رکونه بکه ين، چونکه شته باشه کان که

پرووده‌دهن هه‌موویان له دهستی خودادان و هه‌موو شتیکی خراپیش له دهستی شه‌یتاندایه. له هه‌ردوو باره‌که‌دا ئیمه له په‌خنه‌گرتن و پشکینی نه‌فس به‌دهر نین. له‌وه ئاسانتر هه‌یه؟.

شه‌مس له کاتی قسه‌کردندا به‌نیو ژووره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو، له‌گه‌ل درکاندنی هه‌ر په‌یفیکدا ده‌نگی به‌رز ده‌بووه‌وه: 'به‌لام با بۆ ته‌ن‌ها چرکه‌یه‌ک وای دابنیتین که شه‌یتان نییه و شه‌یتانگه‌لیکیش له پارێزماندا نین تا له‌نیو مه‌نجه‌لیکی کوله‌کولدا بمانسووتین. هه‌موو ئهم وینه ترسناکانه بۆ ئه‌وه دانراون تا شتیکیان پیشان بدن، به‌لام گوپان و بوونه‌وار به‌کلێشه‌گه‌لیکی دووباره‌وه بوو، په‌یامی راسته‌قینه‌ی خویان له‌ده‌ست داوه'.

'ئهی ئهم په‌یامه ده‌بیت چی بیت؟'، شیخ یاسین به‌بیزارییه‌وه پرسى و هه‌ردوو باسکی له‌سه‌ر سینگی‌تیک په‌راند.

شه‌مس وتی: 'که‌واته پرسیارته‌یه'، ئینجا له‌سه‌ری رۆیشته: 'په‌یامه‌که ئه‌وه‌یه ئه‌و ئازاره‌ی که مرۆف به‌خۆی ده‌گه‌یه‌نیت بیکۆتاییه. دۆزه‌خ له‌ناخی خۆماندایه، هه‌روه‌ها به‌هه‌شتیش، چونکه قورئان ده‌لالت مرۆف له‌هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌کان پایه‌دارتره، گه‌ر توانیمان به‌باشی له‌مه‌ بگه‌ین، ئیدی واز له‌و بیرۆکه‌یه‌ دینین که شه‌یتان له‌په‌له‌ماندا خۆی هه‌شارداوه، ددانیشمان به‌وه‌دا ده‌نا که شه‌یتان له‌ناخی خۆماندایه. ئیدی ئه‌وه‌ی پتویستمانه به‌راستگۆیی له‌نه‌فسی خۆماندا بگه‌رین، نه‌ک چاو بیرینه‌خه‌شه‌کانی خه‌لک و راویان بکه‌ین'.

'برۆ نه‌فسی خۆت تاقی بکه‌وه، گه‌ر خودا بیه‌وی گونا‌هه‌کانته پاک ده‌بنه‌وه'، شیخ یاسین باگۆی دایه‌وه، 'به‌لام پیاوی ئایینی راسته‌قینه ئه‌وه‌یه که کۆمه‌لگه‌که‌ی خۆی ده‌پاریزیت'.

'که‌واته رێکه‌م بده‌با چیرۆکیکت بۆ بگه‌رمه‌وه'، شه‌مس هه‌ر به‌و ناسکییه‌وه که نه‌مانتوانی دلتیا بین ئاخۆ چیرۆکیکی راسته‌قینه بوو یان هه‌ر بۆ ته‌وس بوو، ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌ی بۆ گه‌یانه‌وه:

چوار بازرگان له‌مزگه‌وتیکدا نوێژیان ده‌کرد، بینیان وا بانگده‌ره‌که دیته ژووره‌وه. بازرگانی یه‌که‌م نوێژه‌که‌ی بری و پرسى: 'هۆ بانگده‌ر، ئایا بانگی داوه؟ یان هه‌شتا ماویته؟'.

بازرگانی دووهم نویتزهکە ی بپی و ئاوپری له برادرهکە ی دایهوه و وتی: هۆ پیاو، تۆ له کاتی نویتزکردندا قسهت کرد و نویتزهکەت بهتال بووهوه، دهبی سهرلهنوێ دهست پیتکهیتهوه. که بازرگانی سیتیهم گوئی لهوه بوو، هاته ناوهوه و گوئی: هه ی گهمزه بۆچی سهرکوئهی دهکهیت؟ دهبی ئاگات له نویتزهکەت بیت. ئهوه نویتزهکە ی تۆش بهتال بووهوه. بهلام بازرگانی چوارهم زهردهخه نه گرتی و به دهنگیکسی بهرز وتی: ده تۆ تهماشایان بکه! ئهوه ههرسیکیان ههلهیان کرد، بهلام من سوپاسی خودا دهکهم که پیتگی خۆم ون نهکرد.

شه مس دوا ی ئهوه ی ئهم چیرۆکە ی گیرایهوه، بهرانهر فهقیکان وهستا و پرسیی: کهواته پیتان چۆنه به بۆچوونی ئیوه نویتزی کام له و بازرگانانه دروست نییه؟.

که له نیو خۆماندا له سهر وهلامهکه گفتوگۆمان کرد، ماوهیهکی کم له هۆلهکه دا غهلبه غهلبیک پهیدا بوو، له کۆتاییدا یهکی له دواوه گوئی: نویتزی بازرگانی دووهم و سیتیهم و چوارهم دروست نییه، بهلام نویتزی بازرگانی یهکههم دروسته، چونکه ههموو ئهوه ی ویستی بیکات ئهوهیه پرسپاری له بانگدهرهکه کرد.

بهلی، بهلام نهدهبوو نویتزهکە ی بپیت، ئیرشاد قسهکە ی پهتکردهوه، ئاشکرایه که ههموو بازرگانهکان ههله بوون، جکه له بازرگانی چوارهم که تهنه نهفسی خۆی دواند.

نیگام که لاهست و به هیچ یهکی له دوو وهلامهکه قایل نهبووم، بهلام بریارم دابوو که زار ههلههینم، چونکه پیم وا بوو بایهخ به بۆچوونهکهم نادهن، بهلام هاوکات ئهم بیرۆکهیهم به خهیاڵدا هات، شه مسی تهوڕیزی ئاوپری لیدامهوه و پرسیی: ها تۆ لهوێ! چی دهلیت.

بههر لهوه ی گویم له دهنگی خۆم بیت، بههستهم تفهکهم بۆ قووتدراپهوه، ئینجا وتم: ئهگەر ئه و بازرگانانه ههلهیهکیان کردبیت، ئهوه نییه له کاتی نویتزکردندا قسهیان کردووه، بهلکو لهبری ئهوه ی نوقمی نیو نویتزهکه ببن و پهیوهندیان به خواوه هه بیت، مژوولی دهوڕوبهری خۆیان بوون، بهلام ئهگەر ئیمه بریاریتکیان لهسهر بدهین، ئهوه من دهترسم هه مان ههله بکهین.

‘که واته وه لامه که ی تو کامه یه؟’، شیخ یاسین له پر پرسى و بایه خى به گفتوگوکه دا.

‘وه لامى من نه وه یه که هر چوار بازارگانه که هه موویان به وای هوکارى له یه کتر چوو وه هه له یان کردو وه، به لام له گه له وه شدا ناکرئ بو ترئ که یه کئ له وان هه له ی کردو وه، چونکه ئیمه له کوتاییدا بۆمان نییه بریاریان له سه ر بدهین’.

شه مسى ته ورئزى هه نگاوئیک به ره و لام هاته پێشه وه و دۆستانه و به سۆزه وه ته ماشای کردم. هه ستم کرد منى میزدمن دال خوشه ویستیه کى باوکانه م پێ به خشرا وه، له ناوى پرسم، کاتى ناوى خۆم پێى گوت، گوتى: ‘حوسامى هاو پیتان دلئى سۆفیانیه هه یه’.

که نه وه م ژنه وت، له شه رمان ده موچاوم سوور هه لگه را. پیم وا بوو که شیخ یاسین دواى ته واو بوونى وانکه سه رزه نشتم ده کات و هاو پیکانمیش گالته م پیده که ن، به لام په ژاره که م زوو په و ییه وه. شیوه ی دانیشتنه که م پیکخست و زه رده خه نه یه کم به پرووى شه مسدا پژاند، که هیشتا زه رده ی ده هاتى، چاوى لى داگرتم و له سه ر لیکدانه وه که ی به رده وام بوو.

‘سۆفى ده لیت: له برى نه وه ی بریار له سه ر نه وانى تر بدهم، گه ره که به قوولئ بیرم لای په یوه ندی ناوه وه م له گه له خودادا بیت، چونکه پیاوی ئایینی ده مارگیر به رده وام هه له ی نه وانى تر به درۆ داده نیت، به لام فه قینیه له بیرتان نه چیت نه وه که سه ی که زۆر جار له وانى تر در دۆنگ ده بیت، نه وه خۆى هه له یه’.

‘ده ست له شیواندنى بیرى فه قیکانم هه لگه ر’، شیخ یاسین نه مه ی وت و قسه که ی پێ برى، ‘به لام ئیمه ی پیاوانى ئایینی، گه ره که بایه خ به وه بدهین که خه لکى ده یکه ن، چونکه خه لکى پرسى یارى زۆرمان لیده که ن و چاوه رپێن وه لامیان بدهینه وه تا بتوانن ئه رکه ئایینییه کانی خۆیان به ته واوى و به دروستى جیه جئ بکه ن. ئاخى نه وان لیتمان ده پرسن ئایا گه ر خوینیان به ربوو ده بئى دووباره ده ستنوێژ هه لگه رنه وه، یان له کاتى سه فه ردا پۆژوو یان

لهسهره يان نا و زور شتی تر. پړوشوینهکانی مهزهبی شافیعی و حه نه فی و حه نه للی و مالیکی دهر باره ی ئه م شتانه بۆچوونیان جیا به. ئیدی هر مهزه بیتک له م مهزه بانه کۆمه لئ وه لامی ورد و تایبته به خۆی داناوه که ده بیت لیتی بکۆلرته وه و فیری بین.

‘ئه مه باشه، به لام خۆت به جیاوازییه پوا له تییه کان مه به سته وه’. شه مس به هه ناسه هه لکیشانیکه وه ئه مه ی گوت، ‘وشه ی خدا ته وار و بیکه موکو و پیه، له سهر حیسابی هه مو وه کی له ورده کاری مه گه پئ.

‘ورده کاری؟’، شیخ یاسین به پیتمیکی تژی له گومان وه لامی دایه وه و له سهری پویشته، ‘پرواداران ئه م پیتسا و میتودانه به په رۆشه وه و ورده گرن، ئیمه ی زانایانیش له هه وله کانیا ن پیتمایان ده که ی.

شه مس وتی: ‘واتا مادام بیرت ناچیت که پیتماییه که ت سنووردار بیت، که واته له سهر کاری پیتماییکردن به رده وام به، ئه گینا له سهر ووی وشه ی خودا وه وشه ی تر نییه ’، ئینجا ئه مه ی خسته سهر، ‘به لام هه ول مه ده ئامۆژگاری ئه وانه بکه یته که گه یشتوونه ته قۆناغی پۆشنگه ری، چونکه ئه وان چیتژی جیا له ئایه ته کانی قورئان و ورده گرن و پیتویستیان به پیتمای یان پیتیشاندانی شیخیک نییه.

که شیخ یاسین ئه وه ی ژنه وت، به جۆری توو په بوو که هه ردوو پوومه ته داچۆرا وه که ی به شه پۆلی سووربا و دهستیان به هه لله رزین کرد و سیوه که ی ئاده م - گرتی قورقوراکه سی به توندی ده رکه وت و گوتی: ‘ئیمه پیتمای ی ئیره تی پیتشکه ش ناکه ی. شه ریعت ئه وه یه که ئه و پیتسا و پیتمایانه پیتشکه ش ده کات که ده بیت هه موو موسلمانیک له سهر بیتشکه وه تا ناو گۆر په پیره وی بکات و وابه سته ی بیت.

‘شه ریعت ته نها پا پۆریکه به ناو ئوقیانوسی حه قیقه تدا ده روات. ئه وه ی به راستی له خودا ده گه پیت، درهنگ یا زوو پا پۆره که جیده هیلیت و خۆی نو قمی نیو ده ریا ده کات.

“بۆ ئەو ھى ماسىيى قرش بىخۆن، شىخ ياسىن بە پىكەننىكى خىكاو
و ھىلامى دايەو، ئەمە لەو كەسانە روودەدات كە پىنمايى رەت دەكەنەو.”

ژمارەيەكى كەم لە فەقىكان بە شداريى پىكەننەكەيان كرد، ئەوانى ترمان
بە ھىمنى و بىزارىيەو دانىشتىن. گفتوگۆكە لە تەواو بووندا بوو و نەمدەتوانى
پىشبينى ئەو بەكەم كە ئەم باسوخواسە چۆن بە بارىكى باشدا دەشكىتەو.
بىگومان شەمسى تەوريزىش ھەمان ھەستى خەمىنى ھەبوو، چونكە
دياربوو لە فكرانراچووبوو، بەلكو ئاومىدش دياربوو. مينا لەپەر ماندوو
بووبىت، چاوەكانى لىك نا و بەناستەم جوولەيەكى كرد.

“لەميانەى سەفەرەكانمەو شىخەلىكى زۆرم ناسى”، شەمس ئەمەيشى
گوت “ھەندىكان پياوانى دلسۆز بوون و برىكى دىكەيان لووت بەرز بوون و
ھىچيان دەربارەى ئىسلام نەدەزانى. من ئامادە نىم گەردى سەر پىلاوئىكى
كونى عاشقىكى راستەقىنەى خودا بە سەرى شىخەكانى ئەمرو بگۆرمەو. ئەو
خەيالباژە سىتەرەنەى كە لە پشت پەردەو وپنەدەكەن لەوان باشترن، چونكە
لانى كەم ددان بەو ھەدا دەننن كە ئەو ھى ئەوان پىشكەشى دەكەن تەنھا
خەيالپلاو.”

شىخ ياسىن وتى: “ئىدى بەسە! پىم وايە بە زىادەو گويمان لە
زماندرىزيەكەت گرت. دەى ئىستا برۆ دەرەو.”

“نىگەرەن مەبە، من خۆم خەرىكبوم برۆم، شەمس بە مەكرەو ئەمەى
گوت، ئىنجا لای بە لای ئىمەدا كەردەو و گوتى: “ئەو ھى ئەمرو لىترە بىنيتان
گفتوگۆيەكى كۆنە و دەگەرپتەو بۆ سەردەمى محەمەدى پەيامبەر دروودى
خوداى لى بىت، بەلام ئەم دەحكەيە پەيوەندى بە مېژووى ئىسلامەو نىيە،
بەلكو لە دلى ھەموو ئايىنە ئىبراھىمىيەكاندا خۆى حەشارداو. ئەمە مەملانىيى
نىوان پياوى ئايىنى و سۆفییە، مەملانىيى نىوان ئاوەز و دلە.”

شەمس كەمەكىك بىدەنگ بوو تا بوارمان بدات بەتەواوى ھەست بە
كارىگەريى پەيفەكانى بكەين. ھەستم كرد نىگای كەوتوو ھە سەر من، ئەو ھەش

ئالوگۆپىكى شار راوه بوو، بۆ چوونە نىۋو برايه تىيەكى ئاشكرانه كراو و
تۆمارنە كراوه.

ئىنجا لەسەرى پۆشت: "لە كۆتايىدا، نە مامۆستا كە تان دەتوانىت و نە من
دەتوانم لەوە زياتر بزانين كە خودا بۆى داناوين بيزانين. ھەريەكەى لە ئىمە
پۆلى خۆى دەگىرپىت، بەلام گرینگ ئەوھىيە ئەو مرقەھى كە نايەھوئى بېينىت
تىشكى خور چاوى نادىدە و كۆيرو كەچىين نەكات".

بەم ئاواھىيە، شەمسى تەورىزى دەستى راستەى خستە سەر دلى و
دوعاخوازىي لە ھەموومان و تەنانەت لە شىخ ياسىنىش كرد، كە خۆى دابووھ
لاوھ و دەموچاوى گرژكردبوو و وەلامى دوعاخوازىيەكەى نەدايەھ.
دەرويشەكە چووھ دەرهوھ و دەرگاھەى لە پشت خۆيەھ داخست و لە
بىدەنگىيەكى قوولدا جىيى ھىشتىن و بۆ ماوھىيەكى زور نەمانتوانى قسەيەك
يان جوولەيەك بكەين.

ئىرشاد بوو كە لەو سەرەگىژكەيە دەريھىتام، ئەوھ بوو سەرنجم دا بە
جۆرى تەماشاي دەكردم كە نىشانەى ئەوھ بوو خەوشىكم ھەيە. ئەوسا زانيم
كە دەستى راستەم لەسەر دلم وەك سلاوئىك بۆ ئەو راستىيەى دۆزىبوومەھ،
خاوبووھتەھ.

پېرسى جهنگاوهر

قونيا، ئايارى ۱۲۴۶

باوهرم به گوئيه كانم نه كرد كه بيستم شه مس زاتى كردووه و له بهردهم فه قتيكان بهرهنكاري مامم بووه ته وه. ئهري ئه م پياوه نرخ بۆ هيچ كه سيك دانانيت؟ ئاي چهند هزم ده كرد كاتى چووه بۆ لاي مامم، من له سوخته خانه كه بوايه م پيش ئه وهى بتوانيت زاره نه فرينه كهى بكاتهو، ده رم بكردايه، به لام ئه فسووس له وي نه بووم. دياره باسوخواسيكى زور له نيتوان ئه و و مامدا پووى داوه، ئيدى فه قتيكان له وساوه هر باسى ده كن، پيم وايه به دروستى قسه كان ناگيرنه وه، چونكه به ئاوه ژوو باسى ده كن و پاستيه كى زور ده دهنه پال ئه و ده رويشه گنده له.

وا دياره ئه مشه و به واي ئه و له شفرۆشه وه، كه ناوى گولى بياپانه زور شله ژاوم و له و زياتر ناتوانم بير له هيچى تر بكه مه وه. ئه و سندوقكه ليكى خشل و مرواريم بيرده خاته وه كه شتى نه يينى تيدا شاردرابيته وه و وات به خه يالدا بيت كه هى تون، به لام گهر كليله كانيت پى نه بيت، ئه و ته نانه ت گهر له باوه شيتيش بن هه روا به داخراوى و دووره ده ستى ده مينه وه.

ئه وهى زورتر ده هريم ده كات خۆ پاده ستردنه كه يه تى، ئيستاش له خۆم ده پرسم بۆچى بهرهنكاري نۆره شيتايه تيبه كانم نه بووه وه، چۆن له ژير پتبه كانمدا به خاموشى و به بن جووله له سه ر پايه خيكي كۆن و پيس له سه ر زه وييه كه پالكوته؟ خۆزگه له تۆله ي ئه و ليدانه ي من ليم دا، لى دابامه وه، يان كاشكى هاواري كردبا و داواى فرياكه وتنى كردبا، ئيدى ده ستم له ليدانى هه لده گرت، به لام به كپى پالكوته بوو و هيچ جووله يه كى نه ده كرد، چاوه كانى هه لاوس بوون و به قوولدا چووبوون. وهك ئه وهى بيهه وي شته كه به

شېۋەيەكى نالەبار قەبۇل بىكات، دەمى نوقاندىبوو، بە ھەرحال ھەرچىيەك بىت. ئەرى بەپاستى بە لايەۋە گرېنگ نەبوو بمكوشتاىە يان نەمكوشتاىە؟ ھەموو ھەولنىكم دا كە جارىكى تر سەر بە سۆزانيخانەكەدا نەكەم، ۋەلى ئەمىرۇ ئارەزوۋىيەكى توند بۇ بىنىنى زورى بۇ ھىنام، بەدەم پۇيشتەۋە بۇ سۆزانيخانەكە پرسىيارم لە خۇم كىرد ئاخۇ كە چاۋى پىم دەكەۋىت كاردانەۋەى چۇن دەبىت، ئەى ئەگەر شكاتى لى كىردىبووم و شتەكە خراپ شكابوۋە، ئەوسا دەمى خاۋەنە قەلەۋەكەى سۆزانيخانەكە چەور دەكەم، يان ھەپەشەى لىدەكەم. لە مەژگى خۇمدا پلانم بۇ ھەموو شتىك دانا، جگە لە ئەگەرى ئەۋەى رەنگە ھەلاتىت. ئىدى بۇ ھەموو ئەگەرىك خۇم ئامادە كىردىبوو.

تەقىمەۋە و گوتم: "مەستت چىيە، گولى بىابان لىرە نىيە؟ ئەى لە كۆنە؟". ئەۋ لە شفرۇشە لەبىر خۇت بىۋە، خاۋەنى سۆزانيخانەكە بەدەم قسەۋە لوقمىكى خستە دەمىيەۋە و دەستى بە لستەۋەى شىلەى شىرىنى سەر پەنجەكانى كىرد. كە بىنىى زۇر توورەم، بە دەنگىكى نەرمتر وتى: "پىپرس، بۇچى چاۋىك بە كچەكانى دىكەدا ناگىرېت؟".

"ھەى پىرەژنى قەلەۋ و خەرقاۋ. لە شفرۇشە ھەرزانەكانتم ناۋى. گولى بىابانم دەۋى، دەمەۋى ھەر ئىستا بىبىنم".

كە ئەۋەم بە نىرەموۋكەكە وت، بى ئەۋەى زات بىكات دەكەم لەگەلدا بىكات، ھەردوۋ برۇ تىژ و پەشەكەى ھەلېرى، ۋەك ئەۋەى پىى شەرم بىت قسەكە بىكات، دەنگى نەمكردەۋە و بە چپە وتى: "ئىدى ئەۋ پۇيشتەۋە. ديارە كاتى ھەموان لە پرخەى خەۋدا بوون ئەۋ ھەلاتوۋە".

شتەكە توورەھات دياربوو، بەلكو پىكەنىناۋىش بوو. لىم پرسى: "ئەمە لەكەيەۋە لە شفرۇشەكان لە سۆزانيخانەكە دەرەچەن؟ گەرەكە ھەر ئىستا بىدۇزىتەۋە".

خاۋەن سۆزانيخانەكە ۋەك ئەۋەى يەكەم جارى بىت بمىنىت، چاۋى تىبىرېم و بە ۋژەۋژىك گوتى: "تۆ كىت تا فەرمانم بەسەردا بىكەيت؟"، چاۋە نەترسەكانى و بچوۋكەكانى بە پىچەۋانەى چاۋەكانى گولى بىابان بروسكەيان دا و بە تىژى تىى پوانىم.

‘من حه سحه سم و مامم پایه یه کی گرینگی هه یه، ده توانم ئەم حه شارگه یه
دابخه م و هه مووتان توورده مه سهر شه قام، به دهم قسه وه دهستم بۆ ئەو
قاپه فه خفوورییه درێژکرد که له باوهشی داینا بوو، لوقمیکم هه لگرت، لوقمه که
تهر و نه رم بوو.

په نجه ليقاويبووه کانم به ملپنچه ئاوريشمه که ی سرپیه وه. له توورپیان
دهموچاوی سوور هه لگه را، به لام نه یوئرا رووبه پرووم بیته وه.

وتی: ‘بۆچی سه رکۆنه م ده کهیت؟ پئویسته ئەو دهرویشه سه رکۆنه بکهیت
که گولی بیابانی قایل کرد سۆزانیخانه که جیبهیلێت و له خودا بگه پێت.’
‘ساته وه ختیک تینه گه یستم ده رباره ی کێ قسه ده کات، به لام زوو زانیم که
مه به سستی شه مسی ته ورزییه.

یه که م جار له به رده م فه قیکان گالته ی به مامم کرد، ئێستاش ئەمه ی
کردوه. بیگومان ئەم خودانه ناس و زه ندیقه سنووری خۆی نازانیت.

ئىلا

نۇرتامبۇتون، ۲۶ى حوزىران ۲۰۰۸

بەپىز عەزىز

لەم كاتەدا بىرىارم دا، بە شىتوازيكى كۆن، بە قەلەمىكى پاندان و كاغەزىكى بۇندار زەرفىكى ھاوشىۋە بۇندار و پولىكى پۇست، نامەيەكت بۇ بنووسم. دواى نىۋەپۇى ئەمىرۇ بۇ ئەمىردام دەينىرم. دەمەۋى دەسبەجى ئەۋە بگەم، خۇ ئەگەر لەناردنى دوابكەۋم، پەنگە دواى ئەۋە نەتوانم بىنىرم.

سەرەتا چاۋت بە كەسىك دەكەۋىت - كەسىك لە ھەموو ئەۋە كەسانەى دەۋرۋەرت جىايە. كەسىك ھەموو شتىك لە دىدىكى جىاۋە دەبىنىت و وات لىدەكات دىدگات بگۇپىت و سەرلەنۋى سەرنجى ھەموو شتى لە ناۋەۋە و لەدەرەۋە بدەيت، وات بە خەيالدا دىت كە دەتوانىت ئەۋە مەۋدا ئارامەى نىتوان خۇت و ئەۋ بپارىزىت، ھەروەھا بە خەيالدا دىت كە دەتوانىت ملبىنىت و لە گەرمەى ئەم گەرداۋە جوانەدا پىگەى خۇت بېرىت، تا لەناكاۋ تىدەگەيت فېردراۋىتە دەشتىكى چۆل و ناتوانىت بىرىار لەسەر ئەۋە بدەيت.

تەۋاۋ نازانم لەكەيەۋە پەيغەكانت دىليان كىردوۋم، بەلكو ھەموو ئەۋەى دەيزانم، ئەۋەيە ئەۋە نامانەى نىوانمان ھەر لە سەرەتاۋە دەستيان بە گۇپىنم كىرد، پەنگە لەۋەى دەيلىم ژىۋان بىمەۋە، لى ھەموو ژيانم لەسەر ئەۋە شتانەى كە نەمتوانى بىيانكەم بە پەشىمانى بىردەسەر، بۇيە ئىستا بە خراپى نازانم بە مەبەستى گۇپان شتى بگەم.

لهوساوه كه لهميانهى رۆمانهكەت و نامه ئەليكتروننپهكانتەوه (به تۆ گەيشتم)، دەسەلاتت بەسەر بيركردنەوهمدە كيشاوه. هەر كه نامهيهكى ئەليكتروننيت بۆ دەناردم و دەمخويندەوه، له ناوهوهمدە هەستم بە شتى دەكرد و واى ليدەكردم كه له ناكۆتاييدا بخوليمەوه و هەستم دەكرد زۆر دەميكە هەستم بە شتى وانهكردوو. ئيدى به دريژايسى رۆژ ئەم بيركردنەوانە بهرۆكيان بهرنەدەدام. بەب یدەنگى قسەت بۆ دەكەم، له خۆم دەپرسم دەبى چۆن بىتە نيو ژيانى رۆژانەمەوه. كه پروو دەكهيتە خواردنگهيهكى باش، دەمەوى لهگەلتدا بم، كاتى شتى دەبينم و به دلمەوه دەنوسيت، خەميك دامدەگریت، چونكه ناتوانم پيشانى تۆى بدهم. چەند رۆژى له مەوبەر كچه بچووكەكەم لى پرسم ئاخو چيم له پرچم كردوو، چونكه قەت دەقى پرچم ناگۆرم! چونكه وا دياره بووم به ئافرهتئيكى ديكەى جيا و خەريكە هەست دەكەم كه من جيام.

ئينجا دەگەریمەوه و بيرى خۆمى دینمەوه كه ئیمە هینشتا يەكترمان نەبينیوه، ئەمەش دەمگيرپیتەوه سەر دۆخى راستەقینه. له راستيدا نازانم بهرانبەر به تۆ چى بكەم. له خویندەوهى رۆمانهكەت بوومەوه و راپۆرتەكەم ئامادەكردوو. (ئاه، بەلى، كه راپۆرتەم لەسەرى دەنوسى، تا دەهات كاتەكه دەرپۆشت و دەمەويست بۆچوونى خۆمت پى بلیم، يان لانى كەم ئەو راپۆرتەت بۆ بنيرم كه بۆ پەخشكارە ئەدەبىيەكەم ناردوو، بەلام به خۆم و ت ئەمە شياو نيبه، هەرچەندە من ناتوانم وردەكارى راپۆرتەكەم پى بلیم. دەبى ئەوه بزانيت من زۆر كتيبەكەم بەدلدا چوو، سوپاست دەكەم كه ئەو چيژەت بۆ رەخساندم. پەيفهكانت بەردەوام لهگەلدا دەمیتنەوه).

له هەموو بارىكدا رۆمانى (كفرى شيرين) پەيوەندى بهوه نيبه تا بريار بدهم ئەم نامهيت بۆ بنوسم، يان پەنگه پەيوەندى به هەموو شتيكهوه هەبیت. هەر ئەو بوو به مايهى گەشەكردنى نئونامان و دەسەلاتى كارىگەريهكهى لەسەرم وام ليدەكات خۆم پى بەرزەوت نەكرى، واى لپهاتوو

کاریگه ریبیه که ی له وه زیاتر بیت که من بهرگه ی بگرم. سه ره تا خه یاله کانت و
چیرۆکه کانت به دلمه وه نووسان، ئینجا هه ستم کرد من ئه و پیاوهم خوش
دهوێ که له پشت ئه و چیرۆکانه وه خۆی هه شارداوه.

وهک وتم، گه ره که ده سبه جی ئه م نامه یه بنێرم، ئه گینا ده یدرپێم و
وردوردی ده که م. ئاخو به شیوه یه ک په فتار ده که م وهک ئه وه ی هه یج شتیکی
نوێ له ژيانمدا پرووی نه دا بیت، شتیکی نا ئاسایی.

به لێ، ده کرێ ئه وه بکه م که هه میشه ده یکه م، خۆمیش وا نیشان بده م که
هه موو شتی خوا سایی و سروشتیه.

ده توانم لافی ئه وه لیبده م گه ر ئه وه له پای ئه م ئازاره شیرینه ی دلم نه بیت،
ئه ی ده بین له پای چی بیت.

له گه ل خوشه و یستیم

ئێلا

کیرا

قونیا، ئایاری ۱۲۴۶

بەرایی مەینەتییه‌که. نازانم چۆن بتوانم ئەم شتە چارەسەر بکەم.
ئەم بەیانییە، ئافرەتیک بێ ئەوەی بزانی لە کوێوە هاتوو، هات و
پرسیاری شەمسی تەوریزی کرد. داوام لێی کرد کاتیکی تر بێتەوه، چونکە لە
مال نییە. وتی شوینتیکی نییە پرووی تێبکات، حەز دەکات لە حەوشە‌که
چاوه‌پێی بکات. ئیدی چەندین گومانم لا پەیدا بوون و لە خۆم پرسى ئەم
ئافرەتە کێیە و لە کوێوە هاتوو. چۆکی دادا و پەچەکەى لادا و دەموچاویکی
هەلاهلەبووی برینداری دەرخواست که لە ئەنجامی لێدانێکی توند ئاوسابوو.
لەگەڵ شینەه‌لگە‌پان و برینەکانی یەكجار جوان و باریکەله‌ بوو. ئەو که بەکۆل
دەگریا و فرمیسکی دە‌پشت، بە شیوازێکی یەكجار شارەزایانە لەو گومانانە
دەنیا بووم که هەم‌بوون. دەرکەوت سۆزانییه‌که و لە سۆزانیخانە‌وه هاتوو.
گوتی: "بەلام من ئەو شوینە ئابرووبەرەم بەجێ هێشتوو و بۆ گەرماوی
گشتی چووم و چل جار و سلّم کرد و چل نوێژم کرد، سویندم خوارد که
ئیدی توخنی پیاوان نەکەوم. لە ئێستا بەدواوه ژيانى خۆم بۆ خودا تەرخان
دەکەم".

نەزانی چیی بێ بلیتم، تەماشای چاوه‌ بریندارەکانیم کرد و پرسیم ئەویک
که جحیل و کالفامە چۆن ئەو بویرییه‌ی هەبووه تا واز لەو تاقە شتە بێتیت که
لە ژيانیدا هەر ئەوه دەزانیت. نەم‌ده‌ویست ئافرەتیک ببینم که لە نزیک مالە‌که‌م
بکە‌ویت، لێ شتیکی تێدا بوو بەندی دلی پساندم، که جۆری بوو لە ساکاری و
هەندێ لە بیتاوانی، که لەوه‌و پیش لە هیچ کەسیکدا نە‌مدیوو. چاوه‌ کالە‌کانی
چاوانی دایکە مارییان بیرخستە‌وه، بۆیە نە‌فسم ڕێگەى نە‌دام دەری بکەم.

ئیدی وازم لئی هینا تا له ههوشه که چاوه پڕ بکات. ئه وهش هه موو شتی بوو که له دهستم هات. جیم هیشته و ئه ویش له وی دانیشته و پشتی به دیواره که وه دا و وهک پهیکه ری له بهردی گرانبه ها دروستکراو به بی جووله ته ماشای فالایی ده کرد.

دوای نزیکه ی سه عاتی، شه مس و پۆمی له گه شته که یان گه پانه وه، پام اکرد تا هه والی میوانیکی چاوه پوان انه کراویان پی رابگه یه نم. 'ئه ری وتت له شفرۆشیک له هه وشه که مانه؟' پۆمی به دهم پرسیار کردنه وه سه رسورمانیک له دهنگیدا ده رکه وت. 'به لئ، ئه وه ده لیت بۆیه وازی له سۆزانیخانه که هینا وه تا به دوای خودادا بگه ریت.'

شه مس هاته دهنگ: 'ناه، بیگومان ئه وه گولی بیابانه.' له دهنگیدا پریمیکی شادمانی دیاربوو، نهک سه رسورمان، ئینجا گوتی: 'بۆ هیشته له ده ره وه بیت؟ با بیته ژووره وه.'

'ئاخر دراوسێکانمان گه ر بزانه کچیکی به دپه وشته له ژیرمیچی ماله که مانه چی ده لین؟' به ناقایلییه وه وام گوت و ده نگم شله زانیکی تیکه وت. 'ئه ی له هه موو باریکدا هه موومان له ژیر یهک میچدا ی؟' شه مس به دهم قسه وه ئاماژه ی بۆ به رزایی ئاسمان کرد، 'پاشاکان و سوالکه ره کان و پاکیزه کان و له شفرۆشه کان، هه موویان له ژیر یهک ئاسماندا ده ژین.' چون بتوانم له گه ل شه مسدا ده که بکه م، ئاخر به رده وام بۆ هه موو شتی، وه لامی ئاماده ی پێیه.

بانگی گولی بیابانم کرد تا بیته ژووره وه، پارامه وه که چاوی دراوسێ خۆتیه له قورتینه ره کان نه مانین. هه ر که هاته ژووره وه په لاماری دهستی شه مسی دا و ماچی کرد و دهستی به هه نسکدان کرد. 'به هاتنت شادمانم، شه مس وهک ئه وه ی له گه ل هاوڕێیه کی کۆنیدا قسه بکات، به زه رده خه نه وه ده دوا،' ئیدی به ره و ئه و شوینه ناگه پریتیه وه و ئه و قوناغه له ژياندا به ته وای کوتایی هات، خودا سه فه ره که ت به ره و حه قیقه ت به ره هه مدار بکات.'

گولی بیابان له گولی گریانې دا و وتی: 'به لام خاوه نی سوزانیخانه که لیم ناگه پیت به ئاسووده یی بژیم، چونکه سه رچه قل به دوامدا ده نیریت. ئاخر تو نازانیت چون...'

شه مس قسه که ی پی بری و کوتی: 'کیژوله که م، ئاوه زی خوت پاک پابگره، ئینجا له سهری پویش، پرسیایه کی دیکه له بیر نیت: (له گهل ئه وهی له م دنیا یه دا بنیاده م هه ولده دات شتیک وه ده ست بیتیت و بیتته که سیتی گرینگ، که چی دوا ی مردنی هه موو شتیک جیده هیلتیت. تو که له عه ده مدا ئامانج ئه وه یه بگه یته قوناغه بالا که، له م زیانه دا وه ک ژماره سفر به سووکی و به تالی بژی. ئیمه له مه رکانه یه کی گول جیانیین. جوانی له ده ره وه نییه، به لکو له و بژشاییه ی ناوه وه ماندایه که وامان لیده کات راست له سهر پی بوه ستین. هه ستردن به عه ده م ته واو وه ک ئه وه یه، نه ک ئه وه ی هه ولی به ده سته یانی ده ده ی، هه ر ئه مه شه بۆ به رده وامی زیان ده مانه یلته وه)'.
* * *

ئیواره درهنگ، ئه و جیخه وه م پیشانی گولی بیابان دا که له سهری ده نست، کاتی ده سه بجی خه وی لیکه وت، بۆ ژووره سه ره کییه که گه رامه وه که له وی پومی و شه مس قسه یان ده کرد.
'بیویسته ئاماده ی ئه و سه مایه بیت که پیشکه شی ده که یین، شه مس که بینمی وا دیم وای پیگوتم.
لیم پرسى: 'کام سه ما؟'

'کیرا، سه مایه کی پوچییه و له مه و پیش وینه یته نه دیوه.
به دوو چاوی ئه بله قه وه ته ماشای شووه که مم کرد. ئه وه چی پرووده دات، ده رباره ی کام سه ما قسه ده که ن؟
'مه ولانا، تو زانایه کی پایه داریت و که سیتی خواناسیت. خه لکی چیت پیده لیت؟' به ده م پرسیا ره که وه هه ستم به گه رمیه ک کرد که ده موچاومی داگیرساند.

'نیگه ران مه به، پومی پیتی وتم، من و شه مس ماوه یه که ده رباره ی ئه م شته قسه مان کردووه. ده مانه وی سه مای ده رویشان پیشکه ش بکه یین، هه ر

پیتی دهوتری (سهما) و ئیمهش پیشوازیی ئهوانه دهکین که دینه ناومانهوه و
ئهلهای عهشقی خودایین.

سهرم به توندی هاته ژان، وهلی ژانهکهی بهچاو ژانی ناو دلم سووک
بوو.

ئهی ئهگه ر خه لکی هه زیان لیتی نه بوو؟ خو هه موو خه لکی پیزی
سهماکردن ناگرن، بهو ئومیدهی ئهوهی وتم کاریگه ریی له سه ر قسه کانی له
مهولانا هه بیته، به شه مسم وت، به لای که مه وه ئهم سهماکردنه بو ماوه یه ک
دوا بخری.

ئاخر هه موو خه لکی وهک پیویست پیزی خودا ناگرن، شه مس وتی، ئایا
له بهر ئه وه واز له بر وای خۆمان بهیتین؟

ئهم ده ربهرینه کۆتایی گفتوگۆکه بوو. ئیدی هیچ وشه یهکی تر نه ما و
ماله که پرپوو له (با) که له میانهی درزی دیواره کانه وه دزه ی ده کرد و له
گویماندا وژه ی ده هات.

سولتان وهلهد

قونیا، حوزیرانی ۱۲۴۶

”ب’یگومان جوانی له چاوی بینهره‌که‌یدایه”، شه‌مس له‌سر وته‌که‌ی پوښت، ”چونکه ههموان ههمان سه‌ما ده‌بینن، لی ههر که‌سی به شینوازی جیا ده‌بینیت، که‌واته نیکه‌رانیی بو چیه؟ هه‌ندیک هه‌زی لیده‌که‌ن و هه‌ندیک تر هه‌زی لیتاکه‌ن“.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له ئیواره‌ی (سه‌ماکرده‌که‌)دا به شه‌مسم وت من ده‌ترسم که‌س ئاماده‌ی سه‌ماکه‌ نه‌بیت.

به جه‌خته‌وه وه‌لامی دایه‌وه: ”نیکه‌ران مه‌به، په‌نگه خه‌لکی شاره‌که خۆشیان نه‌ویم، ته‌نانه‌ت ئیتر باوکتیشیان خۆش ناوی، لی ناتوانن پشتگویمان بخه‌ن، چونکه هه‌ستی خۆه‌لقورتانیاں هانیاں ده‌دات ئاماده‌ بن“.

به‌م ئاوه‌ایه، ئه‌و ئیواره‌یه‌ی که سه‌ماکه‌ی تیدا به‌پتوه ده‌چوو، هۆله‌که پرپوو له خه‌لکی هه‌مه‌جۆر و هه‌مه‌کاره، ئیدی له بازرگانان و ئاسنگه‌ران و دارتاشان و جوتیاران و سه‌نگتاشان و بۆیاخچییان و گژوگیای پزیشکی فروشان و سه‌رۆکانی تایه‌فه پيشه‌بیه‌کان و نووسه‌ره‌کان و نانه‌واکان و سه‌ردولکه‌داده‌ره‌کان و لیزانه‌کان و پاوکه‌ری پسقان و ورده‌واله‌فروشه‌کان و ته‌نانه‌ت تا ده‌گاته شێخ یاسین که به خۆی و ژماره‌یه‌ک له فه‌قیکانی هاتبوو – و ئافره‌تانیش له ریزی پشته‌وه دانیشتبوون.

کاتی بینیم شاکه‌یخه‌سره‌و له‌گه‌ل پاویژکاره‌کانیدا له ریزی پيشه‌وه دانیشتوو، هه‌ستم به ئاسوده‌یی کرد. ئیدی پیاویک به‌م پایه‌به‌رزیه‌وه پشتی باوکم بگریت، ئه‌وا هه‌موو زمانه‌کان لال ده‌کات.

ئامادەبوان بېرى كاتيان ويست تا جيگەى خۇيان بگرن، تەنانت تا دواى ئەوەى جيگەى خۇيان گرت، زاوہزاوى نىو ھۆلەكە نەنىشتىبووۋە ھەنىشتا منجەمنجى گىتوگۇى ئاگرين دەبيسترا. لەبەر ئەوەى دەمەويست بە تەنىشت كەسىكەوہ دانىشم جنىو بە شەمس نەدا و بە خراپە باسى نەكات، ئەوہبوو لەتەك سلىمان سەرخوشەوہ دانىشتم، كە بۆنى (مەى) لىدەھات، بەلام گويم بە نۆنەكەى نەدا.

ھەردو لاقم دەلەرزىن و ناو ھەردو لەپم ئارەقىيان لى دەچۆراپەوہ. ھەرچەندە ھەواكەى خۆش بوو و دەماتتوانى عەباكانمان داكەنين، چەقەى ددانەكانم دەستى پىكرد. ئاخىر ئەم سەماكردنە بۇ ناوبانگى باوكم يەكجار گرینگ بوو كە خەرىكبوو لىژدەبووۋە. لە خودا پارامەوہ، بەلام لەبەر ئەوەى بەتەواوى نەمدەزانى داواى چىى لى بكم، جگە لەوەى شتەكە بە خۆشى تىپەرپىت، بۆيە پارانەوہكانم لاواز دياربوون.

ئەوہندەى نەبرد دەنگىك بەر گويم كەوت، سەرەتا دوور و ئىنجا تا دەھات نىك دەبووۋە. دەنگىكى دلگىر و كارىگەر بوو، بۆيە ھەموان ھەناسەيان لەبەرخۆ بېرى و گوپيان ھەلخست.

'جۆرى ئەم ئامىرە مۇسقىايە چىيە؟' سلىمان بە شىۋەيەك تىكەل لە پىز و خۆشەويستى بە چە گوتى.

'ئەوہ پىى دەلەن ناي' بەدەم وتنەوہ، قسەيەكى باوكم و شەمس ھاتەوہ ياد 'دەنگى لە ھەناسەھەلكىشانى دلدەر بەرانبەر دولبەرەكەى دەچىت'.

كە دەنگى نايەكە خامۆش بوو، باوكم بە ھەنگاوى سەنگىن و لەسەرخۆ و ناسكەوہ بەرەو سەكۆكە پۆيشت، كە نىكبووۋە سلاوى لە ئامادەبووان كرد. ئىنجا شەش دەرويش دوايكەوتن كە ھەموويان مريدى باوكم بوون و جلى ئاودامان سېى و دامىن فراوانيان لە بەر بوو، دەستيان لەسەر سىنگيان تىكپەراندبوو. ئىنجا بۇ پىروۆزى و فەرۋەرگرتن بەرانبەر باوكم دانوشتانەوہ. دواتر مۆزىك لىدرا و دەرويشەكان دەستيان پىكرد. يەك لەدواى يەك سەرەتا لەسەرخۆ بە دەورى خۇياندا دەستيان بە خولانەوہ كرد، ئىنجا خىراتر و دامىنى كراسە ئاودامانەكانيان مىنا گولە لوتس كرانەوہ.

دیمه نیکي نایاب بو، ئیدی خوم پی نه گيرا و به شانازی و خوشحالییه وه زه رده خنه م هاتی. به تیل چاو چاودیری به پیره وه هاتنی ئاماده بووانم ده کرد، ته نانه ت ئه وانه ی له هه موان چه نه دریتتر بوون، بینیم به سه رسامیه کی ئاشکراوه ته ماشای سه ماکه یان ده کرد.

ده رویشه کان بۆ پیشاندانی نه مری هه ر به ده وری خویاندا سوپانه وه و سوپانه وه، ئینجا دهنگی موسیقا به رزبووه وه، دهنگی ره بابیه که له پشت په رده وه هاوشانی دهنگی نای و ده، پاشان شه مسی ته وریزی وه که گه رده لولوی بیابان سه رکه وته سه ر سه کۆکه. عه بایه کی له وه ی ئه وانی له به ر بو، به لام پهنگی تیرتر بو و له هه موان بالا به رزتر دیار بو و له وان خیراتر ده خولایه وه. هه ردوو ناوله پی پرووه ئاسمان کرابوونه وه، ده موچاویشی وه که درهختی گوله به پوژه له خور ده گه را.

گویم لیبو وه ندی له ئاماده بووان به ریزه وه هه ناسه برکتیان بو، ته نانه ت ئه وانه ی که رقیان له شه مسی ته وریزی بو، وا دیار بوو که وتوونه ته ژیر ئه فسوونی سه ما و موسیقا که وه. ته ماشای باو کم ده کرد، له و ساته دا شه مس زور به خیرایی ده خولایه وه، مریده کانی هه ریه که وه له خولگه ی خۆیدا ده ستیان به خولانه وه یه کی زور هتوا شتر کرد، که چی باو کم مینا پیره دار به پرویه که له جینگه ی خوی مایه وه، په ندیار و هیمن، لیه کانی له جووله ی نزا و پارانه وه دا بوون.

موسیقا خاوبووه وه و له ناکاو ده رویشه کان له خولانه وه که وتن و هه ریه کی له گوله لوتسه کان به سه ر خۆیدا داخرا. باو کم له سه ر سه کۆکه به سلاویکی ناسک هه موو سه ماکه ره کان و هه موو ئاماده بووانی پیروز کرد. بۆ ساتیک هه ستم کرد که هه موومان له دۆخیکه ته بایی ته واودا پیکه وه گریدراوین، بیده نگیه کی چر و کتوپر به دوا ی ئه وده هات. که سیک له و خه لکه نه یزانی چۆن ره فتار بکات، چونکه که س له وه پیش شتی وای نه دیبوو.

دهنگی باو کم کپییه که ی سمی و گوتی: 'هاورپیانم، ئه مه پنی دهوتری سه ما، وانا سه مای ده رویشان. ئیدی له ئیستا به دواوه ده رویشه کان له هه موو پوژگاریکدا ئه م زیکر و سه مایه ده کن. ده ستیک به ره و ئاسمان و ده سته که ی

تر پرووه خواری و بهر و زهوی، هر خالینکی خوشه‌ویستی که له خوداوه
 دهستان ده‌ک‌ویتی، به‌لین ده‌دهین به‌سەر هه‌موو خه‌لکیدا دابه‌شی بکه‌ین.
 زه‌ده‌خه‌نه که‌وته سەر لێوی ئاماده‌بووان و به‌قایل‌بوونه‌وه ده‌ستیان به
 وره‌ور کرد. شله‌ژانینکی دۆستانه و فینک هۆله‌که‌ی گرت‌وه. بینیم ئه‌م
 به‌ده‌نگه‌وه‌هاتنه باشه کاری تیکردم و چاوه‌کانم فرمیسکیان تیزا. له کۆتاییدا
 سلاوی خوشه‌ویستی و پیز له باوکم و شه‌مس کرا که شایانی بوون.
 ده‌کرا ئه‌و ئیواره‌یه به‌و که‌رموگورپیه کۆتایی بیت، هه‌روه‌ها ده‌کرا به
 سه‌رودلینکی خوشه‌وه به‌ره‌و مال بگه‌رپیمه‌وه و دلنیا‌بم که شته‌کان خه‌ریکه
 باش ده‌بن، که‌ر ئه‌و شته‌ پرووی نه‌دایا که له‌وه‌ولا پرووی دا، ئه‌وه‌ی که هه‌موو
 شتیکی ویران کرد.

سليمان سەرخۆش

قۇنيا، حوزيرانى ۱۲۴۶

بىروسكە و خوئين! ئاى لەو ئىوارەيەى كە بىرناچىتەو! ھىشتا
كارىگەرييەكەى بەرى نەداوم، لەنتو ھەموو ئەو شتانەى كە ئەمشەو بىنمين،
كۆتاييەكەى لە ھەمووى كارىگەرتر بوو.

دواى تەواوبوونى سەماكە، كەيخەسرەوى دووھى مەزن ھەستايە
سەرپى و بە لەخۆپازىبون و شانازىي بەخۆكردنەو چاوى بە ھەموو
ھۆلەكەدا گىئرا. بە فيزىكى زۆرەو دواى ئەوھى لە قاقاي پىكەننىكى بەرزى
دا، وتى: دەرۈيشىنە، پىرۈزبايىتان لى دەكەم! سەماكەتان زۆر سەرسامى
كردم.

پۆمى زۆر بە ناسكى سوپاسى كرد، ھەرۈھەا دەرۈيشە ۋەستاۋەكانى
سەر سەكۆكەش بە ھەمان جۆر، ئىنجا مۆزىكزەنەكان ھەستان و دوا
ئىكلاميان بۇ پاشا كىشا، ئىنجا كەيخەسرەو كە ئاسوودەيى لە دەموچاوى
دەتكا، ئاماژەى بۇ يەككىك لە پاسەوانەكانى كرد كە كىسەيەكى مەخمەلى دايە
دەستى. كەيخەسرەو لەناو لەپىدا دەستى بە راۋەشاندى كىسەكە كرد تا
بزانىت چەند قورس و پرە لە پارەى زىر، پاشان بەرەو سەكۆكە فرېى دا. ئەو
كەسانەى لە دەوروبەرم بوون ھەناسەيەكيان ھەلگىشا و چەپلەيان لىدا. ئەو
بوو بەخشندەيى دەسلەتدارەكەمان كارى لە ھەموومان كرد.

كەيخەسرەو كە لىۋانلىو بوو لە پەزنامەندى و دلىيى، ۋەرسوپايەو تە
بىرات، بەلام ھەر كە بەرەو دەرگا ھەنگاۋى نا، ئەو كىسەيەى تىسەرەۋىترا كە
فرېى دابوۋە سەر سەكۆكە، ئىدى پارەكان لەژىر پىيەكانىدا پەرت بوون و
ۋەك زپەى بازنگى تۆبووكىك زرىنگەيان لى ھەستا، شتەكان زۆر بە خىرايى

پروویان دا، به جۆری بۆ چهند ساتی به ته وای له شوین خۆمان وشک بووین و واقمان و پما و نه مانتوانی له وه تیبگهین که له ده ور بهرمان چی پرووده دات. بینگومان نه و که سهی بووه هۆی نه وهی پرووی دا، که یخه سره و خوی بوو که به راستی گری گرت. ئاخر سووکایه تیکردنه که له هه موانه وه دیاربوو و گومانی تیدا نه بوو ئاراسته ی نه و کرا، نه مهش شتیک بوو لیخۆشبوونی بۆ نه بوو. به دوو چاوی باوه رنه کرده نییه وه ته ماشای دوا وهی کرد تا بزانیته وه کتیه زاتی کردوه نه م په فتاره نابهجیه بکات.

نه وه شه مسی ته وریزی بوو. هه موو سه ره کان پرووه نه و وهر سوپان. له کاتیکدا له ناوهندی سه کۆکه وه ستابوو، هه ردوو دهستی له سه ره که مری دانابوو و چاوه سووره له گه پراوه کانی زهق زه قده یان پوانی.

به دهنگیکی قول وتی: "ئیمه له پیناو پارهدا سه ما نا کهین، سه ما زیکریکی رۆحیه و له پای خۆشه یستیدا دهیکهین، ته نها خۆشه یستی. نه ی خاوه نشکو، له بهر نه وه زی په کانت وهر بگره وه! پاره کانت لی ره دادیک نادهن."

بیده ههنگیه کی سامناک بالی به سه ره هۆله که دا کیشا. کو په که ی پۆمی وهک نه وهی خوین له ده مو چاوه بچو و که که ی وشک بوو بیت هه لده له رزی، که سیک زاتی نه کرد دهنگیک ده ربکات، هه موومان هه ناسه ی خۆمان قه تیس کرد بوو. وهک نه وهی ئاسمان چاوه پتی نه م ئاماژه یه ی کرد بیت، باران به لیزمه تیی کرد، ئیدی دلۆپه کانی بارانه که هه موو شتیک و هه موو که سیک نو قم کرد. ده ی با بپۆین، به ده م قسه وه ده ی له پیا وه کانی کرد.

پاشا پرووی کرده ده رگا که و به و سووکایه تی پیکردنه پروومه ته کانی ده له رانه وه و لیوه کانی ده له رزین و شان ه کانی دا که وت بوون.

پاسه وانه کانی و خوبزه کانی یه ک له دوا ی یه ک به دوایدا هه یپایان لیکرد، به پیلاره قورسه کانیا ن پینان له پار ه کانزاییه په رت بو وه کانی سه ره زه وییه که ده نا، ئیدی خه لکه که بۆ هه لگرتنه وه یان ده ستیان به پاله په ستو کرد.

هه ره که پاشا رۆیشته، بۆله بۆلی نا په زایی و نا ئومیدی له پیزی ئاماده بووان به رز بو وه.

"نه وه خوی به کئ ده زانیته"، نه مه بۆله بۆلی هه ندی بوو.

“چۆن دەویریت سووکایەتی بە پاشاکەمان بکات”، هەندیکێ تر هاواریان کرد، “تاخر بۆچی وا لە کەیخەسرەو دەکات کە ئیستا هەموو شارەکە باجەکە ی بدەنەوه؟”.

هەندێ کەس وەستابوون و سەری باوەپنەکردەنیان بادهدا، ئینجا بەرەو دەرگا پۆیشتن و نیشانە ی ناپەزایی لەسەر دەموچاویان نەخش بووبوو. لە سەرۆکی ناپازییەکانەوه شیخ یاسین و مریدەکانی بوون. ئەوهی تووشی سەرسۆرمانی کردم، ئەوه بوو لەنیو ناپازییەکاندا دوو مریدی پۆمی و عەلەئەدینی کوپیم دی.

عه لئه دین

قونیا، حوزیرانی ۱۲۴۶

بِه خُودا سویند ده خۆم له ژیاندا قهت وهک ئیستا ههستم به شوورهیی و تیدامان نه کردووه. ئاخِر دیمه نی باوکم و براده ره زه ندیقه که ی ئابروو به رانه بوو، کاتی بینیم ئه م سه مایه دهکات، ههستم به سووکایه تی کرد. ئاخِر چۆن توانیی به رانه ر به خه لکی شاره که به م شتیه یه ئابرووی خۆی بیات؟ ئه وهی له هه موو شتی زیاتر دایچه کاندَم ئه وه بوو بیستم که له شفرۆشیکی سۆزانیخانه که له نیو ئاماده بوواندایه. ئه و کاته ی له وئ دانیشتبووم له خۆم پرسى که خۆشه و یستی باوکم بۆ شه مسی ته وریزی ئه و شیتایه تی و کاولکارییه مان به سهردا دیتیت. بۆ یه که م جار له ژیاندا ئاواته خوازبووم، که کوپی پیاویکی تر بوایه م.

من سه ماکردن به پیسکردنی پیروزییه کان ده زانم، به لام ئه و شته ی دوا ی ئه وه پووی دا له عه قل به ده ر بوو. ئاخِر ئه و پیاوه بیچارو و پووه چۆن زاتی کرد گالته به فه رمانه وه اکه مان بکات؟ ئه و به ختی یار بوو، چونکه که یخه سه ره و ده ستگیری نه کرد و ده سه به چی له سیتاره ی نه دا.

ئه و ده مه ی بینیم شیخ یاسین به دوا ی که یخه سه ره ودا ده رچوو، زانیم ده بی منیش وهک ئه و بکه م. دوا شتی که مه به ستمه ئه وه یه خه لکی شاره که وا تینه گهن من پشتی خوانه ناسیک ده گرم، جگه له براکه م، که ره که هه مو ان ئه وه بیین که من که مه یه ک نیم به ده ستی باوکه وه.

له و شه وه دا بۆ ماله وه نه پویشتم، به لکو له گه ل ژماره یه ک له براده ره کان له مالی ئیرشاد مامه وه و به جۆشه وه باسی پوودا وه کانی ئه و پۆژه مان کرد و به دریزی گفتوگومان له سه ر ئه وه کرد که ده بی چی بکه ین.

‘نەم پیاوھ کاریگەرییەکی گەورەیی لەسەر باوکت ھەیە، ئیرشاد بە جەختەوھ پیتی وتم، ئەوھتا لەشفرۆشیکیشی ھیناوەتە مالاھەتان. عەلانیەدین گەرەکە ناوی خانەوادەکەت پاک بکەیتەوھ.’

لە دۆخیکدا وەستا بووم و گویم بۆ قسەکانیان گرتبوو، لە شەرمان دەموچاوم دایسابوو، تەنھا یەک شت لای من پوون بوو، ئەویش ئەوھ بوو کە شەمس جگە لە بەدبەختی، ھیچی دیکەیی بۆ نەھێتاوین.

ھەموومان گەیشتی نەو برۆایەیی پتۆیستە شەمس ئەم شارە جی بەھێڵیت، گەر بە خوایشتی خۆی نەپوات گەرەکە بەزۆر پروات.

* * *

پۆژی دواتر بۆ مالاھەوھ گەرامەوھ و بریارم دا دووبەدوو لەگەڵ شەمسێ تەوریزی قسە بکەم. بە تەنیا لە حەوشەیی مالاھەوھ بوو و نای دەژەنی. سەری لارکردبووھوھ و چاوەکانی نوقاندبوون و پشستی لە من بوو. لەبەر ئەوھیی نوقمیی نێو ئاواژەکەیی بووبوو، ئاگای لە من نەبوو. وەک مشک بە ھێمنی نزیکبوومەوھ و چاوەپێی ھەلیک بووم تا چاودێری بکەم و دوژمنەکەم باشتر بناسم.

دوای چەند خولەکیک شەمس لە ژەنین وەستا و کەمیی سەری ھەلبێری. بێ ئەوھیی تەماشای لای من بکات، مینا خۆی بدوینیت، وەرەوریکیی کرد و گوتی: ‘عەلانیەدین، سلاوت لێ بیت. ئەوھ منەیی من دەکەیت؟’

ھیچم نەوت. شارەزای توانای بووم، ئەویک لەمیانەیی دەرگاداخراوھکانەوھ شت ببینیت، ئیدی سەرم سوپنەما کە لە پشستی سەرییەوھ چاوی ھەیە.

‘چیت لێ بینینی دیمەنی سەماکەیی دوینیی وەرگرت؟’ شەمس بەدەم پرسیارەوھ دەموچاوی بەرەو لای من وەرسووړاند.

دەسبەجیی وەلامیم دایەوھ ‘پیم وایە ئەوھ شەرمەزاری بوو. با بە ئاشکرا قسە بکەین. من تۆم خۆش ناوئ و قەتیش خۆشم نەویستوویت، پێگەت پێ نادەم لەوھ زیاتر ناوبانگ و ئابرووی باوکم وێران بکەیت.’

گرېک له چاره‌ګانی شه‌مسدا بریسکه‌یان دا. نایه‌که‌ی له لاره‌ دانا و وتی:
"که‌واته‌ ئاوها؟ نه‌ګر من به‌م جوړه‌ ئابرووی پرمیم ویران کردبیت، ئیدی
خه‌لکی وه‌ک پیاوړکی سه‌نگین ته‌ماشای توش ناکه‌ن. ئایا له‌مه‌ ده‌ترسیت؟".

بریارم دا بوارې نه‌ده‌م سوژم بوروژینیت، بویه‌ سه‌رنجه
بریندارکه‌ره‌کانیم پشتگوئ خست. پیش ئه‌وه‌ی بتوانم شتیک بلیم، زوری
نه‌خایاند و وه‌لامیم دایه‌وه‌: "بوچی نارویت و به‌ ئاسووده‌یی جیتمان به‌یلت؟
ئاخر پیش هاتنی تو به‌ ئارامی ده‌ژیان و له‌ باشترین دوخدا بووین. باوکم
زانایه‌کی به‌پرز و سه‌روک خیزانیکې نایاب بوو. هیچ شتی له‌ نیوان ئیوه‌دا
نییه‌ تا کوتانبکاته‌وه‌".

شه‌مس به‌ره‌و پشه‌وه‌ ملی دریژ کرد و به‌ توندی بروکانی تیک نا،
هه‌ناسه‌یه‌کی قولی هه‌لکیتشا و له‌پر وه‌ک پیره‌میردیکې لاواز ده‌رکه‌وت. وام
به‌ خه‌یالدا هات که‌ ده‌توانم لی‌ی بده‌م، ئیدی پیش ئه‌وه‌ی یه‌کې فریای
پزگارکردنی بکه‌ویت، تیروپری لیده‌ده‌م. بیروکه‌که‌ ترسناک و قیزه‌ون بوو،
به‌لام به‌ شیوه‌یه‌کی ترسناک هه‌زبزوین بوو، بویه‌ ده‌بوو پرووی خو‌می لی
بشارمه‌وه‌.

کاتی دووباره‌ ده‌ستم به‌ ته‌ماشاکردنی کرده‌وه‌، بینیم به‌ وردی نیم
ده‌روانیت و لیم ورده‌بیتته‌وه‌. نیګای کونکه‌ر و به‌هه‌لپه‌ بوو. ئایا پری تیده‌چیت
بیرکرده‌وه‌کانم بخوینیتته‌وه‌؟ هه‌ستیکې ترسناک دایگرتم و وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌زار
ده‌ریم پیدا بچه‌قینری له‌ ده‌سته‌کانمه‌وه‌ تا پییه‌کانم ته‌زوی پیدا هات، هه‌ستم
کرد ئه‌ژنوکانم به‌ جوړی شل بوون، توانای هه‌لگرتنمیان نییه‌. بینګومان ئه‌و
جادووی ره‌ش ده‌کات، بچووکترین ګومانم نه‌مابوو که‌ شه‌مس له‌ به‌هیزترین
و تاریکترین شیوه‌ګانی جادوودا داهیتته‌ره‌.

دوای که‌می شه‌مس وتی: "عه‌لئه‌دین، تو له‌ من ده‌ترسیت. ده‌زانیت تو
کیم دینیتته‌وه‌ یاد؟ شاګرده‌ خپله‌که‌".

لیم پرسى: "ده‌باره‌ی کی قسه‌ ده‌که‌یت؟".

"ئه‌وه‌ چیروکیکه‌. ئایا هه‌زت له‌ بیستنی چیروک هه‌یه‌؟".

شانم هه‌لته‌کاند و ګوتم: "کاتی بیستیم نییه‌".

لێوه‌کانی شەمس لەرزین، ئینجا گوتی: 'ئەو پیاوێی که کاتی بیستنی چیرۆکی نەبێت لە پێتدا خوداشدا هەر کاتی نییه'. ئینجا لەسەری پۆیشت: 'ئایا دەزانیت که خودا باشتەڕین گێڕەرەوه‌یه؟'.

بێ ئەوێی چاوه‌ڕێی وه‌لامی من بکات، ئەم چیرۆکێی گێڕاوه‌وه: پێشه‌گه‌ریک شاگردێکی هه‌بوو به‌رده‌ستیی بۆ ده‌کرد، شاگردێکه زۆر خێل بوو، به‌رده‌وام شته‌کانی به‌ دوان ده‌بینی. پۆژیکیان پێشه‌گه‌ره‌که داوای له‌ شاگردێکه کرد که گۆزه‌یه‌ک هه‌نگوینی له‌ کۆگا که بۆ بێنێت. شاگردێکه به‌ ده‌ستی به‌تالاه‌وه‌ گه‌رايه‌وه‌ و به‌ بێزارییه‌وه‌ وتی: 'به‌لام گه‌وره‌م، دوو گۆزه‌ هه‌نگوینی لێیه‌، ئینجا وتی، 'ده‌ته‌وێ کام گۆزه‌یان بۆ بێنم؟'. جا له‌به‌ر ئەوێی پێشه‌گه‌ره‌که باش شاره‌زای شاگردێکه‌ی بوو، وتی: 'بۆچی یه‌کێ له‌ گۆزه‌کان ناشکینیت و گۆزه‌که‌ی دیکه‌م بۆ بێنیت؟'.

ئەفسووس، شاگردێکه له‌ په‌ندی پشت ئەم وشانه‌ نه‌گه‌یشت، ئیدی وه‌ک پێی و ترا بوو ئەوێی کرد و یه‌کێ له‌ دوو گۆزه‌که‌ی شکاند. کاتی بێنی گۆزه‌که‌ی تریش وا ده‌شکیت، سەری سوپما.

'ده‌ته‌وێ چیم پێ بێنیت؟'، ئەم پرسیاره‌م لێی کرد، تا وا ده‌ربکه‌وم که به‌رانبه‌ر شەمس سه‌رودل‌م ته‌واو نییه‌، به‌لام ئەوهم بۆ نه‌کرا. 'نه‌فره‌ت له‌ خۆت و له‌ چیرۆکه‌کانت. ئه‌رێ ناتوانیت ئەوێی ده‌ته‌وێ پاسته‌وخۆ بێنیت؟'.

'به‌لام عه‌لاه‌ه‌دین، ئەوه زۆر پوونه. من ده‌مه‌وێ پێت بێژم که تۆ وه‌ک شاگردێ خێله‌که‌یت، چونکه له‌ هه‌موو شوێنی شته‌کان به‌ دوان ده‌بینیت، شەمس ئەمێ وت و لەسەری پۆیشت، 'من و باوکت یه‌کیکین. گه‌ر منت شکاند، ئەویشته‌ شکاندوه‌'.

به‌رپه‌رچیم دایه‌وه: 'هیچ شته‌کی هاوبه‌ش له‌ نیوان تۆ و باوکدا نییه‌. ئەگه‌ر گۆزه‌ی دووه‌م شکاند، ئەوا گۆزه‌ی یه‌که‌م ئازاد ده‌که‌م'.

له‌ راده‌ به‌ده‌ر تووڕه‌ بووم و بێزارییه‌کی زۆر دایگرتم و ئیدی بیرم له‌ ئەنجامی قسه‌کانم نه‌ده‌کرده‌وه، نه‌ ئه‌و کاته و نه‌ دواتریش. هێشتا کاته‌که به‌ به‌رییه‌وه‌ ما‌بوو.

شەمس

قۇنيا، حوزىرائى ۱۲۴۶

بىيەھوسەلە و توندېرەق و كەچىيەنەكان دەلەين سەما حەرەمە.

كە خوداى (بەرز و مەزن) مۇسقىاى پىي بەخشيويىن - نەك تەنھا ئەو
مۇزىكەى بە دەنگى خۇمان و ئامىزەكانمان دروستى دەكەين، بەلكو ئەو
مۇزىكەش كە ھەموو شىۋەكانى ژيان دەگريتهۋە، پىم وا نىيە بىستىيمان لى
حەرەم بكات. ئەى نابىن تىكراى سىروشت سىتران دەچرەيت؟ ھەموو شىتك لەم
گەردوونەدا بە پىتم دەجوولەيت: ترپەى دل، ورشەى بالەكانى پەلەۋەر،
ھەلكردنى با لە شەۋى زىياندا، زىنگەزىنگى ئاسنگەر كە ئاسن دەكوتەيت،
يان ئەو دەنگانەى لەناو مندالداندا كە دەورى كۆرپەلەيان داۋە.. ھەموو شىتك
بە جۆشوخروشەۋە و لەخۇپا، بە يەك پىتمى ناياب لە ھەلقولەندا بەشدارن.
سەماى دەرويشانىش ھەر ھەلقەيەكە لە و زنجىرە بەدەۋامە. ھەرەك چۆن
دەريا لە ناۋەۋەى خۇيدا تىكراى ئاۋى ئوقيانوس ھەلدەگريت، سەماكەى
ئىمەش نەيتىيەكانى گەردوون دەگريتهۋە و پىشانى دەدات.

پىش دەست پىكردنى سەماكە بە چەند سەعاتى، من و پۇمى بۇ پامان
چوۋىنە ژوورىكى ھىمەنەۋە، ئىنجا ئەو شەش دەرويشەى كە ئەم ئىۋارەيە
سەماكەيان دەكرد ھاتتە پالمان. ھەموومان دەستقوۋىژمان شت و نوۋژمان
كرد، ئىنجا جەلكانمان لە بەر كرد. بە وردى باسى ئەۋەمان كرد كە دەيتت
درىژى كراسەكە چەند بىت، جۆرە قوماشىكى سادەمان ھەلبىژارد كە
پەنگەكانى زەۋى لەخۇ بگريت. ئەۋە تاس كلاۋە پەنگ ھەنگوینیيەكە نىشانەى
كىلى گۆر و كراسە ئاۋامانە سېى و درىژەكە لەجياتى كفن و عەبارەشەكەش

لهجیاتی گۆر، سه‌ماکه‌مانیش هیمایه‌که بۆ ئه‌وه‌ی که چۆن سۆفیه‌کان وه‌ک
چۆن پێسته‌یه‌کی کۆن له‌خۆ دامالان، به‌ته‌واوی نه‌فره‌ت له‌ نه‌فس ده‌که‌ن.
به‌ر له‌وه‌ی هۆله‌که‌ جی به‌یلیل و پروو بکه‌ینه‌ سه‌ر سه‌کۆکه‌، پۆمی
چامه‌یه‌کی خۆینده‌وه‌ که ئه‌مه‌یه‌:

'سۆفی هه‌ر پێنج هه‌سته‌که‌ و
هه‌ر شه‌ش ئاراسته‌که‌ی تێپه‌راندوه‌ و
وای لێهاتوه‌

هه‌ست به‌ شته‌ متبوه‌کانی پشته‌وه‌یان بکات'.

ئێمه‌ به‌م هه‌ستانه‌وه‌ خۆمان ئاماده‌ کردبوو. سه‌ره‌تا ده‌نگی نایه‌که‌
به‌رزبووه‌وه‌، ئینجا پۆمی وه‌ک سه‌رده‌سته‌ی سه‌ماکه‌ره‌کان له‌سه‌ر ته‌خته‌ی
سه‌ماکه‌ هاته‌ پێشه‌وه‌، دوا‌ی ده‌روێشه‌کان یه‌ک له‌دوا‌ی یه‌ک دوا‌یکه‌وتن و به‌
خا‌که‌راییه‌وه‌ سه‌ریان به‌ردابوووه‌، شێخیش دوا‌که‌س بوو ده‌رکه‌وت.
هه‌رچه‌نده‌ هه‌ولێکی زۆرم دا، به‌لام پۆمی پێی دا‌گرت که‌ ده‌بی له‌و
شه‌وه‌دا سه‌ماکه‌م.

قورئانخۆینه‌که‌ سووره‌تی قورئانی خۆینده‌وه‌: (وفی الارض ايات للموقنین
وفی انفسکم افلا تبصرون - له‌سه‌ر زه‌وی و له‌ ده‌روونی خۆتاندا نیشانه‌گه‌لی
بۆ به‌واداران هه‌ن، ئه‌ی ئێوه‌ نایانینن).

ئینجا ده‌نگی ده‌ف له‌گه‌ل ده‌نگی تیژی نای و په‌بابه‌ به‌رزبووه‌وه‌.

گو‌ی بۆ قامیش و ئه‌و حه‌کایه‌ته‌ هه‌لبه‌ که‌ ده‌یگێرێته‌وه‌

که‌ چۆن له‌تاو لێکدا‌بران ده‌نالتینیت:

له‌وساوه‌ که‌ له‌ قامیشه‌لان هه‌لبه‌راوم

ئه‌مێستاش زیره‌م پیاوان و ئا‌فره‌تان ده‌گریینن

ده‌روێشی یه‌که‌م به‌ موسلمانیتی خۆی راده‌ستی خودا کرد و ده‌ستی به‌
خولانه‌وه‌ کرد، دامینی کراسه‌که‌ی وه‌ک ژیانکی جیاواز و تایبه‌ت به‌ خۆی
ده‌ستی به‌ خشه‌خشیکی ناسک کرد، ئینجا هه‌موومان چو‌ینه‌ پال ئه‌و و به‌
ده‌وری خۆماندا ده‌ستمان به‌ خولانه‌وه‌ کرد تا جگه‌ له‌ (تاک و ته‌نیا‌ی خۆی)
هیچ شتیکی دی‌که‌ به‌ ده‌ورمانه‌وه‌ نه‌ما. ئیدی ئه‌وه‌ی له‌ خوداوه‌ له‌ ئاسمانه‌وه‌
پێمان ده‌گه‌یشت، بۆ خه‌لکی بۆ سه‌ر زه‌وی ده‌مانگواسته‌وه‌. ئا‌وها هه‌ریه‌که‌مان

بوو به حەلقەيەکی پەيوەندیی نێوان دلخواز و دولبەر. کە مۆسیقاکەش لە ژەنێن کەوت، خۆمان بۆ هێزە پێکەینەرەکانی گەردوون نوشتاندەوه: ئاگر و با و خاک و ئاو و توخمی پێنجەمی ئاللا.

* * *

بۆچی خەمی ئەوهم بێت کە لە دواى تەوابوونی سەماکە لە نێوان من و کەيخەسرەو پرووی دا، لێ داخى ئەوهم بوو کە پۆمىم خستە هەلوێستێکی ناخۆشەوه. ئاخەر پیاویکی خاوەن پایە بوو و بەردەوام دەپاریزرا. هەموو والییەکان و فەرمانرەواکان خوشیان دەویست و گلهیان لێی نەبوو، بەلام ئەمێستا وای لێهاتوووە دەربارەى ژيانى خەلکی خواسایى شتیکی کەم دەزانیت - ئەو بۆشاییە هەراوەی نێوان فەرمانرەواى دەستەبژێر و خەلکی پەمەک - وام بە خەیاڵدا دیت کە پۆژگاری من لە قونیا خەریکە بەرەو کۆتایی دەهوات.

هەموو خۆشەویستی و دۆستایەتییهکی راستەقینە چیرۆکی وەرچەرخانه چاوه‌ڕوان نەکراوەکانن. گەر ئێمە هەمان ئەو کەسەى پیش و دواى عاشقبوونەکەمان بین، وا دەگەینێت کە عەشقه‌کەمان ئەوتۆ نەبوو.

لە سایەى شیعەر و مۆسیقا و سەماوه، پۆمى لە وەرچەرخانه‌کەیدا بڕیکی زۆر پێگەیشتوو، ئاخەر ئەو لەوه‌وبەر زانایەکی توند بوو و شیعەری خۆش نەدەویست، وتارییێت بوو و لەو کاتەى وتاری بۆ خەلکی دەخوێندەوه، چێژی لە دەنگی خۆی وەرده‌گرت، وەلێ نەها گۆرپاوه و خەریکە دەبێتە هۆزانفان و دەنگی ئالاییه‌کی بێگەرد، بەلام پێم وا نێیە هێشتا ئەوهی بەتەواوی هێتایێتە دى. منیش بۆخۆم گۆرپاوم و هێشتا هەر لە گۆرپاندام، خەریکە لە بوونەوه‌ریکەوه دەگۆرپیم بۆ عەدەم، لە وەرزیکەوه بۆ وەرزیکی تر، لە قونایکەوه بۆ قونایکی تر، لە ژيانەوه بۆ مردن.

هاوه‌لێتییه‌کەمان بەپیت و فەرپ بوو، دەستکەوتیک بوو خودا پێی بەخشین. گەشەمان کرد، گەشاینەوه و پەرەمان سەند و لە هاوپییه‌تیی یەکتەر چێژمان وەرگرت، لەزەتمان لە پڕبوون و خوشیی پەها وەرگرت.

ئەو گوتەيەي باوەزەمانم کەوتەووە یاد کە پوژیکیان پێی گوتم، بۆ ئەوێ
 ئاوریشمان دەست بکەوێت، گەرەکە کرمی ئاوریشمە کە بمریت. کاتی لە
 هۆلی سەماکردنی دەرویشەکان بە تەنیا دادەنیشتم، دواي ئەوێ هەموان
 دەپۆشتن، کپیەک بالی دەکشنا، زانیم کە ئەو ماوەیە لەگەڵ پۆمیدا ماومە
 خەریکە بەرەو کۆتایی دەپوات. لەو ماوەیە کە پێکەووە بووین، من و پۆمی
 چەندین جوانی بیتۆنەمان بینی، فێری ئەو بووم کە مەرۆف ببینیت چی
 دەگەینیت، مینا پێکەوتیکی بیکۆتایی، لەمیانەي دوو ئاوتنەووە کە شتیکی
 بیکۆتایی پیشان بدەن، لی پەندە دیرینە کە هیشتا لەکاردايە: لە کوێ عەشق
 هەبێت، خەمیش هەيە.

ئىيلا

نۆرئامبىتون، ۲۹ى حوزيران ۲۰۰۸

بۇ پىشوازىي شتە ئاسايى و چاۋە پرواننە كراۋەكان مرقۇف ئامادە نەبىت
ۋەك عەزىز گوتى، ئەۋا لە پشت جۋانتىرەن خەۋنەۋە، شىتەي نامۇ خۇ
خەشاردەدەن. لە جەستەي ئىلاشدا ھىچ ئامادەگىيەك نەبوو تا ئەۋ شتە
سەيرە قەبۇل بىكات كە ئەم ھەفتەيە ۋوى دا: ئەۋە بوو عەزىز . ز . زاھارا بۇ
بۇستەن ھات تا چاۋى پىن بىكەۋىت.

لە ئىۋارەي ئەۋ يەكشەممەيە دۋاي ئەۋەي ئەندامانى خىزانەكەي
پۇبىشتاين بە دەۋرى مېزەكەدا جىي خۇيان گرت، ئىلا سەرنجى دا نامەيەك
لەسەر مۇبايلەكەيەتى، پىيى ۋابوو كە پەنگە يەككى لە خانمان لە يانەي
خۇراكدروستىكردنەۋە بۇي ناردىيىت. بۇ خۇيىندەۋەي پەلەي نەكرد، بەلكو
خواردنىكى تاييەتى پىشكەشى خىزانەكەي كىرد كە ئەم ئىۋارەيە بۇي ئامادە
كردبوون: مراۋىيەكى برژاۋ بە ھەنگۈينەۋە لەگەل پەتاتە و پىيازى پىشاۋى
سەر برنجى بە پەھەنار لىنراۋ. كە مراۋىيەكەي لەسەر مېزەكە دانا،
ھەموۋيان جۆرە شادمانىيەكىان لى دەركەۋت، تەننەت جانىتىش كە ھەستى
بە خەمۇكى دەكرد، چونكە سىكۋتى لەگەل كچىكى تردا بىنىبوو و زانىي كە
ھىشتا خۇشى دەۋى، ھەستى بە برسىتى كىرد.

ئىۋارەيەكى دوۋوردىژ بوو، شەرابىكى باشىيان خواردەۋە و
باسۇخواسى ئاسايىيان لە نىۋ خۇياندا كىرد. ئىلا لە ھەموو ئەۋ قسەۋباسانەي
كە لەسەر مېزەكە كىران بەشدارىي كىرد.

ئەۋەبوو لەگەل شوۋەكەيدا باسى ئەۋەيان كىرد دوۋبارە بالكۈنەكەيان بە
بۇيەي شىنى درەۋشاۋە بۇيە بىكەنەۋە. لەگەل جانىتىشدا باسى بەرنامەكانى لە

زانکودا کرد، ههروهه ها له گهل ههردوو منداله جمکه کهیدا باسی چهند فیلمیکی
فیدیویی کرد، یه کئی له وانه به ناوی (دزانی ده ریای کارایی) بوو. دواى ئه وهى
قاپه پیسه کانی خسته ناو پاکه ره وهى قاپ و کاتوی به شکولاته ی سپیه وه
پیشکەش کرد، به خه یالیدا هات که نامه تومارکراوه که ی سه ر موبایله که ی
بخوینیته وه:

ئێلا سلاو. به کاریکی گۆفاری سمیتۆنیانه وه بۆ بوستن هاتووم. هه ر
ئێستا فرۆکه که نیشه وه. ئایا هه زده که یته یه کتر ببینین؟ له هۆتیلی ئۆنیکس
دابه زیوم و هه زده که م بته بینم.
عه زیز

ئێلا موبایله که ی له لاوه دانا و له سه ر مێزه که له جێی خۆی دانیشه تا
شیرینی بخوات، هه سته ی به سه رگێژکه کرد.
"ئایا نامه ت بۆ هاتوه؟"، ده یفید دواى ئه وهى سه ر ی له سه ر قاپه که
هه لپری، پرسیا ر ی لێی کرد.

"به لێ، له مێشپله وه یه"، به بی هیچ دوودلییه ک وه لامی دایه وه.
ده یفید ده موچاوه خه مباره که ی شارده وه و به ده سته سه ره که ی ده می
سه پیه وه، ئینجا ده سته سه ره که ی له شیوه ی چوارگوشه یه کدا، به هیواشی و
ورده کارییه کی سه یره وه لوول کرد. که لیتووه وه وتی: "باشه".

ئێلا هه سته ی کرد شووه که ی باوه ر ی پی ناکات، لێ له گهل ئه وه شدا
هه سته ی کرد گه ره که له سه ر قسه هه لبه سته که ی خۆی سوور بیت، ئه مه ش نه ک
بۆ قایلکردنی شووه که ی یان خه له تاندنی منداله کانی، به لکو له به ر خۆی تا
بتوانیت ڕێتوشوینی بۆ ئه وه هه نگاوه دا بنی که له ماله که ی خۆیه وه ده بیات بۆ
ئه وه هۆتیه ی عه زیز لێی دابه زیوه، بۆیه له سه ر قسه که ی به رده وام بوو و له
هه موو وشه یه ک ورد ده بووه وه، ئینجا گوتی: "په یوه ندیی پیوه کردم تا پیم
بایست که سه بی به یانی له گهل په خشکاره ئه ده بییه که کۆبوونه وه یه ک
سازده درێ بۆ گفتوگۆکردن ده رباره ی به رنامه کانی سالی ئاینده، ده یه وێ له
کۆبوونه وه که دا به شدارییان بکه م".

‘دەي باشە، كەواتە دەيى بېرۇيت، دەيفىد بەدەم قىسەو چاۋەكانى پرووكاند، ئەمەش ئاماژەيەك بوو كە بەشدارىي گەمەكە دەكات، گوتى: ‘بۇچى بەيانى بە ئۆتۈمبىل نەتگەيەنم، ئەوسا دەتوانىن پىكەو بە ئۆي بچىن؟ دەتوانم ھەندى دىدار دوابخەم’.

ئىلا بە واقورمانەو لە مىردەكەي روانى. دەيەھوئ چى بكات؟ ئايا دەيەھوئ لە بەردەم مندالەكاندا بەشەپ بىن؟

‘ئەو بەشتريشە، بەدەم قىسەو زۆرى لە خۆى كرد تا زەردەخەنە بىگىرى، ئىنجا لەسەرى پۇيشت: ‘بەلام گەرەكە پىش حەوتى بەيانى لە مال دەرچىن، چونكە مىشيل گوتى كە دەيەھوئ پىش كۆبۈنەو كە بە تەنا قىسەم لەگەلدا بكات’.

‘كەواتە بابەتەكە لە بىر خۆت بېو، ئۆرلى كە دەيزانى باوكى رقى لە زوو ھەستانە، ھاتە نىوانەو و گوتى: ‘باوكە ناتوانىت زوو لە خەو رايىت’.

ئىلا و دەيفىد تەماشاي يەكتريان كرد. تەماشاكردنەكەيان بە بەرچاۋى مندالەكانىانەو بوو، ھەريەكەيان چاۋەپنى ئەوى دىكەي دەكرد كە يەكەم جوولە بكات.

‘راستە، لە كۆتايىدا دەيفىد ددانى پىدا نا.

ئىلا بە ئاسوودەيى سەرى لەقاند و دەموچاۋى سوورايىەكى تەنك و شەرمىون داپۇشى، چونكە ھەر لەو ساتەدا بىرۈكەيەكى بوئرانەترى بە خەيالدا ھات.

‘ئەو بوو وتى: ‘بەلن، ئەو كاتىكى زۆر زوو. ئەي بۇچى ئىستا نەپۇم؟، بىرۈكەي پۇيشتى سبەي بەيانى بۇ بۇستن و لەگەل عەزىزدا قاۋەلتىكردن وای لىكرد دلى بە خىرايى لى بدات. ھەستى كرد دەيەھوئ ھەر ئىستا عەزىز ببىنىت و ئىدى نەيدەتوانى تا سبەيى چاۋەپ بكات، چونكە لەپەر كاتەكە لە بەرچاۋى بوو بە ماۋەيەكى زۆر، پۇيشتنىش لە مالەكەي خۆيەو بۇ بۇستن نىكەي دوو سەعاتىك دەخايەنىت، بەلام گويى بەو نەدا. ئاخىر ئەو ھەموو

ئەم پىگەيەي لە ئەمستردامەو لە پىناو ئەمدا بېرە، بېگومان ئەمىش دەتوانىت
بۇ ماوەى دوو سەعات ئۆتۈمبىلەكەى بەرژوئە.

دەتوانم ئەمىشەو پىش سەعات دە بگەمە بۆستىن، بۇ ئەوەى بگەمە
كۆمپانىياكە و پىش كۆبۈنەو كە مېشېل بېيىم.

توئزە ئازارىك كەوتە سەر دەموچاوى دەيفىد. وا دەردەكەت كە پىش
ئەوەى شىتېك بلىت، كاتەكە سالىك بەردەوام بوو. لەو چركەساتە
دووردىرئەدا، چاوەكانى ئەوەيان دەگەيان دە ئىتر ھىز و تواناى ئەوەى تىدا
نەماوە تا پىگە لە پۆشستىن ژنەكەى بگرىت بۇ بېيىنى پياوئىكى دىكە.

دەتوانم بۇ بۆستىن ئۆتۈمبىل لىخوېم و ئەمىشەو لە شوقەكەى خۇمان
دەمىنمەو، ئىلا بە روالەت ئەمەى بە مندالەكانى گوت، لە پاستىدا پووى
قسەكەى لە دەيفىد بوو. ئەو شىتۈزەى بۇ ئەوە بوو كە مېردەكەى دلىيا
بكاتەو وەك ئەو پىي واىە ئەم ھىچ پەيوەندىيەكى جەستەى لە نىوان خۇى و
ھىچ كەسىكى تر لەئارادا نىيە.

دەيفىد لەسەر كورسىيەكەى ھەستا و پەرداخى شەرابى بە دەستەو بوو.
تەماشای دەرگاگەى كرد و زەردەخەتەيەكى دلىياى بە پووى ئىلادا پژاند، بە
كەمى پەروشىيەو وتى: 'باشە خۇشەويستىم، گەر خۇت ئاوەسات دەوى،
گەرەكە ئىستا بېرئەت.'

ئافى گوتى: 'بەلام دايكە، پىم وا بوو كە ئەم ئىتۈارەيە لەوانەى بىركارىدا
يارمەتىم دەدەيت.'

ئىلا ھەستى كرد دەموچاوى دایساو، وتى: 'ئازىزم دەزانم. بۆچى ئەو
نەخەينە سبەينى؟' ئۆرلى ئاوپى لە براكەى دايەو تا پەستى بكات، وتى: 'نا،
دە لىنگەپى با بېرات. خۇ نابىت ھەموو كاتى دايكە بەدىارتەو بىت. ئەو تۇ
كەى گەرە دەبىت؟' ئافى چارەى تىك نا، بەلام وەلامىكى نەدایەو. ئۆرلى
جىددى بوو، كەچى جانىت گوتىنەدەرە بوو. بەم ئاوەايە ئىلا مۇبایلەكەى
ھەلگرت و بەرەو نەۆمى سەرەو سەرەكەوت. ھەر ئەوەندە دەرگای ژوورى

نوستنه کهی داخست، خوی به سەر جیخه وه کهیدا دا و نامه یه کی تۆمارکراوی
بۆ عەزیز نارد.

ناتوانم بپوابکه م که تۆ لێرهیت. دواى دوو سەعات له ئۆنیکس دەبم.
به ترسیکی زۆره وه چاوی برییه مۆبایله کهی و بینیی وا نامه کهی
ده پوات. چی بکات؟ به لام کات ئەوهندهی به ده مه وه نییه بۆ بیرکردنه وه، خۆ
ئەگەر ئەم ئێواره یه تووشی په شیمانی بیت، ئەوا پەنگه له مه ولاش هەر له
په شیمانیدا بیت. ده بی ئیستا په له بکات. تا خۆی شت، بیست خوله کی پێ چوو،
قژی وشک کرده وه و ددانه کانی پاک کرده وه و کراسیکی عەزیی هه لبارد و له
به ری کرد و دواى دایکه نده وه، ئینجا عەزییه کی تری تاقیکر وه، ئینجا به کیکی
تر و سه ری شانه کرد و که می ئارایشی کرد، ئینجا له گواره بچو که کانی گه را،
که (پۆت)ی داپیره ی له هه ژده مین جه ژنی له دایک بوونیدا پیشکه شی کردبوو.
دووباره عەزیکه ی گۆری.

هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و که می عەتری (ئیتیرنتی)ی کۆمپانیای
کالفین کلاینی له خۆی دا. عەتره که زۆر ده می بوو له گه رماوه که هەر له ناو
قاوغه که ی خۆیدا بوو. ده یقید زۆر حەزی له عەتر نه ده کرد و ده یگوت ده بی
بۆنی ئافره ت هه مان بۆن و به رامی ئافره ت خۆی بیت، نه ک هه ندی بۆنی وه ک
فانیلا، یان تویگله هه ناری بۆگه نی لی بیت، به لام ئیلا به خۆی گوت، پەنگه
بۆچوونی پیاوی ئەورووپی له م شته دا جیا بیت، ئینجا پرسیی، ئایا له ئەورووپی
عەتر شتیکی گرینگ نییه؟

که لیبووه وه، دیقه تی ئەو ئافره ته ی دا که له ناو ئاویته که دا لیبوه ی
دیاربوو. بۆچی زووتر پیتی پانه گه یاند که ئەو دیت؟ گه ر پیش ماوه یه ک
زانیبای ئەوا ده چووه کن پرچرێکخه ر و نینۆکه کانی بۆیه ده کرد و ده موچاوی
ئارایشته ده کرد و پەنگه لوولکردنیکى نوێی پرچی تاقی بکردایه ته وه. ئەى
ئەگەر به دلی عەزیز نه بوو؟ ئەى ئەگه هیچ سه رنجراکتیشانیک له نێوانیاندا
پووی نه دا و له وه ژێوانبووه وه که هه موو ئەم مه ودايه ی بۆ بۆستن برپوه؟

لەناکاو وەئاکاھاتەو. ئەرئ بۆچی دەیەویست دیمەنی خۆی بگۆریت؟
جیاوازی چییە گەر دلراکیتشان لە نیتوانیدا پووبدات یان نا؟ بیتگومان ھەر
سەرکێشییەک لەگەڵ ئەم پیاویدا پەوتەنی دەیت. ئەمێک خێزاندارە و خاوەن
ژیانی تایبەتی خۆیەتی. رابردوو و ھاتەرپۆزیشی ھەر لێرەییە. لە خۆی بیتزار
بوو، چونکە خەریکبوو بیری لەم سیناریۆیانە دەکردەووە کە لەگۆین نەبوون،
ئیدی ئاوەزی خۆی کلۆم کرد، تەنیا بیری لەو شتە دەکردەووە کە بۆی
سەلمابوو ئاسانتترین شتیکە بیکات.

لە سەعات ھەشت چارەک کەمدا، ئیلا منداڵەکانی ماچ کرد و ئاواتی
شەویکی خوشی بۆ خواستن و لە مال دەرچوو، بەلام دەیفیدی نەبینی.
کە بەرەو لای ئۆتۆمبیلەکەی پویشت، بە کلیلەکانی شوقەکەی بوستنیان
کە لەناو دەستیدا بوون، زڕینگەزڕینگە دەکرد. ھیشتا ئاوەزی توانای
بیرکردنەووەی نەبوو، دلی بە توندی و بە خێرای لێ دەدا.

به شی پیتجهم

عهدهم

ئەو شتانهی له میانهی

نادیارییهوه هه ن

سوالتان وهلهد

قونیا، تهموزی ۱۲۴۶

باوکم که بۆ ژووره کهم هات، بههسته م هه ناسه ی بۆ ده درا و هه
ئه وه تا ده ی توانی له سه ر پتیه کانی بووه ستیت. وهک ئه وه ی تارمایی ئه و پیاوه
بیت که من ده مناسی. وهک ئه وه ی به درێژایی شه و شه ونخوونی کرد بیت،
ژیر چاوه کانی هه لاوساوییه کی تاریکی پتیه دیار بوو، وهلێ ئه وه ی تووشی
سه رسو پمانی کردم ریشی زۆر تر سپی بوو بوو.
"رۆله یارمه تیم بده"، به ده نگیک که له ده نگێ خۆی نه ده چوو، ئه مه ی
گوت.

به په له به ره و لای چووم و قۆلیم گرت و وتم: "باوک که چیت ده وێ،
هه رچییه کت ده وێ داوا بکه". وهک ئه وه ی له ژیر قورسایی ئه وه ی ده ی لیت
پلێشایته وه، ماوه یه ک بیده نگ بوو، ئینجا وتی: "ئه وه شه مس رۆیشت و جێی
هیستم".

چرکه ساتیک شله ژام و هه ستم به ئاسووده ییه کی سه یر کرد، به لام هیچم
نه گوت. سه رباری خه م و شوکه کهم، وای بۆچووم که په نگه ئه وه به چاک
بکه ریت. ئه ی ئاوها ژیا ن ئاساتر و ئاسووده تر و هیمتر نابیت؟ ئاخه به وای
شه مسه وه دوژمنیکی زۆر بۆ باوکم په یدا بوون. ئای حه زم ده کرد که شته کان
بۆ دۆخی پیش هاتنی شه مس بکه رینه وه. تو بلێت عه لانه دین له سه ر هه ق
بیت؟ ئه ی پیش هاتنی شه مس هه موومان له دۆخیکی باشترا نه بووین؟
"بیرت نه چیت شه مس بۆ من چی ده گه یه نیت"، باوکم وهک ئه وه ی
غایله کانه ی خویندبیته وه ئه مه ی وت، "ئاخه من و ئه و یه ک که سین. یه ک مانگ

دوو ته نیشتی ههیه، لایه کی پووناک و لایه کی تاریک. شه مس لایه دره وشاوه که مه.

سه رم بادا و شهرم دایگرتم. دلم له نیتو سینگدا نوقم بوو. باو کم وشه یه کی له دهم درنه چوو. له ژیاندا نازاریکی به و جورهم له چاوانی هیچ پیاویکدا نه دیبوو. هه ستم کرد زمانم له نیتو زارمدا قورسه. بۆ ماوه یه ک نه متوانی دهم هه لیتم.

دهمه وی له شه مس بگه پیت -ئه گهر خۆی مه بهستی بوو- بۆمی بگه پیته وه، پنی بلن که یه کجار دلم بۆی خه مینه، دهنگی باو کم به پاده یه ک نزم بووه وه تا بوو به چپه: پنی بلن رویشتی ئو دهم کوژیت.

به لیتم پنی دا که شه مسی بۆ بگه پیتنه وه. دهستی گرتم و به خۆشه ویستی و پیزانینه وه گوشیی، چاوه کانم لئ که لا خست، چونکه نه مده ویست شله ژانه که م بیینیت.

* * *

به و ئومیده ی شوینپی شه مس هه لبرگم، هه موو هه فته که م له شه قامه کانی قونیا دا به سوورانه وه به سه ربرد. هه موو خه لکی شاره که هه والی ونبوونی شه مسیان ژنه وتبوو. واته واته که دربارهی ئه وه ی بۆ کوئ چوو که وتبووه سه ر هه موو زاریک. پیاویکی گه ربووم بینی که زۆر شه مسی خۆش ده ویست، ناو نیشانی ژماره یه ک له که سانی به دبخت و نه فره تلێکراوی دامی که درویشه گه پیده که یارمه تی دابوون. نه مده زانی که سانیکی ئاوا زۆر هه ن که خۆشیان ده وی، به لام له و ده سته خه لکه بوون که من نه مده بیین.

ئێواره یه ک به ماندوویتی و شله ژاویه وه بۆ مال گه رامه وه. کیرا پری قاپله مه یه ک برنج به شیریی بۆندار به ئاوی گولی بۆ هینام و به ته نیشتمه وه دانیش و منیش خه ریکی خواردن بووم و ئه و ته ماشای ده کردم، زه رده خه نه یه کی خه مین گرتی. سه رنجم دا که ئه مسال ته واوی به سالدا چوو. لئی پرسیم: بیستومه که ده ته وی له شه مس بگه پیت. ئایا ده زانیت بۆ کوئ چوو؟

“هەندى دەلێن گوايا بۆ ديمەشق ڕۆيشتوو، بەلام لە هەندى كەسم
 بىستوو دەلێن گوايا بۆ ئەسفەهان يان بۆ قاھيرە ڕۆيشتوو، بەلكو تەنانەت
 باسى تەوريزى شوينى لەدايكبوونيشى دەكەن. گەرەكە لە هەموو ئەم شاران
 بگەيژين. من بۆ ديمەشق دەڕۆم و هەندى لە مريدەكانى باوكم بۆ سى
 شارەكەى ديكە دەڕۆن.”

دەموچاوى كيرا سيمای بەهۆلەوهبوونى لەخۆ گرت و مينا بە دەنگى بەرز
 بىربكاتەوه هەمەمەيهكى كرد: “مەولانا هۆزانى جوان دەنوسيت، ڕۆيشتنى
 شەمس كردوويهتى بە هۆزانفان.”

ئینجا سەرى بەردايەوه و تەماشای فەرشە فارسىيەكەى كرد. گۆناكانى
 تەربوون و دەمى كرژ كردبووهوه و هەناسەيهكى هەلكيشا، ئینجا دەستى بە
 خويندەنەوهى ئەم كۆپلەيه كرد:

“پاشام بە دەموچاوه ڕ شۆكەيهوه بينى
 ئەوه چاوى ئاسمان و خۆرەكەى بوو.”

ئىستاستى پەيداىبوو كە پيش چەند چركەيهك نەبوو. كيرام بينى لە
 ناخەوه پسابوو، كە تەماشای دەموچاويت دەکرد، هەستت دەکرد ئازارێكى
 توند بۆ مێردەكەى دەكيشيت، ئامادەبوو هەرچى لە توانايداى بىكات تا
 زەردەخەنە بۆ سەر لێوهكانى مێردەكەى بگيرێتەوه، بەلام ئاسوودەش بوو،
 بەلكو هەستى بە شادمانى دەکرد، چونكە لە ئەنجامدا لە شەمس
 ڕزگاربووبوو.

“ئەى ئەگەر بەدوايدا نەگەيژم، گویم لە خۆم بوو پرسيارم لێى كرد.
 “ئەوسا شتىكى ئەوتۆ نامينيت كە بكرى، ئەوكاتە دەتوانين وەك جارى
 جاران دريژە بە ژيانى خۆمان بدەين”، واى گوت و چاوهكانى بە جۆره
 ئوميدىك گەشايەوه.

لەو ساتەدا بە ڕوونى و بەبى هیچ گومانىك تىگەيشتم كە مەبەستى چييه،
 ئەويش ئەوهيه نايت لە شەمسى تەوريزى بگەيژم و نايت بۆ ديمەشق ڕۆم.
 دەمتوانى سەينى قونيا جى بهيلم و بۆ ماوهيەك بە ناوچەكەدا بسووپيمەوه
 و لەسەر ڕيگە خانىكى باش بدۆزمەوه و تىيدا بمينمەوه، ئینجا دواى چەند
 هەفتەيەك بە ڕيى خۆمدا بگەيژمەوه و بليیم لە هەموو شوينى بۆ شەمس

گه پام. جا له بهر ئه وهی باوكم بپروا به قسه كانم دهكات، ئیدی به یه كجاری شته كهی بیرده چیتته وه. ئه وه نهك هه ر بۆ كیرا و عه لائه دین كه ته نها گومانیکیان هه ر له شه مس بوو، به لكو بۆ فه قیکانی باوكم و مریده كانی و بۆ منیش رهنگه باشتترین شت بیت.

گوتم: "کیرا، چی بکهه؟"

کیرا به نیگایه کی ئازار او ییه وه ته ماشای کردم و ده می هه لئه مینا. ئاخه ئه م ئافره ته بوو به موسلمان تا شوو به باوكم بکات، ئافره تیکه تا بلیت بۆ من و بۆ براكه م باشه و شووه كهی ئه وهنده خو ش دهوئ، تا ئه و راده یه ی ئه و شیعرا نه ی له بهر کردبوو كه بۆ كه سینکی تر نوو سیبوونی نهك بۆ ئه و، ئیدی له پڕ قسه كانی چکیان کرد.

ده بی خۆم وه لامه كه بدزمه وه.

پۇمى

قۇنيا، ئابى ۱۲۴۶

بە پۇيشتىنى شەمسى تەورىزى، دىنيا وشكوبرىنگ و پروتەن ديارە و ئىدى خۇرى تىدا ھەلئايات. شارەكە بوو بە شوپىنىكى خەمگىن و ساردوسىر و پۇحم بەتال بوو تەو. شەوانە خەو ناچىتە چاوم و بە پەرۇشەو بە شەقامەكانى شاردا دەسووپىمەو و ھىچى تر ناكەم. من لىرەم و لىرەش نىم - من تارمايىەكى نىو خەلكم. من لە ھەموان توورەم. ئاخىر ۋەك ئەو ھىچ شىتى نەگۇرايىت، چۆن دەتوانن لە ژيان بەردەوام بن؟ ئاخىر بەبى شەمسى تەورىزى چۆن دەكرى ژيان ۋەكو خۇى بمىئىتەو؟

وام لىھاتوو ھەموو پۇژى ھەر لە خۇراوا بوونەو تا پۇژ ھەلدىت بە تەنيا لەنىو كىتېخانەكەم دادەنىشم و جگە لە شەمس بىر لە ھىچ شىتىكى تر ناكەمەو. ئەو ھەم بىردەكە وىتەو كە پۇژىكىان بە دەنگىكى ھەندى نووساوەو پىنى وتم: "پۇژىك دادىت دەبىتە دەنگى عەشق".

دەربارەى ئەو شىتىك نازانم، بەلام خەرىكە لەنىو بىدەنگىدا تروسكايىەك دەدۆزمەو، پەيغەكانىش تارىكىكى ناو دلم دەسمن. ئەى ھەر لەم پىگەيەو نەبوو كە شەمس دەيەويست بمكات بە شاعىر؟

ژيان واتا بەركەمالى، ھەر پووداوىك كە پروودەدات، گەرە بىت يان بچووك، ھەر دەردەسەرىيەك پووبەپووى دەيىنەو، لايەنىكە لە پلاننىكى خودايى و تا كۆتايى پروودەدات. بەرخۇدان لە دەروونى بىنادەمەو ھەلىنجراو، لەبەر ئەو ھىچ خۇدا لە كىتېبە خۇشەويستەكەيدا دەلىت: (سنرىھم اياتنا فى الافاق وفي انفسهم حتى يتبين لهم انه الحق: "لە ئاسمانەكان و لەسەر زەوى و لە نەفس و خودى خۇياندا نىشانەكانمانيان پىشان دەدەين تا بۇيان پوون بىتەو و بگەنە ئەو راستىيەى كە خۇدا ھەق و پەوايە"). لە ويستى خودادا ھىچ شىتى نىيە پىنى بوترى پىكەوت، بۇيە پىكەوت نەبوو كە پىش

نزيكەى دوو سال و پوژنيك له پوژهكانى تشريني يه كه م شه مسى ته وريزي
پيم لى بگريت.

"من به دهم باوه بو لاي تو نه هاتووم، شه مس ئه مهى گوت و ئه م
حه كايه تهى بو گيرامه وه:

پوژنيك سوڤيه كى گه وره و له زانستدا مه له وان تا ئه و په پرى هه ناسهى
مه سيحى تيدا بوو، به لام جگه له تاقه مريدنيك، هيچى ترى نه بوو و به وهى
پيى به خشرابوو خوشحال بوو، به لام مريده كهى بوچوونيكى جياى هه بوو،
چونكه دهيه ويست خه لكى تر به تواناكانى گه وره كهى سه رسام بن. ئيدى
زورى ليكرد تا ژمارهيه كى زورتر له مريد له خوى گرد بكاته وه.

"باشه، گه وره كهى قايل بوو و گوتى: "گه ر ئه مه خوشحالت دهكات،
ئه وهى داواى ده كه يت جيتيه جينى ده كه م".

هه ر ئه و پوژه، پووian كرده بازار و له دوكانيكى شيرينفرۆشدا پارچه
شيرينيه كيان بينى له شيوه ي بالنده دروست كرابوو. هه ر كه گه وره كهى
فووى پيدا كرد، ئيدى گيانى كه وته به ر و به دهم باوه فرى. خه لكى شاره كه
ده سه به جى ده وريان لى دا و سه ريان سوڤما و به وهى كردى سه رسام بوون.
ئيدى له و پوژه وه خه لكى شاره كه ده ستيان به پيدا هه لگوتنى سوڤيه كه كرد و
ئه وه ندهى نه برد خه لكى كى زور له مريد و هه وادارانى بو پهيدا بوون و ئيتر
مريده كو نه كهى ئه وه نده نه يده بينى.

"ناه، گه وره م، من هه له بووم. جاران دۆخه كه زور باشتى بوو، فه قيه كه
به نك ناو ميدي ئه مهى گوت، شتى بكه. تكات ليده كه م ده ريان بكه."
دهى باشه، گه ر ئه وه خوشحالت دهكات، ئه وا ده ريان ده كه م.

پوژى دواتر، له و ده مه دا كه گه وره كهى وتارى ده خوينه وه، بايه كى لى
به ربووه وه، ئيدى فه قيه كيانى يه ك له داوى يه ك ئاوڤيان دايه وه و بيزاريان
ده ربړى و هه موڤيان جيتانه يتشت و جگه له فه قى كو نه كهى كه س نه مايه وه.

گه وره كهى لى پرسى: "بوچى له گه ل ئه وانى تر دا نه پويشتيت؟"
فه قيه كه وه لامى دايه وه: "به واى يه كه م تره وه نه هاتم وانته له لا بخوينم،
به واى دوا تر يشه وه جيت ناهيلم".

* * *

شەمس ئەوێ لە دەستی هات کردی تا بگەمە پلەى بەرکەمالی، بەلام خەلکی شار قەت لەوێ نەگەشتن. شەمس بەئەنقەست ئاگرى زۆربلىی خوش دەکرد و دەمارى هەستەوێرى دەورووژاند و هەندێ پەيى لە دەم دەردەچوو کە بۆ گويچکەى ئاسايى کفرىکى تەواو بوو، تەنانت ئەوانەى خوشيان دەويست بەگزياندا دەچوو و رقی هەلدەستاندن. ئەوەبوو کتێبەکانى تووپردایە ناو ئاوەوە و ناچاری کردم هەموو ئەوانەى دەمزانين لەبەر خۆم بردنەو. هەموان گويان لى بوو پەخنەى لە پیاوچاکان و زانایان دەگرت، جگە لە کەسانىکى کەم، کەس نەیدەزانى کە ئەو پیاويکە لە زانستەکانى لىکدانەوێ قورئاندا مەلەوانە. شەمس لە کيميا و ئەستىرناسى و ئاسمانناسى و لاهوت و فەلسەفە و لۆژىکدا مەلەوان بوو، وەلى زانیارى خۆى لە چاوەنەزانەکان دەشاردەو. لەگەڵ ئەوێ زانا بوو، کەچى وەک دەرويشىکى دەست لە دنیا هەلگرتو پەفتارى دەکرد.

دەرگای مالهەمانى لە پرووى لەشفرۆشک والاکرد و وای لىکرد بەشداریى نان و خوانمان بکات. داواى لىکردم یۆ مەىخانه بچم وهانى دام لەگەڵ سەرخۆشەکاندا تیکەل بچم. جارێکيان ئەو دەمەى کە وتاریژبووم، وای لىکردم لە بەردەم مزگەوتەکە سوال بکەم و زۆرى لىکردم لە جىگەى سوالکەرىکى گەربوو دانیشم. سەرەتا لەو کەسانە دوورى خستەووە کە پىم سەرسام بوون، ئىنجا لە دەسەلاتدارانى دەستەبژىر دايبيرىم و وای لىکردم تیکەلى خەلکى عوام بچم. لە سایەى ئەووە خەلکانىکەم ناسى گەر ئەو نەبوايە چارم پىيان نەدەکەوت. بپروای وا بوو کە دەبێت هەموو ئەو بتانە، تەنانت بەناوبانگ و سامان و پایەشەو، بەلکو بە ئايينيشەو، تىک بشکينرين کە دەبنە کۆسپ لە نىوان خودا و بەندەدا. شەمس هەموو ئەو کۆتوبەندانەى لى داماليم کە بە ژيانەو بەنديان کردبووم. هەر کە کۆسپىکى هزرى يان بەلاداتاشينىک يان دەمارگيرىيەکى دىيا، رادەپەرى و بە توندى پرووبەپرووى دەبوووە.

بەگوێرەى بپروای ئەو کە گوايا من بە قۇناعى تاقىکردنەو و هەلە و بە چەندىن قۇناغ و دۇخدا تىدەپەرم و ئەمانەش وام لىدەکەن کە لە بەرچاوى شویتکەوتوو دلسۆزەکانم بکەوم. ئاخىر منىک ژمارەىکى زۆر لە خەلکى پىم سەرسام بوون، لى ئەمىستا ئەو هەستەم نەماوە کە ئاتاجى سەرسامبوونى

دهوروبه رم بم و له وه پژگار بووم. شه مس ورده ورده ناوبانگمی ټینګشکاند و له سایه ی نه وه ورخی شیتیم زانی، تامی ته نیایی و بیده سه لاتی و نه رمی و گوشه گیریم چه شت، له کوتاییشدا تامی چه سره تم چه شت.

له هه موو نه و شتانه دوور بکه وه وه که وا ده زانی سوو د به خشن

ژهر و زوالترین ناوی ژیان بنو شه

ده ست له نارامی هه لېگره و له شوینه ترسناکه کان بمینه وه

ده ست له ناوبانگ هه لېگره و ده ست له ملی نابروو چوون و

نه فراه تلېکراوی بکه

نهی له دواقوناغدا هه موومان دادگایی ناکرین؟ هه موو پوژیک و هه موو خوله کیک خودا لیمان ده پرسیت که له و پوژدها چیمان کردووه. زور جار بؤ وه لامدانه وهی نه م پرسیاره ترسناکانه ناماده نین، به لام خودا به سه بره و له دوو باره کردنه وهی نه م پرسیاره وه رس نابیت. گهر نه م خه مهش به شیک بیت له تاقیکردنه وه، نه و تاقه ئاواتم نه وه یه که شه مس بدوزمه وه. من ناماده م ده ست له کتیه کانم و وتاره کانم و خیزانه که م و سامانه که م هه لېگرم، ته نانه ت ده ست له ناوی خو میش هه لېگرم. من ناماده م تا جاريکی تر پوخساری شه مس ببینمه وه، واز له هر شتیک و له هه موو شتیک به ینم.

چه ند پوژئ له مه و بهر کیرا وتی که من به بی ده ستی خو م بووم به شاعیر. هر چه نده من زور پیزی شاعیره کانم نه ده گرت، بویه بیستی نه و قسه یه بؤ من کتوپر نه بوو. گهر نه وه له رابردودا بوايه، به و قسه یه قایل نه ده بووم، به لام ئیستا لاریم لئی نییه.

شعیر خه ریک بوو هر له خو وه به رده وام له زارم سه ری ده کرد، شاعرگه لئ گهر یه کئ بیژنه وتنايه بؤی ده رده که وت که به راستی من بووم به شاعیر. سولتانی پوژگار! لئ له راستیدا ده توانم بلیم که نه م چامانه هیچ په یوه نندیه کیان به منه وه نییه. من بؤ گواسته نه وهی نه و پیتانه ی که له سه ر زارمن له میانگیریک پتر نیم، من وهک نه و خامه یه م که په یقان تومارده کات، چونکه فرمانی پیدراوه تا بیاننوسیت، یان نه و نایه ی که به نوته ی موسیقا ده ژه نری، منیش نه وه ده که م که پتویسته له سه رم بیکه م.

هو شه مسی ته وریزی بیتونه تو له کویتیت؟

شەمس

دیمەشق، نیسانی ۱۲۴۷

بەهار لە دیمەشق سەرلەنۆی خۆی ئارایشت کرد، دواى ئەوەى دە مانگ بوو قونیا بە جێهێشتبوو، سولتان وەلەد دۆزیمییەو. ئەوەبوو لەگەڵ پەنبەنیکى کریستیانیدا کە ناوی فرانسىس بوو لەژێر ئاسمانى شین و بێگەرددا شەترەنج دەکرد. پەنبەنەكە پیاویك بوو زوو توورە نەدەبوو، بەلكو واتای خۆبەدەستەوهدانى دەزانی. لەبەر ئەوەى ئىسلام ئارامى ناوێوە دەگەیهنیت و وشەكەش لە پەیفى خۆپادەستکردنەو داریژراو، بۆیە بە بۆچوونی من فرانسىس گەلێ لەوانە موسلمانترە کە لافى موسلمانیتی لێدەدەن، چونکە یەكێ لە چل پێساكە دەلێت: خۆپادەستکردن ئەوێ ناگەیهنیت کە بنیادەم لاواز یان خراپ بێت، هەروەها نابێتە مایەى بڕواکردن بە قەزاو قەدەر یان خۆ بەدەستەوهدان، بەلكو تەواو بە پێچەوانەوێ، چونکە هێزى راستەقینە لە خۆپادەستکردندایە ئەو هێزەى لە ناخوێ هەلدەقولىت - جا ئەوانەى لە ژياندا خۆ پادەستى گەوهرى خودایى دەکەن، تەنانت گەر هەموو دنیا ژێرەوژوور بێت، بە دلدایى و ئارامییەو دەژین.

وەزیرەكەم بزواند، تا فرانسىس ناچاربەكەم شا بگوزیتەو، بە بڕیارىكى بەلەز و بویرانە قەلاکەى گواستەو، ئیدی گومانى ئەوێم لا پەیدا بوو کە من ئەم یارییە دەدۆزێم. کە سەرم هەلبێرى چاوى سولتان وەلەد ئامبازى چاوم بوو. پێم وت: "بە بینیت شادمانم، کەواتە بڕیارت دا ئاوا بە دوامدا بگەریت". زەرەدەخەنەى كى خەمینی بە پوومدا نواند، ئینجا دەموچاوى كرژ بوو. سەرى سوپما كاتى بیستى کە من ئاگام لەو كێشمەكێشمەى ناخیتی. لەبەر ئەوەى پیاویكى راستگۆ بوو، نكولىی لە راستییەكە نەکرد.

پیش ئەوێ منەى تۆ بکەم ماوەیەکم بە سوورپانەو بەسەر برد، بەلام
دواى ماوەیەک ئیتر تاقەتم لەو چوو، نەمدەتوانى درۆ لەگەڵ باوکمدا بکەم،
بۆیە بۆ گەران بەدواى تۆدا بۆ دیمەشق هاتم و بۆ دۆزینەوێ تۆ ئاستەنگى
زۆرم دى.

پێم وت: 'تۆ پیاویکی راستگۆ و کوپێکی باشیت و دەبیته هاوێلىکى
مەزنى باوکت'.

سولتان وەلەد بە خەمبارییەو سەرى بادا و گوتى: 'تۆ تاقە هاوێلىکیت
کە باوکم ئاتاجى هاوێلىتییتى، بۆیە دەمەوێ لەگەڵمدا بۆ قونیا بگەرێتەو.
باوکم ئاتاجى تویە'.

کاتى ئەم داواکارییەم ژنەوت، بیری جۆراوجۆر بە خەیاڵمدا هاتن، سەرەتا
هیچ شتیکم لێو دیارنەبوو، بەلام نەفسم دەستى لە گەرانەوێم بۆ ئەو شوێنە
هەلگرتبوو کە ئیدى تێیدا ئەوەندە ویستراو نەبووم.

گوێى لى مەگرە. ئیدى ئەركى تۆ کوتایى هات و نابى بۆ قونیا بگەرێتەو.
ئەو وتەى باوەزەمان بێنەوێ یادت، وتەیکە لەو پەرى ترسناکیدا، ئەگەر
بگەرێتەو بۆ ئەو شارە، ئەوا جاریکی تر لى دەرناییتەو.

دەمەوێ لە سەفەرەکانمدا بەردەوام بم و بە هەموو دنیاى بگەرێم و
چاوم بە خەلکانى تر بگەوێت و شارانى دیکە ببینم. دیمەشقم لى خوش
هاتوو و دەتوانم تا زستانی ئاینده تێیدا بمینمەو. بەزۆرى جیگۆرکى و
شوێنى تازە هەستى ترس و تەنیاى و خەم لە پۆحى بنیادەمدا دروست
دەکات، بەلام لەبەر ئەوێ خودام لەگەڵداى لە خەلوەتى خۆمدا هەست بە
پەزماەندى و بەختەوێ دەکەم.

بەلام باش دەزانم کە دلم ئیستاش هەر لە قونیاى و یەكجار ئەلهاى پۆمى
دەکەم، بەجۆرى هەر بە ناوھێنانى زۆر ئازاردەکیشم. لە دواقوناغدا، مادام
پۆم بە تەنیشتەو نەبیت، ئیدى لە کام شار بم چ جیاوازییەكى هەیه؟ ئاخىر
ئەو لە هەر کوێیەك بیت پروگەى من ئەوێ.

شام لەسەر تەختەى شەترەنجەكە بزواند. فرانسىس كە بۆى دەرکەوت
دۆراو، چاوەکانى ئەبلەق بوون، بەلام لە شەترەنجدا هەر وەكو لە ژيانیشدا

وايه، بۆ ئوۋەي سەرکەۋتەن بەدەست بېتىت، ھەندى جۈۋلە ھەيە دەكەيت،
چونكە جۈۋلەگەلىكن كە گەرەكە ھەر بىيانكەيت.

"تەكات لىدەكەم لەگەلمدا ۋەرەۋە"، سولتان ۋەلەد بە پارانەۋەۋە ۋاى گوت،
ئىدى زنجىرەي بىرگەردنەۋەمى پساند ۋ لەسەرى پۇيشت: "ئەۋانەي دەربارەي
تۆ پۈپاگەندەيان بىلۈدەكەردەۋە، ئەۋانەش كە خراپەيان دەرەھەقت كەرد،
پەشىمانن. ئەم جارە شتەكە باشتر دەبىت، من بەلىنى ئەۋەت دەدەمى".
ويستەم پىتى بىژم كۈپەكەم لە تواناي تۆدا نىيە ئەم بەلىنەنە بەدەيت،
كەسەش ئەۋەي بۆ ناكەي! بەلام سەرم لەقاند ۋ گوتەم: "دەمەۋى جارەي
دى لە دىمەشق خۇرئاۋابون بىيەم. دەتوانىن سەبەي بەيانى بەرەۋ قۇنيا بەرەي
بەكەي".

"بەراسەتتە؟ سوپاس"، سولتان ۋەلەد بەدەم قەسەۋە زەردەيەكى
خۇشەۋدى ھاتى، "تۆ نازانەيت باۋەك بەمە چەند شادمان دەبىت".
ئىنجا لام بە لاي فرانسىسدا كەردەۋە كە بۆ دىژەپىدانى يارىيەكە بە
بىئارامى چاۋەپى دەكەردەم. كە بىرى خۇم كۆكەردەۋە، زەردەخەنەيەكى خۇش
لەسەر دەمۈچاۋى نەخش بوو.
بە دەنگەيك كە نىشانەۋەي بىردنەۋە بوو، وتى: "ھاۋپىم، وريابە. كەش
مەلىك".

کیمیا

قونیا، ئایاری ۱۲۴۷

پینیم نیکایه کی ئالۆز له چاوه کانیدا و دوورییه ک له رهفتاریدایه که له وه وه بهر نه مبینی بوو. شه مسی ته وریزی که پایه وه ناو ژیانم و وا دیاربوو گۆرانیکی که وره ی به سه ردا هاتبوو. پرچی درێژکردبوو و به سه ر چاوه کانیدا هاتبوو خوارێ، به خۆره تاوی دیمه شق پێستی ئه سمه ر بووبوو و که نچتر و قۆزتر دیاربوو، به لام شتیکی دیکه ی تیدا گۆرانبوو که نه متوانی به وردی ده ستیشانی بکه م. له گه ل ئه و دره وشانه وه و سه رکێشییه ی له چاوه ره شه کانیه وه ده بریسکانه وه، دره وشانه وه و بریسکانه وه که یان زیاتر بووبوو. ئیدی زانیم که دوو چاوی پیاویکی هه یه، هه موو شتیکی بینه وه و تاقیی کردووه ته وه.

پێم وایه گۆرانیکییه کی قوولتر به سه ر پۆمیدا هاتوو. وام بیرده کرده وه دوای که پانه وه ی شه مس په ژاره و ترسه کانی سووک ده بن، به لام شته که وا ده رنه چوو. له پۆژی که پانه وه کهیدا، پۆمی له ده ره وه ی شووراکانی شار به گول پێشوازی لیکرد، به لام هه رته وه نده خۆشییه کانی پۆزانی یه که م که م هیتور بووه وه، ئیدی په ژاره ی پۆمی زیادی کرد و زۆر له فکران پۆده چوو. پێم وایه من هۆیه که ی ده زانم. ئاخو دوای ئه وه ی جارێک شه مسی له ده ست چوو، ئیدی ده ترسا که جارێکی تر له ده ستی بچیته وه. ده توانم له وه تینگه م که که سی دیکه ناتوانیت لێی تینگات، چونکه منیش ده ترسم له ده ستی بده م. که وه ره، ژنه مردوو که ی پۆمی تاکه که سیک بوو هه ستی خۆم له لای ده رده بپری. ده ی باشه، خو ئه و که سیکی راسته قینه نییه، به لام ناوی تارماییشی لی نانیم، چونکه

ئافره تېكە لە ھەموو ئەو تارمايانەى كە ديومن كەمتر خەوبين و خەيال
پويشتوو، ئاخىر لەو ھەتەى ھاتوومەتە ئەم مالا، ھەك دەرەوى ئاو لەسەرخۆ بە
دەورمدا ھەلدەقوليت و بە ئاسانى دەبزويت. ھەرچەندە دەربارەى ھەموو
شتى قسەمان دەكرد، كەچى قسەكردنەكەى نيوئامان بە دەورى يەك بابەتدا
دەخولايەو، ئەويش شەمس بوو.

ئەمڕۆ بە گەوھەرم وت: "پۆمى بە دۆخىكى خەمۆكى تونددا تێدەپەريت.
ئوميدەوارم بتوانم يارمەتیی بدم."

گەوھەر بە جۆرە ئالۆزيبەك وتى: "پەنگە ئەو ھەت بۆ بکړئ، لەم پوژانەدا
شتىكى گرينگ بىرکردنەو ھى مژوول کردوو و بە ھىچ كەس يکى نەوتوو."
لېم پرسى: "ئەو شتە چيە؟"

"پۆمى پېنى وايە ئەگەر شەمس ژن بەيتيت و خيزان پيگەو ھەيت، ئەوا
خەلکى شار دوزمنايەتیی ناکەن و قسەوقسەلۆكەکانيان لەسەرى سووک
دەيت، ئيدى جاريكى تر ناپرات."

لەم بە توندى كەوتە خورپە. شەمس و ژنەيتان؟! بەلام كى ديتيت؟
گەوھەر تيل نيگايەكى كردم و وتى: "پۆمى دەپرسيت ئاخۆ تۆ
ھەزدەكەيت شوو بە شەمس بکەيت؟"

سەرم بە گيژەو ھات. ئاخىر ئەو يەكەم جار نەبوو بىر لە شووکردن
بکەمەو، بەلام ئيستا، دواى ئەو ھى تەمەنم گەيشتوو ھە پانزە سالى، زانيم كە
كاتى شووکردنم ھاتوو، ھەرچەندە ئەو ھەش دەزانم كە ئەو كچانەى
شوودەكەن ھەتاهەتايە دەگۆرین، چونكە بە چاويكى تازەو دەپوانن و
ئەتواريان شيوازيكي ديکە وەرەگريت و خەلکيش بە جۆريكى تر مامەلەيان
لەگەلدا دەكەن، تەنانتە منڊالانى بچووكيش دەتوانن ئافرهتیی ميژددار و كچى
پاكيژە لە يەكتر جيا بکەنەو.

گەوھەر زەردەخەنەيەكى ناسك گرتى و دەستى گرتم. ئيدى سەرنجم دا
ئەو شووکردنەى پەژارەى کردووم، شووکردنە بە شەمس.

* * *

دواینیوه پړوی پوژی دواتر، چووم پړومی بیینم. سه یرم کرد نوقمی نیو
خویندنه وهی کتیتییک بووه به ناوینشان (تهافت التهافت)*.

’کیمیا، پیم بلئ،‘ به سوزه وه پئی وتم، ’چیم له توانادایه تا بۆت بکه م؟‘
’کاتی باوکم بۆ لای توی هینام، تو پیت وت کچ وهک کور به که لکی
زانباری نایات، چونکه چاره نووسی کچ شوو کردن و مندال خسته وه و
په روه رده کردنی منداله، من ئه وه م باش له یاده‘.

’بیگومان منیش له یادمه‘، به دهم وه لامدانه وه وه چاوه باده مییه کانی تزی
بوون له خوتیه لقورتانندن.

’له و پوژه وه به لیتیم به خۆم دا که قهت شوو نه که م، بۆ ئه وهی هه تاهه تایه
هه ر فه قتی تو بم‘، ئه وه م گوت و له ژیر زه بری ئه وهی نیازم بوو بیلیم ده نگم
کزیوو: ’به لام ده کرئ شوو بکه م، ئه گینا ئه م ماله جیده هیلم. مه به ستم ئه وه یه،
که شوو به که سینک بکه م هه ر لیژه ده ژئ...‘.

پړومی لینی پرسیم: ’تایا ده ته هوئ بلیتیت که حه زده که یست شوو به
عه لائه دین بکه یست؟‘.

’عه لائه دین؟‘، به سه رسو پرمانه وه به په رچیم دایه وه، به لام چی وای
لیکرو وه که وا بزانیست من حه زده که م شوو به عه لائه دین بکه م؟ ئاخه من به
برای خۆمی داده نیتیم.

بیگومان پړومی سه رسو پرمانه که می بۆ ده رکه وتوو، بۆیه گوتی: ’ماوه یه ک
له مه و به ر عه لائه دین هات و داخوایی توی لیکردم‘.

ده م داچه قاند، ئاخه ده مزانی له کچیک ناوه شیته وه که ده ربارهی ئه م
شتانه پرسباری زۆر بکات، به لام من ئه لهای زانیی زۆر تر بووم، ’که وره م،
ئه ی چیت پئی گوت؟‘.

پړومی وتی: ’پیم وت ده بی یه که م جار پرس به تو بکه م‘.
’که وره م...‘، به دهم وه لامدانه وه وه ده نگم یه کجار کزیوو بوو، ’ئیتستا بۆ
ئه وه هاتووم تا پیت بلیم که من ده مه وئ شوو به شه می ته وریزی بکه م‘.

*تهافت التهافت: له منجددا به واتای به سه ریه کدا که وتوو، یان زۆربلی، یان بابردوو هاتوو. (و.ک)

پۆمى بە نىگايەكى باوەرپەنەکردەنى سەيرى كردم و وتى: 'ئايا تۆ لەو دەلنایات؟'

وتم: 'پەنگە ئەو لە زۆر پووەو بەش بێت، هەرچەندە دەمەویست زۆرتر بزانم، کەچی هەستم کرد زۆرم وتووە، ئینجا ئەمەشم گوت: 'شەمس دەبیتە بەشیک لە خیزانەکەمان و پێویستە جارێکی تر جێمان نەهێڵت'. پۆمى لێی پرسیم: 'کەواتە بۆچی دەتەوێ شووی پێ بکەیت؟ تا یارمەتیی بەدەیت کە لەگەڵماندا بمیێتەو؟'

وتم: 'نەخێر، مەبەستم ئەو یە بلێم بەلێ، بەلام ئەمە هەموو شتێک نییە... پێم وایە کە ئەو کەسەى لە چارەم نووسراوە، شەمسە. هەر ئەوەندەم لە دەست هات ددانم بەو هەدا نا کە من شەمسەم خۆش دەوێ.

* * *

کیرا یەكەم کەس بوو هەوالی هاوسەرگیرییەكەى ژنەوت و بە زەردەخەنەییەكى نابەدلییەو و بە سەرسوڕمانەو بەپیری هەوالەكەو هات، بەلام هەرئەوێندە بە تەنیا لە مالهەو مایەو، ئیدی دەستی بە پرسیارکردن کرد و گوتی: 'ئايا تۆ دلنایات لەوێ کە بەراستی ئەوت دەوێ؟ تۆ بۆ یارمەتیدانی پۆمى ئەو ناکەیت، وا نییە؟ تۆ کچیکى جحیلێت! ئايا پێت وا نییە کە دەبێ شوو بە یەكێک بکەیت لە تەمەنى خۆتەو نزیك بێت؟'. پێم وت: 'ئاخر شەمس دەلێت هەموو سنوورەکان لەنیو عەشقادا تیکەل دەبن'.

کیرا هەناسەییەكى درێژى هەلکێشا و گوتی: 'کێژۆلەكەم، هیوادارم شتەکان ئاوها ئاسان بن، ئینجا تەلێ لە قژە خۆلەمیشییەكەى خستە ژێر سەرپۆشەكەییەو و لەسەرى پۆشیشت: 'ئاخر شەمس دەرویشیکى گەپیدەیه، پیاویکى سەرکێشە، پیاوانى وەك ئەو لەسەر ژيانى ناو مال رانهاتوون و نابە میردێكى باش'.

'قەیناکات، پەنگە بگۆرێت، گەردەبەر ئاوام وت، 'خۆشەویستییهكى زۆرى پێدەبەخشم و بەختەوهرى دەكەم، بۆیه هەر دەبێ بگۆرێت. فێر دەبیت چۆن بتوانیت بێتە میردێكى باش و باوکیكى باش'.

قسه‌کانمان لیږه کوتایان هات، ئیدی نه شته‌ی که کیرا له ده‌موچارمدا
خویندیی‌وه هه‌رچییه‌ک بوو بیت، هیچ ناقایلییه‌کی پتوه دیارنه‌بوو که ده‌کرا
بیورووژنینت.

له‌و شه‌وه‌دا خه‌ویکی ه‌یمنم کرد و هه‌ستیکی خوشی و به‌پلان دایگرتم.
نه‌مده‌زانی من هه‌مان نه‌و هه‌لانه ده‌که‌م که ئافره‌تان به‌دریژایی سه‌رده‌مه‌کان
کردوویانه: له‌و بر‌وا ساویل‌کانه‌یانه‌وه که گویا به‌خوشه‌ویسی خویان
ده‌توانن نه‌و پیاوانه‌ بگۆرن که خوشیان ده‌وین.

کیرا

قونیا، ئایاری ۱۲۴۷

بابا بیتیکی قول و ههستیاری وهک خوشه ویستی و قسه کردن له سهری وهک ئه وهیه ههولبد هیت گفتوگو له سهر گرتنی گهرده لوول بکهیت. پهنگه بهوای بایه که وه ئازارت پئ بگات، به لام هیچ پئنگه چارهیهک بق هیتورکردنه وهی خیراییه که ی نییه. له وهه ولا ئیدی پرسپاری زیاترم له کیمیا نه کرد، نهک له بهر ئه وهی به وه لامهکانی قایل بووم، به لکو له چاوهکانیدا ئافره تیکی عاشقم بینی. ئیدی دهر باره ی ئه م هاوسه رگرییه پرسپارم لئی نه کرده وه و شته که م وا وهرگرت که ئه میش یه کیکه لهو شته سهیرانه ی ژیان که دهسه لاتم به سهیراندا ناشکیت. مانگی په مه زان خیرا پۆیشت، له بهر ئه وهی به کارکردنه وه مژوول بووم، کاتی ئه وه م نه بوو دووباره بیر له م شته بکه مه وه. پۆژی یه کشه ممه جه ژنی په مه زان هات و دوا ی چوار پۆژ کیمیا مان له شه مس ماره کرد.

شهوی پئش زه ماوه نده که، شتن پووی دا سه رودل می تیک دا. ئه وه بوو به ته نیا له ناندینه که بووم و به رانه بر دهرخونه یه کی دارین دانیشتبووم که هه ویری له سهر بوو و نانم بق میوانه کان ئاماده ده کرد، له پر به بی ئه وهی ئاگام له وه بیت چی ده که م، خه ریک بووم له گونکه هه ویره که وینه یه کی دایکه مریه ممانم دروست ده کرد، دایکم مریه م، ئینجا به چه قو عه با دریزه که یم دروست کرد، ئینجا ده موچاوه هئمن و میهره بانه که ی. له بهر ئه وهی سه رقالی ئه وه بووم، ئاگام لئ نه بوو که یه کن له پشتمه وه وه ستاوه.

“کیرا، ئه وه چی ده که یت؟”

دلم له نیو سینگدا راچه نی. که ئاورم دایه وه بینیم شه مس به ته نیشت دهرگا که وه وه ستاوه و به دووچاوی خو خه لقور تاندنه وه تماشام ده کات. بیرم

کرده وه که هه ویره که بشارمه وه، به لام کاتی ئه وه نه مابوو. شه مس له ده رخونه که نزیکبوه وه و ته ماشای وینه که ی کرد که دروستم کردبوو.

لئی پرسیم: "ئایا ئه مه مریه مه؟" که وه لامیم نه دایه وه، به پوخساریکی دره وشاوه و زهرده خه نه وه ئاوړی لیدامه وه و وتی: "ئه مه جوانه، ئایا ئه لهای مریه مه ده که یته؟".

"زۆر ده میکه بووم به موسلمان. من ئافره تیکی موسلمانم، به پچرپچری وه لام دایه وه.

شه مس وهک ئه وه ی گوئی له من نه بوو بیت، له سه ر قسه که ی پۆشت و وتی: "رهنگه بپرسیت بۆچی له ئیسلامدا هیمایه کی میتنه ی وهک مریه مه نییه. بیگومان ئایشه مان هه یه، بیگومان فاتیمه ش هه یه، به لام رهنگه پیت و بیت که ئه مانه شتیکی ترن".

هه ستم به شله ژان کرد و نه مزانی چی بلیم.

شه مس لئی پرسیم: "ئایا بۆم هه یه چیرۆکیکت بۆ بگێرمه وه؟".

ئه مه ئه و چیرۆکه یه که بۆی گێرمه وه:

چوار رپیواری یۆنانی و عهرهبی و فارسی و تورکی که گه یشتنه شارۆچکه یه ک، بریاریان دا که شتی بخۆن. له بهر ئه وه ی پاره یه کی زۆریان پئ نه بوو، بۆیه ته نها یه ک رپگه یان به ده سته وه بوو. ئیدی هه ریه که یان گوئی ئه و خواردنه ی ئه و ده یخوات له هه موو خواردنی دنیا نایابتره و له وه زیاتر هه یچی تر ناخوات. که پرسیا ری ئه و خواردنه یان لیکردن، هه ریه که یان به زمانی خۆی وه لامی دایه وه. فارسه که وتی (ترئ)، یۆنانیه که وتی: (ترئ)، عهرهبه که وتی: (ترئ)، تورکه که ش گوئی: (ترئ). هه یچیان نه ییتوانی له زمانی ئه وی دیکه تییگات، ئیدی له نیو خۆیاندا لینیان بوو به ده که.

هه ر ده ماقالینیان بوو و تا ده هات بیزارتی ده بوون، تا سو فیه که به لایاندا تپه پری و قسه که ی پئ برین. به و پاره یه ی له نیو خۆیاندا کۆیان کرده وه، سو فیه که هیشووه ترینه کی کړی، ئینجا ده نکه تریکانی کرده ناو ده فریکه وه و گوشی، ئینجا داوای لیکردن خوشاو ده که ی بخۆنه وه و تلپه که ی فرییدن، چونکه ده بی بایه خ به ناوه خنی میوه که بدن نه ک تلپه و تو یگله که ی.

‘کریستیانه کان و جووله که کان و موسلماننه کان له م ریوارانه ده چن. له کاتیکدا نه وان له سهر شیوهی دهره وه دهمه قالیان بوو، که چی سؤفیه که له گه وهر و کرۆک ده گه را، شه مس به دهم قسه وه زهرده خه نه یه کی خوشی هاتی.

‘نه وهی دهمه وهی بیلیم نه وهیه که هویه ک نیه وات لی بکات نه لهای دایکه مریه م بکهیت، گه ره که به پله ی یه که م ده ست له وه نه گریه. هه رچه نه تو ئافره تیکی موسلمانیت، بۆتیش هیه هه ر به وابسته یی نه و بمینیت وه.’
‘نه خیر.. پیم وا نیه که نه م شته گونجاو بیت، به زمانیکی گیراوه وه نه م وت.

‘بۆ نا، ئاخو ئاینه کان وه ک پروبارن: هه موویان ده پۆینه نیو هه مان ده ریاوه، چونکه دایکه مریه م هیمایه بۆ سۆز و میهره بانی و خوشه ویستییه کی بتمه رج. ئاخو نه و هیمایه که بۆ هه مان. تۆش وه ک ئافره تیکی موسلمان ده توانیت به رده وام خوشت بو، به لکو ته نانه ت ده توانیت ناوی که هه تیش به ناوی مریه مه وه بنیت.’

وتم: ‘ئاخو من که م نیه.’

‘کچیکت ده بیت.’

‘نایا پیت وایه؟’

‘من نه وه ده زانم.’

که نه م قسانه م بیست، ختو که م هات، لی نه وه نده ی نه برد ختو که که په وییه وه و ههستیکی دیکه جتی گرت وه: هاوکاری. نه وه بوو ساتیکی نا ئاساییمان له پاکی و گونجاو پیکه وه به سه ربرد و پیکه وه دیقه تی شیوه که ی دایکه مریه ممان دا. دلم له هه ناس شه مس نه رم بوو. ئاخو له وساوه هاتبووه ماله که مان یه که م جار بوو نه و شته م تیدا ده بینی که پۆمیی تیدا ده بینی: پیاویکه خاوه نی دلکی گه وره یه.

به لام هیتا گومانم هیه که نه و بۆ کیمیا بیته میردیکی باش.

ئىيلا

بۇستىن، ۲۹ى حوزىران ۲۰۰۸

بە يىئارامى و شلە ژاويىيە ۋە ئىيلا گە يىشتە ئوتىلەكە. كۆمەلى گەشتىياري ژاپۇنى لە ھۆلى پىششوازيى ھۆتىلەكە بوون كە ھەموويان لە تەمەنى ھەفتاكاندا بوون، تراشى قۇيان ئەۋەندە لە يەكتەر دەچوو، بە رادەيەك دەتوت يەك كەسن. ئىيلا بە شوئىنى پىششوازيىيەكەدا تىپەپرى و چاويكى بە تابلۇ ھەلۋاسراۋەكانى قەد ديۋارەكاندا گىپرا تا تەماشاي چاۋى خەلكەكەى دەۋروبەرى نەكات، بەلام ئەۋەندەى نەبرد ھەلپەكەى بەسەر شەرمەكەيدا زال بوو. ئىدى ھەر كە نىگاي بەرەو ھۆلى كۆبوونەۋەكان ئاراستەكرد، بىيىنى وا تەماشاي دەكات.

كراسىكى رەنگ خاكى و پانتۇلىكى كورتى تاريكى لە بەر بوو. وا ھاتە بەرچاۋى كە دوو پۇژە پىشى نەتاشىيۋە، ئەمەش واى كرىدبوو كە سەرنجراكىش بىت. قىژە قاۋەيى سوورباۋە لوولەكەى بەسەر چاۋە سەۋزەكانىدا ھاتبۋە خورائ و بىرئ باۋەپەخۆبوون و ھاۋكات جۆرە مەكرىكى پى بەخشىبوو. لاۋاز و بالابەرز بوو، پۇخسۋوك و ناسك، بەتەۋاۋى لە دەيفىد جىابوو كە بەردەوام جلى گرانبەھاي لەبەردەكرد كە بە تايىبەتى بۆى دەدروورا. بە زارى ئوسكۆتلەندى دەدوا كە ئەفسۋونىكى تىدا بىنى. بە ناسكى و ئاسانى زەردەخەنەى دەھاتى، دياربوو بە بىيىنى شادمان بوو. ئىيلا بە خۆى گوت چى تىدايە قاۋەيەكى لەگەلدا بخواتەۋە.

دوايى بىرى چوو كە چۆن كوپىك قاۋە بوو بە چەندىن كوپ، يان چۆن قسەۋباسى نىوانيان دەستى پىكرد و رىتمىكى خۇيىانەى ۋەرگرت، يان چۆن لە ساتەۋەختىكدا ماچىكى سەر پەنجەى كرد و نەيزانى بۇچى ھىچى نەكرد تا

نەيەلەيت ئەو بەكات. مادام ئەو قەسەدەكات، ئىدى ئەو گونى بە ھىچ شىئى نەدەدا، مادام چاۋەكانى دەتوانن ئەو لۆچە بچووكەى كە لە لالنىۋى مەت بوو، بېيىن، لە خۇي پەرسى ئاخۇ دەبى ھەستى چۈن بېت گەر ماچىكى ئەو لۆچە بەكات. سەعات دەونيۋى شەو بوو. لەگەل پياۋىكدە لە ھۆتلىكە و جگە لە ھەندى نامەى ئەلىكترونى و ئالوگۇركدنى قەسى نىۋ تەلىفون و ئەو پۇمانەى نووسىۋىتى ھىچ شىئى لەبارەيەو نازاننەت و ھىچ شىئى كۆيان ناكاتەو.

ئىلا لىي پەرسى: "كەواتە لەبەر گۇڧارى سىمىتونيان ھاتوۋىت؟".

عەزىز ۋەلامى دايەو: "لە پاستىدا لەبەر خاترى تۆ ھاتم. دواى ئەوەى نامەكەتم خويندەو، وىستم بىنم تا بىيىنم".

چەندىن شىۋازى كەردەيى بۆ دەربازبوون لەم پەنگە پەلەيە ھەبوون كە خىرا دەجوۋلا، تەننەت تا ساتىكى ديارىكراو دەكرا وا پىشان بەرى كە ھەموو شىئى بە شىۋەيەكى دۇستانە بەرپۆە دەچىت، نامە ئەلىكترونىيەكان، قەسەكەرن بە تەلىفون، بەلكو تەننەت چاۋبەركىش، پەنگە پۇچىكى ئەفنىى و جۆرە پابوارنىك لە خەيالىدا بوۋىت، لى ئەو زىاتر نەبوو. خۇ دەيتوانى سنوورىك دابىتەت، ئىدى ئەو بوو لىي پەرسى: "ئىلا، ئايا دەتەۋى بۆ ژوورەكەى من بىيىت؟".

گەر ئەو گەمەيەك بوۋىت كە ھەردووكيان دەيانكەرد، ئەو ھەندەى نەبەرد شتەكە بوو بە پاستى. ئاخىر ئەم پەرسىارەى كارىكى واى كەرد كە ھەموو شتىك بە شىۋە پاستەقىنەكەى دەربكەۋىت. ئىدى ۋەك ئەوەى پەردەيەك بىت و لادرايىت و پاستىيەكە دەركەوتىت، پاستىيەكى پوون و ئاشكرا و ئەمىستا تەماشاي چاۋى ھەردووكيانى دەكەرد. ئىلا ھەستى كەرد شىئى لە ھەناۋىدا دەجولەيت، ھەستىك لە شىۋەى تەنگەتاۋى و ترسئاسا، بەلام داۋاكەى پەت نەكەردەو. ئەم پەرسىارەى لە ھەموو ئەو پەرسىارەى كە لە ژيانىدا دابوونى ھەلەشانەتر بوو، لەگەل ئەو ھەشدا ھەستى كەرد ۋەك ئەوەيە كە لەجىياتى ئەو پەرسىارەكە دراىتەت. ئىدى ئەوەى لەسەر ئەو بوو پىي قايل بىت.

* * *

ژووره که ژماره ۶۰۸ بو، به شیوه‌یه‌کی جوان و به په‌نگی په‌ش و سوور و بیجی رازابووه‌وه. گهرموگور و فراوان بو. ئیلا ویستی نه‌و دواجاره بینیت‌وه یادی خوی که له هۆتیلنیک دابه‌زی بو، نه‌و سه‌فه‌ره‌ی هاته‌وه یاد که ماوه‌یه‌کی زور له‌مه‌وپیش له‌گه‌ل می‌رده‌که‌ی و منداله‌کانیدا بۆ مۆنتریال چووبوو. پاشماوه‌ی پشووه‌که‌یان له ماله‌که‌ی خویان له پۆدئیلاند به‌سه‌ر برد، چونکه هیچ پاساویکی وای نه‌ده‌بینی تا له شویتنیک بمینیت‌وه، خه‌لکانی تر سه‌رچه‌فه‌کان بگۆرن و پۆژانه قاوه‌لتی ئاماده بکن، چونکه گهر له ژووری هۆتیلنیکا بیت وەک نه‌وه‌یه له ولاتینکی دیکه بیت، په‌نگه شته‌که وا بوویت. خه‌ریکبوو وەک که‌سیک کاتی ده‌چینه شاریک، ته‌واو تیندا نامۆیه و چیژ وهرده‌گریت، هه‌ستی به‌و په‌هاییه ده‌کرد.

هه‌ر که چوونه ناو ژووره‌که‌وه، دووباره شله‌ژا. هه‌رچه‌نده دیکۆری ژووره‌که جوان و فراوانیش بو، له ناوه‌راستیدا جیخه‌ویکی فراوان دانرابوو، به‌لام که به‌ته‌نیش جیخه‌وه‌که‌وه وه‌ستا و هه‌ستی به‌ته‌نگه‌تاوی و گوناوه کرد، کومه‌له پرسیاریک له ناخیدا که‌وتنه شه‌ره‌شان، لی نه‌گه‌یشته وه‌لامینکی تیروته‌سه‌ل. ئایا ئیستا له‌گه‌ل په‌کتردا جووت ده‌بن؟ ئایا هه‌ر ده‌بی نه‌وه بکه‌ن؟ نه‌ی نه‌گه‌ر نه‌وه‌یان کرد دوا‌یی چون بتوانیت ته‌ماشای چاوانی می‌رده‌که‌ی بکات؟ به‌لام ده‌یفید سه‌رباری په‌یوه‌ندییه سیکسییه زۆره‌کانی، به لایه‌وه قورس نه‌بوو ته‌ماشای چاوه‌کانی نه‌م بکات، ئی وا نییه؟ نه‌ی ده‌بی به لای عه‌زیزه‌وه جه‌سته‌ی چون بیت؟ نه‌ی نه‌گه‌ر به‌دلی نه‌بوو؟ نه‌ی پتویست نییه ئیستا بیر له منداله‌کانی بکاته‌وه؟ ئاخۆ له‌م کاته‌دا نوستوون یان بیدارن و ته‌ماشای ته‌له‌فزیۆن ده‌کن؟ نه‌ی نه‌گه‌ر زانیان ئیستا خه‌ریکی چیه، ئایا لینی خوش ده‌بن؟

عه‌زیز هه‌ستی به‌په‌ژاره‌که‌ی کرد، بۆیه ده‌ستی گرت و به‌ره‌و نه‌و کورسییه قۆلداره بردی که دوور له جیخه‌وه‌که له سووچینکی ژووره‌که دانرابوو.

به‌چه‌گوتی: 'بیده‌نگ به. ئاوه‌زت له بیرکردنه‌وه جمه‌ی دیت و ده‌نگینکی زۆری تیدا به‌رزده‌بیت‌وه.'

'خۆزگه زووتر به‌یه‌که گه‌یشتباین، ئیلا گوئی له خوی بوو وای ده‌گوت.

عهزیز وتی: 'له ژياندا شتى نښه پټى بوتړى زوو يان درهنگ، همموو شتى له کاتى خویدا پروودهات'.

'تایا به پاستى پټت وایه؟'

عهزیز زهردهڅنه گرتى و تالې له قژهکى له سهر چاوى دوور خسته وه، ئینجا جانتاکه یې کرده وه و پایه خټکى لى دهرهینا که له گواتیمالا کړیووی، ههروه ها قوتوویه کى بچکوله ی دهرهینا که ملوانکه یه کى زیوى تیدا بوو و میرووی پیروزه یی و مهرجانی سوورى پټوه لکټرaboو و وینه ی دهروشیڅى له سهر نه خش کرابوو که به دهورى خویدا دهولایه وه.

ئېلا ریځه ی پندا که ملوانکه که بکاته گهردى، هستى کرد ئو شوینه ی په نجهکانى بهرى که وتن، گهرمییه کى تیځه پرا، لټى پرسى: 'تایا وهک چاوه پټت دهکرد ئاوها دیارم؟'.

عهزیز به زهردهڅنه وه وتی: 'خوشم ویستیت'.

'به لام هښتا نامناسیت'.

'پټویست به وه ناکات که ده بې یه کى بناسم ئینجا خوشم بوئ'.

ئېلا پشوویه کى خواردوه و وتی: 'ئمه شیتایه تیه'.

عهزیز دهستى دریژکرد و ئو ته وځه یه ی لابرډ که پرچه کى له شپوه ی کټکټکا گرتبوو، پرچی کرایه وه و ههردوو شانى داپوشى. ئینجا به سۆزه وه به ره و جیځه وه که بردى. به کاوه خو و به ناسکى به سهر ههردوو پښه وه تا ههردوو گوزینگى، له نیوچه وانییه وه تا سینگى به بازنه ی بهردهوام و یهک له دواى یهک ههردوو ناوله بې جوولاند، لټوه کانیشى به په یځه لى که بو ئېلا له کوډیکى کوون و نهینى دهچو له چپه نه ده که وتن. له ناکاو تیځه یشت ئوه ی دهیکات چیه، ئاخر ئو نزاى دهکرد و دهستهکانى همموو شوینیکى جهسته یان ته ی دهکرد و چاوهکانى نووقابوون و لټوهکانى له پای ئودا به وره ور دروودیان دهخویند. ئوه مه زنتړین تاقیکردنه وه ی رځى بوو که له ژيانیدا دهییسیت. هه رچه نده هښتا جلهکانى له بهر بوو، ههروه ها ئویش، له گهل ئوه ی هیچ شتىکى جهسته یی له نیوانیاندا پرووى نه دابوو، که چى ئوه به جوشترین هستى جووتبوونیک بوو له ژيانیدا.

کتوپر ههستی کرد ختووکه یهک به ناوله په کانی و شانەکانیدا تیده پهریت، ئینجا هه موو جهسته ی گرتەوه و وزه یهکی سهیری پین به خشی. ئاره زوویه کی خوش دایگرت و ههستی کرد که وتووته سه ر ئاویکی شه پۆلاویی فینک و ئیدی ئه وه ی له توانایدا بوو بیکات خۆبه دهسته وه دان و زه رده خه نه بوو، وهک ئه وه ی شه پۆلی پووناکییهک به سه ریاندا پژا بێت و نوقمیان بکات، له دهوری ئه و و له دهوری خۆی ههستی به شتیکی زیندوو کرد.

ئێلا چاوه کانی لیک نا و بێ ئه وه ی دهست به شتیکه وه بگریت، خۆی دایه دهست شه پۆله کانی روبرایکی تیزه وه. ئیدی په نگه له کۆتاییدا تافکه یهک هه بێت، به لام ته نانه ت گهر توانیشی خۆی بگریته وه، ئه واه دانی نه بوو که به راستی خۆی ئه وه ی وېستوه.

کاتی دهسته کانی گه یشتنه سه ر زگی و باز نه یهکیان له سه ر دروست کرد، ئێلا ههستی کرد گرێک له نێوان لاقه کانییه وه ده ئایست. متمانه ی به جهسته ی خۆی نه بوو، ئاخو دوای تیه پوونی ئه م هه موو ساله، دوای خسته وه ی سێ مندا، هه ردوو که فله ی و رانه کانی و مه که کانی ئه و جوانی و ته پو برپیه یان نه مابوو، بۆیه په ژاره که ی ده من سووک ده بوو وه من توند ده بوو. ههستی به پارێزراوی خۆی کرد و خۆشییه کی تیگه را، ئینجا دۆخیک له به خته وه ی رایمالی. ئه و سا زانیی که په نگه ئه م پیاوه ی خوش بوو و بۆی هه یه شه یدایشی بێت.

به م ههسته وه هه ردوو باسکی له عه زیز وه ریتا و به ره و خۆی راییکشا و ههستی کرد که ئاماده یه له وه دوورتر بروات، به لام ئه و چاوه کانی کرده وه و ماچیکی په ره که ی لووتی کرد و لێی دوورکه و ته وه.

‘دیاره تو منت به دل نییه؟’ ئێلا به ده م پرسیاره وه له کزیی دهنگی خۆی سه ری سوپما.

‘نامه و ئ شتی بکه م وات لێ بکات له دوا ییدا پینی خه مبار بێت.’

نیوه ی جهسته ی خه مین بوو و نیوه که ی تری شادمان. ههستی به بارسووکییه کی سه یر کرد. زور شه ژا بوو، به لام له نا کاو ههستی به ئاسووده یی کرد.

سهعات يهک و نيوي به ياني، ئيلا له بوستن ده رگاي شوقه که ي کرده وه. له سهر قه نه فه يه کی به چهرم پوشر او پاکشا، چونکه هه زى لى نه بوو له سهر سيسي سه مه که بنويت، نهک له بهر ئه وه ي که ده يزاني مي رده که ي له گه ل ئا فره تاني دي که دا له سهر ي نو ستوو ه، به لکو له بهر ئه وه ي هه ستي کرد با شتر وايه واي دابنيت که ئه م ماله هي ئه و نيبه و له ژووري هو تيليك زياتر نيبه و ليژه وهک ميوانني که. له کاتي کدا نه فسي راسته قينه ي له شويني کي تر چاوه پي ده کرد.

شەمس

قۇنيا، ئايارى ۱۲۴۷

بۈۈكە جوانەكەم مەگرى
مالئاۋايى لە دايك و باوكت بكة
سبەينى گويت لە خوئندنى بالندەكان دەبىت
لەگەل ئەۋەشدا ئەو خۇى، خۇى نايىت

لە شەۋى پەردەماندا، دزەم كرد و بۇ ناو حەۋشەكە دەرچووم و كەمى
لەۋى دانىشتم و گويم بۇ گۇرانييەكى ئەنادۆل ھەلخست كە لە نىۋ چەندىن
دەنگى ترى نىۋ مالەكە بەرز دەبوۋەۋە، دەنگى قاقاي پىكەنن و مۇزىك و
زۆربلىيى. ئافرەتە ژەنيارەكان لە بەشى حەرەمسەرا مۇزىكيان دەرژەنى. لەۋى
ۋەستام و بىرم دەركدەۋە و سزوودم دەرچى، ھەستم بە سربوونى جەستم
كرد. ھەستم لە پەيغەكانى سترانەكە راگرت. بۇچى ئافرەتان ھەمىشە لە
شەۋى پەردەدا گۇراني خەمناك دەرچىن؟ چونكە سۇفییەكان مردن بە
ئاهەنگەكانى بووگكواستەۋە دەبەستەۋە و ئاهەنگ بۇ ئەو پۇژە دەگىرن كە
تىيدا دەمرن و ئەو پۇژە بەۋە دادەننن كە لەگەل خودادا يەك دەگرن،
ھەرۋەھا ئافرەتانىش شەۋى پەردە بە مردنەۋە گرى دەدەن، بەلام بە چەندىن
ھۇكارى جياۋە، تەنانت كاتى مارەبرىنيان كە شادمان دەبن، جۇرە خەمىك
داياندەگرىت. لە ھەموو ئاهەنگى بووگكواستەۋە يەكدا خەمىك بەسەر ئەو
كچەدا بال دەكىشيت كە ئەۋەندە نابات دەبىتە ھاوسەر و دايك.

دواى ئەۋەى ھەموو داۋەتكراۋەكان پۇيشتەۋە، بۇ مالەۋە گەرامەۋە و لە
سوۋچىكى ھىمەن دانىشتم و دەستم بە پامان كرد، ئىنجا پووم كردە ئەو

ژووره‌ی که له‌وئ کیمیا چاوه‌پئی ده‌کردم. له‌سه‌ر جینگه‌که دانیشتبوو و عه‌بایه‌کی سپیی له‌ به‌ر بوو که به‌ سوورمه‌ی زیرین نه‌خشینرابوو. پرچی کردبوو به‌ چهند په‌لکیکه‌وه و هه‌ر په‌لکه‌ی به‌ چهند میروویه‌ک رازابوووه. نه‌متوانی شیوه‌ی ده‌موچاوی ببینم، چونکه به‌ تارایه‌کی ئاوریشمی سوور و ئه‌ستوور داپۆشرابوو. مؤمیک به‌ ته‌نیشته‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه دانرابوو که ژووره‌که‌ی پووناک ده‌کرده‌وه. ئه‌و ئاوینه‌یه‌ی که به‌قه‌د دیواره‌که‌وه هه‌لواسرابوو و به‌ قوماشیکی مه‌خمه‌لی پروه‌که‌ی داپۆشرابوو، چونکه بر‌وایه‌ک هه‌یه که ده‌لێت گه‌ر تازه‌بووک له‌ ئاوینه‌دا خۆی ببینیت به‌دویمه. به‌ ته‌نیشته‌ جیخه‌وه‌که‌مانه‌وه هه‌ناریک و چه‌قویه‌ک دانرابوون تا هه‌ناره‌که به‌خۆین و به‌قه‌د ژماره‌ی ده‌نکه هه‌ناره‌کان منداڵ به‌خینه‌وه. کیرا باسی هه‌موو دابونه‌ریته ناوخۆیه‌کانی بۆ کردبووم و بیرى هه‌تاه‌وه که کاتی تاراکه له‌سه‌ر پووی لاده‌به‌م، گه‌ردانه‌یه‌ک له‌ پاره‌ی زیر پێشکه‌ش به‌ بووکه‌ بکه‌م، به‌لام منیک که له‌ ژياندا پاره‌ی زیر نه‌بووه و نه‌شم ده‌ویست ئه‌و دراوه زیره‌ پێشکه‌شی بووکه‌که‌م بکه‌م که له‌ که‌سیکی تر قه‌رزى ده‌که‌م، بۆیه‌ کاتی تاراکه‌م له‌ پووی کیمیا لادا، هه‌موو ئه‌وه‌ی که کردم شانیه‌که‌م پێشکه‌شی کرد که له‌ قه‌پیلکی کیسه‌ل دروست کرابوو و به‌ئاسته‌م ماچیکی لێوه‌کانیم کرد. به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک لێوه‌کانی کشان و بۆ چرکه‌یه‌ک مینا لاییکی هه‌رزه‌کار و سه‌رده‌رنه‌کردوو شه‌رمیک دایگرتم.

پێم گوت: "تۆ جوانیت".

له‌ شه‌رمان ده‌موچاوی سوور هه‌لگه‌پا، ئینجا شانیه‌کانی خاوه‌کرده‌وه و تا له‌توانیدا بوو هه‌ولی دا هه‌متر و پێگه‌یشته‌وتر ده‌ربکه‌ویت.

وتی: "ئه‌مێستا من هاوسه‌ری تۆم".

پاشان ئاماژه‌ی بۆ ئه‌و فهرشه‌ جوان و پاخراوه‌ی سه‌ر زه‌وییه‌که‌ کرد که وه‌ک به‌شیک له‌ ماره‌یه‌یه‌که‌ی به‌ وردی دروستی کردبوو. په‌نگه‌کانی هه‌ریه‌که‌و به‌ جوړی ده‌ده‌روشایه‌وه. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ چاوم پێی که‌وت زانیم که هه‌ر شیوه و وینه‌یه‌کی سه‌ر قالییه‌که‌ ئاماژه‌یه‌ بۆ من. کیمیا خه‌ونه‌کانی خۆی ده‌چنی.

دووباره‌ ماچم کرده‌وه. گه‌رمیی لێوه‌کانی شه‌پۆلیک له‌ ئاره‌زووی له‌ هه‌موو جه‌سته‌مدا وروژاند، بۆنی یاسه‌مین و گولی کتویی لێده‌هات. که به‌

تەنیشتیپپە ۋە پاكشام بۆنەكەيم ھەلمژى و دەستم بەسەر مەكە بچووك و توندەكانىدا ھىتا. دەمەويست بيورووژينم. ۋەك گولئىكى تازەپشكتوو پيشوازيى دلۆپە باران بكات، خۆى پادەستم كرد.

خۆم لىنى دوورخستەۋە و وتم: 'كىميا، بەداخەۋەم ناتوانم ئەۋە بكەم'.
بە وپى و كاسىيەۋە تەماشاي كردم و وا دياربوو كە ھەناسەدانى
بيروچوۋەتەۋە. ئائۇمىدى لە چاۋەكانىدا ئەۋەندە بە ئاشكرا دياربوو، نەمتوانى
بەرگەى بگرم. ھەستامە سەرپى و گوتم: 'دەبىن من بېرۇم'.

'ناكرى ئىستا بېرۇيت'، كىميا بە دەنگىك كە بۇخۆيشى نامۇ بوو واى گوت،
'ئاخر ئەگەر ئىستا ژوورەكە جى بھىلىت خەلكى چى دەلېن؟ وا دەزانن كە ئەم
ھاوسەرگىرىيە ھەلۋەشاۋەتەۋە و وا زەن دەكەن كە من ھۆكارەكەيم'.

'مەبەستت چىيە؟' ورەورىكم كرد، چونكە لە مەبەستى تىگەيشتم.
نىگاي خۆى كەلا خست و ورەورتىكى كرد كە تىنى نەگەيشتم، ئىنجا بە
ھىمنى وتى: 'مەزەندەى ئەۋە دەكەن كە من كچىتىم لەدەست داۋە، ئىدى دەبى
ژيانم بە ئابرووچوۋى و چاوشۆپى بەسەر بېەم'.

ئەو بىرۆكەيەى كە كۆمەلگە ئەم ياسا توورەھاتانە بەسەر پۆلەكانى
خۆيدا دەسەپىتت، واى لىكردم خوينم بىتە كول، چونكە ئەو ياسا
ئابروومەندىيەى كە خودا سەپاندوويەتى لەگەل ئەو ياسايانەدا يەك ناگرىتەۋە
كە مرقۇف بەسەر خۆياندا سەپاندوويانە.

'ئەمە ژاۋەژاۋە. گەرەكە خەلكى خەرىكى كارى خۇيان بن'، بە ناقابلىيەۋە
ئەمەم وت، بەلام دەمزانى كە كىميا راست دەكات.

بە جوولەيەكى خىرا، ئەو چەقۇيەم ھەلگرت كە بە تەنىشت ھەنارەكەۋە
دانرابوو. جۆرە ترسىكم لە دەموچاۋى كىمىادا بەدى كرد، دوايى وردەوردە
سىماى كەسىك جىتى ترسەكەى گرتەۋە كە ھەست بە شتىكى خەمىن بكات و
پىتى قايل بىت، بەبى دوودلى ناولەپى دەستى چەپەى خۆم زامداركرد، چەند
دلۆپىك لە خوينەكەم كەوتنە سەر پەپۆى پرووسورى سەر جىگەكە و چەند
پەلەيەكى سوورى تىريان دروست كرد.

“ئەم پەپۇی پووسووریەیان پیشان بده - ئەمە دەمیان لیک دەنیت و ئیدی ناوت به بیگەردی و پاکی دەمینتەوه، وەک چۆن له راستیشدا هەر وایه”.

“تکات لیدەکەم چاوه پێ بکە! لیت دەپاریمەوه مەپۆ، کیمیا به پارانه وەوه ئەمە ی گوت و هەستایه سەرپێ و نەیدەزانی که ئەو هەنگاوه ی دواتر دەینیت بەرهو کویتی دەبات، دووبارە ی کردەوه و وتی: “ئاخر ئیستا بووم به هاوسەری تۆ”.

له وساتەدا زانیم بهو هاوسەرگیریه ی له گەلیدا کردم چ هەلەیه کی گەرهم کردوو. سەرم به توندی هاته ژان، ئیدی له ژووهره که دەرچووم و ملم نایه تاریکه شه وەکه وه. ئاخر نه ده بوو پیاویکی وەک من ژن بهینیت، من بۆ ئەوه نه خولقاوم تا ژیا نکی جیگیر بژیم. خۆ من ئەوه م زۆر به پروونی ده بینى، به لام ئەوه ی زۆر خه مباری ده کردم باجی ئەو زانینه م بوو.

ویستیکی ببقه وام دایگرتم که له هه موو شتی هه لیم، نه ک ته نها هەر له م ماله و له م هاوسەرگیریه و له م شاره، به لکو له م جهسته یه ش که پیم به خشر او ه به لام به یانی پۆزی دوا ی ئەوه که پۆمیم بینى وای لیکردم بمینمه وه، چونکه نه مده توانی جاریکی تر جینی به یلمه وه. ئیدی به تۆپی ته له که وه بووم.

عه لائەدين

قونیا، ئاپارى ۱۲۴۷

بېرىارى لىپراوانەم دا و سوور دەمزانی که لى ژيان دەبمەو. بىدەنگ بووم و بە ئاشکرا بەرانبەر بەم ھاوسەرگىرىيە نازەزايم دەرنەبىرى، بەلام لەو پۆژەوہى که کيميا لە شەمس مارە بېدرا، بە جۆرى سەرم دەئىشا لەوہ پىش شتى وام تووش نەبووبوو. لەسەر جىگەکەم دانىشتم و وەک ئەوہى بخنکىم بەهەستەم ھەناسەم بۆ دەدرا. پوومەتەکانى خۆم دەپنىيەو و خۆم دەلاواندەو. ھەناسەيەکی خنکاو لە نىوان لىوہکانمەو دزەى کرد. ھەر ئەو دەنگە بوو وای لىکردم ھەست بەکەم که ئىدى من کۆرى باوکم نىم.

ئىدى من نە دايکەم ھەيە نە باوک و نە برا و تەنەت نە کيمياش. لەم دىنايەدا بە تەنیا مامەو، لە نىوان شەو و پۆژىکدا ھەموو ئەو پىزەى که مابووہ و لە باکم دەگرت، توایەو. ئاخىر کيميا لەپايەى کچى ئەو بوو، پىم وا بوو تا ئەوپەرى پارىزگارى دەکات و بايەخى پىدەدات، بەلام وا ديارە تاکە کەسێک کہ بايەخى پىدەدات ھەر شەمسى تەورىزيە. ئاخىر چۆن دلى ھات کيميا لە پياويک مارە بکات کہ لە تەمەنى خۆيدايە؟ ئاخىر ھەر کەسێک بگريت دەزانىت کہ شەمس بۆ ژن و مىردايەتى ناشىت. ھەرچەندە بىرم لە شتەکە دەکردەو، بۆم دەردەکەوت کہ باوکم قوربانى بە بەختەوہرى کيميا و بە بەختەوہرى منىش دا، تا وا لە شەمس بکات ھەست بە ئارامى بکات. ھەموو پۆژەکەم بە مەلانسی لەگەل ئەم بىرکردنەوانە بەسەربرد و بە ناچارى تەماشای ئەو ئامادەکارىيانەم دەکرد کہ بە بەرچاومەو بەپۆەچوون. مالاکە بە جۆرى پاککرايەو، دەدرەوشايەو، ئەو ژوورى نوستەنى کہ بووک و زاوا

تییدا دهنوستن گولاورپشین کرا، تا پوچه شه پانگیزه کان دوربکه ونه وه، به لام شهیتانه گه وره که یان له بیرچوو! ئاخر چۆن بتوانن شمس دهر بکه ن؟
دواینیوه پو، ئیدی نه متوانی بهرگهی ئه وه بگرم، بویه بریارم دا نه بمه به شیک له م ئاههنگه که بۆ من ئازاریکی راسته قینه یه. ئه وه بوو به ره و دهرگا پویشتم.

”عه لائهدین راههسته! ئه وه بۆ کوئ دهرپویت؟“ له پشتمه وه دهنگی بهرز و تیژی براکه م بهرگویم کهوت.

”ئه مشه و له مالی ئیرشاد ده مینمه وه“، به دم قسه وه رووی خۆم لینی وه رگیرا.

”ایا شیت بوویت؟ ئه ی نامینیته وه تا له ئاههنگی بوو کواسته وه که دا ئاماده بیت؟ گهر باوکت ئه وه بژنه ویت دلی پاره پاره ده بیت.“
ههستم کرد توورپیه کی بقیه وام له هه ناومدا گرده گریته، وتم: ”ئه ی چی له و دلانه ده کات که خوی پاره پاره یان ده کات؟“
”ئه وه تو باسی چی ده که یته؟“

”بۆچی نازانیت؟ ئاخر باوکمان بۆ دلپاگرتنی شه مس ئه م هاوسه رگرییه ی پیکخست تا دووباره رانه کات! بویه کیمیای له سه ر قاپتیکی زیو پیتشکه ش کرد.“
براکه م لیوه کانی هه لقرچاند و دیار بوو ئه وه ههستی بریندار کردوه، گوتی: ”ده زانم بیر له چی ده که یته وه، به لام تو هه لیت. تو پیت وایه که ئه م هاوسه رگرییه به زور کراوه، که چی له راستیدا ئه وه کیمیا خوی بوو ده یه ویست شوو به شه مس بکات.“

به توورپیه وه وتم: ”وهک ئه وه یه شته که به ده ست کیمیا بیت.“
”ئه ی خودایه! ئه وه بۆ تیناگه یته؟“، براکه م وهک ئه وه ی داوای کۆمه ک له خودا بکات، هاواری کرد و له په کانی به ره و ئاسمان بهرز کرده وه، ئینجا وتی: ”ئاخر ئه و شه مسی خوش ده وئ.“

”جاریکی تر وا مه لئ، چونکه ئه مه راست نییه“، دهنگم وهک به فری هه ره سبردوو دارپا.

ئینجا سولتان وه له د وتی: ”براکه م، تکات لینده که م با ههسته کانت له هه ناس راستیه کان کویرت نه که ن. تو ئیره ییت پنی دیت، ده توانین ئیره یی به

شیوازیکی بنیاتنه رانه بۆ ئامانجیکی پیروژ به کار بینین. دهشی هندی جار باوه پنه کردن باش بیت. ئەمه یه کیکه له پيساكان، ئەویش پيسای سیوپینجه مینه: لەم دنیا یه دایه شته له یه کچووه کان یان پیکخواوه کان واما لئ ناکن ههنگاوێک به رهو پیتشهوه برۆین، ئەوه دژبه یه که کانن پیتشمان دهخن. له ناوه وهی هه ریه کیکماندا هه موو دژبه یه که کانی ئەم گهردوونه هه یه، بۆیه له سه ره برواداریک پتویسته ته ماشای ئەو که سه بیپروا متبوهی ناوه وهی خۆی بکات، ههروه ها له سه ره ئەو بیپاوه ره پتویسته ئەو برواداره بناسیت که له ناوه وهی خۆیدا یه. جا بۆ ئەوهی بگهینه ئەو پۆژهی که مرقف تیتیدا دهگاته قونایه بهرکه مال، قونایه مرقفی نمونه یی، ئەوا برپا له کرده یه کی پیزبه ندیی یه که له دوا یه که پتر نییه و هه بوونی هاوشیوه که ی پتویسته: بیپروایی.

سه یرکه، لەم وته سۆفیگه ریه لووسانه بیزار بووم. جگه له وهش چی وام لیده کات تا گوچ له تو بگرم؟ ئەوه هه له ی تویه! ده بوو شه مس له دیمه شق جی بهیلت و وازی لئ بیتیت. ئاخر بۆچی هیناته وه؟ گه شته کان به رهو خرابی برۆن، که من دلنایام خراپتر ده بن، ئەوه تو بهرپر سیاریت.

براکه م هه ناسه یه کی هه لکیتشا و به تر سه وه ته ماشای کردم. له و ساته دا له زیانمدا بۆ یه که م جار بوو زانیم که ئەو لیم ده ترسیت و له و شتانه ش ده ترسیت که لیم ده وه شیته وه بیانکه م. هه ستیکی نامۆ بوو، به لام به شیوه یه کی سه یر خوشیش بوو.

به رهو مالی ئیرشاد پۆیشتم و تا که س نه مبینیت و ده گریم، ئەو کۆلانه لاوه کیانه م گرت به ره که بۆنی ناخوشیان لیده هات. تاقه شتیک که له مه ژگمدا ده خولایه وه، ئەوه بوو که شه مس و کیمیا له سه ره یه که جیگه نوستوون. بیرم له وه ده کرده وه که وا خه ریکه کراسه که ی له بهر داده که نیت و ده سه ته زهر و ناشیرینه کانی به سه ره پیتسه شیریه که یدا دیتیت، به م غایلانه رقم هه ستا و دلم گوشرا.

ده مزانی که هیل و سنووریک به زینراوه و ده بی یه کیک شتی بکات.

کیمیا

قونیا، کانوونی یه که م ۱۲۴۷

ببووک و زاوا - ده بوو ئیمه بووک و زاوا بین. حوت مانگ به سه ر
هاوسه رگیرییه که ماندا تپه ری و تاقه جاریک وه کو میردنیک له که لمدان نه نوست.
هرچه نده هه ولم ده دا که راستییه که له وانی دیکه بشارمه وه، به لام پیم وا بوو
که نه وان شته که ده زانن. بری جار وهک نه وهی هه ست بکه م که
شهرمه زارییه که م له نیوچه وانم نووسراییت، ده ترسام به ده موچاومه وه دیار
بیت، چونکه بیگومان که مروف ته ماشات ده کات، یه که م جار سه رنجی نه وه
ده دات. که له گه ل دراوسیکانمدا قسه م ده کرد، یان له ناو باخه که دا کارم ده کرد،
یان له بازار له گه ل فروشیاره کاندان کالام ئالوگوږ ده کرد، خه لکانی دیکه،
ته نانه ت به نه ناسه کانیشه وه به تاقه نیگایه ک ده یانزانی که من ئافره تیکی
میرددارم، به لام من هیشتا هه ر کهچ بووم.

راست نییه که بلیم شه مس له ژووره که مدا سه ری لی نه ده دام. ئاخو
هه موو جاریک گه ر ئیواران ویستبای سه رم لیتبات، داوای مؤله تی لیده کردم
تا بزانت ئاخو لاریم هه یه یان نا، منیش هه موو جارئ هه مان وه لامیم
ده دایه وه، 'بیگومان ده توانیت، تو میردی منیت'.

به دریزایی پوژه که به وپه ری بیتارامییه وه چاوه پیم ده کرد و له خودا
ده پارامه وه که له م سه ردانه یدا ژن و میردایه تییه که مان بیتته راستی، به لام که
له ده رگای ژووره که می ده دا، بوم ده رده که وت هه موو نه وهی ده یه وئ بیکات،
نه وهی قسه م بۆ بکات. که پیکه وه ده مانخوینده وه چیژیکی زوری وه رده گرت.
پیکه وه قه یس و له یلا، شیرین و فه رهاد، یوسف و زولنخا، گول و بولبولمان
خوینده وه که عه شقی یه کتر بوون و ئاسته نگی زوریان بینیه وه. هه رچه نده هیز

و توانای شاكەسەكانی ئەم چیرۆكانە وای لێدەكردم خەمبار بۆم، پەنگە ھەر لەبەر ئەوەش بوو بێت لە ناخەوێ دەمزانێ وەك ئەوان قەت تامی عەشق ناكەم. ئەو كاتانە چیرۆكمان نەدەخویندەو، شەمس دەربارەیی چل پێساكەیی سۆفییە گەڕیدە موسلمانەكان قەسە دەكرد - میتۆدە بنچینەییەكانی ئایینی عەشق.

جاری لەو جارێ سەری خستە باوەشمەو و یەكێ لەو بنەمایانەیی بۆ لێكدەدامەو. لەسەر خۆ چاوەكانی خستە سەر یەك و دەنگی ئەو ندە كێ بوو، تا بوو بە چە و خەوی لێكەوت. پەنجەكانم بەنیۆ قژە درێژەكەیدا دەهێنا و لێوێكانم خستە سەر تەویلی و ماچم كرد. وا دیاربوو پێش ئەوێ چاوەكانی ھەلێنێت پۆژگاریك بەسەرچوو، ئیدی بەرەو خۆی راپكێشام و بە ناسکی ماچی كردم. ئەو نایابترین و خۆشتەین سات بوو كە پێكەو بەسەرمان برد، بەلام ئەمە ھەموو شتەكە بوو و تا پۆژی ئەمرومان ھێشتا جەستەیی ئەو بۆ من كیشوهریكی نەدۆزراوێ، ھەر وەھا جەستەیی منیش بۆ ئەو بە ھەمان شێوێ.

لە ماوێ ئەو ھەوت مانگەدا، منیش چەند جاری بۆ ژوورەكەیی چووم و ھەموو جاری لە ناخافلی سەردانیم دەكرد و دڵم لە پەژارەدا دەگوشتا، لەبەر ئەوێ نەمدەزانێ چۆن پێشوازییم دەكات، چونكە مەحالە تەبیاتی دەمدەمی شەمس پێشبینی بكێ. وا دەبوو ھەندێ جار گەرموگۆر و خۆشمەشرەب بوو و ھەموو خەمەكانم بێردەچوونەو، ھەندێ جاریش گەرژومۆن بوو. جاری لەو جارێ دەرگای ژوورەكەیی بە پوومدا داخست و ھاواری كرد كە دەیهەوێ بە تەنیا بێت. ئیدی منیش راھاتم كە ھەست بە سووكایەتی نەكەم، ھەر وەھا فێر بووم كاتی نوقمی نیۆ بێركردنەو دەبێت، تەنگەتاوی نەكەم.

دوای تێپەرێبوونی چەند مانگێك بەسەر زەماوێندەكەماندا، خەریك بووم وا خۆم پێشان دەدا كە من بە دۆخی خۆم قایلیم، پەنگە ئەمەم بەرانبەر بە خۆم زیاتر پێشان دا بێت وەك لەگەڵ كەسانی تردا. ئیدی خۆم ناچار كرد كە شەمس بە میردێك دانەنیم، بەلكو بە ھاوڕێكەك، دۆستێك، گەورەك، ھاوڕێك، بەلكو تەنانەت بە كۆرێكی خۆمی دا بنیم. دیدگای من بۆ شەمس بە

جوړی سهرودلی و به دؤخی ئه و پوژوه بهند بوو که تئیدا یه کترمان ده بیڼی، بویه بهردهوام له خه یالی خؤمدا جلیکی جیام له بهر ده کرد.

بو ماوه یه که لم شته دا سهرکه وتم و به بی ئه وهی چاوه پنی شتی زور بکه م، له و قسانه ی که له نئوانماندا ده کمران ورد ده بوومه وه. که بیرکردنه وه کانمی به هه ند وهرده گرت و هانی دهادم بیرکردنه وه م فراوان بکه م، هه ستم به به خته وه ری ده کرد. زور شتی لیوه فیربووم و ورده ورده تیگه ی شتم که من ده توانم شتی دیکه ی فیربکه م، وه که له زه تی ژیانی ناو خیزان که له وه و پیش و تا پوژی ئه مړومان نه یچه شت بوو. ده متوانی بیهنمه پیکه نین له کاتیکدا که س نه یده توانی ئه وه بکات.

به لام ئه وه بهس نه بوو، چه ند هه ولّم دا نه متوانی له و بیرکردنه وه یه پرزگار بم که ئه و خوشی ناویم. له گه ل ئه وه ی دلنیا بووم که ئه و خوشی ناویم و مه به ستیشی نییه خراپه م له گه لدا بکات، به لام ئه وه شتیک نه بوو له خوشه ویستییه وه نزی که بیت. ئه و بیرکردنه وه یه ئه وه ند ه ترسناک بوو تا ئه و پاده یی خه ریک بوو له ناوه وه هه لی ده کوّیم و له جه سته و پوحمی ده خواره وه. ئیدی له هه موو ئه وانه ی ده ور به رم دوور که وتمه وه، ده سته خوشکه کانم و ژنه دراوسیکان. چه زم ده کرد له ژووره که مدا بمیتمه وه و له گه ل مردووه کاند ا قسه بکه م، چونکه مردووه کان به پیچه وانه ی زیندووه کان، بریارت به سهر دا ناسه پیتن.

جگه له مردووه کان، گولی بیابان تاکه ده سته خوشکم بوو. تاقه ویستیک یه کی خستبووین ئه ویش ئه وه بوو که له چاوی خه لکی دوور دوور بکه وینه وه. ئه وه بوو دوا ی ئه وه ی بوو به سوّفی و ژیانی گوّشه گیری هه لېژارد، دوا ی ئه وه ی سوّزانیخانه که ی به جی هیشت، بووین به دوو ده سته خوشکی گیانی به گیانی. پوژیکیان پیّم وت که من ئیره یی به بسویریه که ی و به و پلانه ی ده به م که ئاوها ژیانکی نویی ده ست پیکردووه ته وه.

سه ری بادا و گو تی: 'به لام من ژیانکی نویّم ده ست پی نه کردووه. تاکه شتیک که کردوومه ئه وه یه پیش ئه وه ی مردن یه خه م بگریت، من مردووم.'

* * *

ئەمىرۇ بە بۇنەيەكى تەواو جىاوازەوہ بۇ سەردانى گولى بىابان چووم.
 ئەوہ بوو بىيارم دا خۆم بەرزەوت بکەم و بە ھىمنى قسەى لەگەلدا بکەم،
 بەلام ھەرئەوہندە چوومە ژوورەکەيەوہ، لە سەلاى گریانم دا.
 لىنى پرسىم: 'كىميا، خۇ ھىچ نەبووہ؟'.
 گوتم: 'ھەست بە جۆرە شەکەتییەک دەکەم، پىم وایە کە من پىویستم بە
 یارمەتیی تۆیە'.

گوئی: 'دلىابە. لە چ پرویەکەوہ دەتوانم یارمەتیت بدەم؟'.
 'شەتەکە پەيوەندیی بە شەمسەوہیە، ئاخىر ئەو توخنم ناکەویت، مەبەستم
 ئەوہیە بەو شىوہیە نییە، قسەکانم بە پچرپچرى کرد، بەلام بەمە کۆتاییم پى
 ھیتا: 'دەمەوئى خۆم بۆى سەرنجراکیش بکەم، دەمەوئى فیرم بکەیت کە چۆن
 ئەوہ بکەم'.

گولى بىابان ھەناسەيەکی ھەلکیشا و وتی: 'كىميا، سویندم خواردوہ، لە
 دەنگیدا ریتمیکی ماندوویتى دیاربوو، 'بەلینم بە خودا داوہ کە بە پاکی
 بمینمەوہ و بىر لەو پینگەیانە نەکەمەوہ کە ئافرەت تیندا لەزەت بە پیاو
 دەبەخشیت'.

'بەلام سویندەکەت ناشکیت، چونکە تۆ تەنھا یارمەتیم دەدەیت، بە
 پارانەوہوہ پىم وت، 'دەبى فیرى ئەوہ بىم چۆن دلى شەمس خوش بکەم'.
 گولى بىابان وتی: 'ئاخىر شەمس پیاویکی رۆشنفکرە، وەک ئەوہی
 بترسیت کە یەکیک گوئی لى بیت، دەنگى کپ کردەوہ و لەسەرى رۆیشت: 'پىم
 وا نییە بۇ خۇ نزیکخستەوہ ئەمە شىوازیکی دروست بیت'.

پىم وت: 'ئاخىر ئەو پیاوہ، وا نییە؟ ئەى ھەموو پیاوانیش کوپانى ئادەم
 نین و رمۆدەى جەستە نین؟ ئیدی رۆشنفکرین یان نا، بە ھەموانیش جەستە
 بەخشاوہ، تەننەت شەمسیش جەستەى ھەيە، ئى وا نییە؟'.

'بەلى، بەلام...، گولى بىابان بەدەم قسەوہ تەسبیحەکەى بە دەستەوہ گرت
 و دەنک دەنک تەسبیحاتی پێدەکرد و سەرى بەردایەوہ و کەوتە
 بىرکردنەوہوہ.

'تکات لىدەکەم، بە پارانەوہوہ پىم وت، 'تۆ تاقە کەسینکیت کە دەتوانم
 نەینى خۆمت لە لا بدرکینم و دەردى دلى خۆمت بۇ ھەلبرێژم. ئەوہ ھوت

مانگ به سهر هاوسه رگيريه كه ماندا تته پيوه، هه موو به يانيهك كه له خه و
 راده بم هه ست به هه مان قورسي سهر سينگم ده كه م و هه موو شه ويكيش
 به دهم گريانه وه خه وم لينده كه ويت. ئاخو ناكري شته كان ئاوها به رده وام بن،
 گه ره كه فيري ئه وه بيم كه چون بتوانم ميترده كه م له خشته بيه م.
 گولي بيابان هيچ شتيكي نه وت. په چه كه م لادا و سه ريم گرت و ناچارم
 كرد ته ماشام بكات، پيموت: "به راستي پيم بلن، ئايا من به و راده يه ناشيرينم؟"

"كيميا، بنگومان نه خير، تو كچيكي جوانيت".
 "كه واته يارمه تيم بده. فيرم بكه چون بتوانم دلي شووه كه م بهينمه جوش"،
 به جه خته وه ئه مه م وت.
 "ئازيزم، ريگه ي به ره و دلي پياو رهنگه هه ندي جار ئافره ت به ره و دوور
 له خودي خوي رابمالي ت"، گولي بيابان به نائوميدييه وه ئه مه ي وت.
 وتم: "به لامه وه گرینگ نيه، من ئاماده م تا ئه وپه ري دوور بروم".

گوئی بیابان

قونیا، کانوونی یەکم ۱۲۴۷

بەدەم گریانەو هەر لیم دەپارایەو تە یارمەتیی بەدەم. دەموچاوی
هەلاوسابوو و بە توندی سینگى دەهەژى، تا لە کوتاییدا قایل بووم یارمەتیی
بەدەم. هەرچەندە تەوانیم هێورى بکەمەو، بەلام لە ناخووە دەمزانی کە هەموو
ئەوانە دادیک نادەن و دەشمزانی دەبێت خۆم رادەستى ئارەزووی ئەو بکەم.
لە خۆم پرسى چۆن پێشبینى ئەم کارەساتانەم نەکردبوو؟ هەستکردن بە
گونا هەلاهلای دەکردم و پرسیم چەند ساویلکە بووم و ئەوێم لە بەرچاو
نەبوو کە شەکان ئەم رێچکە پێچاوپێچە ترسانکە دەگرن؟
بەلام کاتى بۆ لام هات و داواى کۆمەکی لێکردم، نەمتوانى داواکەى رەت
بکەمەو.

فێرم بکە، لیت دەپارێمەو، بەدەم قسەو دەپارایەو، وەک کچی
ئابروومەند بە سەلاری و سەنگینی دەستەکانى لە کۆشیدا تێک پەرانەبوو،
رێتمى دەنگى ئەوێ دەگەیانە کە ئیدی هیچ ئومیدیکی نەماو.

قەیدى چیبە؟ لە خۆم پرسى و ئەوێندە بەزەیییم پێیدا هاتەو دلم پێی
سووتا، چونکە دەیهویست لە بەرچاوی میژدەکەى خۆى شیرین بکات، نەک لە
بەرچاوی پیاوی نەناس! تاقە بیانوویشى خۆشەویستى بوو، بۆیە لەو کارەدا
نەنگیەک نییە، رەنگە سۆزەکەى بەجۆش بێت، بەلام بە حەلالى نەک بە
حەرامى، ئێ وای نییە؟ هەستى خۆشەویستى بەحەلالى.

شتیک لە ناوێمدا لە تەلەیهک ئاگاداری کردمەو، بەلام لەبەر ئەوێ کە
خودا هەر خۆى ئەم سۆزەى تێدا دروست کردوین، ئیدی بە خراپ نەزانی

یارمه‌تی کیمیا بدهم، ئەم کچه لادییه ساکاره که خه‌یالی هەر لای
خۆپازاندنەوه و دەست له‌خه‌نگرتنه.

فیرم کرد چۆن وا له‌ خۆی بکات سهرنج‌پاکیش و جوان بیت. شاگردیکی
گوێزپایه‌ل بوو و په‌رۆشی فیربوون بوو. پیشانم دا چۆن گه‌رماویکی بۆندار و
دوورودریژ بکات و چۆن ده‌توانیت به‌ پۆن و مه‌ره‌مه‌ی بۆندار پێستی خۆی
ته‌روبه‌ر بکات، چۆن به‌ شیر و هه‌نگوین ماسکیک دروست بکات. چه‌ند ده‌نکیک
قه‌نه‌فلم پێدا تا له‌ په‌لکه‌کانی پرچی بدات بۆ ئەوه‌ی به‌رده‌وام بۆنکیکی خۆشی
لێ بیت: لووته‌وانه، بۆنخۆشکه، چه‌پکه‌گولی چیا، زه‌نجه‌فیل، گوله‌زه‌نبه‌ق و
گوله‌ یاسه‌مین و پۆنی زه‌یتوون – فیرم کرد که چۆن هەر یه‌کێ له‌مانه‌ به‌کار
بیتیت و ده‌بی له‌ شه‌ودا کام جۆره‌ بخوور بسووتینیت، ئینجا پیشانیم دا چۆن
ددانه‌کانی سه‌ی بکات و نینۆکه‌کانی هه‌ردوو ده‌ستی و هه‌ردوو پێی به‌ خه‌نه
په‌نگ بکات، چۆن چاوه‌کانی به‌ کل برێژیت و برۆکانی هه‌لبگریت، چۆن
لێوه‌کانی و گۆناکانی سووراو بکات، چۆن وا له‌ پرچی بکات جوان و وه‌ک
ئاوریشم دیاربیت، چۆن وا له‌ مه‌مه‌که‌کانی بکات گه‌وره‌تر و خه‌تر ده‌ربه‌کون.
ئیدی پیکه‌وه بۆ بازار بۆ دوکانیک پۆشتین که له‌وه‌وپیش هاتوچۆیم ده‌کرد.
چه‌ند جلێکی ئاوریشمان بۆی کړی، هه‌روه‌ها جلی ئاوریشمی ژیره‌وشمان
بۆی کړی، شته‌په‌که که له‌ ژیانیدا نه‌ بینێ بووی و نه‌ ده‌ستی به‌ریان
که‌وتبوو.

ئینجا فیرم کرد که چۆن له‌ به‌رده‌م می‌رده‌که‌یدا سه‌مابکات و چۆن ئەم
جه‌سته‌یه‌ به‌کار بیتیت که خودا له‌ لای خۆشه‌ویستی کردووه. دوا‌ی دوو
هه‌فته‌ فیرکردن، ئیدی ئاماده‌ بوو.

له‌ عه‌سری ئەو پۆژهدا، وه‌ک چۆن شوان به‌رخێک بۆ سه‌ره‌برین
ئاماده‌ده‌کات، ئاوها کیمیا بۆ شه‌مسی ته‌وریزی ئاماده‌کرد. سه‌ره‌تا له
گه‌رماو خۆی شت و به‌ پارچه‌ قوماشیک به‌ سابوون پێستی خۆی هه‌لگلۆفی
و پرچی به‌ پۆن چه‌ورکرد، ئینجا یارمه‌تیم دا جلێک له‌ به‌ر بکات که ئافره‌ت
ته‌نها بۆ می‌ردی خۆی له‌ به‌ری ده‌کات. دوا‌یی ملوانکه‌یه‌کم له‌ په‌نگی گیتلاس

بۆی هه‌لبژارد له‌گه‌ل عه‌بایه‌کی گولگولی که به گولی یاقووت زیڤکه‌فت کرابوو، له‌وجۆره‌ی که مه‌مکه‌کانی به‌خری و قوتی ده‌رده‌خات. له‌کو‌تاییدا ده‌موچاوی به‌توێژیک بۆیه‌ جوان کرد، سه‌رباری ئه‌وه‌ش وه‌ک دوا‌پازاندنه‌وه‌ پستیک مرواری به‌ ده‌وری ته‌ویلیدا دانا. ئیدی ئه‌وه‌نده‌ جوان ده‌هاته‌ به‌رچاو، ته‌نانه‌ت من بۆخۆم نه‌متوانی چاوی له‌سه‌ر هه‌لبگرم.

که‌ ته‌واوبووین، ئیدی کیمیا ئه‌و که‌چه‌ شه‌رم‌ن و بیته‌زموونه‌ نه‌بوو، به‌لکو‌ ئافره‌تیک بوو له‌عه‌شق و ئه‌له‌ها‌دا گری گرتبوو، ئافره‌تیک بوو ئاماده‌بوو بۆ ئه‌و پیاوه‌ی که‌ خۆشی ده‌ویست هه‌رچی کاریکی بو‌یرانه‌یه‌ بیکات و گه‌ر پیویستی کرد با‌جه‌که‌یشی بدات. وه‌ستابووم و دیقه‌تیم ده‌دا، ئه‌و سووره‌ته‌م ها‌ته‌وه‌ یاد که‌ له‌قورئانی پیرو‌زدا باسی یوسف و زولێخا ده‌کات.

هه‌روه‌ک کیمیا، زولێخاش ئاره‌زوویه‌کی سه‌رکێشانه‌ی بۆ ئه‌و پیاوه‌ هه‌بوو که‌ به‌پیر عه‌شقه‌که‌یه‌وه‌ نه‌ده‌چوو. (وقال نسوة فی المدینة امرات العزیز تراود فتها عن نفسه قد شغفها حیا انا لنریها فی ضلال مبین* قلما سمعت بمکرهن ارسلت الیهن واعتدت لهن متکنا واتت کل واحدة منهن سکینا وقالت اخرج علیهن فلما راینه اکبرنه وقطعن ایدیهن وقلن حاش لله ما‌هدا الا ملک کریم)**.

کێ گازانده‌ له‌ زولێخا ده‌کات که‌ به‌و را‌ده‌یه‌ عاشقی یوسف بووه‌؟ 'چۆن ده‌رده‌که‌وم؟'، کیمیا پێش ئه‌وه‌ی په‌چه‌که‌ی بی‌پۆشیت و پێش ئه‌وه‌ی ب‌پروات، به‌ په‌ژاره‌وه‌ لێی پرسیم.

و‌تم: 'نا‌زداریت. ئیدی ته‌نها هه‌ر ئه‌مشه‌و نایه‌ته‌ لات، به‌لکو‌ سه‌به‌ینیش ئه‌وه‌ ده‌کات و دا‌وای زیاترت لێ‌ده‌کات'.

* ژنانی شار قاپیان داخست: ژنه‌که‌ی عه‌زیز حه‌ز له‌ خه‌زمه‌تکاره‌که‌ی خۆی ده‌کات، له‌ دل‌داریدا سووتاو، وا‌ دیاره‌ ته‌واو له‌ پێ ده‌رچوو.

** د‌وای ئه‌وه‌ی تانه‌وته‌شه‌ری ئه‌وانی بیست، له‌د‌ووی نا‌ردن، بال‌گه‌ و خواره‌مه‌نی لا‌ دانان و هه‌ریه‌که‌یان چه‌قویه‌کی پێدان. وتی: بۆیان وه‌ره‌ ده‌ری. که‌ دیتیان چه‌په‌سان و ده‌ستی خۆیان ب‌ری و وتیان: ئه‌ی نامه‌خوا! ئه‌مه‌ بنیاده‌م نبیه‌ و بی‌گومان فریشته‌یه‌کی خۆشه‌ویسته‌.

له‌ لێک‌دانه‌وه‌ی ئه‌م سووره‌ته‌دا سوودم له‌ وه‌رگێڕانه‌که‌ی هه‌زاری مو‌کریان و هه‌رگرت‌وه‌ (و. ک).

دهموچاوی کیمیا له شهرمان سوور هه لگه را و گوناکانی گه شانەوه.
پیکه نیم و ئه ویش له گه لمدای پیکه نی و وهک خۆریکی تازه هه لاتوو گهرمی
کردمه وه.

ئه وهی دهموت به راستیم بوو، چونکه دلتیا بووم وهک چۆن گولیکی پر له
هه لاله ههنگ راده کیشیت، ئاوها شه مس بوخوی په لکیش دهکات. پیش ئه وهی
دهرگا که بکاته وه، چاوه کانمان ئامبازی په کتربوون و گومانیکم له نیگایدا به دی
کرد، له ناکاو هه ستم کرد دلم هه لده شیویت، پهنگه مه زهندهی پروودانی شتیکی
ناله بار بوو بیت.

به لام پام نه گرت. ئاخو ده بوو بزانه چی پرووده دات. ده بوو چاوه پیتی
پروودانی ئه وه بم. ئیدی به درێژایی ژیا نم له خۆم خۆش نابم.

کیمیا

قونیا، کانوونی به‌کەم ١٢٤٧

ب‌وی‌ر و زیره‌کی‌کی وه‌ک شه‌مسی ته‌وری‌زی لی‌وانلی‌وی‌وو له‌ چالاکی،
دەربارە‌ی خۆ‌شه‌ویستی زۆری دە‌زان‌ی، به‌لام ئە‌و شتە‌ی که نه‌یده‌زان‌ی:
ئازاری خۆ‌شه‌ویستی یه‌کلایه‌نه‌ بوو. له‌ ئی‌وارە‌ی ئە‌و پۆ‌ژە‌ی که گولی بیابان
پازاندمییه‌وه، له‌و باوه‌په‌دا نه‌بووم که ئاوها تژی بم له‌ وروژاندن و بویری،
ئاخر ورشە‌ی جله‌ ئاوریشم و نه‌رمه‌که‌ی به‌رم و به‌و بۆ‌نی عه‌ترە‌ی که لیم
ده‌هات و به‌و تامی په‌په‌ی گولە‌ی سه‌ر‌زمانم، وه‌ک ئافره‌تی‌کی گیل
ده‌رده‌که‌وتم، به‌لام وایشیان لی‌ کردبووم هه‌ست به‌ ئازایه‌تییه‌کی نا‌ئاسایی
به‌کە‌م. که بۆ‌ مال‌ه‌وه‌ که‌رامه‌وه‌ وینه‌ی خۆ‌م له‌ پارچه‌ شووشه‌که‌دا بین‌ی.
جه‌سته‌م نه‌ کوو‌ر بوو و نه‌ شیر‌ی، مه‌که‌کانمیش وه‌ک خۆ‌م حه‌زم ده‌کرد پێ
نه‌گه‌یشتبوون، به‌لام له‌گه‌ل ئە‌وه‌شدا جوان دیار‌بووم.

چاوه‌ریم کرد تا دلنیا بووم که هه‌موو ئە‌وانه‌ی له‌ مال‌ه‌که‌دان خه‌ویان
لی‌که‌وتوو، ئینجا شال‌ی‌کی درێ‌ژ و ئە‌ستوورم به‌ سه‌ر شانمدا دا و له‌سه‌ر
نووی په‌نجه‌کانم به‌ره‌و ژووره‌که‌ی شه‌مس پۆ‌یشتم.
"کیمیا چاوه‌ر‌پ‌تی هاتنتم نه‌ده‌کرد"، شه‌مس ئە‌وه‌ی به‌ده‌م ده‌رگا‌کردنه‌وه‌وه
گوت.

"ده‌مه‌ه‌وی بتبینم"، پێش ئە‌وه‌ی فەر‌مووی هاتنه‌ژووره‌وه‌م لی‌ بکات،
چوومه‌ ژووره‌وه‌، له‌سه‌ری پۆ‌یشتم، "به‌ یارمه‌تیت ده‌رگا‌که‌ دابخه‌".
شلە‌ژانیک که‌وته‌ سه‌ر ده‌مو‌چاوی شه‌مس، به‌لام داواکه‌می جێبه‌جی کرد.

که له ژووره که دا هه ردو و کمان به ته نیا بووین، ئاتاجی چهند چرکه یه ک بووم تا زات وه به رخو بنیم. پشتم تیکرد و هه ناسه یه کی قوولم هه لکیشا، به جووله یه کی خیرا شاله که م و ملوانکه که م دا که ند. له سهر پشتم هه ر له ملمه وه تا پاژنه ی پتیه کانم هه ستم به قورسای چاوه ئه بله قبووه کانی شووه که م کرد. هه ستم کرد گهرمیه ک به و شوینانه دا تیده په پیت که ئه و ته ماشای ده کردن، به لام ئه وه نده ی نه برد له جیگه ی ئه و هه ست به گهرمیکردنه، ئیدی به راستی بوو یان خه یالکرده بیده نگیه کی ساردوسر بالی به سهر ژووره که دا کیشا. له رکاتیکدا له چاوه روانیدا سینگم ده هه ژی، به روو توقووتی وه ک ئه و په رییانه ی به هه شت که باسیان ده که ن، به رانبه ر شه مس وه ستام. له سیته ری ئه و بیده نگیه دا، وه ستاین و گویمان بۆ لووره و گفهی بایه که هه لخت که له ناو شاره که وه هه لده ستا.

“ئه وه تو خه ریکی چی بکهیت؟”، به ساردیه که وه لنی پرسیم.
هه ولکی زۆرم دا تا دهنگی ونبووی خوّم بدۆز مه وه، لئ له کوتاییدا توانیم بلیم: “من قوم دهوئ”.

شه مس به شیوه ی نیوه بازنه به ده ورمدا سوورایه وه، ئینجا رووبه پروو به رانبه رم وه ستا و وای لیکردم راسته وخو ته ماشای چاوه کانی بکه م. هه ستم کرد چۆکه کانم شل بوون، به لام دانه پمام، به لکو به ره و لای هه نگاوم نا و فشاری جه ستم خسته سهر جه سته ی و ههروهک گولی بیابان فیری کرد بووم که مه کیک پیچم خوارد، تا گهرمی جه سته می پی بیه خشم. ده ستم به سینگیدا هیتا و چهند په یفیکی عاشقانه ی ناسکم به گویندا چپاند و په نجه کانم به سه روخواری پشته به هیزه کهیدا هیتا و برد و بۆنی عه ترئاسایم هه لمژی.
ئیدی شه مس وه ک ئه وه ی گری ئاگری کوانوویه کی بهرکه وتبیت، له پر کشایه وه و گوتی: “وا تیده گهم که تو ئاره زووت له منه، به لام ئه وه ی ده ته وئ پازیکردنی له خو باییبوونته”.

هەردوو باسکەم لە گەردنی وەرینا و ماچینکی گەرموگوپم کرد. هەر وەک گولی بیابان پینی و تېبووم، زمانم خستە ناو دەمی و جار لەدوای جار پالم پتووەدەنا: "کیمیا، پیاوان حەزەدەکەن زمانی ژنەکانیان بمژن، هەموو پیاوان ئەوە دەکەن".

لێئەوانی تامی توویان لێدەهات، مەزربوون، بەلام هەرئەوەندە هەستم کرد کە گێژەلووکەیی چێژ خەریکە لە یەکتەر توندمان دەکات، شەمس وەستاندمی و خستیمییە لاوه، ئینجا وتی: "کیمیا، لێت ناو میدبووم"، ئینجا لەسەری پۆیشت: "تکات لێدەکەم هەر ئیستا بە تەنیا جێم بهێڵە".

هەرچەندە قەسەکانی رەق بوون، بەلام هیچ توو پرەبوونیک بە دەموچاوییهوه دەرئەکەت. جا نەزمانی کامیان زۆرتر هەستمی بریندارکرد: قەسە ناخۆشەکانی، یان نەبوونی هیچ جۆرە دەربرینیک لە دەموچاویدا.

ئەوە لە ژیانمدا ناخۆشترین سووکایەتییهک بوو کە تووشی بووم. داچەمامەوه تا ملوانکەکەم هەلبگرم، لێ دەستەکانم دەلەرزین و نەتوانی دەستم لێی گیربیت، شالەکەم هەلگرت و خۆم پێی داپۆشی. لە کاتیکیدا هێشتا هەنسکەم دەدا و هەناسەبرکیم پێکەوتبوو و هێشتا نیمچە پووت بووم، بەرەو دەرەوهی ژوورەکە پامکرد و لەو عەشقە دوورکەوتمەوه کە ئیستا زانیم لە خەیاڵی خۆم زیاتر هیچ بوونیککی نییه.

* * *

دوای ئەوەی هەرگیزاوهەرگیز شەمسەم نەدیتەوه، ئیدی لەو پۆژە بەدواوه لە ژوورەکەم نەچوووه دەرەوه و هەموو کاتی خۆم بە پراکشووی لەسەر جێگەکەم بەسەر دەبرد. ئاخر توانا و ویستیکی دەویست تا لە ژوورەکەم بێمە دەرەوه. هەفتەیهک رابرد، ئینجا هەفتەیهکی تر و دوای ئەوە وازم لە ژماردنی پۆژەکان هێنا. هەموو هێز و توانایەکم لەبەر برابوو و وردەوردە گلۆردەبوومەوه، جگە لە ناوڵەپی دەستەکانم کە هێشتا یادێ بەرکەوتنی دەست و پێستی گەرمی شەمسیان تێدا مابوو، ژیان هیچ بوونیککی نەمابوو.

نەمەدەزانی مردن بۆنی هەیه، بۆنیککی توند وەک بۆنی زەنجەفیلی سوپرکراو و بۆنی دارسەروویهکی شکاو، بۆنی تیزوتالە، بەلام ئەوەندەش

خراپ نيبه. تا ئو دهمه‌ی له‌ناو ژووره‌که‌مدا بونی دهرنه‌چوو و وه‌ک ته‌میکی چروشی‌دار دای انه‌پوشیم، نه‌مه‌ناسی. تایه‌کی گهرم دایگرم و خه‌ریکبوو به‌ره‌و هه‌لدیری و‌پینه‌کردن ده‌خزام، خه‌لکی ده‌هاتن سه‌ریان لی‌ده‌دام، دراوسیتان و ده‌سته‌خوشکه‌کانم. کیرا له‌ لایه‌کی جیگه‌که‌م ده‌وه‌ستا و چاوه‌کانی هه‌لاوسابوون و په‌نگی زه‌رد هه‌لگه‌پابوو، گه‌وه‌ر له‌ لایه‌که‌ی تره‌وه‌ وه‌ستابوو و وه‌ک جاران به‌ لۆچه‌ جوانه‌که‌ی لای‌نوییه‌وه‌ زه‌رده‌ی ده‌هاتی.

سه‌فیه‌ گوتی: "نه‌فره‌ت له‌و خوانه‌ناسه. ئاخ‌ر ئه‌م کچه‌ به‌سته‌زمانه‌ له‌ هه‌سه‌ره‌ت و داخدا له‌دلی دا و نه‌خۆش که‌وت. هه‌مووی به‌وای ئه‌وه‌وه‌یه‌". هه‌ل‌م ده‌دا زۆر له‌ خۆم بکه‌م تا قسه‌به‌که‌م، به‌لام ده‌نگم هه‌ر ئه‌وه‌تا له‌ گه‌رووم ده‌رده‌چوو.

"چۆن ده‌توانیت وا ب‌ل‌یت؟ ب‌و‌چی ئه‌و خودایه‌؟"، کیرا وای پ‌نگ‌وت، "ئاخ‌ر چۆن ده‌توانیت ئه‌م توانایه‌ ب‌ده‌یته‌ پ‌ال مر‌و‌ف‌یک که‌ خ‌و‌ی له‌ناوده‌چیت؟". ئافره‌ته‌کان گو‌تیان له‌ کیرا نه‌ده‌گرت و منیش له‌ د‌و‌خ‌یک‌دا نه‌بووم ب‌توانم وه‌لامی هه‌موو ش‌تی‌کی ئه‌وان ب‌ده‌مه‌وه‌. ئه‌وه‌نده‌ی نه‌برد ئیدی زانیم من قسه‌به‌که‌م یان نه‌یکه‌م، ه‌یچ ش‌تی ناگو‌پ‌یت، چونکه‌ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ خ‌و‌شیان به‌ شه‌مس‌دا نایات ه‌و‌کار‌یکی تر ب‌و‌ نه‌خ‌و‌شییه‌که‌م ده‌د‌و‌زنه‌وه‌ تا ر‌قی خ‌ویان پ‌نی ده‌رب‌که‌ن، به‌لام من گه‌ر ئه‌و ش‌ته‌شم بو‌ی، ناتوانم ر‌قم ل‌نی بب‌یته‌وه‌.

ئه‌وه‌نده‌ی نه‌برد به‌ره‌و عه‌ده‌م پ‌ام‌ال‌رام، به‌ ج‌و‌ری هه‌موو په‌نگه‌کان ون بوون و سه‌ی هه‌لگه‌پان، هه‌موو ده‌نگه‌کان ک‌پ بوون و بوون به‌ ده‌نگ‌یکی ویزه‌ویزاسای به‌رده‌وام، ئیتر ده‌مو‌چ‌اوی خه‌لکه‌که‌م ب‌و‌ ج‌یا‌نه‌ده‌کرایه‌وه‌ و ئه‌و ده‌نگانه‌م نه‌ده‌ژنه‌وت که‌ ده‌وتران، ته‌نها ورته‌ورت‌یک بوون و له‌ دووره‌وه‌ ده‌هاتن.

نازانم ئاخ‌و‌ شه‌مس ب‌و‌ ژووره‌که‌م هات تا سه‌رم ل‌ی ب‌دات یان نا، په‌نگه‌ قه‌ت ب‌و‌ سه‌ردانم نه‌هات‌ب‌یت. په‌نگه‌ ویست‌ب‌یتی بم‌یین‌یت، به‌لام ئافره‌ته‌کانی ن‌ی‌و ژووره‌که‌ پ‌یگه‌یان نه‌داوه‌ ب‌یته‌ ژووره‌وه‌ تا بم‌یین‌یت، په‌نگه‌ هات‌ب‌یت و به‌

تەنیشت جینگە كەمەۋە دانىشتىيىت و چەندىن سەعات ناي بۇ ژەنىم و دەستى
 گرتىم و دروودى بۇ پۇحم خويندىيىت. دەمەھوئى بىروا بەۋە بىكەم، بەلام ئىدى
 ھىچ شتى گرىنگ نىيە، ئىدى نە لىنى توورەم و نە پەم لىيەتى. ئاخىر مەنىك لە
 جۇگەلەيەكى بەئاگايى تەواۋدا ھەلبۇلۇم، چۇن دەتوانم ئاۋھا بىم؟
 خودا دەھەندە و دلوۋانە، بۇ ھەر شتى لىكدانەۋەيەك ھەيە، لە پىشت
 ھەمۇو ئەۋانەۋە سىستەمىكى نمونەيى ھەيە. دواى دە پۇژ لەو سەردانەي
 كە بۇ ژوورەكەي شەمس كىردم و ملوانكەيەكى ئاورىشىمى بۇن عەترم لە مل
 بوو، نەخۇشكەۋتم و لەنىو روبارى عەدەم و نەبوۋيەكى تەواۋدا نوقم بووم و
 بە ئارەزوۋى خۇم مەلەم دەكرد. لە كۇتايىدا زانىم كە ئەم ھەستە لە قوۋلىي
 خويندەۋەي قورئاندا بىيادەم دادەگرىت – نوقمبۇون لە ناكۇتايىدا.
 ئاخىر ئاۋە ھەلقوللاۋەكان بوون كە منيان لە ژيانەۋە بەرەۋە مردن
 گواستەۋە.

ئىيلا

بۆستىن، ۳ى تەمموز ۲۰۰۸

بۆستىن وەك ئىيلا بە خۆى گوت جاران وەك ئەمىرۇ بە پەنگوپو وەنبو و ژيانى لى ھەلنەدەقولا. ئايا ئەم ھەموو ماوھە مەن كۆيىر بووم كە جوانىي شارەكەم نەدەبىنى؟ عەزىز پىنج پۆزى لە بۆستىن بەسەربىر. ئىيلا ھەموو پۆزى لە تۇرتامبۇتقۇنەو بۇ بىنىنى بۇ بۆستىن دەپۆيشت. نيۈەپۆزەيەكى سادە و بەلەزەتيان لە گەپەكى (ئىتالىيە بچووك) دەكرد و سەردانى مۆزەخانەى ھونەرەجوانەكانيان دەكرد، ئىنجا لە باخى گشتىي بۆستىن لە كەنارى پوپارەكە پىياسەيان دەكرد و تەماشاي نەھەنگى نىو ھەوزى ماسىيان دەكرد و لە قاوہخانە بچووكەكان لە گۆرەپانى ھارفرد كە لە خەلكى جەمەى دەھات كوپ لەدوای كوپ قاوہيان دەخواردەو و دەربارەى بابەتى ھەمەجۆر قسەيان دەكرد، وەك خواردنە ناوخۆيىەكان و شىۋازە جياكانى رامان و ھونەرەكان لای تىرەكانى ھندۇكە سوورەكان و ھەكايەتەكانى قوتىيەكان و تەماشاكردنى بالندە و باخدارى و چاندنى تەماتە و لىكدانەوھى خەونەكان.

ئىدى ھەريەكەيان قسەى ئەوى تىرى دەبىرى و ئەوى تر لەكۆيۈە دەستى پىكردبوو، ئەم بۆى تەواودەكرد. ئىيلا لە يادى نىيە بە درىژايى ژيانى لەگەل ھىچ كەسىكدا ئەوھندە قسەى كرىدبىت.

كاتى بەرەو شەقامەكە دەرەچوون، ئاگايان لەو بوو كە يەككىيان بەر ئەوى تر نەكەوئىت، بەلام بۇ ھەردووكيان دەرەكەوت كە ئەو ھەريەكە زياد لە پىويست قورس دەبىت و ئەو كەلەبەرە بچووكانەش وروژىنەر بوون. ئەوھبوو ئىيلا ئەلھاي ئەوھى دەكرد كە دەستيان بەريەك بكەوئىت. بوئىريەكى سەيرى پەيداكردبوو و نەيدەزانى بۇ گرتتى دەستى عەزىز و ماچكردنى

لئوھکانی ئو زاتەى ھەيە، جا لە چيشتخاھە بوونايە يان لەسەر شەقام، گويى بەوھ نەدەدا کە يەکن بيبينيت، بگرە خەريک بوو ھەست بکات ھەندى حەزيشى دەکرد کە بيبيرى. چەندىن جار پيکەوھ بۆ ھۆتيل دەگەپانەوھ و لە ھەموو جاریکدا لەوھ نزیک دەبوونەوھ کە کارى سىکسى بکەن، بەلام قەت ئوھيان نەکرد.

بەيانىي ئو پۆژەى کە عەزىز بە فرۆکە بۆ ئەمستردام سەفەرى دەکرد، ھەردووکیان لە ژوورەکەى عەزىز بوون و جانتاکەى لە نيوان ھەردووکیان دانابوو و وەک نوقلانەيەکى شووم کە نزيکبوونەوھى ليکداپرانيان بيربخاتەوھ، قيت بووبووھ.

ئىلا پىسى وت: 'دەمەوئ شتىکت پى بلیم کە ماوھەيەکى زۆرە بىرى لئدەکەمەوھ'.

عەزىز دواى ئوھى زانىى گۆپرانىکى کتوپر لە دەنگى ئىلا دەرکەوت، يەکن لە برۆکانى ھەلبرى و بە ھۆلەوھبوونەوھ وتى: 'منيش دەمەوئ شتىکت پى بىژم'.

'دەى باشە يەکەم جار تۆ بىلئ'.

'نەخىر، تۆ يەکەم جار بىلئ'.

ئىلا بە بىدەنگى سەرى بەردايەوھ و ھيشتا نيمچە زەردەخەنەيەک بە لا لئويیوھ بوو، بىرى لەوھ دەکردەوھ کە چى بلیت و چۆن بىلئت، لە کۆتاييدا دەستى بە قسەکە کرد: 'پيش ھاتنەکەت بۆ بۆستن، ئیوارەيەکیان من و دەيفيد پيکەوھ دەرچووين و بە دووردريژى قسەمان کرد. ئوھ بوو پرسىارى تۆى لئکردم، چونکە دیاربوو بى ئوھى ئاگام لى بىت نامەکانمانى خويندبووھوھ، بەواى ئو کارەيەوھ زۆر لىنى توورە بووم، لى من نکوولیم لە راستیەکە نەکرد، مەبەستم دەربارەى خۆمانە'.

ئەمىستا ئىلا چاوھکانى ھەلبرى تا کاردانەوھى عەزىز سەبارەت بەوھى بۆى درکاند بيبينيت، وتى: 'بەکورتى، بە مێردەکەم وت کە من پياويکى دیکەم خۆش دەوئ'.

لە دەرەوھ شووتى چەندىن ئۆتۆمبیلی ئاگرکوژینەوھ لە ھەموو لایەکى شارەکەوھ دەقى بىدەنگیەکیان شکاند. ئىلا کەمى خەيال برديیوھ، بەلام

ئەوێی که بەتەمابوو بیلێت تەواوی کرد: 'دەزانم ڕەنگە شتەکه شیتانە بیتە بەرچاو، لێ بە وردی بیرم لە شتەکه کردەوه. دەمەهوی بۆ ئەمستردام لەگەڵدا بێم'.

عەزیز بەرهو پەنجەرەکه هەنگاوی نا و دەستی بە تەماشاکردنی ئەو جوولە بزۆز و خێزایەیی سەر شەقامەکه کرد. دووکه‌ئێکی بینی که لە یەکی لە تەلارە دوورەکانەوه هەڵدەستا - هەورێکی ڕەش و چڕ لە هەوادا چێ بووبوو، ئیدی خەریک بوو بە بێدەنگی نزای بۆ دانیشتوانی ئەو تەلارە دەکرد. که هاتەوه قسە وەک ئەوەبوو تێکرای شارەکه بدوینێت. 'دەمەهوی بۆ ئەمستردام لەگەڵدایم، لێ ناتوانم بەلێنی بانەپۆژی ئەوێت بێ بەم'.

'مەبەستت چییە؟'، ئیلا بە دەمارگرژییەوه پرسیی.

ئەوسا عەزیز گەرایەوه شوێنەکهی خۆی و بە تەنیشتییهوه دانیش و بە خاوی دەستی خستە سەردەستی. لەو ساتەدا ختووکهی دەدا و بیرى پۆشیتبوو، وتی: 'سەرەتا که بۆت دەنووسیم، یەكەم جار بوو لە ژياندا بە هەندێ کاتی سەیردا تێدەپەڕیم'.

'ئایا مەبەستت ئەوێه که کهسێکی تر لە ژياندا هەیه...؟'.

'نەخێر خۆشەویستم، نەخێر'، کهمێ زەرەدەخەنه گرتی، ئینجا زەرەدەخەنه که ڕەوییهوه و لەسەری پۆشیت: 'هیچ شتێک لەو بابەته نییه. ئەوەبوو پۆژیکیان دەربارەیی هەرسێ قوناغەکهی ژيانم بۆم نووسیت، لە یادته؟ ئەوێش هەرسێ پیتی یەکهمی پەیفی (سۆفی) بوو و دەربارەیی قوناغی چوارەم لیت نەپرسیم، هەرچەند هەولیش بەدی، هەر پیت نالیم. گەیشتمە پیتی(ی). ئایا دەتەوێ ئیستا گویت لێی بیت؟'.

'بەلێ'، ئیلا وەلامی دایەوه، لەگەڵ ئەوێشدا لە هەر شتێ دەترسا که لەگوین بوو خۆشیی ئەم ساتە تێک بدات. 'بەلێ، دەمەهوی'.

* * *

له ژوورېكې يه كې له هۆتېله كان له پوژېكې مانگې ته ممووزدا، عەزىز
 چەند سەعاتې پېش ئووهى به فرۆكه بۆ ئەمستردام بگريتهوه، بۆ ئىلاى
 گىزايه وه كه چۆن له سالى ۱۹۷۷دا بووه به سۆفى و ناوېكې تازەى له خۆى
 ناوه و وهك خۆى ئاواتى بووه چاره نووسىكى تازەى بۆ خۆى ديارى
 كردووه. ئىدى له وساوه وهك وینه گريكى پيشه كار و له ناخدا دەرويشىكى
 گەريده به دريژايى و پانايى ولاته كه دا گەراوه. له شەش كيشوهردا
 برادره رايه تىي گيانى به گيانى له گەل كه سانىكدا گرتووه كه به ئەندامىك له
 ئەندامانى خيزانه كانى خويانيان داناووه. له گەل ئووهى دووباره ژنى
 نه هيتاوته وه، به لام دوو مندالى بى دايك و باوكى له ئوروپاي پوژهلالت
 هەلگرتووته وه. عەزىز بۆ ئووهى هەميشه شەمسى ته ورىزى له ياد بيت، له
 ژياندا ئو ملوانكه يهى له ملى دانه كه نيوه كه وینهى خۆرى له سەر
 هەلگه نراوه، ژيانىكى پر له سەفه ر و خويندنه وهى به سەر بردووه و په روهى
 پتيازى دەرويشه سۆفیه كانى كردووه تا بگاته ئو ئاماژه و نيشانانهى كه له
 هەموو شوپىنك و له هەموو شتىكدا ئاماژه به خدا ددهن.

ئووه دووساله به نهخۆشيه كهى خۆى زانيوه. ئووه بوو نهخۆشيه كه به
 لىويهك له بنهنگلى دهر كهوت، دياره درهنگ هەستى پيكر دبوو، دواى
 پشكنينه كان دهرى انخست كه لىويه كه مىلانوماى پيسه و شيوه يهكى كوشنده يه
 له شيرپه نجهى پيست. پزىشكه كان وتيان پيناچيت دۆخه كهى باش بيت، به لام
 به رله وهى له دهستنيشان كردنى كوتايى ئاگادارى بكه نه وه، ده بى پشكنينى
 زياترى بۆ بكرى. دواى ههفته يهك ههوالى ناخوشيان پى راگه ياند: پهنگه
 نهخۆشيه كه به ئەندامه كانى ههناويدا بلاو بوو بيه وه و سيبه كانى گرتبته وه.

كه ته مەنى گهيشته په نجاودوو سال، پتيان راگه ياند كه ناگاته ته مەنى
 په نجاو پينچ سالى.

ئىلا لىوه كانى بزواند تا شتى بليت، به لام وشه كان له زاريدا قه تيس بوون
 و هەستى كرد دەمى وشكه. دوو دلۆپه عەسر كه وخته سەر گوناكانى و خيرا
 سړينيه وه.

عەزىز به رېتمىكى به هيز و باوه په خۆبوونه وه له سەر قسه كانى پويشت
 و وتى كه دهستى به قوناغىكى نووى ژيانى كردووه و هەرچۆنك بيت

بەرھەمدارترە. ھېشتا ھەندى شوڭن ھەن كە دەيھەوئ بىيانبىننىت و لە پىگەيەك دەگەرپىت كە سەر لە ھەموويان بدات. دەزگايەكى سۆفيگەرىي لە ئەمستردام دامەزراند كە لق و پەيوەندىي نىودەولەتى ھەيە. جا لەبەر ئەوھى ھەزى لە ژەننىي ناىە، ئەوھبوو لەگەل مۆزىكژەنە سۆفييەكاندا چەندىن ئاھەنگى مۇسقىاي لە ئەندونىسيا و پاكىستان و مىسر ساز دا و ئەلبوومىكى بۆ كۆمەلئ سۆفيي جوولەكە و موسلمانى لە قورتوبە لە ئىسپانيا ئامادەكرد.

ئىنجا عەزىز بۆ مەغرىب گەرايەو و سەردانى ئەو تەكپەيى كرد كە لە ژيانىدا بۆ يەكەم جار چاوى بە ژمارەيەك لە سۆفييە راستەقىنەكان كەوت. ئەو كاتە ماوھەيەكى زۆر بەسەر مردنى سەيد سامىدا تىپەپرى بوو، بە تەنیشت گۆرەكەيەو نووژى كرد و سرووتى رامانى جىيەجىي كرد و لەو پەوتەي سەيد سامىد وردبووھو كە لە ژيانىدا پەپرەوي كردبوو.

بۆ نووسىنى پۆمانەكە كە خەونم بە نووسىنىيەو دەبينى، خۆم پەناگىر كرد، كە بەزۆرى بەواي تەمەلئ يان زاتنەكردن نووسىنىم دوا دەخست، عەزىز بە چاوداگرتنەو گوتى: "وھك دەزانىت زۆر دەمئ بوو ئەو يەكىنك بوو لەو شتانەي كە دەمەويست بىكەم. ئىدى ناوئىشانى (كفرى شىرىن)م بۆ پۆمانەكە دانا و لە ئەمريكا بۆ پەخشكارىكى ئەدەبىم نارد. چاوەپرىي زۆرم نەدەكرد و خۆمىش بۆ ھەموو ئەگەرئىك ئامادە كردبوو. دواي ھەفتەيەك، لە بۆستەنەو بە پۆست نامەيەكى ئەلىكترۆنىي كارىگەرم لە ئافرەتىكەو پىگەيشت كە نەمدەناسى."

ئىلا سووكە زەردەخەنەيەكى ھاتى كە نىشانەي سۆز و پىزگرتن و ناسكى و ئازارىش بوو.

عەزىز وتى لەو چركەساتەو ھەموو شتەكان گۆران، ئىدى ئەو لە پىاويكەو كە خۆي بۆ مردن ئامادەكردبوو، بۆ پىاويك گۆرا كە لە كاتىكى چاوەرواننەكراودا نوقمى نىو عەشق بوو. لەناكاو واى لىھات كە دەبوو ھەموو ئەو پارچانە بجوولپىت كە واى دەزانى زۆر دەمىكە ھەريەكەيانى لە شوپىي گونجاوى خۆيان داناو: پەوانگەرايى و ژيان و خىزان و خۆلەنىو بردن و بپوا و عەشق. پىي وا بوو كە دەبى سەرلەنوئ بىر لە واتاكانيان بكاتەو. ئىدى بەم جۆرە ويستى مردنى لە لا نەما.

ئەم قۇناغە نوڭ و كۆتايىيەى ناو ناوہ گەيشتن بە پىتى (ى) لە پەيفى (سۆفى) و گوتى ئەم قۇناغەى لە ھەموو قۇناغەكانى پىتشوو بە سەختەر زانيوہ، چونكە لە كاتىكدا ھاتووہ، پىتى وا بووہ گەر بەسەر ھەمووياندا زال نەبوويىت، بەسەر زۆربەياندا زال بووہ، ئەمەش وەك مەملاننى ناوہوہ واى بۆ دەچوو كە گەيشتووہتە قۇناغى پىگەيشتنى پۆجى.

لە سۆفيگەریدا فێرى ئەوہ دەبىت چۆن پىش مردن بمرىت. ئاخىر من ھەنگاوبەھەنگاو ئەو قۇناغانەم تاقىكردەوہ. كاتى خەرىكبوم بىرم لەوہ دەكردەوہ كە من توانيومە بە شارەزايىوہ ھەموو شتى چارەسەر بكەم، لە ناخافدا ئەم ئافرەتەم لى پەيدا بوو. ئەوہ بوو بۆى دەنوسىم و وەلامىم دەدايەوہ. دواى ھەر نامەيەك بە پەرۆشەوہ چاوەپىتى وەلامىم دەكرد، پەيفەكان تا دەھات سەنگيتەر دەبوون. ئىدى ھەموو دنيا بوو بە شاشەيەكى سىي و بەتال و چاوەپىتى بوو لەسەرى بنوسرى. وام لىھات ئارەزووى ناسىنى ئەم ئافرەتە بكەم و كاتىكى زۆرتى لەگەلدا بەسەربىم. لەپ ئىدى ژيانم بەشى نەدەكرىم و ھەستم كرد كە من لە مردن دەترسم، بەشىكم ئامادەبوو لەو خودايە ياخى بىت كە بە گەرەم دەزانى و خۆم پادەستى كردبوو.

كاتمان بەدەستەوہ دەبىت...، ئىلا بەدەم قسەكردنەوہ دەنگى خۆى دۆزىيەوہ.

پزىشكەكان پىيان راگەياندم گوايا شانزە مانگم ماوہ، عەزىز بە دەنگىكى كپ، بەلام بە بپواوہ ئەمەى وت، 'پەنگە بەھەلەدا چووبن، يان پەنگە پاستيان وتبىت. ناتوانم ئەوہ بزانم، ھۆ ئىلا وەك دەبىنىت ھەموو ئەوہى پىم دەكرى پىتى ببەخشم ئەم چركەساتەى ئىستايە، لە پاستيدا كەس لەوہ زياتر شك نابات. خۆ ھەزدەكەين لافى ئەوہ لى بدەين كە ئىمە لەوہى بەپاستى ھەمانە زياترمان ھەيە.

ئىلا تەماشاي پىيەكانى خۆى كرد و وەك ئەوہى ھاكا لايەكى ھەرەس بىتت و لايەكى دىكەى خۆى رابگرىت، بەلادا لاربووہ و لە سەلاى گريانى دا.

"نا، تڪات ليندهڪم. دهمههوي بڻ ته مستردام له گهلما بيت، دهمههوي پيڳهه به هموو دنيا دا سهفهر بکهين تا ولاتاني دورور ببينين و گهلاني ديکه بناسين و پريزي خهلقه ندهکاني خودا بگرين".

"تهوه دي ناياب بيت، ئيلا مينا کيژوله يهک بووکه لهي پهنگاو پهنگي پي درابي، بهدم قسهوه دهستي به گريان کرد.

دهموچاوي عهزيز گرژبوو و چاوهکاني لي که لاخت و بهرو په نجره که هه لپرواني.

"بهلام من دهرسام تهو داوايت لي بکه، تهنانهت دهرسام دهستيشم بهرت بکهويت، چجاي تهوهي دهستبازيت له گهلدا بکه. ئاخر چون بتوانم داوات لي بکه له گهلما بيت و خيزانه کهت بهجي بهليت، له کاتيکدا من بانه پروژيکي وام نه بيت که پيشکه شتي بکه؟".

"ئيلا بهرپه رچي پرسپاره کهي دايهوه و گوته: "تهم ره شيبينييه له پای چي؟ تويهک بتوانيت بهرنگاري نه خوشي بيتهوه، دهشتواني له پيناو مندا دزي بجهنگيت".

"بوچي له سهрман پيوست بيت که دزي هموو شتيک بجهنگين؟"، عهزيز پرسبي، "چونکه بهردهوام باسي بهرنگابوونهوهي هه لاوسان و له ناوبردني ئايدز و له ناوبردني شيرپه نجه و له ناوبردني گندهلي و تيرور دهکهين، تهنانهت باسي له ناوبردني کيتشي زيادهش دهکهين.. تهري ريگه يهکي ديکه مان بڻ تاوتويکردني شتهکان به دهستهوه نيه؟".

"من سوفي نيم"، ئيلا بهدم قسهکردنهوه سهبري سووا. دهنگي له دهنگي که سيکي تر دهچوو، دهنگي که سيک له خوي به ته مهنتر.

له وساته دا چند يادهوه رييهک له سهري بلاچهيان دا: مردني باوکی، له دهستاناني خوشهويستيکي خوکوژ، بڻ چندين سال خوځواردنهوه و ژيواني بهدواي تهمانه دا هات. له هموو پاژيکي يادگيدا به وردی له هر يهکي له کهسه مردووهکان پاما و پرسبي ته گهر له شوي نيکدا به شيوهي جيا ورده کاريهکان تیکهل بکړين، ئايا شتهکان جياواز دهبن؟

سليمان سه رخوش

قونيا، ئادارى ۱۲۴۸

بادەي مەي و خوین و فرمیسک. لایدەکان وا دەزانن ئەوانەي مەي دەخۆنەوێ کەسانیکي تەمەل و دەستبەتال و بیکارن، بەلام نازانن پۆژانە خواردنەوێ مەي ماندوو بوونیکي زۆري گەرکە. ئیمەومانان قورسايي دنيامان لەسەر شانی خۆمان هەلگرتوو.

ماندوو بووم و سەرم خستە سەر مێزەکە و چاویکم گەرم کرد و خەونیکي ناخۆشم دی. لە خەونەکەدا گایەکی پەش و گەورەم بینی، مینا دۆزەخ هار و دین بووبوو، بە چەندین شەقامی نامۆدا راوهدووی دەنام. لە دەست گایەکە هەلدەهاتم و بێ ئەوێ بزەم چ هەلەیهکم کردووێ تا ئاوا بەربیتە گیانم و دوکانەکان تیکۆپێک بدات و هەموو شتێک بپلێشینیتەو، کە بوو بەوای توو پەیی هەموو فرۆشیاری بازارەکە. هەر پامدەکرد، ئینجا بەرەو کۆلانیك پیچم کردووە و بۆم دەرکەوت کە کۆلانیکی داخراوە، ئەو بۆم بەسەر هیلکەیهکی زەبەللاحدە کەوتم کە قەوارەکی لە قەوارەي خانوویەک گەورەتر بوو. لەناکاو هیلکەکە تروکاو پەلەوهریکی زۆر بچووک و یەكجار ناشیرینی لێ هاتەدەرەو. ژاوه ژاویکی شەپانگیزانەي لێ بەرز دەبوو. کە هەولم دا لە کۆلانیكە دەربچم، بالەندە دایکانهکە لە حەوادا دەرکەوت. وەک ئەوێ من لە ناشیرینی بەچکەکەي بەرپرسیاریم، پووێ خوارەوێ تیی دەروانیم. کاتی لە حەواوە داکش، دەنووکە تیژ و چرنۆکە تیژەکانی پوو لە من بوون و بەئاگاهاتمەو.

چاوم کردەوێ زانیم لەسەر مێزی نزیک پەنجەرەکە خەوم لیکەوتوو. لەگەڵ ئەوێ تامی دەمم لە تامی بزماري ژەنگن دەچوو، هەستم کرد زۆر

ئاتاجى خواردنه‌وى شتيك. يه‌كجار ماندووبووم و تواناي جووله‌م نه‌بوو، بۆيه سهرى قورسم له‌سهر ميژه‌كه خاوكرده‌وه و نوقمى نيو سربوونيك بووم و چيژم له‌و دهنگانه وهرده‌گرت كه له‌گه‌لياندا راهاتبووم. ئينجا دهنگه‌دهنگ و ده‌كه‌كه‌يك به‌رگويم كه‌وت كه چه‌شنى ويزه‌وي‌زى كووره‌هه‌نگ به‌رزونزم ده‌بووه‌وه. دهنگه‌كه لاي ئه‌و پياوانه‌وه ده‌هات كه له‌ده‌ورى ئه‌و ميژه‌ى ته‌نيشت ميژه‌كه‌ى من دانيشتبوون. هه‌رچه‌نده بۆ ساتيك به‌خه‌يالدا هات كه‌مى ئاو‌ربده‌مه‌وه تا بزانم ئه‌م پياوانه‌و كين، به‌لام دوايى گويم له‌و وشه شوومه‌ بوو، ئينجا جوولامه‌وه: تاوانى كوشتن.

سه‌ره‌تا خۆم له‌ قسه‌كانيان نه‌بان كرد و به‌ ورينه‌ى سه‌رخوشانم دانا، ئاخ‌ر بنياده‌م له‌ مه‌يخانه‌دا زۆر شت ده‌ژنه‌ويت و له‌گه‌ل پۆزگاردا فيرده‌بيت كه هه‌ر شتيك وترا به‌هه‌ندى وهرنه‌گريت، به‌لام پيتمى قسه‌كانيان بۆنى هه‌ره‌شه‌ى ليده‌هات، ئيدي له‌ توانامدا نه‌ما خۆمى لى نه‌بان بكه‌م، بۆيه گويم سووك كرد و به‌ وردى گويم هه‌لخست. كه بۆم ده‌ركه‌وت ئه‌وه‌ى ده‌يلين به‌راستيانه‌، مه‌لاشووم خاوبوووه‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ى زۆر تووشى شوكى كردم، زانيم كه ئه‌و كه‌سه‌ى ده‌يانه‌وئ بيوژن، شه‌مسى ته‌وريزيه‌.

هه‌ر كه پويشتن، وازم له‌وه هيتا كه خۆم به‌ نوستوو پيشان بده‌م، ئيدي هه‌ستامه سه‌ره‌پ، 'خريستوس، خيرا وهره'، به‌ ترسه‌وه هاوارم كرد. 'ئه‌مجاره چى رووى داوه؟'، خريستوس به‌ده‌م قسه‌وه به‌ راكردن بۆ لام هات، 'ئه‌وه بۆ ئاوها خه‌مباريت؟'.

به‌لام نه‌متوانى شته‌كه به‌ كه‌س بلّيم، ته‌نانه‌ت به‌ خريستوسيش. له‌په‌ر هه‌موان كه‌وتنه گومانه‌وه. ئه‌ى ئه‌گه‌ر خه‌لكيكى زۆرتر له‌م پيلانه‌ى بۆ شمس دانراوه به‌شدارين؟ بۆيه ده‌بوو بيده‌نگ بم و وريابم.

گوتم: 'هه‌يچ نيه‌! ته‌نها ئه‌وه‌يه كه برسيمه، تكايه شو‌ربام بۆ بيته و به‌ريكى زۆر سيري تيپكه، گه‌ره‌كه به‌ ئاگاوه بميني‌مه‌وه'.

خريستوس به‌ سه‌رسو‌رمانه‌وه ته‌ماشاي كردم، به‌لام پرسياى ترى لى نه‌كردم، چونكه له‌گه‌ل سه‌رودلى ده‌مه‌ميدا راهاتبوو. دواى چه‌ند چركه‌يه‌ك په‌ر قاين فه‌خفوورى گوشتاوى ريخۆله‌ى بزنى بۆ هينام كه به‌هاراتى تيزى

تیکرابوو. به پهله خواردم و زمانمی سووتانده وه. دواى ئه وهى بايى ئه وه هاتمه وه سه رخووم، به ره وه شه قامه که ته کانم دا تا شه مس ئاگادار بکه مه وه.

سه ره تا پروم کرده مالى پوومى و له وئ شه مسم نه بينى، ئينجا له مزگه وته که منه يم کرد، ئينجا له سوخته خانه که و قاوه خانه که و نانه واخانه که و گهرماوه که لئى گه پام... له هه موو کوکاكان و ژيرزه مينه كانى شه قامى پيشه وه ره كان بوى گه پام، ته نانه ت له خيسوه تى پيره ژنه قهره جه کهى نيو که لاوه كانيش منه يم کرد، به لکو ئى بو هه لکيشانى کاکيله يه کى ئيشاو بو ئه وئ چووبيت تا له ئازارى ناخوشى پزگار بيت. له هه موو شوينىک بوى گه پام، خوله ک دواى خوله ک پتر په ژاره ده بووم. خه ریک بوو ترسم لئ ده نيشت. نه کا کار له کار ترزاييت؟ ئه ی ئه گهر کوشتييتيان؟

دواى چهند سه عاتى، ئيدى نه مده زانى له کوئ بوى بگه پریم، به خه مبارى و شه که تيه وه بو مه يخانه که گه پامه وه، لئ وه ک ئه فسوونىک، بينيم به دوورى چهند هه نگاوئیک له به رده رگای مه يخانه که وه ستاوه.

”سليمان سلاو. تو خه يالت مژووله، شه مس به زه رده خه نه وه واى پتوتم. ئه ی خودايه! تو هيشتا له ژياندا ماويت!، هاوارم کرد و پامکرد تا له ئاميزى بگرم.

که باوه شم له شه مس دا، ته ماشاى کردم و خوشحال دياربوو، ئينجا وتى: ”بيگومان من زيندووم! ئايا له به رچاوت وه ک شه به نگ ديارم؟“.

زه رده م هاتى، به لام زور نا. سه رم زور زانى ده کرد و به خواردنه وهى چهند قاپىک هتورم کرده وه تا خيرا سه رخوش بم و خه وم لئ بکه وئيت.

”هاوپریم، چى بووه؟ ئايا هه موو شتى له شوينى خوئيدايه؟، شه مس به گومانه وه پرسى.

به زه حمه ت تفه که م بو قووت درايه وه. ئه ی ئه گهر باسى پيلانه کهى بو بکه م و باوه رنه کات؟ ئه ی ئه گهر واى بوچوو که من به واى مه يه که وه هه لده بزپکيتم؟ ره نگه هه ر واش بوويم، ناتوانم له وه دلنيابم.

پيم وت: ”ئه وان ده يانه وئ بتکوژن. نازانم کيژن. نه متوانى ده موچاويان بينم. ئاخه ر من خه وتبووم، به لام خه ونم نه ده بينى. مه به ستم ئه وه يه بلنم

خه ونم ده بینی، به لام نهک خه ونیکی ئاوها. زۆرم نه خواردبووه وه. به هر حال،
 چهند په رداختکم خواردبووه وه، به لام سه رخوش نه بووم.
 شه مس دهستی خسته سه رشانم و گوتی: "هاوړیم خوت هیور بکه وه.
 تیگه یستم."
 "به راستیته؟"

"به لږ، ئیستا بۆ مه یخانه که بکهړتوه و بۆ من نیگه ران مه به."
 "نا، نا! بۆ هیچ شوینن نارووم، ههروه ها توش"، به ناقایلییه وه وتم، "ئو
 که سانه ئوه ده که ن و به راستیانه. ده بی وریابیت، نابیت بۆ مالی پومی
 بکهړتیته وه، چونکه یه که م شوین له وی لیت ده که پین."
 شه مس بیده نگ بوو و گویی به ترسه که م نه دا.
 "درویش، گوی بگره، ماله که ی من هه رچهنده بچوکه، لی شتی زوری
 تیدایه. خو ئه گه ر ئه وه ت به لاوه گرینگ نه بیت، ئوه ده توانیت به ئاره زوی
 خوت له ماله که مدا بمیته وه."

"سو پاست ده که م که بۆ من په رۆشیت"، شه مس وره وریکی کرد، "به لام
 ئه وه ی خدا له چاره مانی نه نووسی بیت تووشمان نابیت، ئه مه ش پرسیایه کی
 دیکه یه: ئه م دنیا یه له سه ر میتودی ئالوگور دروست بووه، هه ر مرقطیک
 به رانبه ر هه ر گه ر دیله یه کی ئه و چاکه یه ی که ده یکات پاداشتی ده دریتی،
 به رانبه ر هه ر گه ر دیله یه کی خراپه ش که ده یکات سزاده درئ. له و پیلان و مه کر
 و ته لانه مه ترسه که که سانی تر ده یینه وه، له یادت بیت گه ر یه کیک ته له ی بۆ
 نایته وه، په نگه ئه وه ویستی خودا بیت. ئاخه ر ئه و خوی پلاندانه ری
 هه ر هه گه وره یه، چونکه به بی ئاگاداریی ئه و گه لای دره ختیک نابزویت. به
 ساده یی و به شیوه یه کی ته واو به روا به وه به یته. ئاخه ر هه ر شتی خودا بیکات
 به شیوه یه کی جوان ده یکات."

شه مس که ئه مه ی وت، زه رده خه نه یه کی به پرومدا دا و دوعاخوازیی
 لیکردم. هه رچهنده ئاگادارم کردبووه وه، چاوم لیتی بوو به په له به کولانه
 قوراپویه کاندایه ره و مالی پومی پئی گرت به ر.

بکوژه که

قونیا، ئاداری ۱۲۴۸

بیمیشکینه! گیلینه! ئاخیر داوام لیکردن له گهلمدا نهیهن. بۆم پروونکردنهوه که من بهردهوام خۆم به تهنیا کاردهکه م و رقم له چاره‌ی ئه و به کریگیراوانه‌یه که دهست دهخه‌نه کاره‌کانمه‌وه، به لام پتیان داگرت، چونکه پتیان وا بوو که ده‌رویشه‌که هتیزکی له راده‌به‌ده‌ری هه‌یه و ده‌بی به چاوی خۆیان به مردووی بیبینن.

به هه‌رحال، له کۆتاییدا بۆ داواکه‌یان ملم دا، "به لام تا هه‌موو شتی کۆتایی دیت، لیم نزیک مه‌که‌ونه‌وه".

قایل بوون. ئیستا سی پیاو هاتیوون. ئه‌و دوو پیاوه‌ی که پیشتر بینیبووم، پیاویکی تریشیان له‌گه‌لدا بوو وا ده‌رده‌که‌وت وه‌ک دوانه‌که‌ی تر لایکی شله‌ژاویت، وه‌ک ئه‌وه‌ی من به‌راستی گوێ بده‌مه ئه‌وه‌ی بزانم که ئه‌وان کین، هه‌موویان ده‌موچاوی خۆیان به په‌ڕۆیه‌کی په‌ش هه‌لپچابوو.

دوا‌ی نیوه‌شه‌و، من له ده‌ره‌وه‌ی مالی رۆمی وه‌ستابووم. به‌سه‌ر دیواره وشکه‌که‌له‌که‌که‌دا بۆ ناو چه‌وشه‌که بازم دا و له پشت بیریکه‌وه خۆم شارده‌وه، ئه‌وه‌بوو کریگرته‌کان دله‌یان کردبوومه‌وه که شه‌مسی ته‌وریزی هه‌موو شه‌ویک پیش یان دوا‌ی ده‌ستتوێژه‌لگرتن ماوه‌یه‌ک له چه‌وشه‌که به‌سه‌ر ده‌بات و راده‌مینیت. ئیتر هه‌موو ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر من بوو چاوه‌ڕێکردن بوو.

شه‌ویکی تۆف و زریان بوو، به‌چاو ئه‌م کاته‌ی ساله‌وه به‌ شیوه‌یه‌کی نائاسایی دنیا ساردبوو. شمشیره‌که له‌ناو له‌پمدا قورس و سارد بوو، له‌ژێر په‌نجه‌کانمدا هه‌ستم به دوو میرووه مه‌رجانییه‌که‌ی کرد که ده‌سکه

قورسه که یان پازاند بووه وه. خۆزگه ی ئه وه م خواست که خه نجه رینکی بچوو کم به کێلانه وه له گه ل خۆمدا هینابا.

خه رمانه یه کی شینی زه ردباو ده وری مانگی دابوو، له دوور گویم له لووره یه کی زۆری گیاندارانی شه و بوو، هه ناسه یه کی خۆشی بۆنی گول به سه رمدا هات که بایه که له نێو دره خته کانه وه ده یهینا. بۆنه که به شتیه یه کی سه یر وای لیکردم هه ست به شله ژان بکه م، پێش ئه وه ی بکه مه ئه م شوینه ش سه رودلم خۆش نه بوو، به لام ئیستا خراپتر بووم. که له وێ وه ستابووم و ئه و بۆنه خۆشه پری کردبووم، ویستیکی به هیز هانی دام ده ست له پیلانه که هه لبرگم و ده سه بجێ ئه م شوینه ترسناکه جێ به یێلم.

به لام ئه و به لینه ی دابووم لینی پاشگه ز نه بوومه وه. نه مزانی کات چهند تێپه ریوه، هه ستم ده کرد پیلوه کانم قورسن و به بێ ده ستی خۆم باویشکم ده دا. که توورپه یی بایه که تاوی سه ند، به وای شتیکه وه که نه مزانی چیه، ده رباره ی ئه و که سانه ی که کوشتبوومن خه یالم بیره وه ری ته لخ و پڕوو کینه ری زیندوو ده کرده وه. سه رم سوپما که ده ترسێم. ئاخه هه ر جارێ پابردووم ده هاته وه یاد، ده شله ژام. په نگه له بیر کردنه وه دا زۆر پوچوو بم و دۆشداما بم، به لکو ناویه ناو ئالۆزیش ده بووم، به لام نه ده له رزیم.

بۆ به رز کردنه وه ی وره م، له سه ر پیتمی چهند سترانیک ده ستم به فیکه فیک کرد. که ئه وه ش دادی نه دام، چاو م برییه ده رگای پشته وه ی ماله که و به چپه وتم، ده ی شه مس، وام لێ مه که زۆر چاوه ری بکه م، ده ی بۆ هه وشه که وه ره ده ره وه.

نه ده نگیک، نه جووله یه ک، نه هه یچ شتیک.

له ناکاو باران تێی کرد، له و شوینه ی که لێی وه ستابووم، ده متوانی له سه ر دیواره لاره وه بووه که ی هه وشه که وه شت ببینم. زۆری نه برد بوو به شه سه تباران و له شه قامه کان لافاو هه ستا و تا سه ر ئیسقان ته ربوووم.

گوتم: نه فره تی خودای لێ بیت. نه فره ت! نه فره ت!

خه ریک بووم بیرم له وه ده کرده وه که ئه مشه و واز له پیلانه که به یێم. ئه وه بوو گویم له ده نگیک تیزبوو، بارانیش به سه ر سه ربانه کان و کۆلانه کاند هه ر ده باری. یه کێ له ناو هه وشه که بوو.

ئەو شەمسى تەوریزی بوو. فانوسیكى بە دەستەو بوو و بەرەو لای
 مەن دەهات، لە دووری چەند ھەنگاویک لەولای ئەو بارستە خۆلەوێکە مەن لە
 پشتەوێکی خۆم ھەشاردا بوو، وەستا.
 "شەوێکی لەبارە، وا نییە؟"، پرسیی.

نەتوانی شلەژانەکەم بەرزەوت بکەم و دەستم بە ھەناسەبڕکێ کرد. ئایا
 کەسێ دیکە لەگەڵدا، یان لەبەرخۆو قسان دەکات؟ ئایا دەزانیت کە مەن
 لێرەم؟ تۆ بلتیت ھەستی پێکردبم؟ سەرم لە پرسیار جمەیی دەهات.
 بیرۆکەیکە دیکەم بە خەیاڵدا ھات، چۆن دەکرێ بەم پەشەبا و
 شەستەبارانە فانوسەکە ھەر وا بە دايساوی بە دەستیو بەمیتێتەو؟ ھەر کە
 ئەم پرسیارەم بە خەیاڵدا ھات تەزوویەکی سارد بە جەستەمدا ھات.

ئەو قسەو باسانەم ھاتتەو یاد کە دەربارەیی شەمس بڵاویو بوونەو.
 دەلێن گوايا جادووی رەش دەکات، تەنانەت دەتوانیت ھەر کەسێک بکات بە
 نێرەکەرێک و بزەرپێت، یان بیکات بە شەمشەمەکوێرەیک، ھەر ھەما
 لەتوانایدا بە دەم خۆیندەوێ دوعای چاوەزارەو دەزوویەک بە جلۆبەرگی
 ھەر کەسێکەو بەستیت. ھەرچەندە بڕوام بەم شتە توو پەھاتانە نەبوو و
 ئێستاش نامەوئ بڕوای پێ بکەم، کەچی وەستا بووم و چاوم لە فانوسەکە
 دەستی شەمس بوو کە لەبەر ئەو شەستەبارانەدا گرەکەیی پرتەپرتی بوو،
 موچرکێکم پێدا ھات.

"چەند سالتێ لەمەبەر لە تەوریز مامۆستایەکم ھەبوو، شەمس بە دەم
 قسەو فانوسەکە لەسەر زەویو بە دان، ئیدی ئەوم نەدەبینی، فێتری کردم
 کە ھەموو شتی کاتی خۆی ھەبە. ئەمە بنەمایەکە لە بنەماکان".

باسی کام بنەما دەکات؟ ئەم قسە ئالۆزە چییە؟ گەر پتویستە ھەر ئێستا
 لە پشت ئەم بارستە خۆلەو دەربچم، گەرەکە بڕیارێکی بەلەز بدەم، یان
 چاوەرێ بکەم تا پشتم تێدەکات، بەلام ئەوێ ھەر نەکرد. ئەگەر زانیییتی مەن
 لێرەم، ئیتر پتویست بە خۆشاردنەو ناکات، خۆ ئەگەر نەیشی زانیییت، ئەو
 کاتی دەردەچم دەبێ زات وەبەرخۆ بنێم.

پاشان وهك ئه وهى پتر شله ژايم، ته ماشاي سى پياوه كه م كرد كه له پشت
ديوارى حه وشه كه خويان مت كردبوو. بيگومان ده پرسن بوچى بو كوشتنى
دهرويشه كه ناجووليم.

ئينجا شه مس له سهر قسه كهى پويشت: "پيساي سيو حه وته مين ده لنت:
خودا كاگره وهيه كى ورده. به رادهيه ك ورده كه پيزبه ندى و پيخسته كهى
له سهر زه ويدا وا له هه موو شتيك ده كن كه له كاتى خويدا پرووبدا، ئيدى
نه خوله كييك پيش ده كه ويت و نه خوله كييك دوا ده كه ويت. سه عاته كه بو
هه مان به بى جياوازي يه كجار به وردى ده پوات. هه ر كه سيك كا تيكي بو
عه شق هه يه و كا تيكيش بو مردن."

له وساته دا تيگه يشتم كه له گه ل مندا قسه ده كات. ئاخىر ده يزاني كه من
ليزم، ته نانه ت به رله وهى بو ناو حه وشه كه ده ريجيت، ئه وهى زانى بوو. دلم
خه ريكيو به توندى لىنى دى، هه ستم كرد كه هه وا له ده ورو به رمدا نه ما،
ئيدى خو حه شاردا ن دادى نه ده دام، هه ستم و له پشت بارسته خو لى چاله كه
ده رچووم. له پر بارانه كه وهك چو ن تىي كردبوو، لىنى كرده وه و بيده نكييه كى
لال بالى كيشا. پووبه پرووى يه كتر وه ستاين، بكوژ و قوربانى. سه ربارى
دوخه سه يره كه، هه موو شتى ئاسايى دياربوو، بگره هيمنيش بوو.

شمشيره كه م هه لكيشا و بويم داوه شاندا. دهرويش زور به خيرايبى خو
لى لادا، له و باوه ردا نه بووم پياويكى وا ئه مهى لى بوه شيته وه. له وه دابوو بو
جارى دووهم بوى داوه شينمه وه، له پر له نيو تاريكييه كه وه جووله يه كى خيرا
پيدا بوو و شهش پياو ده ركه وتن و به دار و پمه وه هيرشيان كرده سهر
دهرويش. دياربوو سى پياوه كه براده ركه كانى خويان هينابوو. شه په كه گهرم
بوو و هه موو پياوه كان كه وتن سهر زه وى. گلورده بوونه وه و هه لده ستانه وه
و دووباره ده كه وتن وه، ئيدى پم له دواى پم ده شكان و پارچه پارچه ده بوون.
وه ستم و به سه رسورمان و توورپيه وه ته ماشاي شه په كه م ده كرد.
ئاخر قهت پرووى نه دابوو كه بو تاوانيكي كوشتن راسپيردرايتم و ته نيا
ته ماشا كه ر بم. له بيچاوو پرووى سى لاوه كه ده هرى بووم، ته نانه ت ويستم
واز له دهرويشه كه بهيتم و به گز نه واندا بچم.

به لّام ئه وهندهی نه برد، یه کئی له پیاوه کان شیتانه دهستی به هاوارکردن کرد، "هۆو سه رچه قه ل، هاواره فریامان بکه وه! خه ریکه ده مانکوژیت".

وهک بروسکه، شمشیزه که م فری دا و خه نجه ره که ی" به رپشتینه که م هه لکیشا و به ره و پیتشه وه ته کانم دا. ئیدی به هه رچه وتمان ده رویتشه که مان به زه ویدا دا و به جووله یه کی خیرا له سه ر دلیم دا. هاواریکی گر له ده مییه وه ده رچوو. ئیدی له جووله که وت و هه ناسه ی له بهر برا.

لاشه که یمان هه لگرت که به شیوه یه کی سه یر سووک بوو، ئه وه بوو فریمان دایه نیو بیره که وه. هه موومان هه ناسه برکیمان بوو و خواخوای هه وای زیاترمان بوو. کشاینه دواوه و چاوه ریمان کرد تا شلپه ی لاشه که ی له ناو ئاوه که بیستین.

به لّام گویمان له شلپه ی که وتنه که ی نه بوو. "توبی دۆزه خ، ئه وه لیزه چی رووده دات؟!، یه کئی له پیاوه کان ئه مه ی وت، ئایا هیشتا نه که وتووه ته خواره وه؟".

"بیگومان که وتووه ته خواره وه، یه کئیکی تریان وه لامی دایه وه، "چۆن ناکه ویته خواره وه؟".

ترسیک له وان و له منیش نیشته.

"رهنگه له سنگیکی قه د دیواری بیره که گیربوو بیت"، سیتیهم پیاو وای وت و بوچوونیککی له گوین بوو.

ئیدی له چه ندوچوون و ده حکه هه ساندینییه وه و باوه رمان پپی کرد، هه رچه نده ده مانیشزانی له سه ر دیواری بیر سنگ نییه.

نازانم له وئ چه ندئ چاوه ریمان کرد، هه ریه که مان خۆی له نیگای ئه وئ تر لاده دا. له حه وشه که دا شنه یه کی فیتک هه لیکرد و هه ندئ گه لای زه ردباوی دارقه له متۆزه که به ده وروبه ری پیماندا په رت بوون، به لّام له ئاسۆوه به یانیی شین و تاریک خه ریکبوو سوور هه لده که را. خۆ ئه گه ر ده رگای پشته وه ی

* هه ر له م به شه دا بکوژه که که پپی ده لئین (سه رچه قه ل) له وکاته دا بۆ کوشتنی شه مسی ته وریزی له بۆسه دایه و شمشیری پینه و ئاواته خواز بووه که خه نجه ریکی بچووکیشی پپی بوايه، که چی لیزه دا ده لیت: (خه نجه ره که ی بهر پشتینه که م هه لکیشا). هه ست ده که م غافلپوونیک دروست بووه، چونکه سه ره تا خه نجه ری پپی نییه و له کاتی کوشتنه کدا پپه تی، بۆیه لیزه دا غافلپوونیک دروست بووه. (و. کوردی)

ماله که نه کرایه ته وه و پیاویک نه هاتایه ته دهره وه، پهنکه زورتر بماینايه ته وه.
دهسبه جی ناسیمه وه. ئه وه مه ولانایه.

“تو له کویتیت؟” به دهنگیکی بارگاوی به په ژاره هاواری کرد، “شه مس،
ئهری تو لیرهیت؟”

ههرئه وهنده ناوی هینا، هه رحه وتمان پشتمان تیی کرد. شهش پیاوه که
به سهر دیواری هه وشه که دا هه لگزان و له نیو تاریکی شه وه که دا ون بوون.
هه روا وه ستابووم و له خه نجه ره که م ده که پام که له دوایدا دوزیمه وه و
قورپاوی بووبوو. ده مزانی ده بی چرکه یه کیش لیره نه مینمه وه، به لام نه متوانی
هه زی ئاورپانه وه به رزه وت بکه م و بۆ دواوم ئاورپه ده مه وه، که ئاورم
دایه وه، پۆمیم بینی به لاره لار به ره وه هه وشه که ده هات، ئینجا وهک ئه وهی
پیی و تراپیت به ره وه چه پ رووه و بیره که به لاره لار پویشیت.

به ره وه پيشه وه نوشتایه وه و سهیری خواره وهی کرد و ئاوها ساتیک
وهستا تا بهر چاوی له نیمچه تاریکی ناو بیره که پروون ببیته وه. ئینجا
که پایه وه و چۆکی دادا و سینگى خۆی کوتا و هاواریکی ترسناکی کرد.
“کوشتیان! شه مسیان کوشت.”

به قه له مباریک به سهر دیواره که دا سه رکه وتم، خه نجه ره که م جیهیشت که
به خوینی ده رویشه که خویناوی بووبوو، به جوړی پامکرد، له وه پیش قهت
ئاوها پام نه کردبوو.

ئىيلا

نۇرنامبىتون، ۱۲ى ئاينى ۲۰۰۸

بەيەنى زوو ئىيلا لە خەو ھەستا و قاوھلتىي بۇ شووھكەي و مندالەكانى ئامادەكرد. پۇژىك بوو ۋەك ھەموو پۇژەكانى تر. ئىيلا بەيەنى زوو لە خەو ھەستا و قاوھلتىي بۇ شووھكەي و مندالەكانى ئامادەكرد، چاوى لى بوو بۇ كار و يانەي يارىي تەنس و شەترەنج دەرۆيشتن، ئىنجا بەرەو ناندېنەكەي گەپايەو ۋە كىتېي ئامادەكردنى خواردنى كردهو ۋە بۇ ئەمىرۇ خواردنىكى ھەلبۇارد:

شۇرباي سېپىناخ بە قارچكى ھەنجراوھو.
گوپچكەماسى لەگەل پەشكە و مايۇنيز.
گوپچكەماسى برزاو لەگەل تەرخوون.
زەلاتە بە تووى كىويپەو.
شلەي كولهكە لەگەل برنج.
كوليزە بە كرىمى قانىلا.

دواینېوھپۇكەي بە تەواوى بۇ ئامادەكردنى ئەم خواردنە تەرخان كرد. كە كارەكەي تەواوكر، باشتىن قايى فەخفوورىي دەرھىنا و خوانەكەي پىكخست و سەركۇشەكانى لوول كرد و گولەكانى لە شوپىنى خويان دانا، ئىنجا فېرنەكەي بۇ ماوھى چل خولەك نايەو، تا شلەي كولهكەكە بۇ سەمات ھەوت بە گەرمى بىمىتتەو، ھەروھە چەند پارچە نانېكى ئامادەكرد و گىراوھى تەماتە و بەھاراتى بە تىروتهسەلى بەسەر زەلاتەكەدا كرد، چونكە ئافى ھەزى لىدەكرد. بە خەيالىدا ھات مۇمەكان دابگىرسىتت، لى

بۆچۈنەكەي گۆرى. پىي باش بوو خوانەكە وەك وئەيەكى بىگەرد و بىن هېچ
زىادە دەستكارىيەك وەك خۆى جىن بهيلىت.

ئىنجا ئەو جانتايەي ھەلگرت كە پىشتر ئامادەي كىردبوو، ئاوها مالەكەي
جىھنىشت. كە چووه دەرەوھە پىسايەك لە پىساكانى شەمسى لەبەر خۆيەوھ
گوتەوھ: هېچ دەرەنگ نىيە تا لە خۆت بېرسىت، ئايا من ئامادەم ژيانى ئىستام
بگۆرم؟ ئايا من ئامادەم لە ناوھوھ خۆم بگۆرم؟

تەننەت گەر تاقە پوژىك لە ژياندا مايىت ھەر وەك دوئىيە و مايەي
شىنگىرەنە. لە ھەر چركەيەكدا و لەگەل ھەر ھەناسەيەكى تازەدا گەرەكە نوئ
بىيەوھ و دووبارە نوئ بىيەوھ. لەوھ زياتر هېچ پىگەيەك نىيە بۆ ئەوھي
مروف لە ژيانىكى تازەدا لەدايك بىيەوھ، ئەويش ئەوھيە كە پىش مردن
بمرىت.

عه لائەدين

قۇنيا، نىسانى ۱۲۴۸

بەسەر مردنى شەمسدا سى ھەفتە تىپەرى بوو، تا دەھات نەمدەزانى
چۇن لەگەل كەسانى تردا پەفتار بكم، ئىنجا زاتم وەبەر خۇم نا تا لەگەل
باوكمدا قسە بكم، كە بە تەنيا و وەك پەيكەرىكى بەردىن لە ژوورى
كتىبخانەكەدا لە شوینەكەى خۇى وشك دانىشتبوو و سىتېرىك بەسەر
دەموچاويدا بازرقەى دەدا.

لیم پرسى: "باوكە، ئايا دەتوانم قسەت لەگەلدا بكم؟"
وەك ئەوہى لە دەريای زىندەخەوندا بە مەلە بەرەو كەنار گەپايىتەوہ،
لەسەرخۇ و بە ئالۇزى تەماشای كردم و ورتهى لىوہ نەھات.
"باوكە، دەزانم تۆ پىت وايە كە من لە كوشتنى شەمسدا تىوہ گلاوم، بەلام
پىگەم بدە با دلنیا بكمەوہ."

لەپر باوكم پەنجەى بەرزكردوہ و قسەكەى پى برىم و گوتى: "كۆرەكەم،
لە نيوان من و تۆدا وشە چكى كرد، بۆيە نامەھوئى ھىچ شتىكت لى بژنەوم، بۆ
وہلامى ئەوہش ھىچم پى نىيە پىتى بلىم."

"تكات لىدەكەم وا مەلى. پىگەم بدە با بۆت پوون بكمەوہ، بە پارانەوہوہ
پىم وت و دەنگم دەلەرزى، "سویند بە خودا. من نەبووم. دەزانم كى ئەوہى
كرد، بەلام من نىم."

"كۆرەم، دووبارە قسەكەى پى برىم و خەمى لى دەچۆرايەوہ، ئىنجا بە
ھىمىنيەكى ترسناكى كەسك كە لە كۆتايىدا پاستىيە تالەكە قەبوول بكات،
ئارامىيەكى لى دەركەوت، "تۆ دەلىيت كە ئەوہت نەكردوہ، كەچى پەلەى
خوین بە دامىنى كراسەكەتەوہىه."

بښدهنگ بووم و په کسه ته ماشای دامینى کراسه کهم کرد و لى وردبوومه وه. تو بلیت ته مه راست بیت؟ ئایا هیشتا خوینى ته و ئتواره یی پیوه ماوه؟ به وردى ته ماشای داوینى کراسه کهم کرد، ئینجا سه رقولى کراسه کهم پشکنى، ئینجا دهسته کانم و نیتوکه کانم. هه مووی پاک بوون. دواى نه وهى دووباره سه رم هه لېرى، چاوه کانم له گه ل چاوانى باوکمدا په کانگیر بوون، ئیدی تیگه یستم چى ته له یه کى بۆ ناومه ته وه.

کاتى داوینى کراسه کهم ده پشکنى، ددانم به تاوانه کهمدا نابوو.

* * *

به لى، ته و ئتواره یی له مه یخانه که دهستم له گه لاند تیکه ل کرد، نه وه من بووم به بکوژه کهم وت که شه مس هه موو شه ویک له حه وشه که داده نیشیت و راده میتیت. هر له و شه ودا کاتى شه مس له بهر رېژنه ی بارانه که له گه ل بکوژه کهى قسه ی ده کرد، من په کیک بووم له و شه ش پیاوه ی که له بن دیوارى باخه که گوتمان بوى هه لڅستبوو. که بکوژه کریگرته که له جیبه جیکردنى نه وهى له سه رى رېککه وتبووین، دهستى به خاوه خاو کرد، بریارمان دا هیرش بکهینه سه رى، چونکه ئیدی نه ده کرا پاشه کشه بکهین. نه وه بوو رېگه ی حه وشه ی ماله که مانم پیشان دان، به لام هه موو شته که نه وه بوو من له وئ وه ستام و به شداریى شه ره که یان نه بووم. پپرس په لامارى دا و ئیرشاد و نه وانى دیکه یارمه تیيان دا، کاتیکیش ترسیان لى نیش، سه رچه قه ل پاشماوه ی نه رکه کهى جیبه جى کرد.

له و ساته دا چه ندین جار له گه ل خومدا راويزم کرد و نه مده زانى کامه راستیه و کامه خه یاله. جار یان دوو جار دیمه نى شه مسم هیتایه بهرچاوم که له بن دهستاندا هه لده پلکا، ئینجا هه لده هات تا له نئو تاریکه شه وه که دا خوى ون بکات. دیمه نه که به جورى روون بوو، هر نه وه تا باوه رم پیده کرد.

هه رچه نده خوى نه ماوه، به لام دهوسى له هه موو شوینى به ئاشکرا دیاره. نه وه تا سه ما و شیعر و موسیقا و هه موو نه و شتانه ی که پیم وا بوو به نه مانى نه و ده توینه وه، که چى هه ره موویان به مه حکه مى له ژيانماندا

ماونته‌وه و باوكميش بوو به شاعير. شه‌مس راستی ده‌کرد، هه‌ركاتی يه‌كی له دوو گۆزه‌كه شكا، ئەوا گۆزه‌كه‌ی ديكه‌ش ده‌شكيت.

باوكم پياويك بوو ليوانليو له خۆشه‌ويستی، له هه‌موو مه‌زه‌ب و ئايينه‌كان خه‌لكی له‌خۆ ده‌گرت. خۆ هه‌ر به‌رانبه‌ر موسلمانان دلنه‌رم نه‌بوو، به‌لكو به‌رانبه‌ر كريستيانه‌كان و جووله‌كه‌كان و بگه‌ر به‌رانبه‌ر بته‌رسته‌كانيش هه‌ر وا بوو. دواي ئەوه‌ی شه‌مس هاته‌ نيو ژيانيه‌وه، بازنه‌ی خۆشه‌ويستی لای ئەو فراوانتر بووه‌وه و ئەو كه‌سانه‌يشی گرت‌وه كه سووك و ريسواترين كه‌سانی نيو كۆمه‌ل بوون، له‌شفرۆشان و مه‌يخۆران و سوالكه‌ران، واتا خله‌ی خله‌كان.

وام به‌ خه‌يالدا ديت كه له‌گوينه ئەو كه‌سانه‌يشی خوش بوئ كه شه‌مسيان كوشت، به‌لام ئەو كه‌سه‌ی كه ناشی خوشی بوئ: ئەوه كوپه‌كه‌ی خۆيه‌تی.

سولتان وهلهد

قونیا، ئیلوولی ۱۲۴۸

باوکم هرچی زیروزیوی ههیه بهسه ر تاوانبارهکاندا دابهشی دهکات،
دهرۆزهکه رهکان و سهرخۆشهکان و بێ دایک و باوکهکان و دزهکان و.. لهو
شهوه شوومهوه ئیدی باوکم وهک جاران نهما. ههموو خهڵکی دهلێن که خهم
بالی بهسهردا کێشاوه. که یهکێ لێی دهپرسیت خهریکی چیه، ئهویش
چیرۆکی ئیمروئولقهیسی پاشای عهرهبی بۆ دهگێرێتهوه، که پیاویکی
خۆشهویست و دهولهمنند و قۆز بووه، بهلام پۆژیکیان کتوپر و به
شیوهیهکی چاوهپواننهکراو دهستی لهو ژیانه نموونهیهی خۆی ههڵگرت و
جلی دهرویشی پۆشی و دهستی له ههموو سامانهکی ههڵگرت و لهم
شوینهوه بۆ ئهو شوین دهستی به گهپیدهیی کرد.

لهدهستدانی خۆشهویست ئهوهت بهسه ر دیتیت، باوکم وا دهلێت، ئاخیر
تۆیهک مینا پاشایهک نهفسی خۆت بخهیه ژیر پێوه تا ببیته خۆل و خاشاک و
خۆت وهک دهرویشیک پیشان بدهیت، بهلام دواي ئهوهی شهمس بۆ
ههتا ههتایه کۆچی کرد، منیش کۆچم کرد، ئیدی نه زانام و نه وتاریژ. من به
نرخێ نهبووم. ئیره نهمانمه.. ئیره مانه وهمه.

چهند پۆژی لهمه و بهر، بازرگانیکێ قژسوور لهدهرگای مالهکهمانی دا،
دیابوو درۆزترین کهسی سه ر زهمین بوو. ئهوه بوو گوئی گوايا سالانیک
لهمه و بهر له بهغدا شهمسی تهو ریزی ناسیوه، ئینجا دهنگی نزم کردهوه تا
بوو به چیهکی پازناسا و سویندی خوارد که شهمسی دیوه و تهندرستی
باشه، ههروهها وتی له شوینیک دوور له چاری خهڵک له ئهشرهم له هندستان
نیشتهجی بووه و چاوهپێی کاتیکێ گونجاوه تا دهربکهوێتهوه.

که ئه‌وه‌ی وت هیچ نیشانه‌یه‌کی راستگویی به‌روخسارییه‌وه دیار نه‌بوو، به‌لام باوکم دهستی به‌ورپنه‌کرد و له‌پیاوه‌که‌ی پرسى به‌رانبه‌ر ئه‌م هه‌واله‌ مه‌زنه‌چیی ده‌وئ. بازرگانه‌که‌ بئ هیچ شه‌رمکردنیک وتی گوايا که‌ من‌دال بووه‌ ویستوو‌یه‌تی ببینه‌ ده‌رویش، لی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ژیان به‌ره‌و ئاراسته‌یه‌کی دیکه‌ بردی، بۆیه‌ به‌لانی که‌مه‌وه‌ ده‌یه‌ه‌وئ کراسیکی ئاودامانی پیاویکی ئاینیی به‌ناوبانگی وه‌ک پۆمیی ده‌ست بکه‌و‌یت. ئیدی پۆمی کراسه‌ ئاودامانه‌ مه‌خمه‌لییه‌که‌ی له‌ به‌ر خۆی دا‌که‌ند و پیشکه‌شی کرد.

“به‌لام باوکه‌، بۆچی کراسه‌ به‌نرخه‌که‌ی خۆت به‌و پیاوه‌ دا، که‌چی ده‌ترانی درۆده‌کات؟، که‌ پیاوه‌ک پۆیشته‌ ئه‌مه‌م لئی پرسى.

باوکم وتی: “پیت وایه‌ که‌ نرخى کراسه‌که‌ یه‌کسانه‌ به‌ نرخى درۆکه‌ی؟ به‌لام پۆله‌ی ئازیزم، ئه‌وه‌ بینه‌ به‌رچاوت، گه‌ر ئه‌و راست بکات که‌ شه‌مس هیشته‌ زیندووه‌، ئاماده‌بووم له‌پای ئه‌ودا ژيانى خۆمى پیشکه‌ش بکه‌م.”

پۆمى

قۇنيا، ۲۱ ئىشلىرىنى يەكەم ۱۲۶۰

بە تىپەرىنى پۇزگار ئازار بۇ خەم دەگۈپىت و خەم دەپىتە بىدەنگى و بىدەنگىش دەگۈپىت و دەپىتە يەكەيەكى گەورە و فراوانى وەك ئۇقيانوسە تارىكەكان. ئەمىرۇ پىكەوتى شانزەھەمىن بىرەورەيى دىدارمە لەگەل شەمسدا لە بەردەم خانى بازىرگانانى شەكر. وام لىھاتووہ لەگەل نەفسى خۇمدا دەكەومە خەلۋەتەوہ كە پۇزبەپۇز قورستر دەپىت، لە دواھەمىن پۇزەكانى مانكى تىشلىنى يەكەمى ھەموو سالىكدا بۇ ماوہى چل پۇز لەگەلىدا خەلۋەت دەگرم و لە ھەر چل پىساكە ورد دەبمەوہ. ھەريەكى لە پىساكان بىر خۇم دەخەمەوہ و پىيدا دەچمەوہ، بەلام لە ھىچ لىۋارىكى دوورى ئاۋەزىدا جگە لە درەوشانەوہى شەمسى تەورىزى، ھىچ شىتىكى دىكە نىيە.

وات بە خەيالىدا دىت كە ئىدى لە تواناتدا نىيە لە ژياندا بەردەوام بىت، بە خەيالىدا دىت كە ئىدى پروناكى پۇخت كۇزاۋەتەوہ و ھەتاھەتايە لە تارىكىدا دەژىت، بەلام كاتى ئەم تارىكىيە ئەنگۈستەچاۋە قوتت دەدات، كاتى چاۋەكانت بەسەر دىيادا دادەخەيت، لە دىلتا چاۋى سىتتەم دەپشكۈيت. ئەوسا تىدەگەيت كە بىننن لەگەل زانىبارى ناۋەوہ دژيەكە، ئاخىر لەتواناي ھىچ چاۋىكدا نىيە وەك چاۋى عەشق بە پرونى و بە تىزى بىيىت. لە دواى خەم وەرزىكى تر و دۇلىكى تر و تۆيەكى تر دىن. دەست بە بىننىنى ئەو خۇشەويستە دەكەيت كە مەحالە لە ھىچ شۈيىنك بىدۇزىتەوہ، لى لە ھەموو شۈيىنك دەيىيىت.

ئىدى لەو دىۋە ئاۋەدا دەيىيىت كە دەكەۋىتە ناو ئۇقيانوسەوہ، لە ھەلچۈنى ئاۋى دەريا دەيىيىت كە دواى دەرەكتى مانگ پروودەدات، يان لە

شنه‌ی به‌یانیدا ده‌ییینیت که بۆنه بئگهرد و تازه‌که‌ی بلأوده‌کاته‌وه، له‌و هئما و شئوانه‌دا ده‌ییینیت که له‌سه‌ر لم دروست ده‌بن، له‌گهردیله‌ بچوکه‌کانی تاشه‌به‌ردیکدا ده‌ییینیت که له‌ژیر تیشکی رۆژدا ده‌دره‌وشئنه‌وه، له‌ زه‌رده‌خه‌نه‌ی شیره‌خۆره‌یه‌کی تازه‌له‌دایکبوو، یان له‌یه‌کی له‌ده‌ماره‌ خوینبه‌ره‌کانتدا ده‌ییینیت. ئاخ‌ر چۆن ده‌کرئ بوت‌رئ که شه‌مس رۆیشتووه و نه‌ماوه، له‌کاتیکدا له‌هه‌موو شوینیک و له‌هه‌موو شتیکدا هه‌یه.

له‌هه‌موو رۆژیک و هه‌موو خوله‌کیکدا له‌گه‌ل شه‌مسدام. سینگم ئه‌شکه‌وتیکه و شه‌مس له‌ناویدا به‌ئاسووده‌یی خۆی هه‌شارداوه. هه‌روه‌ک چۆن چیاکان له‌ناو خۆیاندا ده‌نگدانه‌وه ده‌پاریزن، ده‌نگی شه‌مسیش له‌ ناوه‌وه‌ی مندا پاریزراوه. ئه‌و زانا و وتاریژیه‌ی جاران له‌ مندا نه‌مان، ته‌نانه‌ت بچووکترین خالیش نه‌ماوه. ئیدی عه‌شق هه‌موو هه‌لسوکه‌وت و ره‌فتاره‌کانی رامالی و له‌بری ئه‌وه‌ لیوانلیوی کردم له‌شیر. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی هه‌یج په‌یفیک نییه‌ تا ئه‌و گه‌شته‌ی ناوه‌وه‌م ده‌ربهرن، لی من بروام به‌ په‌یفان هه‌یه و من برواداری په‌یفانم.

له‌ رۆژه‌ سه‌خته‌کاندا دوو که‌س کۆمه‌کیان کرم: کورپه‌ نۆبه‌ره‌که‌م و کارسازه‌که‌م که ناوی سه‌لاحه‌دینه و زیرنگه‌ره. کاتی له‌ دوکانه‌ بچوکه‌که‌ی کاری ده‌کرد و گویم لێده‌گرت، پارچه‌ زیری ده‌کو‌تایه‌وه و ده‌یگه‌یانده‌ پله‌ی به‌رکه‌مالی، له‌ دواپه‌رۆقه‌ی سه‌مای ده‌رویشه‌کاندا نایابترین سرووشی پی به‌خشیم، چونکه‌ ئه‌و پیتمه‌ی که له‌ دوکانه‌که‌ی سه‌لاحه‌دینه‌وه هه‌لده‌قولا له‌ لێدانی دلی گه‌ردوون ده‌چوو، ئه‌و پیتمه‌ خوداییه‌ی که شه‌مس باسی ده‌کرد و زۆر بایه‌خم پنی ده‌دا.

دوای ماوه‌یه‌ک، کورپه‌ گه‌وره‌که‌م فاته‌می کچی سه‌لاحه‌دینی خواست، که له‌ زیره‌کی و زانیاری و دۆستایه‌تیدا کیمیای بیرده‌خسته‌وه. فیری خویندنه‌وه‌ی قورئانم کرد، ئه‌وه‌نده‌ له‌ لام ئازیز بوو به‌ چاوی راسته‌ی خۆم داده‌نا و هه‌دییه‌ی خوشکیشی به‌ چاوی چه‌په‌م، ئه‌مه‌ش کیمیای زیده‌به‌ه‌دارم سه‌لماندبووی: که کچان گه‌ر باشت‌ر نه‌بن مینا کو‌ران ده‌بنه‌ فه‌قی سه‌نگین، بۆ ئافه‌رتان ده‌ستم به‌ پیکه‌ستنی سه‌مای سۆفییانه‌ کرد و ئامۆزگاریی خوشکه‌ سۆفیه‌کانم ده‌کرد له‌ په‌یره‌وکردنیدا به‌رده‌وام بن.

پیش چوار سال دەستم بە دانانی (مەسنەوی) کرد. ئەوەبوو لە بەرەبیانی پۆژیکدا لە هیچەوہ دیری یەکەمی بە خەیاڵدا هات. لە کاتیکیدا چاوم بریبووہ پووناکی خۆر کہ تاریکی لەتلەت دەکرد. ئیدی لەوساوہ چامەکان لە نێوان لێوہەکانمەوہ لەخۆرا هەلدەقولان. نەم دەنوسینەوہ، سەلاحەدین ھەر زوو ئەرکی نووسینەوہی ئەو چامانە ی گرتە ئەستۆی خۆی و کۆرەکەم ھەموویانی کۆپی دەکرد. لەسایە ی ئەوہوہ ئەم چامانە ژیان، چونکہ ئەمڕۆ گەر داوام لێ بکرایە ھەر چامە یەکیانم بیر بیتەوہ، نەمدەتوانی بیری خۆمیان بیتەوہ. ئیدی پەیفەکان بە پەخشان یان بە شیعەر بوونایە، بە پۆل بەسەرمدا کەپروکەیان دەکرد، ئینجا وەک بالندە ی کۆچەری بە ھەمان ئەو خیراییە ی کہ بۆم دەھاتن، ئاواش جێیان دەھێشتم. من لەو بەرەستە ئاوہ پتر نەیم کہ لە پێگە ی پەوتی بەرەو ناوچە ھەرگەر مەکان ئاوہکە پادەگریت و پشوویەک دەدات.

کاتی دەستم بە چامە یەک دەکرد، پیشتر نەمدەزانی چی دەلیم، پلانی ئەوہشم دانەدەنا ئایا چامە کہ درێژ دەبیت یان کورت. کہ چامە کہ تەواودەبوو، جاریکی دی ھێمنی بالی بەسەرمدا دەکیشا و ئیدی لەگەل بیتەنگیدا دەژێام. وشە ی بیتەنگ، یان (خامۆش)، یەکی لەو دوو واژوہ بوون کہ لەسەر غەزەلەکانم واژۆم دەکردن، بەلام واژۆی دووہم ناوی شەمسی تەوریزی بوو.

دنیا بە خیراییەک دەبزویت و دەگۆریت، ئیمە ی بنیادەم ناتوانین دەسەلاتمان بەسەریدا ھەبیت، یان لێی تیبگەین. ئەوەبوو سالی ۱۲۵۸ مەغولەکان بەغدا یان داگیرکرد. ئیدی ئەو شارە ی شانازی بە خۆپاگری و ئازایەتی و جوانی و نایابی خۆیەوہ دەکرد، تووشی تیکشکان بوو. ھەر لەو سالەدا سەلاحەدین مرد و من و دەرویشەکانم ئاھەنگیکی مەزمان بۆ گێرا، بە دەفلێدان و دووزەلژەنێنەوہ بە شەقامەکاندا گەراين و بە خوشییەوہ سەمامان دەکرد و گۆرانیمان دەچری تا پیشانی بەدەین کہ پیاوچاکان ئاواھا دەنێژرین.

سالی ۱۲۶۰ مەغولەکان بەدەستی مەمالیکە میسرێەکان تیکشکان و سەرکەوتوانی دوینی بوون بە تیکشکاوی ئەمڕۆ، ئیدی ھەموو

سەرکەوتووێک پێی وایە کە هەتا هەتایە هەر سەرکەوتوو دەبێت و هەموو تێکشکاویکیش پێی وایە کە هەتا هەتایە هەر تێکشکاو دەبێت، بەلام هەردووکیان لەبەر هەمان هۆ هەلەن: هەموو شتێک دەگۆرێت تەنها خودا ناگۆرێت.

دوای مردنی سەلاحەدین، حوسامەدین یارمەتی دەدام، ئەو مریدە ی بەخێرای و لەسەر پێچکە ی پۆحی پێگەیش، کە هەموان لە تۆمارکردنی شیعەرەکاندا بە حوسام چەلەبی ناویان دەبرد، ئەو بوو کە هەموو کتیی (مەسنەوی)م بۆ خوێندەو. خاکەرا و بەخشندە بوو، گەر پرسیاری لێ بکرایە کە ئەو کێیە یان چ کارەیه، بەبێ دوودلی وەلامی دەدایەو: "من مریدیکم لە مریدەخاکەراکانی شەمسێ تەوریزی. من تەنها ئەمەم".

ورده و رده تەمەنی مەرۆف دەگاتە چل، ئینجا پەنج، ئینجا شەست سالی، لەگەڵ تێپەرپوونی هەر دەیه یە کدا، وا دەردەکەوێت کە زیاتر کامل بوو و گەرەکە لە پەوتە کە بەردەوام بێت. هەرچەندە خالێکی دیاریکراو نییە کە بتوانیت پێی بگەیت. گەردوون بە جێگیری و بەردەوامی دەسووپێتەو، هەر و هەما زەوی و مانگیش بە هەمان جۆر، وەلێ ئەو ی وای لێدەکات کە بجوولیت، ئەو نەیتییە کە لە ناو وە ی ئیمە ی بنیادەمدایە. بەم تێگەشتنەو ئیمە ی دەرویش بە شتواری خۆمان لەمیانە ی خۆشەویستی و خەمەو سەمادە کەین، جا با کە سیش تێنەگات کە ئیمە چی دەکەین. لە گەر مە ی کێشەکاندا یان لە ناوجەرگە ی جەنگدا بە تەنیا و پێکەو، بە هتواشی و خێرایەو، وەک هەلقولینی ئاو بە خۆشی و شادییەو بەسەر برینەکانمان و خەمەکانماندا سەمادە کەین، بەسەر خۆیماندا سەمادە کەین. هەموو ئەو شتانە ی لە گەردووندا هەن و هەموو ئەو ی تێدایە، گونجانیکی تەواو و هاوسەنگییەکی ورد هەیە. خالەکان بەردەوام دەگۆرێن و یەکیکیان جێگە ی ئەو ی تر دەگرتەو، بەلام باز نە کە هەر وەک خۆی دەمێنێتەو، ئەمەش پێسای سیوتنە مینە: لەگەڵ ئەو ی پاژەکان دەگۆرێن، لێ گشتە کە هەر وەک خۆی دەمێنێتەو، چونکە کاتی دزیک ئەم دنیایە جێدەمێنێت، دزیکێ تازە لەدایک دەبێت، کاتی کە سێکی ئابروومەند دەمریت، کە سێکی ئابروومەندی

دیکه جیی دهگریته وه. بهم ئاوهایه هیچ شتیک بهبی گوران نامینیتته وه، بهلکو
تهنئا شتیک ههیه قهت ناگوریت.

ئایینه که مان ئایینی عه شقه، تیکرایی مرووف به زنجیره دلنیک پینکه وه
به ستراون. نه گهر حهلقهیه کی لی ترازا، حهلقهیه کی دیکه له شویننکی دیکه
جیگهی دهگریته وه، له گهل مهرگی ههر شه مسی ته ورزییه کدا، شه مسیکی نوی
له سهرده میکی جیا و به ناوینکی جیا وه دهرده که ویت.

ناوه کان دهگورین، دین و دهرون، بهلام گه وههر وهک خوی دهمینیتته وه.

ئىيلا

قۇنيا، ۷ ئىيىلۋى ۲۰۰۹

بە تەنىشت جىخەۋەكە يەۋە لەسەر كورسىيەكى نايىلۇن ئىيلا ئوستىۋو. كاتى لەناكاۋ چاۋەكانى كوردەۋە دەنگىكى چاۋەرواننە كراۋى ژنەۋت. يەككىك وشەگەلىكى لە تارىكىدا دەۋت پىشتەر لە تارىكىدا نەيىستىۋو، ئىنجا زانىي كە ئەۋە دەنگى بانگە ۋ لە دەرەۋە دىت ۋ بۆ نوۋىژى بەيىنى بانگى خەلك دەكات. خەرىك بوو پۇژىكى نوۋ دەست پىيكات، ۋەلى ھەستىكى واش دايگرت كە كۇتايى شتىكە.

لە ھەر كەسىك بېرسىت كە بۆ يەكەم جار گوىى لە دەنگى بانگ بوۋىت كە داۋاى نوۋىژى بەيىنى دەكات، ھەر ھەمان شت پىندەلىت: ئاى لە ۋەستە ئالۇز ۋ دەۋلەمەند ۋ جوانە، ھاۋكات ھەستىكى سەيرت لا دروست دەيىت كە لە ترسەۋە نىكە. ئەۋە تەۋاۋ ۋەك عەشقە.

لە كېيى شەۋەكەدا، ئىيلا بەۋ دەنگە ۋەئاگاھات. لەۋ تارىكىيەدا چەند جارى چاۋەكانى ھەلگۇفى تا تۋانى ھەست بەۋ دەنگە نىزىنە يە بكات كە لە پەنجەرە كراۋەكانەۋە ژورەكەى پېر كەرد. خولەكىكى تەۋاۋى خاياند تا بېرى ھاتەۋە كە ئەۋ لە ماساشۇستىس نىيە، ئىرەش ئەۋ مالا فراۋانە نىيە كە لەگەل شوۋەكەى ۋ سى مىندالەكەيدا تىيدا دەژى. ھەموۋ ئەۋانە ھى پۇژگارىكى تر بوون - پۇژگارىكى دوۋر ۋ زۆر ئالۇز، تا ئەۋ رادەيەى ھەستى كەرد كە لەنىۋ يەكى لە چىرۆكەكانى جۇكاندا دەژى كە لە رابردۋى خۇى ناچىت.

نەخىر، ئەۋ لە ماساشۇستىس نىيە، بەلكو لە شوۋىنكى تىرى شوۋىنەكانى دىنبايە، لە نەخۇشخانەيەكە لە شارى قۇنيا لە تۈركىيا، ئەۋ پىاۋەش كە ئىستا گوىى لىي بوۋ بە نەفەسىكى رىك ۋ قوۋل، بە دەنگىكى نزم ۋ ناسك بانگى

به یانی دده، میړده که ی خوی نییه که بیست سال له مه و بهر شووی پی کردووه، به لکو دۆسته که یه تی که له پینا ویدا له پوژیکي خوره تاوی هاوینی پابردو وازی له میړده که ی خوی هیتا.

“تایا له پینا و پیاویتی بی بانه پوژ ده ست له میړده که ت هله ده گریت؟”، هاوړیکانی و دراوسیکانی به رده وام ئه پرسسیاره یان لیده کرد، ئه ی منداله کانت؟ تو پیت وایه لیت خوش ده بن؟.

ئیلوا تیکه یشتبوو که له گوشه نیگای کومه له وه گهر ئافره تیک له پینا و پیاویتی تر دا شتیکی له وه خراپتر ه بیئت وازه یانه له میړده که ی خوی و له پای ئیستایدا واز له بانه پوژ به ییت.

گلویی سهر میزه که ی هله کرد و د یقه تی تیشکه عه نه بریه هیمنه که ی دا و وهک ئه وه ی بیه وی دلنیا بیت که له و چند ساعته که مه ی خوی لیکه وتبوو هیچ شتی نه گوراوه. هر چه نده له ژیانیدا زور نه خوشخانه ی نه دی بوو، به لام له ژیانیدا ئه وه بچو و کترین ژووری نه خوشخانه بوو که بینیبووی. قهره ویله که پو و به ریکی ژوری ژووره که ی دا گیر کرد بوو، ئیدی هه موو شته کانی تر به گویره ی شوینی قهره ویله که دانرا بوون، دۆلابیتی دار، میژیکی چوار گوشه ی بچووک، کورسییه کی زیاد، گولدانیکی به تال، سینیه ک که جورها حبه ی پهنک جیاوازی تیدا بوو، به ته نیشتیه وه کتیبی (من و پومی) بوو، که عزیز له سهره تای ئه م که شته وه ده یخوینده وه.

حه وت پوژ بوو که یشتبوونه قونیا، سهره تا وهک هه موو ئه و که شتیارانه ی که سهردانی شاره که ده کن، چند پوژیکیان به سهردانی - شوینه واره کان و مؤزه خانه کان و ئه و شوینه انه ی شوینه واریان تیدایه - به سهربرد و خواردنی خومالییان خوارد و هر شتیکی نوینان به رچاو که وتبا وینه یان ده گرت، جا شته که ئاسایی بوايه یان تو و په هات. هه موو شتی به پیکي ده رۆیشت، تا دوینی که له یه کی له چیشته خانه کان فراوینیان ده خوارد، عه زیز به لادا هات و که وته سهر زه وی، ئه وه بوو بۆ نزیکترین نه خوشخانه بردرا. ئیدی له وساو به ته نیشت قهره ویله که یه وه چاره پری ده کات و نازانیت چی پرووده دات. سهری کرد ئه مه پیچه وانه ی ئاواته که یه تی و له هه مان کاتا

به بیدهنگی له گهل خودادا به شه پ دیت، چونکه زوو ئه و دۆسته ی لځ سنده وه
که له کاتیکې درهنگې ژيانیدا پټی به خشی بوو.

"نازیم، ئایا تۆ نوستوویت؟" ئیلا لینی پرسى. خو نهیده ویست بینزاري
بکات، به لام دهیه ویست به ئاگا بیت.

جگه له گافۆکه یه کی رهوته نی و هینمی ریتمی هه ناسه ی، که بریتی بوو له
زنجیره یه ک ریتمی ونوو، هیچی تری نه بیست.

"ئایا تۆ به ئاگایت؟" به چه پرسى، ئینجا دهنگی هه لبرى، ده ی ئیستا
بیدار به ره وه.

عه زیز به هیواشی وتی: "چی بووه، ئه وه نه نوستوویت؟".

"نوێژی به یانی...، وهک ئه وه ی ئه مه هه موو شتیک شی بکاته وه، ئیلا وای
وت و وهستا: تیکچوونی بارى ته ندروستی، زیده ترسی له وه ی که له ده ستی
بدات، ئه و گه مژه ییه له راده به ده ره ی که عه شق له خۆی ده گریت - هه موو
شتیک ئه م سى په یقه ده پیچیته وه.

عه زیز خۆی راستکرده وه و دانیش، بى ئه وه ی چاوه سه وه زهکانی
به پرووکتیت، له بهر تیشکی گلۆپه که به سه رچه فی سپی ده وره درابوو، به
شیوه یه کی خه مین ده موچاوه جوانه که ی زهرد هه لگه رابوو، به لام شتیکی
به هیزیشی تیدا بوو که بریتی بوو له نه مری.

"نوێژی به یانی تاییه ته ندی خۆی هه یه، وه ورێکی کرد و وتی، ئایا
ده زانیت له نیو هه ر پینج نوێژه که دا که هه موو پوژى له سه ر موسلمانان بووه
به ئه رک، ده وترى نوێژی به یانی پیروژتره، به لام له هه موویکل زیاتر بو
تاقیکردنه وه یه.

"بۆچی وایه؟".

"پیم وایه له بهر ئه وه یه که له خه ونه کانمان بیدارمان ده کاته وه، ئیمه ش
حه زمان له وه نییه، به لکو پیمان خۆشه هه ر بنوین، بۆیه له بانگی به یانیدا
رسته یه ک هه یه که له بانگی نوێژهکانی تر دا نییه که ئه مه یه: نوێژکردن له
نوستن باشتره.

ئیلا به خۆی وت، به لام رهنگه نوستن بۆ هه ردوو کمان باشتتر بووینت.
ئای چه ند حه زم ده کرد پیکه وه بنوین. تامه زرۆی خویکی هیمن و ئاسان بوو

که له ئەفسوونی خەوی جوانیکی نوستوو کهمتر نه‌بێت، خەوێکی هێمنی سەد
ساله تا تاوی ئەم ئازاره سووک بکات.

دوای کهمێک بانگه‌که ته‌واو بوو و ده‌نگدانه‌وه‌که‌ی مینا شه‌پۆل
دوورکه‌وته‌وه. که دوا‌ده‌نگ ته‌وايه‌وه، به‌ شتیویه‌کی سه‌یر دنیا کپ بوو، به‌لام
تاقه‌ته‌پرووکتین بوو. سالتیک به‌سه‌ر به‌یه‌که‌گه‌یشتنه‌که‌یاندا پابردبوو، سالتیک له
عه‌شق و وشیاربوونه‌وه. زۆربه‌ی ئەو کاتانه ته‌ندروستی باشی عه‌زیز
یارمه‌تیدەر بوو تا له‌گه‌ل ئیلادا درێژه به‌ سه‌فه‌ره‌که‌ بدات، به‌لام له‌ دوو
هه‌فته‌ی پابردوودا، ته‌ندروستی تا ده‌هات تیکده‌چوو.

که دووباره‌ نوسته‌وه، ئیلا چاوی به‌سه‌رییه‌وه بوو. ده‌موچاوی هێمن و
ئازیز بوو. ئاوه‌زی لیوانلیو بوو له‌ غایله، به‌ قوولی هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکێشا و له
ژووره‌که‌ ده‌رچوو. به‌ پاره‌وه‌کاندا پو‌یشت که دیواره‌کانی به‌ ره‌نگی سه‌وزی
سێبه‌رئاسا بۆیه‌ کرابوون، سه‌ری له‌ چه‌ند به‌شیک دا که نه‌خۆشی ژن و
پیاری به‌سالداچوو و گه‌نجیان تیدا بوو، هه‌ندیکیان له‌ چاکبوونه‌وه‌دا بوون و
هه‌ندیکی دیکه‌یان نه‌خۆشی پرزه‌ی لی ب‌ری بوون. هه‌ولی دا گو‌ی به
ته‌ماشاکردنی که‌سانی خۆتیته‌لقورتینه‌ر نه‌دات، به‌لام قره‌ زه‌رده‌که‌ی و چاوه
شینه‌کانی به‌ ئاشکرا لایه‌بی ئه‌وه‌یان ده‌رده‌خست، ئیدی هه‌ستی نه‌کرد که له
شو‌تینکی نه‌گونجاوه، چونکه ئیلا ئه‌وه‌نده‌ گه‌شت و سه‌فه‌ری نه‌کردبوو.

دوای چه‌ند چرکه‌یه‌ک بینی وا له‌ نزیک هه‌وزیک له‌ناو باخچه‌ بچووک و
قنجه‌که‌ی نه‌خۆشخانه‌که‌ دانیشتوه. له‌ ناوه‌پاستی هه‌وزه‌که‌دا په‌یکه‌ری
فریشه‌یه‌کی بچووک قیت کرابووه‌وه و له‌ بنی هه‌وزه‌که‌ش چه‌ند پارچه
دراوینکی زیو ده‌ره‌وشانه‌وه و هه‌ریه‌که‌یان پازی که‌سینکی هه‌لگرتبوو. له
گیرفانه‌کانی ده‌ستی گیرا و له‌ پارچه‌ دراوینکی کانتزا گه‌را، به‌لام جگه‌ له‌ چه‌ند
پارچه‌ کاغه‌زیک که هه‌ندێ وشه‌ و هه‌ندێ هیلێ خوار و خێچی له‌سه‌ر بوو،
هیچ شتینکی تری نه‌دۆزییه‌وه، هه‌رئه‌وه‌نده‌ چاوه‌کانی که‌وته‌ سه‌ر باخچه‌که،
هه‌ندێ ورده‌ به‌ردی ره‌ش و ده‌ره‌وشاوه‌ی بینی. دانه‌یه‌کی هه‌لگرت و
چاوه‌کانی نوقاند و فریای دایه‌ نیو هه‌وزه‌که‌وه، له‌ نیوان لیوه‌کانییه‌وه
ورته‌ورتیکی نیازمه‌ندانه‌ی کرد و ده‌یزانی نایه‌ته‌ دی. به‌رده‌که‌ به‌ر دیواری

حه وزه كه كهوت و هه لبه زايه وه، ئينجا كهوته ئاميزى فريشته له بهرد
دروستكراوه كه وه.

ئىلا به خوى گوت، گهر عهزىز لىره بوايه، نيشانه يه كى تيدا ده بينى.
دواى نزيكهى نيو سه عات گه پايه وه، له ژووره كه دا پزى شكىك و كچه
په رستارىكى گهنجى بينى كه كاپىكى له سهر بوو، به سه رچه فى قهره وي لكه
ده موچاوى عهزىز دا پو شرابوو.
مرد.

* * *

عهزىز وهك شوينكه وتوو يه كى رۆمىي خوشه ويستى، له قونيا نيژرا.
ئىلا هه موو ئاماده كارىيه كى كرد و هه ولى دا هه موو ورده كارىيه كان
جىبه جى بكات، به لام بر وائىشى به وه هه بوو كه ئه و شتانهى ناتوانىت بيانكات،
خودا يار مه تىي ده دات. سه ره تا پارچه يهك زه وى له ژىر دره ختىكى مانولايى
گه وه له گورستانىكى كوئى موسلمانان ئاماده كرد، ئينجا دوو ژه نيارى
سوڤىي په يدا كرد و قايل بوون كه له ماوهى رۆپره سىي ناشته كه دا ناى
بژهن، هه روه ها نامهى ئه ليكتروئى بۆ هه موو شوينىك بۆ هاو پىيانى عهزىز
نارد و داواى لى كردن تا له ناشته كه يدا ئاماده بن. زۆر شادمان بوو، چونكه
ژماره يه كى زۆريان له شوپىيانى دووره وه هاتن، له كىپ تاون، له سان
پترسبۆرگ وه، له مورشىد ئاباده وه، له ساوباولو وه. له نيوياندا وىته گرانى وهك
خوى و زانايان و رۆژنامه نووسان و نووسهران و سه ماكران و په يكه رتاش
و پىاوانى كارگوزار و جوتيار و كابانى مالىيان تىدا بوو، هه روه ها ئه و
مندالانه ش كه عهزىز هه ليگرتبوونه وه.

رۆپره سىي ناشته كه به گهرموگورپى به رۆپه چوو و خه لكانى سهر به
هه موو بىروباوه رپه كان ئاماده ي بوون و وهك خوى ده ويست بۆ مردنه كهى
ئاههنگيان گىرا، مندالان به شادمانىيه وه وازىيان كرد و شاعىرىكى مه كسىكى
(نانى مردووان)ى دابه ش كرد. يه كى له براده ره دىرينه كانى عهزىز كه
كه سىكى ئوسكوته ندى بوو، ته له گولى درىژى به سهر هه مواندا په خش كرد و

بەسەر ھەمواندا بلالوبونەو، ھەر تەلەگولیک لە ڕەنگیک و گەواھیدەری ئەو ھەبوون کە مردن شتیکی دەبێت مەوێ لێ نەترسیت. یەکێ لە دانیشتوانی قونیا، کە پیرەمێردیکی موسڵمانی پشتچەماوە بوو، بە زەرەدەخەنە و دووچاوی تیز ھەوە دیقەتی دیمەنەکی دەدا، وتی لە مێژووی قونیا دا پێوپرەسمی ناشتێ مەولانای پیش چەند سەدەیکە لێ بترازی، پێوپرەسمی ناشتێ ھەک ئەمە بەپێو نەچوو.

دوای دوو ڕۆژ لە پێوپرەسمی ناشتەنە، دوای ئەوێ لە کۆتاییدا ئیلا گەراپەو ھە سەر تەنھاییەکی خۆی، بە ھەموو شارەکان دەستی بە سووڕانەو کرد، دیقەتی ئەو خێزانانە دەدا کە بە لایدا تێدەپەڕین، سەیری بازارگەکانی دەکرد کە لەناو دوکانەکانیان بوون، سەیری ئەو فرۆشیارە دەستگیرانە دەکرد کە زۆریان لێدەکرد تا شتیکیان لێ بکڕیت. خەلکە تەماشای ئەم ئافرەتە ئەمریکییەیان دەکرد کە بە دوو چاوی گریانای و ئاوساوەو بەناویاندا تێدەپەڕی. لێرە تەواو نامۆبوو، بگرە لە ھەموو شوێنیک نامۆبوو.

ئیلا بەرھەو ھۆتیل گەراپەو، پیش ئەوێ پارەێ ئوتیلە بەدات و بەرھەو فرۆکەخانە برۆات، چاکەتەکی داکنەد و بلووزیکی ڕەنگ قوخی خوری ئەنقەرەێ لە بەر کرد. بە خۆی گوت بۆ ئافرەتیک ھەولبەدات ئاوا نەبیت، ئەمە ڕەنگیکی سەلارنە و ناسکە، ئینجا پەییوەندی بە جانیئەو کرد، ئاخەر کە ئەو برپاری دا دوای ئارەزووی دلی بکەوێت، لەنیو ھەرسێ منداڵەکیدە تەنھا جانیئ پستی گرت، ئۆرلی و ئافی سووربوون لەسەر ئەوێ کە قسە لەگەل دایکیاندا نەکن.

“دایکە! چۆنیت؟، جانیئ بە دەنگە گەموگۆرەکی لێی پرسی.

ئیلا زەرەدەخەنەێ ھاتی و ھەک ئەوێ کچەکی بەرانبەری وەستابیت، خۆی بەرھەو پیش لارکردەو، ئینجا بە دەنگیک ھەر ئەو تە دەبیسترا وتی، “عەزیز مرد.”

“وای دایکە! تەمەنی درێژ بۆ تۆ بمیئیتەو.”

کاتی بیران کردهوه که دواى ئهوه چى بلین، چەند ساتن خامۆشى بالی کیشا. یهکهەم جار جانیت بیده‌نگیه‌که‌ی شله‌قاند و وتی: 'دایکه، ئایا ئیستا به‌ره‌و مال ده‌که‌ریتته‌وه؟'.

ئێلا سه‌ری به‌ردایه‌وه و ده‌ستی به‌ بیرکردنه‌وه کرد. له‌ پرسیارى که‌چه‌که‌یدا پرسیارى‌کى دیکه‌ی بیست که به‌ خه‌یالیدا نه‌هاتبوو. ئایا بۆ نۆرتامبتون بۆ لای شووه‌که‌ی بگه‌ریتته‌وه و مه‌سه‌له‌ی له‌یه‌کتر جیابونه‌وه‌که‌یان رابگریت که ناخۆشى نۆوانیان و یه‌کتر تۆمه‌تبارکردنه‌که‌یان گه‌یشتبوو به‌به‌ست؟ ئه‌ی ئیستا چى بکات؟ ئاخ‌ر ئه‌و نه‌ پارهى هه‌یه و نه‌ کارىکیشى به‌ده‌سته‌وه‌یه، به‌لام ده‌توانیت وانه‌ی تاییه‌تى زمانى ئینگلیزى بلیتته‌وه، یان له‌ یه‌کێک له‌ گۆفاره‌کان کار بکات، یان کى ده‌زانیت، ره‌نگه‌ پۆژیک بیت بیه‌ته نووسه‌ریکى باشى کاروبارى ئه‌ده‌بى گرینگ.

ئێلا بۆ چەند چرکه‌یه‌ک چاوه‌کانى لێکنا و به‌له‌خۆپادیتن و شادمانیه‌وه بۆ خۆى پێشبینى ئه‌و شتانه‌ی ده‌کرد که پۆژانى داها‌توو ده‌یانپه‌تایه‌ ریگه‌ی. هه‌رچه‌نده‌ جاران به‌م جوهره‌ی ئیستای ته‌نها نه‌بوو، له‌ راستیشدا هه‌ستى به‌ ته‌نیاى نه‌ده‌کرد.

وتی: 'خۆشه‌ویستم بیرت ده‌که‌م، بیرى برا و خوشکه‌که‌تیش ده‌که‌م. ئایا دین سه‌رم لى بده‌ن؟'.

'دایکه‌ بێگومان - دین - به‌لام ئیستا چى ده‌که‌یت؟ ئایا تۆ دلاییت که ناگه‌ریتته‌وه؟'.

ئێلا گوتی: 'بۆ ئه‌مستردام ده‌پۆم، له‌وئى شوقه‌ی بچووک و جوان هه‌ن و به‌سه‌ر جوگه‌له‌کاندا ده‌پوانن. خۆشه‌ویستم.. نازانم، پلانم دانه‌ناوه. هه‌ولده‌دم بژیم و بزانی پۆژیک دلم چیم پێده‌لێت، ئه‌مه‌ پێسایه‌که‌ له‌ پێساکان، ئى وا نییه‌؟'.

'دایکه، کام پێسا؟ تۆ باسى چى ده‌که‌یت؟'.

ئێلا چووه‌ نزیک په‌نجه‌ره‌که و به‌ هه‌موو لایه‌کى ئاسمانى شیندا هه‌لپوانى و هه‌ر له‌خۆوه وه‌ک ده‌رویشیک به‌ ده‌ورى خۆیدا بخولیتته‌وه، به‌

خیرایی خولایه وه و پروبه پرووی گریمانه یه کی زور بوو و له عهده مدا ون بوو
و توایه وه.

ئینجا له سه رخو کوتی: 'پیسای چله مین ده لیت: به بی عهشق زیان نرخیکی
نییه. له خوت مه پرسه چ جوړه عه شقیکت ده وی، پوچی یان مادی، خودایی
یان دنیایی، پوژئاوایی یان پوژه لاتی، چونکه دابه شبوونه کان جگه له
دابه شبوونی زیاتر چ نه نجامیکیان نابیت. عهشق نه ناویکی هیه و نه نیشانه
و نه پیناسه یه ک. نه و هر نه وه یه که هیه، بیگه رد و ساده یه.'.

'عهشق ناوی زیانه. دولبه ریش پوچیکه له ناگر!

کاتی ناگر عه شقی ناو ده بیت، گه ردوونیش ده بیته گه ردوونیکی تر.

وه رگپرائی نه م پومانه:

له ۶- ۵- ۲۰۱۴هـ

تا یه کم پوژی پایزی ۲۰۱۴ی خایاندووم.

ئەلیف شەفەق

نوسەرى ئەم پۇمانە 'ئەلیف شەفەق' بە پەگەز تورکە و سالى ۱۹۷۱ لە ستراسبۇرگ لە فەپەنسا لەدايک بوو. چەندین خەلاتى ئەدەبىي وەرگرتوو و بە يەکیک لەو پۇماننوسانە دادەنرى کە لە تورکیا زۆرتەرىن خویتەرى هەیه. یەکی لە پەخنەگرەکان ناوی ناو (یەکیکە لە دەنگە هەرەجیاوازەکانى ئەدەبىي تورکی و ئەدەبىي هاوچەرخى جیهانى). بەرەمەکانى بۆ زیاتر لە سى زمان وەرگێرداون، نیشانهی فەخرى شۆپەسواری هەلکەتووی هونەر و ئەدەبىياتى پەن بەخشاوه.

ئەلیف شەفەق یانزە کتیبى داناو و هەشتیان پۇمانن. پۇمانى بە هەردوو زمانى تورکی و ئینگلیزى نووسیوه و دابونەریتە پۇزاوايى و پۇژەلاتییهکان تیکەل دەکات، باسى ئافرەت و کەمینهکان و ئاوارەکان دەکات، هەرەها باسى پۇشنییری و کولتورە لاوەکییهکان و لاوان و پۇجە جیهانییهکان دەکات. لە پۇمانەکانیدا سوود لە پۇشنییری و دابە ئەدەبىیه جیاوازەکان وەرەگریت. بە ئارەزوویەکی قوولەوه دەپروانیته میژوو و فەلسەفە و سۆفیگەرى و پۇشنییری میلی و سیاسەتى پۇشنییری. شەفەق بەوێش بەناوبانگە بە چاویکی تیژەوه دەپروانیته کۆمیدیای رەش.

پۇمانى (چل رێساکەى عەشق) باسى عەشق و خۆشەویستی نێوان پۇزاوا و پۇژەلات و پابردوو و ئیستا و عەشقی پۇجى و دنیاىی دەکات. هەموو ئەمانەش لە میانەى چیرۆکی نێوان جەلالەدینی رۇمى و شەمسى تەوریزی دەگێریتەوه. ئەم پۇمانە زیاتر لە ۶۰۰۰۰۰ دانەى لى فرۆشراوه. خالید الجبیللى ئەم پۇمانەى لە ئینگلیزییهوه بۆ عەرەبى وەرگىراوه.

زنجیره‌ی کتبیہ چاپکراوہ کانی دہزگای چاپ و پەخشى سەردەم ۲۰۱۵

ناری کتیب	نوسینی	وہ رگتپانی
چل رنساکی عەشق	ئەلیف شەفەق	جەلیل کاکەرەیس
نوسینەرەى ئاسمان	کاوہ محەمەد	

Elif Şafak THE FORTY RULES OF LOVE

T: Jalil Kakaways

ئەم پۇمانە...

پىنكە وەگرىدانی كۆلتوورە جىاوازەكانە، بە تايبەت كۆلتوورى پۇژاوايى و پۇژەهلاتى، بەلام ھەريەكە و لە دىدگا و كەشى خۇيە وە دەگەپىتە وە سەر بنەوانى پۇجى مرقۇف و پاكبوونە وەى لە و خلتەى مەترىاليىيەى كە لە ھەموو سەردەمەكاندا مرقۇفى شەكەت و ماندوو كىردوو. خەيالى داھىنەرانەى (ئەليف شەفەق) پووداوەكانى دوو سەدەى لەيەكتر دوورمان بۆ ھاوشان دەكات، سەدەى دوانزەھەم و سەدەى بىستويەكەمى ئىستامان كە بە دوو سەدەى مەملاننى ئايىنى و توندوتىژى مەزھەبگەرايى دەناسرىن، ئەمىش لە ميانى پۇمانىكە وە دەربارەى پەيوەندى پۇجى ئىوان دوو سۇفىي وەك (جەلالەدىنى پۇمى و شەمسى تەورىژى) كە كاريگەرييان دواى نزىكەى ھەشتسەد سال كەوتووەتە سەر پۇماننووسىكى پۇژاوايى بە ناوى عەزىز. ز. زاھارا...

دەزگای چاپ و پەخشى سەردەم

Sardam Printing & Publishing House

2015